

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Tandberg, Elisa
En slekt Tanberg - Tandberg
1
343 sider
920102

EN
SLEKT

TANBERG · TANDBERG

EN SLEKT
TANBERG-TANDBERG

EN SLEKT
TANBERG-TANDBERG

ANNEN FORØKEDE UTGAVE

VED
ELISA TANDBERG

GRØNDAHL & SØNS BOKTRYKKERI
OSLO 1938

FORKORTELSER

B. t. Agd. H.	= Bidrag til Agder historielag
d.	= død
D. B. L.	= Brickas danske biografiske leksikon
Fortidsf. årsb.	= Årsberetning fra Foreningen til norske fortidsminnesmerkers bevaring
g.	= gift
Hirsch's samling	= Oberst Hirsch: Danske og norske officerer 1648—1814. Det kgl. bibliotek, København
Hv.	= Hvem er hvem
I. S.	= Inkomne skrivelser
Kbh.	= København
kirurg.	= kirurgisk
K. N. A.	= Kongelig Norsk Automobilklub
Kom.	= Kommissariatet
kom.	= kommisjon
kongl. el. kgl. res.	= kongelig resolusjon
konst.	= konstituert
Kr. K.	= Krigscanselliet
mag.	= magasin
med.	= medisinsk
M. R.	= Medicinsk Revue
N. M. f. L.	= Norsk magasin for lægevidenskaben
NPT	= Norsk tidsskrift for genealogi, personalhistorie m. m.
NST	= Norsk slektshistorisk tidsskrift
NTH	= Norges tekniske høiskole
PHT	= Dansk-norsk personalhistorisk tidsskrift
Rdl. D. C.	= Rigsdaler dansk kurant
Rdl. N.V.	= Rigsdaler navneverdi
res.	= resolusjon el. reskript
R. R.	= riksråd
R. S. N. O.	= Ridder av svensk Nordstjerneorden
R. S. t. K.	= Refererede sager til Krigscanselliet
sal.	= salig
stbl.	= stamblad
Stort.forh.	= Stortingsforhandlinger
Tegn.	= Tegnelser
vpl.	= vernepliktig

Trykkfeilene i utgaven av 1909 er såvidt gjørlig rettet i nærværende utgave.

INNHALDSFORTEGNELSE

	Side
Tanberg gård i Norderhov	3
Leilendinger	8
Tidligst kjente bondeslekt på Tanberg	9
Kongsvingergrenen	23
Nærstad- og Hurdalsgrenen	137
Kongsberg- og Drammensgrenen	225
Eiker- og Sigdalgrenen	300
Oplysninger kommet til efter at boken er trykt	311
Personregister	315
Stamblad 1-9	} i særskilt mappe.
Efterslektstavler I-VI	

**ELDSTE RINGERIKSÆTT
TANBERG—TANDBERG
AGNATER OG KOGNATER**

Utvidet og fortsatt utgave av «En slekt Tanberg—Tandberg»,
Kristiania 1909. Grøndahl & Søns Boktrykkeri.

Fot. G. Moltzan.

TANBERG GÅRD I NORDERHOV

Stavhella på Tanberg gård, Ringerike, er en av de fra oldtiden bevarte gravplasser som tross utgraving og rasering ennå har en del store hauger liggende under prektige bjerkeetrær. Gravflokkene i Norge tror man skriver sig fra tiden mellom Kristi fødsel og Håkon den gode. Enkelte av dem kan være opstått ved massebegravelse etter slag, men som regel har vel i deres nærhet bodd mektige odelsbønder og høvdinger hvis ærbødighet for slektens avdøde har gitt sig utslag i denne storslåtte private gravlund innenfor en enkelt manns bugjerde. Ja, stamfarens eller haugbondens gravhaug hadde engang like meget juridisk som religiøs betydning, og over de fornemste hauger reistes en helle eller stein med runestaver. Her på Tanberg må det ha vært særskilt mange hauger med runestein over, siden nettopp denne gravflokk har fått navnet Stavhella. Men etter Olav Tryggvasons tid ophørte haugleggingen. Han var som Håkon den gode døpt i England og lot sin slekt begrave i eller ved kirken; da kristendommen trengte igjennem i Norge, fulgte hans undersåtter eksemplet.

Eftersom århundrer gikk, begynte nye slekter å interessere sig for hvad det var gjemt i de gamle haugene, og man grov dem ut. I Stavhella-haugene har man funnet 4 runesteiner — i 1817 og senere — piler, sporer, øks og sverd. Sjakkbrikker av jern er tatt op av jorden, eldgamle og primitive sammenlignet med sjakkbrikkene omkring 1320 på Husaby, om hvilke Sigrud Undset forteller at de var av hvalsben, hvite og gylne og brettet rutet i hvite og forgylte tavl. En primring fant man i 1812 og så sent som 1932 endog

Billede: Stavhella.

et gudebillede av tre i Tanbergs hage. Her må ha vært stormannssete med slektshov i hedensk tid. Thornberg het gården, berget bevokset med tornekratt, høidedraget nord for Njardars hov tett dekket av den på Hringariki — ringen om Tyrifjord — overalt i villmarken voksende nypebusk. Et eventyr av skjønnhet i blomstrings- og frukttiden med Storelven i bukt og sving og fjorden fremfor sig.

Harald hårfagre kom og ophevde den urgamle odelsretten og de stormektige bønder og høvdinger vandret ut for å slippe det utåleligste: andre bestemmer. Om Thornbergs eiere har fulgt strømmen til Island eller funnet landet for fagert, bød sig og oplevd Adelsfostre og Olav Tryggvason, det vet man ikke. Gammel eller ny på gården har ætten som hele Hringariki tatt fredelig mot kristentroen og omdannet sitt slektshov til kirke — hoegendiskirken, bekvemmelighetskirken på Thornberg — hvis murer man mener å ha støtt på i jorden sammen med menneskeben. Her kunde Eiermannen holde egen hird- eller gårdsprest som også underviste barna, og fremdeles kunde slekten begrave sine døde i egen jord, nu i kirkehusets nærhet eller hvilende på rosen- og humleblad i sine kister i kirkekjelleren.

Guthorm er det første navn man overhodet kjenner fra Thornberg. Runene langs forkanten av den stein som i mange år lå som benk på Tanbergs gårdsplass, er tydet sånn: «Hir hvilir Guthrmmr sleikir litle gangdagrdagr var ártid has.» Steinen er gravd op i Stavhella, tidfestet til snart efter kristentroens innføring og av major R. Hvoslef forært til Ringerikes bygdemuseum, hvorhen den blev flyttet 1935.

Gjennem 1200-årene eides Thornberg av de historisk kjente høvdinger *Alv den eldre av Thornberg*, *Erling Alvsson* og *Alv Erlingssøn*, også kalt Mindre-Alv eller av enkelte nyere historieskrivere Alv den store. Baron *Alv av Thornberg* var lendermann, engang Håkon Håkonssøns hærfører, gift med kong Inges halvsøster og hertug Skules søster; han sviktet kongen for å hjelpe sin maktbegjærlige svoger. Den gode og kloke baron *Erling* var høiaktet av 3 konger og alt folket. *Mindre-Alv* blev ophøiet til greve av Sarpsborg og jarl av Norge for sin uegennyttige kamp mot Hansastædenes overmakt på handelsområdet, han blev herre til Skielbred ved Tønsberg og Alvhus på Kråkerøy og til holmen Isegran midt i Glommas utløp, men må ha bodd meget på Thornberg siden han skrev sig greve av Monte Spinae. Efter dronning Ingeborgs død kom han på kant med kongehuset. 1287 gjorde han oprør mot hertug Håkon og brente Oslo, undkom som flyktning til Sverige, blev fanget og henrettet i Danmark likesom svigersønnen, den danske stormann ridder Rane Jonsson, som var delaktig i mordet på Erik Glipping, hanseatenes beskytter, og begge blev efter lovens strenge krav for nidingsdåd og kristenrettsbrudd berøvet alt sitt jordegods til fordel for kronen.

«Thornbergmennene» var borte, men de blev Thornbergs skjebne for århundrer. Magnus lagabøters yngre sønn Håkon som ved farens død 1280 var blitt hertug over Oplandene, Oslo og Færøyene, blev Norges konge 1299, Håkon V. Allerede som hertug bodde han på Oslo kongsgård og gjorde sin nærmeste nabo, Mariakirken på Øra (nu Sørengen) ved Loelvns utløp, til kongelig kapell. Han lot kirken om- og tilbygge «så

Runesteinen på Tanberg gård, Ringerike.

den fikk dimensjoner», med 1 prost og 6 kanniker (prester) til betjening og reiste de to mørk rødbrente teglsteinstårn mot fjorden. I 1304 lot kongen det forfalte kirkehus på Thornberg legge ned — ingen av de tre hoffets og krigens stormenn synes å ha hatt tid til å passe det — og la godset til Mariakirken med bestemmelse om at der skulde det bygges et særskilt alter, hvis prest til evig tid skulde lese en daglig messe for Thornbergmenneses sjeler til takk for deres tjenester mot land og kongehus, se efterslektstavle I.

Eiendommen må i det påfølgende hundreår ha stått under en bestyrelse, men det eneste navn som nevnes er Halvarðr å Þornsbergi 1337. Da Håkon VI's enkedronning Margrete Waldemaratterdags-datter i 1387 blev Norge-Danmarks herskerinne, var hun en mektig dame som stod sig godt med presteskabet. Hun gav bort meget norsk jordegods til danske og tyske herrer og skjenket Mindre-Alvs og Rane Jonssøns beslaglagte gods til deres ætling *Kristina Nicolas(Nils)datter* i 1390, samme år som hennes mann Jon Hjerne døde. Den norsk-svenske Hjerneætt har siden gammel tid eid gods i Bohuslän (norsk inntil Danmark avstod det til Sverige i 1658) hvor R. R. Jon Erengislessons enke Kristina hadde eiendom på Sotenäs nær Åby. Hun skjenket gaver til Askim kirke og til Tossene kirke i Tossene sokn, og hennes sønnesønn Jönis Hjerne innløste 1417 blandt andre en hovedgård og 10 gårder i Viken (nordre Bohuslän) pantsatt av hans far, så man ser familien forstod både å gi bort og å stifte gjeld (J. A. Nordström: *Ottilia Otteddatters [Kane] möderne släkt och Åby gods i Bohuslän*. NST IV, 338, Oslo

1934). Alt før 1460 tilhørte Thornberg på Ringerike igjen kirken, men om den er gitt som gave eller overlatt på gjeld av Kristinas barn eller barnebarn, vites ikke.

Bispinne Marie Tandberg (1828—1907) har fortalt sine barn om den tradisjon som levde i hennes svigerfar Joh. Chr. Tandbergs hjem på prestegården i Modum, at slekten stammet fra Mindre-Alv og familien Gløersen og Hurdals-Tanbergene har hatt samme overlevering. Sagnet kan imidlertid skrive sig fra en forveksling av Mindre-Alv og hans gård.

Da Gustav Vasa og hans tropper i 1523 nærmet sig Oslo, satte St. Hallvardskirkens bispefolk ild på byen og Mariakirken brente. Dengang het leilendingene som drev Thornberg-gårdene *Amund* og *Torsthen*, og tross kirkens brand betalte de ennu i 1542 sine 2 Sk^{1/2} Malt og 14 Ls^{1/2} Rogmell til Mariakirkens prosti. 10 år etter var kirken revet og bygselen sannsynligvis da ført over til Oslo domkirke, Hallvardskirken hvis sogneprest fikk avgiften av vestre Thornberg, mens domkapitlet — presteskabet ved domkirken, kannikene som levde i fellehus (kloster) og til en viss grad hadde felleseie — fikk avgiften av østre Thornberg. Hallvardskirken var alt i 1100-årene en mektig katedral, og efterat kongeboligen efter Håkon V's tid var forlagt til det nyopførte Akershus, blev domkirken og bispegården de fornemste bygninger i Oslo.

Efter den store bybrand i 1624 blev efterhånden også denne kirke helt ødelagt og dens stein likesom Mariakirkens blev benyttet i Akershus' slottsmurer. Vestre Tanbergs avgift var efter 1650 flyttet til den nye bydel Christianias nye kirke, bygd 1632—39 på høiden øst for Piperviken, Hellig Trefoldigheds kirkes sogneprest; og østre Tanbergs bygsel betaltes noe senere til cantor canonie, σ : den som ledet sangen blandt prestene. 1686 21. april brente også Hellig Trefoldigheds kirken og nu blev Vår Frelsers kirke ført op antagelig efter den brente kirkes planer og av dens ruiner og innvidd 1697. Da var østre Tanberg gått over på private hender, idet gården i beg. av 1670-årene blev solgt til kommersekommissarius Lauritz Lauritzen efter hvem den ved arv kom i foged Johan v. Cappelens eie; 1696 blev den kjøpt av bygselmannen Anders Jørgensen Tanberg og solgt av dennes enke og sønner i 1741 til deres forpakter Ellen Gulbrandsen Schinnum fra Hadeland. Fra ham stammer den tallrike Tandberg-slekt, beskrevet i landbruksdirektør G. Tandbergs bok: «Tandberg. En bondeslægt fra Ringerike», Kra. 1921,

Mariakirken på Øra, rekonstr.forsøk av ark.tene Sund og G. Fischer; utlånt av dr. Harry Fett og dr. A. Bugge.

Tanberg gård, Norderhov.

Fot. G. Moltzau 1935.

en slekt som beholdt eiendommen til den siste Gudbrand Tandberg på gården døde 1908 og den blev overtatt av Olaf Færden fra Løken i Haug, siden 1902 eier av vestre Tanberg. Denne sistnevnte gård var 1791 blitt lagt ut til chefsbolig for kaptein von Duncker ved Valdres Bataillon og på gården førtes i 100 år et festlig officersliv inntil den i 1888 blev dømt som overflødig og oberstløytnant Hans Jacob Rye blev siste militær på Tanberg. Under ham opførtes nuværende hovedbygning i 1873—74. Staten solgte gården 1892 og etter en vekslende skjebne mellem kjøp og salg kom den i Olaf Færdens eie 1902. I 1898 hadde Færden kjøpt Tanbergs nabogård Trøgstad og 1911 solgte han sitt store gods — bestående av øvre og nedre Tanberg (som de var gått over til å kalles), Elvebakkens havn, Trøgstad, Trøgstad barnesanatorium og Sønderengen skog — til fru Ingeborg Hvoslef f. Gulbranson. Fruen solgte det hele 1935 24. juni, skjøte av 4. sept. s. å. til godseier Gunnar Moltzau som straks gikk i gang med reparasjon og oppussing av den adskillig forfalte chefsgård som fremdeles var godsets hovedbygning. Høsten 1936 gjorde fru Ingeborg Helene Mohn f. Hvoslef sin odelsrett gjeldende og odelstakst blev berammet til 10. nov. på Tanberg (Aftenp. nr. 508/1936, 8. okt.). Saken er, i april 1937, ennå ikke gjort op og går neppe igjennem.

Kilder: Foruten sagaene, Norgeshistoriene, eldre og nyere topografisk-historiske og topografisk-statistiske beskrivelser over Buskerud, kan nevnes Gerhard Munthe: «Undersøgelse om det gamle Høvdingesæde Thornberg og dets Beboere til 1337» i *Urda*, 1. b., Bergen 1834 (nydelig kopi av levning av Mindre-Alvs gård Skielbred). Aug. Steinhamar: *Norderhov. En fremstilling av herredets utvikling til 1914*, Kra. 1914. Wladimir Moe: *Norske storgaarder. XXXXVIII Tanberg*, 2. forøkede utg. Kra. 1920. A. Lagesen: *Ringerikske slekter II og III*, Oslo 1930, 1935. Irma Gram: *Fra gårdene på Ringerike, Tanberg*, Aftenp. nr. 133 1931. Kathrine Lie: *Tanberg gård. Hvor vevstolene er i gang*, Aftenp. nr. 611 1932. *Fredrikstad. Gamlebyen og festningen*, utg. av Riksantikvariatet, Oslo 1934 (Isegran, II, 2 d og s. 58). Osc. Alb. Johnsen:

Tønsbergs historie I, II, Oslo 1924—34. Pan (Edv. Aamholdt Jensen): Jul på Ringerike i forrige årh., Ringerikes Blad nr. 302/1934. «Mariakirken i det gamle Oslo», Aftenp. nr. 548/1935. K. Quale Udseth: Mindre-Alv, A-magasinet nr. 1/1936. Finne-Grønn: 250 år siden den første storbrand i Christiania, Aftenp. nr. 207/1936 25. april. B. S. Ingemann: Erik Menveds Barndom, Kbh. 1828.

LEILENDINGER

Det var ikke bare kirkens og kongens gods som i middelalderen blev drevet av forpaktere eller leilendinger, men også all den jord som lærde skoler og milde stiftelser hadde fått bruksnyttan av. At avkastningen av nesten hele Norges fruktbaraste jord, beste jakt- og fiskeridistrikter og rikeste skoger dengang tilfalt en kirke, en institusjon eller en embedsmann, har neppe mange hatt rede på før byråchef S. Skappels: «Det norske jordleievesens geografiske utbredelse i eldre tid og overgangen fra leie til selveie» blev trykt i Hist. tidsskr. 4. lev. 1934. Mest eide kirken, og dennes jord tilfalt kronen efter reformasjonen. Men den norsk-danske krone var i stor pengesnød og efter enevoldsmaktens innføring 1660 begynte salget av krongods til private, således at f. eks. på Ringerike, hvor omkring 1623 så godt som alle gårdbrukere var leilendinger, var det omkring 1723 omtrent like mange selveiere og leiere, og omkring 1823 nesten bare selveiere.

Jordleievesenet under norske former hadde til tross for sine mangler også gode sider. Det var en familiebevarende institusjon der sikret hjemmet for mangen slekt som ellers hadde hatt påtrengende anledning til å gå fra gård og grunn og forsvinne i armod. Ikke alene lød bygselbrevene iallfall fra geistligheten gjerne på livstid, men de blev i stor utstrekning utstedt innen samme slekt. Et enkelt eksempel skal nevnes fra en gård i Halså, Nordmøre, hvor Niels var leilending i 1723. Efter ham blev sønnen Thore Nielsen bruker og derpå dennes svigersønn Gullik Olsen; derefter kom Thores sønn Erich Thoresen som døde 1776. Enken Ingeborg blev på gården og giftet sig med ny bruker Ole Andersen Aaram som døde 1787, antagelig efter lengere tids sykkelighet, for boet var da i den forfatning at tvangsauksjon blev holdt og bare innbragte halvparten av gjeldens pålydende. Men Ingeborg sitter på gården fremdeles, gifter sig 3. gang med brukeren Anders Evensen, har barn i alle tre ekteskap og lever et stykke inn i 1800-årene. Da hun og hennes siste mann dør eller tar livøre, efterfølges de av Ingeborgs sønn av 1. ekteskap Thore Erichsen, som senere skal ha kjøpt gården (Indre Wollum).

Hvilken trygghet i leilendingsvesenets odelskap som det her er praktisert!

Norgeshistorien forteller at Norges bønder fra gammelt av var odelsbønder og leilendinger. Odelsbonden var den gjevreste, men også leilendingen var i enhver henseende fri og blev bestandig regnet til gårdbrukerlassen. Norges grunnlov i 1814 gav ham også uten forbehold og under navnet bygselmann like stemmerett med selveierbonden.

(K. Østberg: Husmannsforhold. Ny Jord nr. 3/1934.)

Fot. G. Moltzau.

TIDLIGST KJENTE BONDESLEKT PÅ TANBERG

- a *Torsthen Thannberg*, f. antagelig i slutten av 1400-årene, opsitter på «Tonnbeg wester» i 1528. Samtidig satt Amund på østre Tanberg. (Huitfeldt Kaas: Norske regnskaber og jordebøger, b. 4, 145.)
- b Torsthens formentlige sønn, navn ukjent.
- c *Thorsten Thanneberg*, d. 1614 à 15 som opsitter på vestre Tanberg. Da var Sigvard (Siguarde, Siuffer) opsitter på østre Tanberg. (Akershus lensregnskaper.)
- d *Eløff (Elluf) Tandberrig*, f. antagelig ca. 1580, d. 1642 à 43 på Tanberg, hvor han var opsitter på «Tonnbeg wester» fra ca. 1615 og tillike på østre Tanberg fra 1639. Han var efter all sannsynlighet Thorstens sønn; en ny mann på gården hadde neppe vært så velstående og formående som Eløff. Sigvard på østre Tanberg døde omkring 1625 og efterfulgtes av Ingelauf som levde til 1639, da det lyktes Eløff å få sig overdradd bygselen også av denne gård. Det kan tenkes at han lot den drive ved sin sønn *Anders Tanberg*, der blev bygselmann på østre Tanberg efter Eløffs død. Eløff må ha hatt flere barn som han ønsket skulde fortsette som bygselmenn på gården, siden han på sine eldre dager påtok sig så meget og lot sønnen flytte inn i nytt hjem. Efter dette og efter den uskrevne odelslov som man stadig finner virksom i leilendingsvesenet, har Eløff hatt en datter gift med Thomas Lauritzen eller Larsen som allerede i Eløffs siste år kan ha vært ham til hjelp på gården, og som betalte skatt for vestre Tanberg 1642, mens Eløff betalte for østre Tanberg ennu i 1643. Den unge Anders Tanberg har antagelig vært ugift og hatt en søster gift med Jørgen Erichsen som overtok bygselen av østre Tanberg i 1645. Man tør formode at Eløff Tanberg hadde minst 5 barn, e 1—e 5, se efterslektstavle II.

Billede: Utsikten over vestre Tanberg.

e 3 *Anders Tanberg* (Tandberg), d. 1645 på østre Tanberg, opsitter der efter Eløffs død og har antagelig drevet gården siden 1639. Som før nevnt, betalte Thomas Lauritzen skatt for vestre Tanberg i 1642, mens Eløff er ført op på østre Tanberg de første terminer av 1643; enten er han flyttet op til sønnen eller det har hendt ham som andre: man er skattebetaler efter sin død både ett og flere år. Anders har formentlig hatt en søster:

e 4 *Birgitte Tanberg*, d. 1677 på østre Tanberg, hvor hun blev leilending efter sin manns død 1671 og må da ha fått bygselseddel av trelasthandleren, den senere kommerseskommissarius Lauritz Lauritzen (Lars Larsen Smith) som s. å. blev forvalter for kanonigodset østre Tanberg (om ham i A. Juel: Drammensfamilien Smith, Trondheim 1934). Han kjøpte eller makeskiftet gården noe senere, men kongeskjøte er ikke funnet. I jordeboken 1675 står en tilføielse ved skattebetalingen: «fundris Laurs Andersen frigrd», altså skulde denne fundus være solgt før 1675.

G. ca. 1645 med *Jørgen Erichsen*, f. ca. 1608, d. 1671 på østre Tanberg, hvor han blev opsitter efter Anders 1645, antagelig med bygselsbrev fra sønderjyden Johan Gaarman d. eldres sønn landkommissarius Johan Gaarman d. yngre, som var eiendommens forvalter til sin død 1671 (om Garman-slekten i H. Nissen: I. W. Prebensen og Wenche Grove, Kra. 1920). Av Jørgen og Birgittes barn er nevnt 5 sønner: Erich, Hans, Trøg, Anders og Rasmus, f 1—f 5. Familien var efter Anders å dømme lese- og skrivekyndig, så Jørgen E. Tanberg har enten holdt skolemester til sine barn eller latt dem lære hos prestens. Erich er formentlig død barnløs, Hans og Trøg har overtatt andre gårder og dermed et annet navn eller er død unge, *Anders* og *Rasmus*, f 4 og f 5, er fedre for efterfølgende slektsgrener A og B side 10 og 225.

f I *Erich Jørgensen Tanberg* (Tandberg), f. ca. 1648 på østre Tanberg, d. 1695 der, blev leilending på gården 1678 og må ha hatt bygselsbrev fra gårdens eier Lauritz Lauritzen som døde 1686. I 1693 hadde Erich likesom nabogården Heseleberg å betale 8 forskjellige skatter til en samlet sum av 20 d., 3 ort, 6 sk., mens Syver på vestre Tanberg betalte 2 skatter mindre med 17 d., 1 ort, 14 sk. Da Erichs helbred sviktet, fikk han sin bror Anders til hjelp, for 1694 og 1695 står begge som gårdens opsittere. (Fogedregnskapene for Buskerud.) Efter Lauritz Lauritzens død tilfalt østre Tanberg ved boets endelige oppgjør flere år senere hans stesvigersønn foged Johan von Cappelen d. y. i Eiker og Lier (om ham i E. A. Thomle: Familien Cappelen i Norge og Danmark. Kra. 1896. H. Krog Steffens: Norske slægter I. Kra. 1911).

A.

f 4 *Anders Jørgensen Tanberg* (Tandberg), f. ca. 1657 på østre Tanberg, d. 1699 der. Omtrent jevnaldrende med ham var Wel Edle og W. W. Laugmand Hans Carstensen, bgr. 1696 21. feb., Tønsberg, 38¼ år gammel, få måneder før Tønsbergs eldste opbevarte skifteprotokoll begynner; i kirkeboken, og trykt et sted efter den, er hans tilnavn Tandberg. Tanberg-gårder fins i Modum, Numedal, Bærum, Sande i Vestfold og på Toten. — Navnet må være feil, da «Tønsberg II» har Landberg.

Det er sannsynlig at Anders er den Anders Jørgensen som fra 1686 er «Tieneren» (tillitsmann, sagfoged) hos Wellbr. Hr. Assistentz-Raad Jørgen Phillipsen¹, eier av et par av de 23 sager ved fossen på Hønen og av Viulsagene som er kjent siden 1658. I 1689 står det i fogdens regnskaper: «Anders Jørgensøn, Velviise Hr. Laugmand Hr. Jørgen Phillipsøns tiener sig sielf og hans quinde bruger en half gaard Aschisrud formener aller- underdanigst med andre bønder at vehre forskaanit» (for konsumsjons- og folkeskatt). Aschilsrud (nu Askersrud) var et underbruk til Viul i Haugsbygd av Norderhov. Viul var dengang en ødegård, blev likesom Askersrud brukt i forbindelse med sagene av eieren Jørgen Phillipsen. Av de 4 sager ved Viulfossen har i 1689 «tvende werret øde (ubrukt), de andre toe brugt ved Tieneren Anders Jørgensøn» (efter sagbruksreglementets treden i kraft 1688 måtte enkelte sager innstille). 1690 stod alle sagene under tilsyn av Anders Jørgensens svoger «Tieneren» sagfoged Jacob Clod, Anders er blitt «Skof-Indspekteur-fuldmægtig», har forlatt Askersrud og bruker en halvgård i Hønen, hvorav han betaler i skatt 13 d., 6⁴/₅ sk. I 1692 betalte han og hustruen kop- (kopf) og ildstedskatt som strandsittere, «bruger ellers en bondegaard». Som sagfoged og skoginspektørfullmektig ved siden av sitt gårdsbruk har han lagt til side så meget at han i 1694 kunde stille garanti og overta den halve bygsel av østre Tanberg og ved brorens død året efter hele bygselen med bygselbrev fra foged Cappelen som døde 1698. Men forinnen fogdens død kjøpte Anders østre Tanberg ved skjøte av 1696 24. nov. Om dette inneholder panteregister I til Ringerike og Hallingdals pantebøker 1690—1702:

Gd. Tandberg 2 Sk^{ll} Malt og 15 Ls^{ll} Rugmel med bøxel, er Solt af Johan von Capelen til Anders Jørgensen for Een hvis penge den 24 Novbr. 1696.

Hvortil skjøtet lyder:

Johan von Capelen, Kongl: Maij^{ts} fouget ofver Eger og Lier, Kiendis og hermed vitterligt giør, det jeg af fri Villie og velberaad hue hafuer Soldt og afhandt, saasom jeg med dette mit brefs Krafft aldelis Selger, Schiøder og afhandler fra mig, min Hustru, børn og Arvinger til Erlig og Velagte Mand Anders Jørgensen og hans Arvinger den gaard Tandberg udj Nordrehougs Præstegield paa Ringerige beliggende, som hand Self bebør. Skylder aarlig med bøxel 2 Schispund Malt og fembten lisspd. Rougmel. Hvilchen gaard med bøxel og ald sin Ejendom, hærlighed og Rette tilliggelse, som er Ager, Eng, Schoug og March, fishevand og fægang inted af alt undtagendis, som der nu tilligger og af Arrilds tid tilligget haver og med Rette der til ligge bør, bem^{te} Anders Jørgenssen og hans Arfvinger skal hafue, nyde, bruge og beholde til ævindeligh uigien kaldet Eijendom og det med lige Ret som min Sal: værfader afgangne *Comssar: Lauritz Lauritzen* Gaarden Nødt og fuldt hafuer, saa at jeg mine Arvinger kiender os efterdags ingen ydermere lod, Del, Ret eller Rettighed at hafue til eller udj forsk^{ne} gaard, Mens derfor annam^{et} og bekom^{et} fuld værd og Nøiagtig betaling, eftersom vi ere forligt bleven og udj voris Kiøb Kom; thi forpligter jeg mig og mine Arvinger at himble og tilstaa meerbem^{te} Anders Jørgenssen ovenskr^{ne} gaard for alle og hver Mands til eller paatale, som derpaa med Rette kunde have at tale, Saa at om saa skeede, som iche er at formode, at noget af bemelte gaard formedelst min vanhiem^{els} brøst skyld, blef hang: eller hans Arfvinger ved nogen løgntig dom eller Proces fravunden, da jeg eller mine Arvinger at forskaffe hannem lige god og beleilig gaard eller og hans udlagte penge igien, Sex uger efter at det mig tilkiendegifvundis vorder, og ofuer alt at holde Anders Jørgenssen og

¹ Lagmann i Oplandene og Hedmark, Jørgen Phillipsen, d. 1693, var en av landets rikeste menn og legatstifter. Han eide f. eks. i 1691 den nuværende Kongens gate 1 i Oslo; huset var klædd med 378 500 hollandske mursten. NST I, 1, 245. Oslo 1928.

hans Arvinger af mig og mine Arvinger, uden Schade og Schadeløs i alle optanchelige maader. Det til bekræftelse hafuer jeg dette med egen haand underskreven og mit Zignet hostrøgt, Sambt venlig ombedet min Svoger Monsr Søfren Hanssen og Monsr Elias Nielsøn med mig til Vitterlighed ville underskrifve og forsiegle.

Datum Brager næs d. 24 Novembr: Ao 1696

Johan V. Capelen
(L. S.)

Til Vitterlighed efter begier

Søfren Hanssen Elias Niels.
(L. S.) (L. S.)

I samme pantebok side 20 er notert en lånetransaksjon ved hvilken Anders Jørgensen 1697 8. jan. pantsatte 1 sk^{ll} med bøxel i østre Tanberg; 23. feb. s. å. overdrog han et pant som avbetaling til foged Cappelen, det har følgelig ikke falt ham lett å kjøpe eiendommen.

I Anders Jørgensens lille boksamling fantes en lovbook og 13 politiforordninger, de tyder kanskje på at noen på gården har hatt politimyndighet. Det største samlingssted i en bygd nest kirken var tingstedet, og storgårdene vekslet med å ha tinghus. Tanberg nevnes i 1473 og 1670, nabogården Trøgstad var tingsted 1692, nabogården Hesseberg fra 1741 og Hønen ca. 1830.

Anders døde i begynnelsen av 1699. Av hans frender var ingen «wæderhæfftige» c: økonomisk velstilt nok til å bli godtatt som verge for hans 2 sønner. De opnevnte menn Torgeir Povelsen Løchen var eier av store og lille Løken ved Haug annekskirke og Guldbrand Iversen Sætrang var ved giftermål blitt opsitter og delvis eier av n. Sætrang i Haug. Skiftebrevet efter ham lyder i sin helhet:

SKIFTEPROTOKOL NR. 2 FOR RINGERIKE & HALLINGDAL SORENSKRIVERI (1698—1701)
FORSAAVIDT EFTERFØLGENDE ANGAAR

Christian Müller, etc, Svend Hverven og Siver Tandberg, Laugrættesmænd af Nørdrehaugs Præstegield paa Ringerige, Giøre Vitterligt at Anno 1699 Dend 31 Martij ware wj forsamlede paa Tandberg herj bem^{te} Nørdrehaugs pstegield, at Registrere, Wurdere Lodne og Skifte hvis efterlatte Midler som fantes efter den Dannemand Salig Andes Jørgens: Tandberg, Og det imellem dend Sl: Mandg efterladte Hustrue Dend Ærdyderige Danneqvind Catharina Amundsdaatter paa Eene, Og deris Sammenafede Børn Iørgen og Paul Andersønner Anden Side; War overværende Børnenes Mostersmand, Velagtbare Iacob Clot. Hvorda paa Arvetombten, Blef Angived, Registerit Lodned og Skifted som efterlæses

Creature				
1 Graasidet Koe med hvidt			1 Rød Koe med stierne i pan-	
Hoved for	x C:	3 » »	den	J x 3 » »
1 Rødfleched Dito	x C:	3 » »	1 Broen Kolled Do	P x 3 » »
1 Graasidet Dito	SH x	3 » »	1 Sort Dito med hvidt Hoved.	P x 3 » »
1 Graaflækkede Koe	x	3 » »	1 Graa Do	I x 3 » »
1 Svart Dito	E x	3 » »	1 Voxen Tjoer	E x 3 » »
1 Hvid Koe	E x	3 » »	4 Qviener à 2 Rdr.	JP x 8 » »
1 Sort Do med hvidt Hoved .	E x	3 » »	3 Do à 2 Rdr.	E x 6 » »
1 Rødsidet Koe	J x	3 » »	3 Fior Kalver à 1 Rdr.	E x 3 » »
1 Do	P x	3 » »	16 Voxne Sauver à 2 $\frac{1}{2}$	x x 8 » »
			12 Voxne Giedter à 2 $\frac{1}{2}$	6 » »

8 Unggiedter à 1 ½	x	2 » »
3 Svin à 1 rdr.	Ex	3 » »
3 Do à 1 rdr.	Skifted x	3 » »

Hæster: —

1 Blach Hæst	Ex	10 » »
1 Ung Rød Hæst	Ex	10 » »
1 gl: Blach Blæsed Hest	Ex	6 » »
1 Soeded Hæst	x C	8 » »

Sølf

14 Sølfskæder, wog 40 Lod à 2 ½	Ex	20 » »
1 Sølfstøeb vejede 8 Lod à 2 ½	P x	4 » »
2de Do Vejede 16 Lod à 2 ½	J x	8 » »
1 Sølfkosken 11 Lod	P x	5 2 »
1 Mindre Do 2½ Lod	J x	1 1 »
4 Dusin Sølfknapper 15½ Lod ere	Skift x	7 3 »
1 Sølfskæd wog 3½ Lod, pantsat for	P x	1 1 10
1 Do wog 3 Lod, pantsat for	Ex	1 1 »
1 Geheng Spende af Sølf wog 3½ Lod à 2 ½	P x	1 3 »

Ellers berettede Encken efter hendes Sl. Mand at findes 2 Kioler med Sølf Knapper udj, Hvoraf hun forærede hver af Børnene sin Kioel med 4 Dousiner Sølfknapper i,

Efter Tilspørgelse ingen Reede penge Blef Angivet,

Tinn

6 stoere Tinfade vejede 24 schl à 1 ½	J x	6 » »
7 Submads Fade wog 1½ Bpd 8 ½ à ½ 20 β	P x	4 2 8
4 tinfade og 1 Vandfad vejede 1 Bpd à ½ 20 β	Ex	2 2 »
1 Douçaine ny tintallerkener vejede 12 ½ à 1 ½	JP x	3 » »
2 Do gl: vejede 24 ½ à 20 β	Ex	5 » »
4 Tin Salsirkener à 6 β	Ex	» 1 »
1 Sengepotte af Tin 2½ ½	P x	» 2 »
1 Koldshaal kox	Ex	» 2 »
1 par Tin Liußestager		1 2 »
2 Smaa Tinflasker	P x	» 1 »
1 Tinpæl og 1 Sænopkande	P x	» 1 »

Kaabber:

1 Brøger Kiedel	Ex	10 » »
1 Brendevins Kiedel	J x	7 » »
1 Liden Kaabberkiedel	x	4 » »
1 Dørslag	x	» »
1 Liden Kaabberkiedel	Skift x	» 1 »

Mæbing: —

1 Fyrbecken	Ex	1 » »
1 Fyrfad	P x	1 2 »
1 lidet Dito	I x	» 2 »
1 Mindre Dito	Ex	» 1 8
4 Mæbing Liusestager à 1 ½ 8 β	J x	1 1 8
2 Do à 1 ½ 8 β	Ex	» 2 16
1 Mæbingplade	P x	» 1 »
1 Morter	Ex	» 1 »
1 Mæbing Bækken	Ex	» 2 »
1 Mæbing Skumslef	Ex	» » 16
1 Mæbing Strygejern	Ex	» 2 »

Iern Redschab og Tøy: —

1 stoer Ierngrydte	x C	2 » »
1 Dito hos Mathias Stubdahl		1 2 »
1 Grydte	J x	1 2 »
1 Mindre Dito	P x	1 1 »
3 sueære Do à 1 Rdr.	x x x	3 » »
2 Mindre Do à 1 ½ 8 β	P x	» 2 16
1 liden Grydte	J x	» » 16
3 Skieringer à 12 β	Ex	» 1 12
1 phr Kiedelringer	Ex	» » 16
3 tacher à 1 rdr	x x x	3 » »
1 Malmgryde	x cass	» 1 8
2 Plouer med Iern og Risteler à 1 rdr.	Ex	2 » »
4 Aelwexener à 16 β	Ex	» 2 16
6 Øxer à 1 ½	x SH	1 2 »
4 t ½ lencher à 16 β	SH x	» 2 16
3 par tømmerhager à 2 ½	x C	1 2 »
1 Harf med Ierntjnder udj	Ex	1 » »
9 Iernwjer à 6 β	Ex	» 2 6
1 Jernstegepande	J	» 1 8
1 Steegesped	Ex	» 2 »
1 Strygejern	J x	1 » »
1 Gloejern	Ex	» 2 »
1 Stoerstang	Ex	» 2 »
1 Do	x C	» 2 »
1 Goe Raæ Iern	P x	1 » »

Lin Klæder:

1 Fiin Drejels Dug	P x	1 2 »
1 Do Grøvere	J x	1 2 »
1 Grof Drejels Dug	E x	» 3 »
1 Do		
1 Grof Drejels Dug	E x	» 3 »
3 Smaa Do à 2 ½	E x	1 2 »
1 liden gl: Fiin Dug	SJ x	» 1 12
3 Fiine Drejels Haandkleder à 1 ½ 8 β	x x x	1 » »
4 par Fine Leridslagen à 2 ½ ..	x x x	8 » »
5 par smaa Strielagen à 1 d. .	x x x	5 » »
25 Ahlen Ublegt Haandklæde Dreyel	x	2 2 »
2 phr Fine pudeswahr med Kniplinger à 2 rd.	x	4 » »
6 phr slette pudeswahr à 3 ½ ..	IP x	4 2 »
1 Dug i pant for	E x	1 1 »
1 Dug og 1 Flamsk Seng Klæde	E x	5 » »

Sængeklæder og Bordklæder.

1 par olmerdugs Puder med Blaat tafft for	J x	2 » »
1 par Do af Randede bolster med Rødt Tafft	P x	2 » »
1 Rannete Dundyne	J x	2 » »
1 Overdyne med Cottons over- træch	E x	3 » »
1 Hofdelaug	E x x x	» 2 12
1 Do		
1 Blaa Randed Do		
1 Blaa Randed Underdyne ...	P x	2 » »
2 Blaa Randed Underdyner à 4 Rdr.	E x	8 » »
4 Støcker Sarses Sporlag med overheng	J x	5 » »
3 st ½ Stofs omheng med Kap- pe og Teppe	P x	2 2 »
1 Svensk Bordklæde 4 alen lang		
1 gl: Do 3½ al:	SJ x	1 » »
1 Grøvere Do	E x	1 » »
1 Sengklæde	P x	1 » »
1 Hiemgiort overtæcken	E x	» 3 »
1 gl: Svensk Sengklede	SJ x	» 2 »

Benckedyner og Hynder.

1 Syd Benchedyne	E x	4 » »
1 gl: Flamsk Benchedyne ...		
1 Do Mindre		

1 phr Huule Syde Hyndlr	J x	2 » »
1 phr Grøne Do	P x	2 » »
1 phr Blaa Do	J x	2 » »
1 phr Brøne Do	E x	2 » »
1 Enchelt Do		
1 phr Grøne Syde Hynder med Gult under	P x	1 » »
17-3-»		
6 gl: Hynder à 1 ½	x x	1 2 »

Træværk:

1 stoer Beslagen Kiste med 5 Baand	P x	6 » »
1 Mindre Do ligeledes med 5 Baand	J x	5 » »
1 liden Guul Kiste med 3 bd: }	E x	2 » »
1 Sort Do med 3 Baand ... }		
1 Koffert med Kalfskind over }		
1 Sort Sledeskrin med 5 Bd ..	J x	3 » »
1 Do	P x	2 2 »
1 Do	E x	1 1 »
1 Bretspel med tilbehør	x cap	1 2 »
1 lidet udskaaen Egeskrin med Laas	E x	» 2 »
1 liden Kiste i pant for	E x	» 3 »
1 liden Egekiste med indlaas Skifted x		» 2 »
1 Danziger Flaskefoder med 9 Flasker udi	E x	1 2 »
1 Roerschab	J x	2 2 »
1 Maaled Madschab	P x	2 » »
1 Glasskab er tolette	E x	» 2 »
2 Speiler à 1 Rdr.	IP x	2 » »
1 Refle Børse	P x	2 » »
2 Bøsse med Hagelaas	J x	1 2 »
1 liden Hagelbøsse	J x	1 2 »
1 gl: Sejerværch	E x	4 » »
1 Jern Kachelaufn i stuen	E x	10 » »

Bøger

Laugbogen	E x	3 » »
Biblen in 8 ^{to} prentet 1607	P x	1 » »
Rami Lysthave	J x	» 2 16
Krußes christl: Lærdoms Hoved- punchter	J x	» 2 »
Paradis Urtegaard	P x	» 1 8
Lassenii Bønner og Kingos Sange Chor i it Bind	J x	» 1 »
Bangii Ugen Circul	P x	» » 16
13 politie Forordning		

I liden Haandbog af Hans Xstens Roskild	J x	» » 12
Burchardi Salve Olje	P x	» » 12
Fastegodzet:		
Tandberg med Underliggende Lang Engen Skylder $2\frac{3}{4}$ Skippd, er Kiøbegoedz Wur- derit Skippd: til 120 Rdr, Beløber i alt.		330 » »
S ^a Boedz Løsøre med Fastegodzet bedrager sig til 363 -»-»		
Tilstaaende Gield		716 » 16
Hos Siver Tandberg efter obliga- tion af 12 8 ^{br} 96 Reede penge shd Vedstoed..	E x	10 3 8
Ole Bechane ved sin fremskikede vermoder gestoed gielden paa bord førbel at være skyldig = 6 tiouf, Anslagen til	E x	3 » »
Laurs Madzen Bilden paa Hadel: effter Seddel skyldig.	E x	5 1 »
Effter een anden Seddel skyldig for $1\frac{1}{2}$ tde Korn td. vurderet for Aar 89 effter Landkiøbet $1\frac{1}{2}$ Rdr.	P x	2 1 »
Corporal Thord Øren effter Sed- del skyldig Contant	J x	1 1 »
Haldvor Lundstad tilstoed 9 Rdr. Men hd foregiver at have kiørt for 1 Rdr. og saa har dend Sl. Md. bekomet et plaug trae for $\frac{1}{2}$ Rdr. — Resta	E x	7 2 »
Erich Knæstang for 4 tiouf Bord- førbel, beretter at være skyl- dig	E x	2 » »
18 : 1 -		
S ^a Summarum Boedz Midler af Løsøre, Fastegodset og til- staaende Gield, Bedrog sig til Penge		758 Rd 1 $\frac{1}{2}$ »
Derimod Bortskyldig Gield:		
Enchen pretendere intet for sin Begravelße ej heller nogen Broderlod.		
Abraham Richardsons laante penge Hans Richardsons ligeleedes.	60 Rdr 50 »	
Til Johan von Cappelens Sterfboe for bordførbel 39-2-19		

Til Søren Hanßen for bordførsel 10 »-»		
Enchen erindrer at hvis Boed er skyldig Johan von Capelen og Søren Hans: wil hine betale med arbeide, Saasom derfore er oppebaaret Vahre og iche Reede Penger, Skulle hun be- tale med penger saa formeener hun iche Meere end halve pen- ger i Contant at Svare, som og Siunes billigt, efters: hun sine Debitorer her udj ickun for Den Halve part i Arbeide har ladet anskrive, Er saa forbem ^{te} Johan v. Capelens fordring s. skeer Udlæg fore:		19 3 12
Søren Hansen Ligeleedes		5 » »
Giord Anders: i Xania		3 2 »
Søren Iempt effter indgifen Reg- ning fordrer 2 Rdr 2 $\frac{1}{2}$ 20 β Encken wedstaaer iche Meere end Har hand Meere at fordre Søges det wed Retten.		1 3 12
Peder Nærstads Ubeviislige For- dring, Gestendiger Enchen icke, Huorfore dend ved Loug og Rett effter anden Beviis- lighed wil Søges. — Bekostning ved Skiftet til For- seigled Papir		2 » »
Skifte Forretteren		6 » »
Skiftetbrevetz Beskrivelße		3 2 »
S ^a dend Bortskyldige Gield Be- løber sig til $151\frac{1}{4}$ Rdr:		151 1 »
Hvilcked fra Boedz Midler af- tagen, Bliver Igien Encken og Børnene til lige Deeling		607 Rbd
Deraf tilkommer Encken dend Hal- vedeel som er 303-2-».....		303 Rbd 2 $\frac{1}{2}$
Dend anden Halvedeel falder paa Børnene, og Er paa hver Bro- derlod		151 Rbd 3 $\frac{1}{2}$
Hvoreffter er skeed Udlæg till Cre- ditorerne Saasom Abraham Richardson 60 Rd.		
Udlagt		
I Gaarden Tandberg		60 » »
Hans Richardsons 50 Rdr:		

Ligeleedes i Gaarden Tandberg til-		
lagt	50	»
Johan von Cappelen 19-3-8 β		
Udlagt		
1 Graasidet Koe med hvidt		
Hoved for	3	»
1 Rødflekket Do	3	»
1 Soedet Hest	8	»
1 stoer Ierngrydte	2	»
1 Malmgrydte	»	1 8
3 phr t $\frac{1}{2}$ hager à 2 $\frac{1}{2}$	1	2 »
1 stoerstang	»	2 »
1 Bretspil med tilbehør:	1	2 »
	19	3 8
tager hos Encken	2	β
Søren Hanssøn 5 Rdr.		
1 graasidet Koe	3	»
3 t $\frac{1}{2}$ lencher à 16 β	»	2 »
6 Øxser à 1 $\frac{1}{2}$	1	2 »
	5	»
Iour Andersøn 3 $\frac{1}{2}$ Rd.		
1 Graaeflekkede Koe	3	»
1 st lencke	»	16
1 Iern Steegepande	»	1 8
	3	2 »
Søren Iempt: 7 $\frac{1}{2}$ 12 β		
1 Svensk Bordklede 3 $\frac{1}{2}$ al: ...	1	»
1 gl: Svensk Sengeklede	»	2 »
1 liden gl: Fiin Dug	»	1 12
	1	3 12
Bekostning ved Skiftet		
Forseigled papier: ...	2	»
Skiftteforretteren	6	»
Skifttebrevets besch ^{92c}	3	»
II Rdr:		
Udlagt		
4 $\frac{1}{2}$ Dusin Sølfknapper Vegtig		
15 $\frac{1}{2}$ lod à 2 $\frac{1}{2}$	7	3 »
3 Svin à 1 Rdr	3	»
1 liden Kaabberkiedel	»	1 »
	11	»
Dernest er Enchen tillodnet		
Creature.		
1 Sort Koe for	x	3 »
1 Hvid Koe	x	3 »

1 Sort Do med hvidt Hoved ..	x	3 »
1 Voxen Tior	x	3 »
2 Qvjeuer à 2 Rdr	x	4 »
2 Fiorkalver à 1 Rdr	x	2 »
8 Voxne Sauver à 2 $\frac{1}{2}$	x	4 »
6 Voxne Giedter à 2 $\frac{1}{2}$	x	3 »
3 Unggiedter à 1 $\frac{1}{2}$	x	» 3 »
3 Svin à 1 Rdr	x	3 »

Hæster:

1 Blach Hæst	x	10 »
1 Ung Rød Hest	x	10 »
1 Gl. Blach Blæset Hæst	x	6 »

Sølf

7 Sølfskeder for	x	10 »
1 Søfstob Vejed 8 Lod à 2 $\frac{1}{2}$..	x	4 »
1 Sølfkosken vejed 11 Lod à 2 $\frac{1}{2}$	x	5 2 »
1 Sølfskæe vog 3 Lod pantsat ..	x	1 1 »

Tinn

2 store Tinfade vegtig 8 $\frac{1}{2}$ à 1 $\frac{1}{2}$	x	2 »
4 tinfade og 1 Vandfad vejed 1		
Bpd à $\frac{1}{2}$: 20 β	x	2 2 »
3 Submadz Fade vigtig 10 $\frac{1}{2}$ à		
20 β	x	2 » 8
25 gl Tallerkener 24 $\frac{1}{2}$ à 20 β ..	x	5 »
1 Koldkosken	x	» 2 »
1 par Tin Liusestag ^r	x	1 2 »
4 tin sarkener	x	» 1 »

Kaabber

1 Brøggerkiedel	x	10 »
-----------------------	---	------

Mæßing

1 Fyrbechen	x	1 »
1 lidet Fyrfad	x	» 1 8
2 Mesing Liusestag ^r à 1 $\frac{1}{2}$ 8 β	x	» 2 16
1 Morter	x	» 1 »
1 Mæßing Bækken	x	» 2 »
1 Mæßing Schumslef	x	» » 16
1 Mæßing Strygejern	x	» 2 »

Iern Tøy: —

1 Grydte hos Mathias Stubdahl	x	1 2 »
1 Grydte	x	1 »
1 Skiering à 12 β	x	» » 12
1 par Kiedelringe	x	» » 16
1 tache	x	1 »

2	Plaug med Iern og Risteller..	x	2	»	»
4	Aelwæxsener à 16 β	x	»	2	16
1	Harf med Ierntinder udj....	x	1	»	»
9	Iernwjer à 6 β	x	»	2	6
1	Steesped	x	»	2	»
1	Glojern	x	»	2	»
1	Støerstang	x	»	2	»
Liinklæder					
1	Grof Drejels Dug	x	»	3	»
1	Do	x	»	3	»
3	smaa Drejels Duger à 2 ½ ..	x	1	2	»
1	Fiint Drejels Handklede	x	»	1	8
2	phr Fiine Lerridzlagener à 2 rd	x	4	»	»
25	Al: Ublegt Haandklede Drejel	x	2	2	»
2	phr Fiine Pudeswahr med Kniplinger à 2 Rdr	x	4	»	»
1	Dug i pant for	x	1	1	»
Sengeklæder					
2	Hofdelag à 2½ ½	x	1	1	»
1	overdyne med Cortons over- treck	x	3	»	»
2	Blaa Randede Underdyner à 4 rd	x	8	»	»
1	Groff Svensk Bordklede	x	1	»	»
1	Hiemgiort overtecken	x	»	3	»
Træværk					
1	liden gul Kiste med baand	x	2	»	»
1	Sort Do med 3 baand	x	2	»	»
1	Koffert med Kalfskind over..	x	2	»	»
1	Beslagen Slædeskrin	x	1	1	»
1	liden Kiste i pant	x	»	3	»
1	lidet udskaaen Egeskrin med Laas	x	»	2	»
1	Glasskab eller tableto	x	»	2	»
1	liden Kiste med indlaas	x	»	2	»
1	Danziger Flaskefoeder med 9 Flasker udi	x	1	2	»
1	gl: Seyerværk	x	4	»	»
1	Iern Kackeloufn i Stuen	x	10	»	»
9	Benchedyner og Hyndlr	x	4	»	»
1	Syd Benchedyne	x	1	1	»
1	gl. Flamsk Benchedyne	x	1	»	»
1	Do mindre	x	1	»	»
1	phr brone Syde Hyndler....	x	2	»	»
1	Enckelt Do	x	1	»	»
2	gl: Hyndler à 1 ½	x	»	2	»

Tilstaaende Gield			
hos Ole Bechane	x	3	»
Haldvor Lundstad	x	7	2
Erich Knæstang	x	2	»
hos Laurs Madzøn Bilden shd effter Seddel skyldig	x	5	1
Tilkommer i Gaarden Tandberg med 1 f i Lang Engen som er Kiøbegoedz		110	»
Legger fra Sig til Johan von Ca- pelen		4	β
til sin Søn Jørgen		4	β
og til sin Søn Poul		2	β

Er 303 Rd 2 ½

Iørgen Andersen tilkommer:

1 Rødsidet Koe	3	»	»
1 Rød Koe med Stierne i panden	3	»	»
1 Graa Koe	3	»	»
3 Qvjener à 2 d:	6	»	»
4 woxne Souver à 2 ½	2	»	»
3 woxne Giedter à 2 ½	1	2	»
3 Unggiedter à 1 ½	»	3	»

Sølf

4 Sølfskeder for	5	2	20
1 Sølfstøb vigtig 8 Lod à 2 ½	4	»	»
1 Gehæng Spænde af Sølf V. 3½ Lod à 2 ½	1	3	»

Tin

2 store Tinfade vejede 8 ½ à 1 ½	2	»	»
2 Submadz Fade vigtig 6 ½ à 20 β	1	1	»
½ Douzaine nye Tintallerkener vejede 6 ½ à 1 ½	1	2	»

Kaabber

1 Brendeviins Kiedel	7	»	»
----------------------------	---	---	---

Meßing

1 lidet Fyrfad	»	2	»
4 Mesing LiuBestager à 1 ½ 8 β	1	1	8

Ierntøy

1 Grydte	1	2	»
1 Do	1	»	»

1 liden Grydte	» » 16
1 Skiering	» » 12
1 Tache	1 » »
1 Strygejern	1 » »

Lincklæder

1 Drejels Dug	1 2 »
1 Grof Drejels Dug	» 3 »
1 Fint Drejels Haandcklede ...	» 1 8
1 phr fiine Leridzlagf	2 » »
2 phr smaae Striel:f	2 » »
3 phr slette Pudeswahr à 3 ½.	2 1 »

Sengekleder

1 phr Olmerdugspuder med blaat taft	2 » »
1 Rannede Underdyne	2 » »
4 St ½ Sarses Sperlagen med overheng	5 » »

Hynder:

1 par Gule Syde Hyndlr	2 » »
1 par Blaa Do	2 » »

Træværck

1 Beslagen Kiste med 5 Baand	5 » »
1 Sort Sledeskrin med 5 Baand	3 » »
1 Roerschab	2 2 »
1 Speil	1 » »
1 Bøbe med Hagelos	1 2 »
1 liden Hagelbøbe	1 2 »

Bøger

Laugbogen	3 » »
Ramii Lysthave	» 2 16
Kruses Christelige Lærdoms Hovedpungter	» 2 »
Lassenii Bønner og Kingos Sangechor i it Bind	» 1 »
13 politie Forordninger	» » 8
1 liden Bog af Hans Xstensen Roskild	» » 12

Tilstaaende Gield

Tager hos Siver Tandberg som hand til Boed efter obligation Skyldig	5 1 16
hos Corporal Thord Øren.....	1 1 »

38:2:16

Udj Godzet i Tandberg, tilkommer Penge	55 » »
Tager hos sin Moder	» » 4

Er 151 Rdr 3 ½

Foruden ovenskrefne tilkommer

Jørgen Anderß Een Kiol med 4 Douzainer Sølf knapper udj som Moderen hann: foræret.

Poul Anderbøen tilfalden:

1 Rødsidet Koe	3 » »
1 Broen kolloed Koe	3 » »
1 Sort Koe hvidt hoved	3 » »
2 Qviener à 2 Rd.....	4 » »
1 Fiorkalf	1 » »
4 woxne Souver à 2 ½	2 » »
3 woxne Giedter à 2 ½	1 2 »
3 Unggiedter à 1 ½	» 3 »

Sølf

3 Sølfsker for.....	4 1 4
1 Sølfstæb vejede 8 Lod à 2 ½	4 » »
1 Sølfkosken 2½ Lod à 2 ½ ..	1 1 »
1 Sølfsked wog 3½ Lod i pant for	1 1 10

Tin:

2 stoere Tinfade V. 8 ½ à 1 ½	2 » »
2 Søbmadz Fade wigtig 6 ½ à 20 β.....	1 1 »
½ Douzaine ny tintallerkener vejede 6 ½ à 1 ½.....	1 2 »
1 Sengepotte af Ten 2½ ½ ...	» 2 »
2 Tinflasker	» 1 »
1 Tinpot og 1 Sænopkande ..	» 1 »

Kaabber:

1 liden Kaabberkiedel	4 » »
1 Dørslag	» 2 »

Meßing

1 Fyrfad	1 2 »
1 Meßingplade	» 1 »

Jerntøy

1 Grydte	1 1 »
1 Do	1 » »
2 mindre Do à 1 ½ 8 β.....	» 2 61

1 Skiering	» » 12
1 tache	1 » »
1 Goe Raac Jern	1 » »
Linckleder	
1 Fiin Drejels Dug	1 2 »
1 Fiint Drejels Haandklede ...	» 1 8
1 phr Fiine Leridz Lagen	2 » »
3 phr smaa Strielagen	3 » »
3 phr Slette Pudeswahr à 3 ½	2 1 »
1 Dug og 1 flamsk Sengklede..	5 » »
Sengeckleder:	
1 phr Rannede Bolsterpuder med Røt tafft.....	2 » »
1 blaaranned Hovedlag	» 2 16
1 Blaa Ranned Underdyne	2 » »
3 St ½ Stoffes Omheng med Kappe og Teppe.....	2 2 »
1 Svensk Bordklede 4 Al. lang	1 2 »
1 Sengeklæde	1 » »
Hynder	
1 par grøne Syde Hynder	2 » »
1 par grøne Dito med gult under	1 » »
4 gl: Syde Hynder à 1 ½	1 » »

Træværck	
1 stoer Beslagen Kiste med 5 Baand	6 » »
1 Beslagen Sledeskrin med 5 Baand	2 2 »
1 Maaled Madskab	2 » »
1 Speil	1 » »
1 Refle Børbe	2 » »
Bøger	
Biblen in 8 ^v prentet 1607.....	1 » »
Paradis Urtegrd	» 1 8
Bangii Ugen Circul	» » 16
Burchardtii Salve Olje	» » 12
Tilstaaende Gield	
tager hos Siver Tandberg s. hand til Boed effter obligation skyl- dig og vedgaaed	5 1 16
Hos Laurs Madzøn Bilden for 1½ td Korn à 6 ½	2 1 »
29:1:4	
Tilfalder udj Kiøbegodzet udj Tandberg Penge	55 » »
Tager hos Moderen som hun legger fra Sig.....	» » 2
Er	151 3 »

Herforuden tilkommer Poul Een Kiol med 4 Douzainer Sølfknapper udj som Moderen hann: Foræret. Angaaende Formyndere, Da saasom Moderen med hendes Umyndige Børn ved it Lauligt Schifte er bleven adskilt, Og hun begierer hendes Børns Goedz under sit wærgemaal At beholde, og det Laugl: saa lenge hun Sidder Uforandret at forestaae, Dog saaledes at de satte Wærger Saasom ingen paa Fædernes Side findes at være wæderhæftige, Som Er De Dannemænd Torgier Løcken, som wærger for dend Ældste Søn Jørgen Andersøn, og Guldbrand Sætrang tilsadt Formyndere for den Yngste Søn Poul Andersøn, have tilsuun, at Børne godzet ej forkommes, Saasom de Selv i sin tid dertil wil være Ansvarlige; Saaledes paa Arvetompten forrettet Lodned og Deelt, som foreschr^t staar, Bekiendes med Egne Hænder og Zigneter Actum Anno Die et Loco ut Supra. NB. 6 Ark.

Rett avskrift.

Statsarkivet i Oslo, 19. april 1934.

Axel V. Ullmann.

K. Sørboe.

G. ca. 1681 i Norderhov eller Haug med *Catharina Amundsdatter «paa Eene»*, f. ca. 1654, bgr. 1743 24. okt., Vinger.

Noen Amund på Eene, Eine/a forekommer ikke ved folketellinger 1664—66, heller ikke på Øen, hvilket gårdnavn ifølge Rygh enkelte steder uttales Eene. Disse Øen-gårder hører dessuten til sogn langt fra Norderhov, og da Catharina hadde 2 søstre gift i sitt naboskap, ligger det nær å tro at deres far har vært ansatt som sagfoged eller tillitsmann ved en eller flere av de mange sager som så langt tilbake som skogsdrift i større

stil har vært drevet i Ringeriksdistriktene, kanskje fra omkring 1620-årene, lå på parsellen «Øen», midtpunktet for sagindustrien i Hønefoss. Disse sager eides for det meste av utenbygds forretningsmenn, således tilhørte i 1688 sag nr. 15 og 20 lagmann Jørgen Phillipsen og sag nr. 20 og 21 kommersekommissarius Lars Larsens (Lauritz Lauritzen) arvinger, de samme som eide østre Tanberg og Hesleberg. Dengang var det henimot halvhundre sagbruk på Ringerike, de fleste ved Hønefossen, og disse sagers bestyrere kunde efter tidens forhold tjene ganske godt. Fogdens folketelling for Ringerike 1664—66 mangler dessverre, i prestens er sagbrukene ikke tatt med og fogedregnskapene begynner ikke før 1678.

Den ene av Catharinas søstre var *Malene Amundsdatter*, f. 1663, bgr. 1723 20. januar, Norderhov, g. m. Jacob Christophersen Clod (også skrevet Kloth) som fra 1688 var «Tieneren» ved assistensråd Jørgen Phillipsens tvende sager ved Hønefossen, «hvorav den ene staar øde», og fra 1690 også ved Viulsagene. Fogedregnskapene for 1689 har om ham: «Jacob Christophersen Sr. Velviise Hr. Laugmand Jørgen Phillips. tiener sig sielf og hans quinde formoder allerunderdanigst saasom hand bruger jord udi Klette og deraf suarer Skat og Landskyld allernaadigst forskaanit» (for konsumsjonsskatten 64 sk. for en sagfoged; tjenerskap holdt de ikke). Klette var en liten rydningsplass i Haug, den blev senere (1723) benyttet til eng (havn?) under Hesleberg og Tanberg; Clod er flyttet fra Klette visstnok 1690 og bodde 1692 som strandsitter ved Hønefoss. I 1695 betalte han som J. Phillipsens tiener ved Viulsagene, både konsumsjonsskatt 64 sk. og folkeskatt 48 sk.; 1699 var han forpakter av «den 1/2 nedre Qvernhuussag som Anders Søfrensen og konsorter bruger». Det er kanskje han som har bygd og eid «Klothegården», et gammelt hus som lå ovenfor nordre bro i Hønefoss og som nu er revet. Sønnen Christopher Kloth var en betrodd mann ved sagbrukene på Hønefoss og bodde iallfall i adskillige år på Vesteren i Haug, hvor hans navnetrekk skal ha stått skåret inn over døren på et gammelt våningshus.

Catharinas yngste søster *Ameline Amundsdatter*, 1669—1733, var gift med Christen Willadsen Trøgstad, 1662—1730, sønn av lensmann Willads Knudsen, ca. 1613—87. Deres sønn Erik Sporning, opkalt efter sin farbror Hr. Erik Sporing, sogneprest til Råde, blev fullmektig hos fetteren magasinforvalter Jørgen Tanberg ved Kongsvinger festning og dennes eftermann i stillingen. (A. Lagesen: Ringerikske slekter III. Oslo 1935, 387 fig.)

Efter sin manns død giftet Catharina sig med *Erich Engebretsen Hesselberg*, f. ca. 1670 på Hesleberg gård, d. 1707 på Tanberg som «Erich Tamberg», eldste sønn av Engebret Andersen Hesselberg, f. ca. 1636 på Toen gård i Haugsbygd, d. 1693 på Hesleberg Norderhov, gift 1667 der med enken Marthe Lauritzdatter Hesselberg, d. 1703. (A. Lagesen: Ringerikske slekter III. Oslo 1935, 196 fig.) Et barn *Engebret Erichsson Tamberg*, bgr. 1705 14. januar, «æt. 2», var visstnok deres sønn.

I første ekteskap hadde Catharina 2 sønner, g 1 og g 2. Året efter at hun blev enke for annen gang, giftet hennes eldste sønn Jørgen Tanberg sig; men da 11-årskrigen brøt ut 1709 (se Schøtz: 11-årskrigen militære historie, Oslo 1936) og han, først som proviantskriver ved Basmo festning og derpå som feltproviantforvalter i Halden måtte opholde sig i de utsatte grensedistrikter, lot han hustru og barn bo på Tanberg som han eide sammen med broren og sin mor. Efter krigens slutt, da Jørgen blev forflyttet til Kongsvinger, giftet Catharinas yngste sønn Povel Tanberg sig 1722 og bodde med familie på østre Tanberg til han 1738 arvet Nærstad gård i Haug. Catharina var da så gammel at hun flyttet til sin eldste sønn, og 1741 23. des. solgtes østre Tanberg til gårdens forpakter Ellen Guldbrandsen Schinnum fra Jevnaker. Om salget kan meddeles:

I det eldste panteregister til pantebok 8 og 9 for Ringerike og Hallingdal fins følgende resymé:

1. *Tanberg Østre*, der under Een Slotteland Langengen Er Pantsadt af Ellen Tandberg til Jens og Engebret Sættrang for 80 spd. Dat^r 10de Martij 1741 (pantebok nr. 9, 119, avlest 351 i samme bok).

- II. *Tandberg Østre 2¹/₃ Sk^{1/2}* med bøxel og de tilhørende Pladser og Ødegaard er solt af Mad: Catrina Tandberg og hendes Sønner med de fleere til Ellen Guldbrandssen for 800 rd. d. 23de december 1741 (pantebok nr. 9, 135).
- III. *Tandberg Østre 2¹/₂ Sk^{1/2}* med bøxel med Pladser og Ødegaard er pantsadt af Ellen Guldbrandssen til Catrina afgangne Erich Tandberg med de fleere for 571 spd. 2 sk. dat^e 30^d december 1741 (pantebok nr. 9, 135, avlest i pantebok nr. 10, 18).
- IV. *Tandberg* der paa har Mad. Catrine Tandberg Protestert i mod det pant Jens Sætrang har gjort med Ellen Tandberg paa den Slotte land, neml. lang Engen under dito gaard beliggende dat^e 24de September 1742 (pantebok nr. 9, 179).

Pantsettelsen til I, side 119 b, lyder:

Ellen Guldbrandsens pantsettelse — pantebok nr. 9 for Ringerike og Hallingdal — før han hadde kjøpt gården:

Cronet Papir No 1: Een Halv Rigsdaler 1741. —

Kiender Jeg underskrevne Ellen Guldbrandsen Tandberg og her med witterlig gjør, at hafue landt og oppebaaret af De Welagte Dannemænd Iens Hansen Sætrang og Engebret Iensen Sætrang, den Summa 80 rd. Courant, ogsaa det de for Summa Firesindstye Pengelaan des meere kand være betrygget; Sætter ieg dennem her ved til et Brugl: Pant et Slaatte lande liggende til min paa Boende Gaard Østre Tandberg, Lang Engen kaldet, hvilket Slottelænde undtagen det som Sædvanlig er brugt af huusmanden paa Pladsen, de isteden for Rentens Svarelse skal bruge og benøtte sig udaf, og i midlertid pengene staar ubetalte, Selv holde gierdesgaarden og Engeladen i vedbørende Stand, og Naar enten ieg finder min leilighed at betahle pengene eller og de eig brugt længere vil ved blifue, maa sinne penge igien annamme da skal et halfft aars Opsigelse tiene os paa begge sieder fra underskrefne dato at Reigne. Dette til bekræftelse under min haand og Zeigl. Samt tienstl: formaat Engebret Hesselberg og Troen Wee dette med mig til witterlighed at underskrive og forseigle.

Hønefossen d. 10de Martij 1741. —

Ellen E. G. S. Guldbrandsens navn
(L. S.)

Efter begier til witterlighed underskriver

Engebret Hesselberg
(L. S.)

Troen Wee
(L. S.)

Skjøtet til II, side 135, lyder:

Cronet Papir No: 4. Toe Rigsdaler = 1741.

Kiender Wii underskrevne og Forseiglede og hermed witterlig gjør at have Solt, og afhendt, saa som vi og hermed fra os og alle vores arf^t aldeles Sælger, Skiøder og af Hænder til den Dannemand Ellen Guldbrandsen Schinnum hans Huustrue Børn og arf^t Een vores ejendes gaard Østre Tandberg i Nordrehovs Præstegield Beliggende, med Samt dertil hørende Pladtzer og Ødegaard Lang Engen og det videre som nu tilligger, af Arildtz Tid tilliget haver og med Rætte tilligge Bør Skyldende Aarl. 2¹/₂ Sk^{1/2} med Bøxel og Herlighed og som Ellen Guldbrandsen haver betalt os for same gaard og godz, den Summa 800 rd. siger otte Hundred rd. som er saa meget udj vores Kiøb og Handel er kommen; Saa kiender vi os een hver for Sig og enhver af vore arf^t ingen videre lod og Del Rætt eller Odels løsnings berættigelse at hafue til eller udj gaarden Østre Tandberg eller dens underliggende Huus Pladzer eller andre Pretinention men samme herefter Dags at skal følge Ellen Guldbrandsen Hans Huustrue Børn og arf^t til Evidelig og uigenkaldel: Odel og Ejendom, giørende sig den udj Skov og March, Fiskevand og Fæegang, som nu og af Arildz tid tilligget haver saa nyttig og gafnlig som en Ræt og Sand Ejermannd effter loven helst vil og giøre kand i alle Maader. Det er og at agte at med dette kiøb hafver vi og til Ellen Guldbrandsen Solt og overdraget et stort Skab udj Dagligstuen samt Een Jern Kakkelovn.

Til Bekræftelse under vores Egne hender og Zignetter, som og underskrevet af min Iørgen Andersen og af min Povel Tandbergs Eldste Sønner til Desmere uryggelighed i alle maader. Kongswinger den 25de Decemb^r 1741.

Catharina Sal: Erich Tanberg
(L. S.)

Iørgen Andersen
(L. S.)

P. Tandberg
(L. S.)

Som min Faders ældste Søn

A. Tandberg
(L. S.)

Tilligemed min Fader underskrifver og af mig som hans næste Søn

E. Tandberg
(L. S.)

Pantsettelsen til III, side 135 b, lyder:

Cronet Papir No 3 Halvanden Rigsdaler — 1741.

Underskrevne og Forseglede Ellen Guldbrandsen Kiender og hermed vitterlig gjør: at være Skyldig bleven til Madamme Chatarina Sal: Erich Tandberg som een Rest paa gaarden Tandbergs Kiøbe-penge den Summa 571 rd 2 sk; da paa det hun desmere for samme Fem hundrede Een og Half fierdesindstye rd Toe ort, Samt for hende hendis Børn og Arf^r eller hvem denne min forskrivelse i hende haver med Rætte, min Ejende gaard østre Tandberg Skyldende Aarlig 2¹/₂ Sk[℥] Tunge udj Nørdrehovs Præstegield beligende og det med første Prioritet, hvilken gaard skal være hende til eet Trygt under Pandt og for Sikring indtil Capitalen saavel som de Aarlige forberørte Renter fra denne Dags dato at Regne udj Een Samlet Summa Effter Eet halft Aars opsigelse Erlagt og betalt vorder. Til bekræftelse under min Egen Haand og Zignette, og ombedet Monsr Christopher Klodt og Engebret Hesselberg dette med mig til vitterlighed at underskrifve og forsegle.

Actum Tandberg den 30te Decemb^r 1741.

Ellen = E. G. S: Guldbrandsens Nafn og (E. S.)

Til vitterlighed efter begier underskriver

Christopher Kloth
(E. S.)

Engebret Hesselberg
(E. S.)

Protesten til IV, side 179 b, lyder:

Cronet Papir No 18 Sex Skilling: 1742.

Kong^l: May^{sts} Sorenskriver Ædle Sr Christian Palludan! Den 23de decemb^r 1741 har ieg tillige med minne Børn Solt Gaarden østre Tandberg i Nordrehovs Præstegield paa Ringerige beliggende skyldende 2¹/₂ Sk[℥] med bøxel og Herlighed, til Den Dannemand Ellen Guldbrandsen Schienum før den Summa 800 rd: effter det der om udgifne Skiøde under forbemelte dato, paa Hvilken Kiøbe summa besagde Ellen Guldbrandsen blev mig Skyldig Capital Fem hundrede Halffierdesindstiuige og Een Rigd. 48 β Courant, hvor fore saa vel som de deraf gaaende laugl: Renter hand Pantsatte mig med første Prioritet ditto gaard Tandberg med sine fulde Skyld og tilligende følgelig handz derfor til mig ud Stædede Pantebrev dat^r 30 Decemb^r 1741 som til Tinge Er bleven Publiceret d. 7de Martij dette Aar, af hvis tinglysningspaateigning Jeg har en forret at for bemelte Ellen Guldbrandsen ved obligation av 10de Martij 1741 for 80 spd. har Pantsat Et Slottelande Lang Engen kaldet som er Een Pertinence under gaarden Tandberg, til Jens Sætrang, men som Ellen Guldbrandsen da hand dette sit Sidst bem^{te} Pantebrev udgav, ikke Eiede noget udj gaard

at udpande, og følgelig kand besagde Jens Sættrang ikke for den udlaante Capital have nogen Prioritet i gaarden Tandber, eller dens tilliggende som da denne Credit og forskrivelse var gjort var mig og mine Børns, men ikke Ellen Guldbrands: tilhørende hvor fore ieg og herved Protesterer Imod dette = til Jens Sættrang d. 10de Martij 1741 ud Stæde Saa kaldede Panttebrev at det som u: Skrevet Død og Magtesløs forsaa vidt den der udj Beneforte Pantte forskrivelse i gaarden Tandberg angaar, bør ansees og eij komme mig eller mine Arfff til nogen Prejudice udj min lauglige Pantteberettigelse og dens tilliggende for den Summa 571 rd. 2 m. med Sinne Rentter, som rejser Sig av gaardskiøbet, effter den der paa udgifne for Skrivelse til mig under forbem^{te} 30te decemb^f 1741 Reserverende mig, der hos min Rætt her udj uden alle laugl: tilfælde; Denne min Protest og Reservation ieg Tienstligst Beder Ædle h^f Soren Skrifer vilde behage i uden tinge og for Rætten at lade publicere og Protocollere Samt at ditte med forkyndelser paa Skriff^t maa blive mig mod betaling Extraderet, og ved Saadant Tinglysning, bliver forbem^{te} Jens Sættrang tillige Communiseret at ieg ikke agnocerer, det før besagde til dam udstædede Saakaldede Panttebrev, Saa hand der effter ikke kand vente Sig noget Pante Prioritet i gaarden Østre Tandberg, for inden min der udj indstaaende Capital med Ræntter som for bemelt Er betalt og Pantte Brevet der om af 30te Decemb^f 1741 Er indfriet Hvor effter tit bem^{te} Jens Sættrang kand tage Sinne Messeures som hand til sin Precaution Best og laugligst Eragter. Jeg forbliver Kongl: May^{ts} Sorenskrifer Tjenst skyldigste Tjennerjnde

Chattarine Sagl:

Erich Tandbergs

Tilligemed min Moder som ældste Søn underskriver

Jørgen Andersen

Langeland ved Kongsvinger d. 24de Septemb^f 1742.

g I *Jørgen Andersen Tanberg* (Tandberg), magasinforvalter, f. ca. 1682, Ringerike, d. 1754 30. juli, Vinger. Hvor han har tilbragt sin tidlige ungdom er ukjent; efter 11-årskrigen utbrudd var han fra juli 1710 proviantskriver ved Basmo befestning i Rødenes (ikke nevnt i Tron Daldorff: Basmo festning. Mysen 1930) og fra 1711 6. juni utnevnt til feltproviantforvalter i Halden. I Refererede Sager til Krigscanselliet 1713 14. juni finner man: «— ein Proviant Schreiber, Nahmens Jørgen Andersen in den Canton zu Basmo von 14. Jul. 1710 bis 6. Juni 1711 da ihm die Felt-Provision von Friederichshald als Feld Proviants Verwalter aufgetragen worden beide diese gehen ab bey der Reduction d. 15. August 1712; man hat sie aber zu beförderung des Transports bis ins Februar 1713 mit gebrauchen müssen.» General Hausmann pleide å nytte folk med erfaring, så Tanberg har sikkert fortsatt i Halden til krigens slutt; ved hans død blev det gjort opmerksom på at han hadde tjent sin konge i over 40 år, det passer med en uavbrutt tjenestetid fra 1710. Om broren major Povel Andersen Tanberg 5, 137.

Ikke før enn i 1716 kom Karl XII's angrep på Halden, haldenserne skjøt sin by i brand og 330 hus blev lagt i aske. 2 år efter blev byen beleiret, kong Karl falt der 1718 og krigen hørte op 1720. Jørgen Tanberg blev 1722 24. okt. utnevnt til proviant-, magasin- og ammunisjonsforvalter ved Kongsvinger og Christiansfeld festninger og avla «Allerunderdanigst troskabs Ed» 1723 27. jan., tinglest 31. mars (Solør og Østerdalens pantebok nr. 2, 101 a), eden gjentatt og utnevnelsen konfirmert 1733 27. mars og 1747 28. mars. I Königlicher-Dänischer Staats Kalender 1734 kalles han Jürgen Andersen Tøndberg.

I anledning utnevnelsen til magasinforvalter noteres i *Rentekammerets Copiebog* 1722 (rg. nr. 458/1722) 5. september:

Til Jørgen Andersen Tanberg.

Eftersom det næst afvigte 31 aug: Allernaadigst haver behaget Hans Kongl. May^t at forunde Eder Proviant Forvalter Betieningen ved Kongsvinger og Christiansfield efter Dominicus Røyem, naar I derfor vedbørlig Caution kand stille, Saa Communiceres Eder samme herved til Allerunderdanigs. Efterretning, at i saadan Caution skreven paa Frd^s Stempeld Papiir, søger at udvirke, og dernæst Cautionisternes Vederheftighed enten af Amtmanden paa Landet eller Magistraten udj Kiøbstæderne, hvor de er boende, lader attestere og Tenigligst, til deris Værneting, som Os da siden joe før joe bedre bliver tilsendt paa det I med Kongl: Allernaadi: Bestalling derefter kunde vorde forkunnet, og Eder Tiennisten u-opholdelig paatage. —

Guldencrone.	Helt.	Schrader.	
Rasmussen.	Bornem.	Justsen.	Basballe.

C. Flor.

Den kongelige utnevnelse fins i *Norsk Bestallingsprotokol nr. 1.*

Vii F 4^{tus}

Giøre alle vitterligt, at Vi allernaadigst have antaget og bestilt saa og her med antager og bestiller Jørgen Andersen til at være Proviant ammunition og Material forvalter ved Kongsvinger og Christiansfield i vort Riige Norge. Thi skal hand være os som een absolute og souveraine Arve Konge og Herre lydig, huld og Troe, vores og vores Kongl: Arve huuses gafn og beste med største flid, søge vide og ramme ald utroskab, skade og forderv derimod af yderste magt og formue hindre fremkomme og afværge, saa og hvis hand fornemmer at staa til vores Præjudice Os straxen uden nogen undeelse tilbørligen aabenbare og tilkiende give. Særlig skal hand med hvis Proviant, ammunition og materialer samesteds som endten allerede ere forraad eller herefter levered vorde Troeligen og oprigtigen omgaas, Vores Stadtholder commanderende General, samt dend udj fæstningen forordnede commendant, skal hand flittigen og stedse give fuldkommen efterretning om alting paa det ald Skade i tide kand remideris og afværges, hand skal og paa alt hvad udj fæstningen findes og hannem anbetroed er under Commendantens og sin egen haand qvartaleter et rigtig Inventarium til vores commanderende General og vores General Commissariat indsende hvorfor og rigtig extracter over alle indteget og udgifter maa følge, men ved hvert aars udgang skal hand udj rette tider efter Kammer Retsordningen rigtig veel og Regnskab til vores Rente Kammer indlevere og aflægge, for det øfrige, haver hand sig udj allemaader at rette efter De ordres og Instructioner, som hannem af vores Commenderende General, General Commissariatet eller Landt Kammeret meddelte ere eller vorder, samt sig ellers udj samme sin tjeneste saalides skick og forholde, som det een ærlig Proviantforvalter og tro tiener eigner og bør og vel anstaar og hand agter at brave og bekiendt være efter dend Eed hand Os derpaa allerunderdanigst giort og aflagt haver: For hvilken hands tjeneste vi allernaadigst haver bevilget hannem at maa nyde det som hannem udj vores Norske Militair Reglement tillagt er eller vorder som saaledes skal Continuere indtil vi anderledes tilligendes vorder: hvorefter de vedkommende sig allerunderdanigst haver at rette. Giort paa Vort Slott Friderichsberg dend 24de october 1722.

Under Vort Konglig Haand og Segnet

Friderich R.

Magasinforvalter Tanberg kjøpte av Jens Holter ved skjøte av 1723 4. feb., tgl. 1731 12. nov., gården øvre Langeland, matr.nr. 60, av skyld 9 Lp., 9½ skålp. i Vinger, ikke langt fra Kongsvinger festning. I matriklen 1723 er den beskrevet slik: «en mindre Gaard i Sollien med een Huusmandsplads, Skoug til brendefang, gierdefang, huustømmer og

noget lidet til Saugtømmer, en maadelig setter, tungvunden jordart og takst efter gl. matr. 10 1/8 thunge el. 1 pund som forhøies med 4 skind» (lærer Gunnar Mandt skriver Vingers bygdehistorie). Foruten å sørge for proviant, ammunisjon og materialer til Kongsvinger festning, måtte han også skaffe alle nødvendige forråd til Christiansfeld på østsiden av Glomma, like overfor Elverum nuværende jernbanestasjon, en festning som under forskjellige kriger med Sverige var temmelig sterkt armert, men som blev nedlagt 1742 og materiellet bragt til Kongsvinger. Til hjelp som fullmektig hadde Tanberg fra omkring 1733 sin fetter Erik Christensen Sporning, som 1738 solgte sin fedregård Trøgstad i Norderhov, fast bestemt på å bli på Kongsvinger. Da Jørgen Tanberg blev gammel og svak og som underordnet funksjonær ikke hadde adgang til pensjon, sluttet han 1754 en overenskomst med Sporning om at denne skulde sørge for Jørgen og hans hustru så lenge de levde, mot at Sporning fikk forvalterstillingen efter Tanberg. Magasinforvalterens vilde nødige legge sig innpå deres eneste dalevende sønn, res. kap. E. Tandberg, med mange småbarn i Odalen. Imidlertid døde Jørgen Tanberg midtsommers 1754 før avgjørelsen var truffet på høieste hold, og sønnen syntes kanskje det påtenkte arrangement gikk hans ære for nær, for han lot holde auksjon og tok sin mor med til Odalen. Sporning blev virkelig utnevnt til magasinforvalter på Kongsvinger og efterfulgtes 1796 av sin pleiedatter Inger Andrine Engelbrechtsens mann Ole Roald Rynning, som bygde den vakre Rynninggård like under festningen. (Fredrikke Waaler: Slegten Rynning med sidegrener. Hamar 1918.)

Om magasinforvalter Tanbergs siste dager og død er opbevart to brev i Personalia Tanberg, Riksarkivet:

A Monsieur de Hein, General Commissaire des Guerres de sa Majesté danoise a Christiania:

1. Da Proviantsforvalter Tandberg, som nu synes at være til forbedring, tillige med sin saa længe sengeliggende Kone, haver anmodet mig hos Deres Velbaarenhed paa det ærbødigste at intercedere, at den til Deres Velbaarenhed ingifeen Memorial til Hans Kongl: Maytt: maatte med deres Velbaarenheds formaende recommendation til Hans Kongl: Maytt: blive jo før jo bedre indsent, da de begge haver saadan een Kierlighed for Monsieur Sporning formedelst hans troskab udi 21 aar, han haver tient dem, og til hvilken jfald noget menneskelig skulde nogen af dem paakomme, haver større og tilforladerligen fortrolighed at plaije dem udj deris alderdom til deris egen næst paarørende. Og som denne gamle ærlige Man (der nu udj nogle og fyrretyve aar haver tient hans Kongl: Maytt: troe og vel og aflagt for hannem rigtig Regnskab) sætter sin tillid næst Gud til deris Velbaarenhed j at forherlige ham udj hans allerunderdagnigste ansøgning, bær baade han og Jeg ingen tvifl paa Deris Velbaarenhets assistance og Retfærdighed j at forherlige alle og enhver som det kunde meritere, hvilket jeg og ærbødigst paa hans vegne vil mig udbede, som ligeleedis min Livets tid skal forbinde mig til ald pligtskyldigst erkientlighed. Sagt min skyldigste taksigelse for mig beviste æres bevisning ved sidste behagelige nærværelse udbeder jeg mig deris Velbaarenheds bestandige Godhed og ametie, der henlever

Deres Velbaarenheds Skyldigste og ergifne tienir

M. Holck.

Kongswinger d. 23 July 1754.

2. Da nu herværende Proviants forvalter Tandberg j gaar afftis ved døden er afgangen, lod Jeg strax beordre de H: Capitainer Brachel og Leffelman sambt Lieutenant Uachtmester Høijer den Sl: Mans brefskaaber med magasinerne og alt hans Kongl: Maytt: kunde være tilhørende forsegle, indtil Kongl: allernaadigste

Generalkrigskommissær
Peter Blankenborg Prydz.

anbefalede commissairer kunde blive udnefnte. Hvortil Deres Velbaarenhed vel jo før jo bedre udvirker Kongl: allernaadigste Ordre af dets aarsag j fald det skulde gøres fornøden Jeg ej haver vildet ermangle Deris Velbaarenhed dette strax at melde.

Den Sl: Man lod mig kort før hans død indkalde til sig, da han instændig bad mig sin ydmygste og underdanigste taksigelse hos Deris Velbaarenhed for ald ham udj saa mange aar beviiste godheder at aflægge, og at forlod sig nu paa sit sidste, paa Deris Velbaarenheds ham gjorde Løffte j at forherlige hans nu hos ham værende fuldmægtig Eric Sporning til at succedere ham, da han vidste at hans svage sengeliggende gamle Kone saa havde sin rigelige underholdning og forpleining, thi som Jeg kunde merke, skiotted han ej om, at hun, som dog uden det ej kan taale at bæris eller kiøris, at hun skulde være hos hans Søn som er Capellan udj Oudahlen, hvilket Jeg nærmere mundtlig kunde faa ære Deris Velbaarenhed at inberette. Jeg imploserer endnu tilsidst Deris Velbaarenheds godhed, som sandelig er een af de største barmhiertigheds og medlidenhedsgierninger som kunde nogen tid beviises j at forhjelpe bemelte Eric Sporning til dette nu vacante Proviantsforvalter Embede, at ikke denne gamle og sengeliggende Kone, som nu udj sit 78 aar er bleven Enke, skulde lide nød paa sin alderdomb. Gud vil visselig lønne Deres Velbaarenhed baade tiimelig og hidsset ævig derfor.

Ingenlunde tvilende paa Deris Velbaarenhed udj denne sag havende genereusitæt, og henlever med største estime og Veneration.

Deris Velbaarenheds Skyldigste og ergifne tienner

M. Holck.

Kongswinger d 31 July 1754.

G. ca. 1708 med *Elen (Eli) Engelbretsdatter Prydz*, f. 1678, Halden, bgr. 1755 5. feb., Sør-Odal, datter av trelasthandler og sagbrukseier i Halden, rådmann Engelbret Erichsen (Prydz), f. ca. 1635, d. 1693 der, og hans første hustru hvis navn er ukjent. 2. gang blev rådmannen gift med Mette Dorothea Lorentz(en), datter av assessor Peter Lorentz(en) på Berby herregård ved Iddefjorden og hustru Anne som var datter av den rike trelasthandler og president Niels Hansen Meng, der likesom assessoren hørte til Haldens eldste patrisierslekter. (Se M. Arnesen: *Haldensia*, Fredrikshald 1878.)

Prydz, innvandret lettisk slekt beskrevet av O. Prydz: *Prydz 1405—1917*, Sandefjord 1917. Slekten valgsprog er «constanter et sincere», dens våpenmerke er et vedderhode og den eier «et fond av lyse minner, tungsindig lyrikk, mystikk og muntre histoierrer der danner en festlig ramme om dens ættekultur». Om Elen Prydz heter det at hun reiste til Holland for sin «Suaghet» og at hennes svigerinne der søkte læge for sine øine. Magasinforvalter Tandberg er forresten her blitt gift med en feil «Elen Maria Prydz», født samme år som han døde. Ellers er denne familie Prydz omtalt i PHT 1, 2, 365 flg. og 2, 1, 70 samt i S. H. Finne-Grønn: *Slegten Michelet, Chra. 1919*, 171.

Elens brorsønn var generalkrigskommissær oberst Peter Blankenborg Prydz, f. 1721 4. april i Rolfsted, Aasum herred i Danmark, d. 1783 i Oslo, Krigsskolens grunnlegger og chef, over hvem minnestøtten er reist på Akershus festningsplass. På denne støtte er hans fødsel angitt til 1720 4. april.

I Conduitelistene 1764 skrives om ham: «Capitain Peter Blanckenborg von Prydz bei Nordenfj. beworbene inf. Regm. — Ist Cadet gewesen und hat daselbst die Geometrie, Fortification und Artillerie gelernt. Er versteh die Französische, Italienische und Englische Sprachen, deren er sich zu verweigerung seiner Erkenntniss, nach Vermögen bedient. Die Grenadier Companie des Regiments hat er in der letzteren

Campagne als Chef vorgestanden, und neulich ist ihm eine dergleichen am Regiment allerhuldreichst conferiret. Sein Gehör ist ein wenig schwer aber ein würdiger und zu allem brauchbarer Officier der ein gutes und anständiges Leben führt.)

Bodil Prydz f. Sahlgaard.

Magasinforvalterens hadde 6 barn, 4 døde før 20-års alderen, yngste sønn og datter, h 3 og h 6, fortsatte slekten:
 h 3 *Engelbret Jørgensen Tandberg*, residerende kapellan, døpt 1713 7 april, Norderhov, d. på Opstad kapellangård, bgr. 1755 4. april ved Opstad kirke i Sør-Odal. Han blev student 1734 i Kjøbenhavn og derpå huslærer i Norge. 1739 8. mai utnevntes han til personell kapellan i Strøms prestegjeld og 1748 9. feb. til residerende kapellan i dette store sogn, som ved reskript av 1813 19. feb. og kongelig resolusjon av 1819 10. april blev delt i Sør- og Nord-Odal.

I Norske Register nr. 172, 1739—40, leses:

Studiosus Engebret Tandberg Confirmation paa at være Capellan pro persona for Strøms Præstegjeld udi Oudalen.

C 6tus

G. A. V. At eftersom Georg Fasting, Sogneprest for Strøms Præstegjeld udi Oudalen i Vort Rige Norge haver, formedelst samme Menighed med desbedre tilsyn og Underviisning kunde blive opvartet, hos Os allerunderdanigst ansøgt og begieret, at Studiosus Engebret Tandberg hannem til Medtiener og Capellan pro persona til samme Menighed maatte beskikkes, da ville Vi, efter saadan hans Allerunderdanigst giorte Ansøgning og begiering, samt efter Biskoppens over Aggershuus Stift, Os Elskelige Niels Dorph givne paaetigning, Allerunderdanigst have Confirmeret og stadfæstet, saa og hermed confirmere og stadfæste fornevnte Studiosum Engebret Tandberg til at være Medtiener og Capellan pro persona for fornevnte Strøms Menighed efter den om Huus Capellaners Focationer den 9 Januarii 1728 Allernaadigst udgangne Forordning, saafremt hand ellers efter foregaaende Overhørelse, udi lærdom saa dygtig, i liv og levnet saa skikkelig, og af den Alder, efter loven, befindes, at hannem Prædikeembedet kand betroes; Thi skal hand være os o.s.v.

Friderichsberg den 8de May 1739.

I Kancelliindlæg for 1748 fins følgende søknad:

Stormægtigste Monarch
 Allernaadigste Arve Herre og Konge!

Da det har tildraget sig at forrige Sogneprest i Oudahlens Præstegjeld udi Agershuus Stift nestleden Aar ved Døden er avgangen, og samme Sogne Kald er et av de som i følge den Kongl: Allernaadigste anordning skal have Residerende Capellan som skal nyde aarlig av Sogne-Præsten 120 rd, trende høitids ofre dage av Menigheden, og gaarden Opstad til beboelse, da supliceres herved allerunderdanigst at ieg som nesten Nie Aar har tjent som Capellan pro Persona i benevnte Præstekald maa allernaadigst forundes Deres Kongl. Majt^s Confirmation paa herefter at være Residerende Capellan i Oudahlens Præstekald. At intet paa min opførsel i Embedet er at klage eller udsætte, herom har ieg udbedt mig min forsaatte Biskops gunstige paaetegning; Nest al Guddomelig Naades og velsignelses forønskning til Sjæl og legeme for Deres Kongl. Majt^s og ganske Kongel: Arvehuus av Jesu riige Naades fylde, lever jeg til Døden.

Opstad Capellangaard d. 16de Janr: 1748.

Stormægtigste Monarch
 Allernaadigste Arve Herres og Konges
 Allerunderdanigste tjenere og troe forbedere
 Engelbret Tandberg.

Strøm gamle kirke, Sør-Odal.

Fot. Emma Hanssen.

Biskop Dorphs anbefaling lyder:

Hr. Engelbret Tandberg, som nesten udi 9 aars tide haver tjent som personel Capellan udi Strøms Præstegjeld i Oudalen haver i samme tjeneste, ved flittighed og rettsindighed i Embedet, samt ustraffelighed i levnet, fortjent at jeg for ham, udi allerdybeste underdanighed, udbeder Deres Kongelige Majestæts Naade, ved hvilken hand maatte blive allernaadigst confirmeret at være herefter residerende Capellan til benævnte Strøms Præstegjeld og nyde, efter det Kongelige Aller Naadigste Reglement 120 rd. aarligen af stedets Sognepræst, 3de Højtids Offere af Menigheden, samt av Præstebolets gods gaarden Opstad til beboelse.

Christiania Bispegaard d. 17de januar: 1748.

Niels Dorph.

I Norske Register nr. 62, 1748, har man:

Hr. Engebret Tandberg Kaldsbrev at være Residerende Capellan til Strøm Præstegjeld i Aggershuus Stift.

F 5tus

G. A. V. at eftersom vores Elskelig kiære Hr. Fader Salig og Høylovlig Ihukommelse ved Rescript til os Elskelig Hr. Niels Dorph, Biskop over Aggershuus Stift, datert 2den Martii 1742 allernaadigst haver befalet, at Strøms Præste Gjeld i bemelte Aggerhuus Stift, skal have een Residerende Capellan, til hvem Sognepresten i samme Kald af dets Indkomster skal betale aarlig Et Hundrede og Tyve Rigsdaler da hand desforuten skal nyde Høytids offer af Menigheden og Giver den Opstad, saa haver Vi nu allernaadigst beskikket og forordnet saa og hermed beskikke og forordne Hr. Engelbret Tandberg, hidindtil Capellan pro persona til bemelte Strøms Præstegjeld til at være herefter Residerende Capellan sammesteds. Dog skal hand ikke

nyde noget af de den Residerende Capellan i forberørte maade allernaadigst tillagde Indkomster førend naadsens Aaret er Expederet; Thi skal hand fremdeles være os som sin Absolut Souverain Arve Konge og Herre huld og troe, Vores og Vores Kongelig Arve Huuses gavn og beste søge viide og ramme. Skade og Forderv af yderste Magt og Evne og Formue hindre, fordømme og afværge; I særdeelighed skal hand samme Hellige Embede troeligen og retteligen forestaa og betiene samt ikke for nogen aabenbare, hvis samme hans Embeds Forretninger vedkommer og hemmelig bør at holdes, men sig derudi, saavel som udi alle andre Maader saaleedes skikke og forholde, som det en christen og troe Siælesørger samt retsindig Præst vel tiener og anstaar Efter den Eed hand os derpaa allerunderdanigst givet og aflagt haver.

Givet etc.

Christiansborg Slot den 9de Februarii 1748.

Opstad gård hadde fra gammel tid vært «Preste Enkegaard», men i 1747 blev den utlagt til å være «den beqvemeste til bopæl for den residerende kapellan i menigheden». Gården Moen på andre siden Glomma og like overfor Strøms prestegård skulde herefter være «Preste-Enke Sæde» om det blev fornødent. (Innkommne saker til Chra. Bispearkiv 1770—79). Opstad kirke er en gammel tømmerkirke som nu er bordklædd både inne og ute. Det er på tale å fjerne det innvendige panel, så det malte rundtømmer kan komme til sin rett igjen. Beliggenheten er eiendommelig, Opstadåen renner fra Storsjøen rundt kirketomten ned i Glomma.

Njust prestegård som den nu kalles, er av det derværende presteepar Johnsen og hustru f. Piene ominnredet sånn som huset menes å ha vært bygd engang i 1720-årene. Som snekkerprestene omkring 1800-årene har presten Johnsen skåret sine møbler selv og teppene er evvd av prestefruen; dekorasjonene og farvevalget er dekorasjonsmaler Halfdan Davidsens verk, og i spisesalen er vinduer med dytblå sprosser og bonderøde karmen uten gardiner efter gammel østerdalsskikk. (Titt: En prestegård i støpeskjeen, Oslo Illustrerte nr. 52/1934.)

G. 1743 28. aug., Vaterland i Oslo med *Guri Larsdatter Schøyen*, døpt 1723 2. des., Vaterland, d. 1778 9. mars, bgr. 16. mars på «Byens Kirkegaard», datter av proprietær Lars Aslachsen Schøyen, f. 1687 5. feb. på Schøyen gård i Ullern av Strøm, bgr. 1751 20. aug. på kirkegården ved Vår Frelsers kirke, Oslo, g. 1717 17. nov. i Oslo med Berthe Olsdatter, f. 1687, bgr. 1754 20. aug. i sin manns gravsted.

Fot. Emma Hansen.

Ullern gamle annekskirke, Sør-Odal.

Fot. Emma Hanssen.

Opstad, Njust prestegård, Sør-Odal.

En formodning om direkte avstamning:

Peder Gjersøen, opsitter på gården Gjersøen i Odal 1593—1608.

Aslach Gjersøen, opsitter på gården Gjersøen i Odal 1612—44.

Peder Gjersøen, opsitter på Gjersøen fra 1657.

Aslach Pedersen Schøyen, f. 1651, d. 1690, kom ca. 1665 til Schøyen gård, Ullern, Nes i Odal. (Per Stang: Lidt om familien Schøyen fra Odalen, NST IV, Oslo 1934.)

Peder Aslachsen Schøyen kjøpte 1694 à 98 sine søskens part i Schøyen og blev ved gården hvor slekten har bodd like til 1900. Fra ham stammer den kunstnerisk begavede Schøyen-slegt omtalt i A. C. Busch: Slegten Fuglesang fra Moss med de cognatiske grener Angell, Diesen, Eitzen, Fuglesang (yngre slekt), Heiss, Parr og Schøyen. Chra. 1921. I slekten opbevares en huspostill fra 1587.

Lars Aslachsen Schøyen blev høker og huseier i Christiania bys østre kvarter, hvor han 1742 eide hus nr. 89 samt leiegården nr. 115 og en «lade» husnr. 531 ved «Kriegskirkegaarden». 1743 skattet han av en formue på 400 rd. Han har hatt adskillig forbindelse med handelshusene Collett, Anker og Leuch, idet disse familier var vel representert ved hans tre første barns dåp.

Guri Schøyen Tandberg fikk 7 sønner, men bare nesteldste, *Lars Schøyen Tandberg*, overlevet henne. Han var født 1746 10. feb. i Sør-Odal, blev student 1768 i Kjøbenhavn og var bosatt der. Guri Tandberg flyttet efter sin manns død til Oslo hvor hun eide «Huus og Gaard i Øvre Volgade mellem avgangne Severin Bisgaards paa den ene Side og Chr(istiania) Snedker Jens Hansens paa den anden», dessuten løsøre og husgeråd. Skiftet efter henne blev begynt dødsdagen 1778 9. mars, men kunde ikke sluttet før 6. april s. å. da sønnen var kommet til stede fra Kjøbenhavn. Han bodde under opholdet hos sin mors «Søskende Barn» Maren (Hans Fridrichsens, som hadde egen gård), overtok som eneste arving boet, betalte skifteomkostningene og innrykket følgende proklama i Norske Intelligenz-Sedler nr. 14 og 15/1778:

«Da Madame G. Tandberg ved Døden er afgangen, og jeg som eneste og myndige Arving, agter saa snart muligt at exponere Boet til Auction, saa indkaldes herved alle dette Sterboes Credi- og Debitorer at indfinde sig hos mig her i Christiania seeneste inden 14 Dage fra Dato, da enhver skal vederfares Ret. Og da adskilligt smaae Pant findes i Sterboet, saa advares herved Pantsætterne at indfri sine Panter inden 14 Dage, i hvis Mangel Panterne bliver ved auction bortsolgt.

Christiania den 7de April 1778.

Lars Tandberg

logerende hos Hr. Hans Friedrichsen.»

Om Lars Tandberg har efterslekt i Danmark er ukjent.

h 6 «Mette» Dorothea Jørgensdatter Tandberg, døpt 1719 14. nov., Norderhov, d. 1748 11. mai, Vinger, opkalt efter sin mors stemor Mette Dorothea Prydz f. Lorentz, som 2. gang blev gift med Hr. Hans Jacobsen Wolff, sogneprest til Idd og Søndre Fredrikshald.

G. 1743 25. juli, hjemmevidd på Langeland i Vinger (forlovere var festningskommandanten oberstløytnant Johan Junge og vaktmester Møllerup) med *Christen Hansen*, fortifikasjonskonduktør, f. 1701, d. 1750 3. mars, Vinger, bror av Søren Hansen, som 1754 12. aug. blev utnevnt til magasinforvalter ved Akershus festning efter avgangne Hans Borring, og som i sin tur igjen blev fulgt av Andreas Boyesen, utnevnt 1769 14. juni.

Christen Hansen blev jevnlig forfremmet uten egen søknad, men som eldst i sin grad. Således skrev generalkvartermester Michael Sundt i konduitelistene over den norske fortifikasjonsetat 1729 at «Christen Hansen var dend ældste Werk Basse», og derfor blev han 21. mars s. å. utnevnt til underkonduktør med 68 rd. 42 sk. i årlig lønn. Han var alltid rosende omtalt, f. eks. i 1730: «Øver sig stedse udi Geometrien og Fortificationen. Beqvem at gjøre sig videre perfectioneret. God Forhold og Opførsel.» Senere: «Kand gjøre Carter over det Arbeide han er betraad.» Efter Christian VI's eget forlangende blev i 1738 den eldste underkonduktør Christen Hansen uten søknad utnevnt til karakterisert konduktør, en beskjedent tittel, i rangforordningen omtrent som sekondløytnant; men når man husker fra Riksantikvariatets bekjente bok «Fredrikstad. Gamlebyen og festningen, Oslo 1934» at omkring 1740 var det én eneste fortifikasjonsoffiser i hele Norges land, kan denne ikke ha rukket å gjøre sig gjeldende på alle norske festninger, og Hansens stilling og arbeid har vært meget selvstendig. Det heter også i konduitelistene 1745: «Er god til

Opstad annekskirke, Sør-Odal

Comendant med tiden, da han nu er ved alder», en forfremmelse han ikke opnåede da han døde 49 år gammel. Han er nevnt under nr. 240 i V. E. Tychsen: Ingeniørkorpsets jubileumsskrift 1684—1884, den personalhistoriske del indtil 1892. Kbh. 1884.

Før sitt giftermål gjorde Christen Hansen for 2. gang innskudd i Landmiletatens pensionskasse (1. gang for sin første hustru straks enkekassen var oprettet 1739). Hans søknad fins i Bilagene 1743:

«Jeg undertegnede Christen Hansen Hans Kongl. Majtts til Dannemark og Norge p. p. nu værende Conducteur ved den Norsche Fortifications Etat, Indskyder hermed udj den allernaadigst Oprettede Pensions Casse for Land Militair Encher og Børn den Summa af 200 Rigs^{dr} Skriver Toe Hundrede Ridsdaler dansk Courant for min nu havende Kiærest den jeg tænker ved Guds Naade at Indtræde udj Ægteskab med, nemlig Mette Dorothea Jørgensdatter Tandberg paa den Condition at bem^{the} min Kereste Mette Dorothea Jørgensdatter Tandberg efter min dødelige afgang Saa længe hun lever og udj Enkestand forblever Aarlig af Forhen Giorte Indskud Ifølge af den forbem^{lte} Pensions Casse Publicerede allernaadigste Foundation de Datto Hirschholm den 22de Maj 1739 til Pention nyder 40 Procento af Saaledes hvert Aar tilsammen 80 Rigsdaler, hvorimod ieg da dette mit gjorde Indskud uden nogen Min eller Mines tiltahen derpaa til meerbem^{lte} Pensions Casse Aldelis at være forfalden, herved Declareres.

Kongsvinger Den 21 Juni 1743.

Christen Hansen.»

Christen Hansen giftet sig første gang 1734 2. november i Elverum (kirkebøger begynder først 1751) med Gjertrud Hansdatter Parelius, f. 1710, d. 1741 3. januar i Vinger på gården Vangen, av hvilken det i 1935 ikke var annet igjen enn en låve og en hustuft på et jorde ned mot Glomma; selve jordveien er gått op i en av Langelandsgårdene, dengang tilhørte den tolvpresten i Christiania. Hvor det «mittelmäsiges Haus» som nevnes nedenfor har ligget, kan ikke ses av pantebøkene. Gjertrud var datter av kommandanten på Christiansfeld, kaptein Hans Parelius, f. 1670 i Orkdal, d. 1751 6. januar som kommandant på Munkholmen, hvortil han blev forflyttet efterat Christiansfeld var nedlagt. Hans hustru var Marie Helene Droschup, d. 1759 23. januar, 92 år gammel. Navnet *Parelius* skal være en gresk omskrivning: «par helios» av gårnavnet Solnær. Sogneprest Jens Clausøn Parelius (1585—1667) i Stjørdal var den som tok navn efter hjemstedet Solvorn. — M. Parelius: Kort stamtavle over slekten Parelius. Kra. 1924. S. H. Finne-Grønn: Elverum II. En bygdebeskrivelse. Kra. 1921, 191. NST V, 330.

Efter Mette Tandbergs død søkte Christen Hansen om tillatelse til å sitte i uskiftet bo. Om dette er opbevart følgende i Generalauditoriatet X C 1 s. 214—15:

Stormægtigste

Allernaadigste Arve Konge og Herre.

Da det har behaget Gud sidstleden 11 May ved Døden at bortkalde min nu sl. Hustrue, Mette Dorothea Tandberg, og ieg med tvende smaae af vores fælles sammen avlede børn saaledes satt i eenlig Stand efter hende, aarsages ieg i Betragtning af mine Omstændigheder Børnenes meget spæde Aar og for desto bedre at være understøttet til deres Opdragelse her ved i allerdybeste Underdanighed at sollicitere, Deres Kongl. May^t allernaadigst ville tillade mig efter bemelte min

Fot. E. T.

Arsenalet på Kongsvinger festning 1935.

afdøde sl. Hustrue at sidde i uskiftet Boe, og i sin Tiid, om
nødig eragtes, have Frihed at skifte med Samfrender. Jeg er
med Liv og Blod

Eders Kongl. May^{ts}
allerunderdanigste Arve Undersaatt og ringeste tiener
Christen Hansen.

Kongswinger den 10 July 1748.

Deres Excellence

Høy Welbaarne Høystbydende Hr. General og Ober
Krigs Secretair!

Fra Conducteur Hansen ved Kongswinger Fæstnings Ar-
beide er mig bleven tilsændt hosfølgende allerunderdanigste
Memorial, hvor udi han ansøger Hans Kongl. May^t om aller-
naadigste Bevilling paa at sidde udi uskiftet Boe efter hans
afdøde Hustrue Mette Dorothea Tandberg med sine tvende
smaa Børn, og i sin Tid, om nødig eragtes, have Frihed at
skifte med Samfrender.

Thi bliver samme allerunderdanigste Memorial Deres
Excellence her ved underdanigst insinueret, med pligtskyldigst anmodning at maatte blive Hans Kongl
May^t forestillet til allernaadigste Resolutions og Bevillings erholdelse

Sorenskriver Jørgen Tandberg.

Remitt: til Hr. General Auditeur von der
Schulenburg hans Betænkning.

Udi hvis Conducteuren saaledes allerunderdanigst ansøgt haver, hvilket ieg paa beste Maader for
Deres Excellence recommanderer, og forbliver med største Sou mission

Friderichshald den 27 July 1748

Deres Excellences
Pligtskyldigste og ergivned tiener
M. Sundt.

Allerunterhänigste Erklärung.

Der Supplicante Conducteur Christen Hansen soll ein Mann seyn, der albereits bey Zimlichen Alter,
und sein gantztes Vermögen soll, so viel bekannt, in einem mittelmäsigen Hause, und benöthigten Meubles
und Geräthe zur Haushaltung bestehen. Bey so bewannten Umständen, würde eine Gerichtliche Theilung
mit seinen Kindern, so nicht ohne Umkosten zu bewerkstelligen, dem Vater sehr beschwerlich fallen,
und den Kindern Keinen Nutzen bringen da sie von den geringen Erbmitteln, so ihnen Zugetheilet werden
mögen, ohne des Vaters Assistance nicht erzogen und unterhalten werden können.

Weswegen dann die allergnädigste Bewilligung des Petiti in ungetheileten Gütheren zu sitzen, und
auf erforderlichen Fall solche mit Zusiehung der nechste Freunde zu reguliren niemand zum Præjudice
gereicht, sondern viel mehr allen Interessierten vortheilhaffig ist. Ich verharre mit allertiefster Soumission

Ew Königl. May^t
allerunterhänigter und treuegehorsamster Knecht
Carl von der Schulenburg.

Konduktør Hansen og Mette Tandberg hadde 4 barn; 2 døde før moren, eldste
sønn Hans Jørgen Tandberg, f. 1745, synes efter foreldrenes og besteforeldrenes død å
være vokset op i enkle forhold uten boklig undervisning, han døde 1817 som maler og
inderst i Onsøy, og var barnløs. Yngste sønn, i 3, Jørgen Tandberg, fortsatte slekten.

i 3 *Jørgen Tandberg*, sorenskriver, døpt 1747 21. juni, Vinger, d. 1821 16. jan., Lier. Han blev opkaldt efter sin morfar «hvilket Navn og intet andet han siden beholdt». Foreldreløs i 3-års alderen fant han et hjem hos morforeldrene, og efter magasinforvalter Tanbergs død blev han optatt i huset hos sin farbror Søren Hansen ved Akershus festning. Han blev konfirmert i Akershus slottskirke 1763 2. okt. og var allerede fra omkring 1760 ansatt som skriverdreng på et kontor. 1767 finner en ham ved «Smaalenenes amtskontor» i Moss, hvor han 1773 blev fullmektig under amtmann Henrik Lachmann på Grimsrød i Rygge. Her fikk han 1775—76 befattning med en eiendommelig rettssak som fins referert i Richard Olsen: Fra det gamle Moss. Moss 1901, 212—15. Året efter tok han juridisk embedseksamen i Kjøbenhavn.

Efter eksamen fortsatte Tandberg som fullmektig hos Lachmann og søkte 1778 9. mai forgjeves et efter kammerråd og foged Lars Engelhardt Robsahms død ledig fogderi på Hedmark. I søknaden sier han at han «snart i 19 Aar har tjent sit Brød ved Pennen hos Kongelige Betiente og tilsidst tient og fremdeles nu paa 5te Aar tiener ved det Smaalenske Amtskontor». Ved amtmannskiftet 1782 sa han op sin stilling og nedsatte sig som sakfører i Moss.

Samme år søkte Jørgen Tandberg «Rachestad, Heggen og Froeland» fogderi og kunde ledsage søknaden med en erklæring fra den nye amtmann i Smålenene, kammerherre Hauch.

Da Tandberg heller ikke fikk dette embede, men en tid i 1783 var konstituert sorenskriver i Moss, søkte han denne bestilling som han med Kongens tillatelse kjøpte av formannen Jens Aamodt. Fremgangsmåten er betegnende for tiden, hvorfor søknad, kontrakt og utnevning følger:

I.

Bienparter.

Udi allerunderdanigst Følge af Hans Kongelige Majestæts allernaadigste Forordning af 10de Februari 1736 om Examinibus Juridicis, haver Jørgen Tandberg den 11te Augusti 1777 Jisteret sig til publicre Dansk Examen for det Juridiske Facultæt her ved Det Kongelige Universitet i Kiøbenhavn, udi hvilken Examen han har viist sig saaledes øvet udi Natturens Ret saavelsom i den Danske og Norske Lov med tilhørende forordninger og Rettergangs-Maader, ligesom og efter et hannem forelagt Thema, Vel forfatted et Specimen Practicum af Stevning, Indlæg og Dom, at han af Facultetet eragtes Beqvem til en Justide Betiening ved Underretterne i Danmark eller Norge, om Deres Kongelige Mayestæt maatte behage hannem samme allernaadigst at betro, og som herefter icke aflader med vedbørlig Fliid at legge sig efter grundig Lovkyndighed, og sig i Lov og Ret at øve. Ligesom han og med Haandrekninger har lovet og forpligtet sig, aldrig Vidende at vige fra Ret og Retfærdighed, mindre at raade nogen til ufor nødne Processer, og sig heller med Raad eller i andre Maader at befordre nogen uretviis Sag eller Intention.

Til Vitterlighed under vores Hænder og sædvanlig hostrøkte Signeter.

Kiøbenhavn den 16de Augusti 1777.

Obelitz (L. S.)

Colbiørnsen (L. S.)

II.

Candidatus Juris. Monsr Jørgen Tandberg, der har conditioneret hos mig som Fuldmægtig ved Amts Contoiret i 9 Aar og indtil Amts Archivet er bleven overleveret min Successor Hr. Kammerherre von Hauch da han forlod min Tieneste, meddeles hermed denne Attest til Afsked: at han i bemeldte Tiid, da han og adskillige Gange udi min Fraværelse ligesom til sidst udi 6 Maaneder omtrent har forestaaet Amtet, har

aflagt Beviis paa sin Duelighed, Nidkiærhed og Retskaffenhed samt uegennyttige Væsen, hvorved han bestandig har søgt at distinguere sig og gjøre sig agted og berømt; hvilket, som en Sandhed ubesmitted af det sædvanlige Hyklerie alle de, der kiender ham, kan bære Vidne om, og er almindelig bekiendt her i Egnen, Thi er det jeg saaledes med allerstørste Føye vil have ham alle forekommende hermed paa det bedste recommenderet.

Grimsrød den 26de Februari 1782.

H. Lachmann (L. S.)

III.

Paa min nedsendte allerunderdanigste Memorial om det i Aaret 1782 vacante Rachestad, Heggen og Frøelands Fogderie findes saadan

Allerunderdanigst Erklæring!

Foruden at jeg personlig kiender Supplicanten for en duelig og uegennyttig Mand, saa seer jeg tillige af Amts Archivet, at ham ofte Amtets Forretninger have været betroede, og at han derfra haver acquitteret sig paa en Maade som fortiener baade at roses og at belønnes. Locale Kundskaber om Rachestads Fogderie, besidder Hr. Jørgen Tandberg, og endogsaa dette taler til hans Faveur.

Jeg begierer allerunderdanigst, at denne Ansøgning maae Komme i allernaadigst Overveielse, og jeg veed Deres Mayestæt ved saadan hans Forfremmelse erhverver en retskaffen Betiente, belønner hans Arbeyde Fliid og Fortieneste og opmuntrer andre at gjøre sig ligeledes værdige til Deres Mayestæts Naade. —

Allerunderdanigst F. Hauch.

IV.

Cancelliindlæg:

Moss den 13 December 1784.

Under min Tienestetiid som Fuldmægtig ved det Smaalenske Amts Contoir, fra 1773 til 1782 i 9 Aar, haaber jeg at have havt den Lycke i Deres Mayestæts høye Collegier at blive kiendt som den, der har stræbet at gjøre mig værdig til Eders Mayestæts Naade, idet jeg i samme Tiid ofte, og tilsidst i Aaret 1781, udi 6 Maaneder i Rad var med Det Høy Kongelige Rente Kammers Samtycke, udi Amtmandens Fraværelse anbetroed Amtmandskabet paa egen Haand at forestaae uden at tør frygte noget derunder ved mig maatte være foreløben, som jo svarede til Embeds Pligterne. Fremdeles erhvervede jeg udi Aaret 1777 ved Universitetet i Kiøbenhavn, juridisk Examen med bedste Character, efter allerunderdanigst vedleggende Testemonium No. 1. Saa forestod jeg og, efter Amtets Constitution, i afvigte Aar 1783, Mosse Sorenskriveri udi en Tiid af 4te Maaneder paa eget Ansvar, Hvorledes jeg skildte mig fra Amts Contoiret, og hvorledes mit Forhold siden den Tiid, lige til nu haver været, godtgjøres dels med end videre derhos allerunderdanigst vedlæggende Attest No. 2, samt Hr. Kammerherre og Amtmand von Hauchs Erklæring paa sin indsendte allerunderdanigste Memorial i Aaret 1782 om det da vacante Rachestad etz Fogderie, in Copie No. 3; og dels med den Erklæring jeg paa denne Memorial af Høybemeldte Hr. Kammerherren tør forvente. Og foruden dette har jeg ved mine mange i omtrent 10 Aars Tiid indgivne Memorialer om Employ udi Eders Mayestæts Tieneste ladet endnu flere Skudsmaale allerunderdanigst medfølge, som med Memorialerne i de høye Collegier maa være hvilende. Sysselsadt udi en slibrig og uviis Haandtering ønsker jeg stedse, heller at øve min Arbeyds Lyst udi et Embede og derfor, paa Eders Mayestæts allernaadigste Behag, har entreret med Hr. Sorenskriver Jens Aamodt om det ham allernaadigst anfortroede Mosse Sorenskriverie, paa saadanne Vilkaar som den under 30te Passate imellem os oprettede, af ham allerunderdanigst indsendende Forretningomformelder; den jeg i en Alder af henved 38 Aar, og som Norsk indfød ved Kongswingers Fæstning her i Riget fordrister mig allerunderdanigst at ansøge, maatte nyde allernaadigst Approbation og jeg med Bestalling paa Sorenskriveriet benaades. Forhaabende allernaadigste Bønhørelse.

Allerunderdanigst Jørgen Tandberg.

Bienparter.

V.

Contract:

1) At bemeldte hr. Tandberg skal betale mig en aarlig Pension, medens jeg lever, af 250 rd — skriver Toe Hundrede og Halvtredsensdyve Rigsdaler Dansk Courant, som tager sin begyndelse fra den Tiid af at Embedet hannem overleveres, og betales i 3de Terminer, nemlig 100 rd hvert Aars Paaske 50 rd ultimo Julii, og 100 rd ultimo October. —

2) Skal han, naar jeg ved Døden førend min Kone maatte afgaae, betale til hende udi Aarlig Pension 60 rd skriver Tredsindstve Rigsdaler Dansk Courant som erlegges kvartaliter; saa og da nemlig naar jeg er død, være forbunden at antage en af mine Børn til Opdragelse, og sørge for ham som for sine egne. —

3) Hvad der hefter paa mig af uafgiordte Forretninger, bemeldte Sorenskriveri vedkommende skal han saavidt det ej gielder Penges Udtælling, være forbunden at istandsætte og 4) Ligeledes skal han for egen Regning besørge og bekoste istandsat de paaklagede Mangler som hefte paa mig i Henseende til efterliggende Arbejder fra min forhen i Holstebro have Bye- og Herredsskriver Embede, og det saa uopholdelig ske kan, saa at vedkommende høye Øvrigheder, og min Successor Sammesteds, vorder, i hvis billigt og ret er, fornyede. o.s.v. —

Klommesten den 30te November 1784.

J. Aamodt.
Segl

J. Tandberg.
Segl

VI.

Moss d. 24de Decembr 1784.

Til Kongen.

Efter at Sorenskriver Aamodt og jeg allerunderdanigst har ansøgt Eders Majestæts allernaadigste Approbation paa en Accord vis paa Vor Konges Behag, havde understaaet os at oprette, om det ham anfortroede Mosse Sorenskriveries Afstaaelse til mig, datert 30te Novembr: sidstleden, er han sidstleden Tirsdag ved Døden afgangen og Embedet derover vorden ledigt.

Tillad derfor, allernaadigste Konge! at jeg fremdeles i Støvet nedkaster mig med allerunderdanigst Bøn og Ansøgning: At dette ledige Embede allernaadigst maae vorder mig confereret, som jeg alene promte vil opfylde hvis oven allernaadigst ommelte Accord bestemmer saavidt som nu er anvendeligt, om det saaledes maatte finde Eders Majestæts allernaadigste Behag at befale; men og til min Døds Stund holde alle mine Bestræbelser udi at opfylde mine allerunderdanigste Pligter paa det nøyagtigste. —

Ved ovenmeldte min allerunderdanigste Ansøgning, har jeg nedlagt de Data som forhaabentlig godtgjør min Beqvemhed og mit Forhold, og dertil saavelsom til den videre herpaa udbedende Øvrighedens Erklæring, allerunderdanigst henholder mig som Norsk indfødt ved Kongsvinger Fæstning her i Riget, under Sucke om en forhaabende allernaadigst Bønhørelse.

Allerunderdanigst Jørgen Tandberg.

VII.

I Norske Aabne Breve 1784—85: Procurator Jørgen Tandberg, Bestalling at være Sorenskriver udi Mosse Fogderie.

C 7^{mus}

G. A. V. at vi allernaadigst have beskikket og forordnet saa og hermed beskikke og forordne Procurator Jørgen Tandberg som har de Egenskaber som udi Indføds Retten ere fastsatte til at være Sorenskriver udi Mosse Fogderi i Aggershuus Stift udi den forrige og nu ved Døden afgangne Sorenskriver Jens Aamodts Sted, og skal han tilforpligtet være efter Eget Tilbud at erlegge og betale til bemelte hans formands Enke udi aarlig Pension Trediesindstve Rigsdaler, saalænge hun lever og i Enkestand forbliver; Saa og saavel at bringe de uafgiorte Sager ved Sorenskriveriet i behørig Stand som og for egen Regning besørge istandsat de Mangler, som i henseende til efterliggende Arbejde fra hans formands i vor Kiøbstad Holstebro forhen havde Bye og Herredsskriver Embeder endnu maatte forefindes; Thi skal han o.s.v.

Christiansborg den 25 Februarii 1785.

I Moss bodde den nye sorenskriver i egen gård, Storgaten 19, som 1786 2. sept. blev taksert til 1600 rdl. I Richard Olsen: Moss, side 228 beskrives den:

«Hovedbygningen til Gaden bestaar af en 10-laftet Bygning med 2 Etage Værelser, uvendig nylig bordklædt og malet samt Taget med Tegl forsynet. I nederste Etage en Storstue med Panelverk og Betækning samt derudi en 2 etages Jernkakkelovn. Videre en Dagligstue og et Sengekammer med ny Indredning samt maling forsynet, i den første en toetages, i den sidste en enetages Jernkakkelovn, hvor foruden ellers

en smuk Svalgang med egal indrettede Skabe paa Siderne deraf. I øverste Etage foruden en bekvem og smuk indredet Trappe og Opgang 2de Salskammere og et mindre Kammer. Sidebygningen bestaar af Kjøkken og Bryggerhus med Bagerovn; paa Taget Teglsten. Ved den søndre Ende af Hovedbygningen et Portrum og ved Siden af samme en ny og fornøden indrettet Vandbrønd samt strax hos en over Jorden grundmuret bekvem Kjelder. Paa østre Side et Fæhus med Staldrum hvoroven over er Furage Træv eller Loft og alle disse Huse med Kjelder under ett Tag, med Tegl forsynet. Paa østre Side et passeligt Gaardsrum og derhos en med Stakitverk afdelt lege Urtehaug.»

I 1791 begynte Tandberg å søke større embeder og blev 1793 2. aug. utnevnt til Røken, Hurum og Lier sorenskriveri med tiltredelse fra 28. sept. s. å. Dokumenter følger:

Canceliindlæg 1791.

Efter at have i 6 Aar betient det mig allernaadigst anfortroede Embede, der nok, som er bekiendt at være af de mindste Sorenskriverier i Landet, og mig temmelig kostbart i Hensigt til den Forfatning i hvilken jeg modtog Embedet fra min Formands Stervboe: de betydelige Udgifter jeg har samt paa at istandsette de Mangler han efterlod sig ved hans forhen havte Embeder i Holstebro, og de 60 rdr aarlig Pension som heftter paa Embedet, finder jeg intet fra Nødtørftten tilovers til at underholde og opdrage mine nu tilvoxende Børn med og derfor attraaer allerunderdanigst at ansøge Hans Mayestæt om Forflyttelse, ved indfaldende Vacance, til et bedre District; Thi, som det er fornøden derved at oplyse mit Forhold, ansøger jeg i Underdanighed at maatte til saadant Brug herpaa tegnet om saa befales, meddeles Deres Høyædle Velbaarenheds Attest om min Conduite og Opførsel saavel i det mig anbetroede Embeds Førelse som derudenfor; og hvilken min Ansøgning Deres Høyædle Velbaarenheds rettskafne Ædelmodighed, og min egen Selvbevidsthed om den bedste Villie og Bestræbelse paa at efterkomme hvad jeg bør, giver mig underdanig Haab om at indvilges.

Moss den 15de Ianuarii 1791.

J. Tandberg.

S. P. Hr. Kammerjunker og Amtmand von Hauch.

Saavel paa grund af den Underretning min Broder og Formand i Embedet haver givet mig, som af det jeg selv haver erfaret, i den Tiid dette Amt allernaadigst haver været mig anbetroet, kan jeg med Sandhed bevidne: at Sorenskriver Tandberg er en særdeles duelig, rettskaffen og activ Embedsmand, samt at hans Handlemaade udenfor Embedets Førelse, ganske stemmer hermed; Det er fremdeles viist, at hr. Sorenskriverens Embede er saa lidet, at han (som deraf endog maae betale Pension) icke uden streng Oeconomie, helst nu da hans Familie tiltager, deraf kan leve. —

Det skulde derfor meget glæde mig om denne Mands udviiste Fliid i det ham hidtil betroede Embede maatte bevirke ham Forflyttelse til bedre Districter. —

Friderichshald den 18de Janu^r 1791.

J. C. Hauch (L. S.)

Moss den 23de Martii 1793.

Til Kongen!

Da det icke fandt Eders Mayestæts allernaadigste Behag, efter mine allerunderdanigste Ansøgnings, at forflytte mig til en af de i afvigte Aar vacant værende Folloug eller nedre Tellemarkens Sorenskriverier, og det lidet Sorenskriverie jeg allernaadigst er betroet, er et af de mindste i Riget, desuden beheftet med 60 rdr Pension, og med rette kan kaldes et promotions Embede efter at Auctions Directeur Tyenesten over Stiftet ved forhen værende Sorenskriver Justitz Raad Braumanns Død gik derfra; Saa ansøger jeg nu i alledybeste Underdanighed at maatte allernaadigst vorde forflyttet til det ved Justitz Raad Hagerups Død vacant blevene Søndre Gulbrandsdalens Sorenskriverie.

Allerunderdanigst Iørgen Tandberg.

Paa min allerunderdanigst Ansøgning om Forflyttelse til Follaug Sorenskriverie, eller at Pensionen allernaadigst maatte legges derhen, findes tegnet saadan:

Allerunderdanigst Erklæring!

Da Supplicanten Sorenskriver Tandberg stedse har viist sig at være een af Deres Mayestæts virksomste, dueligste og retskafneste Embedsmænd udi det mig allernaadigst anbetroede Smaalenske Amt, og som desuagtet allerede, nu paa 8de Aar beklæder et Embede, der, paa de Vilkaar han haver det og efter hans Famillies Talrighed, er aldeles utilstrækkelig til anstændig Udkomme; saa tør jeg allerunderdanigst haabe, at denne hans mig saa billig forekommende Ansøgning, vil, om icke i Hensigt til dens første Membrum, dog i det mindste for saavidt vedkommer Pensionen af de 60 rdr nyde Deres Mayestæts allernaadigste Indvilgning.

Ladegaardøen den 1st Juni 1792.

I. C. Hauch.

Rigtig Copie af Originalerne, som i Det Høy Kongelige Danske Cancellie ere indkomne bevidnes allerunderdanigst.

J. Tandberg.

Allerunderdanigst Erklæring!

Ved adskillige Leyligheder har jeg allerede anseet mig pligtig til at anbefale Supplicanten, som en Nidkier, duelig og retskaffen Embedsmands, til Befordring og Erholdelse af en bedre Justitz Betiening. Ved at henholde mig til de i saa Fald anførte Grunde, der efter min Formeening taler for hand, skulle jeg allerunderdanigst indstille: om ikke, naar Deres Mayestæt allernaadigst resolverer at forunde en anden Embedsmand dette saa gode Sorenskriverie, Sorenskriver Tandberg, dog maatte komme i allernaadigst Betragtning, saaledes at han erholdt et bedre Embede end det han nu har.

Christiania den 30^t Martii 1793.

Moltke.

Kongen utnevnte ham i stedet til «Røgen, Hurum og Lier», hvis sorenskriver, Johan Christian Petersen, blev befordret til Søndre Gulbrandsdalen og Froen Sogn.

Da Tandberg var kommet til Lier, og embedsmenn dengang i stor utstrekning måtte holde sig med bolig selv, kjøpte han 1794 3. mars av lensmann Johannes Schultz gården Foss, gnr. 95, bnr. 1, skyld 20,69, med tilliggende gård Schaftestad (Skafstad) og et jordstykke Dannemarck. Gården ligger under Fossekollen og nær Stokkebekken i Frogner sogn, og har fått sitt navn på grunn av fossens nærhet. Der var svær frukthage og prisen var 3050 rd. 1795 26. jan. kjøpte han gården Auve (Ouvig) av kanselliråd W. A. Thams for 1250 rd. og 9. juli s. å. av lensmann Schultz et lite jordstykke av eiendommen Foss, det hadde grense til stykket Dannemarck; for det betalte Tandberg 160 rd. Lensmann Schultz var Foss-gårdens 10. eier siden 1683, han hadde kjøpt gården 1756 14. aug. og det er sannsynligvis han som bygde det store laftede tømmerhus som fremdeles er hovedbygning, og det vakre stabbur som oprinnelig stod sønnenfor fjøset, men nu er flyttet nær tunet. Her bodde familien med tjenerskap og kontorpersonale og med embedskontor antagelig til venstre for hovedinngangen. Ved folketellingen for Frogner sogn i 1801 da begge sønner var på skole i Oslo, bestod husstanden av følgende personer: Ham selv 54 år, hans hustru Aase Marie f. Olsen 55 år, deres datter Mette Maria 16 år, Gudbrand Aamodt skriverkarl 22 år, Hendrich Bondorph skriverdreng 16 år, Johannes Bye volontair 19 år logerer, Steen Johnsen gårdskar, reservedragon 24 år, Peder Johnsen tjenestedreng, nasjonalsoldat 23 år, Anne Gurine Paulsdatter tjenestepike 23 år, Christine Christoffersdatter do. 23 år, Kirsti Knudsdatter tjenestepike 52 år. Dessuten hørte det til gården «3 hele husmandsfamilier med jord», en inderst, kårkone, «kvinde som ernærer sig med spinning og er sygelig, bor hos den ene husmand». Under forskjellig onne-

arbeid hadde gården dem alle i kost. Den gamle Kongevei mellem Oslo og Drammen gikk over eiendommen, og i svingen rett ned for Paradisbakkene lå gjestgiveriet og skysskafferiet, så her var aldri ensomt. Selvberget måtte man være mest på alle områder, skulde gårdsbruket lønne sig, det var et virksomt liv for alle mann med tiden fylt av arbeid.

Tandbergs beste omgangsvenn var Thorbjørn Lechve, sogneprest i Lier under så godt som hele sorenskriverens embedstid og død 1820 20. okt., et fjerdingår før vennen. Denne tiltalende og begavede bondegutt fra Ulvik i Hardanger hadde også måttet arbeide sig frem på egen bekostning til embedseksamen i en moden alder, og hans grep på undervisning var så forstandig at det var efter hans skoleplan fastskolen på landsbygden begynte i Lier i 1810. Sognepresten vilde ha også sorenskriveren med i skolekommisjonen! («Vivelstad skole gjennom 125 år, Drammen 1932» av lærer i Frogner A. Hansen.) I 1814 fulgte presten Lechve og den adjungerte sorenskriver Martin Kjerulf, Tandberg med sønn og datter på den lange reise, riktignok midtsommers til Filefjell, hvor datteren blev vidd til kanselliråd Aamodt i den lille fjellstue Maristuen.

I sine senere år blev sorenskriver Tandberg rammet av megen sorg. 1808 falt hans hustru nedover en trapp og skadet ryggen så hun var syk og sengeliggende de siste 8 år av sitt liv. I januar 1814 døde hans yngste sønn av tuberkulose og 1816 mistet han først sin hustru og sist på året sin eneste datter og hennes barn. Selv blev han tidlig sløv, men stod i embede til sin død og fikk 1814 1. juni Martin Kjerulf til hjelpesorenskriver. Denne var gift med Anne Hermine Krefting fra Haug på Ringerike, og han blev 1821 23. aug. utnevnt til sorenskriver efter Tandberg. I 1815 solgte Tandberg ved skjøte av 14. april, tingl. 4. des. s. å. gården Foss med underliggende bruk Auve og Skaftestad for 30 000 rd. N.V. og 2000 rd. S.V. til brukseier Anders Pedersen Smith (A. Juel: Drammensfamilien Smith. Drammen 1934, 112) og flyttet til Tranby gård ved Tranby kirke. Efter sin hustrus død fikk han losji hos Drammensmegler Christopher Faye på den vakre gård Linnes i Lier; en slektning av megleren, Ulrikke Faye, blev hans svigerdatter. Sorenskriver Tandberg døde plutselig. Dødsfallet blev bekjentgjort i Christiania Intelligentssedler nr. 7/1821:

At min kjære Fader, Sorenskriver Jørgen Tandberg, ved en blid og rolig Død henkaldtes til et bedre Liv, Tirsdagen den 16de Januar sidstleden, i sit 75. Aars Alder, bekjendtgjøres herved for hans fraværende Bekjendte og Venner, sørgeligst.

Linnæs i Lier den 18de Januar 1871.

J. C. Tandberg.

I Drammens Tidende nr. 8/1821 blev forlangt innrykket et memoriam:

«Oldingen, Sorenskriver *Jørgen Tandberg* er ikke mere! — Riig paa gode Gjæringer naaede han Maalet og bøiede sit Hoved til det moderlige Favn med en Rolighed, lig det modne Ax. Hvo kjendte ham i sit virksomme Liv som Mand, Fader og Embedsmand, og skulde ikke ønske at ligne ham. Kjærlighed, Ømhed og Retskaffenhed udmærkede ethvert af hans fjed. En utrættelig Anstrengelse i Opfyldelsen af sine Pligter maatte tidligen svække hans Legeme. — Tabet av en kjær Ægtefelle, Datter og Søn vare for haarde Stød for Oldingen og virkede for mægtig paa hans Sjæl, og uden den ene tilbageblevne elskede Støtte var Byrden bleven ham for tung at bære. Hans vigtige Kald troede han at burde overdrage til en Mand, hos hvem han fandt Duelighed forenet med Retskaffenhed, og var det en sand Vederqvægelse for hans ædle Hjerter, ei at

Sorenskriver Tandbergs eiendomsgård Foss i Lier, den samme bygning som nu. 1937.

se sig skuffet i sitt Valg. Men han fandt endnu mere. Han fandt en Søn og en Datter som intet forsømte for at erstatte ham Tabet av de Kjære, han havde mistet; han fandt den omhyggeligste Pleie, den kjærligste og vennehuldeste Omgang, kort, Alt hvad der kunde tjene Oldingen til Opmuntring, og hvor gjerne tolkede ikke hans taknemmelige Læber de Følelser, som ved en saadan Behandling maatte bemægtige sig en ædel Mand. Som Alderen tiltog, svækkedes Legemet og den lyse Aand kunde ei mere virke. Oldingen gikk tilbage til Barndommen, men selv som Barn tabte han intet; thi Sønnen og Datteren bleve hans kjærlige Foreldre.

Fred med dit Støv i Gravens stille Boe!
Din blide Aand er nu befriet af Dvale —
Har hævet sig fra taagefulde Dale,
Nu smilende i evig salig Roe.»

N.

Jørgen Tandberg blev begravd 22. jan. like ved Frogner hovedkirkes syd-mur i Lier, hvor en flat stein av Lier-marmor fra bruddet i Fossekollen dekker graven. I steinen er hugget inn:

«Her hviler Støvet af Jørgen Tandberg, forhen Sorenskriver i Lier, Røgen og Hurum, fød paa Kongsvinger d. 21. Juni 1747, død den 16. Januar 1821.

I 32 Aar var han gift med en allerede til det Bedre forud hengangne Kone Aase Marie fød Olsen, der i et kierligt Ægteskab skienkede ham trende Børn, hvoraf de tvende i voxen Alder forhen ere døde.

Retfærdighedens Arbeidsfrugt skal være Hvile og Troohed indtil evig Tid.

(Es. 12.17.)»

Sommeren 1935 blev en sum gitt til vedlikehold av gressplenen rundt gravplaten. Stedet er fredet på grunn av beliggenheten like ved kirkemuren.

Foss gård blev 1920 27. des. kjøpt av Buskerud og Vestfold fylker og det staselige gamle våningshus er nu administrasjonsbygning for Lier asyl som blev åpnet 1926. Forvalter Egeland har utarbeidet et maskinskrevet manuskript over gårdens historie.

G. 1783 12. sept., Moss «med kongl. Tilladelse til uden foregaaende Trolovelse og Lysning fra Prækestolen at vies hjemme i Huset af uvedkommende Præst» (sannsynligvis Torkild Aschehoug) med Aase «Marie» Olsen, f. 1746 21. okt. der, d. 1816 12. feb. (i kirkeboken) på Tranby gård i Lier, bgr. 20. feb. ved Frogner hovedkirke, datter av kommisjonær Johan Olsen, f. 1715, d. 1781 11. aug., bgr. 15. aug., Moss, g. 1742 10. des. der med Maria Jensdatter Fischer, f. 1719 (Moss første kirkebok begynner 1725), d. 1784 7. juni der. Bekjentsgjørelsen om Marie Tandbergs død blev innrykket i Christiania Intelligentsedler nr. 16, 17, 18/1816:

At den Algode, Torsdagen den 15de Februar, ved en stille og rolig Død, kaldte min Hustrue, i hendes 7ode Aar, efter 8 Aars Sygeleie, bort fra hendes Lidelser til et bedre Liv, bekendtgjøres herved for Beslægtede og Venner.

Tranby i Lier den 24 Febr. 1816.

Tandberg
Sorenskriver.

Olsen. Hvem Johan Olsens far Ole var, vites ikke. Johan Olsen nevnes baade Sr og kjøpmann, men var kommisjonær for David Chrysties tømmer- og sagbruk på Moss, med 100 daler i årlig lønn — og 10 barn. Dette bevirket, at da skifte efter ham holdtes 1781 30. august og 19. oktober (Moss rettspr. nr. 3, 370—72), var «Boets Tilstand fattig og ringe, idet de havde været besøgt av Rettens Mænd som til Dækning av Gjæld havde frataget dem alle deres Effekter av løst og fast uden at den salige Mand siden den Tid havde havt Leilighed til at erhverve noget istedet, da han aldrig havde været i nogen egen Næringsvei, men alene havt en Commission hos Kjøbmanden Hr. Chrystie.» Eneste sønn Ole og 2 døtre døde tidlig, men de øvrige 7 døtres skjebne tyder på at familien har vært hvad man kaller «god»: *Margrethe (Grethe)* «konditionerte paa Tomb Herregaard»; *Maren* blev gift med kjøpmann, senere postmester «Hans» Christian Hvidt på Moss, han ydet i 1801 et større beløp til Moss bys borger- væbning; *Aase Marie* blev gift med sorenskriver Tandberg; *Kirsten* var alltid hos moren; *Elisabeth (Else)* var hos sin søster og svoger Schoug; *Dorothea (Dorthe)* blev gift med Sr Niels Schoug, skipper og skibsbyggmester på Bakertangen i Halden, senere kjøpmann der, han gav i 1811 15 rd. til Universitetets grunnleggelse; *Anne Cathrine* blev gift med sogneprest, konsistorialråd Torkild Aschehoug i Rakkestad, fra hvem hele den store Aschehoug-slekt stammer (H. Krog Steffens: Norske slægter I, Kra. 1911). Denne sorenskriver Tandbergs svoger var så betydelig og uegennyttig at det skal fortelles litt om ham. I 27 år var han bestyrer av forliksvesenet i Rakkestad. 1819 fikk han en fattig pike overtalt til å utdanne sig i Oslo til jordmor, og han betalte uten vederlag hennes ophold for å skaffe bygden dens første utek-saminerte fødselshjelperske. I 40 år var han postekspeditør i Rakkestad uten en skillings inntekt. Han fikk opprettet et kornlånemagasin som i 1834 eide 17—1800 tønner korn. Han betalte sin personell-kapellan uten menighetsoffer og avskaffet den skikk at menighetens gårdmenn skulde høste preste-gården. Under felttoget 1788 fikk han, sammen med noen andre i Rakkestad, samlet skomakere og lot sy op hundrevis par av skotøi til de så godt som barbente soldater. (L. Daae: Norske bygdesagn, side 64.) For sine opofrelser i krigsårene 1808 og 1809 fikk han Dannebrogordenen og blev 1812 17. januar utnevnt til konsistorialråd; efter sluttet storting 1821 fikk han Nordstjerneordenen. (Bastian Svendsen: Christiania Stifts Præstehistorie.)

Fischer, se stamblad 1. — Sorenskriver Tandberg og frue hadde 3 barn, j 1—; 3:

- j I «*Mette*» *Maria Tandberg*, f. 1785 18. mars, Moss, d. 1816 14. nov., Eid i Nordfjord.
G. 1814 20. juli i Maristuen på Filefjell med *Gulbrand Aamodt*, sorenskriver, kanselli-råd, hjemmedøpt 1779 7. april (stadfestet i kirken 16. april) i Holstebro, Nørrejylland, d. 1824 3. juni, Eid i Nordfjord, eneste sønn av byskriver i Holstebro, senere sorenskriver

Sorenskriver Jørgen Tandbergs gravstein
ved Frogner kirke.

Folkemuseet, Bygdøy.

Anne Cathrine Aschehoug
f. Olsen.

Østerhaug, d. 1743, og hustru Birthe Guthormsdatter, nordre Houm, hvis far kjøpte gården 1689. Jens Aamodt, sorenskriver. — S. H. Finne-Grønn: Elverum I. Gaardshistorier med ættetavler, Chra. 1909, 52.

[*Rosenberg*, Thøgerina, hører sannsynligvis til den danske presteslekt hvis stamfar var Hans Rosenberg som blev bartskjær i Aalborg, hvor han tok borgerskap 1566 (slekten tenkes innvandret fra en av de mange tyske byer Rosenberg).

Niels (Jens) Hansen Rosenberg, d. ca. 1641, var også bartskjær i Aalborg og gift med Karen Thøgersdatter. Sønnen Thøger Nielsen Rosenberg, f. 1614 i Aalborg, d. 1683 som prest i Skallerup og Vennebjerg, hadde sønnen Sveder Thøgersen Rosenberg som drev skutehandel på Norge og som en tror flyttet til Norge. Hans sønn Thøger Svedersen Rosenberg, f. ca. 1696, døde 1741 13. februar i Kristiansand. — C. Klitgaard: «En Slægt Rosenberg» i PHT 9, 3, 208 flg.]

Da Mette Maria Tandbergs far blev sorenskriver i Moss, påtok han sig å sørge for sin formanns 5 år gamle sønn. Denne gutt var Gulbrand Aamodt. Tidlig begynte han sin juridiske utdannelse som skriverdreng på Tandbergs kontor, hvor han blev fullmektig etter 1801. Han tok juridisk embedseksamen i Kjøbenhavn 1803 og 1804, hvorefter han var fullmektig hos amtmann Rosenkrantz i Smålenene og stiftamtmann grev Gebhard Moltke i Akershus til han fra 1807—10 var kontorchef ved Den interimistiske regjeringskommisjon for Norge. (Indkomne Sager til Regjeringskommissionen 1807.) Da denne opløstes, foreslo prins Friederich av Hessen i brev av 1810 15. nov. at Aamodt, hvem han 1811 9. des. gav attest for «at han med et godt Hoved forbinder megen Routine i og Duelighed til Forretninger», skulde lede stattholderskapets 1. kontor, og kontorchef i Finansdepartementet kand. jur. Peter Martin Ottesen (d. 1852 som h.r.assessor i Oslo) skulde lede pengesakene, mens statssekretær C. H. Holten skulde være den egentlige kontrollør og kontorchef. Da hverken Aamodt eller Ottesen vilde arbeide på denne

i Moss sorenskriveri Jens Aamodt, f. 1741, Elverum, d. 1784 22. des. Moss, gift med Thøgerina Christina Rosenberg, d. 1825 5. juni, Utviken i Nordfjord.

Aamodt, slekten stammer fra Hr. Jens Bunde- eller Bondesøn, f. omkring 1605 visstnok i Danmark, d. omkring 1685 i Aamodt, hvor han var sogneprest siden 1646 15. november.

Oluf Jenssøn Aamodt eller Hornemann, hvilket navn flere av hans barn benyttet, f. 1645, d. 1728, blev sogneprest til Aamodt i 1671; gift ca. 1672 med Anna Nielsdatter Bolstad i Aamodt. PHT 2, 5, 214 flg.

Jens Olsen (Olufsen) Aamodt, f. 1674, d. 1729 7. juni, Elverum, som kaptein og kommandant ved Christiansfeld festning siden 1727, da han fulgte efter tidligere nevnte kaptein Hans Parelus; g. 1. med Anne Christensdatter, d. 1704 i Ringsaker, hvor skifte 1705 23. januar. (Holger Hornemann: Hornemannske Slægter, Kbh. 1894.)

Gulbrand Jensen Aamodt, 1704—51, bosatt i Elverum. Han eide 1733—35 og fra 1738 til sin død den store, vakre gård Gårder, på hvis grunn «Leiret» er bygd ved Christiansfeld befestning; gift med Anne Tollefsdatter Houm, f. 1710, Elverum, d. 1761 10. april der, datter av lensmann Tollef Gundersen av

underordnede måten, fikk de avskjed med full pensjon. (J. Worm-Müller: Norge gjennom nødsårene 1807—10, Kra. 1918.) For å komme i nytt arbeid, søkte Aamodt Nordfjord sorenskriveri og fikk embedet mot å yde sin formann Nils Nilsen Vogts to yngste barn en årlig understøttelse av 100 rd. til de hadde fylt 18 år.

I Eid bodde Aamodt på en av sognets største gårder, Løken med den vakre beliggenhet ved vannet og det allerede dengang gamle våningshus i hvilket distriktets fleste senere sorenskrivere har hatt sitt hjem. 1862 blev gården kjøpt til offentlig embedsbolig. Den er avbildet i Nordfjords bygdebok og i Fortidsf. årsb. 1933, 83. Aamodt gav i 1811 50 rd. til norsk universitet.

Efter hustruens død giftet Aamodt sig 1819 med Anne Rebekka Blichfeldt, datter av sognepresten i Eid, Frantz Henrik Blichfeldt, og Anne Rebekka Mossin. (S. H. Finne-Grønn: Familierne Blichfeldt og Bentzon i NPT II, 237.)

Folkemuseet, Bygdøy.
Konsistorialråd, sogneprest
Torkild Aschehoug.

- j 2 «Johan» Christian Tandberg, prost, sogneprest, f. 1786 6. nov., Moss, d. 1860 16. mars, Heggen prestegård, Modum. 6 år gammel kom han med foreldrene til Foss i Lier, hvor man har fortalt at han som barn holdt prekenes fra stabbustrappen. I 1800 blev han og den yngre bror Jørgen sendt til Christiania katedralskole og bodde ved folketellingen 1801 i «Byens vestre Kvarter, Logerende Skoledisciple». Kort efter at de var reist hjemmefra fikk de fra sin far et brev med råd og formaninger til de med livet uerfarne at de ikke måtte for lett slutte sig til menneskene, de burde være mistenksomme mot dem de støtte på og ikke la sig forlede. Johans konfirmasjon fant sted 1803 2. okt. i Vår Frelsers kirke. Brødrene blev dimittert til Kjøbenhavns universitet august 1806 og de blev studenter 4. nov. s. å. Begge tok derefter filologikum 1870 20. april og filosofikum 2. okt. s. å. Dagen efter begav de sig på hjemveien og kom en uke senere, den 11. okt., hjem til Foss, hvor de leste på egen hånd til 1809, da de ved St. Hanstid reiste sørover for å bli borte et par års tid. 1811 tok de sin embedseksamen i Kjøbenhavn, Johan teologisk, Jørgen juridisk, begge med laud. De kom hjem 6. juli s. å., og Johan begynte 1. okt. som lærer i religion, moral og dansk ved Det kgl. norske Landkadetkorps (Krigsskolen) i Oslo. Om hans virksomhet her sier både biskop Bech og general Haxthausen at «han besad to ei almindelige Egenskaber: Duelighed som Præst og Duelighed som Skolelærer, med hvilke han forenede Retskaffenhed og Nidkjærhed». 1814 22. mai blev han aftensangsprest og lærer ved Borgerskolen i Tønsberg og foretok om sommeren reisen til Filefjell for å vie sin søster.

Året efter mistet han sin forlovede som døde på Akersbakken ved Oslo. Dødsfallet er avertert i Christiania Intelligents-Sedler nr. 40/1815:

At det blev min tunge Lod, Onsdagen den 17de Dennes at see mig ved Døden berøvet min i Livet inderlig elskede Kjæreste Elen Marie Tostensdatter Lie, 18½ Aar gammel, efter 10 Dages haard Sygdom bekendtgjøres herved sørgeligst for fraværende Slægt og Venner. Condolence frabedes. Agger den 18de Mai 1815.

J. C. Tandberg.

1821 8. des. blev Tandberg utnevnt til sogneprest i Fredrikstad og Glemmen med bopel i Fredrikstad, hvor han blev formann i bystyret og viseordfører. Han valgtes til stortingssuppleant 1824 og 1836 og blev 1833 22. juli prost i Nedre Borgesyssel prosti.

Under hans Fredrikstادتid blev det i 1825 malt et usignert billede av ham, størrelse 28×32, tilsynelatende av en amatør, en nybegynner eller en landskapsmaler. På rammens bakside står en innskrift:

«Dette Billede av min kjæreste Ven Johan Christian Tandberg, Sognepræst til Fredriksstad, hvilket han har foræret mig til Erindring om sig, vil jeg skal efter min Død tilfalde hans Hustrue, hvis hun da er ilive, eller i modsat Fald den ældste av hans levende Sønner.

Opsloe Ladegaard 1825.

S. J. Stenersen.»

Maleriet tilhører fru Bi Knudsen f. Tandberg i Oslo. Sommeren 1935 blev det kopiørt i Modum for bidrag ydet av Modum kommune for å skaffe prestebilleder til ophenging i Heggen gamle kirke. Fru Tandberg blev malt 1840 av Mathias Stoltenberg.

I Fredrikstad oplevde prost Tandberg koleraepidemien som 1832 var begynt på Nøstet i Skoger. Morgenbladet 1834 11. sept. har en notis fra Christiania om at «Choleraen i Fredrikshald hidtil ikke har ytret en saa voldsom og omgribende Character som i Fredrikstad». Hustru og barn sendte han til sine svogere konsul David Faye og kjøpmann Ditlev Hvistendahl i Tønsberg, mens han selv skal ha gjort sig bemerket i sin menighet ved sin personlige fryktløshet. Han sies å ha vært en frimodig, uforferdet og aktiv natur. Et av prosten Tandbergs brev fra denne tid til sine barn er opbevart:

Stabburet på Foss gård i Frogner sogn, Lier.

«Mine Kjære Børn!

Denne Søndags Formiddag, da jeg ikke, som sædvanlig er i Kirke, vil jeg tilskrive Eder nogle Linier. Nogle af Eders Lærere ere paa Guds Kald vandrede bort fra vor farefulde og onde Verden, nemlig Borch og Jomfru Dahm; Arup og Nilsen ere raske ligesom jeg Eders Fader. Mig har Gud ikke villet bortkalde fordi den kjærlige og gode Fader ikke har fundet min Sjæl prøvet og modnet nok for hans Salighed, hvor han saa gjerne vil indsamle os alle efter fuldendt Løb her; maaskee vil han, at jeg ogsaa inden jeg forlader Eder, skal lære Eder nøiere at kjende, og ved Guds Aands Bistand at elske vor kjære Frelser Jesum Christum.

Eders Moder og jeg formanede Eder saa ofte til en stille Færd om Søndagen, især Formiddagen, og til selv at gaa i Kirke; forstod I end ikke Prædikenen, i sin Sammenhæng, saa hørte I

Prost Joh. Chr. Tandberg,
ukjent maler 1825.

Ulrikke Tandberg f. Faye, med sønnen
Stener, malt av M. Stoltenberg, 40 · 51.

dog om Syndens Afskylighed, om Guds Mishag med den, og hans store ubegriperlige Kjærlighed, da han sendte sin Søn til Verden, for at bodfærdige Syndere skulde frelses; kunne disse Lærdomme uformærkt i Eders Barndoms Dage optages i Eders unge Hjerter, og bevares der, da skulle I finde, det er en god og usigelig lykkelig Sæd, som ved Guds Naade har skudt Spire i Eders Sjæle og voxer frem til at boie Eders Kjøds Lyster, indslutte Eder i Jesu Samfund og give Eder ved Troen og Kjærligheden til ham Fred, Frimodighed, ja høie Glæder, medens den vantroende Verden hyler og skjælver ved Guds Haands Tugtelse. O! kunde jeg være saa lykkelig at bringe Eder til at takke Jesum og elske ham af Hjertet da have I en Skat i Eders Hjerter, en Rigdom, som ikke kan fortæres, ved hvilken i Sandhed den Nøgne og Betlende er bedre faren end den Høie og Mægtige, som ikke kjender og skatter denne Herlighed. Jeg er aldeles uværdig og udygtig til at give Eder denne Sjæleskat, men jeg beder Gud vil bruge mig som et ringe Redskab hvis han forlænger vore Levedage, til at plante hans Ære, Priis og Tilbedelse i Eders Sjele, som jeg elsker med unævnelige Følelser; Skulde jeg see Eder i denne Verden, som formedelst Syndens Skyld er forbandet og bevoxet med Torne og Tidsler, syge, arme, fortrængte, men derhos kunne sig: «I ere Jesu Venner, hvem Guds Rige tilhører», saa vilde jeg vel, som et skrøbeligt Menneske sørge og ynkes over Eder, men I vare i Sandhed med alt dette lykkelige og neppe beklagelsesværdige; thi hvad er Jorden med dens Lyst imod Himlen og Saligheden hos Jesum. Bed vakkert Morgen og Aften til Eders Gud og Frelser. —

Det er Guds Naades Lys og Varme,
Som overstiger al Forstand,
Det er hans Naades aabne Arme,
Som alle hjælpe vil og kan,
Hans Længsel efter alle staaer,
Skjøndt Mange aldrig til ham gaar!

Af Eders Skolekammerader, veed jeg ingen døde, undtagen den ældste Kjerulf; og syge mener jeg ingen har været uden hos Dahm, og de ere i god Bedring, samt Fredrich Olsen, som ogsaa nu er bra. Engebretth har været paa Lazarettet i omtrent 8 Dage, men kom tilbage igaar, seer ret vel ud, og er vel fornoiet, men svag af Kræfter, han spiser idag fersk Suppe og Kjød og drikker et Glas Portviin til. — Været alle

Professor S. J. Stenersen.

lydige og kjærlige mod Eders snilde Moder, iagttager Reenlighed og Orden med Eders Tøi, og hver Ældre opvarte sig selv og sine mindre Søskende paa bedste Maade, saa jeg kan takke Eder derfor og glædes om Gud vil vi skulle sees igjen.

Værer stille og taalmodige om Sygdom og Sorger paakommer Eder, læser langsomt Eders Fader vor, og værer trøstige ved den gode kjærlige Fader i Himlen som elske alle Børn saa høit, og vil have dem hos sig i sin Salighed naar de ei sætte sig op imod ham!

Gud velsigne Eder alle! hils Eders Moder og alle de gode Mennesker, som have Møie med Eder hos David og Ditlev.

Fredrikstad den 31te August 1834.

Fra Eders hulde Fader J. Tandberg.

P: S: Min kjære Jørgen! Dit Tøi sender jeg idag til Christiania. Viis al Kjærlighed og Omhu for dine Søskende, medens Du er hos dem, Skriv mig til, saasnart Du kommer derind. Er Du til Bryderi, hvor Du er, saa bør Du reise saa snart Du kan, om Du er frisk.

Gud med Dig!

Din Fader J: C: T:

Suur Melk og Frugt maa nydes sparsomt i denne Tid.»

Joh. Chr. Tandberg blev forflyttet til Modum sognekall 1837 12. aug. Den eldgamle prestegård Heggen var påbygd flere ganger og bestod av fem bygninger satt til hverandre i underlige siksak som et dominospill. Før Tandbergs kom, var den kassert, men prosten var av den asketiske formening at bekvemmelighet og bløtaktighet var så nær synonyme begreper, og prestegården med trekkfulle, kolde ganger og trappetrin op og ned mellem rummene fikk ligge urørt. Borgestubygningen fins avbildet i Fortidsf. årsb. 1933, 97. På prestegården førtes så lenge hustruen levde et gjestfritt hus med unge piker som opplærtes i husholdning eller gikk til konfirmasjon og med ensomme kvinnelige slektninger som familielemmer. Til husets faste belegg hørte den første fru Tandbergs kusine «tante Pauline» Kjørboe, datter av byfoged Lyches søster Anne Cathrine, gift med kjøpmann Hermann Kjørboe i Halden. Hun kom som husbestyrerinne til Tandberg i Tønsberg efter hans første hustrus død og blev siden i familien. Efter prost Tandbergs død flyttet hun med dennes svigersønn presten Hald til Lyster og døde der. 80 år gammel foretok hun en reise til Oslo for å hilse på Tandbergs barn. Da fru Tandbergs eldste søster fru Hvistendahl døde 1837 og svogeren giftet sig igjen, tok Tandbergs deres 10. barn, datteren Marthe, til sig. Hun var hos dem i mange år og blev gift første juledag 1849 i Tønsberg med skibsfører Niels Petter Berg.

Utdrag av et brev skrevet på Heggen prestegård 1840 29. mars av fru Tandbergs søsterdatter Netta Hvistendahl til en annen søsterdatter Helene Bisgaard:

«— Dea er et smukt Barn, hun har pene Manerer og er i det Hele taget hvad man kalder vakker, men hun har for megen Raadighed, men nu har rigtignok en anden liden sød Unge indtaget hendes Plads tænker jeg, men det er vidst til hendes Bedste — —

Nu faar jeg skride til Beskrivelsen over Stedet jeg er og dets Beboere. Præstegaarden ligger høit og er meget styg udenpaa, men indeni hyggelig, og hyggelige, snilde Mennesker ere der ogsaa. Tante Tandberg er en høi føer Kone, et imponerende Udseende og tillige et smukt Ansigt, jeg kan ikke beskrive dig

hvor snild og venlig hun er, javist kan hun undertiden være noget lunefuld, men hvem er ikke det, men mod mig skal jeg ikke anklage hende for denne Feil, jeg streber alt hvad jeg kan for at takkes hende.

I denne Tid jeg har været her har jeg lært nogen Madlavning, Spinding, Bagning og Lysestøbning, alt dette er noget som fornøier mig meget. Ogsaa gaaer Andrea Tandberg og jeg 2 Gange om Ugen til Onkel og læser til vor Confirmation. Onkel kan du ogsaa troe er et snildt og herligt Menneske. Dernæst er Pauline Kjørboe, det er ogsaa et fortræffeligt og snildt Menneske. Der er ogsaa en Jomfru Lowum der, som ogsaa er snild. — 7 Børn har De hjemme, hvoriblandt den foroven omtalte Dea er en meget hyggelig Pige, de andre Børn ere mindre. 2de Sønner Wilhelm og Andreas ere voksne, den 1ste er hos os, den 2den hos en Kjøbmand Tandberg i Drammen, disse er 2de pene Mennesker. — Du kan ikke forestille dig hvilken deilig Egn og Natur det er omkring her, paa den ene Side har vi fladt Land og en smuk blaa Søe, paa den anden høie Skove og Bjerger, ikke langt fra Præstegaarden have vi den smukkeste hvide Kirke, du vil ønske dig; Onkel Tandberg bruger at lade Ungdommen om Sommeren hver Søndag staae paa Kirkegulvet. — Det er mange pene Familier der som Tandbergs omgaaes, men disse Familier beder sjeldent nogen af Bygdens Folk til sig undtagen naaer det er extra Lag f. ex. Barsel; ellers kommer man ubedt til hverandre.»

Som bevis på sin menighets aktelse og hengivenhet fikk sognepresten ved forskjellige anledninger flere vakre sølvting, av hvilke en spade som nu eies av fru Kitty Tschudi, er aldeles nydelig.

Efter hustruens død 1856 var Tandberg ikke mer sig selv. I hans siste år kom byggeplaner op i ham med tanke på å reise en ny prestegård, men det førte til intet. 1860 16. mars falt han død om i sin stol rammet av hjerneslag. Han blev begravd i sin hustrus gravsted som han selv hadde valgt like ved kirkegårdsmuren, synlig fra prestegårdsvinduene og hvor han hadde plantet to kastanjer og satt stakitt rundt. Menigheten reiste ham en stor minnestøtte. På anmodning fra Modums sogneprest Bjerkeseth i 1933 gav familien en sum til gravstedets restaurering og fremtidig vedlikehold.

Ved prost *Johan Christian Tandbergs* grav 29. mars 1860. Av prost Hans Nielsen i Skoger:

Han som lagt har Vandringsstaven
Vore Ord ei mere naae,
Men, forinden vi fra Graven
Vemodsstemte monne gaae,
End en Vennerøst skal lyde
Ved hans stille Hvilested.
Tolke Savn, men derhos byde
Ham at slumre blidt i Fred.

Mange Venner vidst han fandt,
Som har gjort ham mere Ære,
Men en Plads jeg ogsaa vandt
Inden Kredsen af hans Kjære.
Alt som Ung det undtes mig
Paa min Vandring ham at møde,
Venlig da han viste sig
Og saa blev han til han døde.

Derfor og jeg her nu staaer
Ved hans Grav med bitter Smerte,
Tænker paa henrundne Aar
Med et dybt bevæget Hjerter,
Takker Gud for hvad han mig
Lod i denne Ædle finde,
Man maa græde hjertelig
Ved hans dyrebare Minde.

Naar da svundne Dage stige
For min Sjæl i Mindet frem,
Og jeg skal med Sandhed sigte
Hvorfor mest jeg priser dem,
Intet da jeg nævne kan,
Som har mer mit Hjerte glædet,
End at Ven mig kaldte han,
Som til Hvile her er stedet.

Vore Veie skildte sig,
Men os førte atter sammen,
Og vi delte broderlig
Livets Alvor og dets Gammen.
Dage kom og Dage gik,
Mer og mer jeg kjende lærte,
Mer og mere kjær jeg fik
Dette redelige Hjerter.

Dog ved Graven Tanken maa
Ei en Kristen dvæle lade.
Haabet den fra Sorgens Vraa
Løfter til et herligt Stade,
Hvorfra den et Morgenskjær
Ser bag Dødens Nat oprinde,
Lovende hvad skilles her
Hisset atter at forbinde.

Dette Haab vi tage med,
Naar vi nu fra Graven vige;
Her kun Støvet lagdes ned;
Men i Herlighedens Rige

Atter vi for Jesu Skyld
Samles med den kjære Døde.
Du, O Gud vort Haab opfyld
Skjænk os hist et herligt Møde.

Heggen kirke på Modum, ca. 1880.

G. 1. 1815 23. august, Lier, med *Andrea Heyerdahl Lyche*, f. 1797 12. okt. på Heidehytten¹ i Asak av Berg ved Halden, d. 1817 6. mai, Tønsberg etter å ha fått en datter Mette som døde samme år. Datter av regimentskvartermester og auditor, senere byfoged i Drammen Johan Nicolay Lyche, f. 1750 17. mars, Halden, d. 1837 17. juli, Oslo, g. 1782 5. jan., Hole, med Kristine Heyerdahl, f. 1757 12. mars på Hellesjø i Høland, d. 1839 7. april, Oslo. Christiania Intelligents-Sedler nr. 37/1817 inneholdt dødsannonsen:

«At min elskede Kone Andrea Heyerdahl, født Lyche, Tirsdag Eftermiddag Kl. 7, den 6te Mai, ombyttede dette Liv med et bedre, efterladende sig 2de Børn, bekjendtgjøres herved for hendes Familie og Venner af mig hendes ved Tabet af den ædle dybt nedbøiede efterladtes Mand.

Tønsberg den 7de Mai 1817.

J. C. Tandberg
Aftensangprest.

Lyche, se stamblad I. G. Wessel: Familien Lyches slægteregister, Fr.hald 1877. Tord Pedersen: Drammen 1811—1911, Drammen 1911. A. Juel: Fem gamle Drammensslekter, Drammen 1926, 76 fig.

Heyerdahl, se stamblad I. G. S. Faye: Familien Heyerdahl. Chra. 1857. Anders Heyerdahl: Heyerdahlslægten fra antagelsen af navnet Heyerdahl. Chra. 1873. Samme: Genealogiske optegnelser om slægtlinjerne Heyerdahl. Lillestrøm 1890. Stamtavle utvisende familien Heyerdahls forbindelser med de gamle norske kongeaetter. Trondheim 1928. C. M. Munthe: «Vore felles ahner» i NPT III.

G. 2. 1819 20. jan., Tønsberg med «*Ulrikke*» *Eleonore Faye*, f. 1799 5. juli, Tønsberg, d. 1856 24. juli, Modum, datter av kjøpmann og skibsreder i Tønsberg «*Mathias*» Wilhelm Faye, f. 1762 3. juni, Slagen, d. 1811 11. sept., Tønsberg, g. 1791 28. des., Bragernes, med Antonette Harmsen, døpt 1770 29. jan. der, d. 1832 28. mai, Tønsberg.

Faye, fransk hugenottfamilie av borgerlig adel, en gren utvandret omkring 1628 til Skottland. På overreisen led man skibbrudd og reddet sig i land på en øde øi, hvor de takket være stedets sauebestand opholdt livet til de blev reddet av et forbiseilende skib. Fra Skottland kom de til Danmark og Norge. Den norske stamfar lot av takknemlighet det symbolske lam med fane på en lang stang som man ser det på enkelte kirkebygninger og kirkelige gjenstander, sette inn i sitt signet til evig påminnelse om begivenheten istedenfor det oprinnelige våpenmerke som er beholdt av den danske linje. Begge merker er avbildet i «*Patriciske slægter*», s. 83.

Kjøpmann Mathias Faye, sønn av Tønsbergs sogneprest David Marcussen Faye og hustru Karen Norman, var en fremstående mann i Tønsbergs forretningsliv. Hans seilskib «*Fædrelandet*» og briggen «*Grimstad*» blev tatt som prise av englenderne i 1807. Slekten er foruten i Lengnick: Genealogier over

¹ Heidehytten var en part av gården Asak, i 1770 et myrleendt udyrket stykke som blev kjøpt av oberst Ulrik Christian Heide (1711—85) og av ham forvandlet til et mønsterbruk. Etter Heides død bodde først Lars Bergersen der og fra omkring 1794 regimentskvartermester Lyche.

Adelige og borgerlige familier, 2. sml. 3 b. Kbh. 1851 og i Hauch-Fausbøll og H. R. Hiort-Lorentzen: Patriciske slægter, 2. sml. Kbh. 1911, omtalt i Danske adels aarbøger og i O. Alb. Johnsen: Tønsbergs historie II, Oslo 1934, hvor Fayegården (nu Kockgården) hvis fasade har 22 fag vinduer og 2 inngangsportaler, er avbildet side 462—63. En stol fra slutten av 1600-årene er gjengitt side 577, et usignert maleri av fru Antonette Faye side 598, rokokko kommode side 591 og silhouett av kjøpmann Faye og frue side 597. Disse ting fins nu i maleren Otto Valstad og fru Tillas (M. Fayes datterdatters datter) hjem Valstad på Hvalstad (Aftenposten nr. 472/1936). En gate i Tønsberg heter Fayegaten. Faye gav 1000 rd. til norsk universitet.

Mathias Fayes morfar var kaptein i sjø-etaten *Isaach Norman*, f. 1688 i Norge, d. 1745 1. feb. i Tønsberg. Han blev månedsløytnant 1710 på orlogsskipet «Engelen» som han førte sikkert i havn i Kjøbenhavn efterat det i sterk isgang — med chef og andre offiserer i land — hadde mistet 3 ankere og var drevet til sjøs. 1712 11. mai deltok han på orlogsskipet «Fyen» i kampen ved Fladstrand og blev såret i et ben. Derpå utnevntes han til chef for snoven «Neptunus», en tomastet hurtiggående skute som bruktes til konvoiering fra 1712—19; han blev i 1716 angrepet av 2 fiendtlige snover, av hvilke han opbragte den ene, «Hvalfisken». Som premierløytnant fikk han 1720 11. juli orlov for å reise til Norge i et privat anliggende og meldte sig ikke til admiralitetet før i 1722 efter 2 hjemkallellesordrer. På grunn av dårlige avansementsforhold søkte han i 1730 om å bli løytnant ved Corps des Grénadiers. Han utnevntes til kaptein 1732 31. des. og var 1733 nestkommanderende på orlogsskipet «Charlotte» som førte kong Christian VI til Norge.

Norman blev gift 1. 1719 30. okt. i Tønsberg med *Martha Langøe*, datter av skipper og partsreder Anders Christensen Langøe, som eide gård med sjøbod og hage i Storgaten i Tønsberg og en del jordegods, således i Stokke. I byboken «Tønsberg II», side 315 og 574 flg. er han omtalt; og når forfatteren innbyr leseren til besøk i et av de bedre middelstandshjem omkring år 1700, viser han frem skipper Langøes velmøblerte hus, hans gedigne sølvtøi og smykker.

Annen gang giftet Norman sig 1733 25. aug. med sin første hustrus kusine *Martha Pedersdatter Nørholm*, datter av borgermester Peder Clausen Nørholm og Anne Orloff. — Stamblad 3. T. A. Topsøe-Jensen og Emil Marquard: Officerer i den dansk-norske sø-etat 1660—1814, 2. b. 258, Kbh. 1935.

*Kjøpmann Mathias Fayes barn,
alle født i Tønsberg.*

David Faye, kjøpmann og dansk visekonsul i Tønsberg, hjemmedøpt 1794 27. jan., d. 1857 3. des., g. 1833 3. des. med *Maren Anna Elisabeth (Belle) Samsing*. Han er ikke med på silhouetten.

Anne Cathrine Faye, f. 1794 25. des., d. 1837 5. april, g. 1813 20. jan. med kjøpmann i Tønsberg *Ditlev Bull Hvistendahl*.

Karen Sophia Amalia Faye, f. 1796 13. des., d. 1866 5. juli på Nøtterøy, g. 1818 29. juli med kjøpmann i Tønsberg *Nils Wulfsberg Koch*, eier av gården Smidserud på Nøtterøy.

«*Ulrikke*» *Eleonore Faye*, f. 1799 5. juli, d. 1856 24. juli, Modum, g. 1819 5. juli med sogneprest *Johan Christian Tandberg*.

Andrea Carstine Faye, f. 1802 8. juli, d. 1879 16. aug., Oslo, g. 1823 15. sept. med kjøpmann der *Hartvig Bisgaard*.

Fot. H. Tschudi.

Sogneprest Joh. Chr. Tandberg og frue
Ulrikke Tandberg f. Fayes gravsted.

Mathea (Marthe) Wilhelmine Faye, f. 1804 24. mai, d. 1873 5. feb., Tønsberg.

«Frantz» *Christian Faye*, dr. med. professor, livlæge, f. 1806 20. des., d. 1890 4. mai, Oslo, g. 1842 12. juni på Knuthenborg slott, Lolland, med Sophie Louise Kaltenborn, hvis mor først hadde vært gift med grev E. C. Knuth-Knuthenborg, Danmark.

Elisabeth (Lise) Christiane Faye, f. 1808 15. juni, d. 1873 1. aug., Oslo, g. 1834 20. juni med major Peter Munch-Petersen (sønn av løytnant Ole Petersen og Christine Munch, f. 1772 i Ringeby, søster av biskop J. Storm Munch, se Wang side 132). Hun er ikke med på silhouetten. —

Sr Franz Carsten Harmsen blev omkring 1764 kjøpmann på Bragernes (borgerskapsprotokoll fins ikke) og var gift med *Anne Cathrine Eggers*, f. aug. 1730, d. 1772 11. april på Bragernes efter sitt 7. barns fødsel. Ekteparet formodes kommet fra Hamburg, siden Hauch-Fausbøl har i «Patriciske Slægter» at en datter er født der (feil). Efter hustruens død gikk Harmsen inn i nytt ekteskap og fikk sønnen Frantz Carsten. Harmsens død er aldri funnet, den kan være inntruffet utenlands eller på forretningsreise. De to eldste sønners skjebne er ukjent, men ekteparet Harmsen-Eggers har en meget stor kognatisk efterslekt i Norge. Man vet om 8 barn; de 7 er født på Bragernes:

Et barn f. og d. aug. 1765.

Elisabeth Christiana Harmsen, f. 1766 5. juli, døpt 11. juli (faddere: Holm, Holst, Bruun, Sørensen, Sur), d. 1803 14. des., Bragernes, g. med kjøpmann og tobakksfabrikant, eligert borger Halvor Poulsson, se Inga Friis: Slægttavle over familien Poulsson, Kra. 1908. Deres datter Anne Kirstine, 1797—1835, blev g. med Engebret Borgen, se H. P. B. Borgen: Bоргens. En orientering, Oslo 1925.

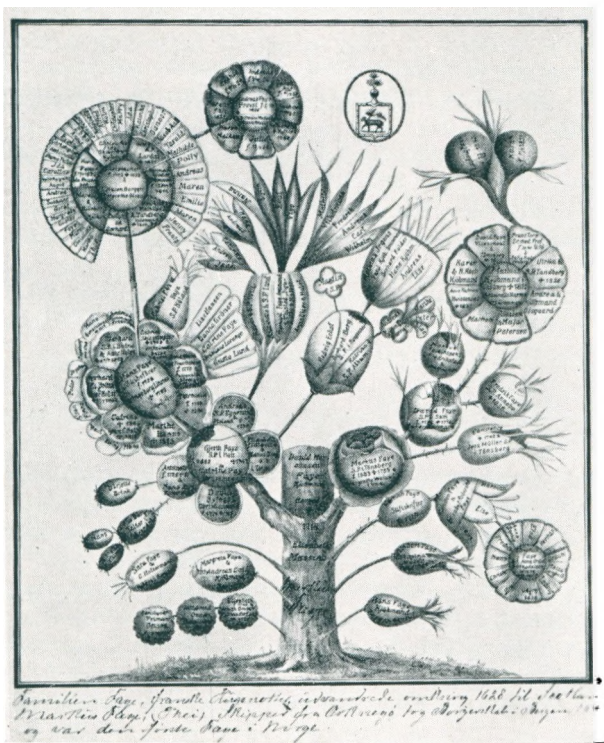
Hieronimus Sebastian Harmsen, døpt 1767 30. juni (faddere: Munch, Michael von Cappelen, Søren Thorne, Holm, Sur) og *Thomas Henrich Harmsen*, døpt 1768 28. sept.

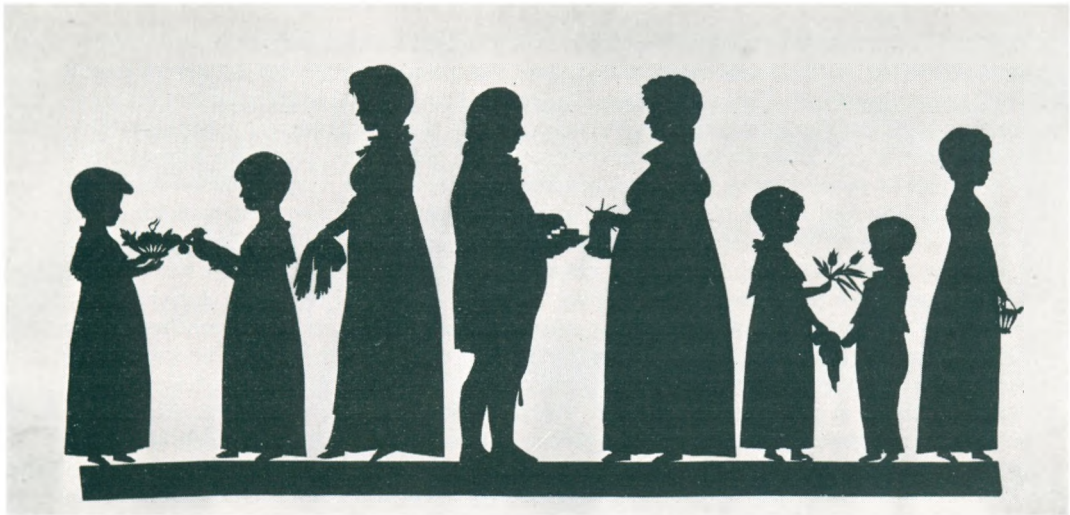
Antonette Harmsen, g. med kjøpmann Mathias Faye.

Anna Magretha Harmsen, døpt 1771 26. mars, konfirmert 1786 7. okt., d. 1849 1. mai, Bragernes, g. 1794 24. april der med kjøpmann Søren Poulsson, ovennevnte bror.

Andreas Carsten Harmsen, handelsmann, døpt 1772 8. april, konfirmert 1787 30. sept., bosatt i Larvik og gift med Maren Cec. Kragh. Av deres barn blev 1) *Anne Cathrine*, f. 1801 24. mars, Larvik, d. 1860 24. juli, g. med Jørgen Rasmus Christianen, f. 1797 27. juni, Flensburg, d. 1881 2. feb. som kjøpmann i Kristiansand, og 2) *Andreas Carsten Harmsen*, f. 1802 5. juli i Larvik, hvor han blev begravd 1804 8. des. — Delgobes samlinger.

Frantz Carsten Harmsen, kompanikirurg, f. 1776, uvisst hvor, d. 1818 6. sept. under et besøk hos svogeren Søren Poulsson på dennes eiendom Bergskoug i Lier, bgr. 12. sept. på Bragernes. Han blev 1803 30. aug. «demittert» som kompanikirurg ved 1. komp. av 2. Akershusiske inf.regiment, og opholdt sig i 1812 i Moss; han hadde da i 12 år vært kompanikirurg ved Norske jegerkorps, hvor han stod ved sin død (Kiær: Norges læger). Registreringsforretningen efter hans død holdtes 2. okt. i Lier og efterlatenskapene blev overdratt til Søren Poulsson

Fot. O. Væring.

Silhouettgruppe av kjøpmann M. W. Faye og Antonette f. Harmsen, med 6 av deres barn ca. 1808. Originalen er 57 30 og er av professor Frantz Fayes datter forært til hennes kusine fru Marthe Berg f. Hvistendahl hvis datter frøken Petra Berg i Oslo nu eier den.

Faye-familiens norske slektstre på foregående side er 32 40. Fot. Fotochemi, Oslo.

for av ham a bringes til chefen for 2. Akershusiske brigade i Oslo, hvor Harmsen bodde i 1818 (Militære skifter).

G. 1806 21. mai, Vinger, med Sigrid Olsdatter Løchen (se H. K. Steffens: Norske slægter II, 162), f. 1778, bgr. 1807 4. nov., Bragernes. Harmsen fikk 1. des., rgnr. 161 1807, tillatelse til a sitte i uskiftet bo med sin eneste datter Sigrid (Sina, f. 1807 22. okt.) som ved farens død bodde hos sin faster enken madame Antonette sal. Faye i Tønsberg. Barnet arvet 56 spd. 112 sk., hennes verge blev justissekretær Holst, gift med en søsterdatter av Harmsen. Sina Harmsen døde 1888 16. jan. på «Alders Hvile» i Drammen, hvor hun ved testament av 1884 25. juni opprettet et lite legat til fordel for trengende kvinner på stiftelsen. —

I noen optegnelser fra sin ungdom har sogneprest Stener Tandberg skrevet om sin mor: «Vor Moder var kjærlig og mild — velsignet være hendes Minde! — I ydmyg Kristentro med et stille Haab og med egte kvindelig Udholdenhed i Taalmod og Overbærenhed vil hun altid staae for mig som en lysende Skikkelse, som jeg vistnok ikke klart forstod, inden hun døde, men som vi elskede med den inderligste Barnekjærlighed, og som jeg siden lidt efter lidt har forstaaet alt eftersom jeg har tænkt paa hende og fremkaldt hendes Billede for mig, efter at Livet med dets Kamp og Strid har gaaet mere og mere op for mig i dets sande Virkelighed.»

Det er opbevart et brev fra fru Ulrikke Tandberg til en søsterdatter. Brevet gir den beste beskrivelse av henne selv og hennes liv:

S: T:

Madame Nette Knudsen f. Hvistendahl.

Friderichshald.

Heggen d. 16d: October 1844.

Kjære Netta!

Flere Gange har jeg siden jeg modtog dit første kjære venlige Brev efter min Hjemkomst, haft Pen i Haand for at tilskrive dig min gode N: for ret af Hjertet at takke dig baade for dette og dit kjære Besøg der i alle Henseender glædede mig saa inderlig. Du har Grund til at undres over min Seendragtighed med at lade høre fra mig, men jeg er ogsaa forvisset om at du undskylder mig, thi du kjender nu lidt til vort Huuslige stel og de mange Avbrydelser og uventede Hindringer der ofte indtraf imens du var hos os.

Ligedan om ei værre har det og været siden, det ene har løst det andet af den hele Høst igjennem, og har saaledes kommet mig lidt for til siddende Arbeide, indhøstningen var i det hele besværlig og gik langsomt formedelst det langvarige Regn, men vi maae takke Gud, at vi fik det nogenlunde godt bjerget. Førrige Søndag blev Marthe Confirmeret, igaar var hun til Alters, hun er saaledes nu en Voxen Pige, Den Algode Gud holde sin Haand over hende i Fremtiden, og lade det gaae hende vel. I den Anledning havde vi da den Glæde førrige Løverdag den 5te at samles med din gode Fader, samt tante Nanna, Moder Lene kunde ei rive sig løs fra sit Huus og sine smaae, i hvor kjært det end skulde været os, det var da en stor hygge for os at see og Tale med disse to kjære personer, men endnu fornøieligere havde det været for os alle, naaar ei den slemme Kighoste havde taget sin Bolig hos os, de 5 yngste Børn har den i større og mindre Grad, i dag er det en maaned siden den begyndte at melde sig hos lille Christian, som ogsaa har været temmelig haardt deran, men som jeg finder er lidt i Bedring, de øvrige er endnu i tiltagende, dog er Stener, Rikka og Mette værst, S: kan vi ofte høre flere værelser igjennem naar han kiger, og det er i sandhed en høist ubehagelig Lyd, især om Natten, ja det er en ængstelig Sygdom, og gjør megen uroe i Huuset, det er godt at jeg her har god Hjælp og vi maae være glade naaar der ei støder noget uventet til som kunne forværre Sygdommen, Gudsketak at vi har stridt saa langt, Taalmodighed overvinder ogsaa hvad der staaer tilbage. Fatter er desværre igjen noget forkjølet og har det paa sædvanlig viis med Hoste som rigtig er leit, da den pleier at være langvarig, men vi bør jo haabe til det bedste baade for ham og børnene; vi har saa ofte Beviis paa, at det gaar bedre end man ventet. Men hvad saae jeg nu, at det som burde komme først, skrev sist, nemlig at takke dig saa inderlig meget for dine kjære venlige Linnier med din gode Fader samt for den nydelige Krave der ledsagede samme, er kjært beviis paa dit vennehulde Sind med mig, og ligesaa kjær erindring om dig og dit hyggelige Besøg paa Heggen, saa udmærket pent Broderi ved jeg neppe at have seet før, det priser Mesteren, og den maae nu gjemmes til at jeg kommer i stor Stads, men som vist ogsaa bliver en stund til.

Modtag ogsaa skjøndt seent, min oprigtigste Tak for al Eders godhed og opmerksomhed mod vore A: og M: under deres ophold paa Halden, det var for dem en saare fornøielig og behagelig Tur, som de vist længe vil have godt af. Marie var bleven saa tyk imens hun var borte saa det var en lyst, siden har hun ei været saa brav, men nu er hun Gudsketak frisk igjen. A: derimod har i længere Tid ogsaa haft en slem Hoste, den har ret faaet indpas hos os, hun har nu faaet noget at bruge saa jeg vil da haabe at den snart gaar over. Jeg seer af dit brev, at du har tilskrevet din Broder Fredrich, give Gud at jeg, naaar du længere hen glæder mig med nogle Linnier igjen, maatte erfare at din kjære Broder var frisk og tilfreds og at det for dem begge maae have et godt udfald. Du spørger hvad Ta. sagde derom, du ved han er moderat i sine Domme min gode Netta, og sagde saaledes intet desangaaende, det er jo ogsaa af de Ting hvor man gjør best i at tie, men derfor haabe at hvad som skeer er det tjenligste for vort sande vel, om end vi kortsynede Menneske ei kan fatte det.

Tante Pauline kan jeg hilse dig saa meget fra, hun var borte 14 Dage og havde moret og hygget sig godt hos sin kjære Mina. Gid du nu forstod min Skrift, som rigtig har mange feil, men til min undskyldning maae jeg sige dig at jeg vist de 10 gange har været fra og til, mens jeg har skrevet, Mor raabes der paa fra alle kanter. Jeg vil nu inderlig ønske, at du, din Knudsen og Børnene maae være fuldkommen friske naaar du modtager dette. Gud velsigne dig Lammets og vær alle kjærligst hilset fra mig og heele min Omgivelse ved din altid hengivne

Ulrikke Tandberg.

P: S: Sina er flyttet til Modum igjen dog ei til Nyemoen, men til en Gaard kaldet Hoov, hvor hun Gudskelov allerede har faaet en deel Arbeide og det er jo det vigtigste.

Sogneprest J. C. Tandberg hadde 12 barn, k 1—k 12, side 54 flg.

j 3 *Jørgen Tandberg*, kand. jur., f. 1788 5. sept., Moss, d. 1814 27. jan., Lier, bgr. 4. feb. ved Frogner kirke. Under hele skoletiden fulgtes han med sin eldre bror Johan først hjemme på Foss i Lier, siden på Katedralskolen i Oslo. Han blev konfirmert 1804 30. sept.

Biskop Jørgen Tandberg.

«Jørgen Johan Tandberg, biskop, f. 1816 13. juni, Tønsberg, d. 1884 28. nov., Kristiansand, bgr. 6. des. fra Vår Frelser's kirke i Oslo til Vår Frelser's gravlund. Han gikk på Fredrikstad borgerskole som nøytt stor anseelse i en tid da hele Norges høiere skolevesen lå på et lavt plan. Blandt andre hadde han til lærer kandidat Hans Riddervold, den senere biskop og statsråd, der blev nevnt som «den betydeligste norske politiker». Riddervolds begavede og rakryggede personlighet blev ikke uten innflytelse på Jørgen Tandberg som var en av hans kjæreste elever og for hvis far han nærte så megen hengivenhet at han i 1838 døpte en av sine døtre Johanne Christiane Tandberg (den senere fru professor Peter Waage).

Jørgen Tandberg blev student 1833, kand. filos. 1834 og lærer ved «Christiania borgerskole» i 1840. Da han tilfeldig kom med i en misjonsforening og traff Hans Schreuder, vaktet hans interesse for dennes misjonsvirksomhet. Som bestyrer av Borgerskolen i Halden siden 1843 opprettet han den første misjonsforening der i byen. Ved skolen gjorde han sig så avholdt, at da han forlot den 5 år senere, forærte hans elever ham en sølvvase. I 1848 blev han bestyrer av Moss realskole og 2. des. s. å. utnevnt til residerende kapellan i Haus, et embede «der kun tarvelig nok gav ham det daglige brød», og hvor han avslo anmodningen om å danne misjonsforening med den begrunnelse at menigheten hadde større behov for bibellesninger og bibler. Han holdt ofte bibeltimer rundt om på gårdene. I Haus fikk han tid til å utarbeide litterært sine tanker om skriftemålet og sitt syn på ordningen av kirkelige handlinger. Her blev han valgt til 3. stortingsrepresentant for Søndre Bergenhus på det ordinære storting 1857 og på det overordentlige storting 1858, samme år han blev utnevnt til tredjeprest ved den nyoprettede Trefoldighets menighet i Oslo. Man valgte ham inn i Kirkekommissjonen og han fikk opprettet en Magdalenastiftelse. Da den residerende kapellan ved Vår Frelser's menighet, salmedikeren Wexels, døde i 1866, blev Tandberg 11. okt. s. å. hans eftermann og blev 1872 23. april menighetens sogneprest og stiftsprost.

Tandberg blev valgt til medlem av og formann i forskjellige kommisjoner og komiteer, var 2. stortingssuppleant for Oslo, Hønefoss og Kongsvinger i perioden 1874—76 og 3. suppleant 1877—79. 1874 21. jan. blev han R.¹ St. O. O.

I 1873 hevedes forbindelsen mellem Det norske missionselskab i Stavanger og Schreuder, som følte at han ikke hadde frie hender innen selskapet. Ivrig efter å gå i ilden for sin overbevisning om at hans sympati for Schreuder var berettiget, utstedte Tandberg sammen med residerende kapellan G. Hansen og kjøpmann T. Amlie som komité for Den norske kirkes misjon ved Schreuder et oprop til det norske folk om å yde bidrag til Schreuder. Samme år blev trykt «Uddrag af breve til stiftsprost

Tandberg og missionskomiteen i Christiania af Hans Schreuder».

«Betegnende for den veldige afstand, som i kirkelig henseende ligger mellem den tid og nutiden,» skrev dr. Alfred Eriksen om ham i Aftenp. nr. 410/1916, «er et skrift, som han utgav med titelen: «Hvorvidt er det en kristens pligt at bidrage til hedningemissionens fremme?» Han tager her bestemt til orde imod den overdrevne iver for missionen. Allerede den omstændighed, at missionen blev drevet af et privat selskab, som staar i et temmelig løst forhold til kirken, var nok til at gjøre ham og mange betænkelige. Nu tildags ser vi de aller fleste prester bøie sig ind i tjeneste under alle slags løse retninger og bevægelser, som dukker op, og de aabner kirkerne med den største villighed for afholdstalere, frelsesarmeen og hvilke-somhelst lægprædikanter.

Det var over Jørgen Tandbergs hele virksomhed og over hans forkyndelse et afgjort høikirkelig præg. Men det gav ogsaa en aandelig kraft og en mægtig veltalenhed, som staar i skjærende modsætning til den prækemaade, som nu tildags er mest yndet» o. s. v.

Også annensteds er han nevnt som en av de ypperste predikanter i sin samtid. Personlig var han gjestfri og gavmild, musikalsk (fiolin) og en stor humorist. Da kongefamilien opholdt sig i Oslo høsten 1869 og prinsesse Lovise var blitt forlovet med kronprins Fredrik av Danmark, gav byens borgere en av de siste dager i september et ball i Frimurerlosjen for de kongelige, og pastor Jørgen Tandberg utbragte de nyforlovedes skål.

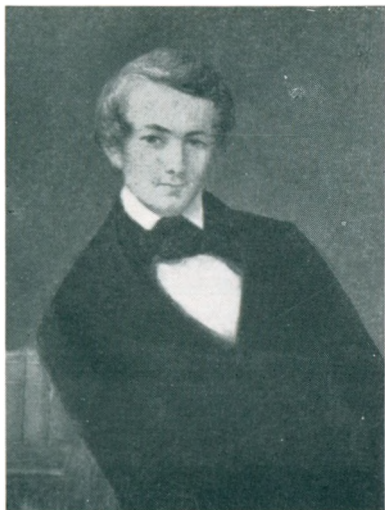
Ved bispevalget 1874 efter Arup fikk Tandberg 60 av 87 stemmer til Oslo bispestol, men da biskop Essendrop i Tromsø meldte sig, blev han utnevnt. Likeså hadde Tandberg mange stemmer ved valget til Kristiansands bispestol da Jørgen Moe blev utnevnt.

Efter Moes død blev Tandberg valgt til biskop i Kristiansand 1882 23. feb.

Før avreisen fra Oslo samlet hans menighet inn 6 000 kroner og forærte ham en kasse sølvtøi som minnegave (Aftenposten 1882 3. juni, Morgenbladet 4. juni). Hans virksomhet som biskop blev imidlertid ganske kort, han døde av blodpropp 2½ år senere.

Marie Tandberg f. Frølich.

Jørgen Tandberg ca. 1835, 39 × 46.

Ukjent måler.

Biskop Jørgen Tandbergs grav.

Jørgen Tandbergs første publikasjoner var undervisningsmateriell: «Opgaver til Zifferregning for de første Begyndere» og «Veiledning for Lærere ved Underviising i Regning til de første Begyndere, tilligemed de fornødne Opløsninger til mine Regneoppgaver», begge Chra. 1843. I 1845 kom et opsett «Om Fraskildtes Ægtevielse», senere fulgte «Om kirkelig Magt», «Om Skriftemaal», «Om Absolution» og i 1882 hans «Hyrdebrev til Christiansand Stifts Geistlighed» ved hans tiltredelse som biskop. 1863 redigerte han «Udtog af Kirkeritualet og Alterbogen til Brug for Menigheden» og 1865 utgav han førnevnte stridsskrift «Hvorvidt er det en Christens Pligt» o. s. v. som fremkalte innlegg av flere forfattere. Innimellem disse publikasjoner kom fra 1856 omtrent 16 prekener, de fleste i enkelttrykk, den siste var hans avskjedspreken i Vår Frelsers kirke 1. pinsedag 1882. Hans avsluttende arbeid blev «Forklaring over Luthers lille Kathekismus efter E. Pontoppidan og Sverdrup. Efter Foranstaltning af Departementet for Kirke- og Undervisningsvæsenet. Chra. 1884».

I Vår Frelsers kirke henger biskop Tandbergs bilde, Johan Nordhagens radering av ham er trykt i flere eksemplarer og det fins en del store fotografier av ham, overmalt i pastell. Det signerte ungdomsbillede som her er gjengitt, tilhører hans datter Anine Tandberg, likeså en stor usignert blyantstegning.

Kilder: Halvorsens forfatterleksikon V, Kra. 1901. Tallak Lindstøl: Stortinget og statsraadet I. 2. Kra. 1914. Salmonsens konversationsleksikon XVII, 159. Diverse tidsskrifter nevnt i Deichmans biblioteks Register over norske tidsskrifter II. Avisbiografier og nekrologer ved hans utnevnelser og død, spesielt Christiansands Tidende nr. 141/1884.

G. 1847 29. okt., Halden, med «Marie» *Theodora Frølich*, f. 1828 13. mars der, d. 1907 29. aug., Oslo, datter av rektor Jens Lyster Lemvig Frølich, f. 1795 31. mars, Orkdal, døpt 1. mai der — etter kirkeboken bare «Jens» — d. 1862 15. mai, Halden, g. 1825 19. feb. der med Anine Gunhilde Dahl, f. 1805 13. feb., d. 1842 10. feb. der.

Frølich-Dahl, se stamblad 2. En Frølichtavle tilhører rektorens datterdatter, frøken Maja Andersen i Oslo.

Marie Frølich kom fra et fremstående Haldenhjem, hun hadde bodd 2 år i Kjøbenhavn og stiftet bekjentskap med mange betydelige og høit dannede personer. Hun blev konfirmert av Grundtvig som var prest ved Vartov kirke; han har fortalt at i en tid da han ofte var tung til sinns, fant han glede og opmuntring hos en ung norsk pike, Marie Frølich, som overrasket ham med sine kloke spørsmål og svar. Til sin konfirmasjon fikk hun et egenhendig skrevet dikt fra ham. Det er ekte Grundtvigsk med sine syner og følelser uttrykt i en innviklet setningsbygning:

Kristiansands domkirke før branden 1880.

Til frøken Marie Theodora Frølichs konfirmation. 7de oktober 1844.

Barnelivets favre Dage
 Kun forgiæves Folk paa Jord
 Kalde sukkende tilbage
 Som en Drøm der heden for.
 Hjerter hvert dog føle maa,
 Vorde vi ei atter smaa
 Aldrig mer paa Englestige
 Vinde vi til Himmerige.

Men hvad alle Verdens Vise
 Kun omsonst vil prøve paa,
 Jesus, Herren her vi prise,
 Har bevist, hans Ord formaa.
 Hver som tror af Hjertens Grund,
 Hvad han os har lagt i Mund,
 De i Daaben fødes atter,
 Til Guds Barn, hans Søn og Datter.

Vore lyse BARNEDAGE
 I det bedste Folkehjem
 Intet er mod dem, vi smage
 Med Guds Søn i Betlehem,

Naar, gjenfødte i hans Navn
 Han os tager mildt i Favn
 Og med mer end Englerøster,
 Nævner Broder os og Søster.

Som i Visdom og i Naade
 Selv han vokste op paa Jord,
 Det er Kristenlivets Gaade,
 Vokse vi paa Herrens Ord
 I hans Fjed og med hans Aand
 I Gud Faders Ledebaand:
 Kjærlighedens Rosenkjæde
 I sin Duft af Himmelglæde.

Disse Herrens BARNEDAGE
 Det er Evighedens Vaar,
 Vifte bort al Sorg og Klage
 Ogsaa fra de hvide Haar,
 Tale med hinanden lydt
 Om det Maal for Livet nyt,
 Himmelveid fra Skyggedale:
 Guddomsliv i gyldne Sale.

Verden raaber: yndig sværmet,
 Deilig drømt ved høilys Dag,
 Ryster Barnet dog af Ærmet,
 Klarhed er en Hovedsag.
 Men i Jesu Barnehjem
 Skinner som i Betlehem
 Under Midnatsjulesangen
 Himlens Klarhed over Vangen.

Derfor lyd fra Hal og Hytte
 Kristnes Lovsang høit i Sky.
 Hvor du toner, Hjerter lytte,
 Nyde Barndoms Fryd paany;
 Troendes Hallelujah,
 I den Dal du stiger fra
 Der oprinder Kraftbeviset,
 Der oplomstrer Paradiset.

Venligst
 Nic. Fred. Sev. Grundtvig.

Biskop Jens Tandberg.

Som prestefrue fikk fru Tandberg en vanskelig tid å gjennomgå, barneflokket skulde ha sitt, men menigheten skulde også hjelpes, alle hennes praktiske evner blev det lagt beslag på. Det var først efterat familien var flyttet til Oslo at hun fant tid til å dyrke egne interesser.

Hun var den eneste av sogneprest J. C. Tandbergs svigerdøtre som var kommet i hjemmet på Modum før 1850.

Den kultiverte og intellektuelt anlagte dame omtalte sin svigerfar som den fineste mann hun hadde truffet. Nekrologene over henne fremhever hennes klokskap, kunnskaper, interesser og elskverdighet (Aftenposten og Morgenbladet 1907 29. og 30. august).

Biskop Jørgen Tandberg og frue hadde 11 barn, 1 I—1 II; 5 døde små og utelates her:

- 13 *Jens Frølich Tandberg*, biskop, f. 1852 13. mai, Haus, d. 1922 21. mars, Oslo bispegård, bgr. 27. mars på Vår Frelses gravlund. Han var 6 år da foreldrene kom til Oslo og satte ham på Borger- og realskolen der. I 1863 blev han flyttet over til Katedralskolen, hvorfra han dimittertes til artium 1870. I studenterdagene dyrket han sine musikalske anlegg (sang, fiolin), var i lengere tid medlem av Studentersangforeningens bestyrelse, var blandt Johanitterkorets stiftere og var R.¹ av Johanitterkorset. I flere embeder arbeidet han siden for kirkemusikken ved å oprette korforeninger som han selv ofte var leder av. Mange år senere blev han formann i komiteen til revisjon av Gustav Jensens salmebokutkast og var 1920 formann i musikkomiteen til utarbeidelse av den liturgiske musikk for den norske kirke. Han var også formann i den komité som skulde utarbeide koralbok for den nye salmebok.

Efter 2. eksamen var han først optatt av filosofiske studier, leste Hegel og Kant for å finne løsning på livets gåter, men fant ikke klarhet uten i Guds ord. Han gikk i 1872 avgjort over til teologien og tok embedseksamen 1875. Straks efter reiste han til Ringsaker for å hjelpe den forrettende sogneprest der og avla høsten 1876 den praktisk-teologiske prøve. Samme år blev han personell kapellan hos prost Holmboe i Jevnaker. Prosten stilte som eneste betingelse for ansettelsen at hans kapellan ikke måtte være tykk, og da Jens Tandberg var lang og smal som et gammeldags lys, blev han uten videre godtatt. Han blev ordinert av sin far 1876 1. nov. og et øienvidne forteller (Dagens Nyt 1912 30. nov.): «Det var et gribende Øieblik da de to høie, staute Skikkelser — Fader og Søn — stod ligeoverfor hinanden i Kordøren i Vor Frelses Kirke og Sønnen modtog Faderens Velsignelse til Prestegjeringen.» Fra 1878—81 var han personell kapellan hos sin far, daværende stiftsprost i Oslo, og foretok i denne tid en 4 måneders utenlandsreise, hvor han visstnok mest dyrket sine kunstneriske interesser. Våren 1881 blev han stiftskapellan

i Oslo stift; hans første bestilling som sådan var å være hjelpeprest i Fredrikstad, som da hadde 3 kirker. Her levde han for sin prestegjerning, studier og musikk og samlet store skarer ved sin veltalenhet. Om sommeren var han feltprest på Helgelandsmoen og tjenstgjorde videre i ledige embeder i Horten, Drammen, Gol og på Hvaler. 1883 utnevntes han til kateket i Porsgrunn, hvor han med levende interesse deltok i skolens gjerning og ved middelskolen underviste i religion, norsk, fransk og tysk. 1886 blev han prest ved Gaustad asyl. Dette interesserte ham sterkt, da det bragte ham inn i studier til øket menneskekjennskap og -forståelse.

I 1890 blev Tandberg utnevnt til kallskapellan ved Domkirkens menighet i Kristiansand, hvor han i lengere tid bestyrte stiftsprost- og sogneprestembedet. Her arbeidet han for ungdomssaken og misjonen, var formann i skolestyret og i Ynglingeforeningen, medlem av kommunestyret m. m. og fikk riktig bruk for sine anlegg som fører og administrator. Samtidig samlet han og hustruen det musikalske Kristiansand til utøvende festaftener i deres hjem. Fra 1894 1. jan. var han dessuten prest ved Eg asyl. Av stor betydning for ham blev den nære omgang med biskop Heuch, om hvem Tandberg i 1905 utgav «Biskop Heuchs liv og virke».

Tandberg hadde det med å utløse sin stemning i vers til adspredelse for sin hustru og sig selv. Slike rim blev aldri tatt vare på, men fra Kristiansandstiden er følgende bevart:

Betty Tandberg f. Egeberg.

JULEAFTEN 1894.

Nu ringer klokkerne helgen ind,
Helgen ind,
Underlig gribes de trætte sind,
Trætte sind,
Lysene tendes til barnets fest,
Atter han kommer den høie gjest,
Hilset med takkesange,
Signet af mange, mange.

Midtvinternat over verden laa,
Sluknende stjerner kun øiet saa,
Lysende taager, der kom og svandt,
Spørsmaal, som aldrig sin løsning fandt,
Bævende angst for brøden; —
Nat over liv og døden!

Englenes skare til jorden ned
Jorden ned,
Bragte fra himlen et bud om fred,
Bud om fred:
«Født er en frelser idag forvist,
Barnet i krybben, den Herre Krist.»
Ser du ei stjerner funkle
Tyst i natten den dunkle?

Hører du ikke den glade sang
Rundt paa jorden fra englevang?
Gjenlyd den faar fra de «tusin Hjem»
Bæres i takken mod himlen frem;
Livssæden spirer af mulde.
Vaar midt i vinterens kulde!

Mange dog vandrer en fredløs vei,
Hører vel sangen, men stanser ei,
Seiler i skaadde paa tvivlens hav,
Famler i frygt mod den store grav,
Kain paa flugt, forbandet,
Flugt over ørkensandet!

Søgende syndere rundt paa jord,
Fatted' I sangen fra engles kor,
Da faldt der solglimt paa dunkel sti,
Da fikk I livsmod, fra skylden fri,
Ro for de tanker vilde,
Læskning fra livets kilde.

Fredsøle Frelser, gaa ei forbi,
Ei forbi,
Se til de bundne og gjør dem fri,
Gjør dem fri!
Tag dine svage og smaa ved haand,
Salv du os alle med himlens aand,
Lad os ei glemme ved festen,
Hvem der er hedersgjesten.

J. Tbg.

I 1898 kom Tandberg som sogneprest til Røyken. Schreudermisjonen lå ham like-
som hans far sterkt på hjerte, og han var formann i komiteen for Den norske kirkes misjon
ved Schreuder, var stadig til stede ved kvinneforeninger og holdt hyppige bibellesninger;
kom han ikke frem på annen måte, tok han skiene fatt, og hans forkynnelse var like vel-
formet og gripende om det var få eller mange tilhørere. Når noen spurte ham om
det var rett å la så mange penger gå fra et fattig land til misjonen, svarte han: «Gud har
befalt det.»

I 1903 blev Tandberg sogneprest til Petrus menighet i Oslo, hvor han igjen påtok
sig en rekke tillitshverv, således var han medlem av bestyrelsen for Oslo sedelighetsfor-
ening og formann i sentralkomiteen for Det norske bibelselskap. 1911 14. juli utnevntes
han til stiftsprost og sogneprest ved Vår Frelsers menighet og valgtes 1912 15. juli «som
en av den norske kirkes mest kjente og fremtredende menn» til biskop Bangs eftermann
i Oslo bispedømme og tiltrådte som biskop 1913 1. jan. med innsettelse i embedet 5. jan.
I sin selvbiografi ved tiltredelsen uttalte han at hvad der i særlig grad hadde øvet sterk
innvirkning på hans syn og opfatning i det hele, var hans fars sunde livsbetraktning og
barndomshjemmet. Som biskop så han det som sin oppgave om mulig å samle og forene
alle motsatte kirkelige og teologiske retninger som stod særlig skarpt mot hverandre
under den på spissen satte kirkestrid omkring 1920 og som vakte oppmerksomhet også i
Norges naboland og Tyskland. Sitt program uttalte Tandberg i den såkalte bispetale
på Drammensmøtet 1919: «Kirken trenger en *samling*. Ikke bare de enkelte landskirker;
alle kristne kirkesamfund, alle konfesjoner må komme til å erkjenne storheten i den
tanke: kristenhetens enhet. Spaltning er svakhet. Samling er styrke. In imitate robur.»
Hans valgsprog var: per ardua ad astra (Aftenp. nr. 99/1921 26. feb.). R. St. O. O. 1912
15. juli.

Biskop Jens Tandberg døde efter en tids sykkelighed, rammet av flere mindre hjerne-
blødninger. Han blev bisatt i Vår Frelsers kirke, og den gamle hvithårede sanger O. A.
Grøndahl tok sin taktstokk frem igjen og ledet Reissigers: «Ånders Herre, Du skal råde.»

Fot. O. Væring

Vår Frelses kirke i Oslo 1901.

Foruten nekrologer i alle større dagblad den 21. og 22. mars skrev erkebiskop Söderblom i Svenska Dagbladet: «Med dyp sorg erfarer jeg at biskop Tandberg er død, først og fremst på grunn av hans varme tanker for Sverige og dernest fordi han var den som ivaretok og fremmet det kirkelige samarbeide i Norden. Hans staselige ydre var forenet med selvstendighet og nobless. I de teologiske motsetninger i den norske kirke tilhørte Tandberg i tanke og tradisjon den konservative retning, men han kunde ikke være med på uten videre å klandre motpartens menn. Ingen som leste den offentlige redegjørelse i hvilken han påtok sig ansvaret for meget som klandredes av de prester han hadde innvidd, kunde undgå å gripes av alvoret og mandigheten i hans vesen og ord. Hans predikener og foredrag i Stockholm og Uppsala er i friskt minne.

Tankene går ved hans bortgang til hans sjelfulle, edle hustru og til det vakre hjem som deres kunstneriske og fine smak hadde skapt i Oslo bispegård, hvor jeg tilbragte uforglemmelige timer med musikk, Welhaven og annet av det beste i norsk kultur.»

Berlinerbladet Die Zeit omtalte biskopens død: «Med Tandberg er en av den protestantiske kirkes mest fremragende skikkelser gått bort. Han var den kristelige samhørighetsfølelses store forkjemper og hans betydning nådde langt utover den norske kirkes grenser. Særlig var han virksom i å knytte de nordiske kirker nærmere sammen. Efter krigen deltok han kraftig for å lindre nøden i Tyskland og Østerrike.» Den tyske gesandt i Oslo, minister Rhomborg, sendte fru Tandberg følgende telegram: «Dypt grepet over sørgebudskapet om den høiverdige biskops død gir jeg overfor Dem, nådige fru bispinne, efter den tyske regjerings opdrag uttrykk for dennes inderlige deltagelse. Tyskland vil bevare minnet om avdødes edle og rettlinjede personlighet i takknemlig erindring.»

Fot. O. Væring.

Biskop Jens Tandberg og frue, tegnet av Emanuel Vigeland 1915.

På årsdagen efter biskop Tandbergs død skrev advokat Aage Schou om ham:

«God og lys og av de ranke,
fast i troen, fri i tanke,
rik som få på fortids eie
viste han oss fremtids veie
fryktløs, freidig, ikke kuet
av den makt som rår i nuet.»

I Vår Frelsers kirkes nordre sakristi henger biskop Jens Tandbergs maleri av Asta Nørregaard, hans fars bilde er i søndre sakristi. Emanuel Vigeland utførte i 1915 et bilde av ham. Mens maleren

arbeidet med dette i bispegården, var Tandberg ikke frisk, og det hendte at bispinnen kom inn for å spørre om sin manns befinnende. En slik situasjon har Vigeland på få minutter tegnet i det her gjengitte dobbeltportrett, som blev til på denne impulsive måte. Det eies av kunstneren, likeså maleriet.

Jens Tandberg har holdt adskillige foredrag som er utgitt i trykken og han har i Luthersk ukeskrift, Luthersk kirketidende, For kirke og kultur samt i dagspressen skrevet artikler om teologiske, religionsfilosofiske, etiske, biografiske og skjønnlitterære emner, dels under navn, dels anonymt, se slektsboken av 1909, 33. Hans største litterære arbeid er «Biskop Heuchs liv og virke» i 1905. Biskop Tandbergs vita avfattet av ham selv er trykt i Luthersk kirketidende 1913, 35—37. Bispetalen i Drammen er gjengitt i samme blad 1919, 565 flg. Indberetning til Kirkedepartementet om de kirkelige forhold i Oslo bispedømme 1919 fins gjengitt i Norsk kirkeblad 1920, 314—16. Flere av Tandbergs prekener er trykt i Frich og Halvorsens prekansamling 1. og 2. rekke, i A. Meyer: Fra Skandinaviens kirker og i E. F. Eckhoff: Vidnesbyrd fra den norske kirke.

Kilder: Studentene fra 1870, I, II. P. St. Koren: «Biskop Jens Tandberg» i Norvegia Sacra II, Kra. 1922, 288—93. A. Killingstad: Røyken bygd før og nu, Halden 1928, 301. Hvem er hvem 1. Diverse tidsskrifter (f. eks. Norsk kirkeblad 1919, 98—100: Biskop Tandberg) efter henvisning i Deichmanske biblioteks Register over norske tidsskrifter II. Nekrologer i alle større dagblad 1922 21.—22. mars.

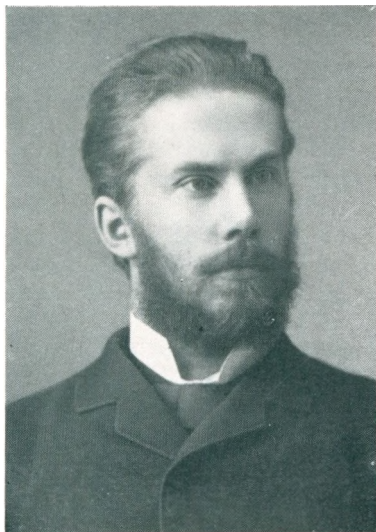
G. 1883 1. mai, Oslo, med *Betty Egeberg*, f. 1853 21. mai der, d. 1930 9. des. Oslo, bgr. 13. des., Vår Frelzers gravlund, datter av batterikirurg «Christian» August Egeberg, f. 1809 5. aug., Oslo, d. 1874 6. juni, Bærum, g. 1840 2. okt., Trondheim med «Jeanette» Marie Broch, f. 1819 9. juni, Oslo, d. 1904 29. nov. der.

Egeberg, landsby på Sjælland, hvor Hans Kobberø var degn omkring 1700, g. med Ester Westisdatter. Deres sønn og sønnesønn var sogneprest til Lysabel på Als og deres sønnesønns sønn Westye Egeberg, 1770—1830, kom til Oslo 1786, tok borgerskap der 1800 og grunnla trelastforretningen Westye Egeberg & Co. — E. A. Thomle: Westye Egebergs slægt, Kra. 1910. H. K. Steffens: Norske slægter I. C. M. Munthe: «Vore felles ahner» i NPT III (ved W. Egebergs ekteskap med nr. 756 der, Annichen Sophie Muus, 1775—1862, stammer hans etterkommere fra de gamle norske konger).

Broch, slektens tidligst kjente er Michel Olufsen (Broch), sogneprest til Steigen fra 1560, d. 1599 der. Hans sønnedatter Anne Abelsdatter Broch blev gift med Oluf Pedersen, d. 1638 som prest til Nesna; sønnen Peder Olufsen tok morens pikenavn. Jeanette Brochs foreldre var generalmajor «Theodor» Christofer Broch, f. 1796 19. des., d. 1863 8. april, Oslo, g. 1819 15. jan., Akershus slottsmenighet med Josefa Unger, f. 1801 9. jan., Idd, d. 1885 13. juli, Oslo. Hennes far magasinforvalter «Johan» Carl Unger var f. 1757 6. des. i Norge, d. mai 1840, Oslo, g. 2. med Anne Marie Wetlesen, 1777—1864, men hans far var født i Sverige, hvortil farfaren skal være flyktet fra

Biskop Jens Tandbergs gravsted.

Stadslæge John Tandberg.

Ungarn, og tok navn efter sitt fedreland for alltid å hemmelig- holde sitt eget. Dette er fortalt av bispinne Betty Tandberg som føiet til, at slekten gir denne ungarske avstamning skylden for sine musikalske evner og interesser. — S. H. Finne-Grønn: Legatslekten Broch, Oslo 1927.

Betty Egeberg var utdannet som pianistinne i Leipzig, men hennes svake hjerte tillot ikke offentlig opptreden. Hun hadde «absolutt gehør», var en fremragende kunstnerinne og blev i sin tid kalt «Christianias mest musikalske dame». Ved den store Bachfest i Oslo 1921, da biskop Tandberg var president i festkomiteen, blev det gitt en musikalsk soaré i bispegården.

I sin manns menigheter deltok fru Tandberg i fattigpleien, ungdomssaken og misjonsarbeidet (Husmoren 1912, 383) og hun var gavmild og elsket av fattig og rik. Dagen før sitt sølvbryllup gav Tandbergs en fest i Petrus menighet for 700 fattige som blev fordelt på Menighetshuset og Lakkegatens skole; da sølvbrudeparet om aftenen hilste på gjestene, blev det sunget en sang som var skrevet for anledningen (Søndagshilsen nr. 18/1908). På selve dagen blev paret overrakt en gave bestående av gedigent sølv kaffe-, te- og sjokoladeservise fra menigheten.

I september 1921 forærte biskop Tandberg og frue et møblement til Oslo bispegårds store selskapssalong, en sølv bordopsats som biskop Jørgen Tandberg hadde fått efter biskop Arup og som har tilhørt 5 biskoper, Skredsvigs store maleri fra 1914, 3,25 × 2,00, komponert over en norsk folkevise «Ola Velland», og 100 porselenstallerkener med Oslo bispeembedes sigill hvis motiv er hentet fra Roms katakomber og forsynt med omskriften: *Uno pane vivunt cives utriusque patriae*. (Aftenposten 1921 3. okt.)

Ved bispinne Tandbergs bisettelse var kisten dekket av bare hvite blomster og sogneprest Lexow-Breck beskrev henne i minnetalen som «Liljen som betok oss alle og som hadde en egen evne til å avvæbne det uedle og ufine». (Aftenposten 1930 15. des.) Ved testament hadde ekteparet bestemt at av deres formue skulde 20 000 kroner gå til hedningemisjonen, Ceciliaforeningen skulde få 60 000 kroner og 100 000 kroner skulde danne et legat for trengende presteenker og presters efterlatte i Oslo stift, men legatet først tre i kraft senere.

- 14 *Johan (John) Christian Tandberg*, stadslæge, f. 1854 20. april, Haus, d. 1928 25. mars, Halden, bgr. i sin morfar rektor Frølichs gravsted. I Oslo gikk han først 2 år på Borger- og realskolen og kom 1863 inn på Katedralskolen. Han blev student 1872, tok 2. eksamen 1873 og blev kand. med. november 1880. Efter å ha gjort kandidat tjeneste ved Rikshospitalets kirurgiske og medisinske avdelinger A 1880 1. mai—31. des., praktiserte han kort tid i Oslo og opholdt sig $\frac{1}{2}$ år i Wien og Berlin i studieøiemed, men uten spesial-

studium. 1882 bosatte han sig som privatpraktiserende læge i Halden, hvor han blev konstituert stadslæge 1894 1. juli efter F. A. Zimmer. Han kjøpte den gamle gule prestegård i østbyen til lægebolig, og det antikverte trehus blev ikke solgt før efter fru Tandbergs død. Da stadslægeembedet blev inndradd, utnevntes han til by- og sykehuslæge ved Haldens kommunale sykehus 1896 1. jan.; fra 1915 1. juli gikk stillingen over til stadslæge igjen, og som sådan arbeidet Tandberg til 1922.

Siden 1883 var Tandberg læge ved Haldens almindelige sykekasse og fra høsten 1889 var han i 1 års tid fattiglæge i Tistedalen. Til hans 25-års jubileum ved sykekassen bragte en deputasjon fra kassen ham en skinnbetrukket mahogni kontorstol og sykebetjeningen en sølvpokal.

I Haldens sundhetskommisjon var han konstituert ordfører 1890—94; han var medlem av kommisjonen ved Haldens offentlige høiere almenskole fra 1895 og skolelæge fra 1898—1922. Fast rettsmedisinsk sakkyndig for Østfold fylke 1905—22, medlem av Smaalenenes lægeforenings amtsutvalgs bestyrelse 1894—95 og 1896—97, representant for Oslo stift i Den norske lægeforenings bestyrelse 1898—1913, medlem av Haldens helseråd og vergeråd. I en lengere årrekke blev han fortløpende valgt til medlem av Den norske lægeforenings centralstyrelse og en tid stod han som formann i Haldens lægeforening. Fra 1920 14. juni var han som opnevnt representant for Lægeforeningen medlem av det ved Socialdepartementet nedsatte utvalg for tilveiebringelse av forslag til lov om lægers rettigheter og plikter.

Omkring 1887 blev han valgt inn i Haldens kommunestyre og var medlem av representantskap, helseråd og vergeråd. Ved sitt 25-års jubileum fikk han en sølvbolle fra bystyret. I 1890 var han medlem av en kommunal kommisjon til omordning av byens renovasjonsvesen. Fra 1916 1. jan. var han formann i fabrikktilsynet, dessuten var han kontrollør ved Margarinfabrikken i Halden, medlem av de Østfoldske byers felleskomité for tilveiebringelse av sinnssykeasyl for fylket m. m.

I yngre år deltok han stadig i medisinske kongresser og besøkte sykehus og klinikker i forskjellige tyske byer.

Tandberg gikk 1 år på Krigsskolen 1872—73, blev vpl. sekondløytnant 1873, premierløytnant i landvernet 1879, kaptein, major i landstorms bataljonen 1897 og meldte sig til frivillig militærtjeneste i 1905. I noen år var han medlem av bestyrelsen for Haldens forsvarsforening og i 1912 dens viseformann.

I 1877 var Tandberg en av redaktørene for Medicinerforeningens håndskrevne avis. Som formann i Haldens lægeforening holdt han en rekke foredrag over medisinske emner, dels innen foreningen dels offentlig. Ved lægemøtet på Hankø 1903 holdt han som korresponderende referent foredrag om omordningen av Norges civile lægevesen.

Olava Tandberg f. Vogt.

John Tandberg har skrevet følgende:

I *Norsk Magazin for Lægevidenskab* 1888, 39—53: Om hareskaar-operationernes livsfarlighed og aarsagerne til de høje mortalitetscifre. 329—30: Sex ukomplicerte frakturer paa en gang.

Tidsskrift for praktisk Medicin 1889, 206—12 og 261—75: Lægernes økonomiske stilling og vort lands sygekasser, 355—58: Lægeposten paa Hvaløerne.

Tidsskrift for Den norske Lægeforening 1890, 382—85: Videant consules, res publica ne quid detrimenti capiat. 1891, 527—41: Kontrol med slagtekvæg, slagterier og kjød. 1896, 563—84 og 618: Om tuberkulosen og bestræbelserne for ved lov at modarbeide de tuberkuløse sygdommes udbredelse. 1902, 903—04: Jonas Gottfried Rasch, sanitetskaptein (nekrolog). 1903, 844—46: Væg dygtige — og derfor ikke for unge — mænd ind i amtsudvalgene. 1904, 515—19: Til direktøren og overlægerne ved Ullevaal sygehuse angaaende istandbringelse af lægekurser dersteds. 1905, 548—49: Forslag til forandringer i lægeforeningens love. 1906, 175—76: Hvad forstaaes ved en «sygekasse». Om lægers forhold til «hjelpekasser», «selvhjælpsforeninger» o. l. 1910, 573—76: Forpleining af de sindssyge i vort land — asylnøden.

Morgenbladet nr. 580, 584, 588/1888: Forholder det sig saa at lægevidenskabens nyere undersøgelser har gjort ligbrændingens indførelse til en nødvendighed?

Smaalenes Amtstidende 1891—94: Sundhetstilstanden i Fredrikshald. 1907: Om difteriens tidligere optræden i vort land og særlig i Fredrikshald. 1910: Om sindssyges forpleining og oprettelse av et sindssygeasyl for Smaalenes amt. Om pleiehjem for tuberkuløse.

Aarsberetning for Fredrikshald off. høiere almenskole. 1899—1900, 60—65: Skolehygieniske meddelelser (indberetninger som skolelæge).

Av Aftenpostens nekrolog 1928 26. mars hitsettes: «En av Østfolds mest fremskutte personligheter, forhenværende stadslæge J. C. Tandberg, er igåraftes avgått ved døden, nær 74 år gammel. — Han var en sterkt almeninteressert mann, men hans dypeste personlige interesser gikk i videnskapelig retning. Han deltok i sin tid meget i det offentlige liv, og det var neppe den institusjon her som ikke nød godt av hans velvilje og arbeidskraft. Byen er blitt fattigere ved dr. Tandbergs bortgang.»

Kilder: Studenterne fra 1872, I, II. F. C. Kiær: Norges læger 1880—86, 2. b. Chra. 1890, 410—11. I. Kobro: Norges læger, 1800—1908, 2. b. Kra. 1915, 451—52. Hvem er hvem 1.

G. 1887 19. sept., Halden, med «Olava» *Caroline Vogt*, f. 1865 9. feb., Oslo, d. 1934 17. mars, Lovisenberg sykehus, bgr. 22. mars, Halden, datter av tollinspektør der Lorentz Juell Vogt, f. 1825 28. april, Oslo, d. 1901 3. juli, Sandefjord, g. 1855 19. sept., Moss, med Olava Caroline Juell, f. 1834 5. juli, Moss, d. 1865 27. feb., Oslo.

Vogt, slekten kom omkring 1700 fra Danmark til Norge med kommerseråd og trelasthandler i Oslo Paul Peterssøn Vogt hvis datter Eleonore, 1691—1750, i 1712 blev g. med kjøpmann og stadskaptein der Nils Michelssøn, 1678—1722. Eleonore Vogts sønnesønn sorenskriver Nils Nilsen tok i 1779 navnet Vogt efter sin farmor, se side 43. — L. J. Vogt: Slægten Vogt i gamle Dage, Kra. 1881. J. K. Bergwitz: Slægten Vogt, Kristiania Folkeblad nr. 25/1904. H. K. Steffens: Norske slægter I. Carl Vogt: Slægten Vogt. Sorenskriver Nils Nilsen Vogts efterkommere gjennom mandslinjer, Oslo 1928. NST III, 48.

Juell, slekten formodes å stamme fra Christen Juell som var bosatt på Østlandet i Norge noe over midten av 1600-årene. Jens Christensen Juell var livkarl hos prins Fredrik i Kjøbenhavn i 1683, d. 1689, g. med Johanne Jensdatter. Disses sønn Christian Juell, f. 1679 i Kjøbenhavn, d. 1744 3. aug., blev i 1705 foged i Solør, Odal og Østerdalen. F. O. Juell: Stamtavle over Familien Juell, Moss 1879. S. H. Finne-Grønn: Solørslegten Juell i NPT II, 1—15 og NST IV, 172. C. M. Munthe: Vore felles ahner i NPT III om avstamning fra norske konger.

Både Vogts og Juells var Mossfamilier og omgikkes efter fadderne å dømme de samme kretser som sorenskriver Jørgen Tandberg på Moss.

Doktor John Tandberg og frue hadde 4 barn, m 1—m 4, det første døde som liten:

m 2 *Ragna Abigael (Bi) Tandberg*, f. 1890 2. mai, Halden. Hun blev student fra Haldens offentlige høiere almenskole 1908, tok forberedende prøve ved Universitetet 1909 og var i denne tid medlem av Studentersamfundet. Derpå lærte hun bokholderi, hørte historiske forelesninger og tilbragte i 1911 8 måneder i England, derav en tid i Oxford. Hun tok et stenografikursus i Oslo 1912, stortingsstenografieksamen ved Universitetet 1913 og blev Fridtjof Nansens stenograf. Etterat hun blev gift har hun besøkt Nord- og Syd-Amerika.

Hun er medlem av Høirekvinnens klubb i Oslo og er valgt til varamann i Majorstuen krets av Oslo Høire for perioden 1936—38.

G. 1915 28. des., Halden, med *Hans Knudsen*, ingeniør, f. 1887 6. april der, sønn av rektor David Faye Knudsen, f. 1837 19. juli der, d. 1922 23. okt., Oslo, g. 1867 16. nov., Halden, med «*Laura*» Elisabeth Steen, f. 1846 24. mai der, d. 1925 27. okt., Oslo.

Knudsen, slekten er fra gården Snertingrud i Odal. En sønn der, Petter Andreas Knudsen, blev sist i 1700-årene kjøpmann i Halden og far til kjøpmann, sagbrukseier og disponent for Haldens bomuldsspinderi Knud Knudsen, f. 1807 24. juli der, d. 1866 27. feb. der, g. med Antonette Hvistendahl, f. 1815 25. okt., Tønsberg (søsterdatter av fru Ulrikke Tandberg f. Faye, side 49). Disse var rektor Knudsens foreldre.

Steen, opprinnelig holstenere. En av slekten blev postmester i Aalborg og far til Lauritz Kjellerup Steen, f. 1813 11. mars, Aalborg, utvandret til Norge og døde 1880 12. jan. som megler i Halden. Han blev gift der 1838 med «*Elisabeth*» Cathrine Fearnley, f. 1815 30. april der, d. 1894 8. mai, Oslo (datter av kjøpmann Thomas Fearnley, g. 2. med Maren Sofie Paus). Hennes farfar var engelsk og hennes brødre var landskapsmaler Thomas Fearnley og professor i astronomi Carl Fredrik Fearnley. Megler Steens datter var *Laura Steen*. — Om Fearnley i H. K. Steffens: *Norske slægter I*.

Hans Knudsen blev ingeniør fra Oslo tekniske skole 1907 og reiste direkte til Syd-Amerika, hvor han arbeidet i argentinske og andre amerikanske jernbaneselskaper i 7 år — 1 år i Chaco, 2 år i Patagonia, 2 år i Tocoman og de 2 siste år i det store amerikanske jernbaneanlegg i Anderne. I 1914 kom han hjem til 9 måneders verneplikt. 1915 blev han ansatt ved byggingen av Norsk svovelsyrefabrikk på gården Hverpen i Hurum, 1917—18 var han bygningsingeniør ved Titanfabrikkens bygging i Fredrikstad, 1918—25 stod han som disponent for og medeier av Smaalenenes bygningsartikkelkompani i Fredrikstad til forretningen gikk inn. Fra dette år til 1926 var han ansatt ved Engene og Gyttopp i Sverige (sprengstoffindustri) og reiste 1926 til Chili, hvor han bygde kruttverk for salpeterindustrien i Coyanorte til 1927 da han tok en tur hjem. 1928 drog han til Peru og arbeidet i amerikanske kobberkonserner på toppen av Anderne, 4800 m. høit. Et år senere vendte han hjem og fikk arbeid som konsulent ved ombyggingen av Oslo kornsilø. Nu eier og disponerer han firma «*Varmeteknik*» i Oslo. Han er bror av Sir Karl Knudsen i London. — 2 barn, n 1—n 2:

n 1 *Laura Elisabeth (Lise) Steen Knudsen*, f. 1919 14. april, gymnasiast.

n 2 *Anine Gunhilde (Nine) Tandberg Knudsen*, f. 1920 24. nov., begge i Fredrikstad.

m 3 «*Anine*» *Gunhilde Tandberg*, f. 1893 24. april, Halden. Hun blev student 1911, efter et ophold ved college i Oxford og Cambridge var hun fra høsten 1912 vikarlærerinne ved Haldens private forskole i 2 år.

Ingeniør Karl Tandberg.

G. 1916 19. sept., Halden, med *Ragnvald Roscher-Nielsen*, major, f. 1891 21. des. der, sønn av agent, stifter av Haldens Minders Museum, «Carl» Bernhard Marinius Nielsen, f. 1845 11. okt., Halden, d. 1931 6. jan. der, g. 1876 11. okt. med Anna «Sophie» Johansen, f. 1856 5. des., Larvik.

Nielsen, familien kom 1808 fra Danmark med Søren Nielsen, f. 1766 15. des., Sjælland; han blev ansatt hos grev Wedel Jarlsberg i Norge 1808 og blev senere stadsveier i Oslo. Hans sønn Ferdinand Emil Nielsen, f. 1812 6. nov., d. 1854 21. feb. som kjøpmann i Halden, var g. med Maren Magdalene Bøyesen, f. 1808 20. aug., d. 1883 11. mars. (Hennes mor hørte til Knap-slekten, se Hagbart Th. Knap: Familien Knap i Norge, Kra. 1911). Som enke giftet hun sig med kjøpmann Ragnvald Roscher i Halden, bror av hennes 1. manns svoger doktor Teodor Roscher. R. Roscher var en god stefar efter hvem Carl Nielsen opkalte sin sønn. Om agent Nielsens gullbryllup, se Aftenposten 1928 11. okt.; nekrolog i Smaalenenes amtstidende 1931 7. jan.

Johansen, gammel sjømannsfamilie fra Larvikskanten. Sophie Johansens far som døde 1873, var ca. 1850 bestyrer av tobakksfabrikk i Larvik og senere av Jørgensens tobakksfabrikk i Trondheim. Alle hennes brødre var sjømenn. 3 år gammel mistet hun sin mor og 16 år gammel sin far, hvorfor hun har lite kjennskap til slekten.

Roscher-Nielsen blev student fra Haldens offentlige høiere almenkskole 1909, tok eksamen ved Krigsskolens øverste avdeling 1912, militær høiskoleeksamen på artillerilinjen 1915 og generalstabseksamen 1924. Han blev løytnant i feltartilleriet 1912, kaptein 1918, aspirant-adjoint, kaptein i Generalstaben, Oslo. Fra høsten 1930 til høsten 1933 var han stabssjef ved 6. divisjon i Harstad, «en sjelden lærerik og interessant tjeneste». Fra 1933 1. nov. til 1935 1. juni var han chef for feltartilleriets befalsskole i Oslo. 1834 16. aug. blev han utnevnt til major og beordret som garnisonerende ved artilleriregiment 1. I den anledning skrev Aftenposten: [Roscher Nielsen er] «kjent som en meget dyktig og praktisk artilleriofficer som nyder stor anseelse blandt kolleger».

Han er medlem av Militærforeningen og Den norske fagpresses forening; siden 1918 1. feb. er han redaktør av Norsk artilleritidsskrift, hvis formann han var et par år. Med stipendium av Otto Nyqvists legat tjenstgjorde han et år ved et artilleriregiment og ved forskjellige kurser i Frankrike fra 1925—26. Familien var først bosatt i Nîmes, siden i Versailles. Majoren har i offentlige oppdrag flere ganger besøkt Sverige og Danmark. Han er lærer ved Den militære høiskole, er R. S. V. O. og har idrettsmerket i gull.

Våren 1936 kjøpte han villaen Sørkedalsveien 49, parsell av Borgen gård, og bor der. — 3 barn, n 1—n 3.

Roscher-Nielsen har skrevet: Befalsskolen for hærens artilleri 1785—1935. Oslo 1935.

Kilder: Bj. Keyser Barth: Norges militære embedsmenn 1929, Oslo 1930. Studentene fra 1909.

n I *Ragnhild Roscher-Nielsen*, f. 1917 25. sept., student 1936 og fra samme høst ansatt som hjelpelærerinne hos bestyrerinnen av The Kings high school for girls i Warwick, England.

n 2 *Johan (John) Kristian Roscher-Nielsen*, f. 1919 21. mars, student 1937.

n 3 *Anna Sophie Roscher-Nielsen*, f. 1924 9. nov., alle tre på Heggeli i V. Aker.

m 4 *Ragnhild Tandberg*, f. 1896 16. jan., Halden, d. 1922 9. mars, Oslo, bgr. 15. mars, Vestre gravlund. Hun blev student 1914, gikk på Haldens husmørskole 1915 og tok eksamen ved Nissens seminar i Oslo 1916.

G. 1919 7. okt., Halden, med «*Henrik*» *Julius Lundh*, dr. jur., lønnsdirektør, f. 1894 16. april, Oslo, sønn av sekretær i Postvesenets departement, *Ragnar Lundh*, f. 1863 22. okt., Oslo, d. 1924 9. aug. der, g. I. 1892 med *Agnethe (Aggie) Olsen*, f. 1875, Farsund.

Lundh, opprinnelig *Lunð*, finsk slekt kjent fra omkring 1400-årene. Om *Gregers Mårtensson Lund* på *Kuopi gård* av *Lund sogn* ved *Nautila by* i *Finnland*, se *Svenska Adelens Ättar-Taflor* 2 afd. 812. *W. Lassens stamtavler*, Riksarkivet, Oslo.

Olsen, tidligst kjente mann av slekten er sjømann og gårdbruker på *Helvig gård* i *Vanse*, *Johannes Olsen*, g. med *Joachime Fredriksen*, hvis sønn var gårdbruker på *Kjørrefjord* i *Vanse*, stortingsmann, skibsreder i *Farsund*, *Johan «Julius» Olsen*, f. 1832 17. okt. på *Helvig gård*, d. 1907 3. sept. på *Kjørrefjord*, g. med *Severine Røhl*, f. 1852 (datter av inkassator i *Farsund* *Evald Røhl* og *Elisabeth Krohn*).

Lundh er student fra 1911 og arbeidet som journalist fra 1912—14. Han blev kand. jur. 1916, fra hvilket år han var dommerfullmektig inntil 1918, da han blev advokatfullmektig. Han utnevntes til sekretær i Justisdepartementet 1919, til konstituert byråchef der 1930 29. aug., virkelig byråchef der 1931 og til lønnsdirektør under Finansdepartementet 1936 20. april. *Lundh* tok den juridiske doktorgrad 1929 på en avhandling: *Navneplikt og navnerett*.

Han har vært sekretær i komiteen til revisjon av forfatter- og kunstnerlovgivningen 1923—25, norsk sekretær i Det nordiske administrative forbund fra 1925 og norsk redaktør av *Nordisk administrativt tidsskrift* fra 1929. Han var censor ved juridisk embeds-eksamen fra 1932 og foreleste ved Universitetet over forvaltningsrett høstsemestret 1935. Ved internasjonale juridiske kongresser i Paris, Madrid, Haag m. fl. har han vært delegert.

2. gang blev *Lundh* gift 1924 med *Elise «Caroline» Aubert*, f. 1898 9. april, datter av h.r.advokat, overdommer i *Kongo Vilhelm (Bille) Maribo Aubert* og *Hedvig Blix*. I første ekteskap var en datter, n 1, i annet en sønn.

Lundh har skrevet: *Navneloven* 1924, *Navneplikt og navnerett* 1928, *Offentlige tjenestetvister* 1930; dertil adskillige avhandlinger og artikler i tidsskrifter og dagspresse.

Kilder: *Studentene* fra 1911. *Hvem er hvem*, 3.

Bertha Tandberg f. Engelstad.

n I *Ragnhild Lundh*, f. 1922 26. feb., Oslo.

Nina Tandberg.

«Karl» Wilhelm Tandberg, avdelingsingeniør, f. 1858 4. mai, Oslo, d. 1909 5. nov., Elverum, bgr. 10. nov. i sine foreldres gravsted på Vår Frelses gravlund. Han tok eksamen ved Oslo tekniske skoles bygningsavdeling 1878, var assistent ved 8. seksjonskontor for bygging av Østfoldbanen («Smaalensbanen») 1878—79, blev efter 2 års studieophold ved Dresden polyteknikum opsynsmann ved Oslo havnevesen 1881, ingeniør i statens veiundersøkelse s. å. og assistent ved Buskerud amtsveivesen 1882. Året efter reiste han til Ungarn, hvor han blev Bauführer hos den norske jernbanebygger baron Gudbrand von Gregersen Saaggi og beskjeftiget med jernbanebygging vesentlig for Oesterreich-Ungarischer Staatseisenbahn. Efter omtrent 8 års ophold der nede kom han hjem, blev ingeniørassistent ved Kongsvinger—Flisabanen og året efter — i 1892 — forfremmet til avdelingsingeniør samt overflyttet til Setesdalsbanens anlegg. Senere tjenstgjorde han ved

Flekkefjordbanen og Hell—Sunnanbanen og var ved sin død igjen knyttet til anlegget Flisa—Elverumbanen.

Nekrologer i Teknisk ukeblad nr. 46/1909 og Allers familiejournal's tillegg nr. 49/1909. Om begravelsen i Aftenposten nr. 649/1909, hvor han omtales som «den fine, stillfarne, men hjertevarme personlighet».

G. 1894 5. aug., Kristiansand, med «Bertha» Gunhilda Engelstad, f. 1858 11. juli, Oslo, datter av oberstløytnant Carl Theodor Engelstad, f. 1827 8. april der, d. 1916 10. jan. der, g. 1855 7. sept. der med «Karen» Sofie Skappel, f. 1835 6. juli der, d. 1897 19. mai, Kristiansand.

Engelstad, gård i Nannestad hvor vaktmester Christopher Paulsen Engelstad var f. 1755, døpt 21. sept., bgr. 1805 28. okt. der, g. 1784 29. des., Eidsvoll, med Cathrine Sophie Stenersen, f. 1762 på Berger gård der, d. 1843 17. mai på Rud i Nannestad. — Chr. Birch-Reichenwald: Udkast til slægtregister over den Stenersenske familie fra Gulbrandsdalen, Kra. 1828 (det er det første slektregister som er trykt i Norge og handler om en norsk slekt som fører sine aner 500 år tilbake i tiden). G. F. Gundersen efter E. A. Thomle: Slegten Stenersen fra Vaalen, Kra. 1924.

Skappel, slektens tidligst kjente mann er Peder Larsen Skridzol, ca. 1606—ca. 1686, forpakter siden 1630-årene av den adelige sedegård Skridshol i Ringsaker. Han var bror av forpakteren Thomas Lauritzen på vestre Tanberg, side 9 og efterslektstavle II. Peders sønnesønn Peder Hansen Skridshol, 1687—1755, kjøpte Skridshol gård i 1720 og den adelige sedegård Skapal i Ringsaker i 1741. Hans sønnesønns sønn, kjøpmann i Oslo Lars Pedersen Skappel, f. 1806 13. des. på Skapal, d. 1854 2. okt., Oslo, og hustru Karen Grorud fra Aker var fru Karen Engelstads foreldre. (Meddelt 1935 3. sept. av byråchef S. Skappel, Oslo.)

18 *Anine (Nina) Gunhilde Tandberg*, f. 1862 9. mai, Oslo. Hun tok eksamen ved Nissens skole for voksne 1883, studerte sprog i Frankrike, var en tid guvernante på Moss, et par år privatlærerinne i Oslo og derpå i 3 år ansatt ved Conradis pikeskole. Gjentatte ganger

tilbragte hun noen måneder i Frankrike med sprogstudier. I 1891 blev hun lærerinne ved Oslo folkeskoler og fratradte efter nådd aldersgrense 1923. Senere har hun foretatt mange og lange reiser i utlandet og blandt annet tilbragt en vinter i Jugoslavia.

Lilla Tandberg.

- 1 9 *Andrea Ulrikke (Lilla) Tandberg*, f. 1864 13. aug., Oslo, d. 1917 30. april der, bgr. i biskop Jens Tandbergs gravsted på Vår Frelzers gravlund. Samtidig med sin søster tok hun eksamen ved Nissens guvernanteklasse og var fra 1887 til sin død lærerinne ved Olaf Bergs pikeskole i Oslo. Av nekrolog i Aftenposten 1917 1. mai: «Hun var en fin og harmonisk personlighet, en sjelden lærerbegavelse med særlig forstaaelse av de mindre barn og deres natur. Og ved sit fredsæle væsen og sin alltid vaagne interesse for skolen og dens tarv vandt hun udelt sympathi og hengivenhed blandt elever, medlærere og venner.»
- 1 10 «*Jørgen*» *Theodor Tandberg*, oberstløytnant, f. 1867 22. des., Oslo. Han blev student ved Undervisningsinspeksjonen i Oslo 1886 (dimittert fra Kristiansands latinskole), gikk inn på Krigsskolen samme høst og tok tilleggsprøve i realfag våren 1887, eksamen ved Krigsskolens øverste avdeling 1889 og militær høiskoleeksamen 1892. Han ansattes som sekondløytnant i Trondhjemske brigade 1889, som pr.løytnant i Kristiansandske brigade 1890, samme i Trondhjemske 1891, i 2. Akershusiske 1892 og i feltartilleriet 1893; blev kaptein der 1898, chef for 1. linjebatteri 1899, inspeksjonschef ved Krigsskolen 1899—1900, kaptein ved generalfelttøimesterens stab 1901—09, major 1912, oberstløytnant i feltartilleriet 1916. Han tok avskjed efter aldersgrenseloven 1932 og er bosatt i Drøbak. Av biografi i Aftenposten i anledning av hans 60-års dag: «Tandberg er kjent som en meget dygtig officer. Med de strenge krav han stiller til sig selv og andre, er han typen på den gode militær som helt går op i sin gjerning.»

Kilder: Studentene fra 1886. Bj. Keyser-Barth: Norges militære embedsmenn 1929. Hvem er hvem, 3.

G. 1900 15. des. i Trondheims domkirke med *Anna «Karoline» Kindt*, f. 1879 28. okt., Trondheim, datter av bylæge der Olaf Berg Kindt, f. 1850 19. aug. der, d. 1935 3. sept. der, g. 1878 10. sept. med komtesse «Henriette» Augusta Trampe, f. 1854 5. aug. der, d. 1929 26. mai der (datter av oberstløytnant Eduard Colbjørnsen, greve av Trampe, og Anna Caroline Bauck).

Kindt, navnet er meget almindelig i Prøisen, hvor denne slekts stamfar sies å ha vært borgermester og organist i byen Schmalkalden i Thüringen av Hessen-Nassau. Hans sønn utvandret til Norge, hvor sønnesønnen, Christian Sommer Kindt, f. 1748 2. okt., Oslo, døde som tollinspektør i Risør. Sistnevntes datter Edle Sophie blev g. med kjøpmann Jens Engesgaard i Ø. Risør og lot sin sønn døpe Christian Sommer Kindt. Denne brukte aldri annet navn enn sin morfars; han blev overlæge ved Trondheims kommunale sykehus og var far til bylæge Olaf Berg Kindt.

k 2¹

k 3²

Oberstløjtnant Jørgen Tandberg.

kjøpmann Ditlev Hvistendahl, hvis datter kom til Heggen prestegård i stedet. Han blev student 1840, kand. med. 1847 og kom straks i arbeid som amanuensis hos distriktslæge Abraham Norman i Hordaland med bopel i Tysnes. Fra 1849 1. jan. var han i 3 måneder koleralæge med bolig i Fjell. Han var kandidat ved Rikshospitalets hovedavdeling fra juni 1849 til mars 1850, derpå i 5 måneder amanuensis hos landfysikus Sandberg i Skien og nye 5 måneder konstituert landfysikus og fylkessykehuslæge i Telemark under Sandbergs fravær i utlandet. Fra januar 1851 blev han assistent hos distriktslæge Johannes Rosen i Larvik og efter dennes død i 1852 konstituert distriktslæge. Som sådan var han koleralæge i Larvik høsten 1853. Dette år nedsatte han sig som privatpraktiserende læge i byen og blev verkslæge ved Fritzø jernverk. Han blev utnevnt til distriktslæge i Åmli 1861 12. okt. og bodde på Nes jernverk som verkslæge. 1876 20. april blev han distriktslæge i Aust-Agder og flyttet til Risør, hvor han var stortingssuppleant 1889—91. Han tok avskjed 1896 og slo sig ned i Oslo, hvor han døde.

Han var et kunstner temperament med skiftende stemninger, heftig, hjertevarm og god. Han spilte fiolin og cello og sang; han var meget avholdt og vant mange venner.

W. Tandberg har skrevet følgende: I *Norsk Magazin for Lægevidenskab* 1850, 113—20: De seneste undersøgelser om mikroskopiske organismer i atmosfæren. 305 20: Om choleras smitsomhed.

Trampe, Wilken eller Wilhelm, var ridder med stamgodser i omegnen av Stettin og er nevnt første gang i 1280. En ætling, Philip Ditlev Trampe, 1678—1750, tysk riksgreve, dansk greve og generalmajor, blev g. med sin kusine Charlotte Amalie von Trampe og er stamfar til alle nulevende Trampe'r av denne slekt i Norge, Sverige og Danmark. Slekten kom til Norge med kammerherre, dr. jur. Fredrik Christopher, greve av Trampe, 1779—1832, han blev stiftamtman i Trondheim og gift 3. gang 1810 20. des. der med Amalia Ulrica Fredrikke, riksgrevinne von Schmettau, 1791—1856. — Danmarks adels aarvog 1934, 223 fig. S. H. Finne-Grønn: Slegten Michelet, Chra. 1919, 216. Nr. 133 i Munthe: Vore felles ahner.

Mette Tandberg, f. 1817 28. april, d. s. å, opkalt efter fasteren fru Mette Aamodt.

Mathias «Wilhelm» Tandberg, distriktslæge, f. 1820 2. mai, Tønsberg, d. 1905 6. mars, Oslo, bgr. Vår Frelasers gravlund. Han gikk først på skole i Fredrikstad, men da hans far flyttet til Modum, blev han sendt til Tønsberg i 1837 og bodde hos sin mosters mann,

Lovise Tandberg f. Møller.

Kilder: F. C. Kiær: Norges læger 1800—71, Chra. 1873, 422—23; samme 1800—86, 2. utg. II, Chra. 1890, 411—12. I. Kobro: Norges læger II, 1800—1908, Kra. 1915, 453. Tallak Lindstøl: Stortinget og statsraadet 1814—1914, I, 2, Kra. 1914; samme: Risør gjennom 200 aar 1723—1923, Risør 1923, 406. Nekrolog i Morgenbladet nr. 124/1905.

G. 1. 1853 20. jan., Gjerpen, med *Lovise Møller*, f. 1828 21. feb. der, d. 1861 16. jan., Larvik, av tuberkulose, datter av assuransedirektør i Porsgrunn Hans Eleonardus Møller d. y., f. 1804 på Åkre i Gjerpen, d. 1867 12. juni der, g. 1827 21. sept., Holt ved Tvedestrand, med Ambor Laura Aall, døpt 1803 13. mai der, d. 1889 3. okt., Gjerpen.

Møller, slekten stammer fra proprietær Niels Møller og Marie Erichsdatter i Stoustrup ved Fredericia. Deres sønner var Jyllands biskop Rasmus Møller og dr. med. Johannes (Hans) Møller, f. 1736 20. nov., Stoustrup, d. 1796 19. feb. på sin gård Åkre. Han praktiserte privat i Skien fra 1768 og blev i 1786 landfysikus i Telemark; g. med Eleonore Hedeveg Rasch, f. 1736, Oslo, d. 1817 16. juli, Porsgrunn. Disses sønn var trelasthandler og skibsreder i Porsgrunn Hans Eleonardus Møller d. e., 1780—1860, g. med Inger Aall, 1774—1856. — H. Krog Steffens: Slægten Aall, Kra. 1908, passim.

Aall, tidligst kjente mann er Tøste Philipsen, sogneprest til Aal sogn i Jylland omkring 1520. En av hans efterkommere, Jacob Aall, bosatte sig sist i 1600-årene i London og den yngste av hans 3 sønner, Nils Aall, utvandret omkring 1712 til Norge, hvor han blev kjøpmann og grunnla en trelasthandel. — W. Lassen: Norske stamtavler, Kra. 1868. PHT 3, 2, 54 fig. H. Krog Steffens: Slægten Aall, Kra. 1908, samme: Norske slægter I, Aall, slægten, tillegg I, Oslo 1927. C. M. Munthe: Vore felles ahner i NPT III.

Distriktslæge Wilhelm Tandberg.

Karoline Tandberg f. Kindt.

G. 2. 1863 26. april, Grimstad, med «*Betsy*» *Marie Crawford*, f. 1835 7. okt. der, d. 1910 26. nov., Oslo, datter av kjøpmann og hollandsk visekonsul i Grimstad «Charles» Hippof Crawford, f. 1802 2. des., London, d. 1847 19. april, Grimstad, g. 1832 med Serina (Sissa) Endrea Tønder, f. 1803 26. mars, Fredrikstad, d. 1880 27. mai, Grimstad.

Crawford, skotsk stedsnavn som menes å kunne være av norsk opprinnelse. John Crawford var medinteressert i Carron-jernverkene og senere eier av et jernstøperi ved Dundee, d. 1810 hos en sønn i Demerara. En annen sønn, ingeniør Thomas Crawford, f. 1779 15. okt., Carron i Stirlingshire, blev omkring 1806 verksingeniør hos Jørgen Aall på Nes jernverk og var far til konsul Charles Crawford. — Landgraff: Grimstadslegter I, II, Grimstad 1892, 1901. Grimstad bys historie, Oslo 1927, passim.

Tønder, Serinas foreldre var borger og skibsfører Ole Haakonssen Tønder, bosatt i «Fredrikstad Forstad», g. 2. 1799

9. okt. «i huset» der med «enkemadam Inger Marie Christophersdatter sal. Erlandsen». — W. Lassens stamtavler.

Distriktslæge Tandberg hadde i 1. ekteskap 4 barn, av hvilke 2 blev voksne, 1 1¹ og 1 3¹; i 2. ekteskap 5 barn, av hvilke 3 nådde moden alder, 1 6², 1 8², 1 9²:

1 1¹ «Johan» Christian Tandberg, korrespondent, f. 1854 13. april, Larvik, d. 1888 11. des., Montreux, av strupetæring. Han studerte i flere år sprog i England, Tyskland og Frankrike og var i omtrent 12 år korrespondent i Creditbanken i Oslo, men døde før han blev gift med sin forlovede, sangerinnen Jacoba Elling, som senere blev musikkprofessor Krigar-Menzels hustru i Berlin.

1 3 Ambor «Laura» Tandberg, f. 1857 26. april, Larvik, d. 1928 14. nov., Oslo. Hennes lyse sinn, opofrende gavmildhet og store omtanke for andre gjorde henne elsket, ikke minst av hennes stebarn. Dødsannonsen lød:

Laura

min elskede fotreffelige hustru døde den 14. ds.
Saart blir hun savnet av mig og mine.

Kremationen har funnet sted.

Amaldus Nielsen.

G. 1888 19. feb., Risør, med landskapsmaler «Amaldus» Clarin Nielsen, f. 1838 19. feb., Mandal, d. 1932 10. des., kremert 15. des., Oslo, sønn av skibsfører Niels C. Nielsen, f. 1794, d. 1846 26. mai, Mandal, g. 1824 16. nov. der med Andrea Marie Møller, f. 1802 16. nov., Mandal, d. 1866 18. des. der.

Nielsen, skibsførerens slekt er helt ukjent.

Møller, Andrea Maries foreldre var kjøpmann i Mandal Jens Christian Møller, f. 1756, Randers i Jylland, d. 1837 20. mars, Mandal, g. 2. efter 1794 med prestedatteren (?) Marie Elisabeth Mørch, f. 1784, d. 1836 16. april, Mandal.

Betsy Tandberg f. Crawford.

Amaldus Nielsen mistet som gutt sin far. Han gikk på skole i Mandal, men lekselesing «blev satt til side for sjøen, elven og heiene». Efter sin konfirmasjon begynte han som handelsbetjent i Mandal; kunstnerevnenne brøt dog igjennem, han fikk støtte og kom i malerlære i utlandet. Selv sier han at Hvaler, Mandalsnaturen og Kinn skapte hans kunst og at bare tre malere har lært ham noe: Dücker, Rump og kanskje Skovgaard. Megen påskjønnelse er blitt vist ham ved hans utstillinger og ved de mange jubileer han kom til å feire i sitt lange og virksomme liv. En mengde av hans bilder fins på museer og i privateie, ikke mindre enn 45 av dem blev i årene 1860—1931 loddet ut i Kunstforeningen. R.¹ St. O. O. 1890 21. jan. 1932 23. mai blev hans byste, modellert av Gustav Vigeland,

Fot. O. Væring.

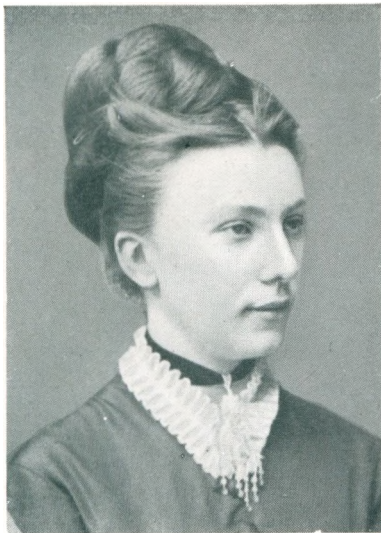
Majorstuveien 8 efter maleri av Amaldus Nielsen.

reist på plassen foran Folkeskolen i Mandal. 1934 29. nov. bestemte Oslo bystyre at Professor Dahls plass herefter skulde hete Amaldus Niensens plass.

På hans 95. fødselsdag 1933 23. mai skjenket hans barn av første ekteskap Oslo by 23 større malerier og 277 originale naturstudier, fra hans første forsøk som 18-årig til de siste i 1929. For å skaffe husrom besluttet formannskapet å si op Kunstforeningen til fraflytting 1937 1. april fra lokalene i kommunens eiendom St. Olavs plass 5. Ved nytt gavebrev av 1933 gav Niensens barn byen 50 000 kroner, hvis renter foreløbig skulde tilfalle Kunstforeningen som bidrag til husleie.

Nielsen kjøpte høsten 1887 Majorstuveien 8 i Oslo, hvor han hadde bodd til leie siden våren 1869. Det er den eldste og kulturhistorisk verdifulleste bebyggelse på «Hegdehaugen» eller Heidehaugen som den oprinnelig het. Gårdsinteriøret er over 200 år gammelt. Dessuten eide han lenge et lite 2 etasjes, panelt tømmerhus i Brogaten i Mandal, spart ved branden 1810. Det er beskrevet av Otto L. Scheen: «Sørlandsarkitekturen» i Fortidsforeningens årsb. 1921, 86 flg.

Nekrolog i alle større aviser ved hans død. Dørnberger har et memoriam i Aftenposten 1932 15. des.

Laura Nielsen f. Tandberg.

G. 1908 17. okt., Oslo med «Ingeborg» Alexandra Bødtker, f. 1886 10. aug., Selsjøvik i Nordland, datter av distriktslæge Fredrik «Otto» Bødtker, f. 1845 3. okt., Volda, d. 1889 28. juni, Rødøy, g. 1875 22. juli, Oslo med «Alethe» Henriette Wergeland, f. 1850 2. april, Nes på Romerike, d. 1927 12. feb. Oslo.

Bødtker, tidligst kjente av slekten er Henning Rasmussen Bødtker, en bondegutt fra Danmark; han blev prest i Sand i Senjen og g. med foged Fredrik Adrian Brenners datter Anna Dorothea. Disses sønn Fredrik Adrian Bødtker, 1729—1801, blev sogneprest i Volda, g. 2. med Maren Leth Schönning. Voldaprestens datter Abelone Cathrine Schönning Bødtker giftet sig med kapellanen Lars Augustinus Rodtwitt (PHT 2, 6, 165 flg.), hvis datter Ollene Christopha Rodtwitt, d. 1891 31. mai, g. med handelsmann Olai Olsen på Rødset i Volda, blev mor til distriktslæge Otto Bødtker som 1874 7. jan. fikk tillatelse til å ta sin oldefar, F. A. Bødkers familienavn. — Lampe: Bergens stifts biskoper og præster. Kra. 1896. F. C. Kjær: Norges læger 1800—86, 2. utg. I. Chra. 1890.

Wergeland, slekten stammer fra Claus Hansen Brekke, lensmann i Lavik skibrede av Sogn fra ca. 1660—67. Hans sønnedatter Kari Hansdatter Breche, d. 1741, blev g. med Ole Joensen Wircheland, f. ca. 1685, d. 1771, sønn av Ingeborg Bendiksdatter Wircheland, Brekke herred i Sogn, f. ca. 1640, d. 1733 på Wircheland, g. 2. med Jon Olsen. Disses sønnesøns sønnesønn var prost Nicolai Wergeland i Eidsvoll, g. med Alette Dorothea Thaulow. Disses sønn «Harald» Titus Alexis Wergeland, proprietær på Kjensmo i Nes av Akershus, f. 1811 1. mai, var g. med «Hermana» Marie Olsen, adoptert Torp, f. 1821 24. juli, foreldre til fru Alethe Bødtker. — H. K. Steffens:

Ingeborg Tandberg f. Bødtker.

Heidehaugen var kjøpmann Michel Heides landsted. Han levde fra 1669—1774. Det lille hus på eiendommen var opprinnelig hovedbygning og det store var låve. Likesom Heide bygde Odalsverkets første herskapsbolig da han var partisipant i verket, i begynnelsen av 1700-årene, kan han ha bygd husene på sin løkke. Han var bror av sorenskriver Bendix Heide i Østerdalen og Solør, se stamblad 4. — O. Heide Aas: Slekten Heide, Tønsberg 1935, 28.

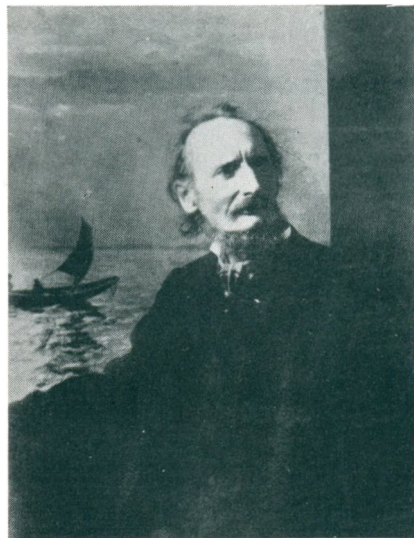
Charles Crawford Tandberg, grosserer, f. 1866 5. mars, Nes jernverk i Holt. Han gikk på skole i Risør, tok eksamen ved Oslo handelsgymnasium 1892, blev dette år fullmektig hos konsul Gerner på Moss og fortsatte i forskjellige firmaer til 1897, da han begynte egen agenturforretning i Oslo. I 1910 gikk han over til en gros forretning i skinn, lær og rekvisita til skofabrikker og har nu lager og lokaler i Nordahl Bruns gate 13, Oslo. Han eier sommersted, villa Sunbeam ved Digerud på Nesodden. Tandberg er musikalsk og spiller fiolin.

Norske slægter II, 237 flg. Ludvig Engesæter: Slegten Wergerland. En supplerings og korrigerings i NST III, 301—09. NST V, 167—69.

18 *Wilhelm (Willy) Faye Tandberg*, disponent, f. 1869 13. april, Nes jernverk. Se slektsbokens utgave av 1909. Han var disponent for Oslo frilager A/S fra 1903 1. mars til det solgtes i 1936. Bosatt i Oslo.

19 *Harriet Tandberg*, f. 1872 7. nov., Nes jernverk, d. 1925 22. nov. på Lin-an, Einundal av Foldal, kremert 28. nov., Oslo. Utdannet som sangerinne. Hun var en glad, hjelpsom og varmhjertet kvinne.

G. 1906 16. juli, Oslo, med sin slektning inspektør *Emil Kierulff Bull*, f. 1864 11. okt., Tønsberg, sønn av skibsfører og -reder *Marcus Bull*, f. 1822 15. april, Melsomvik i Stokke, d. 1864 ved forlis på New Foundlands Bank, g. 1854 31. mai, Stokke, med *Caroline Johanne «Sofie» Ross*, f. 1831 10. mars, Fodneby prestegård ved Mandal, d. 1925 22. juni, Tønsberg (datter av sogneprest *Hans Kristian Ross* i Stokke og *Magdalene f. Meyer*).

Landskapsmaler Amaldus Nielsen.

Bull. Tønsbergfamilien Bulls stamfar i Norge var *Jacob Jacobsen Bull*, f. i Slesvig og innvandret ar 1700 fra Flensburg til Tønsberg, hvor han 1701 23. des. tok borgerskap som trelasthandler. *Emil Bulls* tippoldefar, kjøpmann *Peder Bull* i Tønsberg, var g. med *Elisabeth Marcusdatter Faye*, som var søster av *Harriet Tandbergs* tippoldefar sogneprest *David Faye*. Bulls bror var den ansette «Emigranten» i *Christian Gierløffs*: *Store forretningsmenn*, Oslo 1927; han var hovedmannen for å agitere frem Den norske Amerikalinje i 1909 og var den norske speiderbevegelses grunnlegger i 1910. — *M. Bull*: *Østlandslekten Bull*, Oslo 1933.

Grosserer Charles Tandberg.

Ross. Familieseglet i den norske slekts eie — tre løver over hvilke en arm holder en krans med omskrift: *nobilis est ira leonis*. *Georg Ross* — ligner ganske det som i den storbritaniske adelskalender anføres for familien *Lockart-Ross*. (*M. Arnesen* og *I. Hesselberg Breder*: *Stamtavle over familier Breder, Preus og Arctander m. fl.*, Kra. 1876). *Fru Sofie Bulls* bror, sprogforsker, målmann og ordbokforfatter *Hans Ross*, hevdet derimot med stolthet at slekten måtte komme fra *Rossen gård* i Trøndelag.

Emil Bull var opkalt efter sin mosters mann sogneprest *Emil Kierulff*, hos hvem hans mor opholdt sig på *Fitje prestegård* i *Stod* da hun fikk budskapet om sin manns forlis. Bulls svake helbred bevirket at han helt fra skoledagene gjentatt måtte avbryte sin utdanning med lange rekreasjonsreiser til sjøs. Således

Andreas Tandberg med hustru
og datter.

fikk han se China og Australia før han var 16 år. Etterat han i 1888 var kommet inn i det kinesiske tollvesen med jevnlig 2-årige ferier etter hver 5 års arbeidsperiode, fortsatte han å se sig om i verdensdelene og i alle europeiske riker. I 1906 blev han tollinspektør i Chefoo og flyttetes 1911 til Shanghai. Av hensyn til sin hustrus helbred forlot han landet 1916 og søkte avskjed i 1918. Siden har han for det meste bodd på sin lille eiendom Lin-an i Alvdal.

Emil Bull har skrevet reiseskildringer til dagspressen. Omtalt i Studentene fra 1883, I, II.

Andreas Heyerdahl Tandberg, bankassistent, f. 1821 20. okt., Tønsberg, d. 1889 19. aug., Bragernes. Etter konfirmasjonen sendte hans far ham til sin slektning og omgangsvenn grosserer A. M. Tandberg i Drammen; her bodde han som familiemedlem og arbeidet i forretningen til 1846, opholdt sig et par år i Hamburg og England og nedsatte sig som kjøpmann i Drammen omkring 1850. Han gikk konkurs midt i 70-årene og var siden assistent i Norges bankavdeling i Drammen til sin død.

G. 1856 30. sept., Drammen, med *Mathea Cathrine (Trine) Swensen*, f. 1824 14. jan., Skjold, d. 1901 26. aug., Bragernes, datter av sogneprest Thomas Swensen, f. 1775 26. april, Kristiansand, d. 1843 14. april, Hole på Ringerike, g. 1812 14. juli, Strømsø, med Christiane Rebekka Boyesen, f. 1788 14. juli, døpt 21. juli, Toten, d. 1872 22. nov., Drammen.

Swensen, slekten er vandret inn fra Holstein og tidligst kjente mann i Norge, sogneprest Th. Swensens farfar, var skibsbyggmester i Kristiansand midt i 1700-årene. — Studentene fra 1889. — Trine Swensens yngste bror, privatlæge i Hole Carl Swensen, døde efter kjøreulykke i Krokkleiva 1844 9. okt., vel 30 år gammel; til hans begravelse skrev Jørgen Moe sangen «Et fagert land med sø og elve».

Boyesen, Christiane Rebekka var datter av major Carl Frederick Boyesen, g. med Anne «Margrethe» Suur, døpt 1748 28. okt., Bragernes, datter av kjøpmann der Caspar Suur som var født i Viby, Aarhus, og gift 1737 26. nov., Bragernes, med Rebekka Sørensdatter Hofgaard, halvsøster av Christopher Olsen Thornes hustru, se E. A. Thomle: Familien Hofgaard i Norge, Kra. 1911.

Andreas Tandberg og frue hadde 2 barn, 1 1—1 2, den første døde liten:

1 2 *Eleonore (Nora) Rebekka Tandberg*, f. 1863 1. feb., Bragernes, d. 1906 13. juli der.

G. 1894 12. mai, Oslo, med *Peter Bryn Møller*, agent, f. 1866 27. juli, Drammen, d. 1931 6. juni der, sønn av kjøpmann der «Ludvig» Adolf Møller, f. 1819 27. jan., Lange-sund, d. 1892 4. mars, Drammen, g. 1851 14. april, Strømsø med «Andrine» Dorthea With, f. 1827 21. sept., Drammen, d. 1905 9. okt. der; nekrologer i dagspressen samt i Allers familiejournal nr. 45, Illustreret ugeblad nr. 44, Urd side 529 (Thea Ebbell), alle steder med foto.

Jørgen Jensen Mygind, festebonde i Mygind by, Holevad sogn ved Assens på Fyn, d. 1712, bgr. i Holevad kirke, g. med Karen Isachsdatter, d. 1725. — C. H. Møller Nielsen: Stamtavle over en dansk-norsk slekt Mygind-Møller-Nielsen. Askim 1925

Hans Jørgensen Mygind, sogneprest til Asperup, Roerslev, Fyn, d. 1718, g. med sin formanns datter Cathrine Hansdatter Hem, d. 1757. — C. E. A. Schøller: Stamtavle over familien Mygind, Kbh. 1901.

Henning Hansen Mygind, kand. teol., f. 1708 12. okt., Asperup, Fyn, kom som klokker til Nes på Romerike, hvor han 1763 20. sept. druknet i Farsætvannet; g. 1743 16. mai med Anne Cathrine Møller, f. 1722 6. april, Oslo, d. 1777, Nystad gård, Nes, datter av løytnant Petter Møller og hustru Bente Trane.

Peter Møller, major, f. 1745 8. mai, d. 1815 7. feb. på Ulleberg gård, Brunlanes; han sløifet Mygind og beholdt bare sin morfars navn, g. med kaptein Peter Myhres datter Johanne Marie Myhre.

Ditlev Myhre Møller, overtollbetjent i Porsgrunn, f. 1789 17. mai, d. 1866 11. mai, g. med Else Marie Bryn (stedatter av Berthe Maria Bryn f. Tandberg, side 272). Ludvig Adolf Møllers foreldre. (Meddelt efter oplysninger fra lektor Jørgen Møller, Oslo, som har utarbeidet, men ikke trykt sin slekts stamtavle.)

Christen With (eller Hvidt, slekten skal være helt norsk (har navnet noe med Hvidtsten å gjøre?), sjømann, levde i Holmestrand omkring 1700.

Christen Christensen Hvidt eller With, skomaker, eide 1765 gård matr.nr. 58 i Holmestrand, g. 1737 14. mars med Anne Abelsdatter Blichfeldt, f. 1707, bgr. 1743 19 jan., Holmestrand.

Fredrik Christensen Hvidt eller With, styrmann, f. 1749, døpt 1750 31. jan. i Botne, bgr. 1816 24. juli Holmestrand, trolovet 1878 med 1. hustru Anne Magdalene Zachariasdatter Müller.

Christen Fredriksen With, skibsfører i Holmestrand, døpt 1779 27. aug., g. 1801 23. jan. med Anne Nilsdatter Ihlen, f. 1774. — G. Graarud: Holmestrandiana. Holmestrand 1929. Richard With: Hvorfra stammer de forskjellige slekter With i Norge? NST III, 44.

Fredrik Christensen With, skibsfører og -reder i Holmestrand, f. 1801 30. sept. der, d. 1884 9. april som fyrvokter i Rødtangen, bgr. 16. april, Strømsø; g. 1. 1824 14. aug. med Louise Gundersen, døpt 1802 29. mai Tangen (Drammen), d. 1832 3. nov. der. Andrine Withs foreldre.

I Møllers ekteskap med Nora Tandberg var det 2 barn, m 1—m 2:

m 1 *Cathrine Andrea Møller*, f. 1896 11. nov., Drammen. Hun har middelskole- og handelskoleeksamen og er kontordame i Drammen.

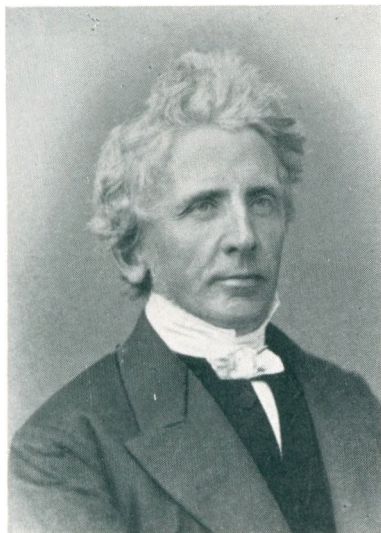
m 2 *Alf Møller*, kontorchef, f. 1899 8. sept., Drammen. Han har samme utdannelse som søsteren og er kontorchef i en Drammensforretning.

k 5² *Andrea (Dea) Heyerdahl Tandberg*, f. 1824 4. aug., Fredrikstad, d. 1908 30. juni, Oslo, bgr. Vår Frelses gravlund. Som gjest hos h.r.assessor Martin Hansen og hustru Elisabeth f. Faye i Oslo studerte hun pianospill 1842—43. Hun vant som prestefru megen hengivenhet ved sin gjestfrie og gavmilde optreden.

G. 1852 28. juni, Modum, med «Lauritz» *Andreas Hald*, prost, f. 1814 14. des., Kristiansand, d. 1895 24. des., Oslo, sønn av kjøpmann i Kristiansand, student Josias Korn-

Nora Møller f. Tandberg.

Prost Lauritz Hald.

bech Hald, f. 1782 12. jan., Vigsø, Aalborg stift, d. 1825 4. feb., Kristiansand, g. 1. 1805 2. jan. der med Christine Nielsen, f. 1782 av dansk slekt, d. 1818 17. des. der.

Anders Pedersen Hald, sogneprest til Kirke-Hvalsø-Særløse i Voldborg herred på Sjælland, var f. 1667 6. sept., Roskilde, d. 1725 4. jan., Kirke-Hvalsø, g. 1. 1694 med Kirsten Olufsdatter Huulegaard.

Oluf Hald, prest i Hvidbjerg-Ørum-Lodbjerg, f. 1697, d. 1762, g. med Anna Sophia Hald.

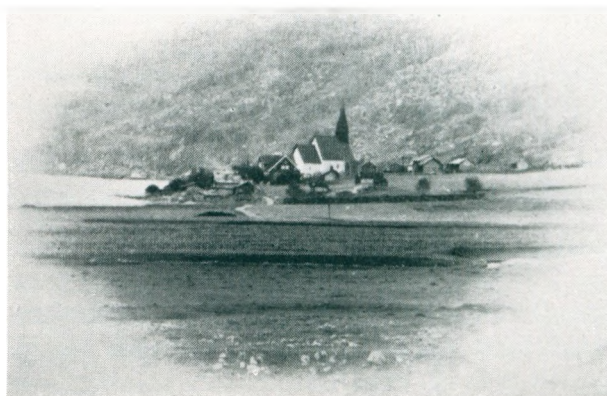
Anders Olufsen Hald, f. 1743, han kjøpte i 1773 gården Thousgaard i Vigsø av Jørgen Mygind til Nørtorp, solgte den igjen 1795 og flyttet til Kristiansand i Norge. Han var g. med Anne Johanne Mygind, f. 1738, datter av kapellanen Hans Jørgensen Mygind og hustru Dorothea Maren Buchtrup. Yngst av deres 7 barn var:

Josias Kornbech Hald, kjøpmann i Kristiansand, opkalt efter sin farfars svoger sogneprest til Rær-Hamsted-Vigsø, Josias Kornbeck fra Kornbæk i Haderslev. 4 voksne barn: 1) Edvard Hald, f. 1809 7. aug., d. 1877 14. feb. som kjøpmann i Porsgrunn, g. med Maria Flood (ingen efterslekt), se J. W. Flood: Skiens-

familien Flood, Kra. 1884. 2) Peter Christian Hald, stud. filos., f. 1812 29. mai, d. 1832 16. jan. av hjernebetendelse efter et fall fra bryggen i iskoldt vann. Til hans begravelse skrev dikteren professor Andreas Munch sangen «I ungdoms skjønne, lyse alder». 3) Prost Lauritz Hald, gift Tandberg. 4) Johanne (Hanne) Marie Hald, f. 1817 27. des., d. 1879. — F. E. Hundrup: Stamtavle over familien Hald, Viborg 1875. C. Krarup: Stamtavle over familien Hald, Kbh. 1929.

Hald blev student 1835, tok 2. eksamen 1839 og blev teologisk kandidat 1842. I 1846 blev han personellkapellan hos sogneprest Tandberg på Modum, blev efter dennes død konstituert sogneprest i 1860 og utnevntes 1862 11. jan. til kallskapellan der. To måneder senere blev han kalt til sogneprest i Lyster og året efter til prost i Indre Sogns prosti, en stilling han innehadde til 1875, da han blev utnevnt til sogneprest i Hurum. På grunn av døvhet søkte han avskjed og holdt sin fratredelsespreken påskedag 1883 25. mars. Fra Rødtangen blev det skrevet til en Osloavis: «Den gamle og elskede Sjælsørger holdt sin Afskedsprædiken i Kirken 1ste Paaskedag og mangt et Øie vædedes ved hans gribende Farvel.» Hans billede henger i Hurum kirke.

Prost Hald var et selskapsmenneske med mange småtalenter:

Dale kirke i Lyster.

han blåste fløite, sang vakkert, skrev masser av leilighetsviser og var meget humoristisk. Nekrolog i Aftenposten nr. 829/1895. — 5 barn, 11—15, de to eldste døde tidlig og utelates her.

- 13 «Josias» Kristian Hald, f. 1858 1. nov., Modum, d. 1896 27. jan., Oslo. Han blev student 1877, tok 2. eksamen 1878 og begynte efter sin fars ønske på det teologiske studium med hebraisk prøve 1879. Disse 2 år var han medlem av Studentersamfundet. Av helbredshensyn måtte han avbryte studiene, men hørte forelesninger 1882—83. Siden slo han sig på landbruk og forpaktet i 1888 gården Holtnes i Hurum. Da forpaktningstiden var utløpet, flyttet han i 1893 til Oslo, hvor han arbeidet for byens konservative forening, for Morgenbladet og for Ørebladet, i hvilket siste han av og til skrev politiske ledere. I april 1895 blev han assistent hos forstanderen ved Vår Frelsers gravlund, men døde allerede trefjerdingår efter.

Dea Hald f. Tandberg.

G. 1888 6. feb., Hurum, med *Toline Birgitte «Marie» Irgens Kjekstad*, f. 1866 3. juli, Hurum, datter av gårdbruker Andreas Berntsen Kjekstad, f. 1830 4. jan. på Kjekstad gård i Røyken, d. 1904 4. okt. der, bgr. Holmsbo kirkegård i Hurum, g. 1863, Røyken, med Hanna Holmboe Irgens Dybdahl, f. 1834 21. april, Trysil, d. 1897 23. nov., Rødtangen i Hurum, bgr. Holmsbo. — 4 barn, m 1—m 4.

Amund Erichsen fra Gilhus i Lier eide i 1682 halvparten av gården Kjekstad i Røyken. Han kjøpte også den annen halvpart og overdrog 1688 hele gården til sin sønn. — A. Killingstad: Røyken bygd før og nu, Halden 1928, 547—49.

Aslach Amundsen Kjekstad, lensmann, d. 1750, g. 1. med Maren Andersdatter Sorum. Deres datter Magdalena, f. 1694 i Røyken, bgr. 1765 24. april, Bragernes, var tippoldemor til skibsreder Bull Kiøsterud i Drammen. Aslach var g. 2. med datter av Peder Aaraas.

Anders Aslachsen Kjekstad bodde på Brøholt i Røyken og var lensmann.

Ole Andersen Kjekstad overtok Kjekstad gård 1750 efter sin farfar. Ole døde 1793.

Andreas Olsen Kjekstad, gårdbruker, f. 1755, Kjekstad, d. 1831 25. april der. I 1801 hadde han 4 barn, 2 pleiebarn, 6 tjenestefolk og 8 husmannsplasser. Under og efter ham blev gården delt; i 1820 hadde sønnen Ole en liten part, $5\frac{1}{4}$ 1/6.

Bernt Andreassen Kjekstad, gårdbruker på Kjekstad, f. 1795 der, d. 1835 11. mars der av tuberkulose, g. med Toline Helmeriksdatter Myhre, som i 1836 giftet sig med Gulbrand Trulsen Hønen fra Norderhov, f. 1804 22. juli der, d. 1872 22. mai, Røyken, stortingsmann. Disse sistes sønn var den ansatte ordfører Bernhard Gulbrandsen Kjekstad, som efter sin fars død tilbød halvbroren Andreas å ta igjen Kjekstad, men denne avslo.

Andreas Berntsen Kjekstad blev løst ut av sin part i Kjekstad og kjøpte Holtnes i Hurum.

Djupdalen er gårdnavn i Kvikne, Dybedal på Hvaler og Djupedal (Dybendal) i Nes, Buskerud.

Ole (Oluf) Pedersen Dybdal, hyttemester på Røros i 1691.

Henrik Olsen Dybdal, hyttemester på Røros i 1723. Det har ikke vært mulig å finne om han er nedennvntes far.

«Monsieur» Peder Dybdal, hytteskriver på Røros fra 1763, d. 1764 7. juni, g. 1744 18. juni der med

«Josias» Kristian Hald.

Gjertine «Margrete» Holst, datter av bakermester i Trondheim, senere bergskriver ved Selbu kobberverk Poul Madsen Holst og Gjertrud Hage, 1687—1752. — H. Dahl: Røros kobberverk 1644—1894. Trondhjem 1894.

Peder Pedersen Dybdahl, sogneprest og prost til Øyer i Gudbrandsdalen, f. 1748 28. okt., Røros, d. 1829 30. jan., Øyer. Han blev som foreldreløs opdratt hos bergråd Poul Holst Irgens og g. 1784 8. juli, Lesja, med dennes datter Hanna Holmboe Irgens, døpt 1760 10. juli, Lesja, d. 1826 7. okt., Øyer (hennes mor Birgitte Marie Ziegler, datter av Reinholdt Ziegler fra Hannover, var først g. med Lesjaverkets eier Hans Holmboe). — L. K. Langberg: Oplysninger om slekten Irgens fra Røros, Oslo 1927.

Paul Irgens Dybdahl, sogneprest i Røyken, prost, forfatter, R. St. O. O., f. 1802 17. april, Øyer, d. 1878 1. nov., Holtnes i Hurum, g. med kusinen Birgitte Marie Irgens, døpt 1797, Stange, d. 1873 8. mai, Røyken, datter av landhandler på Paulsberg i Romedal, Henning Irgens, f. 1758 30. april, Lesja, bgr. 1808 12. sept., Romedal, bror av Hanna Holmboe Irgens. Paul Dybdahl var en av de få prester som bifalt H. N. Hauges virksomhet. Hans datter var Hanna Holmboe Irgens Dybdahl.

m 1 «Kristian» Andreas Dybdahl Hald, skibskaptein, f. 1889 30. sept., Holtnes i Hurum. Han gikk til sjøs 1905 23. jan., tok styrmannseksamen og underoffiserseksamen i marinen 1911, skippereksamen 1913 og radiotelegrafisteksamen 1916. Alltid har han reist i utenriksfart og er nu ansatt i Christen Smiths rederi, Oslo, hvor han siden 1936 er fører av M/S Belpareil (10 280 tonn). Bosatt på Jeløy ved Moss, hvor han har bygd sig hus.

G. 1917 23. sept. med Thora Amundsen, f. 1896 17. sept., datter av styrmann Christian Amundsen, g. med Thora Marie Thorgersen. — 3 barn, n 1—n 3:

n 1 Gerd Hald, f. 1918 14. okt.

n 2 Eva Hald, f. 1924 7. okt.

n 3 Leif Hald, f. 1928 7. mars.

m 2 «Kirsten» Marie Hald, f. 1891 24. juni, Holtnes, d. 1929 11. nov. Oslo.

m 3 «Birger» Ulrik Holmboe Hald, assurandør, f. 1893 1. mai, Hurum. Han tok middelskoleeksamen 1909 og blev 23. mars s. å. ansatt i generalagent Martin Arnesens assuranseforretning i Oslo. Siden 1916 arbeider han i forsikringsselskapet Dovre (administrerende direktør Martin Arnesen). Hald har hytte på Lørenskogen.

G. 1926 23. des., Oslo, med Thyra Elisabeth Pedersen-Berg, f. 1893 19. juli der, datter av lærer i 32 år ved Grønlands gamle skole i Oslo P. Pedersen-Berg, f. 1861 25. des. på gården Moseng i Os, Østerdalen, d. 1930 24. mai, Oslo, g. med Pauline Mathilde Jacobsen Nøtterø, f. 1860 16. jan., Drammen, d. 1925 9. feb., Oslo. — 1 barn, n 1.

Peder Pedersen-Berg gikk på Hamar seminar sammen med fler, der likesom han selv het Moseng fra gården av dette navn i Os. For ikke å forveksles tok P. Pedersen tilnavnet Berg efter en annen gård i Os. Stamfaren skal være en av de tyske arbeidere som blev innkalt til Røros ved kobberverkets anlegg.

Pedersen-Berg kom i 1891 til Grønland skole fra Sagatun folkehøiskole. Fra sin tidligste ungdom virket han som sanginstruktør og var i en årrekke forsanger i Grønland kirke. Hans hustru var datter av skibstømmermann på Tangen i Drammen Jacob Pedersen og hustru Ellen Marie f. Micaelsen.

Referentchef Ulrik Hald.

n I *Kari Pauline Hald*, f. 1927 30. sept., Oslo.

m 4 «*Gudrun*» *Johanne Hald*, f. 1895 29. des., Oslo.

G. 1. 1916, Oslo, med *Ragnvald Svahn*, porteføljearbeider, d. 1919 10. jan. der, sønn av ridelærer, underoffiser August Wilhelm Svahn og hustru Karoline Johanneson, begge fra Sverige.

G. 2. 1922 17. aug., Oslo, med «*Thorvald*» *Amandus Paulsen*, f. 1890 29. april der, ekspeditør hos P. A. Jensen i Torvgaten, sønn av murer Thorvald Ingvald Paulsen (opfostret hos gårdbruker Hans Skjønhaug i Kråkstad og Ås), d. 1912, Oslo, g. med Amalie Paulsen. — 2 barn n 1¹—n 2²:

n I¹ *Elsa Svahn*, f. 1916 23. aug., Oslo.

G. 1936 20. juni, Oslo, med *Erik Wang Krogdahl*, kontorassistent ved Greaker cellulosefabrikk, f. 1910 28. april, Oslo, sønn av sekretær ved Treiders handelsskole, Oslo, Karl Olaf Antonius Krogdahl, f. 1878 30. nov., Orkdal, g. med Ingeborg Fernanda Wang, f. 1875 14. nov., Son, d. 1933 19. aug., Oslo.

Krogdahl, gård i Orkdal, hvorfra slekten har navn.

Wang, egentlig Karlsvang i Tomask, Sverige, hvor fru Krogdahls far Erik Pedersen Wang var født; han blev gift i Norge med Julie Marie Mikalsen, f. 1846 15. juni i Säner.

n 2² *Knut Paulsen*, f. 1925 29. mai, Oslo.

l 4 «*Johanne*» *Christiane Hald*, f. 1862 10. jan., Modum. Hun førte huset for sine gamle foreldre i Oslo og er efter deres død fremdeles bosatt der.

l 5 *Ulrik Hald*, referentchef, f. 1866 23. feb., Lyster prestegård. Han blev student fra Oslo katedralskole 1884, tok 2. eksamen 1885, stenografeksamen 1888, juridisk embedseksamen 1891. Efter artium vikarierte han et par måneder på advokatkontor, var derpå et par år ansatt ved Norsk telegrambyrå og blev stenograf i Stortinget 1889, stenografrevisor der 1913—18, konstituert regnskapsfører der 1910, fast ansatt som sådan 1911—19, referentchef 1919 1. jan.—1937 1. jan., da han tok avskjed i henhold til aldersgrenseloven. Han var tillike assistent ved Stortingets bibliotek 1895—1910, konstituert bibliotekar der 1910 og noen år stenograf i Oslo kommunestyre. Hald har stenografert ved møter, generalforsamlinger og i rettssaker i og utenfor Oslo, han var således stenograf ved det norske skolemøte i Stockholm 1895, ved et internasjonalt stenografmøte der 1897 og ved det nordiske abnormskolemøte der 1903. Med stipendium av Stortinget deltok han i en norsk stenografkongress i Kjøbenhavn 1899, han stenograferte ved den nordiske inter-

parlamentariske fredskonferanse der i 1907 og var referent ved renbeitetvisten der 1909. I Den norske stenografforening var han bestyrelsesmedlem 1897—1910 og formann 1910—19. Han var chefredaktør og disponent for det betydelige bladforetagende Stortingstidende med overledelsen av stenografenes utdanning, av trykningen og korrekturen.

Halds hovedinteresse utenfor arbeidet var musikk, særlig kammermusikk, og han har siden guttedagene alltid hatt sin strykekvartett; han er en fremragende celloamatør og assisterte i ungdommen ofte for fornøielsens skyld i orkestret ved Musikforeningens og andre konserter under de forskjellige dirigenter. En tid i studieårene var han medlem av Studentersamfundets orkester og fra 1899 var han flerårig medlem av bestyrelsen i Oslo kvartettforening. Ved Nationaltheatrets åpning 1899 vikarierte han 14 dager for en av de faste cellister som skulde på feltmanøvre.

I mange år har Hald hatt seilbåt. 1916 kjøpte han villa Dale på Stabekk, hvor han siden har bodd.

På sin 70-års dag blev referentchefen hedret med Kongens fortjenstmedalje i gull og komplimentert av Stortingets presidentskap, stenografkorps og presselosje, som hver især med vakre ord overrakte ham en blomsteropsats.

Da han ved begynnelsen av den nye stortingssesjon 1937 tok avskjed, blev det skrevet i Aftenposten nr. 19 at han hadde skjøttet sine stillinger med fremragende dyktighet, at han var aktet og avholdt som et usedvanlig sympatisk og nobelt menneske og vilde bli savnet av de gamle tingmenn.

G. 1. 1901 3. sept., Gamle Akers kirke, med kusinen *Johanne Christiane (Kitty) Wang*, f. 1879 14. sept., Oslo, side 133. Ekteskapet blev oppløst 1911. — 1 sønn, m¹.

G. 2. 1911 23. sept., Trefoldighets menighet, Oslo, med *Sigrid Sparre*, f. 1880 21. okt., Domkirkesognet, Bergen, datter av stadsfysikus Ole Jacob Louis Sparre, f. 1831 6. nov., Oslo, d. 1889 4. nov. der, g. 2. 1872 21. aug. Strandebarm, med Edvardine Daae Lampe, f. 1848 17. feb., Stranda, Sunnmøre.

Sparre, adelig slekt fra Sjælland, kjent siden omkring år 1200. Harald hårfagres ætling fru Johanne Andersdatter til Asdal, d. 1479, hadde en datter Mette, g. med Aage Tullesen Sparre. Fra disse stammer den romantiske Sidsel Sparre, g. 1656 med bonden Jørgen Svendsen på Østby gård i Høland, og deres etterkommere i Norge. (Nationen nr. 188/1932: Sidsel Sparre). Stadsfysikus Sparres far var krigskommissær Hans Jacob Sparre, g. med Henriette Catschuisca Marguerite Rosalie George fra Bordeaux. — A. W. Rasch: Den norske slekt Sparre, Oslo 1925. C. M. Munthe: Vore felles ahner, NPT III.

Lampe, av tysk opprinnelse, forekommer i Bergen allerede i midten av 16. århundre. Edvardine Lampe er datter av sogneprest til Strandebarm Claus Ernst Lampe og Drude Cathrine Daae. — Joh. F. Lampe: Stamtavle over den norske familie Daae, Bergen 1862. Gerhardine Skavland Daae: Familien Daae i Norge, Trondhjem 1917.

Sigrid Sparre tok middelskoleeksamen ved Ragna Niensens skole, Oslo 1895, gjennomgikk Stortingets kurs for stenografer, arbeidet med mellemlinje som stenograf og blev fast ansatt ved Stortinget 1906. — 2 sønner, m²—m³.

m¹ *Knut Hald*, sekretær, f. 1902 10. juni, Oslo. Student på reallinjen 1920, eksamen fra Wangs handelsskole 1921, ansatt s. å. i Norges Industriforbund, Oslo. Han var ordfører for den norske 12-mannskontingent ved foreningen «Norden»s handels- og bankkursus

Phot. O. Væring.

Det kongelige norske Videnskabers-Selskabs diplom.

i Kjøbenhavn 1936. Året før bygde han sig en sommerhytte Ranvikstøa i Sandbukten på gården Ranviks grunn i Hurum.

G. 1932 21. okt., Oslo, med *Inger-Marie Thorkildsen*, f. 1909 28. april der, datter av direktør i Norges Bank, Oslo, «Sverre» Olaf Thorkildsen, f. 1876 19. nov., Kristiansand, g. 1808 15. jan., Oslo, med Ragnhild Lorck, f. 1880 12. des. der. — 2 barn, n I—n 2.

Thorkildsen, tidligst kjente av slekten er Thorkild Gunsteensen Skraastad og Gunnild Christensdatter i Kristiansand. Deres sønn Gunvald Thorkildsen var bankbokholder der, f. 1807 21. des. der, d. 1870 3. mars der, g. med Berthe Tellefsen, f. 1809 9. mars, d. 1880 7. juli, foreldre til biskop Gunvald Christian Bernhard Thorkildsen og bankkasserer der Jørgen Thorkildsen, f. 1847 der, d. 1920 3. aug. der, g. med Marie Strai, hvis sønn direktør Thorkildsen er. Familien Strai er opprinnelig fra en av Straigårdene i Oddernes ved Kristiansand.

Lorck, slekten innvandret til Norge fra Flensburg, hvor Lorenz Thomassen Lorck var kjøpmann midt i 1700-årene, g. med Marie Christiansdatter Andersen. Deres sønn Christian Andersen Lorck, f. 1753,

Sogneprest Stener Tandberg.

Flensburg, d. 1828 27. jan., Trondheim, bosatte sig der som kjøpmann omkring 1780. Han blev g. med presten Jens Schives datter Ellen Birgitte. Ragnhild Lorcks foreldre var hovedrevisor i Norges Bank, Oslo, «Karl» Fredrik Sophus Lorck, f. 1847 19. sept., Trondheim, d. 1925 26. april, Oslo, g. med Helene «Marie» Beyer, f. 1852 22. april, Dresden, d. 1924 2. jan., Oslo. — Tallak Lindstøl: Stortinget og statsraadet. Kra. 1914. Olaus Schmidt. Familien Schive. Raadmandslegten fra Trondhjem. Tr.hjem 1917.

Eva Hald, f. 1933 13. nov., Oslo.

Kari Hald, f. 1935 16. sept., Oslo.

Per Sparre Hald, f. 1913 20. des., Oslo. Student 1933, studerer filologi.

Ole Jakob Sparre Hald, f. 1919 20. jan., Stabekk; mid-delskoleeksamen 1935, gymnasiast.

Marie (Maja) Antonette Tandberg, f. 1826 3. okt., Fredrikstad, d. 1892 28. nov., Ljan, bgr. Vår Frelser's gravlund. Efter morens død førte hun huset for sin far på Heggen prestegård og efter farens død 1860

kom hun som datter i huset hos sin fars fetter sogneprest Johan Aschehoug i Rakkestad. Her blev hun til hennes yngste bror Christian satte hjem i Oslo 1866, da hun overtok stillingen som husmor hos ham.

k 7² «Mette» *Marie Tandberg*, f. 1828 21. nov., Fredrikstad, d. 1834 31. aug., Tønsberg.

k 8² *Ulrikke (Rikka) Christiane Tandberg*, f. 1831 21. april, Fredrikstad, d. 1910 13. aug., Oslo, bgr. Vår Frelser's gravlund. 16 år gammel bodde hun hos sin onkel major Munch-Petersen i Oslo og gikk på skole, men efter skarlagensfeber i 18-års alderen blev hun døv og tilbragte mesteparten av sitt liv hos sin søster og svoger prost Hald til hjelp med hus og barn. Efter søsteren Majas død styrte hun huset for sin yngste bror Christian.

k 9² «Mette» *Marie Tandberg*, f. 1834 22. aug., Tønsberg, d. 1862 2. juni, Modum av difteri.

k 10² «Stener» *Johannes Tandberg*, sogneprest, f. 1837 28. jan., Fredrikstad, d. 1911 25. mai, Oslo, bgr. Vestre gravlund. Han var opkalt efter sin fars beste venn professor Stener Johannes Stenersen, som døde 1835 16. april. Tandberg gikk på Drammens skole fra 1850 til 1856 da han blev student, og tok teologisk embedseksamen 1863. Fra oktober dette år til mars 1864 vikarierte han for den dødssyke inspektør og 2. lærer Schøllberg ved Ringerikes realskole på østre Hønen og bodde hos sin slektning enkefru Karen Seip på nordre Frok. De to foregående somrer hadde han vandret gjennom fjellene til Lyster og besøkt sin søster og svoger Hald, men sommeren 1864 gikk han reserveoffisersskolen i Oslo, opprettet i anledning den tysk-danske krig for å skaffe tilstrekkelig befall i den norske hær. Tandberg var den eneste elev som ikke blev sekondløytnant fordi han som født i Fredrikstad stod i sjørullene, og loven om mannskaapers overflytting til landmilitsen først

kom året efter. Sammen med sin venn Christopher Bruun hadde han tenkt å melde sig som frivillig til Danmark, men blev hindret av sin eldste bror, der nødig så at han gikk til fronten som menig. I stedet søkte han sig til Trondheim og blev lærer ved Real-skolen der. Han bodde hos farver Brønne i den gamle gård hvor forretningen ennu holder til. 1865 26. mai blev han optatt som medlem av Det kongelige norske Videnskabers-Selskab og fikk sitt diplom 1867 16. des. — det måtte først trykkes i nytt oplag.

Sommeren 1865 tok han praktikum i Oslo og blev 1867 16. sept. utnevnt til sogneprest i Karlsøy, 7 mil nord for Tromsø. I februar 1868 kom han derop som nygift. Prestegården var et 20 alen langt 2 etasjes hus opført i 1815, riktignok med kjeller under, men alt i 1843 betegnet som «brukelig alene for sommeren. Både tak, gulver og vegger svikket». I 1866 kaltes bygningen «nesten ubrukelig», men må være blitt forbedret, for i 1881 og 1891 var den «rett god, men kald og trekkfull». Huset blev revet efter 1913 (Fortidsf. årsb. 1918, 160 fig.). I annekset Helgøy holdtes 12 gudstjenester i sommerhalvåret; efter oktober blev farten i den åpne otring eller — hvis det måtte være mer enn 4 manns besetning — i den like åpne fembøring med op til 7 manns besetning, konstant livsfarlig. Båten som hadde et overbygget skott akter til lægen eller presten, tilhørte høvedsmannen, men kommunen betalte skyssen. Man reiste lørdag fra Karlsøy og kom tilbake søndag aften. I uvær kunde embedsmannen ligge værfast i flere dager.

På Karlsøy var Tandberg ordfører i formannskapet fra 1869 1. jan. til han forlot stedet 1874 10. april. Mange harde halser var det å strides med; engang reiste en finn sig i sinne, slo i bordet og ropte: «Er det presten eller prestinnen som har befalt dette?» Prestens beste venn og støtte og familiens nærmeste omgang var Karlsøys handelsmann Helberg, en av de gamle Nordlandskonger og en vakker Carl XV-type, om hvem man trygt tør citere Jonas Lie: «Som sjøkonger sad de paa sine graa nes, de gamle nordlandske handelsmænd». Multemyrer, fiskeelver, jaktterreng og dunvær hørte prestegården til og blev leid bort til englendirere; her var livlig under midnattsolen, men også trivelig i mørketiden med innendørs arbeid og med skiturer over øias vidder på de lange Nordlandsski og med den røde piggstav, som senere vakte hans barns udelte beundring. Blandt de morsomme minner fra tiden her var den frokost som Oscar II i 1873 gav ombord i «St. Olaf» under sin Nord-Norgesreise og i hvilken Tandberg deltok som medlem av Tromsø amtsformannskap. Her nord lærte han å kjenne amtmann Kjerschow, hvis yngste datter mange år senere blev hans svigerdatter.

Til fornøielse for sine barn skrev en tidligere sogneprest J. Knudsen «Karlsøvisen» om øia hvor det ikke fantes udyr, med følgende omkvad efter hvert vers:

Louise Tandberg f. Grøndahl.

Karløy kirke.

∴ Ak, hvor der er nydeligt! ak hvor der er frydeligt!
Karl sø det er Øens Navn, os den taget har i Favn. ∴:

Brødre! midt i Nordhavs Søe
Med de salte Vande
Reiser sig en liden Øe
Med saa grønne Strande;
Det er der hvor Maasen bor,
Haren hopper fed og stor,
Og i Skovens Skygge
Rypeflokke bygge.

Der gaar Solen aldrig ned
Paa en Tid af Aaret
Dag er lys og Natten med
Arbeid! lige kaaret
Da man neppe hviler ud,
Følger Aftenklokkens Bud;
Thi man Søvn opsetter
I de skønne Nætter.

Der man kjender ei til Nød
Ei til Sygdoms Plager,
Friske Havluft stedse bød
Væk med slige Sager!

Klæder med sit eget Snit
Faae man der saa godt som frit,
Og av Hav og Enge
Henter man sig Penge.

Der er Rypen næst tam
Skydes midt i Gaar'en.
Fjøset vrimler der af Lam
Tidlig en om Vaaren.
Frodigt Græs gjør Melken fed
Som os byder Ko og Gjed,
Smørret ei at nævne
Kan ei Ønske levne.

Der er ogsaa Reners Hjem
I de grønne Skove,
Og man gaar at fælde dem
Hvis man det tør vove.
Der man finder vidt og bredt
Edderdun i Mængde spredt
Over Mark og Enge,
Fyld til vore Senge.

Der man fanger deilig Fisk
 Qveite, Sei og Hyse
 Hvertil sættes paa vor Disk
 Suppe, Ost og Myse.
 Og hvad ei til Føde gaar
 Kjøbmand for sin Vare faar,
 Dog et Notabene:
 Torsk og Sei fast ene.

Der man bager alt sit Brød
 Endog Hellekager
 Af det Mel som dertil flød
 Bragt fra Ruslands Lager.
 Der ei Raritet det er
 Spise daglig Multebær
 Ikke af Asjetter
 Men som Hovedretter.

Der vel stundom blæser lidt
 Men hvad vil det sige —
 Overalt det gjør saa tidt
 I Naturens Rige.
 Blæser det saa har man Bør,
 Kommer frem saa meget før,
 Heller end andøve
 Bølgen modig kløve.

Der man ogsaa har en Tid
 Mørk men stille, rolig
 Da man ret kan bruge Flid
 Inde i sin Bolig.
 Der man fri for Verdens Larm
 I sin Stue lun og varm
 Ser den fra det Fjerne
 Hvo gjør det ei gjerne?

I 1873 blev Tandberg utnevnt til Edøy sognekall i Nordmøre. Prestegjeldet består av, det er blitt sagt 6000 øier og skjær i fjære, men det er kanskje litt færre! Prestegården på øia Rosvoll var kassert for 50 år siden og i det siste brukt til hølåve. Huset lå så nær stranden at kjelleren i flotid alltid stod under vann, stundom også inngangstrappen. Tandbergs eftermann fikk bevilget penger til ny prestegård, som da blev lagt høiere opunder utsiktssjellet. Alle embedsreiser måtte foregå på sjøen, og Tandberg hadde sin egen lille hvite båt med hvilken han som dyktig seiler smøg sig frem mellem skjærene, undtagen på de lange anneksreiser — det var 4 kirker — da han måtte ha hovedsmannens båt med 5 à 6 manns besetning. På øia Edøy lå den eldgamle kirken som hadde vært klosterkirke i fru Inger til Østråts len, den brente efter lynnedslag i 1886. Her lå også Edøy hovedgård — nu Statens sauavlsstasjon — og de to mindre Edøygårder som den siste eneeier for ikke lenge siden hadde fra-delt til to sønner. En av disse storbønders hustru ymtet forsiktig til prestefruen fra Karlsøy, hvor alt man iførte sig var hjemmevirket, at på Edøy stilte man større krav til påklædning enn der langt nord, hvor «Klæder med sit eget Snit / Faae man der saa godt som frit.» Men fru Tandberg svarte muntert: «Når man er så pen som jeg, spiller klær ingen rolle», for hun viste med god samvittighet at alt hvad de hadde kunnet spare, var gått med til å betale hennes manns studiegjeld fra tiden efter hans fars død. Den smule formue som var, hadde brødrene efter farens ønske delt mellem søstrene.

Karlsøy gamle prestegård

Nu er Fast-Smøla blitt også et jordbrukets sted med bilveier og Ny Jords dyrkningsfelter; gjennom Edøyfjorden går hurtigruten og der er daglig skibstrafikk, ja, man håper tilmed på fremtidig ferjeforbindelse med fastlandet. Men i Tandbergs tid var livet der ensomt og hardt, det tok på fru Tandbergs helbred. For sommeren 1877 planla de en ferietur sørover. Huset skulde stenges, begge piker settes bort i kost, den ene med de 2 minste barn. Fru Tandberg og de 2 største barn skulde reise sjøveien til Oslo og Tandberg skulde efter å ha holdt konfirmasjon «gaa Landeveien i August». Den gamle kjærlighet til fjellene var ikke glemt. Fru Tandbergs helbredstilstand synes imidlertid å ha forverret sig så sterkt at de måtte se å komme derfra for godt. Vinteren 1877—78 bodde hun i Trondheim og fra høsten 1878 fikk hennes mann $\frac{1}{2}$ års vikariat på Kongsberg inntil han, før den for prester reglementerte forflytningstid, blev utnevnt til sogneprest i Askim. Det var neppe med lett hjerte han personlig forlot et sted hvis fiskerbefolkning med forunderlig og hjertevinnende ro ofte satte livet inn for det daglige brød og hvis eiendommelige og skiftende natur kunde gi et åpent øie så mange sterke skjønnhetsinntrykk som de tusen skjær der kom og forsvant i havet, fuglelivet og solnedgangen i den makeløst vide horisont.

Østfoldbanen gikk i 1879 ikke lenger enn til Ski stasjon. Der blev Tandbergs hentet den 1. mai av proprietær Enevold Jørstad på Eidareng og kjørt i dobbeltspent trille de få mil til sitt nye hjem i Askim. Veien var bunnløs i vårbløten, flyttemannskapet hugg grener i granskogen og baret hjulsporene for å få lassene frem. En liten rød fjording «Dokka» blev senere hentet og ridd til Østfold av boktrykker Carl Grøndahl for å bli prestens private ride- og karjolhest. Den vakre og herskapelige, men gammeldagse prestegård var revet for vel 10 år siden, den nye var lun, lys og praktisk om enn helt ordinær. På knausen syd for hagen var et lite rokokko lysthus fra midt i 1700-årene blitt stående.

Edøy gamle kirke.

På innersiden av hver fløi i dobbelt-døren såes en malt soldat i giv-aktstilling når dørene blev slått op. I den 800 år gamle Mariakirkes tid hadde enkelte prester brukt huset til konfirmantundervisning, men nu blev det prestebarnas lekestue med ideell plass på høiden og med humlehage, tornebusker, asketrær og en liten dam passende dyp til et farefritt fall uti. Den nye trekirke like ved var blitt innvidd året før Tandbergs kom, den eldgamle av kvadersten med forark og bakark og vinduer bare på sydsiden var blitt dynamittsprengt og revet i 1877. Den er avbildet og beskrevet i Fortidsf. årsb. 1934, 43: «En tapt kulturverdi» og omtalt i samme for 1915, 5 samt i A. Haaheim: Askim herred 1814—1914, Fredrikshald 1914.

Edøy med kirkeruinene.

I Askim blev Tandberg formann i sogneråd og vergeråd, i skolestyre, fattigstyre og misjonsforening. Efter prost Sommerfeldts død var han selvskreven til prost, men frabad sig valg, utilgjengelig for alle overtalelser av sine embedsbrødre. Men han samlet dem i store prestemøter, hvor det hendte at gården rummet 20 nattegjester. At noen av husets ungdom da sov under ulveskinnsplensen i en lenestol, falt av sig selv. 14—18 par ski på verandatrappen i jule- og påskeferie var intet særsyn.

Innen bygden var familiens omgang foruten en rekke bønder sorenskriver Ottensens på Kolstad, foged Heuchs og proprietær Jørstad på Eidareng, stasjonsmester Frosts og senere distriktslægene Schou og Randers. Presten Tandberg hadde dessuten megen hygge av samværet med sorenskriverens mange juristvenner som ofte besøkte skrivergården. «Hvo kjender ei Skriverens Gjæstfriheds Væld, som aldrig, nei aldrig udtømmes.»

Da Tandberg søkte et annet embede, skrev hans prost: «Sogneprest Tandberg er en meget dygtig Embedsmand; han omfatter sin prestelige Gjerning med Nidkjærhed, Troskab og Samvittighedsfuldhed; forkynder med Overbevisningens Inderlighed Guds Ord purt og rent og har med Alvor og Klogskab mødt Sektereres Optræden i sin Menighed; hans Konfirmander har ved Visitatserne vist sig meget vel undervist og været blandt de bedste i Provstiet; han nyder som Menneske og Embedsmand sin Menigheds udelte Agtelse og Kjærlighed.» I 1895 blev han utnevnt til nabosognet Eidsberg og feiret 1896 21. mars i Askim en kombinert avskjeds- og sølvbryllupsfest med omkring 100 gjester. Menigheten forærte en kasse sølvtøi med servise til 12 (Morgenbladet 1896 23. mars).

Det skjedde ingen vesentlig forandring i familiens liv ved flytningen fra Askim til

Tegnet av ing. Klingenberg.

Askim kirke.

Eidsberg. Bygden var riktignok større med flere kirker, men omgangen og naturen var på det nærmeste den samme. Askim-tiden var dog den som blev av grunnleggende betydning for barna, i Eidsberg-perioden startet de livet for egen regning.

Tandberg var en god administrator, men likte også å utføre arbeid selv. En møtte ham ikke bare i karjolen i embeds medfør, men så ham alltid i høionna kjøre rakeriven, eller man fant ham virksom ved huggestabben. Han hadde flere venner som i store sorger søkte nettop hans nennsomme omgang, og han var en stor elsker av musikk. Han messet vakkert og foredrog ofte i yngre år religiøse sanger til hustruens akkompagnement. Et tiltagende hjerteonde bragte ham til å søke avskjed fra 1909 1. mai og flyttet til Oslo. Han holdt sin avskjedspreken påskedag dette år og en avis skrev at den gjorde et dypt inntrykk. «Siste gang» var et alvorlig ord; han henskjøt dommen over sin prestegjerning under den høieste instans, under Guds dom; et åndelig arbeid kan ikke måles slik som et legemlig og der måtte tas hensyn til den jordbunn som blev pløid.

Som minnegave fikk Tandberg og frue et sølv kaffeservise og et bokskap.

I Oslo fulgte den gamle prest med i tidens tanker ved å høre universitetsforedrag. Han døde av hjertelammelse Kristi himmelfartsdag 1911 mens aftenklokken lød inn gjennom det åpne vindu. Hans yndlingssalme «Dype, stille, sterke, milde» blev sunget ved begravelsen, hvor Jens Tandberg holdt minnetalen; sogneprest Christopher Bruun og Enevold Jørstad var marskalker. Prost Birger Grøndahl — blandt mange andre — skrev til fru Tandberg fra Vinger 29. mai: «Med Vemod har jeg erfaret at nu er ogsaa Tandberg gaaet bort. Hver den som lærte ham at kjende, kunde ikke andet end holde af ham, mild og god og fredsommelig, oprigtig og retsindig som han i al sin Færd var» — og statsråd Bernhard Brønne skrev 1. juni: «Jeg blev meget bedrøvet da jeg læste i Avisen,

Askim prestegård. Jørgen Tandberg senior og junior.

at Tandberg var vandret bort; jeg havde saa mange gode Minder fra min Barndom, da han boede hos Far og Mor! Endskjønt jeg bare var en Gut, snakkede han saa meget med mig, gik sammen med Far og mig paa Ski, og sligt fæster sig i Barndomssindet og skaber Hengivenhed. Og jeg som alle, der fik med Tandberg at gjøre, blev saa glad i ham. Hans Minde skal saavidst være velsignet og fredet!»

Nekrologene i Morgenbladet og Aftenposten 1911 26. mai nevner ham som den dyktige og nidkjære prest hvis hele virksomhet var preget av rettsinn og bestemthet. Særlig lå opplysningsarbeidet blandt ungdommen i hans menighet ham varmt på hjerte. «Sogneprest Tandberg var en elskværdig, vennsæl Mand som ved sit behagelige Væsen vandt sig mange Venner.» Om begravelsen i Aftenposten 31. mai.

Gravsted nr. 1198 på Vestre gravlund blev mai 1936 festet foreløbig for 99 år for Tandbergs barn og efterslekt.

Maleren August Eiebakke som hadde sitt barndomshjem i Askim, tegnet ham i sortkritt efter fotografi 1933 (47 × 56) — ikke signert før i 1935 — og malte ham efter hukommelsen med støtte av denne tegning i 1934 (51 × 60).

Rokokko-lysthuset.

Fot. M. Tandberg.

Eidsberg kirke, kalt «Smalenenes Dom».

Stener Tandberg har skrevet: I *Den Norske Turistforenings Arbok* 1915: En 7 ukers fottur i 1862. 1916: Fra Christiania til Lyster i 1863. (*Aftenposten og Morgenbladet* 1915 29. juni, *Tidens Tegn* 30. juni.)

G. 1. 1868 7. feb., Trondheim, med *Elisabeth (Elisa) Marie Kristine Grøndahl Vullum*, f. 1847 1. juli der, d. 1868 20. nov., Karlsøy, datter av sogneprest Olaus Vullum, f. 1812 1. april, Trondheim, d. 1852 17. sept., Lund i Rogaland, g. 2. 1846 21. sept., Trondheim, med Ingeborg Krogness, f. 1825 26. des. der, d. 1926 2. des., Ullevål sykehus ved Oslo, kremert og jordsatt på Vestre gravlund. En sønn f. 1868 11. nov. og d. 8. des., Karlsøy.

Vullum, se stamblad 4. *Krogness*, en gård i Rissa, hvor Erik Rolfsen Krogness — Hans Nielsen Hauges venn — var f. 1770 15. april, d. 1859 16. mars som handelsmann i Trondheim, g. 2. 1822 3. april der med Ane Johansdatter Nesterud, f. 1786 28. des., Østre Toten, d. 1872 25. mars på Øen, Trondheim, foreldre til fru Ingeborg Vullum. — Om Nesterud i «O. P. Moe og Søn, Kristiansand 1815—1915. Et hundrede-aarsjubilaum», Stavanger 1915. «Moene på Vestsia» i *Morgenbladet* 1915 28. juni. O. J. Johansen: Den tusenaarige by ved Nidelven. Trondhjem fra Olav Tryggvason til Haakon VII, Trondheim 1936. (Erik Vullum s. 215 og 279, E. R. Krogness s. 279.)

G. 2. 1871 21. mars i Trefoldighetskirken i Oslo med «*Louise*» *Marie Grøndahl*, f. 1845 29. okt., Oslo (faddere: madame Dahler som først var gift med Hans Nielsen Hauge, fru Tangen f. Dahler, kandidat Elias Wolf, Tønsberg), d. 1925 søndag 8. mars under et besøk på Bakkehaugen i V. Aker, bgr. 12. mars, Vestre gravlund, datter av boktrykker

Fot. M. Tandberg.

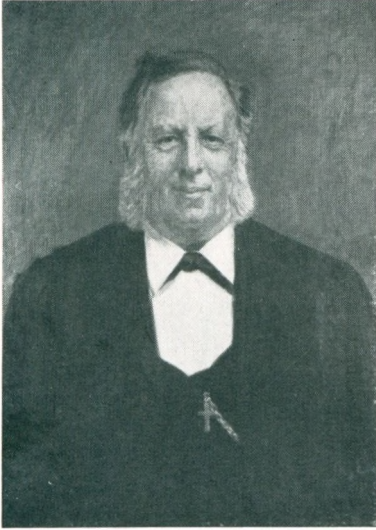
Eidsberg prestegård.

Anders Grøndahl, f. 1807 1. juli, Kristiansand, d. 1890 28. aug., Bakkehaugen, g. 2. 1841 28. mai, Trondheim, med Ingeborg «Marie» Wullum, f. 1814 11. sept. der, d. 1878 8. des., Oslo, søster av ovennevnte sogneprest Olaus Wullum.

Grøndahl, se stamblad 4 og W. P. Sommerfeldt: Grøndahl & Sønns Boktrykkeri og Bokhandel i hundrede aar, Kra. 1912. Samme: Boktrykker Christopher Grøndahls etterkommere, Kra. 1916. Slekten har to familielegater hvortil blandt andre Louise Tandbergs etterkommere er berettiget: kasserer Erik Grøndahls legat av 1914 og boktrykker Carl Grøndahls legat av 1935.

Efter sin konfirmasjon 1862 tilbragte Louise Grøndahl 3 måneder hos sin fars venn prost Carl Wulff i Trøgstad. I 1868—69 lærte hun husholdning hos prost Borchgrevinks i Nes, Hedmark, hjalp for øvrig til i sitt gjestfri og barnerike foreldrehjem og tok musikkundervisning. Et spinnett kunde en få for 4½ daler, og for undervisningen betaltes 12 sk. timen. Oktavene var ikke mange, i høiden 5½. Nyere konstruksjon var Bretschneiders pianoer til 120 daler. På Karlsøy hadde Tandbergs et Pleyel piano like til det i Askim i 1890 blev avløst av et Hals-instrument.

Hun var forlovet i 8 dager, Tandbergs permisjon utløp og han vilde gjerne ha henne med straks på den lange reise: kongeveien over Dovre til Trondheim og derfra dampskib til Tromsø og Karlsøy. I et brev datert Karlsø 1871 21. april skrev hun til en av sine 12 brudepiker månedsdagen efter bryllupet:

Sogneprest Stener Tandberg.
Malt av August Eiebakke.

«Saa kom vi da endelig herhjem Kl. 7 om Aftenen i det deiligste Veir. Øen tog sig saa nydelig ud. Handelsmandens og Præstegaarden flaggede og vor Husjomfru (som er meget takkelig) mødte os. Du kan tro det var underlige Følelser som kom over mig, da jeg første Gang kom ind. Her var saa langt, langt penere end jeg havde tænkt mig. Vi har det saa inderlig koseligt, ikke fint hvad Møbler angaar, men pene og passende til en Præstegaard at være. Dagligstuen har 4 Fag Vinduer, i et Hjørne staar i liden Kurvsofa med et Bord foran, i et andet i Boghylde med Uhr over. Paa en Væg en liden net Sofa med sort Damaskes Betræk og rundt Bord foran med Kamin — og endnu en pen Stol omkring. Fotografier over den. Paa en Væg står i taffelformigt Piano, meget pent med Fotografier over, men der skal komme et stort Kobberstik. Mellem Vinduerne Kommode med Speil over etsteds, og Sybord et andet Sted. Ovnene i Hjørnet med Pibebord tæt ved. Der kan du sætte dig ind i det og saa Tæpper paa Gulvet. Her er riktig saa udmærket pent overalt.

Udsigten er meget vakker. Vandet lige ned, og rundt om stolte snedækkede Fjelde. Seilere er stadig at se og det gjør det noksaa livlig. Kirken ligger lige ved, er lysegul og meget pen baade inde og ude. Det kjedelige er at vi ikke kan komme ud at gaa da der ingen Vei findes. Her er fuldstændig Vinter,

umaadelig meget Sne. Nogle faa Folk, deriblandt Handelsmanden, bor lige ved, ellers findes ingen paa Øen. Folk bor saa svært spredt heroppe, allesteder maa man tilvands. Jeg har været med Tandberg nogle Aftener paa Ski, men det er ikke saa ofte vi kan bruge dem heller. Jeg var noksaa flink, vi var lang, lang Tur, det var saa uhyre morsomt. Lørdag reiste jeg med ham til Annekset, det er 1 Mil over Vandet. Vi kom hjem igjen Søndag Aften. Du kan tro det er en sand Festdag naar Posten kommer. Tænk samme Aften vi kom fik jeg 3 Breve, næste Gang 5 og sidst ligesaa. Du kan tænke dig hvor glad jeg blir.»

Samme års julaften skrev hun:

«Ja nu er det da Juleaften, hvor underligt det er at være saa alene som vi nu er; men Du kan tro vi ogsaa har det hyggeligt og stille. Ude stormer det så fælt, men inde er der pyntet og koseligt og varmt. Vi har havt et lille Selskab av 10 Stykker som har spist Smørrebrød og Kaffe, faaet sine smaa Presenter og hørt lidt godt. Det var saa morsomt at se de fornøiede Ansigter, og saa var vi ikke saa alene hele Aftenen. Nu sidde vi en liden Stund paa Kontoret da Tandberg maa fuldføre sin Præken og imedens skriver da jeg lidt.»

Fra Rosvoll prestegård på Smøla skrev hun 1877 11. mars:

«Her er saa udmærket i mange Henseender, stille fredeligt og deiligt; men vel ensomt. Mennesket trænger dog til lidt Omgang og det savner vi ret her. Vi har ingen Vei at gaa paa engang og maa i Baad endog til Kirken og det er en sørgelig Ting. Søndagene savner jeg det ret, her kommer jeg yderst sjelden i Kirke, da man jo er så avhengig av Veiret til slig Fart, og jeg er ingen Helt. Heller ikke er der hyggeligt, men surt og koldt at komme saadan ud, og her har alle faste Stole i Kirken, kun Præsten har ingen, det bidrager ogsaa til at jeg ikke saa ofte reiser dit. Jeg gleder mig saa uhyre om det er Guds Villie da, at faa komme nedover til Eder til Sommeren. O hvilken Pris jeg da vil sætte paa Kirkegangen imod i tidligere Dage da jeg aldrig tænkte paa dem der ingen Anledning havde til at komme der.»

På Rosvoll bodde ingen handelsmann, men Tandbergs fikk et år besøk av Helbergs fra Karlsøy med de 2 eldste småpiker. Været var overhendig den dag de reisende gikk av Trondheimsbåten ved Edøy og over i båten som skulde føre dem det korte stykke

til Rosvoll. Helberg måtte bruke sin splinternye stive hatt til øsekar og høvedsmannen selv hadde fulgt sin øse overbord hvis ikke den kraftige nordlending i siste øieblikk hadde fått fatt i hans ben og halt ham innnebords. Da det dryppende selskap kom frem til prestegården og fru Tandberg spurte hvad småpikene vilde ha å spise efter turen, svarte de uanfektet: «kjøttkaker og pikkasuppe» (saftsuppe med svsker). Den 7 år gamle Johanne hadde egenhendig sydd en skjorte til Anders og den yngre Else (nu fru fylkesmann Christensen i Oslo) strikket et par strømper til Elisa. Bare en tå kom til å stikke litt utenfor, den ene strømpen var ikke blitt riktig ferdig.

Disse år i Edøy var vanskelige selv for fru Tandbergs optimistiske livssyn og gode vilje. De kastet sølvstenk i hennes mørke hår og bragte henne inn i et forsert arbeidstempo, idet hun hos sin mann hadde tigget sig til å få ha minst mulig hjelp for alltid selv å kunne være optatt og ved arbeid glemme ensomheten og døve angsten for ektefellen på de farlige sjøreiser, — man hørte om så mange som aldri kom tilbake. På Rosvoll tok hun den første unge pike til opplæring i husstell. Piken måtte selvsagt være stedegen, «Datter av den grommeste Mand her».

Fru Tandbergs innsikt i huslige gjøremål blev efterhånden nærsagt ubegrenset, for alle en gårds produkter måtte dengang utnyttes innen hjemmet. Hun fusket også litt i medisin, lægekyndig måtte en prestefrue være i kystdistrikter hvor det kunde gå dager med å vente på doktor. Sammen skapte presteparet, hvor de enn var, et musikalsk, harmonisk hjem hvor enhver i menigheten alltid var velkommen, hvor slekt og venner fant hvile og opmuntring og hvor, da Tandbergs kom sydpå, unge piker likesom på Heggen prestegård lærte husholdning og gikk til konfirmasjon. *Han* virket ved sin velvillige, fordringsløse og forståelsesfulle, skjønt noe reserverte personlighet og sin kjærlighet til naturen, med hvilken han lærte sine barn et intenst samliv, *hennes* impulsive, rådsnare sinn fant alltid utvei, hennes medfødte hjelpsomhet og opdragelsen i det gudfryktige boktrykkerhjem gjorde henne særlig skikket som tilflukt for de fattige og små i hans menigheter. Det å gi bort og å dele med andre var hennes største glede. Hennes uegennyttede kunde gi sig morsomme utslag som da hun til minne om sitt barndomshjem valgte sin fars lommekniv og lot gammelt sølv og mahognimøbler urørt. Ved en familiefest på Furuhaugen 100-års dagen for sogneprest Tandbergs fødsel, nevnte den eldste sønn i sin minnetale at «man kunde ikke tenke på den ene av foreldrene uten sammen med den annen, ti for Stener Tandberg var Louise Grøndahl den selvfølgelig supplerende halvdel». Og svigersønnen Einar Juel uttalte at et Wildenvey-vers var som skrevet om Louise Tandberg:

«Når kjødet intet krever / da er det at ånden gror,
ikke alene lever / men brister i blomsterflor.»

Elisa Tandberg f. Vullum.

Sogneprest Stener Tandbergs familiegravsted.

Og han minte om at hun fylte sine plikter efter Kaalunds:

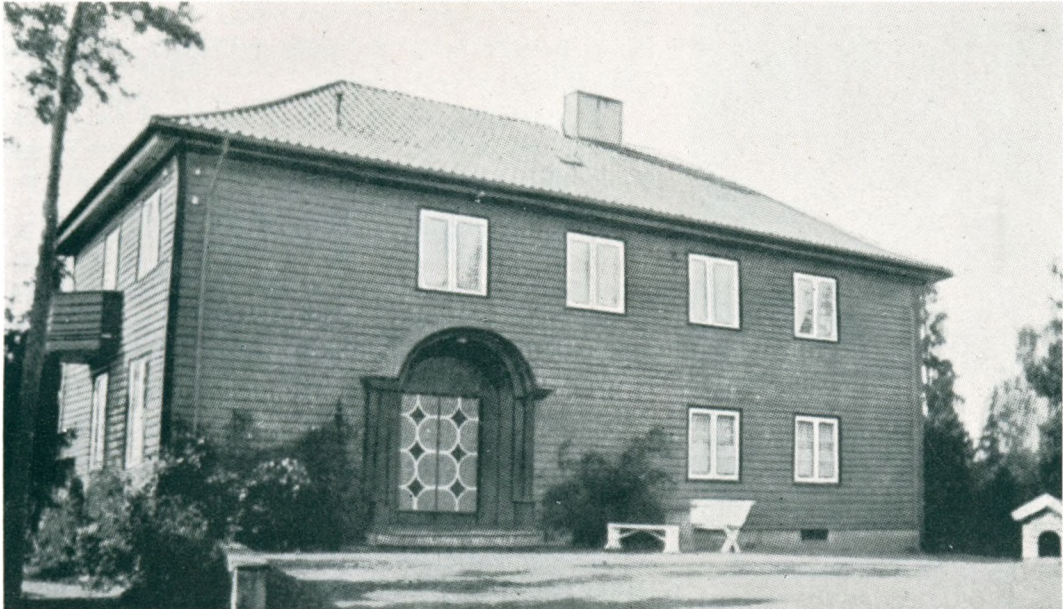
«Paa det jevne, paa det jevne / ikke i det himmelblaa
der har livet sat dig stevne, / der skal du din prøve staa.»

Hun hadde en ledestjerne: «Kirkegang forsinker ikke, almisser forarmer ikke, urettferdig gods varer ikke.»

Av nekrolog i Morgenbladet nr. 78/1925, 10. mars: «— — Med hende er en fin gammel representant for de ældre prestefruer gaat bort. Paa de steder hvor hendes mand virket, baade i Nord-Norge — Karlsø og Edø — og her sydpaa — Askim og Eidsberg — var hun ham en skattet og avholdt medarbeider.»

Sogneprest S. Tandberg og frue hadde 9 barn, 11—19:

- 1 I *Anders Tandberg Grøndahl*, boktrykker, f. 1872 6. mars, Karlsøy, døpt 24. april (faddere: prostinne Fredrikke Jensen på Tromsø, handelsmann Helberg på Karlsøy, klokker Selqvist, frøken Lena Hansen). Han blev student fra Gjertsens skole i Oslo 1890 og tok 2. eksamen 1891. Opkalt som han var efter sin morfar, lot han sig immatrikulere under dette navn for å gå inn i boktrykkerfirmaet Grøndahl & Søn. Han arbeidet i forretningen som setterlærling i 2 år, utdannet sig fra 1893 i Kjøbenhavn og blev ansatt på kontoret hos Grøndahl & Søn i 1895. Carl Grøndahl var dengang firmaets eneinnehaver og han optok sin søstersønn som parthaver 1903 1. okt. Anders Grøndahl hadde tatt håndverksbrev 1897 5. feb. og fikk handelsbrev 1915 6. jan. Omtrent samtidig blev hans yngste bror ingeniør Jørgen Tandberg også optatt som medeier og disse kjøpte i mars 1915 forretningsgården Tollbod-

«Bittabo».

Fot. fra «Lars Backer», Oslo 1930.

gaten 27 av boktrykker C. Grøndahl. Ved sistnevntes uttrede av firmaet 1920 1. jan., blev de to brødre dets eneeiere. I 1932 kjøpte firmaet Steenske Boktrykkeri Johannes Bjørnstad A/S. A. Grøndahl var medlem av dets styre til 1935 da Steenske gikk op i Grøndahl & Søn ved forretningens flytning fra Tollbodgaten 27 til den nye forretningsgård i Munkedamsveien 35.

Fra 1904—07 var Grøndahl medlem av Oslo Boktrykkerforenings bestyrelse og formann der fra 1907—10 og fra 1932—34. Han var styremedlem i Den norske Forleggerforening 1914—26 i hvilket år han blev formann i Den norske Boktrykkerforening. I Den norske Bokhandlerforening var han styremedlem fra 1927—29, i sistnevnte år som nestformann. Stadig stod han som medlem av de komiteer som forhandlet med typografene om nye arbeidstariffer. I 1915 blev han opnevnt til medlem av den av Socialdepartementet nedsatte komité til utarbeidelse av forslag til lov om illojal konkurranse.

Videre var Grøndahl medlem av Norsk Arbeidsgiverforenings representantskap og varamann i dens centralstyre siden 1914, nestformann 1914—17; medlem av representantskapet for Oslo Håndverks- og Industriforening 1910—34, nestformann 1910—16 og formann 1918—25; styremedlem i Norges Håndverkerforbund 1919—29.

Av Oslo bystyre var Grøndahl medlem 1910—12; han var varamann i Formannskapet og medlem av noen kommunale komiteer til høsten 1913 og styremedlem i Oslo konservative Klub 1912—14.

Grøndahl blev medlem av Oslo Sparebanks forstanderskap i 1916, var medlem av dens kontrollkomité 1919—23 og står i dens direksjon siden 1924. Han er medlem av

Boktrykker Anders Grøndahl.

Realbankens representantskap siden 1912 og var i dens kontrollkomité 1916—23, tillike medlem av Den norske Creditbanks representantskap.

I 1924 blev han R. S. N. O. og fikk i 1925 Kongens fortjenstmedalje i gull. Sistnevnte år malte Eivind Engebretsen et portrett av ham, og i 1937 malte Per Lund et som henger i Oslo Håndverks- og Industrieforenings selskapssal.

Grøndahl er livsvarig medlem av Studentersamfundet. Han var medlem av Studentersangforeningen 1891—98, deltok i noen sangerferder og har foreningens ridderkors. Han var med å starte Norske Studenters Roklub 1897 og var medlem av dens bestyrelse 1898. Siden ungdommen er han medlem av Den Norske Turistforening, han var mangeårig medlem av skiklubben Frigg som han var med å stifte 1892, og han blev tidlig valgt inn i «Gammelkarenes Klub» på Frøensvollhytta (Christiania Skiklub). I alle år har han til-

bragt noe av sin fritid til fjells, til sjøs eller på ski, og han har sin rikelige del av slektens kjærlighet til naturen.

Familien er bosatt i Vestre Aker hvor Grøndahl i 1923 efter Lars Backers tegning lot føre op villa Bittabo, Jegerveien 12, Riis, efterat han i flere år hadde bodd på Sunny Hill, Bygdøy.

Kilder: Studentene fra 1890, I, II. Hvem er hvem 1, 2, 3. W. P. Sommerfeldt: Boktrykker Christopher Grøndahls etterkommere, Kra. 1916, 83 flg. Henvisninger i Deichmanske biblioteks Register over norske tidsskrifter II.

G. 1899 10. mai, Eidsberg, med *Andrea Marie (Bitta) Kjerschow*, f. 1873 6. juni, Tromsø, datter av stiftamtmann Christian Collett Kjerschow, f. 1821 23. aug., Vestre Akers prestegård, d. 1889 10. april, Tromsø, g. 1856 19. april, Vadsø, med Nancy «Adelaide» Esbensen, f. 1836 17. juli, Kjøbenhavn, d. 1914 4. nov., Asker, kremert 9. november.

Kjerschow, Christen Samuelsen, f. ca. 1700, d. 1756, var farver i Hjørring, g. 1. med Maren Rasmusdatter, d. 1753 der. De synes å ha vært velstående, idet en av dem skjenket en «anseelig sølvkande» til kirken i Hjørring, den brukes ennu ved altergangen og paret nevnes stadig innen menigheten. Antagelig har den ene vært fra gården Kjærskov i Albæk sogn, nær Sæby i Nørrejylland, siden sønnen Rasmus tok dette navn. Ved immatrikuleringen i Kjøbenhavn kalles han «Aalborgensis», men det betyr jo bare at han har gått på skole i Aalborg. Alt dengang benevnes han Kierskou. (Meddelt 1937 1. mars av o.r.sakfører Harald Kjerschow, Oslo.)

Erasmus (Rasmus) Sundt Kjerschow, f. 1737, Jylland, d. 1806 22. feb. som sogneprest til Brønøy. Han kom i 1776 som pers. kap. til prost Peder Christian Hersleb i Fosnes og blev 1781 g. med datteren Benedicte Marie. Hersleb døde 1780 som jubellærer, han var i ungdommen sogneprest i Jylland og hadde muligens derfra kjennskap til Erasmus Kjerschows familie. — Gjessing: Jubellærere 2, 2, 259 flg.

«Peder» Christian Hersleb Kjerschow, f. 1786 29. juli, Rødøy, d. 1866 24. nov., Bergen som biskop der. G. 1820 27. okt., Vestre Aker, med Johanne Benedicte Collett, f. 1802 14. jan., Vold gård i Solum,

d. 1851 3. des., Bergen, datter av bergråd, sølvverksdirektør Christian Anker Collett, f. 1771 30. april på fedregodset «Buskerud», d. 1833, Kongsberg. Han eide og bodde en tid på Tåsen gård i Aker (Bergråd-Tåsen). — H. Krog Steffens: Norske slægter I.

Christian Collett Kjerschow, stiftamtman.

Esbensen, Andreas, f. ca. 1740, Danmark, d. 1808 16. juli, København. Han sendtes av Det almindelige Handelskompani i København til Finnmark som bestyrer av handelen der, hvilken kompaniet hadde fått monopol på i 1764. Esbensen grunnla en handelsforretning i Vadsø, denne overlot han 1804 til sønnen og bosatte sig i København hvor han drev handel i Nyhavn. Han fikk medaljen pro meritis i gull for sitt arbeid for vaksinasjonen i Finnmark og Danmark. G. 1767 5. mai, Vardø med Henrika Hedemark, d. 1792, datter av artilleriløitnant Arne Gregorius Hedemark på Vardøhus.

Arnt Nicolay Esbensen, f. 1771 16. nov., Vadsø, d. 1854 28. mai der som handelsmann. Han var gift med Anna Margrethe Galberg, f. 1771 i Danmark, d. 1836 28. feb., Vadsø. Hun blev av den norske regjering hedret med en takkeskrivelse for opofrende arbeid for sykepleie, jordmorvesen og vaksinasjon i en tid da ingen læge fantes i Finnmark.

Hans Peter Esbensen, f. 1808 27. april, Vadsø, d. 1882 29. sept. der, skibsfører, senere losoldermann og havnefoged i Vadsø. Han førte sin fars tremaster «Najaden» med fiskelaster fra Vadsø til København og bragte andre varer tilbake. Da finnemisjonæren Niels Stockfleth i 1825 skulde overta Vadsø prestembede, måtte han reise fra Oslo til København og følge med «Najaden» nordover. G. 1. ca. 1833 i København med Jacobine Katrine Svendsen, f. 1807, Nyhavn, d. 1850 2. des., København, hvor H. P. Esbensen bosatte sig (datter av gjestgiver Svendsen i Nyhavn). G. 2. i Vadsø med Anna Kleven. — J. Beronka: Vadsø bys historie. Vadsø 1933, samt opplysninger fra hans private slektsopptegetninger.

Adelaide Esbensen fulgte efter morens død sin far på en reise til Vadsø og blev igjen hos hans venner fra hvis hjem hun blev gift.

Efter sin fars død flyttet Bitta Kjerschow med moren til Oslo, hvor hun tok eksamen ved Nissens guvernanteklasse 1892, seminareksamen ved samme skole 1897 og arbeidet som lærerinne til sitt giftermål. 5 barn, m 1—m 5:

m I «Elen» *Marie Grøndahl*, f. 1900 24. nov., Oslo, hjemmedøpt 1901 18. mars av sin farfar, fremstilt i Uranienborg kirke 16. juni (faddere: fru amtmann Kjerschow, frøken Mariane Kjerschow, fru advokat Schou, sogneprest Stener Tandberg, boktrykker Carl Grøndahl og Kristian Tandberg). Hun blev student 1920, tilbragte en tid hos Ankers på Sagatun ved Hamar og opholdt sig i fransk familie i Vevey, Sveits, for å studere fransk, musikk og kunsthistorie. I 1924 vikarierte hun på Vestheim pikeskole i Oslo og gjennomgikk senere et kursus på Vinterlandbruksskolen og på Mina Thiis' husholdningsskole. Siden underviste hun privat i sprog og forskjellige skolefag, tok desember 1927 eksamen ved Norske Kvinners Nasjonalråds sosiale kurser i Oslo og arbeidet fra nyttår 1928 i 4 måneder som assistent ved Oslo guttehem. Våren 1931 vikarierte hun $1\frac{1}{2}$ år for frøken Nana Michelet som bestyrerinne av studentersettlementet Fossgården i Oslo og deltok i

Bitta Grøndahl f. Kjerschow.

omkring 10 år ulønt og frivillig i studenterbevegelsens sosiale arbeid samtidig som hun hadde forskjellige vikariater.

Elen Grøndahl blev malt 1934 av Ragnhild Langmyhr.

G. 1933 18. mars, Riis kirke, Vestre Aker, med Hans Bendixen Birkeland, lektor, f. 1903 30. okt., Kristiansand, sønn av skibskaptein Gustav Langfeldt Birkeland, f. 1863 21. nov. på Bellevue, Vestre Moland, g. 1890 9. juli, Kjøbenhavn, med «Hansine» Birgitte Bendixen, f. 1868 4. feb., Kristiansand.

Birkeland, flere gårder i Birkenes sogn ved Lillesand. Slekten har sittet et par hundre år på en av de eldste rydninger på Birkeland og dens menn har siden før 1750 avvekslende hett Ole og Guttorm. Skibskaptein Gustav Birkelands foreldre var skibsfører og -reder Bent Birkeland, f. 1820 7. juli på Birkeland, d. 1898 26. jan., Bellevue ved Lillesand, en eiendom han kjøpte 1859 og formentlig gav det franske navn fordi han fór meget på Frankrike. Han blev gift 1853 8. feb. i Vestre Moland med Marie Magdalene Flørnes, f. 1822 17. sept. på Songe gård, d. 1905 27. feb. på Bellevue; hun «tok sine hatter fra Paris og sin huslærer fra Kjøbenhavn»; datter av skipper Jahn Langfeldt Poulsen Songe, født og opvokset på Flørnes, gift med Inger Kirstine Andrea Ommundsdatter på Songe og en tid bosatt der.

Bendixen, slekten stammer fra Bendix Hemre, f. 1701, gårdbruker på Hemre gård, Vossestrand, senere på Tveito gård der.

Torgeir Bendixen, f. 1763 på Hemre, g. 1784 21. juni med Sophia Hallsteinsdatter.

Bendix Torgeirsen, f. 1785 antagelig på Tveito gård, d. 1856 29. okt. som møllemester på Grim gård ved Kristiansand, g. med Helga Brakestad, f. april 1783 på Brakestad i Evanger (Voss), d. 1868 17. april, Kristiansand. De var av H. N. Hauges venner og dømte sin sønn efter ham.

Hans Bendixen, f. 1825 8. mai, Kristiansand, d. april 1916 som garver der, g. 1850 7. okt., Arendal med Bergitte Olsen, f. 1825 22. aug. der, d. 1879 24. mars, Kristiansand; disse var Hansine Bendixens foreldre. (Meddelt av botanikeren, konservator Johannes Lid, f. 1886 11. jan. på Voss.)

Hans Birkeland tok middelskoleeksamen i Lillesand 1920, artium i Kristiansand 1923, lærerprøve ved Stord 1925 og matematisk-naturvidenskapelig embedseksamen 1932. Han blev vikar ved Kristiansand katedralskole 1933 1. jan., årsvikar ved Kristiansunds offentlige høiere skole 1933 1. juli—1934 1. juli, adjunkt ved Fana høiere skole 1934 1. juli—1935 1. juli og er lektor ved samme skole siden 1935 1. juli. — 2 barn, n 1—n 2:

n 1 *Bent Birkeland*, f. 1934 19. jan., Kristiansund.

n 2 *Grete Birkeland*, f. 1936 11. mars, Bergen, døpt 12. juli, Lillesand.

m 2 *Johanne «Louise» Grøndahl*, f. 1905 24. okt., døpt 10. des. i Uranienborg kirke, Oslo (faddere: fru Louise Tandberg, fru Lita Killengren, frøken Elisa Tandberg, sogneprest S. Tandberg, Harald Kjerschow). Studieophold i Sveits og Meta Bjørns husmorskole ved Kragerø.

G. 1928 16. juni, Uranienborg kirke, med *Finn Arnesen*, h.r.advokat, f. 1901 5. nov., Oslo, sønn av lektor Haakon Arnesen, f. 1863 6. des., Holt pr. Tvedestrand (sønn av sogneprest Harald Arnesen og Margrethe Wildhagen), g. 1892 14. juli, Oslo, med Else Laura Margarethe (Marga) Gamborg, f. 1867 31. juli der.

Arnesen, slekten har navn efter Arne Arnesen, f. ca. 1743 på Sevilhaugen (Sivelstad) i Alvdal, d. 1826 13. april på Majorstuen som hørte under nedre Blindern i V. Aker. Det var hans mening å studere jus i Kjøbenhavn; i stedet overtok han stillingen som fullmektig ved Bærums jernverk. 1788 18. juni giftet

han sig i Aker med enken Anne Halvorsdatter Blindern og drev nedre Blindern gård til hans stesønn overtok den ved Annes død 1824. Arne Arnesens sønnesønn foged Haagen Arnesen i Kvam, g. med Elen Bjerch, var sogneprest Harald Arnesens far. Anne Blinderns far Halvor Haagensen var «den mest ansede bonde som nogensinde har levet i Aker» (dr. Edvard Bull: Akers historie. Kra. 1918, 242 fig.). Han fikk ved reskript av 1801 31. juli særskilt bevilling til å begraves på Blindern gård. Gravstedet ligger like øst for menighetshuset ved Blindern universitet og støtten er en omtrent meterhøi, trekantet, grå sandstensblokk. På forsiden står: «Herunder hviler Støvet af Halvor Blinderen, fød den 16. Junii 1733, død den 29de Junii 1804». På venstre trekant: «Han var hvad Han vilde og Hædre vilde Han det Gode». På høire trekant: «Han var frie for Fordomme og Viirksom i sit Liv». — Han er omtalt i John Torgersen: Torger Erichsen Sollerud og hans efterkommere 1697—1934. Oslo 1935, 96, 97.

Frøken Elisa Tandberg.

Gamborg, opprinnelig dansk slekt som flyttet til Norge i begynnelsen av 1700-årene med Lars Rasmussen Gamborg. En etterkommer var løytnant «Peter» Christian Gamborg, g. med Else Margrete Borgen, hvis sønn o.r.sakfører og statsøkonom «Joachim» Christian Gamborg, f. 1831 12. mars Oslo, d. 1884 6. jan. der, g. 1866 5. okt. der med Elen «Sophie» Gellertsen f. Ovenberg, f. 1838 4. mars, Halden, d. 1930 10. des., Oslo, var fru Marga Arnesens foreldre. Fru Sophie Gamborg var datter av tollbetjent Henrik Nicolai Ovenberg og Larine f. Wang og enke etter trelasthandler konsul «Peter» Julius Gellertsen.

Arnesen blev student 1920, tok forberedende prøve 1921 og juridisk embedseksamen 1924. Han var dommerfullmektig hos sorenskriveren i Valdres des. 1924—jan. 1927 og opholdt sig i Frankrike for sprogets skyld til juli s. å., da han 1. august blev fullmektig hos regjeringsadvokat Kristen Johanssen og i firmaet Helmer, Johanssen & Haavind i Oslo. Han tok advokaturen 1931 og blev optatt i nevnte firma fra mars 1936. Siden feb. 1937 er han sekretær i Foreningen for nordiske juristers norske avdeling i Oslo.

Arnesen kjøpte i 1928 2. etasje og i 1937 1. etasje av Tuengen Allé 5, Vinderen, og bor der. — I barn, n 1:

- n 1 *Finn Arnesen*, f. 1934 7. nov., Vinderen, døpt 1935 17. mars, Riis kirke, av sin farfar.
- m 3 *Eva Grøndahl*, f. 1907 19. aug., døpt 13. okt., Frogner kirke, Oslo (faddere: fru Anna Kjerschow, frøkne Anna Grøndahl og Ingeborg Tandberg, kasserer Erik Grøndahl, doktor N. Paus). Hun blev student 1926, opholdt sig en tid i studieøiemed i Paris og tok $\frac{1}{2}$ års husholdningsskole hos Omsted i Solør.

G. 1930 30. okt., Oslo, i Capella Johannea, Prestenes kirke, vidd av lektor H. Arnesen, med *Christian Offenberg*, grosserer, f. 1904 26. okt., Skien, sønn av grosserer «Henrik» Andreas Offenberg, f. 1869 18. juni, Skien, d. 1936 13. aug. der, g. 1900 30. juni, Oslo, med «Elise» Christine Frank, f. 1873 27. des. der.

Offenberg, slekten er fra Syd-Tyskland og kom efter familietradisjonen tidlig til Norge, men er ikke kjent her før omkring 1650. Grosserer Henrik Offenberg var teologisk kandidat, men gikk efter en brors død inn i sin fars forretning i Skien. — Borchsenius: Skien før branden 1864. Oslo 1934. E. Hoffstad: Merkantil biogr. leksikon, Oslo 1935.

Frank, gårdnavn i Eidsvoll brukt av familien siden 1829, tidligere het den Feiring fra Åsnes i Solør. Elise Frank er datter av vinhandler Christian Frank, f. 1842 på Frank gård i Eidsvoll, d. 1936 26. nov. i Oslo, g. med Anne Marie Brevig, f. 1843 på Brevig gård i Enebakk, d. 1916 i Oslo.

Offenberg blev student 1923, tok eksamen ved Oslo handelsgymnasium 1924 og var ansatt i grossererfirmaet A. Christensen i Oslo fra okt. 1924—okt. 1925 da han begynte i grossererfirmaet Ths. Offenberg & Co., Skien. I 1928 hadde han et 4 måneders studieophold i England og blev i 1930 meddelt prokura i Offenberg & Co. Etter sin fars død i 1936 blev han optatt som sin mors kompanjong.

Han bygde sig villa i Skien i 1936. — 2 barn, n 1—n 2:

n 1 *Christian Frank Offenberg*, f. 1931 2 des.

n 2 *Lise Marie Offenberg*, f. 1934 14. okt., begge i Skien.

m 4 *Ingeborg Grøndahl*, f. 1911 18. april, døpt 11. juni i Uranienborg kirke, Oslo (faddere: fru Astri Kjerschow, frøken Jonna Tandberg, Anders Backer-Grøndahl, ingeniør Jørgen Tandberg). Hun tok middelskoleeksamen 1927, opholdt sig i studieøiemed i Brüssel og gikk på sy- og kokeskole hjemme. 1931 tok hun eksamen ved Orthopædisk Institut, Oslo, opholdt sig i England, tok eksamen ved Treiders handelsskole 1935 og blev s. å. ansatt som medhjelper i Grøndahl & Søns bokhandel.

m 5 *Carl Christian Grøndahl*, f. 1915 29. nov., døpt 1916 27. feb. i Frogner kirke, Oslo (faddere: fru Bitta Grøndahl, frøken Aagot Killengren, boktrykker Carl Grøndahl, overlæge Olaf Tandberg). Han tok middelskoleeksamen ved Riis skole 1931, begynte 1. okt. s. å. den reglementerte 4-årige boktrykkerlære i trykkeriet hos Grøndahl & Søn og gikk samtidig Oslo fag- og forskole for håndverk og industri (boktrykkeravdelingen) med eksamen årsskiftet 1931—32. Våren 1935 pådrog han sig en hjernerystelse ved skiuhell og blev forhindret i den forestående eksamen ved Teknisk aftenskole. Høsten 1935 avla han svenneprøve i boktrykkerfaget og reiste januar 1936 til München for å gjennomgå den 2-årige Meisterschule der deutschen Buchdrucker.

Fra guttedagene var han medlem av sportsklubben Heming, Slemdal. Ved innvielsen av Den Norske Turistforenings hytte Sandhaug på Hardangervidda 1929 7. juli heiste han som yngstemann flagget til topps (foto i Aftenposten 12. juli s. å.). I Arilds orienteringsløp har han gjentatt vunnet premie, og som en ypperlig slalåm- og utforkjører har han likeledes fått mange prisbelønninger.

Carl Christian Grøndahl er medlem av Den Norske Turistforening, Foreningen til Ski-idrettens Fremme og av Kristiania Roklub.

l 2 *Elisa Tandberg*, f. 1873 13. nov., Karlsøy, døpt 1874 13. feb. (faddere: fru handelsmann Helberg, handelsbetjent Wigdahl, skolelærer Olsen, Magdalena Figschou). Hun er musikk lærerinne i Oslo siden 1912 og medlem av Oslo musikk lærerforening 1927—37.

Malt av Hans Nicolai Hansen i Fredensborg, Danmark, omkring 1909 som ateliærskisse i lilla og reseda-grønt ved flygel; billedet tilhører N. N. i Danmark.

13 *Johan «Kristian» Tandberg*, boktrykker, f. 1875 23. juni, Rosvoll prestegård, døpt 10. aug. i Edøy gamle kirke (faddere: Daniel Rognskaug, Sverke Johnsen Moe på Edøy gård, Jørgen Foss med hustru, frøknene Andrea Wullum og Anna Grøndahl), d. 1911 17. mars, Oslo. Han tok middelskoleeksamen ved Gjertsens skole 1891, arbeidet 1½ års tid på A. L. Thunes mekaniske verksted i Munkedamsveien 5, derpå 2½ år i Grøndahl & Søns trykkeri og setteri, hvorefter han fortsatte sin utdanning 3 år i Kjøbenhavn.

Boktrykker Kristian Tandberg og frue Karen f. Andersen.

Tandberg blev ansatt på kontoret hos Grøndahl & Søn i 1899. I forretningen har han satt merker efter sig som den overordentlig elskverdige og dyktige mann der vant venner og kunder. Men hans dypeste interesse var sportsmannens og naturelskerens. Hans far sogneprest Stener Tandberg var skiløper, fjellvandrers, seiler og rytter. Så snart hans barn var store nok til å følge ham, tok han dem med til bakkene i Askims småkuperte terreng og ledet deres første forsøk i hopp og kappløp. For Kristian Tandbergs vedkommende førte denne beskjedne begynnelse til at han som voksen tok beste-premiene ved de største skirenn i Norge og Sverige og var med om å flytte skisporten op i selve fjellene. Han var i 7 år styremedlem i Foreningen til Ski-idrettens Fremme.

Aftenposten lot for et par år siden foranstalte en enquête blandt kjente menn om «Guttedager før i tiden». Dosent Adolf Hoel som tilbragte barneårene på Mysen, skrev (i nr. 176/1935): «I 90-årene var det bare et par gutter som drev med å gå på ski. Skiene var av tønnestaver — primitive greier. Hoppeløp eksisterte ikke. De første som innførte hopping på ski i Mysen var Tandbergguttene — sønnene av sognepresten i nabobygden. Det vakte voldsom opsikt i bygden da en av Tandbergguttene hadde deltatt i Holmenkollen og kom hjem og viste oss kunsten.»

Sammen med sin eldste bror Anders Grøndahl og en venn var Kristian Tandberg i påsken 1894 på sin første skitur i Jotunheimen. Siden blev han blandt foregangsmennene i arbeidet for og gjennomførelsen av vinterturer på ski i fjellene. Knut O. Vole skrev i Skiforeningens årbok 1919, 74: «De første skiløpere paa Juvashytten og Galdhøpiggen», «Nogle aar paa denne tid førte jeg i paasken Kristian Tandberg, Cato Aall, Carl Grøndahl og N. Paus gjennom heimen til Sikkildalen. I de aar lærte jeg at kjende Kristian Tandberg. Hans elskværdighet, oprigtighet og venskap skal leve i mit sind i taknemlig erindring saalænge jeg lever.»

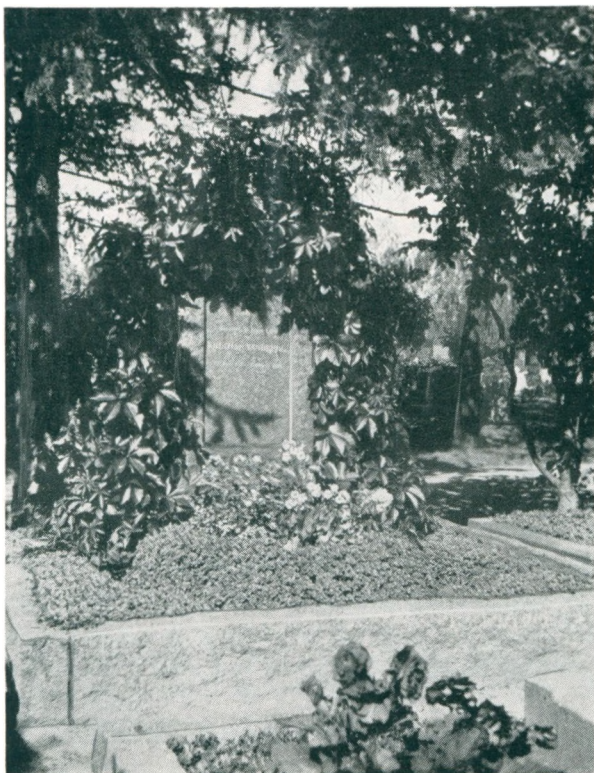
Det var ikke bare interessen for skisport som vakt hos prestebarna under friluftslivet med deres far. Han tok dem med på sommerturer til de siden velkjente fosser ved Solberg, Vamma og Kykkelsrud og fortalte om fjellene som han lik andre i hans studenterdager

heller vandret igjennem enn å ta sjøveien når de skulde tilbringe sommerferien hos slekt og venner på den annen side av de blå berg. Vandrelysten lå dem i blodet og beretningene opmuntret den. Kristian Tandberg drog snart på regelmessige fotturer og fant frem til det som gav ham høve til den rikeste kraftutfoldelse og den største livsglede: tindebestigning. Overlæge Niels Backer-Grøndahl har i Norsk Fjellsport, Kra. 1914, 64—76, gitt en utredning av hvorledes Tandbergs opdagertrang, fryktløse dristighet og hele glimrende utrustning fra naturens side bragte ham til å betrakte tindesporten som den høieste av all idrett og gjorde ham til fører i denne sport. «Tandbergs renne» som han gikk ny 1903, har for alltid knyttet hans navn til Store Skagastølstind. Også hans sjeldne fremstillings-evne, det vakre, avveide og stemningsfylte sprog hvori han skrev sine artikler til Den Norske Turistforenings årbok, gjorde ham til den centrale skikkelse i den krets av venner som på Frognerseteren 1908 10. april dannet Norsk Tindeklub.

Om norsk tindesports overraskende fremgang i årene 1900—07 og om Tandbergs del heri, skrev H. Tønsberg i Norsk Fjellsport, Oslo 1933: «Her var *Tandberg* oss en strålende representant. Han og fjellet hørte sammen. Han var selvfølgeligheten. Rent instinktivt forstod alle at han visste hvad han gjorde. Ganske av sig selv gled han inn i lederstilling, og den velgjørende trykghetsfølelse som da var etablert, sikret den naturlige utfoldelse av de enkeltes dyktighet.»

Ola Berge på Turtagrø sa en gang: «Han var fjellets beste mann.»

Tandberg døde 35 år gammel og blev bisatt i Det gamle krematorium 1911 21. mars. Den senere direktør Hassa Horn og doktor N. Paus var marskalker. Horn hadde valgt 12 av Tandbergs tallrike venneskare til æresvakt om kisten: Eilert Sundt, Henning Tønsberg, Victor Thorn, kaptein Klingenberg, ingeniør Frimann Dahl, dr. Erik Ullén fra Uppsala, Harald Durban-Hansen, Kristian og Georg Lous, kaptein Amundsen, doktor Einar Lindboe og arkitekt Prydz. Den vakre begravelshøitidelighet er omtalt i Aftenposten 1911 21. mars. Nekrolog med fotografi i alle Oslo-aviser 17.—18. mars, Norsk Idrettsblad nr. 11, Sport nr. 12, Norsk Bokhandlertidende nr. 11, Nordisk Trykkeritidende nr. 3, Den Norske Turistforenings og Foreningen til

Kristian Tandbergs grav.

Fot. Karen Tandberg.

«Eltham», Vinderen.

Ski-idrettens Fremme's årbøker 1911. I The Norwegian Club's møte i London 1911 21. mars mintes Cecil Slingsby i noen sympatiske ord Kristian Tandberg. Byråchef Barth innledet Turistforeningens årlige generalforsamling 1911 26. april med en tale som endte sånn: «Turistforeningen er derfor det rette sted at mindes Kristian Tandbergs lyse skikkelse med tak. Gid vort fædreland maa fostre mange sønner som han! Hans minde vil lenge bli bevart i alle idrætskredser.»

Kristian Tandberg har foruten dagbladsartikler om sport, levert artikler til Den Norske Turistforenings og Foreningen til Ski-idrettens Fremme's årbøker. Disse årboksartikler er samlet i et minneskrift: «Kristian Tandberg 1875—1911» som Grøndahl & Søn utgav i 1912. På 10-årsdagen for hans død gav hans brødre i firmaet 10 000 kroner til Den Norske Turistforening som av disse midler opprettet Kristian Tandbergs fond (Tidens Tegn 1921 8. april). — Ø. Sørensen og Kr. Sinding-Larsen har utført hver sin tegning av ham efter fotografi, den første i 1911, 18 × 26, den annen i 1935, 31 × 37.

KRISTIAN TANDBERG

In memoriam.

Høifjeld — nuter — svimlende tinde
i rummet der oppe bak skyen du svandt,
— der var det han lærte en Gud at finde,
en Gud som aldrig i dyppet han fandt.

Høifjeld — han elsket din evige sten,
hos dig, der blev han i sjælsbunden ren.
Du satte dit præg paa hans daglige virke,
du var og du blev hans eneste kirke.

Over endløse bræer — under snefjonnens hvælv,
jeg saa ham en stormnat, da var han sig selv.
Mot stormskrikets hvin, han smilte saa stille.
«Ei spørs hvad du kan, men blot at du vilde.»

Slik saa jeg ham ofte i farens stund,
naar alvor det gjaldt, i fjeldets øde,
med altid det lune smil om mund.
Som mand han levte — som mand han døde.

Fra fjeldviddens øde, nu lyder tilbake
hans tonende tak for de solrike dage.
Naar stormkastet farer om jøklens tinde,
da er det en høisang, til fred om hans minde.

Fred. B. Dahl (C. Dahls Boktrykkeri, Oslo).
i Sports julenummer 1912.

G. 1905 20. juni, Hellerup ved Kjøbenhavn, med «Karen» *Margrethe Andersen*, f. 1884 26. juni, Kjøbenhavn, datter av grosserer «Carl» Christian Andersen, f. 1830 15. aug., Kolding, døpt 5. sept. i St. Nicolai kirke, d. 1892 13. juni, Kjøbenhavn, g. 1872 28. des. der med Marie Eickhoff, f. 1845 31 jan. der, d. 1926 28. jan. der.

Andersen, visstnok oprinnelig gårdbrukerslekt fra det sydlige Jylland. Sammen med en bror grunnla Carl Andersen den ansette herreekviperingsforretning «Brødrene Andersen» på Kongens Nytorv i Kjøbenhavn; deres foreldre var «avlsmann» (proprietær) Christian Andersen og hustru Dorthe Oles Datter i Kolding. I enkefru Marie Andersens vakre og gjestfri hjem, villa Søhus, Schjerfigsvej nærmest Øresund, fant de unge fra Norge en hyggelig omgang under sine Kjøbenhavnserophold.

Eickhoff, Johan Leonhard Gottfried August, fabrikant, f. 1809 4. mars, Wittenförden i Mecklenburg-Schwerin, d. 1875 30. mai i Kjøbenhavn, hvortil han var reist 1829 for å lære smihåndverket. Her blev han forlovet med Johanne Grønbeck, f. 1811 13. jan. i Nyboder, datter av skibsbygger og kvartermann ved Orlogsverftet, Jacob Grønbeck. Da Eickhoff vilde vende hjem til Mølln i Lauenburg, med svennebrev, nektet Hanne å forlate Danmark, han giftet sig 1837 30. juni og blev i Kjøbenhavn, hvor han grunnla I. L. G. Eickhoffs maskinforretning som etterhånden fikk europeisk ry og marked for sine trykkemaskiner. I 1836 var han med på å bygge den første hurtigpresse i Danmark og da han i april 1848 fikk bevilling til å anlegge og drive maskinverksted i Kjøbenhavn, la han sig særlig efter hurtigpresser samt boktrykkeri- og bokbinderimaskiner (C. F. Bricka: Dansk biografisk leksikon IV, 457). Fabrikkens vekst nøtde ham til å flytte den fra Nyhavn til Vesterbro, hvor den nu drives av hans etterkommere under firmanavn J. G. A. Eickhoff. Forbindelsen mellom familiene Eickhoff og Grøndahl er gammel, idet boktrykkerfirmaet Grøndahl tidlig begynte å ta sine maskiner hos Eickhoff.

Denne manns sprichwort lød: «Selbst ist der Mann», og han var et jern i utholdenhet. En morgen følte han sig riktig syk, men gikk til sin smie på Nyhavn og hamret ved essen hele dagen. Kommet hjem om aftnen lot han hente læge; denne konstaterte sorte kopper, men faren var overstått, patienten hadde svedet ut det verste ved den glødende esse. Hustruen Hanne var ham verdig. Som barn gjorde hun sig bemerket ved å spinne samtidig på to tener, hvorfor Fredrik VI engang forærte henne en sølv femmark til belønning. Den gav hun sin mor å kjøpe brød for.

Fru Karen Tandberg bor siden 1913 i en av byggmester Christian Hansen opført villa Eltham 3: skotsk «old home», Håkon den godes vei 7 b, Vinderen. I hennes ekteskap med Kristian Tandberg var det 3 barn, m 1—m 3:

m I *Per Tandberg*, boktrykker, f. 1906 16. nov., Oslo, døpt i Uranienborg kirke (faddere: sogneprest S. Tandberg, boktrykker Carl Grøndahl, Sven-Aage Andersen, fru Marie Andersen, frøken Kamma Nyrop). Han tok middelskoleeksamen 1922, var derefter

setterlærling i Det Mallingske Bogtrykkeri til 1925, arbeidet $\frac{1}{2}$ år hos boktrykker Max Rich. Kirste, tok svennebrev hos Grøndahl & Søn 1926 og studerte i Tyskland 1927 og 1928. Det påfølgende år var han syk, i 1930 opholdt han sig $\frac{1}{2}$ år i England i studieøiemed og var fra s. å. ansatt hos Grøndahl & Søn til 1932 da han blev disponert for Steenske Boktrykkeri Johannes Bjørnstad A/S, Oslo. Han fulgte med forretningen da denne i februar 1935 flyttet sammen med Grøndahl & Søn til Munkedamsveien 35 og gikk op i sistnevnte forretning. Han blev meddelt prokura i firma Grøndahl & Søn 1936.

Per Tandberg er medlem av Oslo Boktrykkerforenings styre, Svenneprøvenevnden og Det kollegiale utvalg siden 1936. Han er livsvarig medlem av Den Norske Turistforening og Foreningen til Ski-idrettens Fremme. Kjøpte 1937 villa på Ullernåsen.

G. 1935 16. sept., Ullern, V. Aker, med *Liv Bjørge*, f. 1911 24. aug., Oslo, datter av skibsmegler «Hjalmar» Andreas Bjørge, f. 1884 24. des., Fredrikstad, døpt 1885 1. mars, Glemmen kirke, g. 1910 12. mars, Fredrikstad, med sin «fille-niece» «Lilly» Margrethe Bjørge, f. 1887 6. mars, Vestre Fredrikstad. — 1 barn, n 1.

Bjørge, engang en storgård i Sande, Vestfold, slektens oprinnelige hjem som nu er delt. Skibsmegler Bjørge er sønn av Jørgen Halvorsen Bjørge på Bilet i Glemmen, f. 1846, d. 1929 12. mars, g. med Amalie Hansdatter, f. 1850, Fredrikstad, d. 1909 9. des. der. Fru Lilly Bjørges foreldre er skibskaptein Carl Johannessen Bjørge, f. 1852 24. april, Drammen, d. 1924 6. aug., Lovisenberg sykehus, Oslo, g. i Drammen med Maren Kristine Bryn, f. 1857 16. sept. der, d. 1916 13. mars, Fredrikstad.

n 1 *Helen Tandberg*, f. 1936 6. des., Oslo, døpt 14. mars, Ullern, Vestre Aker.

m 2 *Carl Kristian Tandberg*, f. 1908 3. mai, Oslo, d. 14. aug. s. å.

m 3 *Helen Tandberg*, f. 1910 29. mars, Oslo (faddere: fru skibsreder Gørrissen, fru Louise Tandberg, boktrykker Anders Grøndahl, doktor Olaf Tandberg, frøken Nora Wickman). Hun tok eksamen som sykegymnast og massøse ved Orthopædisk Institut i Oslo 1930, lærte barnepleie på doktor Frølichs klinikk, gikk Treiders handelsskole, men reiste til utlandet før eksamen. Hun har husholdningsskole og gikk vevkursus.

Hun blev malt 1934 på Vinderen av Olav Engebrigtsen, 78 × 88, tilhører fru Karen Tandberg.

G. 1934 20. mars, Riis, Vestre Aker, med *Herman «Severin» Løvenskiold*, skogeier, f. 1908 4. jan., døpt 4. april, Ullern, Vestre Aker, sønn av skogeier, forstkandidat Carl Løvenskiold til Ullern, Øier og Fensjø, f. 1874 3. nov., Ullern hovedgård, g. 1903 8. des. med Elise Bruun, f. 1879 28. mai, Vestre Aker.

Løvenskiold, slekten kom til Norge fra Lübeck noe efter 1650 med Hermann Leopoldus, f. ca. 1620, Sachsen, d. 1696 som trelasthandler og overformyndet i Oslo, g. 1674 med Barbara Wiggers (ikke norsk, se NST II, 217). Deres sønn, eier av Holla jernverk i Norge, konferensråd Herman Leopoldus, f. 1677 18. oktober, d. 1750 16. april, kjøpte 1739 Løvenborg baroni på Sjælland og blev adlet i Danmark under navn Løvenskiold. Fra dennes sønn i 1. ekteskap stammer den norske linje. — Chr. Holst: Den norske linie af ætten Løvenskiold, Chra. 1880. C. L. Løvenskiold: Den Løvenskioldske slægtbog. Kbh. 1882. H. Krog Steffens: Norske slægter I. Kra. 1911. C. M. Munthe: Vore felles ahner, NPT III, Oslo 1926 (gj. nr. 409, komtesse Sophie Hedvig Knuth, stammer Severin L. fra de gamle norske konger).

Ingeborg Juel f. Tandberg.

Bruun, tidligst kjente mann av denne slekt Bruun var skibsfører Christian Eilert Bruun, d. ca. 1712 i Larvik. Hans sønn, skibsfører Christian Bruun, d. 1796 i Porsgrunn, var farfar til h.r.assessor Eskild Bruun, f. 1804 12. okt., Kristiansand, g. med Dorothea Marie Young, hvis sønn, h.r.advokat «Axel» Carl Arnt Bruun, f. 1843 19. juni, d. 1883 11. des., Oslo, g. med Maren Johanne (Hanne) Høe Brodtkorb (fra Kjørboe i Bærum), f. 1851 7. mai, Hobøl, d. 1915 24. feb., Oslo, var Elise Bruuns foreldre. — Studentene fra 1893. Herlof Dahl tegnet familien Brodtkorbs stamtre jan. 1924.

Severin Løvenskiold vokste op på slektsgården Ullern, tok middelskoleeksamen i Oslo 1923 og var derefter et par år på skole i Folkstone, England. Han tok avgangseksamen ved Oslo handelsgymnasium 1926 og var ansatt i trelastfirmaet Westye Egeberg & Co. høsten 1926 til sommeren 1928 (arbeidet i firmaets skoger, trelastbruk og kontorer). Etter å ha tjent sin verneplikt i Garden til mars 1929 blev han midlertidig bestyrer av sin fars eiendommer Øier og Fensjø skoger

i Brandval. Samme høst reiste han til New York hvor han var ansatt ved Oxford Paper Co.s kontorer i Rumford, Maine og New York; en kort tid var han sekretær ved det norske konsulat i New York. Sommeren 1931 kom han tilbake til Norge og blev igjen bestyrer av Øier og Fensjø skoger til september 1933 da han overtok disse eiendommer og bosatte sig på gården Øierberget.

Løvenskiold har deltatt i en rekke konkurranser på ski, i kapproninger og skogsløp og har flere premier. Han er ivrig jeger, fjellmann og tindebestiger og blev optatt som medlem av Norsk Tindeklub 1927. Siden 1933 er han formann i Brandval-Finnskog Idrettslag og siden 1935 samme i Rotna Fløtningsforening. — 2 barn, n 1—n 2:

- n 1 *Carl Løvenskiold*, f. 1935 19. mai, Oslo, døpt 12. juni, Ullern kirke, Vestre Aker.
- n 2 «*Kristian*» *Severin Løvenskiold*, f. 1937 2. des., Oslo.
- l 4 «*Ingeborg*» *Marie Tandberg*, f. 1876 6. juli, Rosvoll prestegård, døpt 13. aug. i Edøy gamle kirke (faddere: besteforeldrene Grøndahl, frøken Grethe Grøndahl, Per Edøy med hustru). Kurven med dåpsklædningen blåste overbord under båtturen mellom Rosvoll og Edøy, men blev fisket op, så barnet kom pyntet i kirke. Hun tok middelskoleeksamen 1892, var en tid guvernante og utdannet sig derpå til Røde Kors søster. Hun er interessert skiløper og fjellvandrer, fikk som barn ekstrapremie i hopprenn for gutter og tok i 17-års alderen 1. premie i landsrenn for damer i Fjelkenbakken. Under en klatretur i øvelsesterrenget Kolsås gav hun anledning til at «*Kålbladet*» blev døpt 1904 16. okt. (H. Tønsberg senior: Klatring i Oslo omegn. *Kålbladet* og Ramsåshulen. Norsk Fjellsport 1933, 142 fig.). Av Den Norske Turistforening er hun livsvarig medlem.

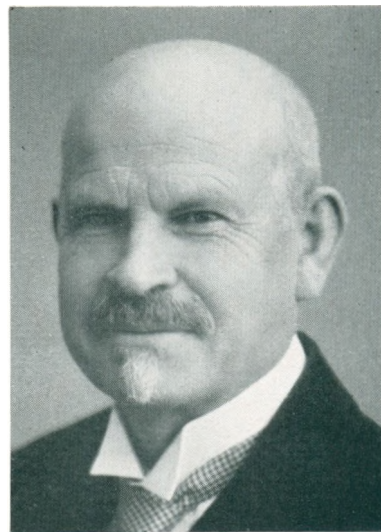
G. 1. 1908 10. des., Eidsberg, med «*Otto*» *Joachim Moltke-Hansen*, fabrikkieier, f. 1844 21. aug., Søndre Helgeland, d. 1920 1. jan., Oslo, bgr. 8. jan. Strømsø, Drammen,

sønn av sorenskriver Fredrik Christian Hansen, f. 1799 26. des., døpt 1800 8. jan., Kristiansand, d. 1864 6. nov., Eidsvoll, g. 1823 30. aug., Kristiansand, med Albine «Elise» Fougner, f. 1801 27. feb., Fron, d. 1846 27. juli, Alsenøy. — Biografi i utgaven av 1909.

Moltke-Hansen. Rådmand og hospitalsforstander i Kristiansand Henrich Friderich Hansen var f. 1776 18. april, København, d. 1845, Kristiansand, kom som fullmektig til stiftamtmander, grev Otto Joachim Moltke, efter hvem han opkalte sønnen, den senere sogneprest Otto Joachim Moltke Hansen (sorenskrivers bror). Fabrikkeier Moltke-Hansen som var opkalt efter farbroren, knyttet de to navn sammen.

Fougner, slekten fra søndre Fougner gård i Østre Gausdal stammer fra lensmann Simen Hegge, 1588—1665. Elise Fougners farfar var Ellef Simensen Fougner på Lunde i Gausdal og hennes foreldre landhandler Simen Ellefsen Fougner i Fron, 1764—, g. med «Maren» Hermana Wang, 1768—1817. — H. Krog Steffens: Norske slægter II.

G. 2. 1922 5. aug., Kragerø rådhus, med *Einar Juel*, brukseier, f. 1866 5. jan., Drammen, sønn av trelasthandler der «Iver» Albert Juel, f. 1818 25. sept., Eik gård i Skoger, d. 1901 3. juni, Fjellheim, Bragernes, g. 1848 4. juni der med «Fredrikke» Wilhelmine Thorne, f. 1827 23. sept. der, d. 1900 27. mars på Fjellheim.

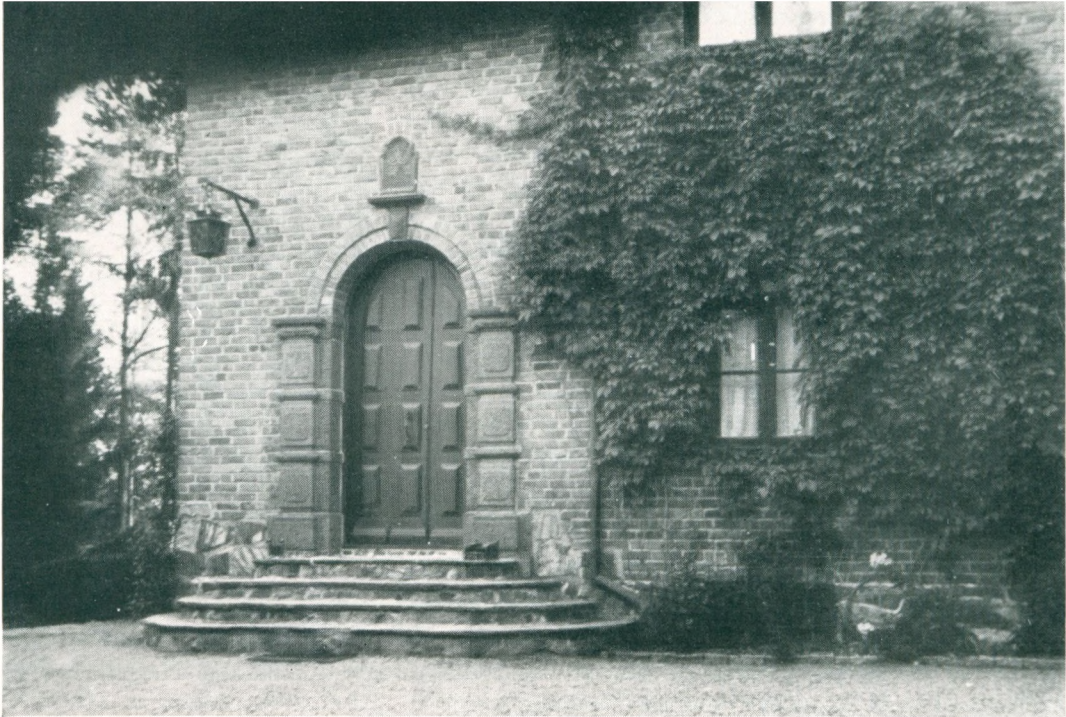

Brukseier Einar Juel.

Juel, dansk slekt som kom til Norge med Rasmus Hanssøn Juel, f. i Højreby på Lolland, hvor han døptes 1678 28. april, d. på Eik i Skoger, bgr. 1762 17. juni. — Skogerboken. Herredets historie. Drammen 1931, 244 flg. A. Juel: Stamtavle over familien Juel fra Skoger og Drammen, Oslo 1937.

Thorne stammer fra opsitteren Haagen på Nesthorne gård i Eiker, født i siste halvdel av 1500-årene. Hans sønn Claus Haagensen, f. ca. 1600, g. med Thorbjørg Tollefsdatter. Disses sønnesønns sønn var Christopher Olsen som antok navnet Thorne; han blev kjøpmann og overformynder i Bragernes, til hvis rikeste menn han hørte. Han og hustru f. Hofgaard var besteforeldre til konsul Johan Fredrik Thorne, f. 1801 23. sept., Bragernes, d. 1854 7. mars der, g. 1. 1827 18. mars der med «Henriette» Dorothea Schive, f. 1800 28. sept., Kongsberg, d. 1841 15. juni, Brantenborg, Bragernes, Fredrikke Juel f. Thornes foreldre. — Chr. A. Thorne: Enkelte optegnelser af familien Thornes slægtregister, Moss 1881. M. Arnesen: Stamtavle over slægten Thorne, Kra. 1885. S. H. Finne-Grønn: Om slekterne Thorne og Tyrholm i NPT III.

Einar Juel blev student fra Drammens skole 1884, tok 2. eksamen 1885 og blev praktisk utdannet til landmann ved Hillringsberg bruk i Sverige. Han tok eksamen ved Ås landbruksskoles høiere avdeling 1888 og blev derpå ansatt ved Hillringsberg bruk som kontorist og arbeidsformann ved sagbruket og høvleriet. I 1889 la han sig efter sprog i Tyskland og England og efter tilbakekomsten s. å. kjøpte han Storøen i Tyrifjorden av Ole Rytterager, men solgte den et års tid senere til Th. Løvenskiold og reiste til Amerika i 1891. Der kjøpte han en landeiendom i Stanwood nær Seattle i staten Washington og drev den i 8 år. Her var han med å oprette statens første andelsmeieri, hvor han med kort avbrytelse stod som forretningsfører fra opprettelsen til sin hjemreise til Norge i 1899. En vei i Stanwood bærer hans navn.

Fot. F. Løsting.

«Furuhaugen», Riis.

I 1901 overtok han sammen med en slektning, den senere generalkonsul Christian Berner, et Oslofirmas filial i Göteborg, men trådte ut av forretningen og kjøpte 1902 Stensby gård på Eidsvoll med sagbruk, møllebruk og meieri, med 1000 mål innmark og 7000 mål skog op mot Hurdalstraktene. Hovedbygningen var opført av det Ankerske fideikommiss med nesten metertykke murer og er senere omgjort til Eidsvoll sykehus. Denne eiendom solgte Juel 1906. Ved hans avreise inneholdt Eidsvoll Blad nr. 97/1906 en takk til ham fra samtlige hans arbeidere for de år han hadde vært der og for den storartede og hyggelige avskjedsfest han arrangerte for arbeiderne og deres hustruer. «De har i sandhed været en god og omsorgsfuld arbeidsherre der altid har havt arbeidernes ve og vel for øie.»

Juel overtok i 1910 Kirkholmen sagbruk og drev trelastforretning og en kort tid skibsrederi i Kragerø. Sagbruket solgtes 1916. I Kragerø var han medlem av bystyre og formannskap, var ordfører, overformynder, direktør for det kommunale elektrisitetsverk, formann i Sparebankens forstanderskap, bankdirektør og medlem av forskjellige komiteer. Forsommeren 1921 dirigerte han samfundshjelpen. Han frabad sig gjenvalg som ordfører fra nyttår 1923 og flyttet til Oslo. Kragerø bystyre sendte ham i september s. å. et diplom med styrets 14 egenhendige underskrifter og takk for hans uegennyttige arbeid for byen.

Da Juel og frue flyttet til Oslo, bosatte de sig i Kruses gt. 5 b hvor fabrikkeier

Moltke-Hansen i 1918 hadde kjøpt 1. etasje med hage. Høsten 1934 kjøpte Juel Furuhaugen, Trosterudveien 20, Riis, hvor familien siden mars 1935 har hatt sitt gjestfri hjem.

15 *Olaf Tandberg*, overlæge, f. 1879 7. aug., Askim, døpt 15. okt. (faddere: stiftsprost Jørgen Tandberg, boktrykker Carl Grøndahl, frøknene Marie og Ulrikke Tandberg), d. 1932 15. juni, Lillehammer. Han blev student 1897 fra Katedralskolen i Oslo hvor han engang fikk et skolestipendium, blev vpl. sekondlønntant i trenet 1898, vpl. pr.lønntant i sanitetet og kand. med. 1904, 2. assistent ved Stavanger kommunale sykehus fra 1. juli s. å., kandidat ved Rikshospitalets kirurgiske og indremedisinske afdeling 1905 1. juli—1906 1. juli. I 1/2 år studerte han kirurgi hos professor Kocker i Bern og i tyske byer og var fra 1906 20. des. til okt. 1909 assistentlæge ved Levanger kommunale sykehus. Resten av året studerte han i Kjøbenhavn og Tyskland, var kandidat ved Fødselsstiftelsen i Oslo 1910 1. mars—30. juni og fra 1. juli s. å. reservelæge hos overlæge Alexander Holst ved Trondheim kommunale sykehus' kirurgiske afdeling. 1911 1. juni blev han overlæge ved Nordre Trøndelags fylkessykehus i Levanger. Her gikk han i gang med nybygging og restaurering av sykehuset og skapte det om til en helt moderne anstalt. Ved sin dyktighet begynte han å gjøre sig bemerket og å trekke både studerende og patienter til sitt sykehus. Som eksempel på hans intense iver i arbeidet fortelles, at da et barn ved et ulykkestilfelle fikk en kniv i maven, beordret han pr. telefon: la kniven sitte og kom øieblikkelig. Selv stod han, tross overlesset med arbeid, hvitklædd på gårdsplassen med utstrakte armer da barnet blev overgitt ham fra bilen, som en pil før han op trappen til operasjonsstuen og reddet barnets liv. Under opholdet i Levanger var han flere ganger på kortere studiebesøk i Stockholm og Lund.

Da han våren 1917 var blitt utnevnt til overlæge ved Oplands fylkessykehus i Lillehammer beklaget trønderne i varme og rosende ordelag hans forestående avreise i *Nordensfjeldske Tidende* nr. 64, 93/1917. Bladets nr. 90, 8. aug. inneholdt et dikt av O. M. «Til overlæge Tandberg», siste vers lød:

«Du gaar fra os før middagstid, —
men sykehusets lyse, nye sale
og tusen venner de vil tale
om alt dit stræv — om al din flid.
Mottag vor tak — mottag den ros:
Du godt og atter godt utrettet!
Du nød og atter nød har lettet!
Vi sørger naar du gaar fra os.»

Før Tandberg tiltrådte på Lillehammer studerte han i Tyskland med doktor Rolls legat. Ved siden av sin stadig voksende praksis tok han også her fatt på modernisering av sykehuset, og da det efter en storstilet ombygging stod ferdig mars 1923, presenterte det sig som et av de mest tidsmessige i sitt slags i Norge. «Byggekomiteens formann var sykehusets dyktige og berømte overlæge Olaf Tandberg». (*Tidens Tegn* nr. 75/1923, 31. mars.)

Som fremragende kirurg var han søkt fra hele landet, også fra Oslo og utlandet. Efterat han i 1917 var kommet til Lillehammer, optok han i samråd med og opmuntret

Overlæge Olaf Tandberg.

av overlæge W. Holmboe på Mesnalien kursted, operativ behandling av lungetuberkulose. Ved siden av professor P. N. Bull som efter anmodning av Holmboe utførte den første torakoplastikk i Norge i 1914, må Tandberg nevnes i første rekke blandt dem som anvendte denne behandlingsmåte på tuberkulosepatienter. Til benyttelse ved disse operasjoner konstruerte han et spesielt instrument, periostavløseren, ved hvis bruk man sparte inn tid.

Tandberg var av de store bidragsydere til Patologisk institutts undersøkelser av kreftsvulster og han vant anerkjennelse som nyskaper og administrator. Tillike var han en dyktig økonom på sine sykehus, som han gjorde til mønsteranstalter av så høi anseelse at den underordnede lægestilling der var søkt som utdannelseplass, og hvorhen også ferdige kirurger kom for å se og lære.

På hans 50-års dag gjorde Mons Lie sig i Lillehammer Tilskuer og Aftenposten til tolk for de tusener som ønsket ham hell og lykke og at «denne seige, nervespente mann må få arbeide lenge fremover og øve sitt verk til menneskehetens beste».

I 1926 valgtes han til Den norske lægeforenings visepresident for 2 år og derpå til dens president for neste 2 år. 1930 blev han formann i Norsk kirurgisk forening, men blev syk og døde før 2-års perioden var forbi. Det er blitt sagt at alltid parat, alltid våken til det ytterste brente han sitt lys fra begge ender og da sykdom kom var hans motstandskraft brutt. Han bukket under for den sykdom til hvis bekjempelse ad kirurgisk vei han hadde gjort sitt livs betydningsfulle innsats: tuberkulosen.

Tross alt det sørgelige han så, var han en livsglad mann for hvem ingen dag blev for lang uten den hvor det stod om patientens liv. Hans følsomme, hensynfulle godhet og hans humor gjorde omgangen med ham overordentlig behagelig. Utenfor arbeidet var hans sterkeste interesse friluftsliv og sport og hans beste hvile harejakt, musikk og bilturer, hvor hans optatthet ved rattet gav hjernen ro for medisinske problemer. I studenterdagene var han medlem av Norske studenters roklubb hvor han en tid var rochef og tok en rekke premier ved kapproning. Sammen med sine brødre og adskillige venner var han med da skiklubben Frigg blev stiftet 1892 8. mai. Han hørte blandt landets stiligste skiløpere og var innehaver av de høieste norske og svenske premier, således tok han kongepokalen for kombinert klasse i Holmenkollen 1901 og Norsk Idrætsblads pokal for beste lengdeløper fra byene 1900. Efter å være sluttet som aktiv deltager i renn, fungerte han i en årrekke som dommer i Holmenkollrennene og ved løpene i Lysgårdbakken ved Lillehammer; begge steder prøvde han bakken siste gang 1931. Efter opfordring holdt han foredrag om langrennstrening i skiklubben på Lillehammer, gjengitt i Aftenposten 1926 30. jan. Ved Lillehammer skiklubbs 50-års jubileum 1933 3. feb. nevntes Olaf Tand-

berg som et av klubbens største navn. (Aftenposten nr. 61/1933.) «Han var ypperlig i idrett og den vakreste av menn» blev det sagt i en nekrolog.

Som et tilfeldig eksempel på hvad det var som foruten dyktighet gjorde denne læge «elsket og avholdt inntil det enestående, ja, likefrem forgudet» forteller professor Johan Holst i sitt memoriam i Aftenposten: «En småbruker blev innlagt for øieblikkelig hjelp på sykehuset hvor han lå og klaget, ikke over sin sykdom, men over sin høiavling som nu ikke kunde bli bragt i hus. Samme eftermiddag fikk Tandberg mannskap med sig, reiste op til småbruket, kjørte høiet i hus og befridde ved denne kausale terapi sin patient for hans verste plage. Mangen en liten bonde eller småbruker op igjennem Gudbrandsdalen vil kunne fortelle lignende eksempler på at Tandberg, også utenfor det rent medisinske har gitt dem en stille håndsrekning.» — «Skapt som han var til å utmerke sig,» slutter professor Holst sin nekrolog i Norsk Magazin for Lægevidenskapen 1932, 921 flg. «følte han i sin store beskjedenhet den beundring han møtte og det ry han vant nærmest generende. Enten det var i kirurgien, som kollegenes tillitsmann eller på idrettens område så gjaldt det for denne uegennyttige og idealistisk sinnede mann at «he did things just for the doing, letting babblers tell the story».

Doktor E. Onsum skrev i sin nekrolog i Aftenposten: «Olaf Tandberg var en høibåren mann, en helstøpt personlighet, en mann hvis liv og virksomhet — som læge — som sportsmann og som menneske kan stå som et lysende eksempel for landets ungdom.»

«D'er vondt når den skal døy, som var så gild
og endå kunde mange storverk gjera.
D'er vondt, når attåt det han og var snild
og hjelp i naud så gjerne vilde vera.
D'er nok av skrap i alt det armodsrrike
om ikkje dauden taka skal til slike.»

«Dagningen» 1932 16. juni efter Vinje.

Ved bisettelsen 17. juni i det gamle krematorium i Oslo blev bare hans yndlingssalme «Dype, stille, sterke, milde» sunget og Eivind Alnæs hadde valgt å spille Sibelius' Elegie av Kong Kristian suiten fordi han kjente Tandberg personlig og denne musikk best gav uttrykk for hans vemodige sorg. Om bisettelsen, se Aftenposten og Morgenbladet 18. juni. Urnen blev satt ned i familiegravstedet på Vestre gravlund.

Olaf Tandberg har, foruten artikler i dagspressen, skrevet følgende: I *Norsk Magazin for Lægevidenskab* 1908, 44—50: Et tilfælde af irreponibel tyndtarminvagination. 1910, 632—42: Om tranplantationer og deres anvendelse i kirurgien. En oversigt. 1915, 317—21: Et tilfælde av samtidig extra- og intrauterin graviditet. 1916, 181—91: 4 tilfælder av pneumocoperitonit. 1917, 325—34: Bidrag til gastroenterostomiens

Eva Tandberg f. Thorne.

Innherad fylkessykehus, Levanger.

komplikasjoner. Forhandlinger i Kirurgisk forening 1921, 58: Fractura femoris supracondylica. 59: Phytzoar ventriculi. 60: Extirpation av en spontan rumpert leverafekt. 1922, 70: Fractura femoris supracondylica med ischæmisk lammelse. 71: Stor retroperitoneal inkarceration gjennom intersigmoidens. 72—74: Perforation mellem galdeblære og appendix. 1924, 63 fig.: Spontan symmetrisk gangræn av begge føtter og samtlige fingre. 1926, 57—59: Strumectomia, komplisert med tracheotomi. 59—61: Fractura tali. 62: Usædvanlig «pælingslæsion». 1928, 19—21, Årsm. (17 Krg. M. 192—97): Et tilfælde av lungereseksjon for malign lymfogradulomatose.

Medicinsk Revue 1912, 13, 14, 15, 16, 17: Aarsberetning for Indherreds sykehus. 1915, 345—61: Resultatene av 32 prostatektomier ved Indherreds sykehus.

Festskrift til overlæge Axel Cappelen 1918: En ny seneplastik ved platfot.

Årsberetning fra Opland fylkessykehus 1918—30.

I det dengang brennende spørsmål om abortus provocatus tok han som president for Den norske lægeforening på årsmøtet i 1930 helt og fullt standpunkt for dr. Tove Mohrs forslag og på det store møte av læger og jurister i Medicinsk selskab 1931 27. feb., hvor alle Høiesteretts dommere var til stede, gav han et meget humant innlegg til fordel for saken. (Aftenposten nr. 20/1931, Arbeiderbladet nr. 160/1932, 16. juni.)

Kilder: I. Kobro: Norges læger II. 1800—1908. Kra. 1915, 453. Studentene fra 1897. Hvem er hvem, 2. Kra. 1930. Nekrologer i Aftenposten, Morgenbladet, Dagbladet 1932 15. juni, Nationen, Tidens Tegn, Arbeiderbladet, Laagen, Dagingen, Gudbrandsdølen 16. juni, Tidsskrift for Den norske lægeforening nr. 15—16 1932, Medicinsk Revue, Bergen 1932, 332, Skiforeningens årbok 1932, 72.

G. 1906 24. sept., Eidsberg, med *Eva Thorne*, f. 1883 28. nov., Moss, datter av dansk visekonsul der, disponent Ringo (Rino) Henry Thorne, f. 1850 3. sept., Drammen, d. 1900 26. mai, Jeløy, g. 1879 19. des., Moss, med Caroline (Calla) Fredrikke Holst, f. 1857 16. februar der, d. 1896 21. april, Jeløy.

Hun er siden våren 1936 bosatt i egen villa ved Smestad og giftet sig 1937 7. jan. i Oslo med Erik Plahte fra Bærum.

Opland fylkessykehus, Lillhammer.

Thorne, side 111. Konsul Rino Thorne var havlbror av fru Fredrikke Wilhelmine Juel f. Thorne og sønn av konsul i Drammen Johan Fredrik Thorne, f. 1801 23. sept., Bragernes, d. 1854 7. mars der, g. 2, 1842 2. sept., Bergen, med Gurina (Rina) Johanne Paasche, f. 1817 30. mars, Bergen, d. 1878 8. juli Oslo.

Holst. Slekten som er meget liten, levde sist i 1600-årene i Mandal og hadde intet Holst-navn. Omkring midten av 1700 tallet flyttet en av familien til Kjøbenhavn og tok navnet Holst, av hvilken grunn kan ikke påvises. Hans sønnesønn Bent Svendsen Holst kom ganske ung til Norge, fikk skipperborgerskap i Tønsberg 1811 25. jan., var norsk sjømann under krigen med England, blev fanget og satt i prisongen. Bosatte sig efter krigen i Tønsberg, hvorfra han førte skib og hvor han blev gift. Hans sønn Fredrik Julius Holst, f. 1818 23. mars, Tønsberg, d. 1865 6. mai som trelasthandler og grosserer i Moss, g. 1847 23. des. der med Caroline Dorothea Monrad, f. 1822 20. sept., Mo i Telemark, d. 1907 10. sept., Moss, var fru Calla Thornes foreldre. (Medd. 1936 26. aug. av o.r.sakfører Joh. Fr. Thorne, Moss). — Om slekten Monrad som stammer fra Luthers svoger presten Jacob Monrad i Luthenthal, se W. Brandt: Legatfamilien Ameln, Bergen, 1884, 55, 95.

Overlæge Olaf Tandberg og frue hadde 3 barn, m 1—m 3:

m I *Sidsel Tandberg*, f. 1907 4. juli, Levanger (faddere: sogneprest S. Tandberg og frue, frøknene Helen Thorne og Lotte Holst, o.r.sakfører Jørgen Schive). Hun bodde en tid i Sveits i studieøiemed.

G. 1929 3. aug., Garmo kirke på Maihaugen — vigselen blev forettet av hennes grandonkel fhv. sogneprest Adolf Grøndahl — med *Morten Helsing Gjessing*, overlæge, f. 1901 23. april, Kristiansund, sønn av læge der Hakon Gjessing, f. 1866 14. feb., Drammen, g. 1894 21. juli, Kristiansund med Elise Christine Helsing, f. 1870 21. sept. der.

Gjessing, oprinnelig dansk slekt som kom til Grimstad ca. 1700. Doktor Hakon Gjessing er sønn av skibsreder i Drammen «Harald» Fransisco Antonio Gjessing, f. 1833 13. mai, d. 1901 21. april, og Karoline Kierulf, f. 1839 15. april; skibsrederens far var dispassjør i Drammen, Christian Gjessing, 1806—82, g. med Anne Nicoline Stoltenberg, 1799—1877, nr. 163 i C. M. Munthe: Vore felles ahner. Josef Landgraff: Grimstadslægter.

Helsing menes å være norsk slekt, idet navnet betyr: den som bor på Halså. Tidligst kjente mann, Ole Helsing, 1691—1762, var kjøpmann i Kristiansund. «En Morten Helsing var dog allerede landsknekt hos erkebiskop Olav Engebretsen, og da Morten er et familienavn, er det ikke utelukket at landsknekten hører til samme slekt.» Fru Gjessing er datter av kjøpmann Morten Helsing, f. 1826 18. nov., Kristiansund, d. 1892 3. juli der (sønn av skipsfører Ole Helsing og Marie Magdalena Marstrand), g. med Karen Bolette Boye, f. 1833 31. juli, Overhalla. — J. W. Flood: Skiensfamilien Flood og dens legatberettigede descendenter o. s. v. Chra. 1884.

Gjessing blev student 1919, kand. med. våren 1926, var $1\frac{1}{2}$ år kandidat ved Kvinne-klinikken i Bergen, derpå assistentlæge ved Oplands fylkessykehus 1927 1. jan.—1928 1. mai, kandidat ved Akers sykehus' medisinske avdeling 1928 1. mai—1. sept. og assistentlæge der ved kirurgisk avdeling i 2 år. Han var assistent ved dr. med. Gades patologisk-anatomiske laboratorium i Bergen 1930 1. sept.—1931 1. jan., reservelæge ved Haukland sykehus' kirurgiske avdeling, Bergen 1931 1. jan.—1932 1. jan., samme ved Akers sykehus' kirurgiske avdeling 1932 1. jan.—1935 15. okt., derav i 3 måneder vikar for reservelægen. Under overlæge G. Ræders studiereise i Amerika var han dennes vikar ved Porsgrunns lutheranske sykehus 1936 15. okt.—1937 15. jan., kandidat ved Rikshospitalets Røntgenavdeling i Oslo 1937 1. jan.—1. mai fra hvilken tid han er reservelæge ved Vannførestalten i Trondhjemsveien der. Nyttår 1938 tiltrær han som overlæge ved Volda sykehus, Sunnmøre.

Overlæge Olaf Tandberg.

Morten Gjessing har skrevet følgende: I *Medicinsk Revue* 1927, 160—65: Om blødninger fra rectum ved paratyfus B. 1932, 27—33: Om tarmruptur ved brokk, uten inkarceration. 73—80: Urethralsten med phlegmone og uroplanie.

Norsk Magasin for Lægevidenskapen 1928, 885—98: Erfaringer om toracoplastikk ved lungetuberkulose (bearbejdet efter Olaf Tandbergs resultater). 1930, 806—08: Mm. scaleni og toracoplastikk ved lungetuberkulose. — Den moderne kollapsbehandling ved lungetuberkulose (2 bokanmeldelser). 1933, 660—66: Et bidrag til behandlingen av de kondylære Y-frakturer (English summary). 1936, 1171—93: Den totale toracoplastikk ved lungetuberkulose (innledningsforedrag på Den norske kirurg. forenings årsmøte 1935). Om hematuri efter appendicitt (foredrag på Den norske kirurg. forenings årsmøte 1936).

Acta Chirurgic. Scand. 1934: Ueber die Anwendung des elastischen Schraubendrucks in der Knochenbruchbehandlung. Demonstrasjoner i Den norske kirurgiske forening, Oslo.

Gjessing foretok studiereise til Berlin høsten 1932, til Stockholm og Örebro våren 1934 og var i Berlin, Heidelberg og Kiel våren 1936 for A. Malthes legat. Han blev 1936 21. des. av dette legat tildelt 3000 kroner til dekning av utgifter ved «Efterundersøkelser av toracoplastikker ved Akers sykehus» og «Hematuri efter appendicitt», samt til

studiereise til England spesielt for å se abdominal kirurgi og rectalkirurgi samt annækologi og anæsthesimetoder.

Våren 1936 kjøpte og påbygde doktor Gjessing fiskerhuset Nokken ved Drøbak til sommersted. Våren 1937 kjøpte familien egen villa på Smestad terrasse ved Oslo. — 3 barn, n 1—n 3:

Maggen Noreng f. Tandberg.

- n 1 *Morten Gjessing*, f. 1930 14. nov., Haukland sykehus i Bergen.
- n 2 *Olaf Tandberg Gjessing*, f. 1933 12. mars, Østre Akers sykehus, døpt 11. nov., Grorud.
- n 3 *Einar Gjessing*, f. 1937, 24. okt. Oslo.
- m 2 *Kristian Tandberg*, arkitekt, f. 1911 1. feb., døpt i Domkirken, Trondheim, opkalt etter sin farbror (faddere: mor til barnet, fru Hanna Semb, boktrykker Carl Grøndahl, fru Ingeborg Moltke-Hansen, o.r.sakfører Fredrik Thorne, frk. Dagny Thorne). Han blev student 1931, blev efter 1 års praktisk øvelse i Lillehammer immatrikulert ved Norges tekniske høiskole i Trondheim 1932, tok eksamen med diplom på arkitektavdelingen 1936 og fikk samme høst ansettelse på arkitektkontor i Oslo. Studiereise i utlandet fra august 1937.
- m 3 *Eva Louise «Benedicte» Tandberg*, f. 1920 14. jan., Lillehammer (faddere: fru Louise Tandberg, fru Alvilde Peterson, fru Jonna Bakke, ingeniør, boktrykker Jørgen Tandberg, Lars Vogt). Hun tok middelskoleeksamen 1937.

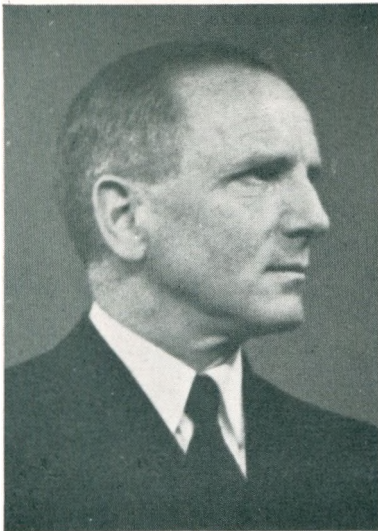
Malt av Alf Lundeby på Lillehammer 1933, 92 × 180, tilhører fru Eva Plahte.

- 1 6 *Anna Margaretha (Maggen) Tandberg*, f. 1881 27. sept., Askim (faddere: sorenskriver Ottesen, bankfullmektig Christian Tandberg, frøknene Bably Borchgrevink og Anna Engebrechtsen). Hun tok middelskoleeksamen 1899, gikk Handelsgymnasiet 1904 og var i adskillige år bokholder hos Grøndahl & Søn. I barneårene tok hun 2 premier i hopprenn for gutter og som ung pike var hun en mester i å dressere føll på prestegården.

G. 1918 16. feb., Oslo med «Johan» *Hjalmar Noreng*, avdelingschef, f. 1874 28. nov., Hvaler, sønn av sjølos der «Hans» Olaus Johansen på Noreng, f. 1843 2. nov. der, omkom utenfor Hvaler under storm 1886 4.—6. des. da losskuten med 4 mann forliste totalt, g. 1869 27. aug., Hvaler, med «Oleane» Marie Johansdatter Seilø, f. 1841 6. april der, d. 1924 9. sept. Oslo, bgr. Vestre gravlund. — Ekteskapet blev oppløst 1927. 1 barn, m 1.

Noreng, tidligst kjente mann av slekten er Giøde (Gøthe, mulig forvanskning av Gaute) Pedersen på Utgaard, Hvaler, f. ca. 1720. Sønnen Bertel Giødesen, f. 1744, kom til Langkil på Hvaler og hans sønn Ole Bertelsen blev far til sjølos Johan Olsen på Nordengen, Vesterøyene, Hvaler, g. med Pernille Lorine Halvorsdatter hvis far var sjølos Halvor Svanekil. Disses sønn var sjølos Hans Johansen Noreng. Han selv, hans far og bror satte livet til i losbåten med få års mellomrum.

Seilø, Oleane, var datter av sjølos Johan Jonassen på Seilø, Hvaler, og hustru Grethe Helene Christiansdatter Skjelsbo. (Medd. 1936 28. januar av J. Noreng.)

m I

Noreng kom inn på latinskolen i Halden 1884, blev student 1893, gikk Krigsskolens 1. klasse 1894—95 og arbeidet på sakførerkontor inntil juridisk embeds-eksamen 1901. Han var i 3½ år edsvoren fullmektig hos sorenskriver Killingland på Saura, Nordre Helgeland, en kort tid konstituert i Bodø byfogedembede og ½ år i Nordre Helgelands sorenskriverembede, samt i 3 år edsvoren hos skifteforvalter Tranaas i Stavanger. 1908 1. nov. blev han sekretær i Norges Brandkasse hvor han siden 1921 1. nov. er avdelingschef.

Kilder: Studentene fra 1893. A. Petersen: Den norske hærs vernepliktige offiserer, Oslo 1936.

Stener Johan Tandberg Noreng, f. 1919 9. mai, Oslo, døpt på Kvinneklinikken (faddere: fru Louise Tandberg, fru Ingeborg Moltke-Hansen, fru Jonna Bakke, boktrykker Anders Grøndahl). Gymnasiast.

1 7 Ingeniør, boktrykker Jørgen Tandberg. *Ulrikke Eleonore Tandberg*, f. 1882 22. okt., Askim, d. 26. des. av kikkoste.

1 8 «*Jørgen*» *Johan Tandberg*, ingeniør, boktrykker, f. 1884 10. des., Askim (faddere: fru Dea Hald, frøknene Bergljot Dahll og Martha Hagen, doktor John Tandberg, student Ulrik Hald). Han var opkalt etter sin farbror biskop Jørgen Tandberg, blev student fra Kate-dralskolen i Oslo 1903, gikk Krigsskolens nederste avdeling 1903—04 og tjente sin verneplikt som sekondløytnant i feltartilleriet, fra 1914 som premierløytnant. Tandberg tok avgangseksamen ved bygningsavdelingen på Den tekniske skole i Oslo 1908 og blev s. å. ansatt i Statens veivesen hvor han i 3 år arbeidet med veibygging i Buskerud fylke med bopel i Drammen. På grunn av sin bror Kristian Tandbergs død søkte og fikk han avskjed september 1911 og begynte straks i boktrykkerlære hos Grøndahl & Søn, studerte i Tyskland og Danmark og avla svenneprøve høsten 1913, fikk håndverksbrev 1914 og blev i januar 1915 optatt som parthaver i firmaet samtidig som han blev meddelt dets prokura. Sammen med sin eldste bror Anders Grøndahl blev han firmaets innehaver fra 1920 1. jan. Fra 1932—35 var han medlem av styret for Steenske Boktrykkeri Johannes Bjørnstad A/S, til dette blev optatt i firma Grøndahl & Søn.

Tandberg var viseformann i Oslo Boktrykkerforening 1918—20, formann der 1921—23, medlem av styret 1930—31, formann 1934, men frabad sig gjenvalg fra 1935 på grunn av arbeid med nybygg og flytning av forretningen. Medlem av Håndverkernes Sparekasses kontrollkomité siden 1930. Han har foretatt studiereiser i Skandinavia, England, Tyskland og Sveits. I yngre år var han en interessert rytter, han er dyktig skiløper og tindebestiger, medlem av Norsk Tindeklub, livsvarig medlem av Den Norske Turistforening og Foreningen til Ski-idrettens Fremme.

I 1928 kjøpte han av minister H. H. Bachke villa Hill House, gnr. 33, bnr. 310, Holmenkollveien 93, og bor der.

Kilder: Studentene fra 1903. A. Petersen: Den norske hærs vernepliktige offiserer, Oslo 1936.

G. 1913 30. okt., Kjøbenhavn, med fru *Karen Tandberg f. Andersen*, side 108. Ekteskapet blev opløst 1927. — 2 barn, m 1—m 2.

G. 1936 6. april, Göteborgs rådhus, med «*Ingrid*» *Maria Charlotta von Wolcker*, f. 1909 14. nov., Stockholm, datter av kammerrättsråd Erik Joachim von Wolcker, f. 1863 24. des., Forssa sokn, Hälsingland, Sverige, d. 1935 28. nov., Stockholm, g. 1907 27. april, Göteborg, med «*Maria*» *Charlotta Koch*, f. 1874 14. juli, Stockholm. — 1 barn, m 1.

von Wolcker, slekten innvandret efter tradisjonen til Gävle i Sverige engang i 1500-årene. Gävlegrenen har man kunnet følge tilbake til borger(mester?) der på 1600-tallet David Wilhelm Wolcker. I 1700-årene fins en offiser von Wolcker. Alle papirer angående slekten gikk tapt ved Gävles brand 1869 hvorfor kammerrättsråd von Wolckers forsøk på å skrive en stamtavle har mislykkes.

Koch, slekten flyttet fra Hamburg til Göteborg 1794 med vinhandler Hans Christian Koch, f. 1768 19. okt., Tyskland, d. 1832 29. des., g. 1799 1. juni med *Laurentia Carolina Lindberg*, f. 1779 15. mars, d. 1834 18. jan. Deres sønn *Eduard Wilhelm Koch* var vinhandler i Göteborg, f. 1805, 13. aug. d. 1871 13. juli, g. 1837 17. juni med *Louise Petersen*, f. 1817 8. juli, d. 1891 24. sept. 3. generasjon i Sverige var August

Ingrid Tandberg f. von Wolcker.

Hill House, Besserud.

Fot. Ingrid Tandberg.

m 1

Jonna Bakke f. Tandberg.

Wilhelm Koch, kjøpmann i Göteborg, f. 1848 23. okt., d. 1911 27. febr., g. 1871 23. okt. med Maria Charlotta von Horn, f. 1849 19. juli, d. 1937 16. jan., Göteborg.

Nina Tandberg, f. 1914 13. des., Eltham, Vinderen (faddere: fru Anine Backer-Grøndahl, Elisa Tandberg, doktor Einar Lindboe, pianoforhandler Anders Backer-Grøndahl). Hun tok middelskoleeksamen 1931, et års husholdningsskole i Hillerød, Danmark, Hallings akademi i Oslo 1933, 1 års opphold i England 1934, syskole m. m., Norske kvinners nasjonalråds sosiale kurser i Oslo 1935, 1 års opphold i Tyskland 1936, eksamen i handelskorrespondanse, stenografi og maskinskrivning des. 1936 og er ansatt i Kongelig Norsk Automobilklubb, Oslo, fra 1937 11. jan.

Malt 1920 i Kjøbenhavn av Luplau Jansen, 62 × 49, tilhører fru Tandberg, Vinderen. Modellert 1932 i Hillerød av Olaf Olsen, 2 eksemplarer, 1 i Danmark, 1 tilhører fru Tandberg.

m 2

Jørgen Tandberg, f. 1921 29. okt., Vinderen (faddere: fru Karen Tandberg, fru overbibliotekar Munthe, fru konsul Bakke, skipsreder W. Gørrissen, ingeniør Christen Friis). Han tok middelskoleeksamen 1937. Gymnasiast. Livsvarig medlem av Den Norske Turistforening.

m 3 *Erik Tandberg*, f. 1937 26. des., Oslo.

19 *Johanna (Jonna) Louise Tandberg*, f. 1888 26. jan., Askim (faddere: fru Louise Tandberg, frøkne Grethe og Anna Grøndahl, boktrykker Anders Grøndahl, sanglærer Olaus Grøndahl, bokhandler Th. Køster). Hun tok middelskoleeksamen i Askim 1903 og utdannet sig derpå i musikk hos Karl Nissen og Fridtjof Backer-Grøndahl i Oslo, Blanchet i Lausanne og Lortat i Paris. Hun er bosatt i Oslo. Hennes ekteskap blev oppløst 1936 31. sept.

Av fru Bakke blev malt en skisse av Charles Clément i Vevey ca. 1915 og et portrett av Torstein Torsteinson i St. Paul ca. 1922 (begge tilhører handelsråd Bakke i Bern); et helbillede ved flygelet av Clément i Vevey 1919, 54 × 61 (tilhører fru I. Juel, Ris); et portrett av Torsteinson i Oslo 1928, 45 × 53 (tilhører Jørgen Tandberg, Besserud); en rødkrittegning av M. Helweg i St. Paul 1924, 35 × 42 (tilhører E. T., Oslo).

G. 1913 25. juli, Oslo, med *Arnold Bakke*, handelsråd, f. 1872 17. feb., Hamar, sønn av fabrikkeier Johannes Olsen (Bakken), f. 1826 31. juli, Sogndal i Sogn, d. 1901 2. mai, Hamar, g. 1854 22. april, Vang ved Hamar, med Bertha Marie Omdahl, f. 1834 24. nov., Stavanger, d. 1905 28. sept. under besøk på Toten, bgr. Hamar.

Bakke, familien stammer fra Ole Amble i Sogn, f. før 1740, og ifølge godseier Heiberg i Amble fra Bjølstad-Brattene i Gudbrandsdalen. — Veps: «Norske personligheter» i Vor Tid nr. 170/1935.

Omdahl, Berthe Maries far var Edvard Tobias Omdahl som bestyrte og underviste ved egen skole i Stavanger, f. 1789, Sokndal i Rogaland, d. 1848, Stavanger, g. med Kari (Karen) Larsdatter Fæstad fra en av Totens storgårder, d. 1868, Stavanger.

A. Bakke blev student 1893, tok filosofisk doktorgrad i Kiel 1898, blev s. å. ansatt som kjemiker ved Nestlé's melkefabrikk på Østre Toten og 1902 forfremmet til firmaets chefkjemiker med bolig i Vevey, Sveits. 1932 trådte han ut av sin chefstilling, men blev stående som firmaets rådgivende kjemiker. Fra 1906—32 var han tillike norsk visekonsul i Vevey for det franske Sveits og blev sistnevnte år utnevnt til handelsråd for Norge med bopel i Bern og med oppdrag å fremme omsetningen av norske fiskeprodukter i sydvest Europa. I embeds medfør har han foretatt inspeksjons- og studiereiser i alle verdensdeler.

Bakke har skrevet en rekke videnskapelige avhandlinger, også på fransk, særlig vedkommende næringsmidler. Han er meget interessert i musikk og maleri. R.¹ St. O. O. 1923.

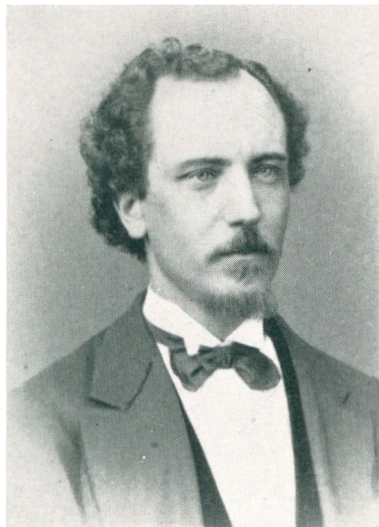
Handelsråd Arnold Bakke.

Kilder: Studentene fra 1893, I, II. Hvem er hvem, 3.

K II *Anne Cathrine (Trine) Tandberg*, f. 1839 29. april, Modum, d. 1898 21. des., Oslo. I 9 år, fra morens død til sitt giftermål, førte hun en omflakkende tilværelse mellem sine brødres hjem, presten Hj. Kiær i Rygge, gift med hennes tremenning Sima Aschehoug, og seminarbestyrer W. Hesselberg i Kviteseid, han hadde en tid vært lærer ved Modum høiere almenkskole. Hun var lys og fyldig, nettopp efter telemarkingens smak, og da hun blev forlovet med den radmagre, sydlandsk mørke Wang, hørte hun engang: «Tenk at så fin e' fente vil ha så fæl en fant». Hun var morsom og slagferdig, et stemningsmenneske som vilde blitt skuespillerinne, men det forbød sig selv i en prestefamilie. En uke før sitt sølvbryllup ramtes hun av slag med delvis lammelse i høire side og blev invalid til sin død, men lærte å skrive og håndarbeide med venstre hånd, man så henne alltid virksom.

G. 1865 10. mai, Trefoldighetskirken, Oslo (vidd av sin eldste bror) med *Hans «Immanuel» Wang*, kjøpmann, kirkegårdsforstander ved Vår Frelzers gravlund, f. 1839 13. juni, Drammen, d. 1918 24. juni, Oslo, sønn av tollbetjent Eisten Wang, f. 1795 3. jan., Trysil, d. 1880, bgr. 31. mars, Vår Frelzers gravlund, g. 1822, Oslo, med Fredrikke Louise Thurmann, f. 1804 15. des. der, d. 1877, bgr. 17. feb. der.

Wang. Det er mange gårder Vang og Vangen i Norge. Denne slekt stammer fra Erik Engebretsen, f. 1617 antagelig i Vingelen på gården Nordvangen (av skyld 4 skinn), hvor han var leilending 1664 og som han kjøpte ved kongeskjøte 1668. Hans datter blev g. med Marcus Danielsen, f. ca. 1638, han kom over fjellet fra Opdal og anses som sønnesønn av Marcus Mjøen der levde i Opdal 1607 og dette år blev overfalt av bygdens klokker, slagsbror og drukkenbolt Adam Lo. Marcus Danielsen blev gårdmann på en part av Nordvangen som efter ham kaltes Marcusvangen, og blev far til Esten Marcussen Wang, f. 1704, lærling hos hytteskriver Henrik Olsen Dybdal ved Dragås hytte 1737. Esten Wang døde 1784 13. okt. som skoginspektør på Røros, g. 2. 1757 i mars, Eidet i Ålen, med Jomfru Maria Magdalena Møller, datter av byggmester Lars Møller i Trondheim. Disses sønn, sogneprest Marcus Fredrik Bang Wang, f. 1760 1. okt., d. 1814 5. jan. Vågå, g. 1791 12. juli, Land, med Johanne Pedersdatter Munch, f. 1770, d. 1853 1. mars, hadde mange barn,

Kirkegårdsforstander Immanuel Wang.

Mortensdatter Zinger. 5. ledd i rett nedstigende linje var kjøpmann i Oslo Brede Thurmann, 1779—1809, g. med sin kusine Bodil Crøger Styhr, 1794—1822, fru Wangs foreldre. — J. Backer-Thurmann: Familien Thurmann. Drammen 1866.

Wang tilbragte sitt 9.—12. år hos onkelen residerende kapellan i Modum, senere prost i Skoger, Hans Nielsen, g. med Anne Dorothea Thurmann. Siden kom han inn på Drammens realskole, og tok i 1857 plass som handelsfullmektig i broren Fredrik Wangs utstyersforretning i Kongens gate 21, Oslo, og var her i 15 år til han 1872 etablerte egen utstyersforretning i Karl Johans gate. Senere flyttet han til Kirkegaten hvor han etter en krise fra 80-årene gikk konkurs i 1884. Han var rettskaffen til det ytterste, og man har sagt at han selv gjorde kundene oppmerksom på de feil hans varer kunde ha. Fra 1886 1. jan. blev han forstander ved Vår Frelzers gravlund. Her gikk han med interesse op i sitt arbeid og gjorde sig iblandt bemerket ved sine vakre og originale blomsterarrangement. Han var en stor naturvenn, elsket å ferdes i skog og mark, knalle efter kråker eller plukke blomster som han var en ren kunstner i å stille sammen og ordne. Morgenbladet skrev ved avsløringen av professor Waages (d. 1900 13. jan.) bauta: «Det vakre Arrangement av levende Blomster, som var plantet paa Gravstedet, var utført efter Forstander Wangs Idé og Tegning. Det foran Bautastenen henkastede Kors av deilige levende Planter mindede saa vakkert om den fromme Professor Waage og hans Livsgjerning.»

Wang ytre var fremmedartet, undersetsig med sort, småkruset hår, gulbrun hud og blå øine. Han var livlig og intelligent, med mange interesser. Hans karakter var ærekjær, han mottok nødig noe av fremmede uten å vise en oppmerksomhet igjen. På grunn av svekket helbred fikk han avskjed med pensjon 1905, men da hans sterke, aktive natur efter noen år vant over sykdommen, fikk han arbeid hos Grøndahl & Søn. Han døde av

deriblandt Johan Storm Wang 1800—49, forfatter av «Skottertoget eller Slaget ved Kringen», Drammen 1889, og kongl. fullmektig Eisten Wang. (Da denne engang blev anmodet om å gi en redegjørelse for et bestemt forhold, og fremstillingen ikke stemte med den hans overordnede hadde gitt, gav han uforbeholdent uttrykk for sin mening og forlot arbeidet. En opfordring til ham om å komme tilbake blev ikke fulgt, og man flyttet Wang til den nettop ledige stilling ved tollene i Drammen). Om presten Wang forteller den gamle prestehistorie, at hans svakhet for det sterke kulminerte da han en søndag sovnet under åltertjenesten. Forferdet over begivenheten bekjente han for menigheten at han ikke var verdig til å fortsette som prest og søkte avskjed. Men menigheten bad om å få beholde ham, og han satt i embedet til sin død. — D. Dahle: Røros kobberverk 1644—1894. Tr.hjem 1894. Eystein Eggen i Fjell-Ljom, Røros juni 1926. NST III, 131 flg., 215. Brede Thurmann Wang: Wang gjennom 300 år. Oslo 1932 (maskinskrevet). O. Storm: Slægtene Storm og Breda, Horten 1889. E. A. Thomle: Litt om professor P. A. Munchs fedrene slekt i NPT I. H. Krog Steffens: Norske slægter II, Munch.

Thurmann menes å være kommet fra Tyskland til Norge i hanseatenes tid. Tidligst kjente er rådmann og handelsmann i Tønsberg Lars Jacobsen Thurmann, f. 15., d. 1633, g. med Maren

hjerneblødning 1918, bgr. 28. juni på Vår Frelses gravlund. Om begravelsen i Aftenposten 29. juni. — 9 barn, 1 1—1 9, de 2 eldste og nest yngste døde 1 år gamle og utelates derfor her.

- 13 *Eystein Wang*, bygartner, f. 1869 29. sept., Oslo. Han begynte 1885 1. mai som elev ved Den botaniske have på Tøien, var senere elev i forskjellige handelsgartnerier i Oslo og reiste 1890 til Danmark hvor han i 4 år var medhjelper i Mathiesens planteskole i Korsør (dette arbeid var delt i to ved et 2-årig ophold i Oslo, hvor han på ny arbeidet i forskjellige gartnerier). 1897 blev han anleggsgartner og bestyrer av Brynes planteskole i Stavanger, drev fra 1901 eget gartneri ved Sandnes, var fra 1906—12 ansatt som gartner og lærer ved Statens havebruksskole på Sandved ved Sandnes, drev derefter igjen et par år anleggsgartneri i Sandnes og overtok 1915 stillingen som driftsbestyrer ved Brynes planteskole, Stavanger. 1918 1. mars trådte han inn som bygartner i Haugesund, en etatchefstilling som sorterer direkte under borgermester og bystyre og i hvilken han, under de blomstrende etterkrigsår i byen, hadde meget og interessant arbeid. Han falt for aldersgrenseloven 1936 30. juni.

Frem gjennom årene deltok han i kurser i havetegning, nivellering, landmåling m. fl.

Wang har skrevet en hel del faglige avisartikler, vesentlig av polemisk art, dels i fagblad, dels i lokalaviser hvor han har vært bosatt. I Morgenbladet hadde han 1933 et ordskitte med bygartner Røhne i Oslo om at Oslo brukte utenlandske roseplanter, og fikk støtte av statsråd Joh. E. Mellbye som var enig med Wang i at norske planteskoler for tiden kan konkurrere med utlandet både i pris og kvalitet. Tross han personlig er avholdsmann har han skrevet mange innlegg i lokalpressen mot alkoholforbud og målstrev. Samvirkesaken har hatt en god forkjemper i ham.

Han har laget en hel del leilighetssanger, viser, vers, prologer, flere lokalrevyer som er blitt offentlig opført av dilettanter i de forskjellige byer han har bodd i, samt instruert og deltatt i andre dilettantopførelser til veddedige formål o. s. v. Han har holdt foredrag om faglige emner, var et par år medlem av styret i Norsk gartnerforening (landsforeningen) og i lokalforeningene.

1912 foretok han med kommunalt stipendium en reise gjennom Norge, Sverige og Danmark for å studere parkvesen.

For utstillinger av gartneriprodukter og for ydet assistanse til forskjellige institusjoner har han fått medaljer og sølvtøi.

G. 1894, Korsør, Danmark, med *Jenny Sørensen*, f. 1873 18. jan. der, datter av skreddermester Fredrik Møller Sørensen, f. 1832 27. mars der, d. 1893 29. des. der, g. ca. 1855, Kjøbenhavn, med Johanne Oline Hansen, f. 1835 13. feb., Korsør, d. 1912 1. jan. der.

Hun har vært sin mann en ubrytelig støtte i alle forhold. Hun har i mange år vært styremedlem av Haugesundsavdelingen av «Norske kvinners sanitetsforening» og har

Trine Wang f. Tandberg.

Bygartner Eystein Wang.

representert avdelingen på flere landsmøter, sist ved 40-års jubileet og landsmøtet i Oslo i mai 1936. — 12 barn, m 1—m 12.

«Fredrik» *Immanuel Wang*, gartner, f. 1894, Korsør. Etter å ha gjennomgått middelskolen i Sandnes stod han sin læretid i gartnerfaget der og i Oslo, blev assistent i Oslo parkvesen, undergartner i Haugesunds do., og siden denne stilling blev ophevet 1923 driver han anleggsgartneri der for egen regning.

Johanne Kathrine Wang, f. og d. 1895, Korsør.

Johanne Kathrine Wang, f. 1896 12. sept., Oslo. Hun tok middelskoleeksamen i Sandnes, handelsskoleeksamen i Stavanger, blev ansatt på Elektrisitetsverkets kontor der og var senere kasserer og bokholder ved Norsk Elektrisk & Brown Boveris avdeling i Haugesund. Da denne blev lagt ned på grunn av dårlige tider slo hun sig på kokekunsten og er nu chef for kjøkkendepartementet ved det kommunale sinnssykehjem i Haugesund.

m 4 *John Wang*, anleggsgartner, f. 1898 30. aug., Stavanger. Etter middelskolen var han lærling og postassistent i Oslo, men valgte det bedre lønnede arbeid som gartnerlærling der og i Bergen. Han gikk på Statens gartnerskole i Oslo 1921—22, var assistent i Oslo parkvesen og i forskjellige anleggsgartnerier i Oslo og Bergen og har nu eget anleggsgartneri i Haugesund.

G. 1925 4. april, Trefoldighetskirken, Oslo, med *Ingeborg Torsteine Gundersen*, f. 1902 4. aug., Haugesund, datter av snekkermester og bestyrer av Den kommunale arbeidskole for gutter der, *Ludvig Johan Gundersen*, f. 1878 2. april der, g. 1. 1899 28. juli, Skåre, med *Amalie Laurentze Lodden*, f. 1873 28. mai, Avaldsnes, d. 1911 11. mai, Haugesund. — 3 barn, n 1—n 3.

Gundersen, L. J., sønn av garvmester i Haugesund *Gunnar Olsen* fra Skakkestad gård i Avaldsnes; slekten har siddet på gården i flere generasjoner.

Lodden, egentlig Lode eller Lothe, gård i Bokn hvor familien har vært jordbrukere i flere ledd. Den stammer fra en prest der.

n 1 *Aase Wang*, f. 1926 9. aug., Oslo.

n 2 *Jens Wang*, f. 1930 8. okt., Haugesund.

n 3 *Marit Wang*, f. 1935 28. mai, Haugesund.

m 5 «*Georg*» *Emil Wang*, anleggsgartner, f. 1901 15. jan., Stavanger. Han var gartnererelev i Sandnes, tok Statens havebruksskole på Sandved ved Sandnes 1918 og Statens gartnerskole i Oslo 1921—22, hvorefter han har hatt ansettelse i P. Foss' gartneri, Marienlyst,

Vestre Aker, hvor han i flere år var førstemann. I 1936 begynte han eget anleggsgartneri ved Ljan stasjon.

G. 1928 15. des., Grorud kirke, med *Ellen Marie Haug*, f. 1906 15. mai på Furuset gård nær Grorud i Østre Aker, datter av agronom Oskar Haug, f. 1874 31. des., Oslo, g. 1902 17. juni der med Annette Hamang, f. 1878 19. jan., Vestre Bærum. — 2 barn, n 1—n 2:

n 1 *Grethe Wang*, f. 1929, Lørenskog.

n 2 *Eystein Wang*, f. 1930, Oslo.

m 6 «*Kirsten*» *Harriet Wang*, tvilling med foregående (m 5), f. 1901 15. jan.

G. 1924 10. juli, Ullensaker, med *Kristian Furuset*, f. 1897 18. jan. der, sønn av gårdbruker Hans-Martin Kristiansen Furuset på Trøgstad gård i Ullensaker, f. 1865 23. des. på Furuset, d. 1923 21. juni på Trøgstad, g. i Algarheim kapell der med Mina Josefine Reierstad, f. 1869 1. feb. på Reierstad i Ullensaker, d. 1904 24. des.

Furuset, gård i Ullensaker hvor Christian Christoffersen var gårdbruker i siste halvdel av 1800-årene; g. med Anne Olsdatter, foreldre til Hans-Martin Furuset.

Reierstad, gård i Ullensaker. Her var Ole Halvorsen og Marthe Marie Jensdatter foreldre til Mina Josefine Reierstad.

Kristian Furuset var agronom fra Hvam landbruksskole, eide og drev noen år etter sin fars død Trøgstad gård, men måtte gå fra den. Ekteskapet er oppløst, fru Furuset har frisersalong på Ulvøen ved Bekkelaget og har de 3 barn, n 1—n 3, hos sig.

n 1 *Anne Kathrine Furuset*, f. 1925 16. aug., Ullensaker.

n 2 *Martin Eystein Furuset*, f. 1927 17. sept., Ullensaker.

n 3 *Else Kari Furuset*, f. 1929 27. sept., Ullensaker.

m 7 *Sigrid Wang*, f. 1902 25. sept., Sandnes.

G. 1931 27. juni, Tøien småkirke, Oslo, med *Christoffer Christensen*, ingeniør, f. 1893 18. aug., Svelvik, sønn av fhv. kjøpmann der Hans Christensen, f. 1859 30. aug., Hokksund, g. Svelvik med Ellen Andrea Haagensen, f. 1871 6. juli, Svelvik, d. 1926 27. aug. der.

Christensen, ingeniørens farfar var kjøpmann i Hokksund, Øvre Eiker, Christoffer Christensen, f. 1825 22. feb. der (sønn av elvearbeider (transportroer) Christen Nielsen der), d. 1891 i april der, g. med Ingeborg Marie Jacobsen, f. 1827 i april, d. 1887 23. juni der. Hans bror var skolebestyrer Niels Christensen ved Bruksskolen i Lillestrøm. Ingeniørens søster er gift med pastor Ragnar Forbech i Oslo.

Haagensen, Ellen Andreas foreldre var skibsfører Albert Haagensen på lille Havnevik gård i Strømmen pr. Svelvik og hustru Annette Borgersen (datter av los Elias Borgersen i Svelvik).

Christensen blev student 1912, tok eksamen ved Norges tekniske høiskole 1917 (bygningsingeniør-avdelingen) og praktiserte ved Oslo—Drammensbanen. Han var an-

satt ved Stadsingeniørkontoret i Skien 1918, ved Bygningsteknisk bureau i Sandefjord 1919—20 og ved Kartografisk stereografikk i Oslo 1920—21, fra hvilket år han er assistentingeniør ved Akers kommunale opmålingsvesen. Han var en tid lærer ved Studentenes frivillige undervisning og er bosatt på Ulvøen. — 2 barn, n 1—n 2.

Kilder: Studentene fra 1912. G. O. Brochmann: Vi fra NTH, Stavanger 1934.

n 1 *Ellen Sofie Christensen*, f. 1932 26. april, Oslo.

n 2 *Hans Christensen*, f. 1933 30. okt., Oslo.

m 8 *Else Wang*, f. 1905 8. mai, Sandnes.

G. 1932 12. nov., Haugesund, med *Jakob Hausken*, kasserer, f. 1896 6. des. der, sønn av skibsfører «Lars» Johan Berntsen Hausken, f. 1855 20. april, Torvastad, d. 1934 4. mars, Haugesund, g. 1881 30. mars, Skåre, med Anne «Amalie» Aanensen, f. 1861 11. mai, Haugesund, d. 1832 10. sept. der.

Hausken, skibsførerens foreldre var strandsitter i Torvastad Bernt Jacobsen Hausken og hustru Anne Kathrine Larsdatter.

Aanensen, Amalie var datter av handelsmann i Haugesund Elling Johan Aanensen og hustru Olene Halvorsdatter.

Hausken har middelskoleeksamen og Treiders handelsskoleeksamen, han var assistent i Haugesunds privatbank og er nu kasserer i Haugesunds sjøforsikringsselskap. — 1 barn, n 1:

n 1 *Karen Sofie Hausken*, f. 1934 14. okt., Haugesund.

m 9 *Hans Wang*, f. 1906, d. s. å., Sandnes.

m 10 *Hans Wang*, f. 1907, d. 1912, Sandnes.

m 11 *Grethe Wang*, f. 1909 10. nov., Sandnes. Hun tok middelskoleeksamen i Haugesund, gikk i lære på systue der, tok 1/2 års tilskjærerkursus hos Moesgård i Oslo og har nu egen systue i Haugesund.

m 12 *Finn Wang*, f. 1912 11. april, Sandnes. Han blev student i Haugesund 1933 og studerer realfag i Oslo. Han tjente sin verneplikt i Garden mellem to eksamensfag.

l 4 *Ulrikke (Ulla) Eleonore Wang*, f. 1871 23. jan., Oslo. Hun reiste til Amerika 1905 og har hatt arbeid i New York og adskillige stater deromkring til 1932 da hun kom hjem og bosatte sig i Oslo.

l 5 *Johannes Wang*, sekretær, f. 1872 27. juli, Oslo. Efter å ha gått Vinterlandbruksskolen i Oslo og Sendstad landbruksskole reiste han til Amerika hvor han i noen år hadde forskjellige stillinger. Kommet tilbake til Norge blev han ansatt i livsforsikringsselskapet Idun hvor han var sekretær. Han falt for aldersgrenseloven 1937.

G. 1900 14. sept., Gamle Akers kirke, Oslo, med *Therese Tønnesen*, f. 1870 23. feb., Flekkefjord, datter av forlikskommisær og auksjonarius der Christian Tønnesen, f. 1830 15. okt. på Haugland i Bakke, d. 1911 mai, Flekkefjord, g. ca. 1863, Kristiansand med Martha Jacobsen, f. 1833 7. mars på Åmland gård ved Gamle Helle-sund, d. nov. 1915, Flekkefjord. — 3 barn, m 1—m 3.

Tønnesen, slekten er fra Haugland gård i Bakke sogn hvor Chr. Tønnesens far var gårdbruker Tønnes Rollufsen, f. 1792, d. 1876 21. sept., g. med Siri Thoresdatter, f. 1793, d. 1876 8. mai. — Politifullmektig Christian Rynning Tønnesen i Kristiansand arbeider med slektens stamtavle.

Jacobsen, Martha, var datter av skibseier og -fører Jakob Omeland som før på Danmark og forliste «med mand og mus» utenfor Skagen ca. 1850.

Sekretær Johannes Wang.

m I *Sølga Wang*, f. 1901 14. juni, Oslo.

G. 1928 21. juni, Oslo, med *Carl «Erich» Lücht*, konsulent, f. 1899 4. juni, Stendahl nær Magdeburg.

Lücht, se Wilhelm Koopmann: Familiengeschichte des Geschlechtes Lucht in Holstein. Meldorf 1930. Lucht fra Slesvig-Holsten, NST IV, Oslo 1934

Erich Lücht begynte i maskinklassen på Den tekniske skole i Magdeburg, men blev avbrutt av verdenskrigen i hvilken han deltok i 3 år. Han tok senere hvilket som helst arbeid i Tyskland under den vanskelige etterkrigstid og kom til slutt her op til Wittusen & Jensens papirforretning i Oslo hvor han er salgschef. Bor på villa Furubo, Nordstrand. — 1 barn, n 1:

n I *Carl-Fredrik Lücht*, f. 1929 13. sept., Nordstrand.

m 2 *Brede Thurmann Wang*, bankfullmektig, f. 1902 1. aug., Nansen-Frøen, Vestre Aker. Han tok middelskoleeksamen 1917 og ett-årig handelsskole 1923. Etter 1/2 års studieopphold i Tyskland begynte han som volontør i Norges Bank og er fullmektig der siden 1934 1. des. Han bygde sig hus på Røa 1934.

G. 1930 1. sept., Frogner kirke, Oslo, med *Dina Loennecken*, f. 1904 22. sept., Kristiansund, datter av megler «Heinrich» Ehrenreich Meyer Blydt Loennecken, f. 1866 24. nov. der, d. 1928 21. sept. der, g. 1893 6. jan. der med Ida Margrethe Volckmar, f. 1870 1. okt. der. — 1 barn, n 1.

Loennecken. En fjern stamfar var regimentsdyrlæge og bodde i Loennecken på grensen mellom Holland og Tyskland. En ætling, Peter Loennecker og dennes sønn Jaen Christian var landmenn i Harpstadt, Hannover. Sistnevntes sønn Jan (Johan) Ludolph Loennecker, f. 1769, Hannover, kom til Norge 1787 og tok eksamen ved det tyske kontor i Bergen 1794. Hans sønnesønn Joh. Chr. Loennecken, 1836—1924, bosatte sig i Kristiansund og er fru Dina Wangs farfar. — Studentene fra 1889. B. Th. Wang: Wang gjennom 300 år, Oslo 1932 (maskinskrevne stamblad).

Volckmar, slektens tidligst kjente mann er Johannes Volckmar, f. 1582 i Tyskland, d. 1614 som prest i Ulvesbuell der. Etter 3 geistlige og 2 verdslige slektsledd i Tyskland kommer Jacob Adolph Volckmar, f. 1783 10. feb., Kiel, d. 1859, Kristiansund hvor han blev postmester 1810. Han var gift med Betsy Cathness fra Dundee, datter av en skotsk sjøoffiser «efterkommer av norske vikinger fra gården Kattenæs i Hardanger». Postmesterens sønn Patrick Dall Volckmar, 1827—1907, var far til fru Ida Margrethe Loennecken. — B. Th. Wang: Wang gjennom 300 år.

- n 1 *Esten Loennecken Wang*, f. 1934 8. jan., Oslo.
- m 3 *Christian Thurmann Wang*, kontorassistent, f. 1913 10. jan., Oslo. Han tok middelskoleeksamen, men forlot skolen etter 1/2 år i gymnasiet, tjente sin verneplikt i Garder, gikk 14 måneder på Befalsskolen i Halden, blev sersjant 1936 og fenrik i infanteriet nov. s. å. Imidlertid var han gått inn i gymnasiet igjen, blev student 1935, tok eksamen ved Oslo handelsgymnasiums ettårige kurs for studenter juni 1936 og er fra samme høst ansatt som kontorassistent ved Akers mekaniske verksted i Oslo.
- l 6 *Brede Thurmann Wang*, farmer, f. 1873 17. des., Oslo. Han tok eksamen ved Vinterlandbruksskolen der, praktiserte forskjellige steder og reiste 1904 til Amerika. Først arbeidet han på farm i staten Iowa, senere fikk han egen farm i Nord Dakota, skilte sig ved den som følge av uår og dyrtid og forpaktet jord i Canada hvor han bor i Readlyn i Saskatchewan.
- G. 1905, Iowa, med *Hilda Helgesen*, f. 1883 6. juni, Domkirkesognet, døpt 24. juni Stavanger, datter av matros Johannes Helgesen, g. med Gjertine Marie Zakariassen. — 4 barn, n 1—n 4:
- n 1 *Hans Thurmann Wang*, bilmekaniker, f. 1906 i staten Iowa,
- n 2 *Harold Wang*, landmann, f. 1909, Iowa, har overtatt farens farm i Canada,
- n 3 *Hellen Wang*, f. 1912, d. liten,
- n 4 «*Hellen*» *Beatrice Wang*, f. 1915 i Nord Dakota.
- l 7 «*Mette*» *Marie Wang*, skuespillerinne, f. 1876 31. jan., Oslo. Hun studerte sang hos fru Schirmer, Agnes Hansson og mrs. Morris. Debuterte 1899 under Ludovica Levy Lavik på Eldorado som Suzanne i Thérèse Raquin. Like etter prøvde hun for teaterchef Bjørn Bjørnson og blev straks ansatt ved Nationalteatret som blev innvidd om høsten s. å. Her hadde hun sin første talerolle som Ragnhild Frick i Heibergs «Harald Svans mor», var de 4—5 tidligste år av teatrets drift kanskje dets mest benyttede skuespillerinne med et utall av roller og blev hele byens «Mette» (Rosenkrantz-Johnsen i Urd 1907, 97). Til å begynne med spilte hun mest ingenuer, men fikk i sin tid også alvorligere roller som Elina i Hamsuns «Ved rikets port» (1914) og Milja i Braatens «Ungen». Helt fremragende gav hun foruten disse blandt andre Kåthie i «Gamle Heidelberg», giengitt på et dryss av billedkort, Anna Møller i «Første violin» og Pernille i «Den Stundesløse» (1911). I Sigurd Bødtkers «Kristianiapremierer gjennom 30 år», Kra. 1924, finner en hennes roller i kronologisk orden. Spesielt kan nevnes fru Marie Bonnevie i Heibergs «Gerts have» (1917),

«en meget morsom og fint karikert studie hvor skuespillerinnen viste evner som senere ikke blev utnyttet». (Tidens Tegn nr. 26/1936, 31. jan.)

I mai 1916 foretok Nationaltheatrets personale en turné til Dramatiska teatern i Stockholm hvor fru Bull spilte Elina, Pernille og to mindre roller og gjorde stormende lykke. Kritikken fant at hennes mimikk og scenepastikk var fullendt. Etter denne suksess blev fru Bull holdt utenfor hjemme, hun fikk i 2 år ingen nye roller. Så sa hun op sin stilling fra sesongens slutt 1918 og optrådte siste gang på Nationaltheatret 1918 29. aug. som Petra i «En folkefiende». Fra januar 1921 tok hun ansettelse ved det nye forlystelsessted Mayol (Aftenposten nr. 504/1920) og gav hovedrollen i «Elskerinnen», «Spionen» og i «Tabarins kone» sammen med Johan Fahlstrøm, samt Anna i «Flammen» på Chat Noir. Sin siste rolle spilte hun i «Hevners Gud» på Balkongen, siste gang i 1927.

Mette Bull f. Wang.

Efter fru Bulls opsigelse til Nationaltheatret skrev Tidens Tegn 1918 23. jan. bl. a.: «De mange venner og beundrere som fru Mette Bull ved sin indtagende skuespilkunst og sin sjeldne personlige elskværdighet har vundet sig inden- og utenfor teatret, vil med dyp beklagelse høre at den avholdte skuespillerinde agter at trø tilbake ved sæsongens slut.»

Til fru Bulls 60-års dag 1936 skrev Paul Gjesdahl i Tidens Tegn: «Og i «Flammen» av Hans Müller viste Mette Bull — flere år efter at hun hadde holdt op å være fast knyttet ved et teater — en lidenskap og sødme i hengivelsen og et fortvilelsens mot i undergangen som tydelig fortalte at komedien og det borgerlige lystspill ikke hadde behøvd å være den vakre, kloke og alvorlige kunstnerinnes eneste virkefelt.» I Aftenposten skrives ved samme anledning: «Mette Bull gikk forholdsvis tidlig ut av aktiv tjeneste. Men engang var hun en av de centrale figurer i hovedstadens teaterverden. Glad og fornøiet, vakker og kvinnelig var hun selvskevet til de muntre og sympatiske roller i ungpikedefaget i Kristiania, ganske som Anna Larsen var det i Kjøbenhavn. Og hvor det var moro og fest kunde man være viss på å finne Mette Bull. For eldre teatergjengere står hun med sin person og sin kunst som et vakkert minne.»

G. 2. 1905 8. mai, Oslo, med *Henrik Bull*, arkitekt, f. 1864 28. mars der, sønn av stadskonduktør (bygningsschef) Georg Andreas Bull, f. 1829 26. mars, Løveapoteket, Bergen, d. 1917 1. feb., Bestun, g. 1858 14. mai, Oslo, med Emilie Constance Hjelm, døpt 1832 28. okt., Oslo, d. 1926 16. aug., Bestun.

Bull. Efter tradisjonen er slekten av engelsk adel. Dens våpenmerke har to korslagte, avhugne eke-stubber (bulls) i skjoldet og fransk lilje på hjelmen. Den med sikkerhet tidligst kjente mann av slekten er Jens Andersen Bull, f. ca. 1550 i Danmark. Han kom til Norge 1580 og døde som prost og sogneprest til Støren. (Om sønnen se NST V, 331 fig.). En ætling var apoteker i Bergen Johan Storm Bull, 1787—1838,

Fot. Fotochemi, Oslo.

Arkitekt Henrik Bull, tegnet av Edv. Munch.

Bulls hustru. — B. Hielm: Genealogiske optegnelser om slægten Hielm og dens cognatiske grene, Kra. 1889. O. A. Løwold: Prestehistorier og sagn fra Ryfylke, Stavanger 1891.

Slektskapet mellem Mette og Henrik Bull.

Johan Storm, f. 1712 28. des., Sagene i Oslo, d. 1776 24. juni som sogneprest til Vågå. g. 1. Magdalene Axelsdatter Stub, f. 1720 31. okt., Oslo, d. 1746, Vågå. 2. Ingeborg Birgitte Røring.

Christiane Storm, f. 1746 16. april, Vågå, d. 1825 13. jan. der, g. med Peder Munch, sogneprest til Land, f. 1740 24. mai, Oslo, d. 1802 27. okt., Land, sønn av kapt.løitn. Søren Rasmussen Munch og 2. hustru Kirstine Edvardsdatter Røring.

«Johanne» Edvardine Munch, døpt 1770 9. des., Ringeby, d. 1853 1. mars, Oslo (søster av biskop Johan Storm Munch i Kristiansand), g. med M. F. Bang Wang, sogneprest til Vågå, f. 1760 1. okt., Røros, d. 1814 5. jan., Vågå. Han gav 1811 20 rd. årlig til norsk universitet.

Eisten Wang, 1795—1880, tollbetjent i Drammen, g. med Fredrikke Louise Thurmann. Han var fetter av dikteren Andreas Munch, 1811—84, av historikeren Peter Andreas Munch, 1810—63 og av korpslæge Christian Munch, 1817—89 (maleren Edvard Munchs far).

Henrik Bull blev student 1883, derpå elev av Den tekniske skole og samtidig av Den kongelige kunst- og tegneskole i Oslo, studerte fra høsten 1884 ved Den tekniske høiskole i Charlottenburg (Berlin) med avgangseksamen 1887, tok eksamen ved Academie

g. med Anna Dorothea Geelmuyden, 1789—1875, foreldre til landskapsmaler Knud G. Bull, musikk-lærer Edvard Storm Bull, fiolinvirtuos Ole Bull og ovennevnte arkitekt G. A. Bull. — N. R. Bull: Stamtavle over den trønderiske slægt Bull, Kra. 1886. O. Storm: Slægterne Storm og Breda, Horten 1889. H. Krog Steffens: Norske slægter I. Jens Bull: «Den trønderiske slekt Bull» er ferdig i manuskript 1937.

Hjelm, slekten stammer fra sogneprest til Hjelmeland Jens Pedersøn, d. ca. 1603. Hans sønn, sønnesønn og sønnesønns sønn var prester, den siste fikk datteren Margrethe Hielm, f. 1674, d. ca. 1741, g. med Peder Sørensen, sogneprest til Hjelmeland. Disses 8 barn tok morens navn, eldst var Peder Hielm, f. i Hjelmeland, residerende kapellan til Strand. Hans sønn sogneprest Claus Winther-Hjelm, 1747—1824, opkalt efter Stavangerpresten Claus Winther, var far til h.r.assessor Claus Winther Hjelm som i sitt ekteskap med Helene Wilhelmine Johanne von Munte af Morgenstjerne blev far til stadskonduktør

Gidsken Edvardine Storm, f. 1753 2. des., Vågå, d. 1833 10. nov., Bergen (søster av Edvard Storm som med «Sinklarvisen» gjorde skottetoget kjent), g. med Ole Bornemann Bull, apoteker i Bergen, f. 1747 14. feb. på Rein gård i Stod, d. 1810 3. des., Bergen.

Johan Storm Bull, f. 1787 12. mars, Bergen, d. 1838 8. mars der, apoteker; g. med Anna Dorothea Geelmuyden, f. 1789 15. april der, d. 1875 16. juni Oslo. Hennes slekt stammer fra Geelmuyden i Holland, se Studentene fra 1883, I.

Georg Andreas Bull, stadskonduktør, g. med Emilie Constance Hjelm. Deres sønn, arkitekt Henrik Bull, blev gift med sin firemenning Immanuel Wangs og Trine Tandbergs datter Mette f. Wang.

der Künste 1888 og bosatte sig s. å. som praktiserende arkitekt i Oslo. Fra 1908 var han lærer ved Statens håndverks- og kunstindustriskole der, i 1912 blev han utnevnt til direktør for skolen og falt for aldersgrenseloven 1934. Før 17. maitoget dette år blev Bull hyldet av «Rembrandtene» (elever ved skolen) og overrakt en erindringsgave, tegnet og forarbeidet av skolens elever (Aftenposten 1934 15. mai).

Av arkitekt Bulls bygninger kan nevnes Pauluskirken i Oslo 1889—92, Nationalteatret 1891—99, Mogens Thorsens stiftelse 1896—98, Historisk museum (efter arkitekt B. Henriksens planer) 1898—1902, Regjeringsbygningens ene fløi som blev bygd 1901—04 efter arkitekt Bulls tegninger. Tilbygning til Fritzhus ved Larvik 1897—98, kirken ved Rena 1898—1900, samt mange privathus hvori blandt skibsreder Wilhelmsens ved Trosterudveien, Ris (Bull er fremdeles skibsrederens faste arkitekt). Ved Jubileumsutstillingen 1914 var han bygningschef for det hele anlegg og utførende arkitekt for Skarpsno-avdelingen (fiskeri og sjøfart) samt for Maskinavdelingen og Avdelingen for håndverk og industri på Frogner (et 5-års arbeid).

I anledning Nationalteatrets åpning blev han 1899 3. sept. utnevnt til R.¹ St. O. O. «for fortjenstfull kunstnerisk virksomhet». 1907 blev han som arkitekt for den norske avdeling på internasjonal sportsutstilling i Berlin, R.³ Pr. R. Ø. O. Efter jubileumsutstillingen 1914 fikk han Kongens fortjenstmedalje i gull. Fra en utstilling i Paris har Bull medalje for møbeltegning.

Han eier hus med hage i Pilestredet 94, Oslo, og hytten Snippen på Roa.

Bull har skrevet en del i dags- og fagpressen om arkitektoniske spørsmål og vært domsmann i arkitekt-saker.

Hans portrettbyste som tilhører Kunst- og håndverksskolen, er modellert av Lars Utne ca. 1910. Hans portrett blev tegnet i sortkritt av Edvard Munch 1927—28 (43 : 50). Under billedet har Munch skrevet: «Let tilbakelenet i sin chaiselong saa han paa sin motstander med et venligt men noget listigt blik. Han hævdede saa revolveren, tok et sikkert sikte og skjøt ham ned.»

Kilder: Studentene fra 1883 I, II. Hvem er hvem, 1, 2, 3. Avisbiografier ved utnevnelser.

19 *Johanne Christiane (Kitty) Wang*, f. 1879 14. sept., Oslo. Hun var i 2 år ansatt ved Kristiania telefonanlegg.

G. 1. 1901 3. sept., Gamle Akers kirke, med sin fetter stortingsstenograf *Ulrik Hald*, etteskapet blev oppløst 1911. — En sønn *Knut Hald*, side 84.

G. 2. 1911 10. mars, Oslo med *Victor Tschudi*, kontorchef, f. 1881 17. feb., Tønsberg, sønn av skibsreder og kjøpmann i Oslo *Stephan Tschudi*, f. 1832 14. aug., kanton Glarus,

Mette Bull som Pernille i «Den stundesløse».

Kontorchef Victor Tschudi.

Sveits, d. 1889 11. okt., Oslo, g. 1860 20. april der med «Ambrosia» Helene Hofgaard, f. 1841 10. april, Larvik, d. 1919 20. mai, Oslo. I Tyskland og Sveits heter slekten von Tschudi, i Norge sløifer den preposisjonen.

Tschudi-slekten fra Glarus er den eldste og mest fremragende av kanton Glarus' autoktone slekter og visstnok av gammeladelig herkomst. Allerede i det 13. århundre var den ansett og i besiddelse av store godser og har siden spredt sig så sterkt over jordens alle land at i 1933 kjente man 2400 husholdninger av slekten fordelt på den sosiale samfunnsstiges mangfoldige trin fra de nederste op til en visekonge av Neapel. I reformasjonstiden forblev enkelte grener fanatiske katolikker mens andre sluttet sig til reformasjonen. Uten hensyn til trosbekjennelse bekreftet keiser Ferdinand 1559 20. april alle Tschudi'ers adel. Slekstens eldste våpenmerke var en grønn gran, revet op med rot, rød stamme og 9 røde kongler på gullbunn til minne om at Rudolf Tschudi 1316 under selvforsvar fikk alle sine våpen brukket og til slutt rev op et grantre med hvilket han jagde angriperne på flukt. Siden begynnelsen av 1600-årene brukes et sammensatt

4-feltet merke med steinbokker og gran. Devisen er: *Aspera non spernit*. — Schweizerisches Geschlechterbuch, Basel 1933 (*Almanach genealogique. Suisse* 1933). Deres slektstre trykt i Sveits, dekker et lerret på 2,43 × 3,10.

Hofgaard ☉: Hofgården, kongelig gods i Hof sogn, Linköping län hvor denne slekts forfedre kan ha vært opsittere eller hatt en bestilling siden de tok navnet. Slekstens tidligst kjente mann i Norge er skoffikker Christen Pederssøn i Bragernes. Hans sønnesønns sønn, mesterskredder og oldermann på Strømsø Peder Jacobsen Hofgaard, 1713—95, er den første som bruker Hofgaard-navnet. Fru Ambrosia Tschudi var datter av tollkasserer i Larvik Ambrosius Flor Hofgaard, f. 1788 20. juni, Skjeberg, d. 1854 3. juli, Larvik, g. 2. 1824 9. juni, Land, med «Helene» Andrine Berg, f. 1806 26. des. der, d. 1891 24. april, Oslo. — E. A. Thomle: Familien Hofgaard i Norge. Kra. 1911.

Tschudi blev student fra Aars og Voss skole 1900, gjennomgikk Krigsskolens nederste avdeling og blev vpl. offiser 1901, tok 2. eksamen 1902 og samtidig avgangseksamen ved Treiders handelsskole og blev assistent ved Norges Banks hovedsete i Oslo 1903. Siden 1920 er han kontorchef der.

Han var medlem av bestyrelsen for Studentenes klubb 1906—08. Med stipendium og et års permisjon fra banken studerte han bankvesen i Paris og London 1906—07 og var da ansatt i Frankrikes største bankinstitutt, *Crédit Lyonnais* i Paris. Senere har han foretatt utenlandsreiser til mange européiske land, dels efter opdrag av Norges Bank som da han hentet bankens gullbeholdning fra Paris under verdenskrigen,

Bankfullmektig Christian Tandberg.

dels for å studere sprog. Familien eier Tschudi-heia på Roa. — 4 barn, m 1—m 4.

Kilder: Studentene fra 1900. A. Petersen: Den norske hærs vpl. offiserer, Oslo 1936. Hvem er hvem, 3.

m I *Kitty Tschudi*, f. 1911 24. okt., Oslo. Efter middel-skoleeksamen lærte hun husholdning, var i klosteskole i Belgia, tok handelsskoleeksamen og var en tid på kontoret hos P. Thr. Duborgh i Oslo.

G. 1933 31. aug., Oslo, med *Edward (Eddy) Stuart Linaae*, byselger, f. 1903 8. april, South Shields, England, sønn av skibskaptein Ole Berrum Linaae, f. 1862 21. mars, Sandefjord (biogr. i Aftenposten nr. 142/1937 i anledning 75-års dagen), g. 1895 16. juni, Leith sjømannskirke, Skottland, med *Lina Bolette Olsen*, f. 1875 15. okt., Sandefjord.

Kitty Tschudi f. Wang.

Linaae, slekten innvandret fra *Linaa* av Silkeborg ved Aarhus til Norge med *Rasmus Linaae* som kom til Langesund ca. 1730 og døde 1759 som kjøpmann og grunneier der. Han var norsk gift og hans sønnesønns sønn *Jean Borelly Linaae* d. e., 1835—86, kom 1858 fra Porsgrunn til Sandefjord og blev bestyrer av konsul *O. C. Berrums* i 1859 oprettede skibsmeglerfirma der og blev g. med datteren *Mathilde Berrum*, 1840—99. — Edv. Egeberg: *Linaa Sogn* i gamle Dage. Slægten *Linaae*, Chra. 1910, Knut Hougen: Sandefjords historie II, Oslo 1932.

Olsen, familien er fra Tjølling, Vestfold, hvor fru *Lina Bolette Linaaes* far bodde som skibskaptein.

Maja Tandberg.

Linaae tok avgangseksamen ved Oslo handelsgymnasium 1920 og blev straks efter kontorassistent hos *Wilh. Wilhelmsen* (Norge—Mexico Gulf linjen). Fra april 1922—nov. 1923 opholdt han sig i Kiel, studerte derpå nasjonaløkonomi og var en tid på meglerkontor. Siden juni 1924 er han ansatt som selger hos *Peter Thr. Duborgh* i Oslo. Familien har hytte i Filtvedt. — 2 barn, n 1—n 2:

Paal Linaae, f. 1934 12. aug., Oslo.

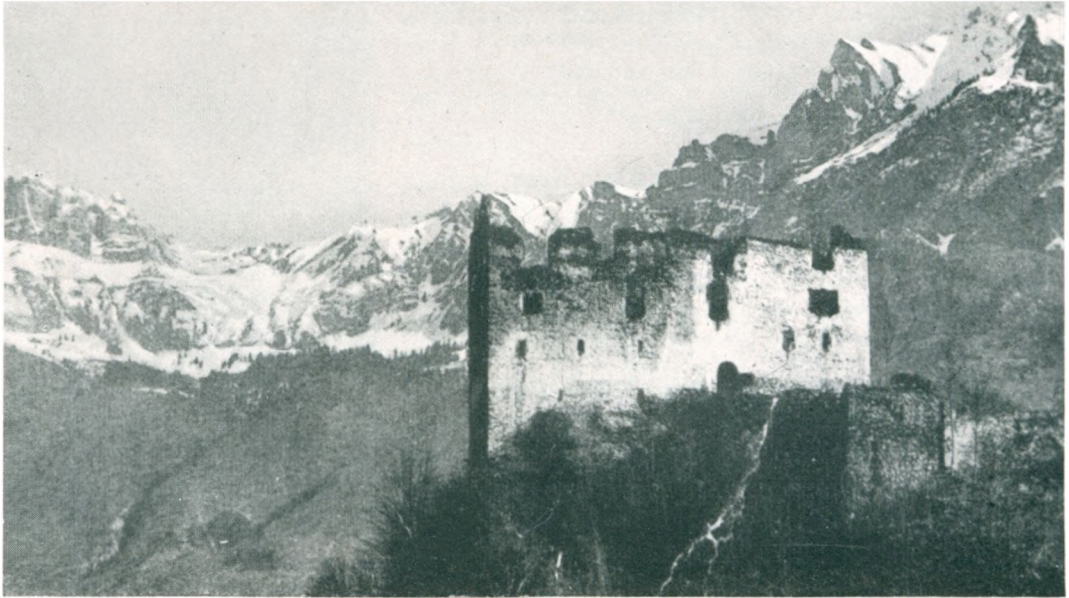
Thor Linaae, f. 1936 3. aug., Oslo.

Victor Tschudi, bankassistent, f. 1913 19. april, Oslo. Han fór til sjøs i en del år, tok navigasjonseksamen i Oslo 1933, eksamen ved Treiders handelsskole 1936 og blev samme høst ansatt i Den norske Creditbank i Oslo.

n I

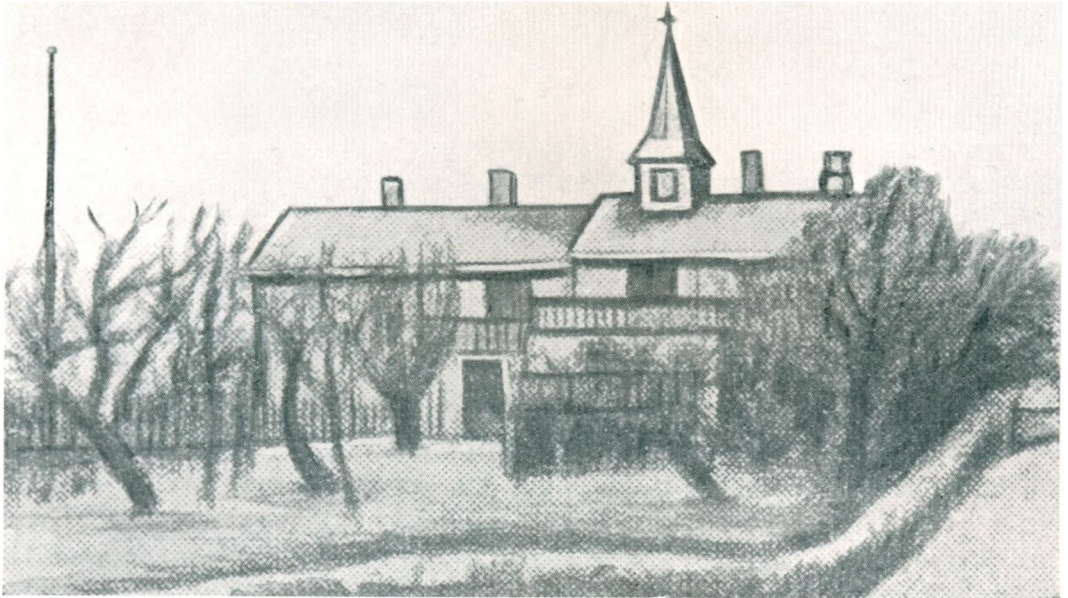
n 2

m 2

Ruin av disse Tschudiers slott. Grepland i Glarus.

- m 3 *Henrik Tschudi*, kontorist, f. 1915 25. mars, Oslo. Han tok eksamen ved Oslo handels-gymnasium 1934, var i 1935 ansatt i Bergen på lageret i linvarefirmaet «Kløverhuset» og opholdt sig s. å. i Manchester og Leister for å sette sig inn i arbeidet med ullstrikningsmanufaktur. I Rütli ved Zürich studerte han strikkemaskiner og i Tsjekkoslovakia veveteknikk. Siden juni 1936 er han ansatt som kontorist ved Joh. Pettersens tekstilfabrikk på Bryn.
- m 4 *Otto Tschudi*, f. 1918 4. juli, Oslo. Han blev student 1937 og utdanner sig i hotellbranchen. Brødrene har ved Ustaoset sin hytte som de har kjøpt av arkitekt Bull.
- k 12 *Johan «Christian» Tandberg*, bankfullmektig, f. 1841 9. juni, Modum, d. 1907 16. mars, Oslo, bgr. Vår Frelses gravlund i det gravsted han festet ved søsteren Majas død og hvor også prost Hald og frue og søsteren Rikka Tandberg hviler. Gravstedet er overtatt av referentchef Hald. Efter en giktfeber i 1860 var han syk i 3 år som han tilbragte hos Halds i Lyster. I 1865 tok han eksamen ved Handelsakademiet i Kjøbenhavn, arbeidet et år hos kjøpmann Bryn i Drammen og blev 1866 fullmektig ved Creditkassen i Oslo og satte hjem med sin søster Maja som husmor. (Hun er omtalt side 86, foto side 135.) Efter den lange sykdom var han alltid nervøs og svak. Hans største glede var å samle musikkdyrkende slekt og venner i sitt hjem hvor han selv bidrog til underholdningen med sang og gitarspill.

Morgenbl. nr. 9/1907.

Den gamle hovedbygning på Nærstad, brent 1907.

g 2 *Povel Andersen Tanberg*, major, f. 1689 antagelig på Askildsrud i Haug av Norderhov, d. 1754 14. mai på Nærstad i Haug. Under Karl XII's innfall i Norge 1716 tok han del i landets forsvar som oberst Kruses adjutant. Efter trefningen i Høland søkte Kruse til kongen om forfremmelse for flere offiserer i sitt regiment og sluttet søknaden med:

«— til hvis Fendrichs plads igien at beklæde allerunderdanigst foreslaaes dend ved Regimentet staaende Adjutant Povel Andersen Tanberg som ved disse conjuncturer har udvisst sig dygtig samme charge at betiene. Deres Kongl. Maj.s allernaadigste Resolution udbedes og ervartis j allerdybeste Underdanighed af dend som med Lif og Blod til grafven forbliver

Deres Kongl. Majst
 Min allernaadigste Arfve Konges og Herris
 allerunderdanigste tro tiener
 Ulrich Christian Kruse.»

Brotnow 5 Juni 1716.

I Conduitelistene av 1731 17. feb. er notert om ham og flere: «Ofven anførte Herren Officers har alle til Dato hver i sin Charge med god Conduit og Opførsel upaaklagelig forrettet deris allerunderdanigst og pligtskyldige tjeniste.»

Da Christian IV i 1628 oprettet Norges faste hær og delte landet i militære legd, manglet hæren offiserer; man fikk til dels leid dem i Tyskland og Holland. Efterhånden blev mange dyktige bondegutter praktisk utdannet og ansatt i hærens ledende stillinger og det opstod en norskfødt militærstand. I litteraturen er dens typer fremstilt, f. eks. i Trygve Andersens: «Gamle Folk» og i noen av Vilhelm Krag's bøker som «Kroniken om Hr. Villum» og «Major von Knarren». (G. V. Fede: Familier utenfor bondestanden. Bidrag til Agder Historielag VI, 24. Kr.sand 1925).

Det er bevart noen skrivelser fra og om Povel Tanberg. — I Protocol over Udgaende Sager ved Krigscanselliet 1738:

«Deres Excellence
Høyædle og Welbaarne
Høystbydende Hr. General!

Siden Capitain Reforme Paul Tandberg wed det mig allernaadigst anfortroede Regimente nu wed gene-
ral Munstringen har forlanget udj egen affaires till Kiøbenhafn at nedreise, og derfor om Kongl. allernaadigst permission paa 3de maaneder allerunderdanigst gjør ansøgning — Saa har ieg icke willet ermangle paa Hans weigne Hos Deres Excellence der om at anholde, og hans Petikum til gunstig forsorg underdanigst hawe recommanderet. Der med største Consideration Lewer

Brotnow d. July 1738.

Deris Excellence
Høyædle og Welbaarne
Høystbydende H^r Generals
Unterthänigster
ganz Gehorsamster
Diener
G. A. Brockelman.

Majoren fikk reisepass 1738 8. aug. (rg.nr. 744/1738.)»

I Refererede Sager til Krigscanselliet 1742 fins en søknad fra generalmajor Georg Anthon Brockelman datert Brotnow d. 19 Julii 1742:

«Stormægtigste Allernaadigste Arve Konge og Herre!

Deres Kongelige Majestet maa jeg herved allerunderdanigst indberette, at Character-Obriste Lieutenant Friederich Wilhelm Gedde ved det mig allernaadigst anfortroede Regimente d. 12 Julii næstleden om aftenen ved døden er avgangen, og det ham anfortroede Compagnie med capitains Gage derved bleven vacant.

Thi har jeg ej skuldet ermangle den ved det Hadelandske Compagnie staaende Capitaine Reformè Poul Tanberg, efter sin anciennité i Regimentet, til dette vacante Totenske Dragon-Compagnie igien allerunderdanigst at foreslaae, i følge Eders Kongl. allernaadigste villies mening udi 3die og 5te Paragrapho er den de dato 14 Nov. 1740 allernaadigst ergangne anordning. Og siden han baade er en habil, døgtig og tilforladelig Officier, der i forrige Krigen tiid har opført sig ved alle forefaldende occasioner altid vel, saa og længe staaet i forhaabning, ja og tilforn været i forslag til at faa et Compagnie under Commando, som han virkelig meriterer, saa har ieg den allerunderdanigste forhaabning, at han denne gang bliver lykkelig» o. s. v.

I brev av 1749 24. april til Fredrik V (R. S. t. K.) anbefaler oberst Sehestedt «den ældste Capitaine i Regimentet Jasper von Lytzw» til sekond major. I hvilken anledning general Arnoldt 1749 26. april fra Christiania tilskriver general og overkrigssekretæren: «— at den i Regimentet staaende Capitaine Poul Tandberg er ældre end Capitaine von Lützw, og kand ieg forsikre, at paa bemeldte Capitaine Tanbergs tieniste og opførsel intet vides at udsætte.»

Tanberg blev sekondmajor. Fra 1747—50 var han chef for søndre Totenske kompani.

I R. S. t. K. ligger et brev fra major Povel Tanberg datert 1749 4. juni:

«Deres Excellence Høy-Velbaarne Høystbydende Hr. Feltt-Marschall Naadige Herre!

Da Deris Majt af høy Kongel. Naade og Mildhed allernaadigst for nogen tiid mig tilloed formedelst mine tiltagende Aar, lang tieniste, og helt Fattige Families Conservation at afstaae for Hr. Capitain Sehestedt, det mig allernaadigst anfortroede Totenske Compagnie nu ved det 3die sydenfeldske Dragonner Regiment. Men som bemeldte capitain Sehestedt af Deris Majt med Et compagnie ved det første Oplandske Regiment jnden vj kom til en fuldkommen Rigtighed, allernaadigst blev Gratificeret blev samme Accordt til intet. Da jeg nu med den ved Dette Regiment staaende Lieutenant Hermand Henrich Heyer er kommen til forening det hand mig for Compagniets afstaaelse naar Fændrich Christopher Hommer jgien til Lieutenant; og Vagtmester Knud Bierk til Fendrich Successive kommer ham til hielp, mig at betale for Compagniets afstaaelse

— 2700 Rigd^r. Saa er Jeg underdanigst begierende Deris Excellence herudi ville Recke mig sin høy formaaende Haand, at denne Accordt maatte finde høy Kongelig Allernaadigst Approbation. Dette ville Jeg derfor, som en Særdeles stor Naade udbede mig, at i fald Lieutnant Heyer som har nogen for sig udebliver denne Accordt tilstaaet det jeg maa beholde Compagniet saalænge Gud Gjever mig Liv og Sundhed vedbørlig at Forrette min Allernaadigste Konges Tjeneste, som Heyer Er en Persohn hvorved jeg intet resicherer i henseende til betalingen, Desuden af saadan honete Sentements og Godhed, det i fald mig noget menniskeligt skulde tilstøde det min efterlevende fattige Familie hos ham fandt Een understøttelse i mange tilfælde. Forbliver til min Døds time med allerstørste Respect

Deres Excellence» o. s. v.

I R. S. t. K. 1750:

«Stormægtigste Allernaadigste Arve Konge og Herre!

Da jeg nu paa 41 aar har staaet ved Krigstienisten under Eders Kongl. Maj^{ts} og Sahl- og Høylovlige jhukkommede Fader og Far-Faders Høypriselige Regiering, og i den tiid stædse Fuldt den Seeniste i Rigerne værende Krig baade udi Aggershuus og Trundhiems Stifter; Er ieg med Alderdommens tiltagelse, nu ieg har opnaaet 61 aar mærkelig paa Kræfterne aftaget; Formedelst de mange Campagnier og indfaldende Travallie og som ieg ikke udi Tienisten har kundet tillagt mig saa meget at ieg med Hustru og 8 Børn (Hvoraf den yngste ickun er 5 aar gammel, og af dem alle ickun 2de saavidt kommen at de kand ernære sig selv) kand susistere ja een icku kundet indfrelse min Oedelsgaard som ieg udi Alderdommen har villet havt til mig conserveret at leve paa, med mine Børn. Men Gaarden for at beholde maatte til fremmede pantsætte imod Penges forstrækning; Saa er det ieg herved fordrister mig allerunderdanigst at ansøge hos Eders Kongl. Maj^{ts} Det Deris Kongl. Maj^{ts} af særdelis Naade og Mildhed for mig og mine mange Børn allernaadigst henseende til min lange og Troe Tieniste Allernaadigst ville tillade mig at afstaa den mig Allernaadigst forundte Second Majors Charge og anfortroede Compagnie Saaledis at Bastian Mohnsen som ældste Capitain udi Regimentet, maae blive Seconde Major og Hermann Hendrich Hejer værende Premier Lieutnant ved samme Regiment Allernaadigst maatte blive confereret, mit anfortroede Compagnie saasom ieg af dennem kand Erholde, og bleven tilsagt den Summa 2700 Rd, Siger Toe Tusinde og Syv Hundrede Rdr. og derfor kand indfri min Gaards paasættende Geld, og betale hvad andet ieg kand være skyldig og i min Alderdom med nøysomhed og Sparsommelighed Henleve min tiid med Hustru og Børn. Jeg haaber og ansøger Allerunderdanigst een Allernaadigst Bønhørelse og Henlever til min Døds Stund

Stormæktigste Allernaadigste Arve Konge og Herre! Allerunderdanigste Ringeste tienner
 Pouel Tanberg.

Toten udi Aggerhuus Stift d. 8de September 1750.»

«I anledning af den Forening imellem Hr. Major Tandberg og Hr. Lieutnant Heyer, om Hans Compagnies afstaaelse Forbinder wj undertiegnede os at komme velbemelte Hr. Lieutnanten til Hielp saaledes neml: Jeg Christopher Hommer som Fændrich ved Regimentet, forpligter mig herwed at udbetale 400 rd^r saafremt jeg til virkelig Premier Lieutnant wed dito Regiment allernaadigst maa blive avanceret. — Og jeg Knud Bierch Vagtmester wed Major Tandbergs Compagnie, forbinder mig iligemaade at udbetale 500 Rd^r om jeg til virkelig Fændrich, allernaadigst kand blive placert. — Toten Dend 18de September 1750.

C. Hommer.

K. Bierk.

Høy og Velbaarne Høystærede hr. General og Ober Krigs-Secretaire!

Da hr. Oberst Koppelow med Hans annwiste i det ham anbetroede Regiments District fra hr. Major Tanberg er bleven overleveret den herfulgte allerunderdanigste ansøgning om allernaadigst tilladelse at aftræde det ham anbetroede Compagnie for den Summa 2700 rd.

Hvortil sig haver indfunden eftermeldte Contrahenter, neml: Premier Lieutnant Herman Hendrich

Heyer, at blive Cheff for det nu Major Tanberg anbetroede Compagnie	1800 rd.
Fendrich Christopher Homer at avancere til Lieutnant i Heiers Sted.....	400 rd.
og Vagtmester Knud Bierch for at bliven Fendrich	500 rd.

gjør ovenstaaende 2700 rd.

Folkemuseet, Bygdey.

Major Povel Tanberg.
Ukjent maler.

Hvornest velbemeldte hr. Oberst Koppelow indstændig begiærer, at i fald det maatte behage Hans Mait denne forandring allernaadigst at approbere, som Hand forsikrer at være i alle maader til Hans Maist Tienistes Befordring, det da den ældste Capitaine i Regimentet, Bastian Mohnsen, maatte ved denne Leilighed avancere til Second Major hvilken hand giver det gode vidnespyrd, at være een mand, der er activ og fornuftig i alt hvad han foretager, og derfor saa meget desheller ønsker, herover at erholde allernaadigst approbatio.

Med største Conclideration forbliver ieg

Tienestskyldigste og Tienestforbundne Tiener
Eders Excellences
H. J. Arnholdt.

Christiania den 10 Oct. 1750.»

Ved skiftebrev av 1738 23 aug. efter Maren Nilsdatter Kloth fikk Povel Tanberg efter sin svigermor Nærstad gård i Ullerål (gnr. 90,1 av skyld mark 74,97) i arv med sin hustru som var Engebret Nærstads eldste datter. Gården som med plassen Ring var verdsatt til 1100 rd., var dengang som nu en av de største og

vakreste i distriktet. Våningshuset skal være ført op i begynnelsen av 1600-årene; i tårnet hang en gammel kirkeklokke, og et urverk meldte tiden ved hammerslag på denne klokken. I den tilliggende skog var forskjellig småvilt og rev; Soknedalen og Holleia lå ikke så langt borte og Krokskogen var jaktmark fra gammelt, mengder av bjørn og ulv fantes i disse en-somme skogstrekninger. Veiene var mest rideveier, men som dragon kunde Nærstads nye eier komme frem overalt og som offiser hørte han og senere hans sønner til den personlige, ikke arvelige rangadel som gav dem visse rettigheter, blandt andre den å kalles «von Tanberg». Ingen av dem har noensinne selv brukt den tyske preposisjon foran sitt navn, men man finner ofte benevnelsen i militærskrivelser.

Da major Tanberg hadde fått solgt sin sekondmajor-stilling for 2700 rd. og innfridd sin gjeld, satte han resten av pengene på rente i gårdobligasjoner. Av skiftebrevet efter hans enke fremgår at Tanberg har lånt 250 rd. til Anders Larsen Schinum i Jevnaker mot pantebrev av 1751 4. sept., tingl. 1752, 15. mars, i hans påboende gård nedre Schinum; 98 rd. til kapellanen hr. Biering i Grans prestegjeld på Hadeland mot obligasjon av 1751 1. okt.; 100 rd. til Bertel Olsen Riber som herfor har utstedt en 1. prioritets pantobligasjon i sin «iboende huusevaaning» ved Hønefossen samt i et kvernhus med 3 par kverner, dat. 1752 4. okt., tingl. 30. okt.; 200 rd. til Christopher Michelsen Thoensrud mot 1. prioritets pant i hans eiendomsgård Thoen i Haug av Norderhov, dat. 1753 19. feb., tingl. 3. juli. Og fru majorinne Tanberg lånte 500 rd. til sogneprest Henrich Wirring i Jevnaker ved obligasjon dat. 1757 16. mars.

G. 1722 26. mars på Nærstad med Maren Engebretsdatter Nærstad, f. ca. 1701 på Nærstad, d. 1757 22. mars der, datter av proprietær Engebret Pedersen Nærstad, f. 1672 der, d. 1732 der, g. ca. 1700 med Maren Nilsdatter Kloth, f. ca. 1679, d. 1737 9. des. på

Nærstad «man tror 58 aar gl.». Vigselen blev utført av Anna Colbjørnsdatters sønn, sogneprest Daniel Ramus i Norderhov.

Nærstad-slektens tidligst kjente menn er efter oberst Caspar Seips efterslektstavle V, proprietær Gunder Nærstad, d. ca. 1580, og hans sønn Harald som må være død minst et 10-år tidligere enn antatt på tavlen. Men gården var benefisert Hole prestebord og eides ikke av noen privatmann. Det kan tenkes at oberst Seip under sitt arbeid med de gamle og sikkert vanskelig tydbare dokumenter på Nærstad har forvekslet bygselbrev med skjøter og at Gunder har vært bygselmann der, likeså hans sønn Harald som da skulde ha bygd det gamle Nærstad som brente 1907. Sistnevnte kan ha hatt flere barn, iallfall var Simon Nærstad opsitter på gården til ca. 1618 og etterfulgtes av sin formentlige sønn Bent Simensen til 1629. Dette år avløstes han som opsitter av Engebret Haraldsen, ca. 1590—ca. 1668, efter Seips tavle en sønn av Harald Gundersen Nærstad. Når en har satt sig litt inn i leilendingeforholdene i Norge og sett hvor gjerne bygselen blev innen samme slekt, anser en det ikke for usannsynlig at Simon har vært eldre sønn eller svigersønn av Harald, at hans linje er utdødd med Bent Simensen og at Engebret Haraldsen da er kommet til. Engebret kjøpte gården omkring 1631 og hans efterkommere eide Nærstad uavbrutt til 1930, side 211.

Kloth, Nils, formentlig ætling av sogneprest i Norderhov i 1500-årene Christopher Cloed som skal stamme fra veier i Ribe på 1300-tallet, Jacob Cloed. Slekten er vanskelig å finne da den ikke synes å ha eid eller dyrket jord på Ringerike, men arbeidet ved bruk i vassdragene. Christopher, Jacob og Niels var slektsnavn. En Else Nilsdatter Kloth blev g. 1682 26. des. i Oslo med Mads Olsen Kige, hun kan ha vært nær slektning av Maren Nilsdatter Kloth som døpte sin yngste datter Else. Se for øvrig side 20.

Da den militære enkekasse blev opprettet 1739, gjorde Povel Tanberg innskudd i kassen 31. okt. s. å., stort 100 rd. på obligasjon av 4. nov. (nr. 411/1739 i innskuddsprotokollen). Foruten sin pensjon har fru Maren Tanberg som enke også hatt hele gårdsinntekten, idet hun 1754 13. sept. fikk kongl. allernådigst konsesjon på å sitte i uskiftet bo «saa længe hun i Enke Stand forbliver siden de myndige børn dermed er tilfreds» eller om hun ønsket det «omsider at skifte med Samfrænder». Efter hennes død blev skifteretten satt på Nærstad 1757 14. april og skiftet avsluttet 1758 18. jan. (Skifteprotokoll for Hallingdal og Ringerike nr. 17, 151—56). Når gjeld var trukket fra, beløp boets formue sig til 4016 rd. 2 λ 6 sk. som blev delt slik at de 4 brødre: løytnantene Andreas og Engebredt, vaktmester Hans Jørgen og korporal Peder Tanberg efter tidens arvelov fikk dobbelt så meget som de 4 døtre: Ellen Cathrine, formentlig død ugift, Else Maria, senere g. med sogneprest Rosing, Anne Cathrine, siden g. med prokurator Tosten Bye og Dorthe Magdalene, såvidt vites også død ugift.

Major Tanberg og frue hadde 12 barn, h I—h 12. 4 døde tidlig og utelates her.

h I *Andreas Tanberg*, kaptein, f. sist i 1722 på øvre Tanberg, døpt 1723 7. jan. Norderhov, d. 1796 23. aug. på Nærstad. Barnet blev døpt Anders, men den unge mann kalte sig Andreas,

Fot. C. Vangen, Åmot i Modum.
Kaptein Andreas Tanberg.
Maleren uviss.

sønn av Povel Andreassen Tanberg. Det må i hjemmet ha vært huslærer til barna som alle synes å ha kunnet lese og skrive, men foruten Engebredt som blev student, har brødrene ikke ønsket eller iallfall ikke fått annen utdannelse enn den de ad praktisk vei skaffet sig ved å begynne nedefra i hæren, hvor en kunde settes i korporalsnr. ved 13-års alderen for videre å stige til kadett, vaktmester, fenrik o. s. v. Nærstad gård var dragonkvarter og Tanberg-gårdene hørte til militære legd, soldaten har ligget slekten i blodet.

Andreas blev sersjant 15 år gammel og tjente som sådan i 11 år til 1749 2. april, da han blev fenrik nordenfjells under Ulrichsdal i 1. gew. inf.regiment.

I R. S. t. K. 1749 fins et brev til Fredrik V med forslag til forfremmelser:

«— og udi Fenrich Ryes sted, den ved oberstlieutenant Rossings Compagnie staaende Commander Sergeant Andreas Tanberg igienn til Fendricke ved Liv-Compagniet. — Bemeldte Commander Sergeants Fader har den Lycke at commandere et Compagnie dragonner her i Landet og Sønnen haver over 11 Aar staaet som Under officer i Regimentet og udi ald dend Tiid distingveret og opført sig meget berømmelig, hvorover ieg saa meget mere har Aarsag allerunderdanigst at utbede denne høi Kongel. Naade for hannem. — Til min sidste Stund forbliver ieg Eders Kongl. Mayt^s Min allernaadigste Arve Konge og Herre allerunderdanigste

Troe tiener
Wilhelm v. Ulrichsdal.

Friderichstad d. 15de Martii 1749.»

Året efter, 1750 7. nov., blev han utnevnt til sekondløytnant ved samme regiment, nu i oberstløytnant Rosings kompani i Fredrikstad og i april 1752 i Oslo. 1754 søkte han sig forbyttet til 2. opl. nat. inf.regiment hvortil Ringerike hørte, for å kunne ta opphold på farsgården Nærstad, hvis bestyrelse han skulde overta. Søknaden som følger, blev innvilget 1. mai s. å.

I R. S. t. K. 1754: «På Hans Kongl. Majt^s forventende allernaadigste Approbation, er imellem os underskrevne sluttet og indgaet efterfølgende Accordt og Forening saaledes: At jeg Seconde Lieutnant Andreas Tandberg ved det Ulrichsdalske geworbene Regiment paa videre, allerunderdanigst Forestilling og forventende Høy Kongl. Tilladelse avtræder og Tudsker min havende Charge til Fendrich Christen Wollum ved det Andet oplandske Nationale Infanterie Regimente og derhos betaler udi Bytte 100 Rd. contant 4 uger efter at denne Contract allernaadigst er bleven approberet samt ellers overgiver Fenrich Wollum 1 Esponton, 1 Skjærf og 1 Ring-Krave.

Hvorimod jeg Fenrich Christen Wollum indtræder udi Seconde Lieutenant Tandbergs Sted ved forbemeldte Gevorbene Regimente, og der imodtager hans nuhavende Seconde Lieutenants-plads med den dertil aarlig henlagde Gage. Denne Contract, som saaledes paa Hans Kongl. Majt^s Allernaadigste Approbation derover indgaaes haver vi begge med egne hænder underskrevet og forseglet, og enhver av os en lige lydende Gjænpart til sig taget. — Datum Hønefossen d. 8 Martii 1754. —

A. Tanberg.

C. Wollum.»

«At Hr. Lieutenant Andreas Tanberg i betragtning udaf hans her udi Sognet beliggende Herligheden af Gaardsbrug med viidere, som nu af Hands gamle Forældre beboes, og udi fremtiden af ham som den ældste søn for conservation til Familien maae søges at vedliiigeholde Kand have Resong at han haver indgaaet dette bytte med H. Fendrich Wollum, der ikke haver saadanne omstændigheder, men virkelig er en habil Officer der meriterer at vordre forfremmet udj deris Kongl. Majt^{tes} Tienneste, det Kand af mig Sandfærdig attesteris og at ieg implorerer for dem Begge Deris Kongelige Majt^{tes} allernaadigste approbation paa det af dem sluttede Bytte, efterdi det er til begges avantage og Deris Majt^{tes} tienneste herved intet Kand liide. —

Hverven d. 26 Martii 1754.

M. de Seue.»

«Stormægtigste Allernaadigste Arve Konge og Herre.

Paa Eders Kongl. Majt^s allernaadigste Approbation haver Second Lieutenant Andreas Tanberg, af det mig i Naade anbetroede Regiment, og Fendrich Christen Wollum af det Andet Oplandske Nationale Regiment, med hinanden indgaet et Bytte om deres nu havende officer-Plads, saaledes som hoslagde af dem forfattede skriftlige Accord allerunderdanigst udviiser, og da bemeldte Lieutenant Tanberg til saadant Bytte er anlediget formedelst en i Norderhougs Sogn paa Ringerige beliggende Gaard, som nu beboes af hans gamle Forældre, og af denne icke kan bruges og drives til den udfordrende Nytte, men han som tilkommende Odels-Mand samme Gaards Brug maa sig antage til fælleds Conservation og Fordeel, saavel som og da Fendrich Wollum efter hans Regiments-Chefs Oberste De Seues hosfølgende attest, skal være en habil Officer der fortæner at blive forfremmet; Saa maa ieg herved allerunderdanigst utbede at Eders Kongl. Mayt Allernaadigst ville approbere dette Bytte, hvorefter Second Lieutenant Andreas Tanberg indtræder udj Fendrich Christen Wollums Plads ved Liv-Compagniet af ovenmeldte Regiment, og denne derimod placeres som Second Lieutenant i bemeldte Tanbergs Sted ved Oberst-Lieutenant Rossings Compagnie. —

Jeg lever med største Zele til min sidste Stund

Eders Kongl. Mayt^s Allerunderdanigste Troe Tienner
Wilhelm v. Ulrichsdal.»

Fridrichstad d. 6te April 1754.

«Høi og Velbaarne Herr Greve Høybydende Hrr Felt Marschal og Ober Krigs Secretair.

Ved hoslagde min Allerunderdanigste Memorial og Forslag om Hans Kongl. May^s Allernaadigste Approbation paa det af Second Lieutenant Tanberg og Fendrich Wollum indgaade Tudske om deres chargers Forbytning, følger saavel den derom skriftlig forfattede Accord som og Herr Oberste De Seues Attest og Intercession; Hvilket alt til Eders høi-grevelige Excellences Grace underdanigst insinuerer og hørsomst ansøger, at maatte Hans May^t forestilles til paafølgende allerhøieste Resolution.

Jeg lever med sammis Respect Eders Høi Grevelige Excellences Underdanige og hørsomste Tienner
W. Ulrichsdahl.»

Fridrichstad d. 6te April 1754.

1755 12. mars blev Tanberg premierløjtnant, 1756 20. okt. flyttedes han til kaptein Sigismund Chr. Selmers kompani (Sigdalske), 1760 3. sept. blev han utnevnt til karakterisert kaptein ved 2. opl. regiments livkompani (Ringerikske), 1761 24. juni til kapteinløjtnant ved samme efter Johan Henrik Rye og 1767 1. juli, ved regimentets ophevelse, blev han satt på vartpenger. Ved dets gjenoprettelse 1769 1. mai blev Tanberg kaptein reservé i regimentet. Våren 1771 sendte bønder fra forskjellige militærlegd klage over hans ferd. Justisråd og generaldirektør Wessel spør ved høvet Tanbergs chef, oberst H. Schlanbusch, om kapteinens forhold og får følgende svar:

«Høyædle og Velbaarne Herr Iustitz Raad og General Auditeur de Wessel à Christiania. Pro Memoria!

Saavel udi det Geworbene Nordenfieldske — som og udi det mig allernaadigst undergivne 2det Oplandske Infanterie-Regiment, har jeg kiendt den tilsidst her i Regimentet som Capitaine standne Andreas Tandberg, der indtil det for ham ulykkelige Øyieblick alletider har woren en Activ, Nidkiær og habil Officer, og derfor fortæner Deres Høyædle Velbaarenheds gunstigste og medlidneste Forsorg til udvirkende allerunderdanigst ansøgte Kongelig allerhøieste Naade, hvilket ikke har vildet undlade paa Deres Høyædle Velbaarenheds mig medbeærede under 18de hujus at tilbage melde.

Hverven den 24de July 1771.

H. Schlanbusch.»

Denne forbønn blev ikke hørt, Tanberg fikk avskjed 1772 6. aug. som det fremgår av Registraturen nr. 273/1772:

«Königl: Allerg: Resolution sub dato 6te Augusti betreffend die über den Capitaine Andreas v. Tanberg vom Oplandischen Nat. Regt. von verschiedenen Lægs-Baurn erhobene Klage, dass er die Soldaten seiner Companie eigenmächtigerweise zur unrechten Zeit und Stelle zur Exercice commandirt — auch dieselbige mit unmanierlichen Prügeln, Flüchen und Schelten angefahren ist. Woenach erst der Capitain Tanberg seine Charge verbrochen haben und cassirt werden solle, demnächst denen klagenden Bauern die gehabte Umkosten mit 30 Rm. vergüten und an die Membra des Kriegs Gericht Zufolge ihrer Rechnung 130 RM 32 s. auch zum Protocoll 20 RM erlegen soll.»

Da Tanberg var blitt avsatt, hadde han sin gård å falle tilbake på. Han blev eier av Nærstad efter morens død, idet han under skifteforretningen kjøpte gården 1757 15. april for 1800 rd. All avgrøde blev solgt på auksjonen. Han blev formynder for sine søstre som lot arvemidlene bli stående i gården mot 5% rente og han blev kurator for sin yngste bror. I 1766 bodde «Anders Povelsen» på østre Tanberg og pantsatte 11. mai s. å. alle sine løse effekter der til sorenskriver Palludan for 140 daler. Det ser altså ut som om Anders i likhet med sine brødre har tatt østre Tanberg igjen på odel, men temmelig snart overlatt gården til Ellen Gulbrandsens sønn og svigersønn.

Kaptein Tanberg var en fremragende dyktig jordbruker og tjente med årene tilstrekkelig til å tilfredsstille sin hang til kunst og reiser. På grunn av sitt myndige og bryske vesen gjorde han sig aldri avholdt, men han blev en sagnfigur på Ringerike, hvor han ennå ikke er glemmt. A. Steinhamar forteller i «Norderhov sogneselskab», Kra. 1910, 22 at kapteinen på sin verandatrapp vendte assessor Moss ryggen fordi embedsmannen kom på visitt kjørende i ny karosse, kjøpt i Kjøbenhavn, istedenfor som vanlig til hest. Assessor H. H. Breien har i «En oplandsslekt gjennom et kvart årtusen», Oslo 1933, 87 et par historier om hans hensynsløshet: en gang glemmer Tanberg vertens plikter for å beundre en hest, en annen gang tar han tidlig søndag morgen lensmann Abraham Hesselberg — hvis bestefar var bror av kaptein Tanbergs stebestefar — på sengen med bebreidelser fordi alle grunder står oppe. Ifølge Steinhamar pleide kapteinen på sine ride-turer aldri åpne grind eller le, men ta hinderet, og man sympatiserer uvilkarlig med hans skuffelse over at uorden skulde ødelegge all hans sportslige glede. Kirkesanger O. Skrutvold beretter i «Ringerike 1934—35», Oslo 1934, 20, om kaptein Tanberg som «Spanske ridderen» der hviler i gravkammeret ved Haug kirke; her synes dog sagnet å ha blandet ham sammen med verkseier Johan Krefting i Bærum, 1618—74, om hvem det heter at han var den siste som danset med torturretskapet «den spanske jomfru» (Bærum II, 15 fig.), for han var så sterk at han brøt det i stykker og det blev aldri laget noe nytt. Kreftings etterkommere i 3. og 4. ledd, brukseierne Christian og Johan Roede Krefting på Viul, fant nemlig efter hvad gammelt folk i Haug forteller, for en tid husly for sine kister i Tanbergs gravkammer, side 193.

Ytterligere er det blitt sagt om Tanberg at når han ikke var i arbeid hjemme, lå han på reiser i utlandet og deltok i en fremmed krig. Efter sin død vandret han ved nattetid i full rustning omkring i trappene på gamle Nærstad.

Kaptein Tanberg er malt i panser og plate med mørk platinafarvet parykk og gråblå øine. Rammens bakside er merket B 5868/32. Billedet hvis størrelse er $56\frac{1}{2} \times 72$, eies av h.r.advokat R. Haugan i Drammen og henger på hans gård i Sigdal. Det kan

muligens være utført av Eggert Munch i dennes seneste år, han malte altertavler og portretter i Land og Hadelandsbygdene 1754—57 og døde 1764.

I storstuen på Nærstad lot Tanberg i 1777 veggene dekorere av Peder Aadnes. Etter professor L. Dietrichsons mening hadde Aadnes her gitt «fornem, elegant og farveskjøn kunst» (Husmoren 1907, 21 flg.). I ett av feltene stod en husmannsgutt som blev oldefar til Nærstads visergutt omkring år 1900, et bevis på at gårdens husstand vokste

Fot. B. Brandsæter.

Ringeriksfamilien Seips gravkapell, 1934.

op ved gården, ledd etter ledd. Det har vel vært omtrent ved samme tid at Aadnes dekorerte Hesleberg for prokurator Abraham Hesselberg, Vaker for sorenskriver Niels Michelsen og Storøen gård. Av gamle møbler fra Nærstad er det et møblement i bonderokokko på Ringerikes museum, Blommeseter ved Norderhov prestegård, og en vakker stol på Drammens museum (DM 6887, Drammens museums årbok 1928—33, 36).

Ringerikstradisjonen vet også å berette at Andreas Tanberg lot opføre det lille gravkapell ved Haug kirke, det som nu tilhører familien Seip. Sannsynligheten taler for at det er riktig. Professor dr. Anders Bugge har ikke tatt det med i «Vore gamle gravminner», Fortidsf. årsb. for 1924, men på forespørsel har han uttalt at det neppe hører til de eldste fra midten og siste halvdel av 1600-årene. Ellers kunde det vært bekostet av den meget velstående bonde Engebret Haraldsen Nærstad, ca. 1590—ca. 1668. En familiefar vilde vel også laget det større, det er blandt de aller minste i sitt slags. Enhver kunde kjøpe plass til sin kiste under kirkegulvet i sin bygd, men like ensom og utilnærmelig som kapteinen hadde vært i livet, ønsket han tilsynelatende å vite sig efter døden. Han hadde bestemt at når han i sin furutres kiste — efter familieskikken forarbeidet på gården av tømmer fra Nærstadskogen — og hvilende på humleblomster av gårdens avl, var flyttet over til kapellet, skulde døren låses og nøkkelen kastes inn gjennom luftventilen.

For å kunne bygge et privat kapell på en kirkegård, måtte man søke til kongen i Danmark. Tillatelse skal være gitt til å legge gravkammeret «paa et avsides Sted» på Haug kirkegård, men selv om kapellet ikke nettopp har fått plass under kirkens takdrypp, lot kapteinen det føre op få meter nord for kirken med vidt utsyn mot Nærstad. Den egenrådige offiser har neppe brydd sig med hvad kongen i Danmark mente med et avsides sted. Huset er av solid gråstein med nesten metertykke murer, hvitkalket ute og inne, uten vinduer. Det ligger syd-nordvendt med lav inngangsdør mot syd, bare 1,55 m. høi. Ytre bredde og lengde er 4,30 × 4,70, høiden til takskjegget 1,80 og til mønet 3,75. Det fins ikke navn eller årstall og ingen forsiringer, alt er enkelt og strengt. Gulvet er lagt av svære løse planker over en 3 m. dyp grav som skrånet nedover på alle sider og i bunnen hadde 2 kisters bredde og 1 kistes lengde. Om kapellet hadde vært meget gammelt, vilde denne grav være falt sammen, da ingen forstøtning holdt jorden oppe og det efter tradisjonen aldri skal ha stått kister i selve kjelleren før de som nu er der, blev satt ned.

Kaptein Tanberg fikk en tragisk død. Det hadde regnet hele sommeren 1796 og kornet råtnet på marken. Da Tanberg 23. aug. var ute for å inspisere innhøstingen, løftet han en staur med et bedervet neg op mot himmelen og sa: «Se, Vårherre, dette er ditt verk!», da han falt død om. I Norske Intelligens-Sedler nr. 37, 1796 kan man lese følgende annonse:

«Efter nu brugelig Maade skal jeg herved sørgeligst bekjendtgjøre, at det behagede Livets og Dødens Herre at henkalde fra dette Timelige min dyrebare Svoger Capitain Andreas Tandberg paa Gaarden Nærstad paa Ringeriket den 23de Augusti; forvisset om Deeltagelse i vort Tab, frabedes skriftlig Bevidnelse derom av vore Respectable Venner.

Helgeland den 28de Augusti 1796.

Paa egne og fraværende Søkendes Vegne
Tosten Bye.»

Det var almindelig trodd at Tanberg efterlot et testament, men forgjeves undersøkte skifteretten alle gjemmer: foruten en tillatelse for kapteinen, datert Christiansborg den 2 Augustii 1793, til å disponere sin formue efter eget ønske, fantes bare et utkast til testament, hverken datert eller underskrevet. Boet blev da av skifteretten levert til de lovlige arvinger, søsknene som alle var myndige, til fri rådighet. Men noen dager efter fremla Tanbergs svoger prokurator Bye i Hole et testament skrevet av ham og angivelig underskrevet av kaptein Tanberg 1794 6. juni, og hvori prokuratørens eneste datter og Tanbergs guddatter Maren Pauline var innsatt som enearving. Prokuratøren tilbød søsknene en sum penger hvis de vilde godta testamentet. Brødrene protesterte, Peder endog så meget at prokuratøren lofte å forhøie erstatningen hvis Peder gikk med på overenskomsten, og kapteinen gav efter. Hans Jørgen som nærmeste odelsmann tok Nærstad i besiddelse og overlot siden gården til Maren Pauline. Men kaptein Tanbergs brorsønn, den unge Andreas Tanberg i Fluberg, mente å kunne bevise at hans farbror ikke lenge før sin død hadde innsatt ham til sin eneste arving og krevde ved verge saken ført til doms. Han vant ved underrettene, men tapte ved Høiesterett, hvortil Maren Paulines mann, lensmann Johannes Bye, hadde innanket saken, og Maren Pauline blev til slutt gårdens lovlige eier. A. Lagessen har i Ringerikes blad nr. 228/1929 «En prosess om Nærstad gård m. m. for 130 år siden» gitt en interessant fremstilling av denne eiendommelige arvesak.

G. 1755 16. jan. på store Vaker i Norderhov, efter kongelig bevilling uten foregående lysning, med *Anne Palludan*, døpt 1735 17. sept., Norderhov, d. ca. 1810 i Lier — mulig den Anne Christiansdatter Nøstedeje, som døde der 1810 13. feb., «76 aar», bgr. 23. feb. — datter av sorenskriver Christian (Christen) Michelsen Palludan, f. ca. 1696, bgr. 1773 29. juli, Vår Frelzers gravlund, Oslo, g. ca. 1726, antagelig i Danmark med «Anne» Magdalene Ramm, f. 1705, bgr. 1766 20. juni, Norderhov.

Palludan, latinisering av myr eller kjerr. I Norge fins adskillige gårder Myhre — Myhren — Myhrer, således f. eks. i Skedsmo. Her i Follo og Nedre Romerike var Rasmus Michelsen Palludanus, sorenskriver fra ca. 1628 til sin død 1662. Han bodde i Fett, på gården Børgen, som han hadde fått med sin hustru Kirsten Simonsdatter Børgen, hvis mor Karen Hansdatter først var gift med foged Morten Hansen i Øvre og Nedre Romerike (NST V, 160). Sorenskriverens sønn var Michel Rasmussen Palludan på Børgen og denne tør formodes å være far til sorenskriver Christian Michelsen Palludan. Sorenskriver Rasmus Palludans søster, Else Michelsdatter Palludan, d. 1659, var g. 1. med sogneprest Christian Mule i Vågå og 2. med sogneprest Fredrik Glostrup der. Gjennem datteren Anna Glostrup er hun en av stammødrene til bispinne Marie Tandberg, side 56 og stamblad 2.

1726 2. sept. (reg.nr. 263/1726) blev daværende kammerherre C. M. Palludan utnevnt til sorenskriver i Ringerike og Hallingdal efter Anders Jordstad. I «Norske Aabne Breve (Norske Indlæg) 1726» fins opbevart følgende søknad uten ledsagende anbefaling eller bienparter:

«Stormægtigste Allernaadigste

Arve Herre og Konge!

Som fornemmes at Soren Skriver tjenesten paa Ringerige udi Norge er vorden vacant, og ieg haver den Lycke at være Cammerherre hos Ober Kriegs Secretaire von Korbitz; Saa er til Deres Kongl. May^{ts} min allerunderdanigste ansøgning at mig samme tjeneste Allernaadigst maatte confereres, for sliig Stor, Kongl. Naade lever til min Død

Eders Kongl. May^{ts}
Allerunderdanigste
tro pligtskyldigste tiener
C. M. Palludan.»

Først bodde han på den vakre, gamle gård Bjerke i Norderhov hvor foged Lars Michelsen var død 1725. 1730 28. aug. bygslet han Tanbergs nabogård Hverven og i 1739 kjøpte han store Vaker (Voger), senere kalt skrivergården Vaker. Palludan tok avskjed 1756 og solgte sin gård ved skjøte av 1757 4. jan., til den nye sorenskriver Niels Michelsen Leth for 1300 spd., men fortsatte å bo i Norderhov iallfall til efter hustruens død i 1766. De gav 1753 et maleri til Norderhov kirke, det henger ennå i sakristiet. — Sorenskriverens 2 sønner blev offiserer. Om døtrene Anna Sophia Palludan (opkalt efter sin moster grevinne Anna Sophia Reventlow) g. 1. med garver Christian Bruun, 2. med regimentsfeltkjær J. E. Gertmann, og Maria Palludan g. med garver Steen Eilert Bruun (oldeforeldre til o.r.sakfører J. I. Bruun, side 183), se O. Schmidt: Familien Bruun, Trondheim 1926.

Ramm, adelslekt fra Westphalen, kjent siden 1463. Den første i Norge var major Henrich Ramm, f. 1649, Kurland, oppgitt d. i jan. 1719, Lom i Gudbrandsdalen, hvor kirkebøker mangler før 1733, g. 2. 1684 21. jan., Børse, med Anne Magdalene Røpstorff, f. ca. 1665, d. i des. 1718, Trondheim, hvor bgr. 26. des. i Vår Frue kirke. Hun var datter av tyskfødt infanterikaptein Hans von Røpstorff (ca. 1630—84), visstnok av den gamle adelslekt Røpstorff fra Brandenburg. Han bodde på Birkeland i Fede og var g. med Øllegaard Kerstine Schrøder efter hvem skifte 1694 20. des. (B. t. Agd. H. III, 1916). Familien Ramms utrykte stamtafle er utarbeidet av major Joh. E. B. Ramm, Drøbak. Røpstorff i NST III, 213 fig. Oslo 1932. Om major og fru Ramms sønner i PHT 8, 6, 87 og 268. Hennes yngste barn og eneste datter Anne Magdalene, g. med sorenskriver Palludan, var naturlig datter av lensgreve Conrad Reventlow (1644—1708) av gammel holstein-meklenburgsk adel, en av Danmarks største jordegodsbesiddere og far til Fredrik IV's gemalinne Anna Sophia Reventlow (1693—1743). Beretningen om slektskapet mellem kaptein Tanbergs hustru og den danske dronning er gitt av fløtningsinspektør N. H. Seip på Nærstad i brev av 1909 31. jan. og 20. mars; han henviser til sin farfar oberstløytnant Jesper Seip og forstmester A. T. Gløersen og nevner at det aldri var blitt lagt det minste skjul på forholdet. Familieoptegnelse på Nærstad brente 1907.

Andreas Tanbergs ekteskap blev barnløst og meget ulykkelig. I 1774 søkte og fikk han separasjonsbevilling. Han kjøpte et mål jord av øvre Alme hvor denne gård støter til Nærstad og bygde der et hus på 2 værelser og kjøkken hvor fru Tanberg flyttet inn og blev sikret en sum penger. Huset som med en del tillagte jorder nu danner plassen Nyborg, kaltes dengang i folkemunne «Fruerstuen». Kapteinen hadde latt henne beholde ett værelse på Nærstad hovedgård, men her gjemte hun forskjellig som hun tok til sig og det berettes om stormende optrin når han gjorde sin eiendomsrett gjeldende. Hun hadde en venn, Hans Pedersen Smed, i Hønefoss; med ham giftet hun sig 1797 1. juni og gikk glipp av den enkepensjon som Tanberg hadde tegnet for henne juli 1755 ved å skyte inn 100 rd. dansk kurant i «den allernaadigst oprettede Pensions Casse for Land Militair Etatens Enkker og Børn». Hun skulde «nyde 40 % = 27 rd. om Aaret». Paret flyttet til Lier og smeden ødte hennes formue. Oberstløytnant Jesper Seip, som kunde huske henne, har fortalt at hun døde på fattighus eller som legdekone i Lier i

stor armod. Prost M. J. Færden i Norderhov kalte henne i brev av 1909 3. feb. «vor norske Marie Grubbe».

- h 2 «*Engbredd*» *Wilhelm Tanberg*, kaptein, døpt 1724 29. april, Norderhov, bgr. 1780 11. juni, Vardal. Han blev student 1748 fra Christiania katedralskole, hans privatpreceptor var G. Møllman. Neste sommer sendte han følgende søknad til kongen (R. S. t. K. 1749):

«Stormægtigste Allernaadigste Arve Konge og Herre!

Den for Deris høy Kongl. Naade og Mildhed som Deres Kongl. Mayt. ved adskillige Leiligheder beviiser mod sine Troe Undersaatter ved sin Høye Nærværelse hos os i dette Land og Riige hvilken Den Allerhøyeste Lyksaliggjøre til Kongens Glæde og Landets Aere, giver og mig det Haab og opmuntring, at ieg fordrister mig for Deres May^t at nedlægge min allerunderdanigste ansøgning til paafølgende allernaadigste Resolution og Bønghørelse.

Allernaadigste Konge! ieg som en ung Student har ingen meriter hvorpaa ieg mig allerunderdanigst kand beraabe, der kunde bevæge Deres Kongl. Mayt. til at uddele til mig nogen naadestraale; men det eneste, som ieg allerunderdanigst haaber skal bøye Deres Mayt. Hierte til at beviise mig naade er, at min Fader Povel Tandberg, der er Major ved det Oberste Sehesteds allernaadigste anfortroede nationale Dragouner Regiment, har havt den ære og Lycke at staae i Deres Kongl. Mayt og Høysalige forfædres Krigstieniste i Freds som Feydetiider i 43 aar og imidlertid sig saa troe og reedelig opført, at hand derveed har banet sig vey til Kongens høye Naade og sine Superieurers yndest. Og omendskiøndt hand forresten er een fattig og ubemidlet mand, der har Kone og 7 uforsørgede Børn; Saa har hand dog med bekostning holdt mig til bogen indtil Jeg er bleven Student. Men da mit Sind fra barndommen af har inclineret til Krigsvæsenet, og erfaringen viiser, at Deres Kongl. Mayt. af særdelis Høy Kongl. Clemence derved søger at Promovere De, som have Studeret: Saa vilde Deres Kongl. Mayt. icke i unaade optage, at ieg herved fordrister mig Supplicando allerunderdanigst at utbede mig den Naade, at ieg med Ober Officers Caracteer af Deres Kongl. Mayt. allernaadigst maatte vordre gratificeret og til avancement i Oberste Sehesteds Dragouner Regimente blive staaende eftersom Jeg har særdelis stor Lyst til allerunderdanigst at tiene Deres May^t ved Den Militaire Etat. Jeg utbeder mig allerunderdanigst Deres Kongl. May^{ts} Naade til Bønghørelse herudi, da Jeg igien efter min allerunderdanigste pligt skal befytte mig paa at blive bequem til Deres Kongl. May^{ts} og mit Fædrelands tieniste, og med Liv og Blod at være Deres Kongl. May^t allerunderdanigst forbunden i Haab om forventning af allernaadigste Resolution og Bønghørelse, forbliver ieg i allerdybeste underdanighed

Deres Kongl. May^{ts} min allernaadigste Arve Konge og Herres Troe Arve Undersaatt og allerunderdanigste tiener

Christiania d. 7de Junij 1749.

Engbredd Tanberg.»

Tanbergs ønske blev opfylt, 1749 23. juli fikk han ansettelse ved O. R. Sehesteds kompani, 1750 1. jan. blev han sekondløytnant ved kaptein Stadius Jacob Mathésons nordenfjelske landevernskompani og 15. juli s. å. blev han premierløytnant ved Biridske kompani av det i 1749 oprettede 3. sønnenfjelske dragonregiment. I 1758 sendte han en ny søknad (R. S. t. K. 1758 29. mars):

«Stormægtigste Allernaadigste Arve Konge og Herre!

I dybeste underdanighed nedlægge dette for Deres Kongl. Maj^{ts} fødder, for at tilbede mig den allerhøyeste Kongl. Naade at blive gratificeret med Capitains Caracteer. Jeg Staar nu paa det 8de Aar som premier Lieutenant i Hr. General Major Koppellous Dragouner Regiment, hvorved jeg for 7 aar siden var den ældste mand i hensende til adskillige forbytninger, og da ieg icke er i Stand til at Kiøbe mig frem, har ieg maattet See Endel gaa mig forbi, uden at Kunde komme videre; Deres Kongl. Maj^{ts} allerhøyeste Clemence implo-

rerer ieg allerunderdanigst om en allernaadigst Bønhørelse, forblivende i allerdybeste og pligtskyldigste Devotion indtil min Død. —

Deres Kongl. Majt^s Troe Arve Undersaatt og allerunderdanigste Ringeste tiener

Engelbert Poulsen Tanberg.

Wahr Dahl i Aggershuus Stift den 19de November 1757.

Remitt. Hr. General Major
von Koppelow hans Erklæring.

At Supplicanten Premier Lieutenant Engelbreth Wilhelm Tanberg ved Obriste Lieutenant von Zepelins allernaadigst anfortroede Compagnie, er den ældste virkelige Premier Lieutenant ved Regimentet, og udj øvrigt een flittig og Applicabel officeer udij sin Metier om Eders Kongelig Majesté af Høy kongelig Naade hannem allernaadigst ville Gratificere med den omsøgende Capitains Caractér. —

Kienerud Pr Hedemarken den 15. Marty 1758.

J. W. Koppelow.»

Tanberg blev karakterisert kaptein 1758 5. april, satt på vartpenger mens regimentet var nedlagt 1767—69 og 6. sept. s. å. utnevnt til vpl. kaptein, se Registraturen for 1769 9. sept.:

«Königl. allerg. Resolution vom obigen Dato. Dass Sⁿ Königl. Majt^s zu Besetzung den im 3te südenfeldischen Dragon Regt. durc da neuliche Absterben des flügel Adjutant v. Günther vacant gewordenen Compagnie, den im Regiment stehenden caract. Capitaine Engelbreth Paulsen v. Tanberg zum compagnie-Chef — —».

Han fikk avskjed med pensjon 1773 11. feb. efter følgende forslag:

(Kongl. Ordres og Res. 26. Januar 1773, Christiania:)

«Unterthanigster Vorschlag der ab und zugang der Officiere deren 4 nordischen dragoner-Regiment betreffend: der Capitaine Engebret Paulsen von Tandberg. Alt 49, gedient 22 Jahre. Ist schwach an Sinnen und Leibes Kräften; welches seit 1 Jahr sehr zugenommen hat.»

Som kaptein og kompanichef for 3. sønnensfjelske dragonregiment losjerte E. Tanberg på Hage gård i Vardal, hvor det dengang var ekserserplass på eiendommen. Gården var i den gamle Hage-slekts besiddelse siden før 1665, da eieren het Kjeld Paalsen. Senere eiere het avvekslende Paal Olsen og Ole Paalsen til 1825, da gården gikk over til Cecilia Paalsen som giftet sig med Joe Braastad. Slekten døde ut 1877 og ved dødsboauksjonen solgtes rubb og stubb, så intet gammelt fins mer på Hage. (Medd. 1936 17. okt. av Mathilde Løken, Hage.)

Efter kaptein Tanbergs død blev proklama rykket inn i Nordske Intelligenz-Sedler 1780 9. aug.:

«Paa egne og efter Fuldmagt fra de øvrige som alle myndige Arvinger efter afgangne Capitaine Engebret von Tanberg, der døde paa gaarden Hage i Wardals Præstegield den 11te Junii sidstleden, lader jeg hermed udi Intelligenz-Bladet 3de Postdage indkalde den Afdødes Debi og Creditorer, enten skriftlig eller mundtlig at anmelde sig hos mig undertegnede paa Gaarden Helgeland i Hole Præstegield paa Ringerige inden September Maanedes Udgang førstkommende, de Første med Tilstaaelse om Deres Gield og de Sidste at legitimere deres Fordring med lovlig Beviis. Helgeland den 21de Julii 1780.

Tosten Bye.»

h 5 *Hans Jørgen Tanberg*, løytnant, døpt 1728 15. jan., Norderhov, d. 1810 6. juli på Nærstad av slag. Hverken hans død eller begravelse er ført inn i kirkeboken.

Likesom sine brødre gikk han inn i hæren, men efter å ha stått 8 år som underoffiser i 3. sønnenfjelske nat. dragonregiment søkte han avskjed. Han var da 30 år gammel og anså sig forurettet ved forbigåelse. Da norske mannskaper på grunn av en mulig krig med Russland og Prøisen blev utkommandert til beskyttelse av Holstein — hvor de skulde underholdes av Frankrike — og troppeoverførselen var begynt 1758, søkte Tanberg en kornets eller fenriks plass i disse tropper (R. S. t. K. 1759 i august):

«Stormægtigste Allernaadigste Arve Konge og Herre!

Da alleniste mangel paa Employ forårsagede det ieg har taget min Demission fra det 3de Sydenfieliske Norske Dragon Regiment, Hvor ieg har haft den Naade at Tiene Deres Maj^{ts} Som underofficer udj 8de aar, Saasom nu min Længsel og atraae er alleene til Deres Maj^{ts} Tieniste, uden at talle om den Store urett mig er Wederfahret i forbemelde Regiment, Saae efterdi ieg alletiid har opført mig som et ærekiær menniske baade i og uden for Deres Maj^{ts} Tieniste vel anstaar, Ligesaa beder ieg Allerunderdanigst for min Sahl. Fader afgangne Major Tanbergs Lange og Troe Tieniste, Samt udviisende miriter ved adskillige tilfælde i seeniste uroeligheder i Norge. Allernaadigste Konge! Tillad derfor at ieg nedkaster mig for Deres Mai^{ts} fødder med allerunderdanigst Bøn og Begiæring at nyde første faldende Cornets eller Fendrichs. Numer og Gagie enten til Hæst eller Fods Ved Armeen som er i Holsteen. J forventning af Allernaadigst Bønhørig Resolution henlever ieg med Allerunderdanigste Devotion.

Deres Kongl. Maistets allerunderdanigste Tro arveundersaatt og aller Ringeste tiener

Hans Jørgen Tanberg.

Kiøbenhavn den 21de May 1759.

Deres Høy-Grævelige Excellence Høibaarne Herr General Lieutenant Sammes Herre og Ober Kriigs Secretair Naadigste Greve!

Deris Høy-Grævelige Excellence er mine Fatale omstændigheder vel bekiendt og efter naadigste givne Løfte Saae denne min allerunderdanigste ansøgning om Cornets eller Fendrichs Nummer og Gage udi Armeen ved Holsteen paa beeste maade understøttet til allernaadigst Bønhøring. Men dersom deris Excellence skulde finde at denne min Ansøgning ikke er som den burde være, utbeder ieg mig dend Naade at Deres Excellenc Naadigst dog Til min fordel Ville naadigst forestille Det mig tienligst og nyttigst kunde Eragter, Hvorudi Det ieg underkaster mig Deres Høy Grevelige Excellences naadigste Villie; Jeg som til min Døds Stund i Dybeste underdanighed henlever. —

Deres Høy Grevelige Excellences Underdanigste Troe og Ringe tiener

Hans Jørgen Tanberg.»

Kiøbenhavn den 21de Maj 1759.

Efter ordre an Koppelow: «wo er gestanden den caracter».

Mens 3. sønnenfj. regiment var ophevet stod Tanberg på pensjon, blev forflyttet nordenfjells 1770 og dimittert med pensjon 1773 efter eget ønske, kfr. kongl. Ordres og Resolutioner 1773 26. jan.: «den Fähnrich à la suite in Wachtmeisters No: Ist schwerer Gehör und wünschet sich ein Civil-Bedienung; heist Hans Jürgen v. Tandberg». Han blev forfremmet til sekondløytnant ved den Trondhjemske garnison 1773 7. mars. Ved hans endelige avskjed 1780 28. juni var pensjonen bragt til veie på følgende måte:

I Kongl. Ordres & Resolutioner nr. 201—400/1780.

«Allernaadigst Forestilling af 24de Juni 1780 fra Hauch, Ahlefeldt, Schultze og Pentz:

Da ved de Trundhiemske Garnison-Compagnier findes 3 Second Lieutenanter, nemlig von Ludewig, von Hülle og von Tandberg, af hvilke de toe første og især von Ludewig føre en saa irregulære og med drukenskab forbunden Levemaade at de ikke længere kan bruges til at forvalte den dem paaliggende Tieneste, og den sidste er en meget gammel, svagelig og til Garnisons Tienesten udelig Officer, saa har den commanderende General i Norge andraget paa at disse 3 Second-Lieutenanter som von Hülle undtagen, selv har søgt om deres Dimission, maae forafskediges og en Second-Lieutenants Plads i bemelte Compagnier blive vacant samt at den derpaa reglementerede Gage maae anvendes til fornevnte officerers Underholdning, indtil de kan overtages til Pension paa den Militaire Fonds saaledes, at enhver af dem kommer til at nyde af denne Second Lieutenants Gage:

Lieutenant von Ludewig aarlig	42 rd.
— — Hülle —	42 »
— — Tandberg —	60 »
<hr/>	
Gjør den fulde Gage aarlig	144 rd.

hvorved fornevnte General end videre proponerer at Lieutenant von Tandberg, paa hvis Conduite aldeles intet er at udsætte i Betragtning af hans lange og troe Tieneste maae forundes 10 rd aarlig i Tillæg af den Militaire extra Fonds paa det han igien kunde komme til at nyde den Pension af 70 rd aarlig som han har haft, forinden han blev placeret ved meeromtalte Compagnier» — o.s.v.

Som pensjonist bodde Hans Jørgen avvekslende hos sin eldste bror på Nærstad og hos svogeren presten Rosing i Berg. Han blev gjerne regnet for en raring som folk hadde til beste, og oberst Caspar Seip har spøkende sagt om ham at han opnådde avskjed med pensjon fordi han aldri lærte hvorvidt kule eller krutt skulde anbringes først i en kanon. Efter Andreas Tanbergs død var han som nevnt en kort tid eier av Nærstad og fikk sin unge søsterdatter Maren Pauline Bye til å styre huset for sig. Han søkte i 1798 Christian VII's konfirmasjon på et testament til fordel for Maren Pauline. Testamentet lød ifølge 3. Departements Registrant nr. 120/1800—01:

«Underbekræftede Lieutenant Hans Jørgen Tanberg gjør vitterligt. At som ieg har henlevet i eenlig Stand og uden Egteskab, og altsaa ingen Livsarvinger haver, og jeg imedens ieg som Eier har besiddet og brugt Gaarden Nærstad saavel som siden efter har funden og finder mig med min kiere Søsterdatter Maren Poulins Huusholdning, samt kierlige og omhyggelige Pleie; saa haver ieg med god Overlæg og velberaad Hu besluttet, og herved beslutter at gjøre hende til min eneste Arving, da mine Søskende, som ellers vare mine Arvinger, ikke trænge til, hvad der imellem dem efter mig kunde blive at deele; Og saaledes er det da, at ieg herved skænker, giver og testamenterer til bemelte min Søsterdatter alt hvis ieg ved min dødelige Afgang maatte være eiende, og mig efterlader, uden at mine Søskende Kundskab nyder eller have nogen Deel, men alt, af hvad Navn nævnes kan, at tilfalde og tilhøre hende alleene og herpaa forhaabes Hans Kongl. Mai^{te} allernaadigste Confirmation, naar samme allerunderdanigst ansøgt vorder.

Dets til Bekræftelse under min egen Haand og hostrykte Signet.

Nærstad den 28de Decbr. 1798.

H. I. Tandberg.
(L. S.)»

1800 24. jan. fikk han innvilget at han kunde overdra gården til søsterdatteren for en på overdragelses-dokumentet fastsatt kjøpesum og forbeholdt sig til gjengjeld fritt losji med alt hvad dertil hørte for resten av sitt liv.

h 7 *Else Maria Tanberg*, døpt 1732 8. okt., Norderhov, bgr. 1800 6. jan., Berg ved Halden G. 1778 30. jan., Jevnaker, med *Johan Rosing*, sogneprest, f. 1726 28. des., Fåberg bgr. 1801 30. sept., Berg, sønn av sogneprest Hans Hansen Rosing, døpt 1683 2. mai Vår Frelseres kirke i Oslo, bgr. 1742 5. okt., Norderhov «50 aar gl.», g. ca. 1725 med *Else Sophie Hansdatter Paus*, f. 1686, bgr. 1729 5. jan., Norderhov.

Rosing, stedsnavn i Jylland hvor Rasmus Claussøn Rosing var født. Han blev 1586 residerende kapellan i Vefsen og døde der 1626, g. med Birgitte Christensdatter Schanch av gammel Nordlandsadel. Deres sønne- sønn, biskop i Oslo, dr. teol. Hans Claussøn Rosing erhvervet 1693 11. feb. arvelig adelskap for sig og sin efterslekt. Sistnevntes sønn Hans Hansen Rosing var sogneprest i Norderhov 1727—42. — E. A. Thomle: Optegnelser om familien Rosing i NPT II, 221 flg., Chra. 1920. NST II, 137, Oslo 1930.

Paus. Noen felles stamfar for alle Paus'er i Norge kan ikke påvises. Den her nevnte familie stammer fra Povel Paus som levde i siste halvdel av 1500-årene. Hans sønner var Peder Povelssøn Paus, f. ca. 1593, d. 1653 23. juli som sogneprest i Kviteseid, og Hans Povelssøn Paus, f. 1587 i eller ved Oslo, d. 1648 som sogneprest i Fredrikstad. Sistnevntes sønn var Anders Hanssøn Paus, f. ca. 1625 der, d. 1671 som sogneprest i Jevnaker. Dennes sønn Hans Anderssøn Paus, f. 1659, begravet 1727 22. juli, Norderhov, og hustru (navn ukjent), d. 1717 28. aug. «56 aar gl.» i Norderhov, var *Else Sophies* foreldre. (Meddelt 1936 8. okt. av direktør Nicolay Paus, Oslo). — I. L. Qvisling: Familierne Paus og Post i Telemarken. Efterlatte historiske optegnelser av adjunkt A. Blom, Gjerpen 1904. Finne-Grønn: Ætten Paus' stamfedre ved aar 1600 i NPT I, 68, 74 flg., Chra. 1910.

Rosing mistet sin mor da han var 2 år, sin stemor f. Ramshardt da han var 6 år og sin far da han var 15 år. Økonomiske vanskeligheter drev ham efter artium 1744 til å lese til haud, idet studiets omfang var fastsatt efter en forut bestemt grad. Han tok teologisk embedseksamen 1747, vel 20 år gammel. Til demispreken i Kjøbenhavn fikk han non contemnendus og i de påfølgende 15 år arbeidet han som huslærer inntil han 1762 8. mai blev utnevnt og 16. juni ordinert til personell kapellan hos sin svoger H. Christian Wirring (PHT 8, 5, 164, 240) i Jevnaker. Wirring blev begravd der 1768 27. april og under ledigheten utførte Rosing de prestelige handlinger; hans senere lønn blev ikke bestemt før i 1771 da prostene 24. juni, efter innberetning til Oslo bispearkiv var forsamlet på Norderhaugs prestegård for å fastsette hvad sogneprest i Jevnaker Ole Rein skulde betale sin formanns vocerede pers. cap. Johan Rosing. I betraktning av «Kaldets Ringhed og Beheftelse af aarlig Enke-Pension» besluttedes, at sognepresten skulde avgi foruten kost og kammers «ikkun 20 rdl. aarlig til hr. Rosing; som tager sin Begyndelse fra Naadens Aarets udgang. Ligesom det og derhos synes billigt at den af Menigheden hr. Rosing godvillig tilbudne aarlige Offerdag ikke bliver hannem nægted».

Smith.

Essendrop.

N. Bierring.

I 1777 søkte Rosing Hvaler sognekall:

«Stormægtigste Konge!

Efterat ieg nu har været 15 Aar og derover Capelan pro Persona, og i de sidste 8 Aar været af saa kaldede ledige Capellaner, og har med megen Møye og Besværighed fortient mit Brød sist og her omkring i Stiftet, hvor jeg har været befalet at forvalte Tienesten i Vacancer og andre Tilfælde, ansøger ieg allerunderdanigst det nu ledig værende Sognekald paa Hvaløerne i Aggershuus Stift at ieg nu paa min Alderdom, som, da ieg alt er henimod 50 Aar, temmelig nærmer sig, kunde have een roelig og bestandig Boelig, som ieg nu i de sidste Aar med den idelige Omreysen har maattet savne.

Allerunderdanigst
Johan Rosing.

Allerunderdanigst Erklæring (på Rosings søknad om Hvaler:)

Til et langt bedre Leve Brød har Supplikanten, som nu er 52 aar, søgt at gjøre sig fortient ved en utrættelig Fliid og Troeskab i Embedets Gerning blandt mange Mange Menigheder her i Stiftet, hvorhen han har været sendt saavel i min Sl. Formands som i min Tid.

Opslo 24 Maj 1797.

C. H. I. Smidt.

Pro Memoria.

Herved følger Attest fra Hr. Provst Schnitler for Hr. Johan Rosing, at han er fød i Faaberg i Gudbrandsdalen hvorfra hans Fader siden blev forflyttet til Norderhov. Jer erkjender med største Taknemmelighed den Omhyggelighed, Det Høye Collegium har viist for denne brave Mand, som i mange Aar har, som ledig varende Capellan, draget om fra et Præstegield i Stiftet til det andet.

Jeg giver mig ogsaa den underdanige Frihed at udbede indsluttede Forestilling fra Hr. Busch, som en bekendt retsindig og duelig Mand, understøttet af det Høye Collegio. Tilsidst maae Jeg melde, at Jeg i Dag, om Gud vil, reyser bort for at visitere og tillige indvie en Kirke i Birie, og kand ikke ventes tilbage førend midt i September.

Opsloe 19de Aug. 1777.

C. H. Schmidt.»

Rosing fikk embedet og et halvt års tid efter kunde han endelig gifte sig og for første gang sette foten under eget bord, 52 år gammel. 1784 18. okt. søkte han Berg, Rokke og Asen. Følgende anbefaling fins i Cancelliindlæg 1784:

«Allerunderdanigst erklæring.

Supplicanten, som nedstammer fra den berømmelige Biskop Rosing, er en redelig Guds Mand, som troeligen arbejder paa Guds Æres Udbredelse og Menighedens Opbyggelse. Og da han efter mange Aars tjeneste som Personel Capellan og endelig som Sogne Præst i 8 Aar i det besværlige og af Indkomster ringe Hvaløer Kald nu søger Bergs Kald, hvis Indkomster ikke er stor, kand jeg ikke andet end udbede denne retsindige Lærer som allerede er 60 Aar, Allernaadigst Bønghørelse.

Opslo den 23de October 1784.

I. Smidt.»

Julaften dette år blev Rosing utnevnt. I Berg kom han i berøring med H. N. Hauges virksomhet, idet Hauge våren 1800 holdt sitt berømte møte hos Hans Gundersen på Strand i Rokke, hvor den senere Eidsvollsmann John Sørbrøden fra Berg møtte for å målbinde predikanten, men blev så grepet at han selv blev predikant og en av Hauges «eldste» (Bang: H. N. Hauge og hans samtid. 1. utg., 243). Hvordan Rosing så på vekselen vet man ikke.

h 9 *Peder Tanberg*, kaptein, f. 1734 28. des., østre Tanberg, d. 1810 24. juni på Stensborg, Fluberg i Land. Som korporal i Ringerikske livkompani siden 1754 søkte han 1757 forfremmelse til fenrik. Et brev opbevart fra dette år (R. S. t. K.) viser en dengang ikke ualmindelig fremgangsmåte ved besettelse av militære embeder:

«Deres Høy-Grevelige Excellence Høy-Velbaarne Høystbydende Hr. General Major!

Paa Grund af Hans Kongl. Maj^{ts} allernaadigste tilladelse de dato Rensborg d. 29de May 1756 for Major Selmer at accordere sin havende Charge udj Rægementet, haver Capitain Georg Caspar von Schlaugbusch tilbudt sig at erlægge 800 R. for det Ytre hallingdahlske Compagnie, Seconde Lieutenant Andreas Piro 1532 R. for Landværns Compagniet, Fendrich Thomas-Henrich Arrøe, der nu nyder 100 R. aarlig Fendrichs Gage og Corporal Peder Tanberg 668 R. for Fendrichs pladsen med 100 R. aarlig Gage ved Liv-Compagniet,

Folkemuseet, Bygdøy.

Kaptein Peder Tanberg.

hvilked der udgjør dend af Majoren Pretenderende Summe 3000 R. hvilked indsluttede accorde tillige med mit allerunderdanigste forslag som and søger at maatte nyde Deres Høy-grevelige Excellences naadige understøttelse til at erholde Hans Kongl. Maj^{ts} allernaadigste approbation samt den udj Regimentet Circulerende invitation til Hr. Officers egenhændige underskrift underdanig herved insinueris; At bemeldte accord saa længe haver trenerit dertil haver været aarsag at Major Selmer søgte om een Civil Station, hvilken ej Chef approberit; saavel som og at Summen for Compagniet udi førstningen blef saa høyt forlanget, hvilket aldt her fuldte bielagene klarlig oplyser. Og da denne accord udj saa lang tiid haver staaet uden at dend har kundet bleven bragt til Rigtighed, er det at Majoren hver udj det underdanige Haab at siden hans allernaadigste tilladelse er ante datiret Hans Kongl. Maj^{ts} allernaadigste Rescript af 30te Martii h. a. at Da Deris Høy Grevelige Excellence er saa gunstig at forestille samme Hans Maj^{ts} paa den Maaede at Majoren maatte befries for de 5 pr. Cento Svarelse til Land Cadet Compagniet. Jeg recommanderer dette forslag saavel som mij alletider udj Deris Høy Grevelige Excellences bestandige Grace og forbliver med største Submission og Respect

Deris Høy Grevelige Excellence & Høy Velbaarne Høystbydende H. General Majors Underdanige tiener

Hverven d. 26de May 1757.

M. de Seue.»

Ref. Sager Juni 1757:

«Udi anledning af Hans Kongl. Maj^{ts} allernaadigste tilladelse for Major Christian Albrecht Selmer de dato Rensborg d. 29de May 1756 og Velbemelte Major Selmers gjorde declaration af 7de May 1757 er bleven sluttet følgende accord om det Ytre Hallingdahlske Major Selmers Compagnie afstaaelse. At naar Hans Kongl. Maj^{ts} allernaadigste approbation erholdis betaler Ieg capitain for det Wardahlske Landværn Compagnie Georg Casper von Schlangbousch dend Summa 800 R. Siger Otto hundrede Rigsdaler for at obtainere det Ytre Hallingdahlske Compagnie og Ieg Andreas Piro Second Lieutenant ved Capitain Schlanbauschs Landværn Compagnie for at Obtainere det Wardahlske Landværn Compagnie dend Summa 1532 R. siger Et Tusind Fem hundrede Treddere og Toe Rigsdaler ittem Jeg Thomas Arrøe erby mig at modtage Second Lieutenants pladsen igien med 80 R. aarlig Gage, og Ieg Peder Tanberg for at blive virkelig Fændrich ved Liv-Compagniet med 100 Rigsdaler aarlig Gage at erlægge 668 R. Siger Sex hundrede Trestindstyre og Otte Rigsdaler courrant, og det saasart Hans Kongl. Maj^{ts} allernaadigste approbation til Regimentet indløber at betale disse penge til H. Major Selmer hvilked udgjør dend af ham forlangte fulde Summa 3000 R. Siger Tre Tusende Rigsdaler.

Hverven d. 26de May 1757.

G. C. v. Schlanbusch. A. Piro. F. H. Arøe. P. Tanberg.»

Hvorefter Tanberg blev ansatt som fenrik i kompaniet 1757 15. juni.

R. S. t. K. septbr. 1758: I brev til kongen, dateret Oldesløhe 18de September 1758 andrager oberst-løitnant Hans Emielius Alberg bl. a. om, at: «— — Fendrich Peder Tandberg, der har i Regimentet tient som under Officer 3 aar, som Fendrich 1 aar, er hid commanderet til at forrette tjeneste, som Seconde Lieutenant, ansøger i allerdybeste underdanighed at nyde Caracter af den Charge, samt tjeneste hand forretter. — — — Fendrichens Fader har haft den Naade at staae i Deres Maj^{ts} tjeneste, som Major; — — — Saa at intet hverken paa Personerne eller Familierne viides at udsætte.»

Da Oldeslohe ligger i Stormarn har Tanberg altså en tid stått ved armeen i Holstein. Han blev sekondløytnant 1758 4. okt. I konduitelistene for 1764 heter det om ham: «Goed Conduite. Flittig. Anstendig. Goed Huusholder.»

R. S. t. K. 1779: «Den ældste Premier Lieutenant i det 2det Oplandske Infanterie Reg^t von Tanberg, som er reserveret Anciennet^t for den i beme^{dt} Reg^t staaende Capitain Lieutenant og besidder Indføds Rettens Egenskaber har med hans Reg^{ts} Chefs Understyttelse anholdt om Capitains Caracter da nu den commanderende General i Norge intet finder derimod at erindre indstilles til allerhøieste Approbation at Supplicanten maae gratificeres med den ansøgte Caracter.»

Han ansattes som karakterisert kaptein 1779 27. okt. og har som det synes vært bosatt i Slidre hvor han samme år er funnet som vitterlighetsvidne på «Liommen» for den residerende kapellan Henning Junghaus Hierrild. Tanberg stod som virkelig kaptein fra 1780—97 da han blev avsatt for lovstridig bestyrelse av sitt kompani.

Efter kompletteringssejensens arbeid ved 1. akershusiske infanteriregiment 1796, rapporterte general-krigskommisær Haxthausen 11 poster uordener og forseelser begått av major von Nerenst og kaptein von Tandberg. Kongen anordnet 21. okt. s. å. en overkrigskommisjon til å undersøke de to offiserers embeds-førsel. Anklagen dreiet sig om:

1: de tiltaltes forsømmelse av å benytte stamrullene som var tilstillet regimentet allerede 1795 1. mai. 2 og 3: uefterretteligheter i kompanirullene hvad angår mannskapenes antall. 4 og 5: uriktigheter i rullene i henseende til mannskapenes alder og størrelse. 6: «berører den Urigtighed i begge de Tiltaltes Ruller at deri staaer anførte nogle Karle, som allerede have en anden Bestemmelse og som følgende ei burde staae der, og at derimod andre ere udeladte af Rullerne endskjønt de ere fødte i Lægd.» 7: «uaktet det udtrykkelige er befalt, at de i Aaret 1790 til de 10 Vacancer udsatte Soldater igien skulde indtræde i de først ledig blivende Nummer, findes dog ved Capitain von Tandbergs Kompagnier Een Mand af disse som endnu ikke efter 40 Vacancer er bleven indsat i Nummer.» 8: «at Capitain von Tandberg istedetfor at enrullere de noterte Reserver efter deres Tour og Nummer, har valgt hvem han fandt for got.» 9: «at Kapitainen endog har enrulleret Folk af det unge Mandskab, endskjønt det udtrykkelige er foreskrevet at de indtræf-fende Vacancer allene skulde besættes af de Reserver som Sessions Deputationen dertil har udtaget og noteret.» 10. post berører bare major Nerenst. 11. post angår de spesielle uriktigheter som er foranlediget ved måten på hvilken begge de tiltalte imot gitte forskrifter har ført deres ruller.

Overkrigskommisjonen dømte de to tiltalte til å ha sin charge forbrudt samt enhver av dem til å betale sin halve del i «Salarium, Diæt og Reise-Omkostninger til Oberkrigskommisjonen Medlemmer oberst-Lieutenant von Thome 20 R., Oberst Lieutenant von Hagemann 30 rdr., Oberkrigskommisair Birch 16 rdr. og til Actuarius Regimentsquarttermester og Auditeur Engelhardt 36 rdr., tilsammen 102 rdr.» Hvorvidt den lovstridige bestyrelse av de anklagedes underhavende kompanier skrev sig fra egenrådighet, skjødesløshet og likegyldighet for deres embedsplikter eller hadde egennyttige formål kunde efter sakens stilling ikke avgjøres med juridisk visshet. Men da det var «høyst nødvendig» for de nasjonale kompanichefer å holde sig de foreskrevne ordrer etterrettelig, skjønte generalauditøren ikke rettere, end «at de Tiltalte hvilke i en Rad af 12 Aar har forsømt en af deres væsentlige Pligter, heel vel have fortient den dem tilkiendte Straf og han vover saameget mindre at tilraade sammes Formildelse som Dommens Indtryk paa ligesindede dermed ville formindskes.»

Gunhild Margrethe Tanberg f. Wiwe.

Dommen er undertegnet av Friedrich Pz. Hessen. Adeler. C. Leymann. I. Outzen. I. Schive. Generalitets og Commisariats Collegium, den 7de Marti 1797.

Påskrift: Hans Kongl. Mayt. haver under 17 Martii 1797 allernaadigst approbert denne Forestilling. (Kongl. Ordres & Resolutioner nr. 1—200/1797, arkiv.rg.nr. 77).

Ved skjøte av 1783 4. feb. kjøpte kaptein P. Tanberg Endrerud gård av skyld 8 skinn i Nordsinnen sogn i Land for 730 rd. Selgeren var Hans Tollefsen Dyve som kjøpte gården tilbake ved skjøte av 1786 31. okt., tingl. 1787 27. feb. Derpå kjøpte Tanberg ved skjøte av 1789 14. april, tingl. 31. juli s. å. gården Stensrud i Fluberg, «skyld 5 L^{te} 1½ huud» av lensmann Ole Hannibal Dorf. Denne gård beholdt han udelt til 1805 da han ved skjøte av 14. juli, tingl. 12. sept. solgte «1 Hud 1½ Skind» til «landkræmer» Niels Brager for 269 dlr. 2 sk., og selv beholdt 4½ hud hvor han bygde det lille hus som ses på billedet, og kalte eiendommen Stensborg. Dette hus som er den eneste gjenstående bygning siden Tanbergs tid, var dengang hovedbygning og inneholdt kjøkken og kammers i 1. etasje, sal og et rum til i 2. etasje samt kvistrum. Det var bygd i Ringeriksstil med svalgang i begge etasjer, men disse er nu innebygd. Den nye hovedbygning blev ferdig 1851 og på den vakre gård ved Randsfjorden tar man mot sommergjester.

G. I. 1784 1. jan. med *Sophie Cathrine Schive f. Mathéson*, f. 1752 29. juni på gården Øye, Melhus, d. 1784 27. nov. på Endrerud i Land efter å ha fått en sønn 17. nov. s. å.; datter av oberstløytnant ved opl. nat. dragonregiment Statius Fredrik Jacob Mathéson, f. 1718 26. mars antagelig på gården Staff i Ringsaker (kirkebøker begynner først 1734), bgr. 1770 6. nov. ved Furnes kirke, Vang, g. 1751 22. sept. på Elgesæter gård i Strinda med Anne Fredrikke Johannesdatter Klingenberg, døpt 1732 22. aug. i Bakke kirke, d. 1820 5. jan. Børsa. — 1 sønn, i 1.

Mathéson, slekten skal stamme fra en skotte som var kardemaker, blev fanget efter slaget ved Kringen 1612 og senere gift her i landet (P. Chr. Asbjørnsen: Norske sagn. Kra. 1888, 157. En håndskrevet stamtavle Mathéson er utarbeidet av overlæge Olaf Sollid). I konduitelister for den norske armé 1740 sies om fenrik ved oberst Mathésons regiment Statius Jacob Mathéson: «maadelig statuer og god Exterieur — opførsel og levemaade god, inclinerer til Dyd og ey til egennøttighed, Spil, Drik eller qvirellos». I 1746 skriver oberst Fr. Chr. v. Zepelin i forfremmelseslistene:

«Har lagt sin ungdom meget vel an og efter sin Stand og Fødsel naaet Kundskab i adskillige vakre Ting, veed meget godt at føre sin Pen, taler passable godt fransk og tysk, har og meget godt for at begribe og formere sig en sund idé om hvad som forekommer. Hans Conduité er polie og wiiser at han ei har manglet en honet Education. Den accuratesse, jeg altid har sporet i hans Tieneste lader see, at han er sin nylig betroede Premier Majors Charge, den han hidindtil med Flid og Attention beoagter, ganske voksen. Hans Talent i Exercitien som Major kan jeg egentlig ei assurere da hidindtil ikke har beagtet Leilighed til derom at giøre mig forsikret, supponerer dog det bedste efterdi man af hans øvrige Kundskaber og Application paa Tienesten maa troe, at han og deri acquiterer sig vel, maa og lægge til, at han har giort 2de Campagner som Volontair i et yngre Aar. Hans Opførsel kan egentlig ei beagtes, efterdi han deri altid iagtager den korrekte Ambition, dog kan tillige ei negtes at han jo gjerne vil leve vel og at samme i Betragtning af hans maadelige Omstændigheder udgjør for ham en ikke liden Feyl. Han besidder ganske dydige og raesonnable Egenskaber, er dog ikke frie for Skrøbelighed deri, at han er præcipitant og overiilende, som dog hans gode Hierte bringer ham til strax at fortryde. Jeg kan ikke lade uberørt, at han i et helt Aars Tiid har eet farligt Tilfælde i sit Been, saa at han ei kan bruge Støvler, reiser dog, forretter sin Tieneste, og haver Haab til fuldkommen Restitution.»

Sophie Cathrine Mathéson blev 1773 22. juni residerende kapellan i Orkdal Jens Reinholdtsøn Schives 3. hustru og fikk med ham 5 døtre. Efter Schives død blev de eldste 3 småpiker optatt i familier

Stensborg i Fluberg 1934.

nordenfjells, 5. datter, født etter farens død, døde i Svorkmo like etter fødselen, mens den 4., Appolonia Cathrina (Abellone), f. 1777, blev opdradd hos sin stefar kaptein Peder Tanberg, konfirmert i Land og gift 1820 4 febr. med postmester i Larvik siden 1802 20. juli, Christian Ludvig Pind hvis halvsøster Birgithe Cecilie var gift med Abellones halvbror Andreas Lund Tanberg.—Olaus Schmidt: Familien Schive. Raadmandsslegten fra Trondhjem. Trondhjem 1917. Samme i NST III, Oslo 1932: Den slesvigske indflytning til Trondhjem paa 1600- og 1700-tallet.

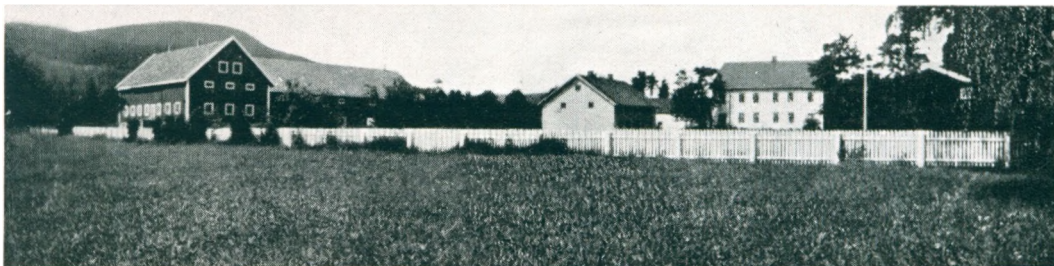
Klingenberg, se stamblad 5.

G. 2. 1799 24. sept., Land, med *Gunhild Margrethe Wiwe*, døpt 1753 30. sept., Hole, d. 1827 24. aug. hos sin sønn Hans Gløersen i Oslo, eneste datter av gullsmed Lorents Wiwe (*Wiffe*) på Rytteråker gård, Hole, f. 1702, bgr. 1754 8. mai, Hole, g. 2. 1752 23. feb. der med Aleth Margrethe Klingsborg, døpt 1710 27. des., Eiker, d. ca. 1768.

Wiwe, Lorents, formodes å være sønn av oberstløytnant Wiwe. Gullsmeden var g. 1. med Gunhild Thomesen, datter av Christian Thomesen som mot sin vilje blev konstituert foged over Ringerike 1710, og som en tid eide Storøen i Tyrifjorden.

Klingsborg, Aleth Margrethe, var datter av løytnant Jens Klingsborg.

Om Gunhild Margrethe Wives romantiske og tragiske forlovelse med kolonibestyrer Hans Frisach Gløersen er fortalt i A. T. Gløersen: Stamtavle over slægten Gløersen, Kra. 1897. Sorenskriver Gløer Gløersen på Septon i S. Land og frue Magdalene, f. Frisach hadde tenkt sig en annen hustru for sin sønn enn den unge pike som efter morens død sørget for sig selv som husbestyrerinne på skrivergården. Da Hans Gløersen ikke kunde få sin mors samtykke til forbindelsen enda han bortførte sin forlovede, gikk han i Grønlandsk handelstjeneste og blev kolonibestyrer i Upernivik. Han fikk en sønn 1778 15. febr., døpt Hans Gløersen. Nu samtykket fru Gløersen i ekteskapet, men på veien hjem omkom kolonibestyreren under overfarten av en elv ved Umanak. Sorenskriver Gløersen legitimerte da sin sønnesønn, den senere kaptein og overinspektør i Oslo, Hans Gløersen, side 302 og efterslektstavle VI.

Flaen gård, Hurdal.

Fru Gunhild Margrethe Tanberg hjalp sin mann efter beste evne da han hadde mistet sin officersstilling og var henvist til jordbruk alene. I sin søknad av 1802 1. mai til kommanderende general i Norge, prins Carl av Hessen, om å måtte tilståes en årlig pensjon av 120 rdl. sier hun: «Uden selv at have Formue, uden fremmed Hiælp, have vi med Møye og Besværlighed i vor gamle Alder i denne Tiid kummerlig maattet hielpe os igiennem. Ikke uden billig Rædsel see vi den Tiid imøde der uden tvivl vil kaste vort allerede af Kummer og Næringsсорger udmarvede Legeme paa Sygeleiet.

Foruden andre Børn, have vi ligeledes en uforsørget Søn, som da han har den Lykke at frequentere det norske militære institut kræver til sine Studeringers Fremtarv, et for os betydelig Tilskud.»

Hun bekjæntgjorde sin manns død i Christiania Intelligentsedler nr. 54/1810: At min kjære Mand, Capitaine Peder Tandberg den 24de d. M. i sit 77 Aar ved Døden er afgaaet til min og Børns oprigtige Sorg giver jeg mig den Ære for alle Bekjendte og Venner at tilkjendegive. Condolence frabedes.

Steensborg i Land den 26 Juni 1810.

G. Margrethe Tandberg.

Noe skifte efter kapteinen er ikke funnet, men man vet at hans enke overtok Stensborg efter ham.

i 4 *Andreas Lund Tanberg*, løytnant, verkseier, f. 1784 17. nov. på Endrerud gård, Nordre Land, døpt Andreas 4. des. s. å. (faddernes navn er så utydelig skrevet at ikke mer enn I. Nerenst og Inger Tomle kan tydes. Efter opplysning fra assistent Midthaug, Hamar statsarkiv, førte sogneprest Nils Torp i Land kirkebøker i 14 år som blind), d. 1848 24. des. under et opphold i Oslo, bgr. i Hurdal.

Hans fødsel kostet moren livet og han blev kaptein Peder Tanbergs eneste barn, men vokste op sammen med stesøsteren, den 7 år eldre Abellone Schive. 1798 kom han inn på Krigsskolen i Oslo og da hans far året efter giftet sig med Gunhild Margrethe Wiwe fikk han i sin stemors sønn den 21-årige fenrik Hans Gløersen sin beste kamerat og venn. Det skal ha vært det vakreste forhold mellom de to unge, sammenbragte menn av hvilke den eldre Gløersen gjerne tok sig av den yngre skoleelev. Ved verge anla Andreas Tanberg i denne tid søksmålet mot sin kusine Maren Pauline Bye og hennes mann om arveretten til Nærstad gård og vant ved lagmannsrett, men tapte ved Høiesterett. Efter eksamen 1803 blev han 2. sekondløytnant i Det kongl. artillerikorps og 1804 16. nov. 1. sekond løytnant med følgende påminnelse (Kongl. Ordres og Resolutioner pro 1804 15. nov.):

«— men da ovenbenævnte Lieutenanter Meidel, Tandberg og Krogh ikke ere blevne færdige med de Frihaandstegninger og Artilleritegninger, som udfordres: saa indstilles endvidere: at det maatte paalægges dem, at præstere det fornødne i denne Punkt efter deres Forfremmelse saavel som og tilligemed Lieutenant Lund at bivaane Undervisningen i Gymnastiken. —»

I feb. 1809 blev Tanberg karakterisert premier løytnant; da han var forlovet og forfremmelses-mulighetene var så små at han tenkte sig at regimentschefens og overkrigssekretariatets påkrevde tillatelse til å inngå ekteskap kunde utebli, søkte og fikk han avskjed med pensjon juni s. å. Man har funnet 2 brev om saken:

«Til den Kongl. norske Cassedirektion den 28de October 1809.

P. M.

Efter Skrivelser fra det Kongl. Cammer Collegio og General Commissariats Collegio af 19 og 26de f. M. har Hans Majestæt bevilget Premier Lieutenant And. von Tandberg af artillerie-Corpsset, en aarlig Pension af 84 r. og Seconds og Tøyhuus Lieutenant Johan Friderich von Weckhorst ligeledes en Pension af 220 r. aarlig, begge fra 1ste Julii d. A.

I Anledning heraf og efter indkomne Begieringer, ombedes den Kongl. norske Casse Direction tielligst behageligen at ville foranledige at forbemeldte Premier Lieutenant Tandbergs Pension maa der udbetales af Christiania Casse, og Lieutenant Werckhorsts Pension af Friedrichstads Told Casse fra bemeldte 1 Julii af.»

«Deres meget ærede af 30te Sept: dt: Aar modtog jeg først for 4 Dage siden fra den Norske Artillerie Brigade, som jeg herved tager mig den Frihed igien at tilsende Administrationen. —

Hans Majestæt Kongen har forundt mig den reglementerede Pension mend hvor stor den er for mig som Lieutenant i det Kongelige Artillerie Corps er jeg uvidende om, og kan derfor ikke saa nøiagtig som jeg ønskede det udfylde denne Rubrikke. —

Stensborg i Lands Præsteg. pr. Christ.nia d. 18de November 1809.

Ærbst:
Tanberg.

Til Den Kongelige Scatkamer Administration.»

Andreas Tanberg giftet sig, bodde hjemme hos foreldrene på Stensborg og hadde det til å begynne med ytterst smått. Han var av natur ivrig fotvandrer med trang til kroppsvirksomhet og hans ordtak skal ha vært: «hvis ikke du plager kroppen, plager kroppen dig». På Stensrud var Niels Bragers landhandleri, det gav løytnanten ideen til en inntekt: han gikk bygdene rundt med kaffe og sukker til salgs i sin ryggsekk og tjente så meget at han ved skjøte av 1812 20. mai, tingl. 22. mai kunde kjøpe Stensborg av sin stemor for 1500 daler. Han slo sig med hell på jordbruk, men har sannsynligvis også fortsatt sine handelsferder. Ved skjøte datert og tingl. 1826 18. okt. solgte han Stensborg til lensmann Michael Nimb for 2500 spd. og kjøpte ved skjøte tingl. 1827 22. juni gården Almelid, gnr. 6, 1 på Høverelvens vestre side i Hurdal, Garsjøseter samt tilliggende skog av verkseier N. Knudsen. Noe senere kjøpte han av Ole Ulrichsen gnr. 14, 1 og 27a, Flaen, oprinnelig en del av Ødemark og bygde i 1833 den nuværende hovedbygning. Han lot legge metertykke grunnmurer og vilde ha høie kjellere, høie vinduer og høit til taket i rummene, noe man ennu ikke hadde sett i Hurdal. Foreningen til fortidsminnesmerkers bevarelse har vært opmerksom på huset og har tatt inn en beskrivelse i årsberetningen for 1923, 118: «Hovedbygningen er et stort to-etasjes laftet tømmerhus med stående panel og inngangsdørene ved gårdsfasadens hjørner; det utmerker sig ved harmoniske forhold og en regelmessig plasering av vinduene». Tanberg fikk skjøte på gården tingl. 1835 28. mars, den er slått sammen med Almelid og helheten kalles Flaen. Han kjøpte også Burås gnr. 1, 1 og som den flinke og interesserte jordbruker han var, lot han bryte ny jord og drive frem til åker på begge gårder. Han samlet mannskap fra distriktene

omkring til å plukke stein, røisene kan ennå ses på Flaen. Denne uvante foretagsomhet inspirerte Henrik Wergeland i Eidsvoll til følgende strofer:

«Hurdøling, Eidsvolding, Feiringkop,
Tanberg lærte dem at se op.»

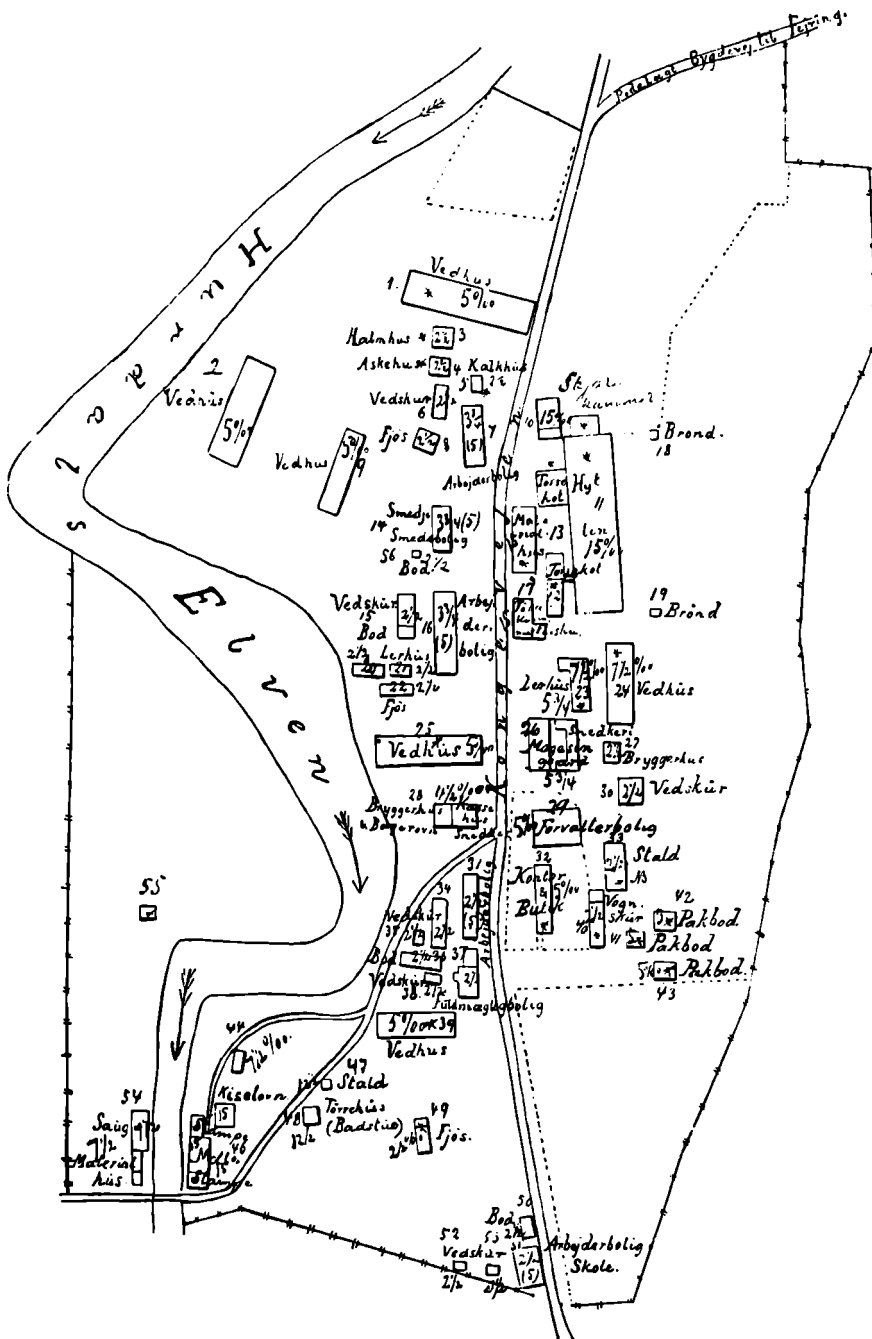
Og Tanberg drev sine gårder frem til mønsterbruk etter den tids syn. Også på Brustad, gnr. 17, 1, som hadde tilhørt glassverket siden dets start, skal han ha ryddet jord, men den er senere lagt ut til skog igjen. I Brustad skog fins ennå en åpen plass, Brustadbrenningen, etter en brand i forvalter Hollers tid, opstått ved uforsiktig brenning av rugbråte, og en annen plass, Pusterhullet som har fått sitt navn fordi glasspusterne der hugg ved og tømmer til verket når det ikke var i drift. Gården eies nu av kammerherre Mathiesen, Eidsvoll verk.

1826 hadde løytnant Tanberg kjøpt av sin ungdomsbekjent professor Gregers Fougner Lundh dennes $\frac{1}{4}$ del i Biri og Hurdals glassverk. Skjøtet er ikke tinglest i Biri og kan ikke finnes i Eidsvoll, mulig at det er tinglest i Oslo. Derimot er i panteregistrene for Biri tinglag funnet «Pantebrev fra Lieutenant Andreas Tanberg og Forvalter Søren Muus til Statscassen for 12805 Spdlr.» dat. 20. og 31. januar 1831, tinglest 1. juli samme år (Leif Midthaug, Hamar statsarkiv). Biri glassverk var anlagt på gården Svennes, gnr. 25, 1 ved Biri kirke, Hurdalsverkets grunn var leid av gårdene Opprud, gnr. 16, 8 og Ødemark, gnr. 14, 6. Dette verk betalte en årlig leie for plass, vannfall og damfeste etter leiekontrakt, opprettet da verket blev anlagt 1755; for rett til damfeste på vestre side av elven blev kontrakt om avgift av litt salt underskrevet av David Bolt på verkets vegne og av eierne av nedre Rognstad på den andre elvebredd. Denne kontrakt opbevares i Eidsvoll verksarkiv.

De øvrige $\frac{3}{4}$ deler av verkene eides av landhandler og gårdbruker H. Berg, forvalter Søren Muus og administrator Kauffeldt. Sammen med sistnevnte og H. Bergs bo kjøpte Tanberg ved auksjonsskjøte av 1840 31. aug., tingl. 1841 23. mars, Søren Muus' $\frac{1}{4}$ del i verkene. Ved skjøte fra skifteretten i Bergs bo datert og tingl. 1841 23. mars overtok prokuratorerne John Iversen Randklev og I. C. Schönheyder samt løytnant Tanberg $\frac{1}{3}$ del hver i Biri og Hurdals glassverk for 26 069 spd.

Hurdals verksplass var aldri oparbeidet til gårdsbruk, bare planert til fabrikkplass med enkelte åkerlapper som arbeiderne hadde til poteter. Verksdammen over elven stoppet all fløting nedover elven inntil damavgiften, 40 øre pr. tømmertylft, var betalt. Mølle, kiselstampe og sag hadde verket nedenfor stryket. Verket hadde privilegium på å drive landhandleri for arbeidernes behov og det fulgte gjerne med en del omsetning til bønder. Den gamle Trondhjemsvei gikk på langs gjennom hele verksplassen med hus på begge sider. Et riss, tegnet omkring 1871, blev kopiert av Ragnvald Tanbergs bokholder Severin Dischler da verket blev nedlagt. Det er av Dischler forært til turisthotellet Hurdals verks direktør Sigurd Thori, hos hvem det henger innrammet. Dischler hadde som smågutt sprunget med ingeniørene da risset blev tatt.

Den gamle forvalterbolig fra verkets første tid kaltes «Lundsbygningen» etter professor Lundh (1786—1836) som i den tid staten eide verkene og senere som medeier

Riss av verksplassen ca. 1871.

Lundsbygningen, nu «Kavalerfløien».

var ansatt til å ha tilsyn med regnskaper og disposisjoner og som under sine opphold ved verket bodde i bygningen. Lundh var sønn av sogneprest Peter Gregersen Lundh i Land.

Like overfor Lundsbygningen på den andre siden av veien lå et langt, smalt hus, Bakkehuset. Her bodde verkets leverandører og kirurg og i husets søndre ende var verkets kontor og butikk. I dette hus bodde og døde verkseier Petter Tanberg. Det var ført op efter 1793 i forvalter Kreftings tid og blev revet ved ombyggingen i 1898.

Da Tanberg 1841 23. mars sammen med Randklev og Schönheyder fikk skjøte på hele Biri og Hurdals verk, hadde allerede de samme herrer ved skjøte av 1841 28. jan., tingl. 11. febr. kjøpt $\frac{5}{8}$ deler i Hadelands glassverk for 4800 spd. 16. okt. s. å. trådte Randklev som var blitt utnevnt til sorenskriver i Gudbrandsdalen, ut av interessentskapet, men salget av hans $\frac{1}{3}$ del i Brustad gård og glassverkene til forvalter Berg og distriktslæge Gløersen blev først tinglest 1846 28. mars samtidig med at Tanbergs skjøte til Gløersen på $\frac{1}{3}$ del av nevnte eiendommer blev tinglest. Da forvalter Kloumann ved Hadelands glassverk døde 1842, solgte hans enke ved skjøte av 22. jan., tingl. 15. april s. å. sin $\frac{1}{8}$ del i verket til Tanberg og Schönheyder. Ved skjøte av 1842 23. nov., tingl. 1843 15. sept. kjøpte disse to den siste $\frac{1}{4}$ del i verket av N. G. Bergh. Kort efter trakk Schönheyder sig ut av firmaet som nu kom til å bestå av distriktslæge Jørgen Gløersen med $\frac{3}{6}$ deler, forvalter Christopher Berg — som siden 1835 hadde bestyrt verkenes fellesutsalg, Christiania Glasmagasin — med $\frac{1}{6}$ del og løytnant Tanberg der tok sin sønn som medeier av $\frac{2}{6}$ deler. Samtidig overlot Tanberg bestyrelsen av Hurdals verk til sønnen. Biri verk blev nedlagt fra 1844 1. jan. og interessentskapet kaltes nu Hurdal og Hadelands glassverker.

De siste par år av sitt liv var Tanberg så plaget av gikt at han hadde vanskelig for å gå. 1847 10. juli overdrog han de $\frac{2}{6}$ deler i verket helt til sønnen og trådte ut av selskapet. Men sin påboende gård Flaen drev den iherdige jordbruker til sin siste dag. Etter Tanbergs død blev Gulbrand Larsen, f. 1810 10. juli i Eidskog, gårdsbestyrer på Flaen som han kjøpte ved skjøte tingl. 1855 28. mars. Larsen og hustru f. Borchgrevink bodde der til 1876 da han kjøpte Skaugum i Asker hvor han døde 1889. Flaen eies nu av gårdbruker Søbereg hvis hustru Trine f. Dischler er søster av førnevnte bokholder Severin Dischler, sønnesønns barn av forblåser Andreas Berthel Dischler, f. i Frankfurt am Main av franske foreldre fra Cognac og innkalt til Hurdalsverket i dets aller første tid; han nevnes i et hytteregnskap datert 1758 7. okt.

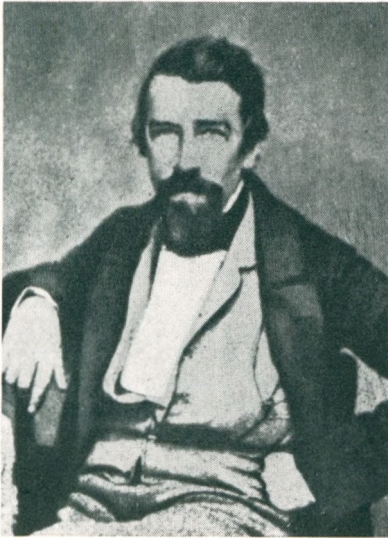
Verkseier Andreas Tanberg var glad i musikk. 1846 23. okt. tilbød han å skjenke 300 spd. — om nødvendig mer — til innkjøp av orgel til Hurdal kirke på betingelse av at han selv fikk velge og ansette den første organist og at almuen frivillig vilde bestemme og avgi en passende lønn. Gaven blev mottatt med takk og lønnen satt til $8\frac{1}{2}$ tønne bygg og 3 spd. i penger om året. Orgelet kom på plass 1847 og bygdens første semi-rikt lærer Johannesen på verket blev organist.

Kilder: H. Grosch: «De norske glasverkens historie» i Christiania Glasmagasins udstilling 1899, Chra. 1899. Thv. Lindeman: «Norske glasværker» i Det kgl. norske Videnskabernes Selskabs skrifter nr. 8/1927. Niels O. Lie: Festskrift ved Hurdal sognekalls 150 års jubileum 12. juni 1927, Oslo 1927, passim. E. Solberg: «Hurdals verk», i Eidsvolls blad nr. 24, 25, 27/1929. G. E. Christiansen: «Hadelands Glassverk» i Hadeland I, 426 fig., Oslo 1932. Yngvar Hauge: «Skilderier fra et gammelt glassverk», 229 fig. i «Fra herregården og fra verket», Oslo 1934. Private meddelelser fra frøken Marie Bruun, Oslo, og fra verkseier Ragnvald Tanbergs bokholder Severin Dischler som også har vært Yngvar Hauges kilde. Eidsvoll og Toten sorenskriveriers pantebøker.

G. 1809, Larvik, med *Birgitte Cecilie Pind*, f. 1777 13. juni der, d. 1858 4. feb. Hurdal, datter av postmester Søren (Severin) Pind, f. 1733 21. mai, Ø. Risør, d. 1816 2. nov., Larvik, g. 2. 1775 28. aug., Sandefjord, med Marie Cathrine Eydorff, f. 1740 11. des., Odense, Danmark, d. 1799 5. mars, Larvik. Birgitte Cecilies brudekjole var av lyserød silkebrokade. I de første fattige år av sitt ekteskap sydde hun små luer av denne kjole og solgte. Bare et lite stykke hadde hun nytet til dåpskjole for sine 2 barn. Datteren fru Gløersen fikk den til sine barn og datterdatteren fru oberst Møller lot alle sine barn døpes i den. Kjolen gikk op i røk og aske ved branden på Oscarsborg 1899. — 2 barn, j 1—j 2.

Gammel arbeiderbrakke.

Verkseier Petter Tanberg.

Pind, se stamblad 5. Søren Pind var postmester i Larvik 1763—92 og tillike overtollbetjent, konsumsjonsforvalter og kollektor for klasselotteriet. Han eide gård i Storgaten som dengang hørte til Larviks eldste og beste strøk. Ved en taksasjonsforretning over gården 1767 blev den samlede takstsum satt til 1230 rdl. og gården beskrives i O. A. Johnsen: Larviks historie, Kra. 1923, 238. Wilhelm Swensen i: «To gamle Larviksgårder», Fortidsf. årsb. for 1928, 129, foto 133, hevder at Søren Pinds gård har undgått den store brand i Storgaten 1792 og er den såkalte Smith-gård i Storgaten 10, opkalt efter skibskaptein Smith som kjøpte gården av Sartz-familien der må ha overtatt den efter Søren Pind. Swensen anser det ikke usannsynlig at postmesteren omkring 1790 har foretatt den påbygging som har gitt gården dens nuværende størrelse og gjort den til «en av de smukkeste og interessanteste gårder i Larvik». Søren Pinds kjellertrapp, side 134, er overordentlig morsom og Swensens beskrivelse av postmesterens glasspokal (nu i Kunstindustrimuseet i Oslo) på hvilken han sitter til bords med 2 hustruer og 7 barn, er festlig.

Eydorff, se stamblad 5. Marie Cathrines bror underrettsprokurator Hans Eydorff tjenstgjorde efter juridisk embedseksamen 1765 ved embedskontorer i Norge og fikk 1776 10. juli be-

stilling som by- og rådstueskriver i Skien, se S. H. Finne-Grønn: Norges prokuratorer, sakførere og advokater, I, Oslo 1932.

j I «*Petter*» *Martin Tanberg*, verkseier, f. 1810 16. jan. på Stensborg, S. Land, d. 1859 16. okt. Hurdal. Han blev student 1830 og arbeidet derpå ved glasshytter hjemme, men fikk ingen egentlig merkantil utdannelse. Da det er sagt om ham at han hadde reist en del i utlandet, er det vel sannsynlig at han har foretatt noen studiereiser. Han var fullmektig ved Hurdals verk da hans far 1843 optok ham som medeier og ansatte ham som verkets forvalter. Som nevnt overtok han 1847 helt sin fars $\frac{2}{6}$ deler i Hurdal og Hadelands glassverker. Interessentskapet bestod da foruten ham selv av hans svoger doktor Jørgen Gløersen og Christopher Berg. Men selskapets sammensetning forandredes 1852 idet doktor Gløersen ved skjøte av 3. juli s. å. solgte sine $\frac{3}{6}$ deler til Bergs 3 sønner Harald, Ole og Nils Berg som dette år hadde fått bestyrelsen av farens $\frac{1}{6}$ del i verkene. Ved skjøte av 1854 15. sept. overtok de 3 brødre sin fars andel helt og fordelte arbeidet mellom sig slik at Harald blev bestyrer av salgsorganisasjonen ved Christiania Glasmagasin, Ole tok ledelsen av Hadelands glassverk og Nils blev leder av Biri glassverk som blev tatt op igjen efterat hovedbanen var ferdigbygd 1854. Verket var en tid en betydelig bedrift inntil det måtte endelig nedlegges i 1879. Brødrene Berg hadde studert i Tyskland og tatt med hjem kyndige glassblåsere til Hadeland og Biri. Ole Berg ved Hadelands glassverk fulgte i doktor Gløersens spor med nybygging og utbedringer. Dette glassverk med den glimrende beliggenhet har alltid vist sig konkurransedyktig.

Også ved Hurdals verk var driften foreldet og tungvint. Her hadde produksjonen vesentlig vært engelsk vindusglass — kunstglassproduksjonen blev overført til Hadeland — med oprinnelig engelske, tyske og belgiske arbeidere. Kronglasshytten, hvor dette

glass blev fremstilt, var lenge hovedhytten på verket. Skivene skulde blåses ut til 35 à 40 tommer i diameter for i avkjølt stand å skjæres til vindusruter. Der hvor pipen slap glasset, dannet det sig en bolk som blev skåret ut og kastet i skjerver eller solgt fra verksbutikken for en billig penge til bønder som brukte disse såkalte kronglassgaller til vinduer i fjøs og grisehus. Petter Tanberg fortsatte som leder av Hurdals verk. For å kunne modernisere arbeidsmåten og omlegge vindusglass-fabrikasjonen fra det runde kronglass-skiveglass til å blåse kolbeformede taffel- eller cylinderglass som deltes og således gav besparelse på massen, søkte Tanberg til Tyskland for om mulig å opdage glassmasse- og produksjonshemmeligheter og hente tyske taffelpustere til verket. Han kom hjem med nye arbeidere og en del veggklokker idet han benyttet en større klokkebestilling som påskudd til et lengere opphold i nærheten av en glasshytte. Klokkene var enkle, hvitmalte tallskiver med visere og lodd, men uten kasse, dels 8-dagers verk, dels døgnverk, de solgtes på verksutsalget for 1 daler stykket. Det fins ennå noen av dem i Hurdal under navn av Tanberg-klokker.

Charlotte Tanberg f. Bassøe.

Tanberg var meget interessert i sitt glassverk og tilbragte nokså regelmessig en natt i glasshytten for å følge produksjonen. Som sin far var han tillike optatt av jordbruks-spørsmål og kom ved auksjonsskjøte tingl. 1848 7. des. — tvangsauksjon på grunn av eierens gjeld — i besiddelse av gården Tangen og Dammen, gnr. 16, 3, som skilte verkets underliggende gård Brustad fra verksplassen og hvis drift han forbedret. Hans største privatinteresse var forresten travkjøring som dengang var regnet for den nasjonale norske idrett. Han reiste også gjerne i utlandet og hadde da helst hele familien med sig.

Efter sin mors død lot han forvalterboligen på verksplassen rive, se risset side 161 og bygde den nuværende hovedbygning med søiler og elghode ved inngangsdøren. Der er høie kjellere med tykke murer, høie vinduer og høit til taket som hans far hadde bygd Flaen 26 år tidligere. Men Petter Tanberg kom aldri til å flytte inn i sitt hus. Nettop som det var ferdig døde han plutselig av blodpropp bare 49 år gammel. I Bassøe-stamtavlen s. 69 beskrives han som «mørk, middels høi og tynd, rask og livlig i alle bevegelser». Hans eftermæle i Hurdal lyder at han var en ekstra god mann mot arbeiderbefolkningen. — Omtalt i Allers Fam. Jour. till. nr. 45, 1899.

G. 1848 21. juni, Elverum, med «Charlotte» Sofie Bassøe, f. 1819 16. juli, Elverum, d. 1891 28. april, Oslo, bgr. Hurdal, datter av sogneprest Andreas Bassøe, døpt 1761 2. feb., Rakkestad, d. 1827 22. okt., Elverum, g. 3. 1809 22. sept. der med Maren Smith, f. 1789 11. mars der, d. 1871 29. sept., V. Aker, bgr. i Tanberg-gravstedet på V. Akers kirkegård.

Bassøe og Smith, se stamblad 5. H. Bassøe: Stamtavle over familien Bassøe, Kra. 1899

Hovedbygningen på Hurdals verk.

Efter sin manns død overtok fru Charlotte Tanberg med barn hans andel i Biri, Hurdal og Hadelands glassverker og blev boende i den nye hovedbygning på Hurdals verk til 1863. Barna hadde skolestue i Lundsbygningens 2. etasje, den nuværende «Kavalersfløien». Hennes juridiske konsulent var Petter Tanbergs nevø o.r.saksfører Johannes Bruun.

I 1862 utvidet interessentskapet Berg og Tanberg sin virksomhet ved kjøp av Høvik glassverk ved Holtekilen i Bærum; der fabrikeres bruks- og husholdningsartikler samt metallvarer for lamper. Siden 1860 har selskapet stadig deltatt i utstillinger med produkter fra Hadelands glassverk og har oppnådd gullmedaljer og æresdiplom. I 1865 opplevde fru Tanberg Hadelands verks 100-års jubileum.

Ved Hurdal kirkes restaurering 1871 gav glassverkseierne Berg og Tanberg ny altertavle malt av Axel Ender og opsatt i begynnelsen av 1875.

Da barna måtte på ordentlig skole flyttet fru Tanberg til Vestre Aker hvor hun kjøpte løkken Terningbækken. 1885 21. sept. solgte hun villaen til statsråd Astrup som lot den gamle bygning rive og førte op den nuværende, Drammensveien 78, av statsrådets datter gitt til Det norske Videnskaps-Akademi i Oslo. På sitt landsted førte den vakre, elskverdige og godgjørende dame et gjestfritt hus og ennu lever en historie om hennes strålende godslighet:

Fru Tanberg skulde ha middagsselskap og blandt de innbudte var en løytnant. Mens han klødde sig påkom det ham et slikt illebefinnende at han sendte sin nye oppasser fra en fjern avkrok, med avbud. «Ta spannet med og hent maten min med det samme,» befalte løytnanten. Oppasseren kom tilbake og serverte de lekreste retter. «Hvor har du kjøpt denne fine middagen,» spurte løytnanten. «Jeg gjorde som løytnanten sa og meldte at jeg hadde spannet med,» svarte soldaten. «Det er det flaueste jeg har vært med på,» sa løytnanten,

«her har du 10 kroner, kjøp de peneste blomster du ser og bring dem til fru Tanberg.» Om en stund var oppasseren der igjen og leverte 10 kroner. «Du skulde jo kjøpe blomster!» sa løytnanten. «Jeg gjorde som løytnanten befalte og kjøpte blomster til fru. Hun blev så glad at hun kom ut på kjøkkenet med 2 kroner til mig. Det er altfor lite, sa jeg, de koster 10 kroner. Så kom hun med resten og her er de.»

Verkseier Petter Tanberg og frue hadde 8 barn, k 1—k 8:

k 1 *En datter* f. og d. 1849 31. juli.

k 2 *Borghild Tanberg*, f. 1851 25. juli, Hurdals verk. Efter sluttet skolegang beskjeftiget hun sig med sang- og pianostudier. Som nygift bodde hun et år i Oslo og flyttet 1873 til Toten og senere til Biri hvor hennes mann var bestyrer av Biri glassverk fra 1875 til dets nedleggelse. I Biri kjøpte de Seue eiendommen Horne som fru de Seue solgte 1896. Siden 1899 bor hun på sin eiendom Birkely i Biri; her har hun i mange år gitt undervisning i musikk. Hennes 85-årsdag blev omtalt i Aftenposten nr. 369/1936: «— — hun er meget avholdt blandt sine mange venner. I alle år har hun vært sterkt kunstnerisk interessert, og fremdeles leder hun et lite orkester som ofte samles til øvelser i hennes hyggelige hjem.»

G. 1872 21. juni, V. Aker, med *Christen de Seue*, universitetsstipendiat, verkseier, f. 1843 2. juni, Rødenes prestegård, d. 1892 12. aug. på Horne i Biri, sønn av sogneprest Christian de Seue, f. 1810 17. mai, Rakkestad, d. 1843 21. april, Rødenes, g. 1834 23. juli, Vår Frelzers kirke, Oslo, med «Dorothea» Benedicte Ulrikke von Schlanbusch, f. 1809 9. juni, Skien, d. 1897 23. jan., Oslo. Gjennem sin farmor M. S. Sehested stammet sistnevnte fra de gamle norske konger, se nr. 1717 i C. M. Munthe: Vore felles ahner.

de Seue av fransk opprinnelse, stamfaren i Norge, Nicolai de Seue døde 1706 som oberst i infanteriet og kommandant på Akershus festning; hustruen var f. Mecklenburg. — L. Lengnick: Genealogier over adelige og borgerlige familier, 2. saml. 3. Kbh. 1851. Tallak Lindstøl: Stortinget og statsrådet 1814-1914, 2. d. Kra. 1914.

von Schlanbusch, Heinrich, d. 1705 i Eidsvoll, en av sin tids dyktigste bergmenn, blev under en av Kongsberg sølvverks store nedgangsperioder innkalt til Norge fra Clausthal i Hannover og tok 1685 tjeneste ved verket. Som belønning for den måte hvorpå han løste vanskeligheten med å skaffe årgangsvann blev han optatt i en av Christian V innført rangadel. — F. T. Salicath: Familien v. Schlanbusch med inngiftede familier 1665—1890, Bergen 1892. E. A. Thomle: Familien Hofgaard i Norge, Kra. 1911, 153. H. Tønsberg: «Av sølvverkets saga» i Den Norske Turistforenings årbok 1934, 167 flg.

Christen de Seue er omtalt i En slegt Tanberg—Tandberg 1909; se for øvrig Halvorsens forfatterleksikon og Studentene fra 1861, 50. årskriftet Kra. 1911 med 2 fotoer og biografi.

Andreas og Petter Tanberg og fruers gravsted.

Ingeborg Tanberg, f. 1853 25. mars, Hurdals verk, d. 1926 15. okt., Stockholm, av slag. Hun var meget musikalsk. Sammen med 2 veninder blev hun malt i Paris 1880 av Hans Heyerdahl, 82 × 49, billedet tilhører frøken Hilda Heyerdahl, Drammen.

G. 1882 2. mai, Paris, med byråchef i Justisdepartementets statistiske avdeling, Stockholm, senere medlem av den internasjonale domstol i Alexandria, kanselliråd «*Carl*» *August Petersén*, f. 1849 8. feb., Stockholm, d. 1886 17. okt., Cadiz, sønn av kjøpmann Jacob Benson Petersén, f. 1815 4. april, Kjøbenhavn, d. 1895 30. juni, Stockholm, g. ca. 1847 med Augusta Stenberg, f. 1818 9. sept., d. 1877 15. aug. Nekrolog i Stockholms Dagblad 1886 19. okt. — 2 barn, 11—12, den yngste døde som liten.

Borghild de Seue f. Tanberg.

«*Carl*» *Jacob Karsten Petersén*, major, generalsekretær, f. 1883 18. april, Stockholm. Han blev student i Stockholm 1901, underløytnant ved 2. Svea art.regiment, siden ved Uppl. art.regiment 1903, løytnant 1906, kaptein 1916, søkte avskjed med rett til å bli stående uten lønn 1920, kom i tjeneste igjen 1926, frivillig overtallig ved den svenske hærs omorganisasjon 1926, major i arméen 1932, avskjed 1933. Han tok eksamen ved Artilleri- og Ingeniörs-Högskolan 1906, ved Gymnastiska Centralinstituttet 1907, var Ballongspanare 1915, major og instruktør i persisk tjeneste 1911—13, overvar tyrkisk felttjeneste ved Gallipoli og Saros 1915. 2. adjutant ved arméforvaltningens stab 1918, overløytnant ved den finske armé s. å., 1. adjutant ved arméforvaltningens stab 1918—19. Attaché ved legasjonen («beskikkningen») i Warschau 1919—20, «ställförträdande» medlem av komiteen for utveksling av gresk og tyrkisk civilbefolkning 1923—25, av komiteen for anbringelse av bulgarske flyktninger 1926—28 og av samme for installasjon av flyktninger i Syria 1929, medlem av Nasjonenes Forbunds flyktningkommisjon 1930, medlem av N. F.'s grense-reguleringskommisjon mellom Syria og Irak 1932. Avdelingschef ved Internationella Röda Korset i Paris siden 1922. I *Vecko-Journalen* nr. 41/1935 skrives om ham at han er en av de drivende krefter i Røde Kors foreningens generalsekretariat i Paris og chef for hjelpevirksomheten under Etiopia-krigen 1935—36. Ved Kungl. svenska aeroklubbens møte i Stockholm 1937 7. mars blev han valgt til klubbens generalsekretær med oppgave å omdanne de lokale foreninger i det svenske civilflyvevesen til en riksorganisasjon. Han er «känd som en organisationsmänniska av rang». (*Svenska Dagbladet* og *Sydsvenska Dagbladet* 1937 18. feb.)

Major Petersén er ridder av Svärdordenen, kommandør av bulgarsk St. Alexander-orden, samme av persisk Sol- og Løveorden, offiser av fransk Hederslegion, ridder av Polonia restituta, har belgisk Militærkors, finsk Frihetskors med sverd, persisk Tapperhetsmedalje i gull, tyrkisk Felttogsmedalje i sølv og finsk Felttogsmedalje i jern.

Somrene har han med familie tilbragt på sin eiendom Ånäs gård, Tungelstad, Östnora i Sverige, men er nu flyttet hjem fra utlandet.

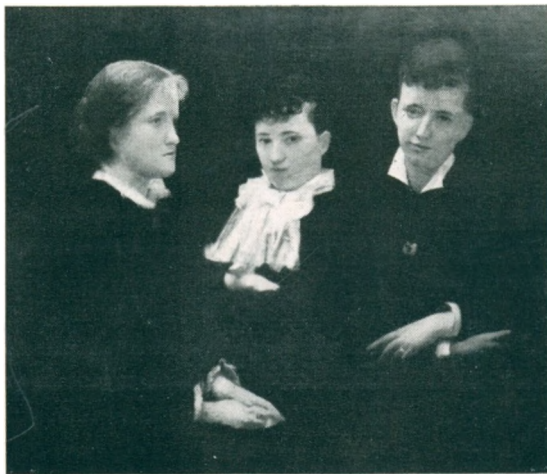
G. 1910 22. feb., Jakobskyrka, Stockholm, med «*Esther*» *Amelie Alida Warodell*, f. 1886 14. sept., Göteborg, datter av grosserer Oscar André, f. 1858 8. mai, d. 1918 23. april, g. med Ellen Anderson-Linton, f. 1863 13. nov. (ekteskapet oppløst 1892 og fru André g. 2. 1899 med kaptein ved Göta livgarde Carl Fredrik Warodell). — 4 barn, m 1—m 4:

- m 1 *Esther Birgitta Petersén*, f. 1911 14. mars, Stockholm, d. straks efter fødselen.
- m 2 *Kerbela Ingeborg Petersén*, f. 1912, 14. okt., Téhéran i Persia, d. 1913, 19. juni, Kasvín.
- m 3 *Carl-Henrik Gustav Petersén*, f. 1914 15. mai, Stockholm, stud. jur. ved Stockholms Högskola, fenrik i kystartilleriets reserve.
- m 4 «*Rurik*» *Tom Adolf Petersén*, f. 1915 3. sept., Stockholm, studerer ved Sigtunaskolan.
- k 4 *Erland Tanberg*, kjemiker, f. 1854, 21. april, Hurdal, d. 1890 22. des., Strinda, bgr. i familiegravstedet på V. Akers kirkegård. Han kom med sin mor til Oslo 1864, gikk på Aars & Voss skole og blev student 1871. Studerte kjemi i 3½ år ved de tekniske høiskoler i München og Wien og en tid ved Berlins bergakademi. 1876 opprettet han sammen med kjemikeren Gerhard Larsen et kjemisk-analytisk byrå i Oslo og arbeidet med kjemiske undersøkelser. Opgav dette efter et par års forløp og var et års tid bestyrer av et bryggeri i Larvik. Visstnok av helbredshensyn begynte han høsten 1881 å studere forstvidenskap ved Münchens universitet og tok avsluttende eksamen våren 1883. Det følgende år utførte han en rekke undersøkelser på plantekjemiens område ved Universitetets kjemiske laboratorium i Oslo. Senere forsøkte han sig som landmann, men døde efter lengere tids sykelighet.

I Den norske forstforenings årbok 1885 har han skrevet: «Garvesyremengden i vore indenlandske barksorter».

To portretter og biografi i Studentene fra 1871, I og II.

- k 5 *Aksel Tanberg*, f. 1855 11. aug., Hurdal, d. 1866 24. nov. på Terningbækken, bgr. V. Akers kirkegård.
- k 6 *Ragnvald Tanberg*, ingeniør, verks- og godseier, f. 1856 13. aug., Hurdals verk, d. 1926 13. mai på Hopkins hospital i Baltimore, bgr. V. Akers kirkegård. Hans yngste sønns død i 1925 rystet ham så sterkt, at han drog ut på en lang reise og selv fant døden i Amerika.

Fot. Fotomagaset, Drammen.

Lulla Backer, Jenny Sinclair, Ingeborg Tanberg.

Major Carl Petersén.

Tanberg gikk på Nissens realskole i Oslo, begynte 1874 på Polytechnicum i Aachen, hvorfra han 1876 gikk over til Dresden og tok eksamen året etter. Derpå var han fullmektig ved Biri glassverk 1877—79, da det blev nedlagt for ikke mer å gjenopstå, samme ved Høvik glassverk 1879—81, ved glasshytte i Charleroi, Belgia 1881—82 og ved Hurdals verk 1882—84, hvilket år han blev verkets bestyrer. Så lenge han var ungar levde han her et enkelt liv med en tjenestepike til å føre husholdningen og en stallkar til privat betjening og til pass og innridning av ridehestene. Martin Rognlien, nu «smeden ved elven» var i mange år rideknekten som fulgte ham på alle reiser. Tanberg var den første som innførte blodshester til Norge og med dem deltok i kappritt både hjemme og i Sverige, Danmark og England. Under hans jevnlige vinterophold i utlandet ledet hyttemesteren glassproduksjonen og bokholder Severin Dischler kontorarbeidet.

Bedriften var dog helt siden 1881 ikke lenger i full blomstring. Dette år blev Bøhndalens tresliperi anlagt og det kjøpte op sliperitømmer langs Hurdalsvassdraget så det blev vanskelig og til sist ugjærlig å skaffe billig brensel til verket. Allerede da Tanberg overtok bestyrelsen i 1884 tenkte man på å nedlegge bedriften som ulønnsom, men Harald Berg håpet stadig å finne en utvei og vilde ikke gå med på det. Først da han var død i 1895 blev glassovnen slukket og verket stengt lille julaften av Severin Dischler. Tanberg var i England.

Verkets tilvirkning av vindusglass blev flyttet til Drammens (Tangens) glassverk, anlagt 1873 ved Drammensfjorden i Skoger av grosserer Frantz Tandberg med konsorter, side 242, og 1893 kjøpt av interessentskapet Berg-Tanberg. Efter en gjennomgripende modernisering kom det i gang 1895. I 1900 blev det utvidet til en produksjon av 30—40 000 kasser glass og i 1912 til 50 000 kasser, se Skogerboken, Drammen 1931. Flere av de gamle innvandrede glassarbeiderslekter fulgte med den øvrige arbeidsstokk til Skoger.

Ole Berg, der som tidligere nevnt hadde hatt stor betydning for Hadelands glassverks opblomstring, var død 1885 og sønnen, verkseier Nils Chr. Berg, fulgte som denne bedrifts leder til 1918. Efter at Hurdals verk var nedlagt gikk glassverk-interessentskapet 1898 1. jan. over til et limitert aksjeselskap: A/S Christiania Glasmagasin med tilhørende Hade-

Godseier Ragnvald Tanberg.

lands, Høvik og Drammens glassverker. Glassmagasin-gården i Oslo blev solgt av staten til firmaet og fulgte ikke lenger med verkene bare som leid lokale.

Da Hurdals verk var nedlagt blev verkets vidstrakte skoger solgt til godseier Mathiesen på Eidsvoll verk, men selve verksplassen kjøpte Ragnvald Tanberg i 1897 ved skjøte, tingl. 1900 26. juni; den var da 1900 9. jan. blitt skyldsatt og fikk nytt gnr. 16, 14. Samtidig kjøpte han — visstnok ved makeskifte — Opperudtangen, gnr. 16, 15, idet han lot Opperuds daværende eier Ole Augustsen få den til gårdene Dammen og Tangen hørende skog, Tangenmarken, gnr. 16, 17; han kjøpte også Lundstangen, gnr. 16, 18, av Carl J. Lund og en liten del av Gamlemoen gård kalt Tørtop, gnr. 16, 10, av lensmann Joh. Gulbrandsen. Den vesentligste del av Tanbergs jordeiendommer var dog Dammen og Tangen gnr. 16, 3 og 4, som han hadde efter sin far, den grenser i nord til verksplassen like ved innkjørselsporten, i syd til Brustad, i øst til hovedveien og i vest til elven.

På verksplassen blev alle gamle og overflødige hus revet og Tanberg valgte arkitekt Herman Backer til å føre op den lange stallbygning med vognremisse og senere garasje nederst, og øverst med forbindelse med hovedhuset ved en glassgjennemgang og et bibliotek. Som tilbygg vestover lot Tanberg reise det mindre hus «Dansesalen», hvor det foruten den store sal er et lite rum som blev nyttet til opbevaring av gamle våpen og antikke saker. I hallens høie vinduer ut mot inn-gangstrappen til hovedhuset vilde Tanberg i de øverste felter ha de gamle «kronglassgaller», det ringeaktede midtparti av de gammeldagse kronglasskiver, den del som ofte var blitt kastet på avfallshaugene. Nu måtte de samles fra grisehus og gamle fjøs, 4 kom fra grisehuset på Flaen og S. Dischler måtte helt bort i Setesdal for å få samlet det tilstrekkelige antall.

Florence Tanberg f. Sinclair.

Esther Petersén f. Warodell.

All denne virksomhet skyldtes eierens forestående giftermål og husene blev såvidt ferdige til godseieren og frue kom hjem fra bryllupsreisen til Marokko. Straks begynte Tanberg å oparbeide verksplassen til park efter engelsk mønster. Krokett- og tennisplass blev planert, plener og blomsterbed blev anlagt, trær plantet og ganger snodde sig rundt dem. Kjøreveien gjennom plassen blev flyttet østover bak husene og det hele inngjerdet.

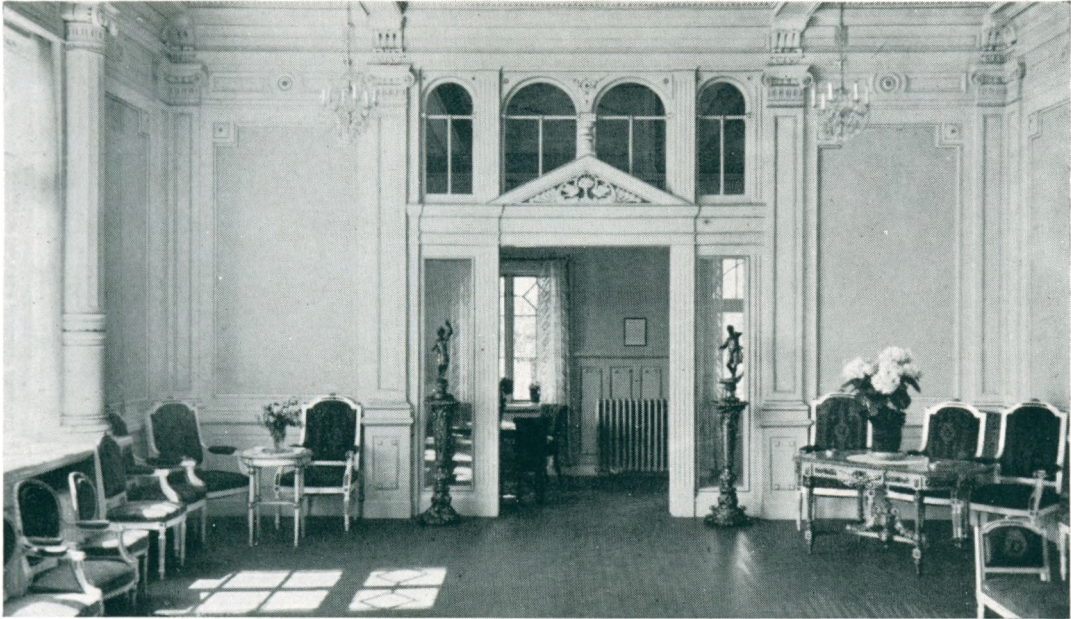
«Verksgaten» — den gamle Trondhjemsvei.

Det viktigste materiell ved glassfremstillingen var kiselsteinen, hvorav det fantes et helt berg lengst bort i Skrukkelia, en dalsenkning omtrent $2\frac{1}{2}$ mil mot vest fra Hurdal kirke. Omkring 2000 sk \ddot{a} stein blev kjørt ned fra bruddet på vinterføre hvert år. Da verket blev nedlagt var det lagret en haug kisel på eiendommen og disse steiner anvendte Tanberg til kant langs parkens ganger og lot dem forbinde ved håndsmidde jernlenker.

Lensekarene og den lange smale, trebevokste demning som deler elven på langs i to, hørte med til verkets første anlegg. Demningen var blitt bygd for å innsnevre elveløpet og skaffe et sterkt landfeste for hovedlensen som lå tvers over der hvor elven gjør en skarp sving ut mot damhodet. Da kammerherre Mathiesen på Eidsvoll verk hadde kjøpt Hurdals verks skoger og fløtet meget i elven, foranlediget Ragnvald Tanberg at han satte nok en demning øverst i elven for å lede denne med tømmerfløtningen over på den andre siden og ved å forhøie hoveddammen bringe vann nok i den indre dam til bade- og båtplass i sommertiden.

Elvebredden blev regulert ved murverk, steintrapper støptes; sag, møllebruk og stampeverk blev revet og en elektrisk kraftstasjon opført med lysanlegg for alle Tanbergs hus.

Den lille stue på den andre elvebredd var oprinnelig bygd til å huse arbeidere ved verket, antagelig omtrent samtidig med verkets øvrige hus. Stedet het «Skjøret» og stuen blev kalt «Skjærstua». Da Tanbergs barn vokste til, lot han den omdanne til lekestue og gav den navnet «Bellevue».

«Dansesalen».

Ragnvald Tanberg var medlem av jaktrittklubben i Oslo og hadde ofte på én gang like op til 24 engelske revehunder til opdress for klubben. Hvert år holdt han rundt Hurdalsverket og på Ekebergsletten ved Oslo kunstige revejakter til hundenes opplæring. På stallen hadde han i almindelighet 2 à 3—10 hester, derav 6—7 veddeløpshester og et par kjørehester. Da han de senere år på verket drev hesteopdress hadde han inntil 20 hester samtidig. Over hvert spiltau i stallen hang store, runde navneskjold av støpejern, et hestehode med messingring i bittet trådte frem på midten av flaten og rundt dette stod hestens navn i hvite bokstaver på sort bunn. Blev en hest solgt, overmalte Tanberg egenhendig dens navn med sort, og når det kom en ny, malte han dennes navn med hvitt i stedet.

Tanberg tålte ingen slendrian, ved jernbanetransport av sine hester f. eks. overvåket han personlig koblingen av vognene at den skjedde langsomt og umerkelig uten støt. Han var en storskåren personlighet, noe helt for sig selv, en hersker som ingen hensyn tok til omkostninger. Hans hang til å forskjønne sitt hjem, hans kostbare pasjon for ridesport og hans stadige utenlandsreiser, på hvilke han, mens barna var små, førte med sig en guvernante, en ku og en ridehest til hvilke han gjerne hadde to jernbanevogner stående parat på stasjonen, tærte på hans formue. 1918 solgte han Hurdals verk og flyttet til Lysaker til villa Fjordheim som solgtes 1936 etter hans enkes død.

Tanberg var siden 1885 medlem av Norske Selskab i Oslo.

Sin omtale som rytter har Ragnvald Tanberg fått av C. H. i «Norsk Idræt» 1897, 145 og i samme blads julenummer 1900, 48. Av Morgenbladets nekrolog i nr. 147/1926 hitsettes:

Lekestuen «Bellevue».

«På et område har Tanberg vært en foregangsmann i vårt land. Vår hestesport hadde ventet adskillige år på sin utvikling hvis ikke Tanberg hadde gjort sin innsats i 80-årene. Selv var han en pasjonert rytter som startet og vant på kapprittsbaner i Norge, Sverige, Danmark og England. Ved eksemplets makt og ved sin import av kapprittshester tilførte han vår unge hestesport nye impulser og nytt blod. I det offentlige liv deltok han aldri. Når han er gått bort etterlater han et minne som vil æres så lenge hestesport drives i dette land — og en tom plass blandt alle de mange venner som har kjent ham og sett ham som vert på Hurdals verk, hvor han øvet sin utstrakte og særpregede gjestfrihet. — Han tilhørte en svunnen tid med større hjerte og steilere meninger enn vår. Han hadde levet meget i andre land. Han hadde der formet sin type som mere minnet om «the old squire» fra «merry old England»s beste tid enn om den uniformerte borger av et moderne demokratisk samfund.»

I Tidens Tegn nr. 112/1926 bl. a.: «Han var en kompetent dommer ved hesteutstillinger og konkurranseritt, i det hele en all round sportsmann og gentleman.»

Den nye eier som overtok Hurdals verk i 1918 lot gårdsbruket stykke op i 6 nybygg og solgte dem hver for sig. Bare verksplassen med husene blev tilbake av godset. 1929 blev denne rest kjøpt av et interessentskap som lot bygge til en lav etasje til soveværelser over stallen, et tårn til kontorer over glasspassasjen og for øvrig ominnredet og pusset op så stedet sommeren 1934 stod ferdig som et av landets største turisthoteller med sengeplass til 180 gjester og spiseplass til 200 i Tanbergs engang berømte ridestall, hvor direktør Thori fra Thori gård i Gjerdrum lot veggene dekorere med hestenes støpejerns navneskjold og flotte scenerier fra jaktritt på eiendommen og hvor de to vakre stallporter med hesteskopydelser og hestehode over er beholdt. Direktøren har overalt pietetsfullt latt det stå urørt som ikke nødvendigvis måtte forandres. Thyra Fredling

fra Karlstad har i Skånska Social-Demokraten nr. 44 1936, 22. feb. beskrevet stedet i en artikkel: «Norges Ekeby. Historia och romantik omkring ett gammalt glasbruk».

G. 1898 15. okt., Skedsmo, med *Florence Sinclair*, f. 1874 28. juni, Vinger, d. 1935 2. des., Lysaker, datter av seksjonsingeniør Robert Sinclair, f. 1826 8. mai, Saltmarsh, Parish of Saxton, Yorkshire i England, d. 1889 26. des., Oslo, bgr. Arvika, Sverige, g. 1856 30. aug., Hovin av Ullensaker med «Wilhelmine» Marie Larsen, f. 1840 5. jan. der, d. 1889 7. juni, bgr. Arvika, Värmland. — 4 barn, 1 1—1 4.

Sinclair, se stamblad 6. Grev Walter av St. Clair, Normandie, blev gift med hertug Roberts datter Margrethe og fikk en sønn William St. Clair som i det 11. årh. bosatte sig i Skottland hvor slekten erhvervet store landeiendommer i Midlothian og blev giftet inn i de eldste skotske adelslekter. En ætling, William Sinclair, greve av Cathness, blev i 1434 greve av Orknøylene og i 1442 utpekt som skicket til riksforsstander eller konge i Norge (Anton Espeland: Skotterne i Hordaland og Rogaland fra aar 1500—1800, Norheim-sund 1921) Som tilhengere av og inngiftet med Stuartene, tapte de ved disses fall sine besiddelser i Skottland og gikk i landflyktighet til England og de skandinaviske land. I Danmark døde de ut på mannssiden sist i 1600-årene (Danmarks adels aarvog 1915, 481), i Norge litt senere, men her skal finnes ikke få etterkommere på kvinnesiden; i Sverige levet en gren til 1919 (Sveriges adelskalender). Sinclairtogets underanfører som falt ved Kringen 1612 26. juli, hørte til slekten. — Ovennevnte ingeniør Sinclair blev kalt til Norge for å bygge hovedbanen, bodde hos brukseier og sakfører Larsen på Dal gård i Ullensaker og blev gift med datteren. Ingeniøren eide i mange år gården Vik i Arvika og hadde gravsted ved kirken der.

Larsen. Fru Sinclairs far John Larsen var f. 1803 1. des. i Østre Moland. Da hans foreldre døde tidlig, blev han opdratt på gården Brattekleiv, Tromø ved Arendal hos den velstående seilmaker Aanon Nielsen hvis hustru var en tante av Larsen. Alt i guttedagene var denne et «lys som helst vilde skrive all sin tid», og efter konfirmasjonen fikk Aanon Nielsen anbragt ham på kontoret hos sorenskriver Finne i Kolbjørnsvik på His, den store øi ved Arendal, og siden hos sorenskriver Fürst i Heirefoss til han begynte universitetsstudiet i Oslo. Han fikk 1837 bevilling som u.r.prokurator i Akershus amt og nedsatte sig i Hovin av Ullensaker. Senere kjøpte han Dal herregård s.steds, hvor han i 1848 holdt 60 kyr, 10 hester, 8 tjenestegutter og like mange tjenestepiker. 1867 blev han autorisert som o.r.sakfører. Han døde 1897 2. nov. på Lovisenberg sykehus. (Meddelt 1937 21. febr. av hans barnebarn fru Margrethe Wollebæk, Lillehammer.)

G. 1839 28. mars, Kongsvinger med Johanne (Hanne) Elisabeth Caroline Sissener f. 1818 10 feb. hos morfaren major Ulrik Hals på Torderud gård, døpt 21. mars i Grue kirke, d. 1891 4. jan., Eidsvoll, datter av daværende Capitain ved Hurdalske musketeer Compagnie Wilhelm Sissener døpt 1779 30. april, St. Gudule sogn, Brussel (på gravstotten står feilaktig at han er f. 1777 1. mai i Frankrike), d. 1846 29. des., Eidsvoll (tatt fra gravstotten da kirkebøker før 1861 brente under prestegårdens brand), g. 1787 20. nov., Eidskog med Maren Hals, 1789—1864. — A. W. Rasch: Familien Hals, Chra. 1902. Stamblad 6.

Sissener hadde tjent med utmerkelse i den franske hær og kjempet under Bernadotte, men kom av ukjent årsak som flyktning til København og stod i den danske armé til han omkring 1810 flyttet til Norge hvor han 1815 var kaptein i 1.

Tanbergs to gravsteder på Vestre Akers kirkegård.

Driftsbestyrer Ragnar Tanberg.

Trondhjemske kompani. Senere blev han oberst og kommandant på Kongsvinger festning. Civil-etaten i Brussel meddeler i brev av 1909 12. mars til major W. Knudsen at «det ikke er blitt opdaget noe spor av Guillaume Sisseners giftermål og død».

«Ragnar» *Andreas Tanberg*, driftsbestyrer, f. 1899 9. sept., Hurdals verk. Han blev student 1918 fra Frogner skole i Oslo, immatrikulert ved NTH 1919 og tok eksamen våren 1923 på elektroavdelingen. Straks efter reiste han til Amerika hvor han først fikk ansettelse ved Adirondack Power and Light Company, Schenectady, New York. Derpå arbeidet han på verksted og var anleggskonduktør ved Duquesne Light Comp., Pittsburgh, Penns., hvorefter han var forskningsingeniør ved Westinghouse Electric & Manufacturing Comp., East Pittsburgh, Penns. 1930 overtok han i Norge bestyrelsen av Drammens glassverk som 1893 var blitt kjøpt av interessentskapet Berg-Tanberg. Det blev helt ombygd i 1928 og pro-

duksjonen blev øket til 100 000 kasser vindusglass årlig samtidig som fabrikkasjonen blev utvidet til også å omfatte speilglass, sylte- og konserverglass. 1916 kjøpte A/S Christiania Glasmagasin Aaskollen i Skoger for 70 000 kroner til disponentbolig. Selskapet har også kjøpt Nordby gård og bygd gode funksjonær- og arbeiderboliger.

1935 8. jan. ramtes verket av en utglidningsulykke, idet lagerhuset og skjervehuset raste i fjorden og tok med sig 4 unge menn som omkom. Tanberg utvirket at de etterlatte familier fikk sitt gode underhold og ved en minnehøitidelighet som holdtes 20. jan. takket lærer Hjelmso på de efterlattes vegne bedriften for den store økonomiske støtte de hadde fått og uttalte at driftsbestyrer Tanberg på denne måte hadde satt sig et varig minne i hele byen (Aftenposten 1935 20. jan).

Tanberg er suppleant i representantskapet for brandforsikringsselskapet Norge A/S, Drammen, og suppl. direktør i I. C. Piene & Søn A/S, Trondheim. Han er medlem av Norske Selskab i Oslo siden 1931.

Kilder: Skogerboken. Herredets historie m. v., Drammen 1931, 655 flg. Georg Brochmann: Vi fra NTH. De første 10 kull 1910—19, Stavanger 1934, 463. E. Hoffstad: Merkantil biografisk leksikon, Oslo 1935, 753.

G. 1925 2. juni, Trondheim, med *Henriette (Henny) Aubert Piene*, f. 1900 31. juli der, datter av fabrikkeier, direktør (Buvik pr. Trondheim, I. C. Piene & Søn A/S, mølle) «Franz» *Henrik Aubert Piene*, f. 1866 9. jan. der, d. 1925, 13. juli på Øen, bgr. Tilfredsheds kirkegård, g. i Trondheim med *Astrid Wang*, f. 1871 30. okt., Levanger, døpt 1872 14. jan. der. — 3 barn, m 1—m 3.

Piene, slekten vandret inn fra Tyskland til Trondheim med kjøpmann Caspar Christian Piene, f. 1805 20. okt., Barmen, d. 1885 3. okt., Trondheim, bgr. ved Domkirken i sin svigerfar, biskop Bugges gravsted

som nu tilhører familien Piene. Kjøpmann Pienes sønn, mølleieir «Johannes» Christian Piene, f. 1832 19. aug., d. 1912 2. juli, Trondheim, g. med Henriette Jakobine Aubert, f. 1838 26. sept., d. 1912 21. jan., Trondheim, var direktør Franz Pienes far. (Medd. av ingeniør Jørgen Gløersen som dessuten har gitt mange opplysninger fra sitt store kartotek over proklama og dødsannonser i Norske Intelligents-Sedler.)

Wang, Petter Sivertsen (Moen), g. 1784 2. mars i Trondheims domkirke med Elen Margaretha Adamsdatter Smith, døpt 1758 23. okt. der (datter av vever Adam Jensen Smith, g. 1750 3. nov. i Domkirken med Kirstine Povelstdatter).

Peter Pedersen Wang, inderst og arbeidsmann på Baklandet ved Trondheim, døpt 1790 2. mai i Domkirken, g. 1823 26. juni, Lade kirke ved Trondheim, med enke Ane Johnsdatter Saksvikplads.

«Ole» Peter Wang, kjøpmann i Levanger, f. 1827 27. mai, Baklandet, døpt 3. juni i Bakke kirke, d. 1896 25. des., Levanger, bgr. 28. des. der, g. 1865 16. aug., Gildeskål med Sophie Wilhelmine Pedersen (Svarli), f. 1843 16. april, Indyr, døpt 28. mai, Gildeskål kirke, d. 1876, Levanger «36 aar gammel». Disse var fru Astrid Piene f. Wangs foreldre. Om hennes mors avstamning vites følgende:

Peder Pedersen Svarli, gårdbruker i Overhalla, f. 1744, g. med Karen Nielsdatter, f. 1749, d. 1805, bgr. 25. aug., Overhalla.

Peder Pedersen Svarli, skoleholder i Lund av Skage sogn, Overhalla, f. 1777, g. 1803, Lund med Johanna Eriksdatter Kvatningen, f. 1783 (datter av gårdbruker Erik Augustinussen Kvatningen og Malene Johnsdatter).

Edvard Pedersen Svarli, handelsmann, lensmann i Gildeskål, døpt 1805 17. febr., Overhalla, d. 1874 8. des., bgr. 13. des., Gildeskål, g. 1833 22. des. der med madame Noline Margrethe sal. Breen f. Brandtzæg, f. 1808 (04?), d. 1881 16. juni, bgr. 21. juni. Hun eide gården Skoug vold i Gildeskål og blev g. 1. 1830 15. mai med lensmann i Gildeskål Erik Breen, f. 1800, d. 1832 6. mai, bgr. 13. mai der. (Medd. 1936 av frøken Hilda Johnsen, Trondheim.)

Henny Tanberg f. Fiene.

m 1 Henny «Florence» Tanberg, f. 1926 10. mars, Pittsburgh, Penns.

m 2 Ragnvald Tanberg, f. 1831 7. jan., Skoger.

m 3 Petter Andreas Tanberg, f. 1934 24. april, Skoger.

l 2 Bergliot Tanberg, f. 1901 6. juli, Hurdals verk.

l 3 Gerda Tanberg, f. 1903 22. sept., Hurdals verk.

l 4 Erling Tanberg, f. 1904 22. des., Hurdal, d. 1925 25. juni av blindtarmbetendelse, bgr. Vestre Akers kirkegård.

k 7 Dagny Tanberg, f. 1858 14. mars, Hurdals verk, d. 21. mars s. å. der.

k 8 Gudrun Tanberg, f. 1859 15. april, Hurdals verk, efter sin fars død. Som enke er hun bosatt i Oslo. Hun og hennes mann bodde mange år i England.

Aaskollen.

G. 1892 26. nov., Oslo, med *Henry Parr*, verkseier, f. 1849 29. juni i «Parrgården» (Ekeberg gård), Drøbak, d. 1924 6. juni, bgr. i Tanbergs familiegravsted, Vestre Akers kirkegård. Sønn av grosserer Søren Angell Parr, f. 1815 14. feb., Drøbak, d. 1903 26. feb. der, g. 1847 8. mai der med Johanne (Hannah) Mathea Olivia Jørgensen, f. 1825 6. jan. der, d. 1898 18. mars der. Biografi i *En slegt Tanberg—Tandberg* 1909.

Parr, engelsk slekt fra Yorkshire. Henry Parr, d. 1774, g. med Anne Fearnley, 1734—1811, fra Heckmondwicke, var far til konsul Henry Parr, 1772—1859, som 1809 nedsatte sig som trelasthandler og skibsreder i Drøbak, g. med Ragna Christiane Gjede, f. 1788, Danmark, d. 1849, Drøbak. Som nr. 1214 b i C. M. Munthe: «Vore felles ahner», NPT III, stammer hun fra de gamle norske konger. H. Krog Steffens: *Norske slægter* II.

Jørgensen, Hannah, var datter av kjøpmann og skibskaptein i Drøbak Jørgen Christiansen (Treider), 1747—95 (sønn av Christian Jørgensen på østre Treider i Ås, f. ca. 1723, d. 1761, Frogn, og hustru Maren Larsdatter), g. med Bodel Christine Fuglesang, 1750—1812. — Anton C. Busch: *Slegten Fuglesang* fra Moss med de cognatiske grener Angell, Diesen, Eitzen, Fuglesang (yngre slekt), Heiss, Parr og Schoyen, Chra. 1921. H. Krog Steffens: *Norske slægter* I.

- j 2 *Gunhild (Gunda) Sophie Cathrine Tanberg*, f. 1811 15. sept., Stensborg gård, S. Land, d. 1899 9. juli, Oslo, bgr. Vår Frelzers gravlund. Opkalt efter Gunhild Margrethe f. Wiwe og Sophie Cathrine f. Mathéson. Hun var en begavet dame, i besiddelse av klar dømmekraft, kunnskapsrik og i høi grad interessant å snakke med. Hun førte en livlig korrespondanse og vilde helst beskjeftige sig med intellektuelt verdifull lesning. Forut for en Tysklandsreise med broren, verkseier Petter Tanberg og hustru perfektionerte

Gunda Gløersen f. Tanberg.

hun sig i tysk med sine barns guvernante. Hun spilte harpe, og et notehefte hun fikk av Henrik Wergeland med hans navnetrekk egenhendig påskrevet, oppbevares i familien. Også Camilla Wergeland hørte til deres omgang fra Eidsvoll.

Men Gunda Tanberg var hård og streng og hadde et vanskelig sinn. Hennes ekteskap blev så lite lykkelig at da paret i 1852 forlot Hadelands glassverk, flyttet de — uten dog å være skilt — hver for sig til Hurdal hvor korpsslæge Gløersen slo sig ned på Brustad gård og fru Gløersen bygde hus til sig og døtrene på gården Moen. Her bodde de til de omkring 1860 flyttet til Peckelgården i Oslo, en gammel løkke fra 1700-årene på hjørnet av Keyzers gate og Pilestredet 18 hvor Svaneapotekets eier brukte hagen til dyrkning av medisinske urter og hvor bodene til plantetørring stod på gårdsplassen ennå i 1936. Den er avbildet i Fortidsf. årsb. for 1916, 140.

G. 1834 27. okt., Hurdal, med sin slektning i 6. ledd, distriktslæge, korpsslæge «Jørgen» Gustav Gløersen, f. 1806 18. mars, Oslo, d. 1884 17. juli, Hurdal, sønn av overinspektør, kaptein Hans Gløersen, f. 1778 15. feb., Hole, d. 1865 5. juni, Aker, g. 1803 10. nov., Oslo, med Karen Augusta Tandberg, døpt 1782 19. des. der, d. 1822 25. okt., Drammen.

Gløersen, slekten stammer fra lensmann i Skjeberg, Gløer Jonsen Rønneld, f. ca. 1635, d. 1713. Om overinspektør Hans Gløersen, side 302. — A. T. Gløersen: Stamtavle over slekten Gløersen samt opplysninger om beslegtede familier, Kra. 1897. C. Holmsen: Slegten Gløersen med sidelinjer, utarbeidet på grunnlag av A. T. Gløersen, bearbeidet og supplert av Jørgen Gløersen, Hønefoss 1929. D. Krohn Holm: Slegten Gløersens stamtre, 1932.

Tandberg, side 300.

Gløersen blev student 1826, studerte medisin og var fra 1831 1. juli kandidat ved Rikshospitalets hovedavdeling i 1 år og derpå ved Fødselsstiftelsen til juli 1833. Dette år tok han medisinsk embedseksamen, fungerte som læge under korpssamlingen for Hedmark korps og blev 15. aug. utnevnt til distriktslæge i Senjen med bopel i Trondenes. Året efter blev han forflyttet til Land og Valdres, han giftet sig og tok opphold i Nordre Aurdal til 1836, da han flyttet til gården Sedal i Land. Ved skjøte av 1837 11. aug. kjøpte han av Ole Nielsen Brager for 2250 kroner gården Stensrud — på hvis gårdpart Stensborg fru Gløersen var født — som Bragers far i 1805 hadde kjøpt av doktorfruens farfar kaptein Peder Tanberg. Da Val-

Korpsslæge Jørgen Gløersen.

Forstmester A. T. Gløersen og frue.

dres i 1840 blev utskilt som eget lægedistrikt fortsatte Gløersen som distriktslæge i Hadeland-Land til 1844, da han søkte avskjed fra 4. okt. Han var i 1842 blitt forvalter efter Kloumann ved Hadelands glassverk og var flyttet fra Stensrud til forpakterboligen på gården Torbjørnsrud i Jevnaker. I 1843 overtok han $\frac{3}{8}$ deler i glassverkbedriftene og foretok straks en 3 måneders utenlandsreise for å studere glassfabrikasjon, drifts- og arbeidsforhold ved tyske glassverk og hverve nye fagfolk til verket i Jevnaker som hadde den beste beliggenhet av konsortiets bedrifter og derfor de største utviklingsmuligheter og den sikreste fremtid. Statsarkivar G. E. Christiansen skriver om Gløersen i «Hadelands Glassverk» (Hadeland. Bygdens historie I. Oslo 1932, 426 fig.): «Korpslæge Jørgen Gustav Gløersen — — var en særdeles energisk og initiativrik mann som på beste måte søkte å få verket på fote og driften i bedre gjenge —.

Ved Hadelands Glassverk blev det efter at Gløersen hadde overtatt ledelsen foretatt adskillige byggearbeider og utbedringer. De gamle arbeiderboliger blev restaurert, en ny 2-etasjes arbeiderbolig blev reist og egen bygning for kontor og verkets handel med levnettsmidler blev opført. Det største arbeide la dr. Gløersen på selve smeltehytten og dens innredning, særlig på opførelsen av det nye smelteovnsanlegg.»

Doktor Gløersen solgte ved skjøte av 1852 3. juli sine $\frac{3}{8}$ deler i glassverkene til verks-eier Christopher Bergs sønner Harald, Ole og Nils samtidig som de fikk bestyrelsen av sin fars $\frac{1}{6}$ del. Gløersen fratradte ledelsen av Hadelands glassverk, gjenoptok sin lægepraksis og bosatte sig på Brustad, gnr. 17, 1, Hurdal, hvor han bygde nytt våningshus. Ved skjøte av 1846 28. mars hadde Gløersen sammen med forvalter Chr. Berg, kjøpt $\frac{1}{3}$ av Brustad og glassverkene av sorenskriver Randklev og $\frac{1}{3}$ del av sin svigerfar løytnant A. Tanberg. Ved skjøte av 7. des. s. å. kjøpte Gløersen forvalter Bergs halvdel av Brustad. Han solgte gården ved skjøte av 1857 22. juli til Jørgen Bay som hadde vært fullmektig ved Hurdals verk både i Andreas og Petter Tanbergs tid og som blev boende på gården til ut i 70-årene, da han flyttet til V. Aker. Nu eies Brustad av godseier Mathiesen på Eidsvoll verk. Gløersen kjøpte en part av Knai, gnr. 18, 1—5, ved Hurdalsjøens vestsida, lot den bebygge og kalte parsellen Huldrehaugen, gnr. 18, 35. Her døde han.

1855 1. feb. blev Gløersen utnevnt til korpslæge i Christiansandske brigade, hvorfra han søkte avskjed fra 1879 22. mars. Såvidt man vet fungerte han som ordfører i Hurdals sogneselskap 1856—59 og i Hurdals sundhetskommisjon 1862—63. Han blev 1871 R. S. V. O.

Kilder: F. C. Kiær: Norges læger 1800—71, Chra. 1873, 140—41. Samme: Norges Læger 1800—1886, I. Chra. 1888, 354—55. I. Kobro: Norges læger 1800—1908, I. Kra. 1912, 356. Nekrolog i Morgenbladet 1884, 7. aug.

Korpslæge Gløersen og frue hadde 5 barn, k 1—k 5:

k I *Hans «Andreas» Tanberg Gløersen*, f. 1836 16. feb., Nordre Aurdal, d. 1904 1. sept., Oslo, kremert i Göteborg og asken opbevart hjemme hos søsteren fru Crawford i Oslo inntil Krematoriet på Vestre gravlund var ferdig og keramikurnen med sølvbånd og inskripsjon kunde bli satt inn i nisjen over hovedinngangsdøren som den første urne på plass. Gløersens bilde henger i forværelset til Det gamle krematorium.

Gløersen blev student 1853, kand. jur. 1858, forstkandidat fra Giessens forstlærestanstalt 1860 og forstassistent i Lesja og Dovre 1860 1. aug. Våren 1864 sendtes han til Vestlandet for å organisere en forstforvaltning og blev forstmester i det nyoprettede Vestlandske forstdistrikt 1866 1. april; det innbefattet dengang Lister og Mandals amt, Stavanger og begge Bergenhusamtene. Lister og Mandals amt blev senere fraskilt, men det øvrige forstdistrikt bestyrte han til han tok avskjed 1895 1. jan.

Han var den første som i Norge satte i gang store rasjonelle kunstige skogsanlegg; 1868 anla han Forstvesenets eldste og største planteskole på Jæren og et par år senere planteskolen ved Farsund. I begynnelsen av 1870-årene innførte han efter forbillede fra Nederlandene demping av flyvesand på Jæren, påbegynte kunstig utklekking av bartrefrø til salg hjemme og ute og oprettet 1880 Norges første utklekkingsanstalt ved Vossevangen. Anlegget av Jærenbanen og Vossebanen skyldes hans initiativ, idet han var den første forslagsstiller i 1866 og 1871. 1883 var han medlem av kommisjonen til Vossevangens regulering og siden 1886 amtsbeskikket politimester i Vossevangens bygningskommune. Jordbruk interesserte ham meget og 1885 startet han «Landbrukstidende for Vestlandet», hvor han var hovedredaktør til den gikk inn 1891. Flere veianlegg vestpå skyldes hans initiativ. 1895 tok han avskjed, levde tilbaketrasket i sin gård Prof. Dahls gate 18 i Oslo og arbeidet med slektshistorie.

I 1889 var Norsk Kremasjons Forening blitt stiftet i Oslo. På foreningens andragende til Kirkedepartementet 1891 om at det ved kongelig resolusjon måtte bli fastsatt regler for likbrenning i Norge blev det svart at dette for tiden ikke kunde anbefales (*Morgenbladet* nr. 660/1891). I 1898 blev det dog vedtatt en lov om kremasjon, men man hadde intet å bygge krematorium for. Forstmester Gløersen testamenterte 50 000 kroner til dette formål og det første lille runde krematorium på Vestre gravlund, bygd efter tegning av arkitekt Hoff, blev innvidd 1909 1. mai, efter at den første likbrenning hadde funnet sted 24. april. Av Gløersens gave avsatte «Ligbrendingsforeningen»s bestyrelse 10 000 kroner til «Forstmester A. T. Gløersens fond», hvis renter anvendes til hjelp for ubemidlede til billig kremasjon.

Videre testamenterte Gløersen en bankbok på 20 000 kroner til Norsk folkemuseum på Bygdøy og bestemte at direktør Aall skulde ha førsterett til alt hvad han ønsket av gammelt fra Gløersens hjem til museet. Når forstmesterens søstre, som alle skulde ha adgang til å bo i hans hus, Professor Dahls gate 18, var døde, skulde gården selges til inntekt for Folkemuseet. Efter Folkemuseet tilfalt det Kunstindustrimuseet hvad dette måtte anse verd å ha.

Forstmester A. T. Gløersen har skrevet:

Stamtavle over slægten Gløersen, Kra. 1897. Slægten Meidell i Norge og Danmark, Kra. 1900. Foruten «Skovtragtater» og «Indberetninger» har han levert en mengde artikler til aviser og tidsskrifter, se

Skipsreder Fredrick Crawford.

Halvorsens forfatterleksikon II, Kra. 1888, 398 fig. Norsk biografisk leksikon IV, Oslo 1929, 512 fig. Hans ufullførte manuskript eller optegnelser til en slektsbok Tanberg—Tandberg (nevnt av fullmektig Rasch ved Riksarkivet og av fru Augusta Crawford f. Gløersen) har man ikke kunnet finne.

Gløersen er omtalt mange steder i dagblad og tidsskrifter til dels med portrett; adskillige er nevnt i Deichmanske biblioteks Register til norske tidsskrifter I.

G. 1867 26. feb., Stavanger, med *Rachel Marie Carlsen*, f. 1846 29. mars, Mosterhavn, d. 1894 14. juni, Voss, datter av handelsmann og eier av handelsstedet Mosterhavn i Hordaland Peter Carlsen, f. 1811 4. jan., d. 1848 18. mai, g. med Elisabeth Johnsen, f. 1808 16. juni, d. 1849 22. juni; hun stiftet, efter å være blitt enke, flere legater: for hedningemisjonen, for Josephines stiftelse i Stavanger og for det eldste asyl der. (A. T. Gløersen: Stamtavle over slægten Gløersen, Kra. 1897.)

k 2 *Petra «Augusta» Marie Cecilie Gløersen*, f. 1837 20. des. på Sedal i Land, d. 1914 16. juli, Oslo, bgr. Grimstad. Efter at hennes bror forstmester Gløersen hadde tatt avskjed 1895 og var flyttet til Oslo, førte hun huset for ham og var ham behjelpelig med utarbeidelsen av hans slektsbøker.

G. 1859 25. april, Hurdal, med skipsreder, tysk vissekonsul *Hans «Fredrick» Crawford*, f. 1815 17. okt., Nes jernverk, d. 1878 1. feb., Grimstad, sønn av inspektør ved Nes jernverk, ingeniør Thomas Crawford, f. 1779 15. okt., Carron, Sterlingshire, Skottland, d. 1850 4. jan., Grimstad, g. med Ann Elisabeth Robson, f. 1779 21. april, Lerwick, Shetlandsøyene, d. 1860 14. jan., Grimstad.

Crawford, side 73. *Robson*, mulig som Crawford av norsk opprinnelse da Shetlandsøyene før pantssettingen til Skottland 1469 var norsk provins. «Hver dal, hver haug, hvert stykke aker og eng har sitt egennavn, og disse navn er med få undtagelser overlevert fra norsk.» (Aftenposten nr. 213/1934, Venus' mottagelse i Lerwick.)

Fredrick Crawford var sjømann og blev skipsfører 21 år gammel; i 1844 var han på hvalfangst i Sydishavet med det første norske skib som sendtes på fangst dit. Efter tilbakekomsten skadet han sin hånd på jakt, måtte gi op sjøen og arbeidet i sin fars rederi. Da denne døde overtok han bestyrelsen av skipsrederiet og eiendommen Storgt. 82 i Grimstad (foto s. 323 og 696 i Grimstad bys historie). Som eier av Naksbie gård grunnla han Naksbieverftet, hvor han bygde flere skib, hadde kranbrygge og reparasjonssted. Efter å ha solgt dette kjøpte han 1871 den ytterste del av ytre Odden skibsbyggeri, som hans enke beholdt til 1889.

I Grimstad var Crawford noen år formannskapsordfører, medlem av havnestyre, kemner, brandinspektør, direktør for sparebanken, formann i sjømannsforeningen og dens assuranceinnretning, var med å stifte sjømannsskolen, Agders gjensidige assurance-

forening og Grimstad fraktassuransforening. Han var en periode 3. valgmann til valg på stortingsmenn fra Arendal og Grimstad og var med å oprette kirkesanger og lærer Anders Isachsens legat. Av biografien i Grimstad bys historie hitsettes: «Fr. Crawford's rettskafne karakter og handlemåte gjorde ham almindelig aktet, og av sine undergivne var han avholdt. Dette i forbindelse med hans fortjenester av kommunen og sjøvesenet fik særlig uttrykk under den store deltagelse ved hans jordeferd». Nekrolog i Norsk illustreret Tidende nr. 12/1878.

Crawford var første gang gift med Agnethe Fredrikke Schreuder, 1819—56. Av deres 5 barn døde 3 unge, Margrethe (Magga) Crawford blev gift med inspektør Arnold Jensen s. 305, og den yngste Ann Douglas Robson Crawford, f. 1855 23. juni, Grimstad, døde 1924 7. nov., Oslo.

Augusta Crawford f. Gløersen.

- k 3 *Cathrine Christiane (Cathinka) Gløersen*, f. 1840 17. mars, Stensrud, Land, d. 1917 5. aug., Oslo, bgr. 8. aug. i sin manns gravsted på Vår Frelser's gravlund. Hun vokste op med utpregede friluftssinteresser sammen med glasspusterbarna ved Hadelands glassverk. I 8-års alderen pådrog hun sig en øiensykdom ved uten tillatelse å stå bakpå en travkjørerslede over Randsfjord, måtte i 5 år gå med bind for et øie og led av svakt syn resten av livet. Av sin far fikk hun og søstrene en liten driftehest, og da hun ofte måtte forsømme skolen for sitt øies skyld, streifet hun rundt i omegnen på hesteryggen, men fikk ingen rideundervisning før efter sitt giftermål. Ellers fikk de unge piker all den opplærelse tiden kunde skaffe. Da hun var 16 år vilde hun helst bli sykepleierske eller beriderske. Som gift tok hun timer hos berider Hetager og senere hos fru sirkusdirektør Salamonsky sammen med andre Oslo-damer, men sluttet ridningen i 38-års alderen, da hun fikk voksen datter og derfor fant det upassende.

G. 1862 17. mai i Trefoldighetskirken, Oslo, med o.r.sakfører «*Johannes*» Irgens Bruun, f. 1835 23. mars, Vikør, d. 1906 15. aug., Oslo, bgr. 20. aug. Vår Frelser's gravlund, sønn av sogneprest Fredrik Christian Bruun, f. 1803 15. des., Oslo, d. 1858 20. juni Hurdal, g. 1831 20. april Vikør, Hardanger, med «*Anna*» Hegelund Krogh Irgens, f. 1805 20. aug., Børnesvågen i Sund, Hordaland, d. 1892 9. april på Sand i Hurdal. Porthvelvingen i Peckelgården, hvor fru Gløersen bodde ved datterens bryllup, var så lav, at da brudevognen kjørte inn, støtte de to tak sammen og vognrutene knustes.

Bruun. Efter S. H. Finne-Grønn «En gammel Osloslekt. Haandverkerfamilien Bruun», Aftenposten 1926 28. mai, er slektens sannsynlige stamfar Jacob Pedersen Etterstad, siden 1619 forpakter av en løkke på gården Bryn ved Etterstad og navnet Bryn optatt som tilnavn og forandret til Bruun. Se for øvrig O. Schmidt: Familien Bruun. Bogbinder og privilegieret boghandler i Kristiania Fredrik Jacobsen Bruuns agnatiske descendents, Tr.hjem 1926. Johannes Bruuns oldeforeldre var garver i Oslo Steen Eilert Bruun og sorenskriver Chr. Palludans datter Maria, side 147.

Cathinka Bruun f. Gløersen.

Irgens, slekten i Norge menes å stamme fra kjøpmann i Itzehoe, Holland, Hentrich Jürgens hvis sønn Joachim ved kgl. res. av 1646 19. okt. fikk sig overdradd Rørosverkets privilegier og 1674 4. okt. blev adlet av Christian V under navn Irgens von Westerwich. — L. K. Langberg: Oplysninger om slekten Irgens fra Røros, Kra. 1927.

Bruun blev student 1853, kand. jur. 1860 og fikk kort efter ansettelse på saksfører Selmers kontor, Youngsgt. 4, Oslo; efter Selmers død s. å. overtok han ved senere statsminister Selmers hjelp sin principals forretning som han oparbeidet til en av byens største. 1862 blev han kasserer i «Møllebruksforeningen» med 1200 kroner i fast årlig inntekt og giftet sig. Som saksfører hadde han mange utenbys tingreiser og måtte skaffe sig hest og kjøretøi for snarest å kunne være tilbake i sin forretning. Av hans klientell kan foruten Tanbergs i Hurdal nevnes konsul Gerhard Gade på Frogner hovedgård, rittmester Wilhelm Knudsen på Eidsvoll verk, veidirektør Krag og dennes bror direktør

Ole Krag ved Kongsberg våpenfabrikk, Gulbrand Larsen på Skaugum i Asker og forvalter Grundseth der, verkseierne Harald og Nils Berg fra Christiania Glasmagasinet og Biri. I begynnelsen av 1870-årene bygde han egen gård, Youngsgt. 13, hvor han bodde og førte gjestfritt hus fra 1873—1903 og som nu er «Folkets hus».

1867 kjøpte han til sommersted en eiendom, søndre eller lille Aasen nær bygrensen mot Enebakk. Dessuten hadde han i mange år to skogeiendommer, Hannå i Aker ved grensen til Enebakk, og Nordbråten ovenfor Maridalsvannet, begge benyttet til week-ends av den naturkjære mann og hans familie. Han la sig særlig efter eiendommer og var mer industridrivende forretningsmann enn saksfører. Bruun var interessert i alle nye økonomiske oppgaver og var knyttet til en rekke industrielle bedrifter som Drammens jernstøperi, Osterhaugsgatens høvleri, Kampens mekaniske verksted, Øieren dampsgag og Christiania dampkjøkken, hvis fremgang han har stor fortjeneste av; også isdrift var han med på. Han var en av de første hertillands som drev frem torvstrø fra to større myrer i Aker. I 1900 overlot han saksførerforretningen til sin fullmektig og spekulerte med sine mange eiendommer: i 1903 hadde han 35 i byen og 17 på landet. Men dette år måtte han innstille og fikk sitt bo under privat administrasjon. Han mistet det meste, men beholdt Aasen, hvor han bodde til sin død.

Bruun var livsvarig medlem av Studentersamfundet og i studietiden fiolinist i et studentorkester som i sommertiden holdt sine øvelser i professor Monrads have. Som medlem av en av Johan Behrens' kvartetter blev han tilkalt som solosanger ved en Ole Bull-konsert. Han var medlem av den musikalsk-selskapelige forening «Philharmonien» og av Studentenes turnforening; han kunde svømme til Hovedøen og brukte skiene til henimot sitt 70. år; i hans ungdom blev ski laget til ham i Hurdal, de fantes ikke til salgs i Oslo. Han var mangeårig og meget aktivt medlem av Polyteknisk forening og av Stats-

økonomisk forening, medlem av bestyrelsen i «Travselskapet», av direksjonen for «Brandkassen» og for Voksenkollen hospits. Ynglingeforeningen hadde også hans interesse. Vei-direktør Krag fikk ham med i den lille Holmenkoll-komité som utførte de grunnleggende arbeider for anleggene på Holmen- og Voksenkollen. Han var visstnok den første til hvem veiingeniør Krag — etter at de begge var klatret op i en stor gran omtrent der hvor Kragst tten nu står — viste utsikten over fjorden og med hvem han planla   bygge hver sin hytte til l rdagsutflukter. Men også med hvem han blev enig om at dette var altfor vakkert til   beholde for sig selv, hvorefter Holmenkoll- og Voksenkollplanen fødtes og utvikledes.

Det var nekrolog over Bruun i Morgenbladet nr. 446/1906, Aftenposten nr. 465/1906, Verdens Gang nr. 230/1906, Allers Familie Journal nr. 35/1906, Teknisk Ukeblad 319/1906.

Sakfører Bruun og frue hadde 2 barn, 1 1—1 2:

1 I *Anna «Marie» Bruun*, f. 1863 27. jan., Oslo, hvor hun er bosatt. Hun tok middelskoleeksamen 1880, men hennes svake helbred tillot hverken studier eller større arbeid. Hun har gitt opplysningene om sin far og ellers meddelt adskillig om sin gren av slekten.

1 2 *Helga Bruun*, f. 1867 19. nov., Oslo. Hun var i sin ungdom en dyktig rytterske.

G. 1892 27. aug., Jacobs kirke, Oslo, med *Christian Brandt Caspary M ller*, oberst, f. 1860 17. nov., Fredrikshald, sønn av oberstløitnant Petter Fredrik «Christian» M ller, f. 1822 17. feb., Oslo, d. 1885 7. sept., g. med Johanne «Fredrikke» Christine Brandt, f. 1823 26. des., Oslo, d. 1906 19. mai.

Christen Andersen M ller fikk borgerskap på husn ring i Oslo 1721 20. des.

Anders Christensen M ller, «kgl. lods», f. ca. 1734, g. 1760 2. des., Aker, med Ingeborg Olsdatter Arnesen, f. 1731, d. 1817 13. okt. NST II, 275.

Christen Andersen M ller, skibskaptein, f. 1764 13. feb., d. 1827 19. feb., g. 2. med Anne Kirstine Børresen, f. 1798 5. aug., d. 1884, oberstløitnant M llers foreldre.

Johan Fredrik Brandt, klokker i Vestre Slidre, 1694—1769; hans far og farfar var prester i Danmark. Slekten kalles Valdres-Brandtene.

Ragnhild Maria Brandt g. med Ole Torstensen på Hjelle, f. 1730. Hans tippoldefar, Falentin Landsrud i Valdres nevnes 1612.

Ole Olsen Brandt — formodet sønn av ovennevnte, NST II, 206 fig. — snekkermester i Oslo, f. ca. 1767.

Johan Fredrik Brandt, k pmann i Oslo, 1798—1823, far til Fredrikke M ller f. Brandt.

M ller blev student 1879, tok eksamen ved Krigsskolens øverste avdeling 1883 og militær høiskoleeksamen 1888, var ansatt i statens veivesen 1889—93 og tok statens telegrafisteksamen 1894. Han blev sekondl itnant i infanteriet 1883, premierløitnant 1888, overflyttet til ingeni rv bnet 1893 og blev kaptein 1894. Han var bestyrer ved byggingen av Trondheimsfjordens nye befestningsanlegg ved Agdenes 1895—97, distriktsingeni r på Oscarsborg 1897—1906 og leder ved anlegg av de nye befestninger omkring Drøbak-sund og Svelvik. Som sådan bodde han først på Oscarsborg, derpå i Drøbak, hvor han 1902—06 var formann i ligningskommisjonen og medlem av skolestyret for folkeskolen samt et års tid medlem av bystyret. Fra 1900—03 deltok han i planleggelsen av grensefestningene, blev major og distriktsingeni r ved 6. brigade, Harstad 1906—11, oberstløitnant og chef for den nyoprettede Nordenfjelske ingeni rbataljon 1911 1. jan. med bolig

i Trondheim, forfremmet til oberst og chef for Sønnefjelske ingeniørregiment 1917 11. jan., avskjed ifølge aldersgrenseloven 1925 25. sept. Møller var turnlærer i Kristiansand 1884—86, lærer ved Trondheims mellomtekniske skole 1915—16 og hovedrevisor i livsforikringsselskapet Norske Liv 1918—30. Han var medlem av en rekke militære kommisjoner, formann i Ingeniøroffiserenes forening 1918—24, i Landsoffiserenes forenings styre 1918—21 og samtidig medlem av Embedsmennenes fellesutvalg. — 6 barn, m 1—m 6.

Oberst Møller har skrevet en masse leilighetsviser, således festsangen ved Harstad bys 10-års jubileum 1911. Ved hans 75-års dag skrev Aftenposten nr. 580/1935, 16. nov.: «Oberst Møller nyter anelse som en meget dyktig ingeniøroffiser som ved sitt elskverdige vesen har vunnet sig mange venner.»

Kilder: Studentene fra 1879 I, II. Hvem er hvem 2. Bj. Keyser Barth: Norges militære embedsmenn 1929, Oslo 1930.

m 1 *Margit Møller*, f. 1894 5. april, Oslo. Student 1912, lærerinneeksamen 1914, ansatt ved frøken Adelaide Stangs forskole, Oslo.

m 2 *Reidar Bruun Møller*, kaptein, f. 1895 30. juli, Oslo. Student 1914, eksamen ved Krigsskolens øverste avdeling 1918, militær høiskoleeksamen 1921, premierløytnant i Ingeniørvåbnet 1918, kaptein 1930. Tjenstgjorde som insp.offiser ved Ingeniørvåbnets underoffiseresskole 1918—19 og var samtidig lærer ved Aars og Voss skole i Oslo, insp.offiser ved Krigsskolen 1920, aspirant i Generalstaben 1921—25, optatt med geodetisk måling for Norges geografiske Opmåling 1921 og i topografisk opmåling 1923, rideundervisning ved Skoleeskadronen 1922—24 og militært radiokursus 1922. Studerte med militært stipendium radiotjeneste i Frankrike 1925—27 (Ecole des Transmissions et Liaisons, Versailles 1926, Centre d'Etudes de l'Infanterie, Versailles 1926), diplomingeniør fra Ecole Supérieure d'Électricité, Section de Radiotélégraphie, Paris 1927, ansatt ved Sønnefjelske ingeniørregiment 1926—28, militært telegrafkursus 1928, adjoint i Generalstaben 1928, kommanderende generals adjutant 1933 20. nov. og beordret 1935 13. mars til å tjenstgjøre som stabschef ved divisjon i Bergen fra 16. juni s. å. (fra Bj. Keyser Barth: Norges militære embedsmenn 1929. Oslo 1930).

G. 1922 15. des., Akershus slottskirke, med *Anna Holmsen Stang*, f. 1900 27. okt., Trondheim, datter av oberst, statsråd Hans «Georg» Jacob Stang, f. 1858 17. febr., Oslo, d. 1907 11. sept. der, g. 1890 10. sept. Trondheim med Sigrid Due, f. 1867 2. nov., Trondheim, som enke bosatt i Oslo. — 3 barn, n 1—n 3.

Stang, denne slekt stammer fra major Jens Schrøder Stang, d. 1817, hvis mor Hilleborg (Helene) Margrethe Høyer Sverdrup, f. 1767 21. des., d. 1832 6. sept., g. 2. 1799 med sersjant Svend Hansen Stangebråten (fra Id) som adopterte stedsønnen. H. Krog Steffens: Norske slechter 1915, Kra. 1915. Oberst Georg Stang fikk sin bauta reist ved Midtstuen i Frognersteterskogen februar 1908 og sin bronsestatue av Gustav Lærum avslørt på Vår Frelser's gravlund 1909 17. des. fordi han var den drivende kraft i gjenreisningen av Norges forsvar.

Due, slektens tidligst kjente mann er kjøpmann i Trondheim Oluf Due, f. 1730, d. 1800 27. juli. Fru Sigrid Stangs far artillerikaptein Carsten Schjødt Due, f. 1828 22. feb. (g. med Marie Knudtzon, f. 1836 5. mai), har utgitt «Stamtavle over Oluf Dues efterkommere (den uadelige slægt). Tr.hjem 1881» og «Familien Knudtzon. Stamtavle, Tr.hjem 1848». Edward C. Due og S. H. Finne-Grønn: Due fra Trondhjem. Chra. 1897. Trondhjems-slekten Due og navnet Due i Trøndelagen, NST II, 284.

- n 1 *Helga Bruun Møller*, f. 1923 15. okt., Oslo.
- n 2 *Sigrid Stang Møller*, f. 1927 5. sept., Oslo.
- n 3 «*Christian*» *Georg Stang Møller*, f. 1930 2. aug., V. Aker.
- m 3 *Ellen Fredrikke Cathrine Møller*, f. 1897 20. aug., Hasselviken, Agdenes befestninger, d. 24. nov. s. å.
- m 4 *Signe Møller*, f. 1898 19. sept., Oscarsborg. Hun tok eksamen fra handelsgymnasium i Trondheim.

G. 1922 17. nov., Akershus slottskirke, med «*Ivar*» *Lauritz Lund Mauritz-Hansen*, arkitekt, f. 1897 10. juli, Drøbak, sønn av oberst, kommandant på Oscarsborg befestning «*Mauritz*» *Elisar Andersen Mauritz-Hansen*, f. 1863 7. nov., Oslo, d. 1929 10. feb. der, g. 1890 12. sept. der med «*Ingeborg*» *Anna Stub Lund*, f. 1865 16. juli der.

Mauritz-Hansen, tidligst kjente mann av slekten er prokurator Rasmus Snurueggen som blev sorenskriver og tok navnet Hansen (karikatur og biografi i NST II, 231). Han var født på en fjellgård Snurueggen eller Snoroeggen i Opdal, Sør-Trøndelag 1797, d. 1861 12. mai, g. med Maren Magdalene Grøn, f. 1794, d. 1871. Deres sønn Lauritz Mathias Hansen, oberstløytnant og amtsingeniør, også kalt Vei-Hansen fordi han som veimester ferdedes alle steder i karjol, f. 1828 12 juni, d. 1912 24. des., g. med Cecilie Johanne Samuelsen, f. 1829 21. okt., d. 1917 8. feb. var foreldre til oberst Mauritz Hansen som omkring 1918 tok dette navn til efternavn fordi han alltid blev tiltalt og omtalt med begge navn. (Medd. av bankfullmektig Finn Hald, Oslo).

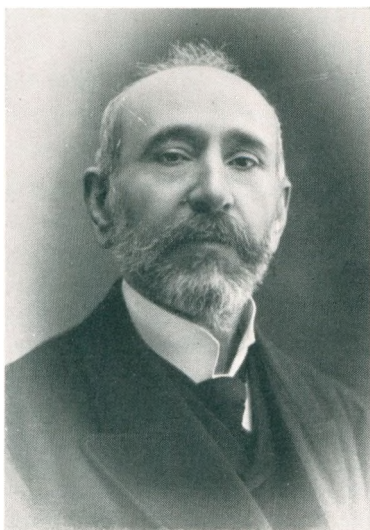
Lund, slekten stammer fra Jens Rasmussen, rådmann i Middelfart, og Gjertrud Hansdatter hvis sønn dr. teol. Mads Jenssøn, f. 1579 25. april, d. 1638 14. mai blev biskop i Lund, g. med Mette Wiebe; deres sønn Raphael, magister og prost i Skogn tok navnet Lund. Ovennevnte Ingeborg Lund var datter av bakermester i Kra., Iver Christian Lund, f. på Sund prestegård 1816 11. juli, d. 1894 27. okt. Kra., g. der 1846 17. nov. med Marie Therese Hansen, f. 1826 27. juli der, d. 1889 2. feb. der. Han var den første bakermester som regnedes for håndverker og bror av doktor Lund i Kra.—W. Lassen: Biskop i Lund 1620—37 dr. Mats Jenssøn Middelfars agnatiske descendenter af navn Wibe og Lund. Chra. 1901.

Student 1917 fra Frogner skole, Oslo, immatrikulert ved NTH s. å. og tok eksamen våren 1922 på arkitektavdelingen. Ansatt som tegner i Tidens Tegn og Oslo Aftenavis 1922—27, hvorefter han arbeidet som selvstendig tegner og illustratør til han høsten 1930 blev tegnechef og medeier samt medlem av styret i Høydahl Ohmes annonse- og reklamebyrå. Han har bl. a. illustrert bøker og bokomslag og sammen med «*Nicolette*», Marie Hamsun og Sigrid Winsnes utgitt en rekke humoristiske tegneserier som barnebøkene «*Professor Tanke*» og «*Per kommer stadig for sent på skolen*» (ny utgave 1935 anmeldt på rim av Sfinx i Tidens Tegn nr. 272/1935, 27. nov.).

Under studietiden i Trondheim var han medlem av to bestyrelser i Studentersamfundet og aktiv deltager i tre revyer. I Oslo var han 2 år formann i Tegneforbundet, en tid rådsmedlem i Akademisk klubb og fikk 1929 Tegnernes reisestipendium. 1936 7. feb. blev han valgt til suppleant i Timannsutvalget for Reklameforeningen. — 2 barn, n 1—n 2.

Kilder: Georg Brochmann: Vi fra NTH. De første 10 kull 1910—1919. Stavanger 1934. E. Hoffstad: Merkantilt biografisk leksikon, Oslo 1935.

n 1
n 2
m 5
m 6
k 4

Professor Santi Consoli.

Ivar Mauritz-Hansen, f. 1924 10. nov., Oslo.

Ingrid Mauritz-Hansen, f. 1931 27. okt., V. Aker.

Christian Møller, f. 1904 14. mai, Drøbak, d. 20. mai s. å. der.

«*Else*» *Johanne Møller*, f. 1906 18. des., Harstad. Hun blev student 1925 og kom straks på advokatkontor i Oslo. Dyktig og ivrig rytterske.

Antonie Emilie «Fernanda» Gløersen, f. 1844 3. jan. på Torbjørnrud, Jevnaker, d. 1922 3. sept., Oslo. Efter fru Bruuns død 1917 i Professor Dahls gate 18 flyttet Klingenbergers der inn og døde der.

G. 1873 1. mai, Oslo, med *Brynjulf Johanneson Klingenberg*, kaptein, f. 1845 5. juni, Bergen, d. 1920 28. april Oslo, sønn av major, tollkasserer i Drammen, *Johannes Benedictus Klingenberg*, f. 1817 28. april

på Gjermundsnes i Veøy, Romsdalen, d. 1882 8. juli, Drammen, g. 1843 31. jan., Bergen, med *Eleonore Hiortdahl*, f. 1816 26. sept., Bergen, d. 1848 8. des., Borre.

Klingenberg, stamblad 5. Tollkasserer Klingenberg var sønn av foged i Strinda Johan Nicolai Klingenberg, d. 1865 11. mai, 88 $\frac{1}{2}$ år gammel på Gravrok i Melhus, g. med *Benedicte Sommerfeldt*.

Hiortdahl, slekten er efter tradisjonen kommet fra Rügen til Norge ca. 1685, men det kan ikke påvises. Tidligst kjente mann av slekten i Norge er landhandler i Førde *Elias Engelbrektsson Hiortdahl*, g. med *Maren Rue*, datter av gjestgiver i Førde *Johan (Jan) Rue*, f. ca. 1720, og *Kristine Nagel*. (H. Munthe: Efterretninger om familien Munthe i eldre og nyere tid. Chra. 1883—88, 160, 632.) Landhandler *Hiortdahls* sønn var kjøpmann i Bergen, *Dominicus Nagel Hiortdahl*, f. ca. 1775, g. med *Dorthea Margrethe Baar Orning*, fru *Eleonore Klingenbergers* foreldre. *Eleonore* hadde en bror, fiskehandler i Bergen, *Samuel Baar Hiortdahl*, f. 1807, Bergen, g. med *Augusta Jacobine Hallager*, f. 1814 (datter av klokker *Thorstein Hallager* i Bergen). Disses sønn var professor *Thorstein Hallager Hiortdahl*, f. 1839 4. mai, Bergen, med hvis sønn doktor *F. Hiortdahl* i Oslo slekten dør ut på mannssiden. — W. Brandt: Stamtavle over Familierne Lossius og Brandt. Bergen 1863, 66.

Klingenberg blev reserveoffiser 1864, følgende år optatt som kadett i Krigsskolens øverste klasse, hvorfra uteksaminert 1867. 16. aug. s. å. blev han sekondløytnant i Bergens infanteribrigade, 1870 5. mai premierløytnant og 1884 10. mai kaptein i 6. brigade, hvor han tjenstgjorde til han falt for aldersgrensen 1910. Militær høiskoleeksamen 1871, ingeniør ved Statens jernbaneanlegg 1873—80, var med ved Smålensbanens (Østfold) utstikning. Da han kom til Bergen som kaptein, startet han et patentkontor som han 1910 flyttet med sig til Oslo. — *Klingenberg* var meget musikkinteressert. Han har skrevet adskillige brosjyrer og bøker om militære emner, levert artikler om varmeapparater, skytning og gymnastikk og stilt et forslag til lov om offentlige skyteplasser — han hadde i det hele mange projekter.

Omtalt i Halvorsens forfatterleksikon b. 3. Kra. 1892, side 289. Revuen nr. 16/1894. Glipen nr. 2/1903. Nekrologer i Militært tidsskrift april 1920, Morgenbladet og Aftenposten 1920 29. april.

k 5 *Gunda «Margrete» Jørgine Gløersen*, f. 1846 1. juli på Torbjørnrud, Jevnaker, d. 1897 1. mars, Catania, Sicilia. Nekrolog i *Unione* 1897 nr. 10 og *Gazetta di Catania* 1897 nr. 34. *Aftenposten* 1897 nr. 166 skriver:

«Det var en bereist og begavet Dame med litterære Interesser. Hun leverede ei sjelden Oversættelser til italienske Tidsskrifter af norsk Skjønliteratur, af saadanne i særskilt Bogform har vi set en Oversættelse af Bjørnsøns «De Nygifte» under den italienske Titel *Sposi novelli*, trykt i Milano 1881 hos Barbini som Nr. 817 af hans *Biblioteca teatrale*.»

G. 1882 16. aug., Oslo, med dr. jur., dr. filos., dr. di lettere *Santi Consoli*, f. 1853 16. feb., Catania, d. 1927 16. mars der, sønn av Giacomo Consoli, f. 1832 15. juli, d. 1870? og Giovannini Castorina, f. 1830 19. mars, d. 1887 21. april. Santi Consoli var Margrete Gløersens lærer i italiensk, han hadde siden 16-års alderen underholdt sin mor og sig selv ved undervisning samtidig som han leste til de forskjellige doktorgrader. Han blev professor først i Catania, siden i Messina og har utgitt en rekke juridiske og filologiske skrifter, bl. a. en norsk-italiensk grammatikk og en oversikt over den norske litteratur under navnet *Litteratura Norvegiana*. Med sin hustru besøkte han ofte Norge, også siste sommer hun levde.

Margrethe Consoli f. Gløersen.

h 12 *Dorthe Magdalene Tanberg*, f. ca. 1742 på Nærstad, hennes dåp er glemt ført inn i kirkeboken, kanskje av vikarierende prest da sogneprest Hans Rosing blev bgr. 1742 5. okt. i Norderhov. Hun blev konfirmert i Norderhov 1757 2. okt. og nevnes som 15-årig i skiftehandlingen efter fru majorinne Tanberg. Siden vet man intet om henne, hun kan være død ung. Hun var den yngste av major Povel Tanbergs barn, men for oversiktens skyld nevnes hun her foran sin søster h 11.

h 11 *Anne Cathrine Tanberg*, døpt 1738 13. sept., Norderhov eller Haug, hvortil løytnant Povel Tanberg flyttet dette år, d. 1825 17. jan. på Helgeland i Hole.

G. 1777 17. mars med kongelig tillatelse hjemmevidd på Nærstad i Haug (Spons. Capitain Tanberg og Sr. Krefthing) med *Tosten Johannesen Bye*, lensmann, prokurator, f. 1739 4. mai på By i Hole, d. 1829 13. april på gården Helgeland der, sønn av lensmann Johannes Tostensen Bye, f. ca. 1698, Hole, d. 1762, bgr. 1763 5. jan. der, g. 1729 4. jan. der med Ragne Johannesdatter Steen, f. ca. 1694 på Fristad i Slidre, d. 1775.

Bye, denne slekt har navn efter søndre By i Hole, og tidligst kjente mann av slekten var leilendingen på Svarstad i Hole, Johannes, f. ca. 1632, g. med Marie Tostensdatter.

Tosten Johannesen Bye d. e., lensmann i Hole, f. ca. 1663, d. 1738 17. sept., Hole. Han blev bruker av halve søndre By og var stevnevidne før han blev lensmann. Bye var med ved Krokskogens bevoktning mot svenskene 1716.

Anne Cathrine Bye f. Tanberg.

Johannes Tostensen Bye, lensmann i Hole, f. ca. 1698, d. 1762 sist i desember. Han kjøpte ca. 1720 halve søndre By som ved makeskifte var kommet i gårdbruker Johannes Steens besiddelse. Senere kjøpte Bye også den annen halvpart av By som hans svigerfar Johannes Steen hadde solgt til en av sine sønner. Fra 1720-årene fungerte han som lensmann under sin far og overtok bestillingen efter dennes død. 3 av hans barn er omtalt her:

1) Johannes Johannesen Bye d. e., lensmann i Hole 1763—66, hvis sønn Johannes Johannesen Bye d. y., lensmann og holzførster, side 192, blev gift med sin farbror, ovennevnte lensmann og prokurator 2) Tosten Johannesen Byes datter, Maren Pauline Bye. 3) Datteren Kirsti Johannesdatter Bye, 1733—1813, gift med gårdbruker Hans Engebretsen Haavind, hvis datterdatter Marie Haavind blev gift med proprietær, skibsreder C. H. Krefthing som 2. gang giftet sig med Karen Bye, f. Fougner, enke efter Maren Paulines bror proprietær Johannes Tostensen Bye, side 215. — Gunnar Tveiten: Hole herred, Ringerike, Kra. 1914. A. Lagesen: Ringerikske slekter I, Oslo 1927.

Steen, tidligst kjente mann av slekten er Johannes Johansen fra Frigstad gård i Slidre, «Steinsvaldresen», f. ca. 1640, d. 1741, Hole. Han kjøpte 1711 søndre Steen i Hole efter foged Lars Tønder og flyttet 1728 til gården Vik i Hole hvor han døde.

Tosten Bye fikk sin utdannelse hos lensmann Hesselberg i Norderhov. Efter farens død 1762 overtok den eldste sønn Johannes, lensmannsbestillingen i Hole, men fratrådte allerede 1766 for å dyrke sin odelsgård søndre By og Tosten, som synes å ha bodd på storgården Helgeland ved Helgelandsmoen i Hole siden sitt giftermål, blev da lensmann til 1791. Dette år overlot han lensmannsombudet til brorsønnen Johannes Johannesen Bye og kjøpte ved skjøte av 10. juni s. å. gården Helgeland av sorenskriver Heyerdahl for 900 rd. og levde siden som prokurator (ikke autorisert) og eiendomsbesidder. Helgeland var 1778 25. jan. blitt pantsatt til prokurator Nachschous stervbo for 2400 rd. og ved skjøte av 1779 25. mai solgt til Heyerdahl for 2800 rd. Av arvingene blev det imidlertid protestert mot Heyerdahls salg av gården. I 1796 kjøpte prokurator Bye den på ny, denne gang av sin søstersønn Christopher Gram (Nachschou), men noen år senere tok dennes sønn Niels Christophersen Robarth odelsøksmål på gården og Tosten Bye måtte igjen avstå den. Endelig i 1811 fikk prokurator Byes eneste sønn, Johannes, kjøpt Helgeland som siden blev i familiens eie til 1852.

Her var i prokurator Byes tid foruten andre hus en meget stor hovedbygning som senere blev revet og av tømmeret opført to hus. Ennu i 1923 stod de to store, to-etasjes laftede bygninger der, nu er den ene fjernet og den andre modernisert. En omtrent 45 m. lang tømmerlåve fra 1780-årene står fremdeles som vidne om gårdens størrelse også i gamle dager, det nøiaktige årstall var skåret i en tømmerstokk som må være byttet ut under istandsettelse, for den er forsvunnet. Hjemmet har formentlig vært i stil med de to barns undervisning. Foruten huslærer i vanlige skolefag, hadde de egen tegnelærer, musikk lærer og ridelærer. Tegnelæreren Ebbesen klippet i 1796 Maren Paulines silhouett i sort voksduk.

Prokurator Bye var en tid kirkeverge i Hole. Da Selskapet for Ringerikes Vel blev stiftet 1810 20. nov., var han som innbudt, en av de 4 undertegnere av protokollasjonen. 1811 blev han formann i akerdyrkningskommisjonen og skulde ordne med utlån av såfrø. Til opprettelse av norsk universitet gav han 100 rd. dansk kurant.

Bye og hustru søkte om tillatelse for lengstlevende til å sitte i uskiftet bo eller benytte samfrendeskifte og dette blev innvilget 1782 11. jan. (rg. nr. 152 1782—83).

Kilder: A. Steinhamar: Norderhov sogneselskab gjennom 100 aar. Kra. 1910. Gunnar Tveiten: Hole herred, Ringerike. En bygdebeskrivelse, Kra. 1914. A. Lagesen: Ringerikske slekter I, Oslo 1927.

Prokurator Bye og hustru hadde 2 barn, i 1—i 2.

Prokurator Byes dødsannonse i Den norske Rigstidende nr. 31, 1829: «Sørgeligst bekjendtgjøres for fraværende Slægt og Venner, at det behagede Gud, ved en rolig og stille Død, den 13de dennes om Morgenens Kl. 4, at bortkalde fra denne Verden til et bedre Liv vor uforglemmelige gode og retskafne Fader og Svigerfader, Procurator Tosten Bye i en Alder af 89 Aar 11 Maaneder og 8 Dage. Condolence frabedes.

Helgeland og Nærstad, den 14de April 1829.

Johannes Bye. Leonhard C. Borchgrevink.

Prokurator Tosten Bye.

i I *Maren Pauline Bye*, f. 1778 17. sept., Hole, døpt 15. S: p: T: (faddere: Mad. Essendrop, lieutn. Nachschous K., foged Dorph, cap. Tanberg og Mr. Sven Stenersøn), opkalt efter morforeldrene, d. 1841 10. des. på Nærstad og bisatt i kaptein Tanbergs kapell 21. des. s. å. På kistens navneskjold, en firkantet, ophøiet blikkplate, prydet med fargylte kuler og noe som lignet kløverblad, står følgende:

Herunder hviler
Hæderskvinden
Maren Pauline Borchgrevink
født Bye
født den 17de September 1778
død den 10de December 1841
Mønster for Huusmødre.
Retskaffenhed, ædel Tænkemaade,
Troskab og oprigtigt Venskab
Vare i høj Grad forenede
Med hendes jordiske Vandel.
Fred med dit Stov.

Norderhov kirkebok nevner intet om at begravelsen foregikk i gravkammeret og enkelte har trodd hun hvilte i samme grav ved Norderhov kirke som hennes 2. mann Leonhard Borchgrevink, men denne plates tilstedeværelse i gravkjelleren kan ikke misforståes.

Søndre By i Hole 1934.

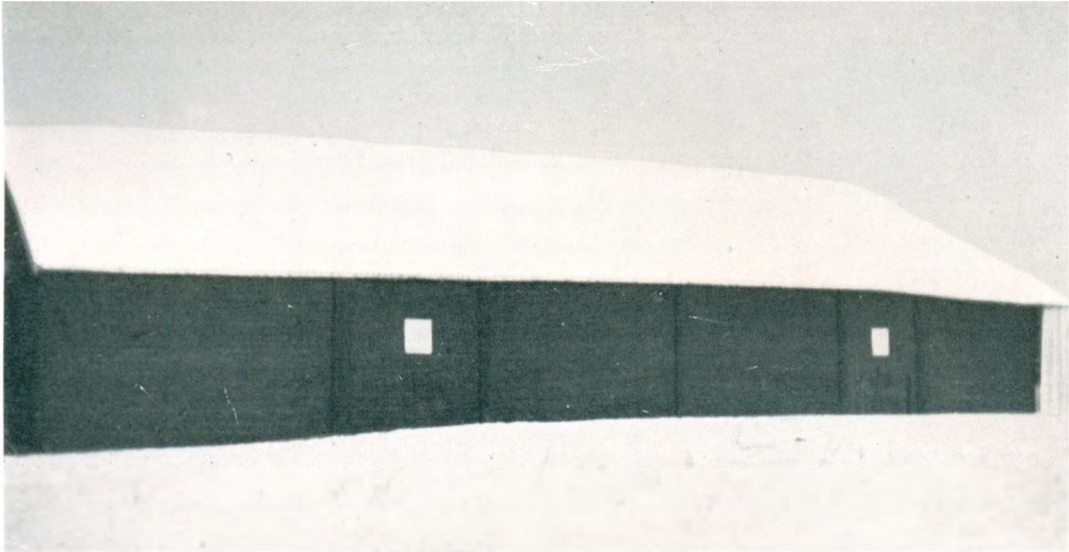
Fot. B. Brandsæter.

G. I. 1799 (vigslen er glemt ført inn i kirkeboken) med sin fetter holzførster *Johannes Johannesen Bye* d. y., lensmann i Hole, f. 1771 14. okt., Hole, d. 1801 18. april på Nærstad, sønn av lensmann Johannes Johannesen Bye d. e., døpt 1729 16. sept., Hole, bgr. 1795 5. juni der, g. 1769 19. des. der med Maria (Mari) Paulsdatter Sundvolden, døpt 1748 11. jan., Hole, d. 1836 14. nov. hos sin datter Marte, g. med lensmann Iversen på Frøshaug i Hole.

J. J. Bye kom tidlig på sin farbror, lensmann Tosten Johannesen Bye d. y.'s kontor og overtok, bare 20 år gammel, lensmannsbestillingen etter ham. Da J. Bye giftet sig og flyttet til Nærstad, måtte han ta sin yngre bror Paul til hjelp som underlensmann, men ved sin død etterfulgtes han som lensmann av svogeren, Peder Iversen fra Fron i Gudbrandsdalen. Iversen kjøpte 1804 Frøshaug gård i Hole og bodde der til sin død 1844 19. mai. Han var den siste lensmann i Bye-slekten, han hadde ingen sønner og døtrene ble gift med løytnant Christian Frisach Hals i Skjærdalen og boktrykker P. T. Mallings i Oslo.

Under Johannes Byes korte ekteskap førtes prosessen om arveretten til Nærstad. 1800 22. aug. dømte Ringerikes sorenskriver at Maren Pauline og Johannes skulde flytte fra Nærstad da testamentet av 1794 ikke kunde være ekte og det syntes å foreligge bevis for at kaptein Tanberg hadde tenkt å gjøre Andreas Lund Tanberg til universalarving. Johannes Bye påanket dette til Høiesterett, men døde allerede året etter.

Det er likeså litt ved hans som ved Maren Paulines begravelse nevnt i kirkeboken at den foregikk i gravkapellet, men det naturlige er jo at han hviler der hvor hustruens kiste blev satt inn mange år senere av deres eneste datter og hennes stefar. Bye må ha vært en overordentlig stor kar da hans kiste i kapellets kjeller var av dimensjoner, som

Helgelandsslåven fra 1780-årene.

nulevende erfarne folk ikke hadde sett make til. Han hadde brunt hår og var en ung mann, så en av de over 70- og 80-årige offiserer Tanberg er det ikke som er begravd her.

Kaptein Tanbergs kiste har som det synes ikke stått lenge i kapellet. Efter lensmann J. Byes død i 1801 inntraff den lille Jens Finne Borchgrevinks død i 1807 og løytnant Hans Jørgen Tanbergs i 1810. Og 1814 24. juni døde brukseier Christian Krefting på Viul i Haug, f. 1738 11. juni på Bårums verk og bosatt i Haug siden 1764. Han var Nærstadfolkets nære omgangsvenn, i 1777 forlover ved Tosten Bye og Anne Cathrine Tanbergs bryllup og i 1800 fadder til Maren Paulines eneste datter, likesom kaptein A. Tanberg i 1875 hadde vært fadder til Kreftings datter. Krefting var en velstandsmann som var medeier av Haug kirke og som i 1811 gav 200 rd. til norsk universitet. Han blev bisatt i kirken «for senere å føres til familiebegravelsen i Bårum». Christian Kreftings sønn Johan Roede Krefting på Viul, f. 1784 10. juni der, døde 1839 16. feb. og blev bisatt 23. feb. i Haug kirke «for derefter at omflyttes udi familiegravstedet ved Tanum». Man vet fra Nærstadfamilien at begge disse kister midlertidig blev satt inn i Tanbergs gravkammer hvorfra noen kister da må være fjernet. Den Kreftingske familiebibel (PHT 3, 5, 205 flg. Kbh. 1896) hvori det ellers er ført inn når de avdødes kister blev bragt til kapellet i Tanum kirke, gir ingen opplysning om disse Kreftings flytning som kanskje aldri har funnet sted og de kan senere være blitt begravd utenfor kapellet. Professor dr. Anders Bugge forteller i «Tanum kirke i Vestre Bårum», Fortidsf. årsb. for 1915, 12—13, at i 1807 og flere ganger senere blev det foretatt revisjon i Kreftingfamiliens gravkjeller og uvedkommende kister — 29 i 1807 — jordsatt utenfor. Siste revisjon foregikk visstnok omkring 1845 og blev ledet av kand. jur. Ferdinand Emil Kjerulf som optok en fortegnelse over de 10—12 kister der med rette hørte hjemme i kapellet. Kjerulf døde allerede 1852 17. juni og blev selv satt inn i kapellet; fortegnelsen har det ikke lyktes å opspore. Han var sønn av sorenskriver Martin Kjerulf i Lier, d. 1848 21. juli og innsatt i kapellet som svigersønn av Christian Krefting på Viul.

Til Haug kirke er gitt en sølvkalk med inskripsjon: Hr. Proprietaier Johan Roede Krefting til Wiols Brug, Fra Drammens Lastehandlere 1836 / Som et taknemligt Erkiendtligheds Beviis for hans dygtige og uegennyttige Bestyrelse af Bebygningen i Askerudfos.

Den siste Krefting fra Viul, Christen Roede Krefting på Egge, f. 1789 12. juli på Viul, d. 1862 5. des.,

Lensmann Johannes Bye.

Hønefoss, ligger begravd på kirkegården der tillike med en søster. Gravene er fredet og fritatt for gravavgift fordi Krefting skjenket den store klokke til Hønefoss kirke som blev vigslat 1862. Innskriften i store, rettlinjede bokstaver er på klokkens ene side:

Christen Rode Kreftings Gave 1862
Støbt af A. O. Holte paa Toten 1862.

Og på den annen side:

Over Livets stærke Larm
Klinge skal Min klare Stemme
Vække Længsler i Din Barm
At Din Fod ei maatte glemme
Hid til Herrens Huus at gaa
Naadens Porte aabne staa.

I 1909 lot forstkandidat N. H. Seip foreta en hovedreparasjon av gravkapellet i Haug, men forinnan var låsen rustet istykker så hvem som helst kunde gå inn og ut. Selve gravkammeret var tomt, men i kjelleren stod dengang som nu 3 kister: 2 oppå hinannen, underst den svære kiste, begges treverk var helt mørkent, mens den 3dje kiste av samme tresort og arbeid var fast og hård i veden, og derfor må være yngst. Alle var fylt med humle- eller rosenblad og alle bar tunge blyskruer i lokket. De to eldste kister var satt sammen i hjørnene med trenagler der hvor den yngste hadde innvendige vinkeljern. Hvem hviler i disse kister? Den øverste tilhører efter navneplaten Maren Pauline. Også den underste kiste hadde navneskjold, men påskriften var fortært av rust, den har følgelig stått der lengst og må formodes å tilhøre Maren Paulines 1. mann siden hennes 2. ektefelle L. Borchgrevink blev begravd i Norderhov. Kapellet blev da et gravminne over Nærstadarvingen, Anne Cathrine Seip f. Byes foreldre. Den tredje og nyeste kiste som stod alene, hadde intet navn eller merke, det er kanskje en uvedkommende som er bevist en vennetjeneste.

Da man sommeren 1936 skulde oparbeide nytt gravsted på østsiden av gravkapellet støtte man i en meters dybde på to mumier akkurat i kanten av arbeidsfeltet. Treverk kunde ikke ses, men mumiene — en eldre og en noe yngre mann — lå fint i stilling, ikke ved siden av hinannen, men på langs av kirkemuren. Det kan være begge Krefting som er blitt begravd her, og hvis man søkte nærmere kirken, vilde man kan hende finne kaptein og løytnant Tanberg der.

Det fins intet skjøte på den grunn kapellet optar og det betales ingen avgift som for andre gravsteder. Efter N. H. Seips død og Nærstads salg 1930 var det innen bygden tenkt å la rive det lille, og som det syntes herreløse hus, som med sitt ramponerte tak virket skjæmmende på den ellers velholdte og vakre gravlund. Men i 1935 bekostet noen av familien Seip-Aubert taket istandsatt og kistene i kjelleren dekket med jord. Kirketjener Olav Loeshagen som har den dypeste venerasjon for sin kirkegård, er vel den som mest har interessert sig for og arbeidet for at så lenge kapellet blir holdt ved like, skal det få bli stående som et fortidsminne av de sjeldne.

Hvad madame Maren Paulines berettigelse til Nærstad angår, uttalte så vel Christiania overrett som Høiesterett at spørsmålet om testamentets gyldighet var avgjort av arvingene da de inngikk forlik med og tok mot penger av prokurator Bye, og Maren Pauline blev tilkjent Nærstad gård. Den unge enke søkte og fikk tillatelse til å sitte i uskiftet bo med sin lille datter Anne Cathrine. 1805 lot hun holde samfrendeskifte hvor hun og datteren fikk hver sin halvdel av boets formue. Ved taksasjonen blev Nærstad verdsatt til 12 000 rd. og boets løsøre til 2 000 rd.

G. 2. 1905 18. sept., Norderhov, med «*Leonhard*» *Christian Borchgrevink*, proprietær, f. 1778 14. juli i Agersø prestegård på Sjælland, d. 1846 2. okt. på Nærstad, sønn av sogneprest til Agersø-Omø, botaniker og Linnés elev, Jens Finne Borchgrevink, f. 1737 24. juni, Røros, d. 1819 18. okt., Norderhov, g. 1771, Stoense, Danmark, med Christiane Bagge, f. 1749 26. okt., Odense, d. 1821 11. sept., Norderhov.

Borchgrevink, slekten menes å skrive sig fra Brabant. Tidligst kjente mann var Bonaventura Borchgrevink, hoffkapellmester hos hertug Adolf av Gottorp og fra 1587 kapellmester ved det danske hoff. — Bj. Borchgrevink: Slægten Borchgrevink med sidelinjer. Stamtavle, Kra. 1911.

Bagge, Christiane, var datter av sogneprest til Snøde-Stoense, Søren Nikolaj Bagge og Anne Christine Krag af Tranekjær.

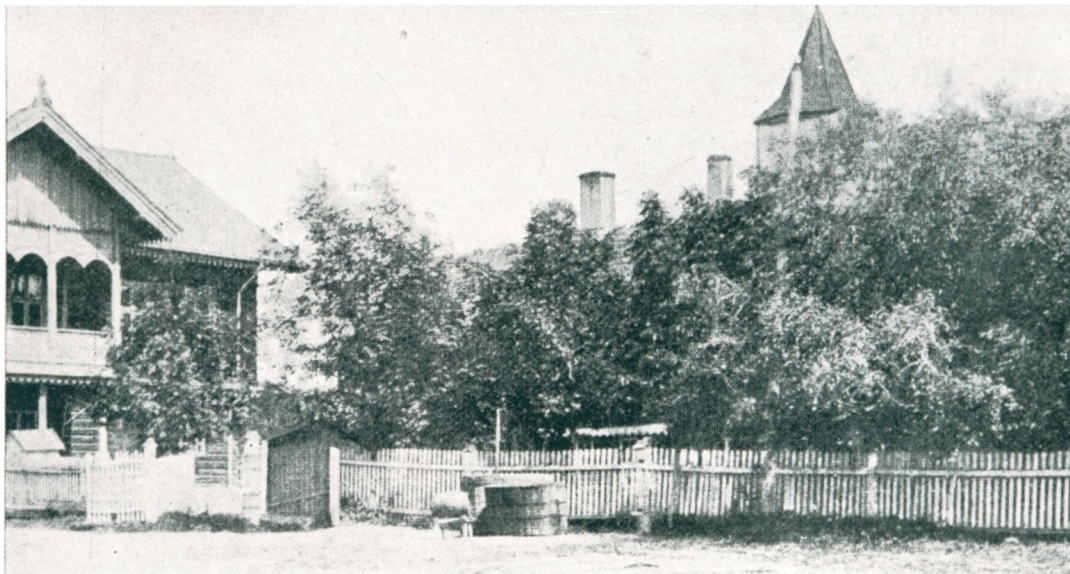
Borchgrevink kom som barn med foreldrene fra Danmark til Aurland prestegård i Norge og i 1793 til Norderhov prestegård. Han blev kand. jur. ved Kjøbenhavns universitet 1801 og var en tid embedsmann i dansk Vestindia. I 1804 kom han hjem til Norderhov og blev ved sitt ekteskap fast knyttet til Ringerike. Her var han i mange år forlikskommisær for Norderhov og Haug, og da «Selskabet til Ringeriges Vel» blev dannet, var han blandt de 16 som Norderhov- og Holeprestene innbød til det grunnleggende møte 1810 10. juli på Hønen gård. Borchgrevink blev sekretær og kasserer og valgtes 1812 til selskapets formann, men frabad sig gjenvalg efter 3 år. Selskapet blev oppløst 1817; ved dets gjenoprettelse som Norderhov Sogneselskab 1831 blev Borchgrevink på ny valgt til sekretær, men trakk sig snart tilbake.

På møte i Norderhov kirke 1814 25. feb. for å bestemme hvem som skulde velge Eidsvollsmenn for distriktet, blev brevet til prins Christian Fredrik underskrevet av Norderhavs 3 prester samt av «*Examinatus Juris* og Jordbruger L. Borchgrevink», oberst Müller og prokurator Høstad. Ved innsamlingen til norsk universitet fra 1811 2. sept. og fremover gav han 40 rd. og ved utligningen av sølvskatt for å stifte Norges Bank blev han i 1816 som sitt distrikts 4. største skattyder avkrevd 135 specier hvorav han «*Godtgjør sig 35 Sp. i Datterens Arv*». I 1832 skjenket han 45 hefter landvesenskrifter til Norderhov Sogneselskabs boksamling.

I 1838 solgte Borchgrevink til konsul J. F. Thorne i Drammen 15 nummer av parselen «*Øen*», midtpunktet for sagindustrien i Hønefoss, med grunnrettigheter og grunnavgift = 10 spd., 3 mark, 20 sk. samt skjørsel av 12 mål korn. Ved delings- og skyldsetningsforretningen på Nærstad 1842 efter madame Maren Paulines død, da gården blev delt i to like store deler, valgte Borchgrevink den nordre del. Han døde på Nærstad hvor auksjon efter ham blev holdt 1846 16. nov., men han blev begravd ved foreldrenes gravsted på Norderhov kirkegård. Innskriften på jernplaten forteller at han var gift med Maren Pauline Bye.

Maren Pauline Bye.

Fra Nærstad gård, brent 1907.

Kilder: A. Steinhamar: Norderhov sogneselskab gjennom 100 aar, Kra. 1910. Samme: Norderhov. En fremstilling av herredets utvikling til 1914, Kra. 1914. A. Lagesen: Ringerikske slekter II, Oslo 1930.

Madame Maren Pauline f. Bye hadde 2 barn, j 1—j 2, i første ekteskap datteren Anne Cathrine Bye, i annet sønnen Jens Finne Borchgrevink, f. 1806 3. juli på Nærstad, d. 1807 6. mars der. Guttens død er ikke ført inn i kirkeboken, antagelig fordi kisten foreløpig blev stående i gravkammeret.

j I *Anne Cathrine Bye*, f. 1799 7. nov. på Nærstad (faddere: Hr. Kjerulf, hr. Krefthing, lensmand Bye i Hole, mad: Bye og jomfr. Lassen), d. 1847 12. juli, bgr. 17. juli, Haug kirkegård under den flate granittstein vest for det lille familiekapell. Hun blev 1816 13. des., ved skjøte tingl. 1821 15. aug., tilkjent 3 Sk^{1/2} 4 L^{1/2} i sin fars odelsgård søndre By i Hole.

G. 1821 på Nærstad (vigselen glemt ført inn i kirkeboken) med «*Jesper*» *Gottlieb Seip*, oberstløytnant, f. 1793 3. mars, Fredrikstad, d. 1865 4. okt. på Helgerud gård i Soknedalen av Norderhov, bgr. i hustruens gravsted, sønn av landfysikus i Smålenene (Østfold) dr. med. Christian Caspar (*Jesper*) Seip, døpt 1751 1. des., Kjøbenhavn, d. 1806 7. mars, Fredrikstad, g. 1787 (ant. i Halden, hvor noen kirkebøker brente 1826 18. juni) med Karen Glückstad, døpt 1759 19. mars, Idd, d. 1808 31. des., Fredrikstad.

Seip, innvandret til Danmark fra Marburg i Hessen hvor navnet er kjent siden omkring 1530; slekten hører til tysk borgerlig adel og har en due i sitt våpen, se Siebmachers Bürgerliches Wapenbuch V, 2. Til Norge kom familien med dr. med. Christian Caspar Seip som blev utnevnt 1785 20. mai til norsk stadsfysikus med bopel i Halden til 1793 da han flyttet til Fredrikstad. — Danmarks adels aarbog. D. A. Seip: Slekten Seip med biografiske opplysninger, Oslo 1927.

Glückstad, antas kommet fra byen Glückstadt i Slesvig-Holstein. Tidligst kjent er Fredrik Zachariasen Glückstad, parykkmaker i Vimmelskaftet i København, g. 1. med Sophie Amalie, d. 1712. Av deres 5 barn var Andreas Melchior Glückstad, f. 1693 (PHT 3, 1, 164, Kbh. 1892), muligens identisk med birke-dommer Andreas Melchior Glückstad i Danmark, d. i 1740-årene. Dennes sønn var rådmann og borgermester i Halden, Herrebøfabrikkens kasserer og inspektør Christian Fredrik Glückstad, f. 1733, d. 1773 9. mai, Halden, g. med Elisabeth Magdalene Gamborg, f. 1733, d. 1823, Oslo, foreldre til Karen Glückstad. — D. Krohn Holm: Stamtre over familien Glückstad, tegnet august 1934.

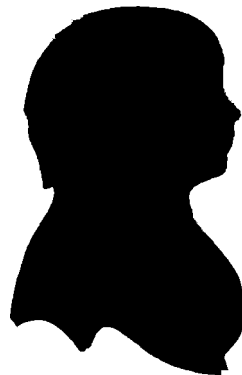
Jesper Seip blev kadett 1805 1. jan., underoffiser ved Nordenfjelske gev. regiment 9. feb. s. å., offiser 1808 1. juli, sekondløytnant 1812 7. mars og deltok i alle felttog 1807, 1808 og 1814. Han blev forflyttet 1817 til 2. Akershusiske brigade, blev regnskapsfører ved Hallingdalske musketerkorps 1818 12. feb., premierløytnant, kaptein og chef for Jarlsbergske kompani 1829 7. nov., chef for Ringerikske kompani under Hallingdalske musketerkorps 1833. Som kaptein var han med i Skåne 1848 og blev der forfremmet til major. 1852 18. sept. blev han utnevnt til oberstløytnant og chef for Valderske korps.

Ved sitt giftermål flyttet løytnant Seip 1821 inn på sin hustrus odelsgård søndre By, (side 192). Her var hovedbygningen et laftet tømmerhus, nu med stående panel; dets eldste vestre del skal være omkring 300 år gammel. Innvendig er huset meget morsomt, gammeldags og tungvint og med et imponerende kjøkken som optar fjerdedelen av husets nuværende grunnflate. Bygningens neststøtligste del må være fra Bye'nes tid, her har de store værelser huset mange gjester, og på stuens små grønne vindusruter, hvorav det ennå fins en del tilbake, har muntre venner risset sine forbokstaver eller fulle navn alt efter tid og gemytt. Et barnslig bredt hjerte forteller at 3 små hjerteveninder, Maren Seip, Othilia Thome og Karen Seip også har vært på ferde. Gårdens gamle fru Gomnes har omhyggelig vernet rutene mot antikvitetssamleres efterstrebelser.

Da Seip 1833 blev chef for Ringerikske kompani, fikk han bruksrett over chefsgården østre Sørum i Hole, men den lot han drive ved forpakter. Seip var Holes første ordfører og blev medbestyrer av Norderhov Sogneselskab ved dets gjenoprettelse i 1831. Sommeren efter blev han valgt til en av selskapets befullmektigede i forsøk med benmel som gjødningsstoff og da selskapet i 1833 for første gang valgte æresmedlemmer var Seip blandt disse.

Ved madame Maren Pauline Borchgrevinks død blev Seips eiere av halve Nærstad og Seip lot i 1842 gården dele i 2 med nytt gnr. 96, 242 a og b, hver med en skyld av 18 daler, 2 sk. Familien flyttet til Nærstad i 1845 og solgte ved skjøte datert og tinglest 1847 12. april, søndre By til Morten Ludvig Sundt for 6200 spd. Sundt skal ha bygd til våningshusets nyeste østre fjerdedel. Selv nu inneholder ikke det store hus mer enn 8 værelser.

Efter at Seip var kommet til Nærstad blev han valgt til Norderhavs ordfører for årene 1852 og 1853,

Anne Cathrine Seip f. Bye.

men hans virksomhet som sådan blev ubetydelig på grunn av hans hyppige fravær på embedsreiser. Hans militære interesse var alltid våken, og da Seip med sine Ringerikinger måtte stå uvirksom under hattemakerkrigen på Hønefoss 1851 da Halsten Knudsen fikk reist tømmerfløterne i Odal til opprør og nasjonalsoldatene var blitt utkommandert under ledelse av hans sønn løytnant Caspar Seip, forklædde den 58-årige oberstløytnant sig i skogeier Gudbrand Busterud på Fjøsвикens side rundt røie med mange sølvknapper i og begav sig alene på speidertokt i Ådalen.

På skifte efter svigerfaren Borchgrevink kjøpte Seip ved skjøte av 1849 2. mars av arvingene den nordre del av Nærstad for 9 000 spd. Hans hustru var død 1847 og da hans hjemmевærende datter Maren døde 1852 overdrog han hele Nærstad ved skjøte av 1853 2. nov., tingl. 9. nov. s. å. til sin eldste sønn løytnant Caspar Seip for 16 000 spd. og flyttet med den yngste sønn Johannes til Helgerud gård ved Ve pleiehjem i Soknedalen. Her døde han, «en militær av den gamle skole» og blev begravd i familiebegravelser ved kapellets vestsider på Haug kirkegård. — 4 barn, k 1—k 4.

Kilder: De samme som tidligere nevnt, Steinhamar, Gunnar Tveiten, Lagesen.

k 1 *Maren Pauline Seip*, f. 1822 17. aug. i Hole, d. 1852 10. mai på Nærstad.

k 2 *Karen Seip*, f. 1823 12. sept. på søndre By, d. 1902 30. mars på nordre Frok, Norderhov, bgr. 9. april i sin manns gravsted på Norderhov kirkegård. Dødsåret er på støtten feilaktig satt til 1912. Som enke blev hun i nesten 43 år boende på nordre Frok og holdt hjem for lærere og elever ved Ringerikes realskole på østre Hønen ved Norderhov kirke. Hun er omtalt som den elskverdige og avholdte «skolemor» i Ivar Sætrang: Ringerikes skole. Et mindeskrift, Kra. 1907 og i A. Lagesen: Ringerikske slekter III, 114, Oslo 1935, hvor fotografi.

G. 1848 16. nov., Haug eller Norderhov, med sitt søskenbarn *Andreas Melchior Glückstad Seip*, læge, f. 1814 24. nov., Fredrikstad, d. 1859 5. aug. på nordre Frok, bgr. Norderhov, sønn av senere oberstløytnant Andreas Martinius Seip, f. 1790 26. des., Halden, d. 1850 10. sept. hos sin sønn på Frok, bgr. 16. sept. under jernplaten vest for det gamle gravkapell ved Haug kirke, g. antagelig i Halden, hvor kirkeboken er brent, med «Fredrikke» Elisabeth Chrystie, f. 1789 15. mai på Elingård i Onsøy, d. 1834 14. aug., Fredrikstad, visstnok av kolera som i august dette år bortrev over 250 personer i byen.

Chrystie, slekten er innvandret fra Skottland og het opprinnelig Christie, men denne gren kalte sig av religiøse hensyn Chrystie. Andreas (Andrew) Chrystie, f. 1697 12. feb., Dunbar, Skottland, d. 1760 22. mars, Moss, var farfar til krigsassessor og herre til Elingård Hans Chrystie, f. 1759 6. okt., d. 1808 13. jan., g. 1784 6. jan., Trøgstad, med general Harboes datter Dorothea Louise, f. 1757 14. aug., Grue, foreldre til fru Fredrikke Seip. — F. O. Juell: Den Thaulowske families slægtere register i de sidste 200 aar. Anhang nr. 1, Moss 1876. W. H. Christie: Genealogiske optegnelser om slægten Christie i Norge 1650—1890, Bergen 1909. H. W. Harboe: To officersfamilier Harboe, Kbh. 1893.

Seip blev student 1836, tok 2. eksamen 1837 og forrettet som militærlæge under våpenøvelsene i Fredrikstad 1839. Han blev kand. med. 1844, var assistentlæge ved Christiania bys sykehus fra juli 1844—jan. 1845, hvilket år han nedsatte sig som privatpraktiserende læge i Norderhov med bolig på Hverven. Fra juli 1847 var han fattiglæge

Tegnet for Aftenposten av Ø. Sørensen.

Midtre Frok 1935.

i Hole og var flere ganger konstituert distriktslæge i Ringerike og Modum distrikter. I 5 år var han konstituert korpsslæge ved Hallingdalske musketerkorps. 1853 28. okt. blev han utnevnt til distriktslæge i Fosen, men efter eget ønske fritatt 22. des. s. å.

Da Seip giftet sig flyttet han til søndre (nu midtre) Frok som han fikk leid av kaptein Chr. Petersen, gift med Anna Colbjørnsdatters datterdatter Anna Colbjørnsdatter den yngre. Den gamle hovedbygning som ennu står, skal være den samme som presten Jonas Ramus kjøpte i 1695. Ringerikssvalgangen har måttet vike for det som siden blev mote: en liten trappeopgang midt på huset, men i kjøkkenet var det jordgulv til et stykke inn i 1900-årene. På salen i 2. etasje kom alle doktorens barn til verden. Ved skjøte av 1856 30. juli kjøpte doktor Seip av Gulbrand Trulsen Hønen (Kjekstad, side 81) nabogården nordre Frok, dengang et tilsvarende gammelt tømmerhus i Ringeriksstil. Det blev modernisert av doktoren, bygd sammen med et uthus og bordklædd så det har mistet sin opprinnelige karakter. Efter Seips død fikk enken i 1859 bevilling til å sitte i uskiftet bo. Kort før sin død solgte hun stedet til gårdbruker Hans Gjerde som av hennes arvinger fikk skjøte på eiendommen, tinglest 1907 16. okt. — 5 barn, 11—15.

Kilder: F. C. Kiær: Norges læger, Chra. 1873, 390 flg. og 1890, 332 flg. I. Kobro: Norges læger, Kra. 1915, 360. A. Lagesen: Ringerikske slekter III, Oslo 1934.

1 1 *Karen Fredrikke Seip*, f. nov. 1849, midtre Frok, d. s. å.

1 2 «*Anne*» *Cathrine Fredrikke Elisabeth Seip*, f. 1851 18. juli på Frok, opkalt efter begge bestemødre, d. 1930 1. juni, Oslo. Før sitt giftermål var hun en tid håndarbeidslærerinne ved Vaker skole i Norderhov. Hun har fortalt at hun langt op i årene gjemte et lite sy-skrin hun som barn hadde fått av Stener Tandberg mens han var lærer ved Ringerikes skole og bodde hos hennes mor.

G. 1878 30. mai, Norderhov, med «*Ernst*» *Georg Diesen*, kaptein, f. 1841 6. april, Kristiansand, d. 1908 4. mars, Oslo, efter i 5 år å ha vært lammet efter slag, bgr. i sine foreldres gravsted på Vestre gravlund, sønn av kommandørkaptein «*Jonas*» *Edvard Diesen*, f. 1814 9. mai, Moss, d. 1887 7. okt., Oslo, g. 1840 21. nov., Drøbak, med «*Nancy*» *Henriette Heiss*, f. 1816 7. juli der, d. 1895 21. jan., Oslo.

Diesen fra gården *Diesen* i Nord-Odal hvorfra kaptein *Ernst Diesens* farfar *Andreas Diesen*, døpt 1784 5. des., vandret ut omkring 1800 og slo sig ned på Moss hvor han siden blev mølleier og kjøpmann, d. 1837 30. des. på nedre Ekeberg, g. med *Helle Cathrine Smith* f. *Thoresen*, døpt 1783 24. juli, Oslo, d. 1841 11. jan., nedre Ekeberg.

Heiss, *Fredrik Sigismund*, major, formentlig av tysk opprinnelse, f. 1717, d. 1780 i Ås, g. med *Marthe Maria Iversdatter*, f. 1735, d. 1782. Disse var foreldre til skibskaptein, senere postmester i Drøbak, *Nicolay Wolfgang Heiss*, 1768—1850, g. med *Maren Marie Erichsen* av slekten *Fuglesang* på Moss; disses datter var fru *Nancy Diesen*. — *Anton C. Busch*: *Slegten Fuglesang* fra Moss med de kognatiske grener *Angell*, *Diesen*, *Eitzen*, *Fuglesang* (yngre slekt) *Heiss*, *Parr* og *Schøyen*, Chra. 1921.

Diesen blev offiser 1862, kaptein i 2. Akershusiske brigade 1882 og tok avskjed efter aldersgrenseloven 1901. Som løytnant blev han i 1867 annenlærer ved Ringerikes real-skole, hvor han ved omordningen 1869 fungerte som inspektør og skal ha tatt det første og kanskje tyngste løft iallfall nest efter prost *Hirsch* med forslag til plan m. m. for skolens ordning. Hans undervisning var preget av pedagogisk skjønn og han var særlig dyktig som matematiker. Mens han var ungar bodde han hos fru *Seip* på nordre Frok, hvor også hans yngre bror, løytnant i Kristiansandske brigade «*Emil*» *Nikolaj Diesen*, f. 1843 18. april, synes å ha hatt tilhold; han er opgitt død i Porsgrunn 1875 28. jan., men ligger begravd på Norderhov kirkegård, hvor støtten ennu stod høsten 1934. Efter sitt ekteskap fikk *Diesen* bo på skolen som 1858 var flyttet fra øvre Tanberg til østre Hønen. Fra juli 1889 blev han entlediget med pensjon, men vikarierte iblandt i en enkelt time for bestyrer *Lammers* inntil skolen blev nedlagt 1897. Ved den siste eksamensfest 1. juli dette år blev det holdt tale for dens tidligere lærer i mange år, kaptein *Diesen*. Han flyttet siden til Oslo.

I forskjellige aviser har *Diesen* blandt annet skrevet utmerkede artikler om felttogene i 1814. Han hadde foretatt et par studiereiser i utlandet.

Kilder: Ringerikes Blad 1897 3. juli. Ivar Sætrang: Ringerikes skole. Et mindeskraft, Kra. 1907, 22. A. Steinhamar: Norderhov. En fremstilling av herredets utvikling, Kra. 1914, foto, 271. Nekrolog i *Aftenposten* nr. 125/1908; *Allers fam.jour.* till. nr. 13/1908; *Norsk fam.jour.* ug. nr. 5/1908.

Kaptein *Diesen* og frue hadde 2 barn, m 1—m 2:

m 1 *Emil Diesen*, redaktør, f. 1880 14. april på østre Hønen, Norderhov, opkalt efter sin far-bror, løytnant *Emil Diesen*. Han optrådte som hjelpelærer ved Ringerikes middelskole,

hvor han var elev 1889—95, før han selv var ferdig med sin skolegang og tok middel-skoleeksamen på Hønefoss 1895, blev student fra Katedralskolen i Oslo 1898 og tok 2. eksamen 1899. En kort tid studerte han filologi, men avbrøt det for å ta en lærerstilling i Grimstad, blev kand. jur. våren 1907 og kand. oekon. 1908. Derpå gav han privatundervisning til statsøkonomisk eksamen samtidig som han 1908—13 var sekretær i Riksforsikringsanstaltens forsikringstekniske avdeling og 1913—15 sekretær i Forsikringsrådet. Høsten 1915 flyttet han til Trondheim som lærer i nasjonaløkonomi ved NTH, sommeren 1917 blev han avdelingschef i Riksforsikringsanstalten i Oslo og siden jan. 1918 er han redaktør av Økonomisk revy.

1916 begynte han utgivelsen av en håndbok over norske skibsselskaper og for å kunne utarbeide en utførlig fremstilling av alle betydelige bedrifter innen norsk industri- og næringsliv, stiftedes våren 1918 forskjellige selskaper: A/S Økonomisk Literatur, A/S Norsk Industri- og Næringshåndbok, A/S Økonomisk Revue (norsk ukeblad for nærings-, børs-, bank- og finansvesen). Eget trykkeri blev opprettet: Raadhustrykkeriet A/S. Han har utgitt en rekke statsøkonomiske håndbøker, holdt en masse foredrag og skrevet adskillige mindre artikler. Diesen har besøkt de fleste européiske land, se Studentene fra 1898, hvor foto; Hvem er hvem 2, 3.

G. 1913 28. des., Hannover, med «*Emmy*» *Anna Adelheid Benecke*, f. 1886 28. juli, Hannover, utdannet som sangerinne, datter av fabrikkeier Hermann Benecke, f. 1855 8. april, Gleidingen bei Göttingen, d. 1908 21. des., Hannover, g. med Julie Heye, f. 1863 11. mars, Oldenburg. — 4 barn, n 1—n 4:

- n 1 «*Otto*» *Wilhelm Diesen*, f. 1914 28. okt., Oslo, d. 1919 6. april, Blommenholm, av difterit, bgr. Vestre gravlund.
- n 2 «*Ernst-Hermann*» *Andreas Diesen*, f. 1916 28. juli, Trondheim. Han blev student 1934, var elev i Hærens flyveskole, da han kom til skade ved nedstyrtning med en Moth i Ytre Sandsvær 1937 27. mai. Hans plan er fra høsten 1937 å komme på en teknisk høiskole for å bli ingeniør.
- n 3 «*Dagmar*» *Juliane Diesen*, f. 1917 4. sept., Blommenholm.
- n 4 «*Anne Kathrine*» *Marie Lund Diesen*, f. 1919 10. juli, Blommenholm.
- m 2 *Andreas Melchior Seip Diesen*, stadsfysikus, f. 1881 23. sept. på østre Hønen, Norderhov, opkalt efter morfaren, doktor Seip. Han var elev av Ringerikes middelskole 1891—95, blev student 1900, vpl. sekondløitnant i Marinen 1906 4. mars, vpl. premierløitnant 1908 8. sept., kand. med. 1908, kandidat ved Rikshospitalets med. avdeling B 1908 1. juli—1909 15. sept., konstituert reservelæge der 1909 15. sept.—1910 15. feb., vikar som reservelæge ved Oslo kommunale sykehus' 5. avdeling, 1/2 år assistent ved Universitetets fysiologiske institutt og fra høsten 1910—15 assistent ved Universitetets hygieniske institutt, 1915—18 universitetsstipendiat i hygiene, 1918 utnevnt til 1. sundhetsinspektør i Oslo, 1930 til stadsfysikus i Oslo. Lærer ved Statens gymnastikkskole 1916—29, sekretær ved Det medisinske fakultet 1926—29. Han har vært medlem av flere kommunale komiteer, medlem av styret for Boligreformforeningen og Folkehelseforeningen, viseformann

i Norsk hygienisk forening og er styremedlem i Medicinsk Selskab siden mars 1936. Med offentlig stipendium har han studert i de fleste vesteuropéiske land og Amerika.

Andreas Diesen har skrevet mindre artikler om hygieniske emner i fagskrifter og aviser.

Kilder: I. Kobro: Norges læger I, Kra. 1915. Studentene fra 1900. Hvem er hvem, 2, 3.

G. 1912 27. mai, Innvik i Nordfjord, med «Sofie» *Elisabeth Aars Brodtkorb*, f. 1885 18. feb., Tingvoll, datter av distriktslæge i Fosen, senere direktør ved Ørje kuranstalt Hans Christian Brodtkorb, f. 1854 2. des., Tingvoll, d. 1923 14. mars, Ørje, g. 1883 17. mai med «Julie» Fredrikke Aars, f. 1856 28. jan., Lom.

Fru Diesen er styremedlem i Oslo høirekvinners klubb og sitter i Oslo skolestyre. 3 barn, n 1—n 3.

Brodtkorb, slekten er av tysk opprinnelse. Tidligst kjente mann i Norge var myntskriver på Akershus siden 1643, senere tolder i Fredrikstad, Tobias Brodtkorb, d. 1676, fra hvis sønnesønn oberst Tobias Brodtkorb, 1685—1762, det utgår flere slektslinjer. Til 1. gren av disse hører Hans Bull Brodtkorb, f. 1816 17. mai, d. 1893 7. juli på Sandviken gård ved Kristiansund, g. 1846 17. mai med Hanne Martine Adelaide Ross, f. 1825 27. april, d. 1891 9. april, doktor Brodtkorbs foreldre. — Stamtavle over familien Brodtkorb, Hamar 1904. H. Krog Steffens: Norske slægter II.

Aars, dansk slekt sannsynligvis fra Aars sogn i Aalborg amt. Jens Nissøn Aars, f. ca. 1687, d. 1770 7. juli, var skoleholder og degn i Hørdum, Viborg. Av hans 10 barn utvandret sønnen Jacob til Norge 1757, og døde som sorenskriver i Aker 1807. Han søkte sig fritatt for å være med i den store undersøkelseskommisjon mot Hans Nielsen Hauge i 1804 fordi han ikke vilde være med på noen forfølgelse. Fru Julie Brodtkorb er søster av Sophus Aars og datter av sogneprest, stortingsmann N. F. J. Aars, 1807—65, g. med Sophie Stabell, 1813—86. — W. Lassen: Norske stamtavler b. 1, Chra. 1868. H. Krog Steffens: Norske slægter I. Edv. Bull: Akers historie, Kra. 1918. Aftenposten nr. 49/1936.

n 1 *Ernst Diesen*, skuespiller, f. 1913 6. april, Oslo. Han studerte et år ved Max Reinhardtts teaterskole i Tyskland, fikk sitt første engasjement på Chat Noir i Oslo, arbeidet ved Centralteatret sommeren 1936 og gikk om høsten tilbake til revyscenen (Aftenposten nr. 376/1936).

G. 1937 27. mai, Oslo, med *Kari Heide Steen*, skuespillerinne, datter av opera-sanger Harald Steen, og 1. hustru, skuespillerinne Signe Heide.

Kari Steen debuterte hos Bernau i 1930, var senere ved Bjørnevik og Det norske teater og bidrog til å skape den store suksess som Olympiarevyen oppnådde på Carl Johan-teatret 1935 (Aftenposten nr. 602/1935).

Heide, se stamblad 5, Kari ætter fra foged Jens Heide i Østerdalen, Solør og Odal.

n 2 *Anna Sofie Diesen*, f. 1919 4. jan., Oslo.

n 3 *Gerda Diesen*, f. 1921 8. des., Oslo.

l 3 *Andreas «Martin» Seip*, f. 1852 30. des. på Frok, Norderhov, d. 1881 6. des., Oslo. Han var elev av Ringerikes realskole 1860—68, tok eksamen fra 3. realklasse og var bokholder i Creditkassen i Oslo.

l 4 *Carl Seip*, bruksbestyrer, f. julaften 1854 på Frok, d. 1908 23. des. på Kråkerøy ved Fredrikstad, bgr. 30. des. i foreldrenes gravsted, Norderhov. Han var elev av Ringerikes

realskole 1863—71, og har formentlig bodd en tid hos morbroren, gårdbruker Johannes Seip på Helgerud i Soknedalen, hvor han blev konfirmert i Lunder kapell 1870 24. april. Han fór til sjøs i adskillige år og blev skibskaptein, men slo sig senere på jordbruk og forpaktet chefgården østre Sørum i Hole til 1893, da han flyttet til Sørby i Ullensaker. Fra 1900 var han bestyrer av Kallerød sagbruk og utskibningsforretning på Kråkerøy.

Seips begravelse er omtalt i Ringerikes Blad nr. 160/1908; her nevnes det at det mest fremtredende trekk i avdødes vekslende arbeidsliv var kjærligheten til slekt, hjembygd og undergivne. Arbeiderne ved Kallerød bruk nedla en sølvkrans på hans bære.

G. 1887 28. des., Norderhov, med «Fredrikke» *Christiane Hirsch*, f. 1851 15. juli, Ørlandet, d. 1916 19. mars, Ullevål sykehus, kremert og urnen nedsatt i Carl Seips grav, datter av prost og sogneprest i Norderhov «Thomas» Conrad Hirsch, f. 1813 6. feb. på By i Stjørdal, d. 1889 7. aug., Norderhov, g. 1841 22. sept., Kongsvinger med Anna Lovise Bjerkebek, f. 1815 16. okt. på Overud, Vinger, d. 1873 2. jan., Norderhov. — 2 barn, m 1—m 2.

Hirsch, pröisisk adelslekt hvis første mann i Norge var Gert Christoph von Hirsch eller Hirschen, f. ca. 1651, d. som oberstlöjtnant i Norge. — Per E. Hirsch: Slægten von Hirschen, von Hirsch, Hirsch, Skövde 1927.

Bjerkebek, liten gård ved svenskegrensen i Aremark. Her blev Lars Thøgersen Bjerkebek f. 1782. 15 år gammel vandret han hjemmefra for å finne sin plass i livet. Han var nøisom og flittig og døde 1851 som major og kommandant på Kongsvinger festning, begravet på Vinger kirkegård. Bjerkebek blev 1812 g. med kaptein Hans Jacob Grundts enke Marthe Thorsdatter, f. 1785, d. 1878, Arvika. Disse var foreldre til prost Thomas Hirsch av hvis barn foruten fru Seip kan nevnes prost Hirsch i Bamble og fru Anne Louise Strøm (g. med professor, dr. med. Hagbarth Strøm) som har gitt disse opplysninger. — M. Chr. Carstens: Stamtavle over familierne Weisser-Oeding, Trondhjem 1883, 14.

m 1 *Andreas Melchior Glückstad Seip*, f. 1888 3. aug., d. 4. aug., østre Sørum i Hole.

m 2 *Andreas Melchior Glückstad Seip*, gårdbruker, f. 1892 13. april, østre Sørum i Hole. Han begynte sin utdanning som landmann i 1907, gikk Vinterlandbruksskolen i Oslo 1912—13 og arbeidet som agronom til 1917. Fra dette år forpaktet han Valler i Bærum til 1920, øvre Gjettun til 1926 og kjøpte 14. april s. å. vestre Haugen pr. Heggedal i Asker, hvor han bor.

G. 1917 19. mai, Fagerborg kirke, Oslo, med *Johanne Ansteen*, f. 1893 23. jan. på Skappeleie i Ringsaker, datter av gårdbruker Simen Ansteensen, f. 1861 12. des. på Skappeleie, g. 1881 30. des., Ringsaker, med Helene Nilsdatter Dehli, f. 1858 23. des. på Ulveneie der. Seips har en fosterdatter, Solveig Helene Seip, f. 1913 8. sept.

Ansteensen, Simen, er sønn av Ansteen Eriksen og hustru Anne Svendsdatter Skappeleie.

Dehli, Helene, er datter av Nils Johannessen og hustru Mathea Johansdatter Lehneie i Ringsaker, de er formentlig senere flyttet til Dehli.

l 5 *Christian Egeberg Seip*, f. 1857 29. okt. på midtre Frok, d. 1877 16. jan., Oslo, som gymnasiast på Aars og Voss skole.

k 3 *Leonhard Christian «Caspar» Seip*, oberst, f. 1824 26. nov. på søndre By i Hole, døpt 1925 24. juni, opkalt efter sin mors stefar og sin farfar. (Faddere: madame Holt, jomf.

Oberst Caspar Seip.

Hals, jomf. Helle Haavind, capit. Heidenreik, lieut. Norderhoug, lieut. Breien, lieut. Arntzen, proqrat. Bye), d. 1891 2. mars på Nærstad, bgr. 11. mars fra Haug kirke. Han blev sekondløytnant i 2. Akershusiske brigade 1845 25. des., deltok med det norske hjelpekorps i krigen i Danmark 1848—50 og lå nesten hele tiden i garnison i Flensburg. Under hattemakerkrigen i Hønefoss 1851 var han leder av den tropp nasjonal-soldater som blev sendt til Ådalen mot tømmerfløterne. Han blev premierløytnant ved Krødsherad kompani midt i 1850-årene og derpå adjutant ved Valderske kompani og derpå adjutant ved Valderske korps. 1863 deltok han i de danske feltmanøvrer ved Dannevirke. 1865 4. nov. blev han kaptein og chef for 2. divisjon av Valderske kompani, straks efter overflyttet til 4. divisjon, og 1881 forfremmet til chef for Numedalske bataljon. Ved arméorganisasjonens gjennomførelse blev han oberst 1889 1. jan.

Caspar Seip overtok som nevnt Nærstad gård i 1853. Han og hans hustru drev den frem til et mønsterbruk og «søkte å gjøre godt mot alle sine omgivelser». Seip blev adskillig benyttet i sin kommune, han var stadig medlem av Ringerikes Sparebanks forstanderskap og iallfall én gang medlem av Norderhov formannskap. I 1864 var han med om å ta initiativet til på ny å oprette Norderhov Sogneselskab efter at det for annen gang var blitt oppløst 1848. Han valgtes 1865 26. mars til en av selskapets 3 direktører og stod som sådan også i 1866—67. Han var prisdommer ved premiepløiing og smørutstilling på Hønen i Ullerål 1868 og var ordfører i Haugs fattigkommisjon 1870—74.

I egenskap av offiser var Seip medlem av flere kongelige kommisjoner, således i 1870 av den til bestemmelse om militære og civile embedsgårders bortforpaktning, han var medlem av fogderikommisjonen for Buskerud fogderi og av hovedskylddelings-(matrikkel-)kommisjonen for det hele land. Han var i mange år fløtningsinspektør i Randsfjordvassdraget og i 1848 medlem av kommisjonen for utarbeidelse av lov om vassdragenes benyttelse. 1862 besluttet trelastdireksjonen å bryte lasten gjennom selve Sigtefossen i Hønefoss uten å benytte Arnemanns trerenne på fossens nordside og ledelsen av arbeidet med å forbedre fossen som tømmerfoss blev overdratt Seip. Den nye fløtning falt imidlertid dyrere og man vendte tilbake til det gamle. Da Seip blev oberstløytnant tok han avskjed fra fløtningsvesenet. Han var R. St. O. O., R. S. S. O. og R. D. D. O.

Sammen med sin eldste sønn utarbeidet Seip en tavle over Nærstadslekten fra så langt tilbake som den er kjent. Enkelte mistak er for intet å regne mot den interesse han har lagt i arbeidet og de opplysninger han har bevart fra gamle bygselbrev, skjøter og optegnelser som er funnet på Nærstad. Han bekostet den satt i ramme med motiver fra slektens liv og yrke. Original fotografiet av tavlen er 44 × 37.

Oberst Seip døde få uker efter sin hustru. Nekrolog i Ringerikes Blad sier at i ham har Ringerike mistet en av sine mest skattede menn: en ivrig og dyktig jordbruker og fløtningsinspektør, en ansett militær, en husbond som så på sine arbeideres vel, en mann med åpen hånd til almennyttige og fedrelandsgagnlige formål, og en ridderlig og varmhjertet karakter. Han efterlater «et savn som omfatter både hans nylig avdøde edle hustru og ham selv».

Kilder: Husmoren 1907, 21—23. A. Steinhamar: Norderhovs sogneselskab gjennom 100 aar, Kra. 1910, 122. Hønefoss. Byens historie, Kra. 1915. A. Lagesen: Ringerikske slechter II, 175, Oslo 1930. Nekrolog i Aftenposten nr. 139/1891, Morgenbladet nr. 122/1891.

G. 1850 23. sept., Skåne, med *Carin Jönsson*, f. 1830 29. jan. der, d. 1891 14. jan. på Nærstad, bgr. 22. jan. fra Haug kirke; datter av kyrkoherde Ola Jönsson, f. 1778 1. des., d. 1835 1. mai, g. med Clara Maria Lovén, f. 1799 1. des., Reng, Skåne, d. 1880 19. des. på Nærstad, bgr. på Haug kirkegård som prostinne Bolmeer.

Lovén. Mons Jönsson var bonde i Loshult i Skåne. Hans sønn Per Jönsson, f. 1718, d. 1785 som prest i Reng, tok navnet Lovenius, senere Lovén. — Svensk biografisk historia 2, 92. Stockholm 1906. Clara Maria Lovéns foreldre var planteringsdirektøren Johan Lovén og hustru Catharina Magdalena Herlin.

Under Caspar Seips hyppige fravær i militær tjeneste var det fru Carin Seip som tok ledelsen av Nærstad store gård. I sin minnetale ved hennes begravelse uttalte prost M. J. Færden bl. a.: «De æreporte som er reist for hende her, vil ikke længe blive staaende, men i hendes husfolks hjerter staar reist for hende en æreport hvis kranse skal holde sig grønne og friske til sildige tider» (Husmoren 1907, 21).

Oberst Seip og frue hadde 4 barn, 11—14:

Anne Cathrine (Trine) Seip, f. 1852 14. jan. på Nærstad, d. 1929 28. aug., Oslo, kremert og begravet på Vestre gravlund. Hun var medlem av bestyrelsen for Den norske husflidsforening i Oslo 1891—1902, hennes fotografi er inntatt i «Den norske husflidsforening gjennom 25 aar», Kra. 1916, 18.

G. 1872 14. okt., Haug på Ringerike, med *Otto «Julius» Aubert*, h.r.advokat, f. 1843 24. des., Aker, d. 1902 18. mars, Oslo, sønn av arméintendant Henrik Arnold Thaulow Aubert, f. 1795 27. des., d. 1863 17. juli, g. med «Karen» Johanne Olsen, f. 1815 5. aug., d. 1884 23. juni.

Aubert, slekten blev adlet i Lothringen 1612. I 1751 måtte François d'Aubert utvandre på grunn av en duell. Han gikk i østerriksk, senere i dansk militærtjeneste og døde som generalmajor og kommandant på Kronborg. Hans sønn Benoni Aubert kom til Norge 1790 og blev direktør for den militære og økonomiske opmåling, g. med Jacobine Henriette Thaulow (av dansk embedsmannsslekt fra sognet Taulow i Ribe stift). — H. J. Huitfeldt-Kaas: Dokumenter til familien d'Auberts historie, PHT 2, 6, 283, Kbh. 1891. Danmarks adels aarbøger. H. Krog Steffens: Norske slægter II.

Carin Seip f. Jönsson.

«Vor Advokatstand har i ham tabt et udmerket Medlem, en fremragende samvittighedsfuld, kundskabsrig, nobel Repræsentant. Hans Expeditioner var bekjendt som Mønster paa Orden og Sirlighed; hans Fremstilling gjorde sig bemærket ved sin Klarhed og Styrke. Som menneske var han Aabenheden, Elskværdigheden og Hensynsfuldheden selv — en Type paa en fornem Mand.»

H.r.advokat Aubert og frue hadde 5 barn: m 1—m 5:

m 1 *Carin Aubert*, f. 1873 8. sept., Oslo. Hun er ansatt i livsforsikringselskapet Brage, Oslo.

m 2 *Clara Lovén Aubert*, f. 1874 5. des. på Nærstad. Hun er tegnelærerinne i Oslo.

m 3 «*Henrik*» *Caspar Aubert*, major, f. 1877 4. feb., Oslo. Han blev student fra Gjertsens skole 1895, tok juridisk embedseksamen 1903 og eksamen fra Krigsskolens øverste avdeling 1899. Aubert blev premierløytnant i 2. Akershusiske brigade s. å., surn. kaptein i 2. divisjons infanteri 1911, tjenstgjorde som chef for 3. kompani av Jegerkorpset 1911—17 og blev chef for 7. kompani av samme korpsets 1. divisjon 1917—29. Han tok avskjed med tittel av major og er hovedkasserer i Spareskillingsbanken i Oslo.

G. 1904 26. jan., Oslo, med *Lucie Emilie Reimers*, f. 1880 19. juli der, datter av h.r.assessor Hermann Johan Foss Reimers, f. 1843 15. sept., Bergen, d. 1928 7. feb., Oslo, g. 1870 18. okt. der med Ragnhild Moe f. 1848 14. aug. der, død efter 1928.

Reimers, gammel Bergensslekt av «bakere, sølvsmeder, prester og skuespillere». Barokkmesteren Jan Reimers var grunnlegger av det første Bergenske gullsmeddynasti. Sønnensønnen Johannes Johannesen Reimers d. e. tok borgerskap i Bergen 1669 og døde 1725 15. aug. der. På sølvutstillingen i Bergen feb. 1937 var han representert ved bl. a. 22 svære sølvkanner (Aftenposten nr. 61/1937). Assessor Reimers var sønn av bakermester Henrich Reimers, 1809—68, g. 1835 21. sept. med Berntine Olchine Neuenkirchen. — W. Brandt: Legatfamilien Ameln, familiene Tangen og Flood, Bergen 1884, 7 flg.

Moe, Hans, stiftsamtsskriver og kammerråd, f. 1758, var far til tollkasserer i Porsgrunn Peder M. Moe, f. 1809 25. aug., Trondheim, d. 1886 24. des. der, g. 1840 20. juli med Maria Magdalena Holtermann, f. 1812 19. mai, Melhus d. 1879 9. juni (Wilhelmine Brandt har 1872). — O. Holtermann: Slægtsbog for familien Holtermann, Trondhjem 1902, 72.

Major H. Aubert og frue har 2 barn, n 1—n 2:

n 1 «*Otto*» *Gilbert David Aubert*, kaptein, f. 1905 8. jan., Oslo. Efter å være blitt student tok han eksamen ved Krigsskolens øverste avdeling 1926, blev s. å. surn. premierløytnant i 1. divisjons infanteri, senere forsatt til Jegerkorpsets infanteriregiment nr. 2 (vpl.). Han stod i ulønt stilling fra 1930 og blev derpå konstituert løytnant i vpl. stilling i 1. divisjons infanteri. 1937 26. feb. blev han konstituert som kaptein i vpl. stilling og beordret midlertidig som chef for kompani 6 av infanteriregiment 2. Han er skibsmegler i Rio de Janeiro.

G. 1933 14. okt. med Marcelle Houben, f. 1902 7. nov. (fransk).

n 2 *Ragnhild Aubert*, student, f. 1911 26. juni.

Cathrine Aubert f. Seip.

m 4 *Julie Aubert*, f. 1879 2. jan., Oslo. Hun er interessert amatørbokbinder.

G. 1901 28. mars, Oslo, med *Thorvald Meyer Heiberg*, dr. filos., godseier, f. 1875 18. sept., Oslo, sønn av generalkonsul Axel Heiberg, f. 1848 16. mars der, d. 1832 4. sept. der, g. 1873 28. okt. der med Ragnhild Meyer, f. 1849 11. des. der, d. 1937 28. april der.

Heiberg, tidligst kjente mann er foged i Lyster, Anders Lauritzsøn, f. 1570, formentlig av helt norsk opprinnelse, d. ca. 1630. Hans sønnesønn sorenskriver Anders Søffrensen, 1630—88, g. 1. med Maren Morgenstjerne, hadde 9 barn som tok navnet Heiberg. — H. K. Heiberg: Genealogiske optegnelser om familien Heiberg, Bergen 1864. G. F. Heiberg: Slægten Heiberg, Kra. 1907. H. Krog Steffens: Norske slægter I. C. M. Munthe: Vore felles ahner, NPT III, Oslo 1926, hvori nr. 1080, Emma Wilhelmine Munch, 1818—88, g. med generalkirurg Johan Fritzner Heiberg, 1805—83 (Axel Heibergs foreldre) viser avstamning fra de gamle norske konger. Kong Sigurd Hjort på Stein i Hole var også Ringeriking.

Meyer stammer fra gårdbruker Christen Petersen på For i Søndre Fron, d. etter mai 1721. Hans sønn Peter Christensen Meyer, 1704—72, blev kjøpmann i Oslo og far til Peter Meyer d. y., 1745—1801, grunnlegger av det kjente trelastfirma, hvis mest fremtredende representant var godseier Thorvald Meyer, f. 1818 4. sept., Oslo, d. 1909 3. feb. der, g. 1841 4. okt. der med Annichen Mathea Tofte, f. 1820 24. okt. der, d. 1900 27. jan. der, fru Ragnhild Heibergs foreldre. — Arthur Skjelderup: Christianiafamilien Meyer, Chra. 1920. C. M. Munthe: Vore felles ahner (nr. 771: Marie Barth Muus, g. med grosserer Jacob Peter Meyer 1781—1856). Thorvald Meyer og Thea Meyer med deres efterslegt. Stamtavle 1818—1931.

Thv. Heiberg tok eksamen ved Kristiania tekniske skole 1895, studerte kjemi 1 år ved Kgl. techn. Hochschule i Charlottenburg og 3 semestre ved universitetet i Freiburg, Sveits, hvor han tok doktorgraden i filosofi 1898 4. feb. Han var derefter 1½ år kjemiker ved et laboratorium i London og blev 1899 kjemiker ved A/S Ringnes Bryggeri, Oslo. Her fratrådte han 1914 og overtok efter sin moster Agnes Meyers død 1918 22. des. Kjærnsmo gods og skog i Nes, Romerike, og bor der. — 3 barn, n 1—3:

n 1 *Per Heiberg*, f. 1904 26. mars, Oslo. Efter middelskoleeksamen 1918 arbeidet han et år på Kjærnsmo, tok handelshøiskoleeksamen i Dresden 1920 og var ansatt på trelastkontor i Frankrike, Spania og England. Sist i 1920-årene reiste han til Los Angeles, California, hvor han var beskjeftiget i filmbranchen. Siden 1935 har han vært bosatt på Kjærnsmo.

n 2 *Anne Cathrine Heiberg*, f. 1906 1. des., Oslo. Hun er utdannet som malerinne.

G. 1930 26. april, Oslo, med *Per Scott-Hansen*, marineløitnant, f. 1902 11. sept., Oslo, sønn av kommandørkaptein Sigurd Scott-Hansen, f. 1868 24. juli, Leith, Skottland, d. 1937 24. april, Skøyen, Oslo, g. 1896 10. sept., Horten, med Anna (døpt Agnes) Fougner, f. 1874 30. juli der.

Scott-Hansen, dansk slekt fra Ærø, den kom til Bergen ca. 1797 med skibsfører Hans Peter Clausen Hansen, f. 1773, d. 1824. Dennes sønnesønn Andreas Michal Hansen var en tid sjømannsprest i Skottland, hvorfra hans sønner tok navnet Scott. — W. Brandt: Om polarfareren, premierløitnant S. Scott-Hansens fædreneslægt, Kra. 1898. S. Høegh: Efterretninger om de norske grene af familien Wesseltoft, Chra. 1893.

Fougner, slekten stammer fra lensmann Simen Hegge 1588—1665, på søndre Fougner i Østre Gausdal, side 111. Anna Fougner er datter av marinekaptein Christian Fougner, f. 1846 26. des., Bergen, d. 1902 13. sept., Asker, g. 1. 1873 11. sept. i Bergen med «Anna» Catharina von Tangen, f. 1854 14. juli der, d. 1876 9. sept. på sine foreldres eiendom Marcusplassen, bgr. i Bergen. — Wilhelmine Brandt: Legatfamilien Ameln, familierne von Tangen og Flood, Bergen 1884, 14, 16. H. Krog Steffens: Norske slægter II.

Løitnant Scott-Hansen er ansatt på kontoret hos major Hjalmar Krag som er mil.tekn. repres. for Fried. Krupp A G, Essen, og som i Oslo har agenturforr. i maskinteknisk og optisk branche. — 2 barn, o 1—o 2:

o 1 *Carin Scott-Hansen*, f. 1931 20. feb.

o 2 *Anne Scott-Hansen*, f. 1935 2. jan., begge f. i Oslo.

m 3 *Ragnhild Heiberg*, f. 1912 29. sept.

m 5 *Caspar Seip Aubert*, major, f. 1880 4. des., Oslo. Han blev student fra Gjertsens skole 1899, tok eksamen ved Krigsskolens øverste avdeling 1902, blev premierløitnant i infanteriet s. å. og tjenstgjorde ved Vestoplandenes 1. regiment nr. 6. Han tok militær høiskoleeksamen 1905, blev kaptein i 2. divisjons infanteri og var chef for 7. kompani av Østoplandenes 1. regiment nr. 5 1914—17 og for 2. kompani av Vestoplandenes 1. regiment nr. 6 1917—28. Han tok avskjed med tittel av major 1930.

Dagaliveien 32.

Fra 1910—16 var Aubert beordret til Riksarkivet som leder av de militære arkiv, 1916 blev han sekretær i Chr. Wisbech A S, prokurist der 1917 og disponent 1922—25. Han er hovedagent for livsforsikringsselskapet Gjensidige siden 1926.

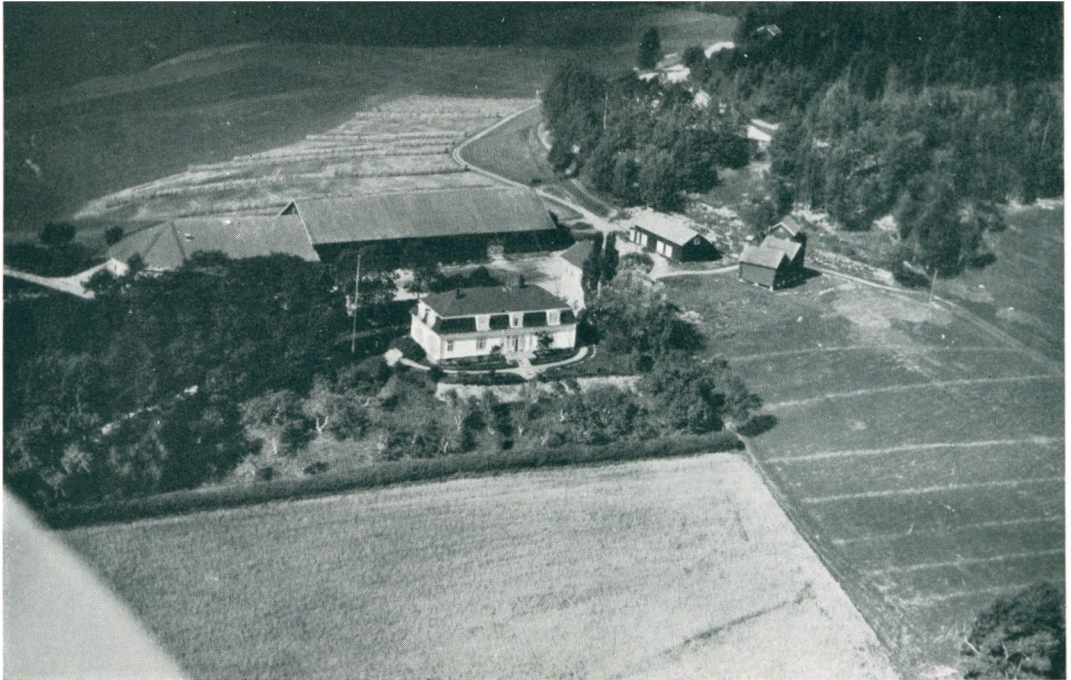
Aubert er medlem av representantskapet for Ringnes Bryggeri A S, viseordfører i forsikringsselskapet Sigyn og samme i A S Nasjonalteatret. Han var medlem av Mekaniske Verksteders Landsforenings hovedstyre og formann i Oslo krets 1924—25, medlem av Akers herredsstyre 1923—25, medlem av styret i Akers Høire 1922—28, formann i Høires finanskomité i Aker siden 1926. R. S. V. O., Ridder av fransk æreslegion.

Aubert var H. Krog Steffens' medarbeider under utarbeidelsen av Norske slægter 1912 (I), men måtte avbryte på grunn av sykdom. Siden 1917 har han bodd på sin eiendommen Dagaliveien 32, Besserud.

Kilder: Studentene fra 1899 hvor foto. E. Hoffstad: Merkantilt biografisk leksikon, Oslo 1935.

G. 1912 14. sept., Oslo, med *Elisif Ringnes*, f. 1881 11. des. der, datter av bryggerieier Ellef Ringnes, f. 1842 25. okt., Krødsherad, d. 1929 15. mars, Oslo, g. 1869 30. juni med Karen (Kaia) Tonette Maartmann, f. 1851 19. juni, Flekkefjord, d. 1933 28. juni, Oslo.

Ringnes, slekten har navn efter gården Ringnes under Norefjell hvor Erik Ringnes bodde i 1325. Gundulf Gunnulfson kjøpte vestre Ringnes 1443, østre Ringnes 1470 og nedre Ringnes 1470 og 1483. —

Luftfoto av det nye Nærstad 1934.

Fot. flyvsløitu. Ditlev Smith.

Ivar Sæter: Krødsherred, Kra. 1914, 99. H. Krog Steffens. Norske slægter II. S. H. Finne-Gronn: Ringnesætten i Krødsherad, NST I, Oslo 1928.

Maartmann, slekten kom til Norge med Christen Maartmann som ca. 1725 flyttet fra Holland til Bergen hvor han blev stadshauptmann. Kaia Maartmanns foreldre var agent, stortingsmann Knud Geelmuyden Fleischer Maartmann, f. 1821 1. aug., Bergen, d. 1888 12. mai, Flekkefjord (sønn av kjøpmann der, Hans Maartmann og Katrine Nordal Fleischer), g. med Christine Solberg, datter av gårdbruker Staale Solberg og Karen Tonette Volden. — 1 barn, j 1:

j 1 *Caspar Aubert*, f. 1913 19. des. Student.

l 2 *Nils-Henrik Lovén Seip*, forstkandidat, fløtningsinspektør, f. 1853 24. okt. på Nærstad, d. 1927 23. mars der, bgr. Haug. Han blev student fra Aars og Voss skole i Oslo 1872, tok 2. eksamen 1874 med påfølgende ophold ved forstakademiet i Tharand, Sachsen, til 1877, fra hvilket år han administrerte Drammensfirmaet Bache og Grams skoger på Ringerike (de eide Skjærdalen sagbruk ved Tyrifjorden siden 1872). Da hans far gikk av som fløtningsinspektør 1881, overtok N. H. Seip stillingen til omkring 1920.

I sin kommune var Seip adskillig benyttet, fra 1890 representerte han Haug sogn, senere blev han medlem av fattigkommisjonen, skolestyre, ligningsvesen m. m. Fra 1894—96 var han formann i overstyret for Ve pleiehjem i Soknedalen.

Efter foreldrenes død kjøpte han Nærstad gård ved skjøte, tingl. 1891 13. mai, av Caspar Seips arvinger for 48 000 kroner. Da han ikke var utdannet som landmann, lot

han gårdsbruket bortforpakte. Det gamle våningshus var adskillig forfalt og 1905 lot han det undergå en omfattende reparasjon og oppussing både utvendig og inne, så det stod fullt ferdig 1906. Samme høst brente et trelastlager for ham i Drammen og natten mellom 3. og 4. jan. 1907 gikk hovedbygningen på Nærstad op i luer. En del gammelt sølvtøi, våpen, kunstverker og møbler blev reddet, men Peder Aadnes' veggdekorasjoner og et maleri av major Povel Tanberg gikk tapt. (Morgenbladet 1907 4. og 6. jan., Aftenposten 4. jan., Husmoren 1907, 21—23.) I Ringerikes Blad nr. 2/1907 kan man lese:

«Nærstad var en av Ringerikes ældste gaarder og var herved som ved sin eiendommelige bygningsform og sine vægmalerier av særlig interesse baade i kulturhistorisk og arkitektonisk henseende. Netop en slik bygning som man tenker paa ved at lese i eventyrene om de gamle kongsgaarder. Ikke bare familien Seip, men ogsaa Ringerike har tapt noget stort ved ødeleggelse av den vakre gamle gaard.»

Forstkandidat Seip gikk straks i gang med å la opføre en ny hovedbygning og det reistes igjen en herskkelig bolig, men den gamle poesi og mystikk kom jo ikke tilbake. I 1918 døde Seips eldste sønn og den yngste hadde ingen interesse for landbruk. Etter N. H. Seips død solgte hans enke og sønn det gamle familiesete ved skjøte av 1930 17. nov. til tømmerchef Bernt Eidahl på Sætrang i Haug, bankchef M. Larssen og kjøpmann Ole Kaarstad i Hønefoss for 150 000 kroner (Morgenbladet nr. 358/1930: Nærstad gård på Ringerike av A. Lagesen). Senere overlot de to førstnevnte herrer sine tredjeparter til kjøpmann Kaarstad, den første ved skjøte av 1932 27. jan., bankchefen ved skjøte av 18. mai s. å., og O. Kaarstad med sin driftige og elskverdige hustru tok opphold på gården. Da fru Kaarstad en gang spøkende blev spurt om gjenferd fra gamle Nærstad hadde fulgt med i det nye hus, svarte hennes mor: «Hvor gode mennesker er, holder gode ånder til.»

Ved auksjonen som blev holdt efter gårdsalget, blev våpensamlingen (fra familiens forskjellige offiserer), som var øket ved innkjøp av N. H. Seip, spredt for alle vinder. En del innbo blev kjøpt av gårdens nye eiere og en del gikk samme vei som våpnene.

Allerede 1936 10. okt. solgte O. Kaarstad gården Nærstad ved kontrakt tingl. 1937 18. jan. til godseier Pierre Mathiesen fra Linde-rud i Aker.

Sammen med E. G. Thurmann utgav fløtningsinspektør Seip kart over Drammenselvens fløtningsdistrikt, Drammen 1879. Nekrolog i Ringerikes Blad nr. 73/1927.

G. 1893 14. nov., Drammen, med *Lina (Linken) Haugan*, f. 1872 19. juli der, d. 1935 12. mai, Sigdal, kremert i Drammen og urnen satt ned i Seips grav i Haug;

Oberst Caspar Seips gravsted. Bakerst N. H. Seips obelisk.

datter av brukseier i Drammen Ole Haugan, f. 1846 8. juli, Sigdal, d. 1904 30. nov., Drammen, g. med Live Trulsdatter Hovland, f. 1844 28. sept., Sigdal, d. 1915 11. feb. — 2 barn, m 1—m 2.

Haugan, gård i Nærstad sogn, Sigdal. I begynnelsen av 1800-årene bodde gårdbruker Ole Knudsen på Hovland, senere på Hoffart i Sigdal. Hans sønn var gårdbruker på Haugan, Knud Olsen Haugan, f. 1822, Sigdal, g. med Kari Madsdatter Strand, foreldre til brukseier Ole Haugan. — Studentene fra 1893.

Hovland, gård og sagbruk i Sigdal, hvor gårdbruker Truls Andersen Hovland og hustru Live Knudsdatter bodde midt i 1800-årene.

m 1 *Caspar «Olaf» Seip*, f. 1894 22. sept. på Nærstad i Haug, d. 1918 18. jan. der av blodforgiftning.

m 2 *Andreas (Ajas) Seip*, f. 1900 31. juli på Nærstad. Han har delvis arbeidet som agent.

l 3 «*Jesper» Olaf Seip*, politimester, f. 1856 24. mars på Nærstad, d. 1928 22. mai, Oslo, kremert 25. mai, bgr. Vestre gravlund. Han blev student 1874, tok 2. eksamen 1875, juridisk embedseksamen 1881 22. juni og fikk bevilling som sakfører ved underrettene 3. nov. s. å. Han var fullmektig hos sorenskriveren i Idd og Marker med bopel i Halden 1881—85, bestyrte 1884 o.r.sakfører Bechs sakførerforretning i Fredrikstad $\frac{1}{2}$ års tid, var ekstraskriver i Kirkedepartementet nov. 1885—86, fikk bevilling som o.r.sakfører 1887 2. feb. og nedsatte sig som sådan på Ringerike. 1890 3. juni—1896 20. juni var han politifullmektig i Oslo, sistnevnte år blev han politimester i Moss og flyttet i samme stilling til Halden 1901. Han tok avskjed ifølge aldersgrenseloven 1921 og bodde senere i Oslo.

Om politimester Seips begravelse skreves i Aftenposten nr. 263/1928 bl. a.: «Sogneprest Einar Diesen mindedes i sin tale politimesteren som den fine, noble embedsmann som vant respekt og aktelse overalt.»

G. 1896 17. sept., Bygdøy kapell, med *Sigrid Hesselberg*, f. 1871 3. des., Oslo, datter av grosserer Eilert Hesselberg, f. 1827 7. mars, Tønsberg, d. 1903 10. mai, Oslo, g. 1856 3. nov. med «*Othilie» Catharine Henriette Ring*, f. 1837 9. juni, Oslo, døpt 27. aug., Vår Frelses sogn, d. 1895 3. juli under et badeophold i Sandefjord.

Hesselberg, en av storslektene i Norderhov på den prektige gård Hesleberg, gnr. 37, 1, hvor lensmann Lauritz Hesselberg, f. ca. 1590, d. før 1665, var leilending.

Martha Lauritzdatter Hesselberg, d. 1703, g. 2. 1667 med Engebret Andersen Thoen (Hesselberg), f. ca. 1636, d. 1693, sønn av lensmann Anders Jørgensen Thoen fra Toen gård ved Haug kirke.

To sønner: Erich Hesselberg, 1670—1707, g. med Jørgen og Povel Tanbergs mor, enken Catharina Amundsdatter på nabogården Tanberg, side 20, og Engebret Hesselberg, 1672—1724, som i 1705 kjøpte Hesleberg gård av h.r.prokurator Truls Laursen Smith i Kjøbenhavn.

Engebret Engebretsen Hesselberg, lensmann i Norderhov, f. 1705, d. 1766, g. 1725 med Inger Christophersdatter Heen, 1700—70.

Abraham Engebretsen Hesselberg, prokurator og lensmann i Norderhov, f. 1730, d. 1800, g. 1775 med Margrethe Krefting (datter av oberstløytnant Niels Krefting på Veien, d. 1764, g. 1753 med Elisabeth Olsdatter Gulla, efter hvis far oberstløytnantens arvet Bæzlerud og Veien i 1762). Det må være en av lensmennene Hesselberg som lot føre op det eldste av beboelseshusene på Hesleberg med rokokko portal og en stue hvis dører og brystpanel er marmorert og veggene dekorert med genrebilder som blev malt av Peder Aadnes (Fortidsf. årsb. for 1923, foto side 135).

Engebret og Abraham Hesselberg, handelsmenn i Tønsberg. Abraham døpt 1792 21. mars, Norderhov, d. 1830.

Eilert Abrahamsen Hesselberg var medinnehaber av grossererfirmaet A. Hesselberg & Co. i Oslo, som blev stiftet av Eilerts bror, Abraham Abrahamsen Hesselberg, f. 1817 19. mars, Tønsberg, d. 1895 13. jan. Førstnevnte var fru Sigrid Seips far. — A. Lagesen: Ringerikske slekter II og III, Oslo 1930, 1935.

Ring, Torger Hovelsen var klokker i Jevnaker og g. med Aasle Maria Aalgaard. Deres sønn Ole Leuthen Ring, f. 1774 27. feb., døpt 2. mars, Jevnaker, d. 1830, Oslo. Hans og hustruens gravplate av jern fantes ennu for få år siden straks nedenfor kapellet på Vår Frelses gravlund. Han drev stor handel i egen gård i Grensen, eide tomtene like overfor Nationaltheatret og har fått sitt navn erindret i «Ringsgangen». Etter Colletts fallitt 1821 kjøpte han dennes oljemølle og hadde i sine senere år Kjørbo i Bærum til sommersted. G. 1. med Anne Dorthea Jørgensen.

Thomas Nicolai Ring, kjøpmann, g. 1. med Karen Lunder, var foreldre til fru Othilie Hesselberg f. Ring. (Delvis meddelt 1935 3. sept. av Barbra Ring.)

Politimester Seip og frue hadde 3 barn, m 1—m 3:

m 1 «Jesper» Eilert Hesselberg Seip, kaptein, f. 1897 9. des., Moss. Han blev student fra Halden offentlige høiere almenkskole 1918, tok eksamen ved Krigsskolens øverste avdeling 1921, blev surn. premierløytnant 21. sept. s. å. og tjenstgjorde i forskjellige regimente til 1925, da han blev innbeordret til 2. divisjons underoffisersskole. Han tok militær høiskoleeksamen 1923, deltok i Cour des lieutenants d'instruction i Frankrike 1923—24 og blev premierløytnant i vpl. stilling fra 1930. Han var lærer og instruktør ved Infanteriets skyteskole. Jesper Seip blev konstituert kaptein i vpl. stilling 1935 8. mars og midlertidig beordret som chef for 10. kompani av 1. regiment nr. 5. Siden 1925 er Seip ansatt i firma Sigurd Hesselberg A/S, Oslo.

Kilde: Bj. Keyser Barth: Norges militære embedsmenn 1929. Oslo 1930.

G. 1926 13. nov., Kragerø, med Aase Birgitte (Bibi) Bruun Juell, f. 1899 5. sept., Kragerø, datter av kjøpmann der, Magnus Juell, f. 1866 17. mai, Arendal, g. med Christiane Mathilde Caroline Wilhelmine Reck-Thomsen, f. 1873 7. sept., Varde i Danmark. — 1 sønn, n 1.

Juell, side 66. Magnus Juell er sønn av handelsmann på Helle i Øiestad, Søren Lemmich Juell og Aase Birgitte f. Bruun, datter av skibsfører og -reder Peder Knud Bruun.

n 1 Caspar Seip, f. 1928 16. feb., Oslo.

m 2 Jon Seip, hydrograf, f. 1899 10. feb., Moss. Han gjennomgikk Sjøkrigsskolen på Horten 1918—21, blev vpl. sekondløytnant 22. nov. s. å., vpl. premierløytnant 1924 3. juli og fikk kort efter ansettelse som hydrograf ved Sjøkartverket. Han er lærer ved Sjømannsskolen og bosatt i Oslo.

G. 1925 13. mai, Oslo, med Sofie «Elisabeth» Lühr, f. 1904 15. feb. der, datter av agent Wilhelm Lühr, f. 1869 16. mars der, d. 1906 9. mai der, g. 1899 9. des. der med Astri Lorck, f. 1876 13. aug., Trondheim, ansatt i Norsk Hydro-Elektrisk Kvælstof-aktieselskab, Oslo.

Lühr, familien kom til Norge 1835 med Johan Fridrich Lühr, f. 1812 i Lüneburg, d. 1879 17. nov., Oslo, «66¹/₂ aar gl.», g. 1841 16. okt. i Vår Frelses kirke der med Wilhelmine Fredrikke Halvorsen, f. 1813, d. 1887 21. mai, Oslo. Han bosatte sig som mur- og byggmester i Oslo, hvor han i 1860-årene opførte Stortingsbygningen. Han var sønn av murmester Johan Fridrich Lühr i Lüneburg og hustruen, datter av Halvor

Fot. R. Brandsæter.

Helgerud i Lunder, Soknedalen 1934.

Andersen i Loen. Sønnen, oberstløytnant Carl Fredrik Lühr, f. 1841 15. des., Oslo, d. 1910 5. sept., g. 1866 17. okt., Land, med Augusta Marie Steensen, f. 1845 8. sept., d. 1903 15. juni, var foreldre til agent Wilhelm Lühr. (Meddelt av tannlæge Lühr i Oslo.)

Lorck, side 85.

m 3 *Karin Seip*, f. 1900 9. sept., Moss. Hun blev student fra Halden offentlige høiere almen-skole 1919, var ansatt på politikammeret i Halden 1919—21 og er ved sekretariatet i livsforsikringsselskapet Idun i Oslo siden 1921.

l 4 «*Marcus*» *Gustav Johannes Seip*, oberstløytnant, f. 1859 25. mars på Nærstad, d. 1912 18. april, Bergen, bgr. 24. april, Vestre gravlund ved Oslo. Han tok eksamen ved Krigsskolens øverste avdeling 1879, blev premierløytnant og inspeksjonsoffiser ved Krigsskolen 1884, kaptein 1892, major 1905, chef for kadettkompaniet 1901—08, chef for Nordenfjelske brigade med bolig i Trondheim s. å. og oberstløytnant og chef for Nordfjord linjebataljon med bopel i Bergen 1911 1. jan.

I 1883 blev han beordret til elev ved Rosenbergs skyteskole i Stockholm og var selv senere lærer og instruktør ved Infanteriets skyteskole i Oslo. Seip er omtalt som en dyktig offiser med særlig godt grep på det praktiske og han var medlem av kommisjonen for Jarmanngeværet 1884. R. S. S. O.; R. D. D. O.; R. P. R. Ø. O.

Seip har skrevet «Christiania—Drammensbanens forbedring», Morgenbladet nr. 383/1911. Nekrolog i Morgenbladet nr. 119/1912, om begravelsen i nr. 132/1912, Aftenposten nr. 197/1912, Bergens Aftenblad nr. 91/1912.

k 4 *Johannes Glückstad Seip*, fløtningsinspektør, f. 1830 15. jan., søndre By i Hole, d. 1919 28. okt., Hønefoss, bgr. 4. nov. under den flate granittstein vest for familien Seips gravkapell ved Haug kirke. Han var utdannet som agronom og da hans far 1853 overlot Nær-

stad til sin eldste sønn, kjøpte Johannes Seip ved skjøte, tingl. 1854 1. mars, gården Helgerud i Soknedalen av «Saugfoged» Hans Paulsens enke for 4500 spd. Hovedbygningen var opført 1833 av foged Conrad Bredrup, årstall og navn står hugget i steinhellen på kjøkken-trammen. Bredrup hadde som foged over Ringerike siden 1828 bodd på fogedgården Follum, men da han tok avskjed fra utgangen av 1833 kjøpte og bygde han på Helgerud hvor det førtes et meget selskabelig hus til han døde 1836 23. mai. Husets opprinnelig små ruter er byttet ut med store moderne, men ellers er alt utvendig som i Bredrups dager. 1869 kjøpte J. Seip av sin far jordveien på gårdparten Berget, hvor oberstløytnant Seip hadde solgt skogen til lensmann Ohlsen i Jevnaker, foged Bredrups svigersønn som senere flyttet til Ve gård. Foruten jordbruker var Johannes Seip siden 1860 fløtningsassistent hos sin bror oberst Caspar Seip på Nærstad og etterfulgte ham som fløtningsinspektør i 1881. Lang tid var Seip medlem av Norderhov formannskap og direktør i Ringerikes Sparebank; han var medlem av direksjonen for Norderhov sogneselskab i dettes tredje avsnitt (oprettet 1864 for 3. gang) 8 år i trekk fra 1868 og 4 år fra 1880. Ved premiepløiing og smørutstilling på gården Hovland i Lunder 1867 var han prisdommer. Da Norderhov sogneselskab feiret sitt 100-års jubileum 1910, blev han utnevnt til selskapets æresmedlem og fikk dets erindringsmedalje i sølv likesom Olaus Færden, O. Røsholm og Christian Lie. Seip var da 80 år og tok avskjed som fløtningsinspektør i Ådalsvassdraget s. å. og i Soknedalsvassdraget 1912 og satte bo på Hønefoss. Ved skjøte tingl. 1909 1. okt., hadde han solgt Helgerud og Lille Heiern gnr. 73, 6 i Norderhov (kjøpt av hans far 1859) til Olaf Færden, Ole O. Rua og A. E. Weien for 32 000 kroner i håp om at Færden vilde holde hevd over hans elskede gård. Men Færden kom i pengevanskeligheter og døde, og efterat eiendommen hadde gått gjennom flere hender, kjøpte Norderhov kommune den ved skjøte, tingl. 1920 18. mai, og delte den i ca. 20 småbruk. Kommunen betalte 65 600 kroner for gården (hvorav 25 000 kroner for løsøre).

Nekrolog i Morgenbladet nr. 549/1919 og Ringerikes Blad nr. 212/1919 hvor skrives: «Johannes Seip var en mann av den gamle skole, litt hvass i det ydre, men en hedersmann til fingerspissene, elskverdig i omgang, real, rettlinjert og nøiaktig i all sin ferd.»

Kilder: Aug. Steinhamar: Norderhov sogneselskab gjennom 100 aar, Kra. 1910, 123 fig. A. Lagesen: Ringerikske slekter III. Oslo 1935. Panteregistre beroende i Ringerikes sorenskriverkontor.

- 1 2 *Johannes Tostensen Bye*, proprietær, f. 1780 15. nov., søndre By i Hole, døpt 25. søndag efter Trefoldighet (faddere: madame Hejerdahl, jomfrue Anne Pauline Essendrop, jomfr. Karen Dorph, hr. general major Schlanbusch, feltskjær hr. Gertmann), d. 1842 31. juli på Helgeland gård i Hole, bgr. 8. aug. Hans eneste søster, mad. Maren Pauline Borchgrevink på Nærstad, var død $\frac{1}{2}$ år tidligere. Hennes mann og hennes datter og svigersønn Seip var faddere til Johannes Byes barn, men forbindelsen mellem familiene må senere være ophørt, for på oberst Caspar Seips Nærstadstamtafle av 1880, side 206, er Johannes ført inn som «død ung». Fra denne tavle er det tatt op i «En slekt Tanberg—Tandberg», 1909, og først sekretær A. Lagesens Ringerikske slekter I, Oslo 1927, har offisielt bragt Johannes Byes etterkommere inn i Nærstadslekten. Proprietær Byes barn har dog kjent til slektskapet med Seips, og hans sønne datter fru Borghild Dahl har tatt vare på sin families silhouetter og tradisjoner.

Proprietær Johannes Bye.

Johannes Bye er sannsynligvis den samme Bye som var volontør hos sorenskriver Tandberg på Foss i Lier i 1801. Om det var på kontoret med tanke på lensmannsbestillingen i Hole eller det var ved gårdsbruket kan ikke ses, men i Hole var det iallfall ingen Johannes Bye ved dette års folketelling. Han tilbragte hele sitt senere liv som gårdbruker på Helgeland i Hole.

G. 1826 22. mars, hjemmevidd med kongelig bevilling på Stein i Hole med «Karen» Cathrine Fougner, f. 1794 14. jan., Eiker, d. 1873 10. mai, søndre Ståvi, Bærum, bgr. i Johannes Byes gravsted på Hole kirkegård; datter av «saugfoged» i Eiker, senere gårdbruker på Stein, Simen Fougner, f. 1757 på Fougner i Follebu av Østre Gausdal (kirkeboken mangler noen blad for dette år), d. 1825 13. juli på Stein, g. 1789 25. des., Eiker, med Maria Borgersdatter Hoen, f. 1770 28. feb. på Volstad, Øvre Eiker, d. 1838 22. juni på Stein, bgr. 29. juni, Hole kirkegård.

Fougner, side 208. Simen Fougner (sønn av Amund Simensen Fougner 1725—1802) var fetter av fru Elise Albine Hansen f. Fougners far, side 111. Han og sønnen, prokurator Gabriel Fougner, gav 25 rd. hver til norsk universitet. S. Fougner kjøpte 1795 Stein gård av proprietær Ridder og delte den senere i øvre og nedre Stein, begge blev solgt henholdsvis 1867 og 1874 til Johannes Solberg fra Kobbervik ved Drammen. Nu eies helheten av godseier Finn Moltzau. — Nils Johnsen: Eker. Træk av en storbygds saga, Kra. 1914, 33, 583. Gunnar Tveiten: Hole herred, Kra. 1914.

Hoen, gård i Semsfjerdingen på Eiker. Den blev kjøpt av gårdbruker Borger Christophersen Voldstad, g. med Anne Simensdatter Aas, foreldre til Simen Fougners hustru. Borger Christophersens sønn var Christopher Borgersen Hoen, 1767—1845, Eikers rikeste mann, i hvis hjem H. N. Hauge holdt sitt bekjente møte nyttårsaftnen 1798, og tillike «den gjeve bonde blandt Eidsvollsmennene fra Buskerud amt». — L. Gundelach: Slegten Loe-Hoen, Kra. 1914, 14, 23, 61. Nils Johnsen: Eker, Kra. 1914, 580.

2. gang blev Karen Bye f. Fougner gift 1846 27. sept. i Hole med *Carl Herman Krefting*, proprietær og skibsreder, f. 1800, sønn av major Herman Krefting til Nes herregård, f. 1755, d. 1828 2. sept. på Opsahl gård, Hedmark, g. med Ulrika Caroline Motzfeldt. Proprietær Krefting var 1829 blitt g. med Maria Haavind, hvis mor var kusine av Johannes Bye, side 190, og med henne fått en av de største og beste gårder i Tyristrand, nedre Hovin. Efter hustruens død solgte Krefting gården til Karen Byes bror, proprietær, stortingsmann Christopher Fougner og kjøpte Solberg gård i Tyristrand. Med sin 2. hustru bosatte Krefting sig i Fredrikstad, hvor han drev skibsrederi og hadde hus og hjem, men han var så lite god mot henne, at hun søkte sin bror, sakfører Gabriel Fougners hjelp til skilsmisse og ekteskapet blev opløst. Hun kjøpte hus i Oslo, det nuværende St. Olavs gate 25, hvor Turnhallen ligger, og bodde en del år der med sine 2 døtre. De senere år av sitt liv opholdt hun sig på Ståvis nabogård Horni i Vestre Bærum og døde hos sin eldste sønn på Ståvi. — 4 barn, j 1—j 4:

j I *Carl «Thorvald» Bye*, gårdbruker, f. 1827 17. juli på Helgeland, døpt 7. okt. i Hole (faddere: mad. Marie Fougner, jomfr. Iversen, jomfru Helle Haavind, procurat. T. Bye, procurat. Fougner, proprietær Borchgrevink), d. 1890 15. jan., Oslo, bgr. Sofienberg gravlund. Han gikk på Borger- og realskolen i Oslo, blev konfirmert i Hole få dager efter sin fars død og gikk 1846 på Ås landbruksskole, da hans mor giftet sig om igjen.

Ved skifte efter proprietær Johannes Bye, avsluttet 1847, overtok den 20 år gamle Thorvald Bye gården Helgeland, men uten all erfaring som han var, kunde han ikke klare det store gårdsbruk og solgte det 1852, skjøte tingl. 1853 11. nov., til zahlkasserer D. Dietrichson for 12 500 spd. Derpå forpaktet han Rytteråker gård i Hole. Ved skjøte, tingl. 1855 6. juli, kjøpte han br.nr. 2 på søndre Stovi i V. Bærum av Martin Berger. Her bodde han noen år som nygift, men lot derpå gården drives av en husmann mens han selv i 1861 forpaktet sin svigermors gård Vik i Hole. Tidligere var Sundvollen eneste gjestgiveri og tilsigelsesstasjon i Hole, men under den voksende trafikk fra Hadelands glassverk opstod krav om flere stasjoner, og to nye var i 1858 blitt opprettet på Homledal og Vik, mens Sundvollen blev nedlagt. I 1866 overtok Byes svoger Vik; Bye flyttet som stasjonsholder til Homledal, og i 1871 tok han selv driften av sin eiendoms-gård Stovi ved Stovivannet i Bærum, men måtte 1877 26. feb. som invalid av gikt selge gården til Anton Andreassen. Han leide sig inn på Hamang i Sandvika og flyttet snart til Oslo. Bye førte dagbok, den handlet mest om vær og vekst. Hans foto er tatt inn i A. Lagesen: Ringerikske slekter I, 35.

G. 1856 11. feb., Asker, med *Maren «Lovise» Wiig*, f. 1834 10. jan. på Vik gård, døpt 31. mars, Hole, d. 1914 12. jan. på Vestli i Asker hos sønnen, overkonduktør Bye, bgr., Sofienberg gravlund, Oslo, datter av gårdbruker Iver Christoffersen Wiig, døpt 1775 5. søndag i faste, Hole, d. 1851 5. okt. på Vik, bgr. 16. okt., g. 2. 1830 16. nov., Hole, med Siri Nilsdatter Gjesvold, «22 aar gl.». Den eneste av dette navn man kan finne i Hole kirkebok, var døpt 1796, 24. søndag i Trinitatis, men da det påståes at Siri var meget ung ved sitt giftermål, må hennes dåp være glemt ført inn i kirkeboken eller hun er født et annet sted. Hun døde 1873 5. mai på Vik, bgr. 15. mai, Hole.

Lovise Wiig bodde en tid hos sin svigermor for å lære husholdning. — 7 barn, k 1—k 7.

Wiig fra gården nedre Vik i Hole, kjøpt 1756 av Lovise Wiigs oldefar Iver Jakobsen Wiig. Gården var i slektens eie til 1908. — A. Lagesen: Ringerikske slekter I, Oslo 1927.

Gjesvold, Siri, stammer fra Tollef Olsen, f. 1638, d. 1719, opsitter på nordre Gjesval i Hole, en gård som Tollef kjøpte 1712 og som siden uavbrutt har tilhørt slekten. — A. Lagesen: Ringerikske slekter I.

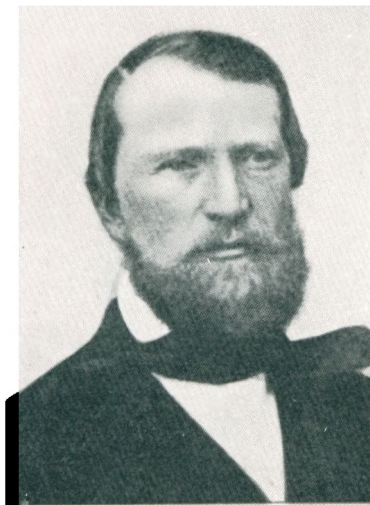
k I *Iver Johannes Bye*, f. og d. som liten på Stovi i Bærum.

Karen Bye f. Fougner.

k 2

k 3

Gårdbruker Thv. Bye.

Herman Bye, f. og d. som liten på Stovi i Bærum.

Iver «Johannes» Bye, overkonduktør, f. 1862 2. mai på Vik, Hole, d. 1927 26. juni på Vestli, Asker, bgr. 1. juli, Vestre gravlund ved Oslo. Han gikk på skole i Asker og fikk ansettelse ved jernbanen hvor han blev konduktør 1882 15. jan. og overkonduktør 1891 13. okt. Bye tjenstgjorde som togfører vesentlig i lokalruten Oslo—Asker og tok avskjed 1921 på grunn av svekket helbred (gikt). Han var uteksaminert underoffiser ved Jegerkorpset. På en parsell som han kjøpte av Asker gård ca. 1895 bygde han hus og kalte eiendommen Vestli.

Fra nekrolog med foto i «Togføreren» nr. 14/1927 hitsettes: «Overkonduktør Bye der var en sjelden vennsæl og omgjengelig mann, hørte til de stille i samfundet, alltid glad og fornøiet og oplagt til en lun og godslig spøk. Sitt arbeid utførte han yderst samvittighetsfullt og som arbeidskamerat var han aldeles enestående.»

G. 1886 5. jan., Norderhov kirke, med *Johanne Jensen Thoen*, f. 1863 3. jan. på Tollefsløkken i Haug, Ringerike, d. 1931 3. mars, Stokke, Arendal sogn, hos sin yngste datter, bgr. Vestre gravlund ved Oslo, datter av gårdbruker Kristian Jensen Thoen, f. 1833 27. sept. på Tollefsløkken, d. 1909 17. juni hos en slektning i Folefoss, bgr. Haug kirkegård, Ringerike, g. med Anne Olsdatter Askeie, f. 1830 23. juni, d. 1904 1. mai på Thoen gård, bgr. Haug kirkegård. — 5 barn, 1 I—1 5.

Thoen nedre, på Ringerike blev 1870 kjøpt av Kristian Jensen fra Tollefsløkken under nordre Sætrang. Han drev gården til 1907 og solgte den fordi sønner og svigersønner alle hadde sitt yrke. — A. Lagesen: Ringerikske slekter II.

l I *Thorvald Bye*, lokomotivfører, f. 1887 13. jan., Oslo. Etter avsluttet skolegang begynte han som pussar ved jernbanen, studerte maskiner praktisk ved arbeid på verksted, var stasjonsbetjent 1914, blev fyrbøter og lokomotivfører og fører nu den elektriske bane til Drammen.

G. 1914 26. sept., Oslo, med «*Margit» Kristine Halvorsen*, f. 1888 16. juli, Oslo, datter av forgyller ved Blomqvist Kunsthandel, Bernt Halvorsen, f. 1863 25. jan., Kongsvinger, d. 1937 14. okt., Oslo, g. 1887 11. juni, Skedsmo, med Anne Karine Andreasdatter, f. 1862 4. juni, Skedsmo, d. 1902, Oslo. — 1 barn, m I.

Halvorsen, familien er fra Lerrud gård ved Kongsvinger. Forgyller Halvorsens far Halvor Bredesen Lerrud utvandret til Amerika hvor han blev farmer, g. med en datter på Fosseid gård i Solør.

Andreasdatter, Anne Karines foreldre var jordbruker Andreas Nielsen og hustru Kristine Pedersdatter som eide Evensrud gård i Skedsmo.

m I «*Bjarne» Ingolf Bye*, f. 1915 5. april, Oslo. Han tok middelskoleeksamen 1932, kommunal handelsskoleeksamen 1933 og blev s. å. ansatt ved Den Norske Konfeksjonær, Welhavens gate 1, Oslo.

l 2 *Knut Borge Bye*, f. 1889, Oslo, d. 16 uker gammel.

l 3 *Borge Bye*, jernbanekonduktør, f. 1891 2. feb., Oslo. Han gikk en tid på Qvams skole i Oslo, men hadde ingen lese lyst og begynte ved jernbanen 1907. Etter et Amerikaophold 1910—13 fikk han 1. okt. sistnevnte år ansettelse som stasjonsbetjent, blev fyrbøter 1914 og konduktør 1917 1. sept. Han tjenstgjør i Drammens distrikt og har de senere år fulgt nattoget Oslo—Kragerø.

G. 1914, Asker, med *Othilie Jordan*, f. 1891 11. okt., Asker, datter av kontraktør Jordan Andersen, f. 1843, Värmland, d. 1894 31. okt., Asker, g. med Karen Emilie Hansen, f. 1850 25. sept. på Perselengen, Fjellstrand, Nesodden, d. 1934 28. mars, bgr. i sin manns gravsted i Asker. — 1 barn, m 1:

Overkonduktør Joh. Bye.

m 1 *Borghild Bye*, f. 1914 14. sept.

l 4 *Kristian Bye*, f. 1892 29. april, Oslo, d. 1930 12. juli, San Francisco. Han utvandret 1910 til Amerika sammen med broren Borge, var gruvarbeider og i de senere år fisker på Californiakysten. 2 ganger var han hjemme på besøk. Han døde av lungebetendelse.

l 5 *Ragnhild Bye*, f. 1897 15. okt. på Vestli, Asker. Hun tok middelskoleeksamen ved Haltings skole i Oslo 1915, gjennomgikk Holmestrand lærerskole 1916—19 og blev 20. okt. sistnevnte år ansatt ved Elverhøi skole i Stokke, Vestfold, hvor hun bor.

k 4 «Karen» *Sofie Bye*, f. 1864 5. april på Vik, Hole, d. 1894 28. sept., Oslo, bgr. Sofienberg gravlund.

G. 1889 2. april, Oslo, med «Walhardt» *Wilhelm Holm*, malermester, f. 1851 3. april i Drøbak, d. 1920 1. sept. i Aker, sønn av snekker Johan Ferdinand Holm, f. 1822 7. mars i Halden, d. ca. 1890 i Oslo, g. 1848 23. sept. på Smedbøl i Ås (forlov. Haagen Smedbøl og August Holm) med Mathea Larsdatter, f. 1822, datter av Lars Larsen.

Holm, tidligst kjente mann av slekten var Jørgen Früdenlund Holm, f. 1792 i Tyskland, d. 1849 21. feb., Halden, hvor han i 1819 blev organist efter Niels Skotvedt med privilegium og offisiell titel av stadsmusikanter. Familietradisjonen sier at han som vandrende musikus var kommet fra Tyskland til Norge. 1833 klager han over at noen tar musikanter til ball uten å henvende sig til ham (Fredrikshald bybok I, 273). Han var g. med Johanne Sophie Ibsen. Det er mulig at hun hører til den i Morgenbladet nr. 198/1936 efter Bergens Tidende omtalte «Henrik Ibsens slekt» (Gustav Johnsen), men det kan foreløpig ikke påvises. Sønnen Johan Ferdinand Holm begynte å studere, men gikk over til håndverk og endte som meget dyktig møbelsnekker i baker Günthers gamle gård i Kirkegaten.

Smedbøl, stor gård i Ås, hvor snekker Holm var i arbeid hos gårdbruker Smedbøl da han blev forlovet og gift med en slektning av Smedbøls hustru, som var fra Våler. (Meddelt sept. 1937 av Smedbøls datter fru Westland i Drøbak).

Malermester Holm var i senere år bosatt på Grorud, hvor han hadde meget arbeid.

Overkonduktør Joh. Bye og hustrus gravsted.

Han giftet sig 1. gang 1875 med Thora Thommesen og hadde flere barn. I siste ekteskap var det 4 barn, bare ett, 14, blev voksen:

«Signe» Marie Lovise Holm, f. 1892 30. mars, Oslo, hvor hun startet en frisersalong.

G. 1923 17. feb., Oslo, med «Bjarne» Trygve Arnes, f. 1897 4. okt. der. Han blev utdannet som hovsmed i sin fars smie, men efter at hestekjøretøiet måtte vike for motorvognen har han dels vært chauffør og

dels har han av helbredshensyn drevet med finere smiarbeid. — 2 barn, m 1—m. 2:

m 1 *Etta Signora Arnes*, f. 1923, Oslo.

m 2 *Walhardt Wilhelm Trygve Arnes*, f. 1924, Oslo.

k 5 *Herman Bye*, lagermann, f. 1869 14. feb. på Homledal i Hole. Han gikk først på skole på Asker seminar, senere i Oslo og til sist på Ringerikes middelskole 1882—83. Siste-nevnte år blev han konfirmert i Hole, hvor han en tid var hos morbroren på Vik. Derpå blev han utdannet som forretningsmann hos landhandler Maristuen på Filefjell og siden i forskjellige kolonialfirmaer i Oslo. Sin egen kolonialforretning på Grünerløkken opgav han 1908 og blev lagermann hos Siemens-Schuckert. Her opsa han sin stilling 1919 og fikk ansettelse på lageret hos Freia Chocolate Fabrik A S, hvor han fremdeles er.

G. 1898 i Paulus kirke, Oslo, med «Agnes» Mathilde Hansen, f. 1864 10. juni, Grønland i Oslo, datter av rørleggerformann ved Gassverket i 42 år Andreas Hansen, f. 1838 31. okt., d. juli 1905, Oslo, g. 1. med Karen Svendsen. — 1 barn, 11:

l 1 *Ragnhild Bye*, f. 1898 23. sept., Ormøen.

G. 1926 2. okt. i Paulus kirke, Oslo, med «Ewald» Mathias Lambech, postassistent, f. 1896 12. okt., Moss, sønn av bakermester Hans Lambech, f. 1859 13. april, Hobro, Danmark, d. 1932 29. feb., Oslo, g. 1892 22. okt., Arendal, med Thora Kristine Feiring, f. 1864 9. mai, Lillehammer, som enke bosatt i Oslo.

Lambech, familien stammer fra bygmester i Hobro, Jylland, Hans Truelsen Lambech, f. 1823 7. april der, d. 1892 der, g. 1854, Randers, med Johanne Olsen, f. 1833 11. mars der, d. 1903, Hobro. Bygmester Lambech deltok i krigen 1864 og blev Dannebrogsmann. Fra innkvarteringen i Sønderjylland mintes han med gremmelse hvordan soldatene på grunn av trang plass opbevarte sine sabler i halmtakene og på den måte odela adskillig for bøndene. Hans sønn Hans utvandret til Norge.

Feiring, tidligst kjente er sersjant Christen Feiring hvis sønn var murmester i Lillehammer, «Mathias» Anstenius Christensen Feiring, f. 1827 27. sept., d. 1911, Lillehammer, g. 1852 der med Marthe Hansdatter, f. 1816 21. feb. på Prestegårdshagen, Fåberg, d. 1903, Lillehammer.

Ewald Lambech tok middelskoleeksamen 1919 efter å ha vært ansatt i postetaten siden 1915 15. mai. Han er nu reisende assistent mellom Ed og Oslo. — 2 barn, m 1—m 2:

m 1 *Finn Lambech*, f. 1929 7. april, Oslo.

m 2 *Tore Lambech*, f. 1932 16. nov., Oslo.

k 6 *Maren «Borghild» Bye*, f. 1872 12. juni på Stovi i Bærum. Hun er opkalt efter sin fars faster Maren Pauline Borchgrevink og sin fars moster Anna Borgine Wardrum f. Fougner, idet Borgine blev forandret til Borghild. Fru Borghild Dahl har vernet om slektstradisjoner og -silhouetter.

G. 1896 17. aug., Oslo, med *Brede Dahl*, kontorist, f. 1869 20. april, Nittedal, sønn av gårdbruker Gulbrand Nielsen Dahl, f. 1821 27. april på vestre Dahl i Nittedal, d. 1906 der, g. 1846 25. nov. med Karen Hansdatter Rustad, f. 1827 3. juni på Rustad gård, Østre Aker, d. 1913, okt. på Dahl i Nittedal.

Dahl, nu 5 gårder ved Nittedal kirke. Udelt tilhørte gården i slutten av 1700-årene Christoffer Dahl hvis sønn Nils Christoffersen Dahl var farfar til Brede Dahl.

Rustad, gård i Østre Aker hvor gårdbruker Hans Rustad bodde i 1820-årene. Han er opgitt f. 1804 og døde 1883 på Slattum gård i Nittedal hvorhen han flyttet som skogsfullmektig for Gunerius Petersen. Hans Rustad var g. med Ager Wilhelmsen, 1802—81.

Brede Dahl blev 1905 ansatt i auksjonsfirmaet Nordbø & Aas i Oslo, og er nu kontorist der. I 1925 kjøpte han sommersted på mellom Nes ved Neselven i Asker. — 4 barn, l 1—l 4:

l 1 «*Kristian» Gunnar Dahl*, maskinmester, f. 1897 7. april, Oslo. Efter middelskoleeksamen gjennomgikk han Maskinistskolen og et elektrisk kurs og er siden omkring 1918 maskinmester hos Fred. Olsen & Co., Oslo. Han eier og bebor Skogheim i Asker.

G. 1922 25. des., Oslo, med «*Hilda» Alise Dahler*, f. 1894 15. nov. på Dahler gård, Stokke, hjemmedøpt samme dag, stadfestet å være døpt 25. nov. s. å. i Arendal kirke av Stokke, datter av stuert og gårdbruker Severin Hansen på Dahler, f. 1851 2. des., Ramnes, g. 1876 1. des., Stokke, med Caroline Olea Fredriksdatter, f. 1853 28. jan. på Gjertsø gård, Stokke, døpt 20. feb. s. å. — 4 barn, m 1—m 4.

Dahler, Caroline Oleas foreldre var gårdbruker Fredrik Hansen på Gjertsø og hustru Maren Andrea Abrahamsdatter. De kjøpte senere Dahler som svigersønnen og datteren overtok.

Hansen, Severin, blev konfirmert i Ramnes 1866 30. sept. som sønn av Hans Hansen i Ramnes og Olea Knudsdatter.

m 1 *Solveig Dahl*, f. 1923 26. aug., Sem.

m 2 *Gunnar Borge Dahl*, f. 1926 27. jan., Asker.

m 3 *Fridtjof Trygve Dahl*, f. 1927 11. mars, Asker.

m 4 *Karen Borghild Dahl*, f. 1931 12. okt., Asker.

l 2 *Rolf Dahl*, chauffør, f. 1898 7. nov., Oslo. Etter middelskoleeksamen begynte han på kontor, men forlot etter eget ønske det stillesittende inneliv og blev chauffør. Han er nu ansatt ved Schous Bryggeri A/S.

G. 1923, Oslo, med *Olaug «Elfrida» Eriksen*, f. 1899 7. juli der, datter av rørleggermester *Gustav Eriksen*, f. 1877 9. des. der, g. der med *Karen «Sofie» Kaspersen*, f. 1877 21. des., begge av svensk ætt. — 1 barn, m 1:

m 1 *Berit Sofie Dahl*, f. 1923 20. des., Oslo.

l 3 *Reidar Dahl*, assurandør, f. 1901 27. aug., Oslo. Han blev etter middelskoleeksamen ansatt i *Sørensen & Co.s* garn- og trikotageforretning i Oslo, aug. 1916. Under sitt arbeid her tok han *Treiders* handelsskoleeksamen 1919, dispasjøreksamen 1928 og artium 1932.

l 4 *Trygve Dahl*, kontorist, f. 1906 14. feb., Oslo. Han har middelskoleeksamen og handelskoleeksamen og er ansatt i skibsrederfirmaet *Winge & Co.*, Oslo.

k 7 *Signe Marie Bye*, f. 1875 12. mars, Stovi, Vestre Bærum, d. 2 år gammel.

j 2 «*Johanne» Marie Sophie Bye*, f. 1830 12. april på Helgeland, døpt 23. juli i Hole kirke (faddere: madame K. Bye, jomfrue Ovidia Fougner, procurat. Fougner, propriet. Fougner, propriet. Joh. Bye), d. 1906 16. sept., Oslo. Hun var overmåte dyktig og utrettelig med sine hender, og da hennes mor slo sig ned i Oslo efter at Helgeland var solgt, drev hun industriforretning i morens hus, nu St. Olavs gate 25, og broderte bl. a. krone på tøy til Slottet. Hun var kjekk og stolt og en dyktig rytterske. En av hennes kjæreste minner var en hending fra ungdomsdagene. Hun hadde hørt at kong Karl XV på en reise skulde stanse på Sundvollen, og for å få se kongen sadlet hun sin hest og kom ridende inn på tunet just som kongen stod i svalen. Han trådte til og gav henne med noen vennlige ord hånden da hun hoppet av. Det rørte hennes hjerte så hun aldri glemte episoden.

En tid bodde hun med sin mor i Bærum og holdt privat håndgjerningsskole. I 1870-årene flyttet hun tilbake til Oslo og hadde pensjonat der. Hennes bror *Munthe Bye* bodde hos henne efter å ha tatt avskjed. Da hun døde hadde hun testamentarisk bestemt at hennes og brorens gravsted på Nordre gravlund skulde festes for 100 år.

j 3 *Christopher «Munthe» Bye*, legat- og waisenhusforstander, f. 1831 13. okt. på Helgeland, døpt 1832 1. jan. i Hole og opkalt efter sin moster *Anna Borgine Fougner*s mann landhandler *Christopher Munthe Wardrum* (faddere: mad. *Anna Borgine Wardrum*, fru *Lise Fougner*, jomfr. *Ingeb. Theodora Iversen*, løitn. *Seip* og hr. proprietæren *Joh. Bye*), d. 1900 8. des., Oslo. Han gikk på Borger- og realskolen der og må ha hatt videre utdannelse uten at man vet hvori den bestod. Han skal ha bodd en tid i Eiker. I Asker kjøpte han 1855 13. april gården *Hvalstad* som han solgte 1870 18. nov. til *Martin Danielsen* før *Vestbanen* kom og delte gården tvers over. På et av disse steder skal han ha vært fattigforstander. Senere flyttet han til *Trondheim*, hvor han også blev fattigforstander og hvor

han i 1894 valgtes til forstander for de Angellske stiftelser og for Waisenhuset vest for Domkirken, opført 1771 for Angellske midler og fra 1862 benyttet som folkeskole. I Byes tid gjennomgikk komplekset en restaurering som på en uheldig måte sies å ha endret bygningens ytre, men Byes protest mot den nye stil blev ikke hørt. 1899 søkte han avskjed på grunn av sykelighet og av slo pensjon, da han mente å eie nok til livnæring. Han døde kort efter en operasjon og er omtalt i Magnus Lie: Waisenhusstiftelsen i Trondheim. Trondheim 1935, 313.

Forstander Chr. Munthe Bye.

4 *Maren «Gabrielle» Bye*, f. 1832 6. des. på Helgeland, døpt 1833 5. april i Hole (faddere: fru Anne Cathrine Seip, jomfru Anne Juul, hr. pastor Henrik Støren, hr. kondeuctor H. Braag, hr. handelsfuldmægtig Edvard Andreas Fougner), d. 1910 4. nov., Biri.

G. 1859 9. aug., Trefoldighets kirke, Oslo (lyst 1859 24. juli, forlovere var o.r.sakfører O. S. Arnesen og kjøpmann Chr. Moe, begge av Oslo) med *Johan Pedersen Lie*, bakermester, f. 1835 5. mars på Gjøvikengen gård, Vardal, d. 1901 26. nov., Biri, sønn av landhandler på Gjøvikengen Peder Jacobsen Lie, f. 1800 22. juli på Lie gård, Nes, Hedmark, d. 1868 24. aug., Gjøvik, g. 1832 med «Sophie» Jeanette Sørensen, f. 1813 10 juli, Vardal, d. 1874 12. des., bgr. 18. des., Gjøvik.

Lie, opprinnelig en eiendom som hørte til den adelige sædegård Tjerne gods i Ringsaker og som regel bygslet av 2 opsittere. I 1714 fikk hver av opsitterne kjøpt sin del i nedre og øvre Lie og det er efter leilendingevesenets uskrevne odelslov sannsynlig at det er deres forfedre som har drevet gården før dem, dens historie kan følges tilbake til 1528.

Øvre Lie kjøptes av opsitteren Jacob Andersen d. e. og er fremdeles i slektens besiddelse. Sønnen Anders Jacobsen d. e. kjøpte gården 1751. Sønnen

Jacob Andersen d. y. kjøpte øvre Lie 1783. Sønnen

Anders Jacobsen d. y. kjøpte Lie 1825. Undtratt var gårdparten Vikhagen som hans 4 yngre brødre fikk. Av disse blev Peder Jacobsen Lie landhandler på Gjøvikengen i Vardal. (Meddelt 1936 28. april av gårdbruker Bjarne Dehli, Helgeby gård, Nes, Hedmark.)

Landhandler Lie hadde 13 barn, et av dem var Petra Lie, f. 1848 11. april, Vardal, d. 1907 20. nov., Oslo, bgr. i diakonissenes begravelseplass på Nordre gravlund ved Oslo. Hun var Norges første kvinnelige tannlæge, hvis interessante historie er fortalt i Marie Høegh og Fredrikke Mørch: Norske kvinder, Kra. 1914, og hvis vennskap med diakonisseanstaltens første forstanderinne Kathinka Guldberg forårsaket hennes store gave til Diakonissehuset. I Aftenposten nr. 697/1907 omtaltes hennes begravelse og at det blev nedlagt kranser på båren fra Diakonisseanstalten, Kathinka Guldbergs barnehjem, Norske kvinners nasjonalråd, Kathinka Guldbergs gamlehjem og fra Børnenes forening til dyrenes beskyttelse m. fl.

Sørensen fra Sæther gård i Vardal. Sophie Sørensen var datter av forvalter ved de Collettske skoger i Vardal Engebret Sørensen, g. ca. 1817 med Gunhild Maria Bjøvrstad, f. 1792 7. jan., Fredrikstad, d. 1875 30. mars, Gjøvik (datter av Kittel Olsen Bjøvrstad og hustru Gunhild Marie).

Johan Lie drev i mange år eget bakeri i Lillehammer. Senere flyttet han det til Biri stasjonsområde, hvor han hadde bolig og bakeri i sin villa Altona. — I barn, k I:

Fot. Schröder, Trondheim.

Waisenhuset i Trondheim 1935.

k I *Katrine (Trine) Gunhilde Sofie Lie*, f. 1860 4. des., Lillehammer. Hun fortsatte bakeriet etter sin far, bor fremdeles i Biri og er den siste ætling av landhandler Peder Jacobsen Lies 13 barn.

G. 1915 1. okt., Sagene i Oslo (hvor hun for anledningen var gjest hos farbroren Søren Lie) med *Albert Laurits Fogh*, styrmann, f. 1853 21. jan., Vardal, d. 1928 8. juli, Biri, sønn av hanskemaker på Gjøvik Hans Christian Nissen Fogh, f. ca. 1828, Kjøbenhavn — han var 21 år ved sitt bryllup — g. 1850 28. feb., Vardal, med «Pige Carrine Dorthea Hennig», f. 1826 19. feb. på Rambækmoen, Vardal, døpt 27. mars s. å. i Hunds kirke der.

Fogh, hanskemaker, var sønn av Hans Christian Nissen i Kjøbenhavn. (Meddelt 1937 29. sept. av L. Midthaug, Statsarkivet, Hamar.)

Hennig, tidligst kjent av dette navn er chirurgus, senere borgermester i Tyskland, Friderich Gotthelf Hennig, g. med Susanna Elisabeth Nauglein(?). Deres sønn var bataljonskirurg ved Sonnenfjelske dragonregiment i Norge, Carl Erenfried Hennig, f. 1764 27. sept. i Tyskland, d. 1818 7. feb. i Biri, dødsfallet bekjentgjort av enken og barn i Den norske Rigstidende, g. ca. 1793 med Maria Friderikka Kauffeldt, døpt 1769 4. sept., Biri, d. 1827 8. juni (datter av Bernt Kauffeldt og hustru Dorthea Elisabeth. — F. Kiær: Norges læger 1800—1871, Chra. 1873). En formodet sønn av disse, garver Casper Hennig, og hustru Anne på Rambækmoen, Vardal, var Karen Dorthea (Thea) Hennigs foreldre.

Fogh gikk til sjøs i utenriksfart straks etter sin konfirmasjon, tok styrmannseksamen i Arendal 1882 4. mars og skippereksamen i England, hvor han bodde noen år etter å ha sluttet sjøen. Han var enkemann da han blev gift med Trine Lie og er nevnt som en god og religiøs innstilt natur.

B.

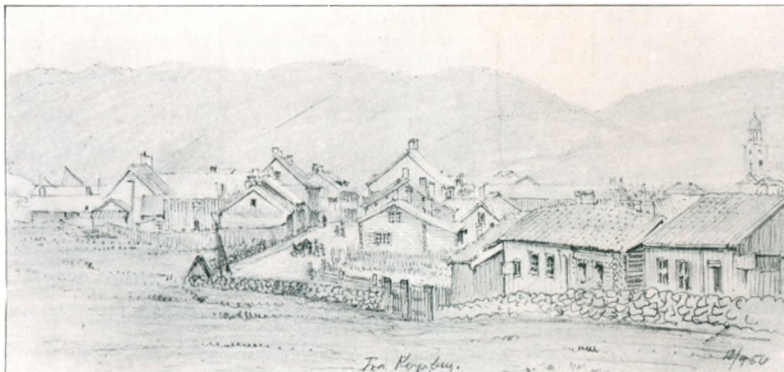
f 5 *Rasmus Jørgensen Tanberg*, f. 1663 på østre Tanberg som yngste sønn av opsitteren Jørgen Erichsen, side 10. Han formodes å ha hatt sitt yrke ved sagbruk eller jernverk siden han og efterslekten har beholdt Tanberg-navnet uten å ha bodd på gården, og å være død før eldste bevarte kirkebok i hans opholdssted begynner. Man tør gå ut fra at han har hatt iallfall 2 sønner: nedenevnte g 1, Ole Tanberg og g 2, Christian Tanberg, side 300. Begges fødsel har vært søkt forgjeves en mengde steder og kan ha inntruffet før de opbevarte kirkebøkers tid i angjeldende sogn.

Stiger i bergmannsdrakt.

g I *Ole Tanberg*, d. mellom 1724 og 1727. Sønnen Rasmus Olsen Tanberg er f. 1724 og dennes halvbror Torkel Christensen Tanberg eller Lie er f. 1729. Hustruen het formentlig Berthe Maria. En sønn kjennes:

h I *Rasmus Olsen Tanberg*, obseer ved Kongsberg sølvverk, f. 1724 på «Ringeriget» efter Kongsberg sølvverksmanntall 1765, men er ikke funnet der, bgr. 1796 30. juli, Kongsberg. Han er i slektsbokens utgave av 1909 feilaktig kalt *Rasmus Christensen Tanberg*, fordi han aldri var funnet med tilføid farsnavn, men nevnt som bror av Torkel Christensen Tanberg eller Lie. Denne har imidlertid vært hans halvbror, for ved tvillingene Ole og Berthe Marias dåp i Hedenstad av Sandsvær 1759 står faren i kirkeboken under fullt navn: *Rasmus Olsen Tanberg* og ved sønnen Peders dåp i 1761 «*Rasmus Ols. Tamberg*». I 1754 bodde han som sersjant i Hedenstad og blev 1758 ansatt ved Kongsberg sølvverk. Han flyttet 1764 til en liten plass på gården «Behlgen». Året efter nevnes han i sølvverkets manntallslisters side 204—05 som «Anskydseren i 1. revier». (Anskydseren eller skeideren hugget malmen vekk fra den

Fra Sandsværmoen, Kongsberg.

Tegnet av I. N. Pram.

stein som var brutt og som blev liggende igjen og dannet «berghaller» i graven, mens malmen blev lempet op i dagen. Disse og senere opplysninger om dengang gjengse bergverkstekniske betegnelser er gitt av bergingeniør R. Støren på Kongsberg.)

«En av mine Erindringer fra den Tid er at jeg så Bjergfolkene (Grubearbeiderne) komme hjem fra Gruberne til deres Juleferie; de kom i Procession i deres sorte Arbeidsdragt med deres Skjødskind og Hakker og med brændende Fakler i Hænderne; det var et langt Tog, vi så dem fra vore Vinduer drage forbi paa den anden Side av Laagen og kunde godt høre deres lystige Bjergmandssang, der af og til afbrødes med et kraftigt «glück auf», idet de svingede Faklerne.» (Gustava Kielland: Erindringer fra mit Liv s. 7. Chra. 1882.)

Ved skjøte av 1769 29. juli kjøpte obseer Rasmus Tanberg av borger og handelsmann Christopher Gartner for 335 rd. en gård på Kongsberg, beliggende mellom mesterskomaker Anders Steenbergs på nordre og avgangne bergmester Greens huser på søndre side: Korpemoen nr. 499. På kjøpet blev han skyldig 100 rd. og pantsatte derfor sin nyerhvervede eiendom til handelsmann Gartner mot 4 % lovlig rente; obligasjonen blev senere avlyst.

Gressløkke til ku måtte en familieforsørger helst skaffe sig, og ved skjøte av 1774 24. des. kjøpte R. Tanberg av bergarbeider ved verket Søren Torstensen Møller en løkke beliggende på Kongens grunn mellom hr. bergmester Johan Werner Usler og klokker Scheens gressløkker på bergstaden. Hertil lånte han 150 rd. i Kongsberg skolekasse (kongelig reskript av 1774 3. nov., lånet bekreftet 1775 28. des.) og utstedte en 1. og eneste obligasjon, tingl. 1776 21. sept., til skolekassen, hvorved han til betryggelse for kassen pantsatte sitt eiende og iboende hus og gård med mur- og nagelfaste innretninger. Lånet blev bekreftet ved kongelig reskript av 1793 30. aug. og obligasjonen innløst av hans sønn Ole og avlyst 1798 5. mai; alt noen måneder før farens død hadde Ole kjøpt gården på Korpemoen. Ved denne anledning må Rasmus Tanberg

allerede ha vært syk, for hans navn er skrevet med «p. p.»; ved andre høve har han tydelig og pent satt underskriften selv. Han døde som pensjonert obseer ved sølvverket.

G. 1754 25. mai i Hedenstad efter 22. feb. å være troløvet i Eiker med *Anne Margrethe Frantz datter*, døpt Dom. 1. advent 1732, Eiker (faddere: Jens Klingsborg, mad. Klingsborg, Karen Pedersd.; vagtmester Varg, Hans Temte, Elen Runtom), bgr. 1791 30. april, Kongsberg, datter av løytnant Frantz Mathisen i Hokksund, hvor det dengang var ekserserplass, og hustru Marthe Ols-

Nygaten 12, Oslo

Aftenp. nr. 324/1934.

datter, efter hvem skifte holdtes der 1771 5. okt. — 11 barn, i 1—11; bare 3 har efterslekt: i 2, oberstiger Frantz Tandberg; i 3, schachthauer Ole Tandberg og i 11, kjøpmann Peder Tandberg.

Mathisen, om familien vites ikke mer enn at løyntantens bror, Mathias Mathisen, i årene 1754—73 var bruker av gården Sundland i Strømsgodset og g. med Dorthe Justsdatter. (Meddelt 1936 4. sept. av overkonduktor Thorleif Hernes, Drammen.)

i 1 *Christen Tandberg* døpt «Dom. 3. s. Trin.» 1755, Hedenstad (faddere: mad. Højer, Anne Dorthe Zinkler, bergamtskriver Wildhagen, schichtmester Schatmann, Torkel Tanberg, Jon Hansen), død som barn.

i 2 *Frantz Rasmusen Tandberg*, oberstiger, døpt Dom. 4. Epith. 1757 3. feb., Hedenstad (faddere: Berthe K..berg, Marthe Frantzd.; Peder

Gårdsinteriør fra Nygaten 12, 1930.

Svends: K..berg, Tomas bager *ibid.*, Annun Ols:), bgr. 1812 8. mai, Kongsberg. Straks hans foreldre var flyttet til bergstaden begynte han, 7 år gammel, sitt arbeid ved verket antagelig som «Scheid-Junge», så kaltes de gutter som anvendtes ved slamvaskingen i pukkverkene, hvorav man i 1760—70-årene hadde fra 15—24, så å si ett ved hver gruve eller gruveverk i drift. I 1771 førtes han inn i manntallet som Scheid-Junger ved Hellig Trefoldigheds gruve og i 1797 som Schachtstiger — opsynsmann — ved Dronning Juliane Marias gruve, Julianehåb og Ulricha gruve og hadde «anfahret» : steget ned til arbeidsstedet i gruen i 33 år. Han hørte da til 3. reviers 2. klasse.

Ved skjøte av 1793 10. des. kjøpte han Sandsværmoen nr. 305 som etter 1801 fikk nytt nr. 271 og hvor han bodde til sin død. Huset blev i 1812 verdsatt til 1 000 rd. og dets løssøre til 669 rd. 50 sk. Dertil fikk han sig 1799 8. juni tilhjemlet en gressløkke ved Tanke-lien og ennu en løkke ved skjøte av 1802 20. juli. Da sølvverket blev midlertidig nedlagt 1805, hørte han som oberstiger ved Hans Sachsens gruve til 1. rangklasse med en lønn av 11 rbd. om måneden (verksåret var delt i 13 måneder). Han fikk avskjed som nr. 1090

av arbeiderne, men da verkets ledende søkte å skaffe de arbeidsløse annen beskjeftigelse, blev det ved reskript av 1805 10. juli gitt ham bevilling som «husnæringsholder» på Kongsberg, 3: det kunde i hans hus bakes, brennes og brygges med salg som formål.

Skifte efter ham holdtes 1812 2. juni og 26. nov. (Kongsberg skifteprotokoll nr. 16, 28 $\frac{1}{2}$ og 54). Proklama var innrykket i Christiania Intelligentsedler nr. 64/1812.

G. 1794 31. okt., Kongsberg (hjemmevidd som skikken var blandt mer velstående) med «Karen» Cathrine Bodin, døpt 1770 8. okt. der (faddere: hattemager Wærners Hustroe Maren Svendsd.; Anne Margrethe Andersd: Wølner, malere Johan Dideric V: Drammen, Søren Gleick Perug-Mager, malere Albrecht Lobeck, Jørgen Andreas: Wølner), d. 1852 25. jan. hos sin sønn på søndre Klommesten i Ås; datter av bokbinder Ole Bodin, opgitt f. ca. 1738 i Sverige, bgr. 1780 30. mai, Kongsberg, g. med Maria Elisabeth Hage som 1780 23. aug. averterte i Nordske Intelligenz-Sedler at hun har adskillige bøker å selge og anmoder publikum om å la bøker innbinde hos henne i Kristiania. — 6 barn, 3 sønner blev voksne, j 1, j 2, j 4:

j I «Hans» Michael Tandberg, kjøpmann, hjemmedåpen stadfestet 1795 18. sept., Kongsberg, opgitt d. ca. 1850, Aker. Ved farens død var han «conditionerende» hos kjøpmann Andreas Smith i Arendal. Han tok borgerskap som kjøpmann på Strømsø i Drammen 1816 10. okt., men blev med årene arbeidsudyktig som følge av sviktende syn. Hans Tandberg var gift med to søstre Friis, hvis dødsfall blev bekjentgjort i Drammens Tidende nr. 68/1820 og nr. 30/1823. Ingen efterslekt. — Otto Hjorth: Uddrag af dansk-norske slægter Friis, Kra. 1911.

j 2 Frantz «Rasmus» Frantzen Tandberg, proprietær, døpt 1798 13. juli, Kongsberg, d. 1878 2. okt., Oslo. Da hans kjøpmannskap i Halden ikke lønte sig, kjøpte hans bror A. M. Tandberg søndre Klommestein, gnr. 1 i Ås til ham ved skjøte dat. 1845 26. feb., tingl. 1. april. 1859 15. nov. videresolgte han gården til Henry Knudtson. Derpå bodde familien til leie i Oslo, således også i Nygaten 12 som Tandberg kjøpte av byggmester Lühr i 1870 og som blev familiens hjem til yngste datter Andrea døde 1935. Hun bestemte testamentarisk at familiens hushjelp i 42 år, Indiane (Ida) Jensen fra Eidsvoll, skulde bo i det urørte hjem til sin død, hvorefter hele boet tilfaller den katolsk-apostoliske menighet i Oslo. Dessverre kunde vannposten under trappen ikke komme med på interiøret. Den er i bruk den dag idag. En tegning av gårdsrummet Nygaten 12 er tatt inn i Arbeiderbladet nr. 59/1932.

G. 1829 12. april, Halden, med «Lorentze» Johanne Marie Henriksen Bendix, f. 1804 23. april der, d. 1883 27. juli, Oslo, datter av skibsfører Bendix Henriksen som døde tidlig; hun blev opdratt hos skibsreder Lund i Halden og gift fra hans hjem. — 8 barn, k 1—k 8, de arbeidsomme og dyktige døtre døde alle ugift: Hendriette, d. 1841, Halden, Mariane, d. 1921 19. mai, Oslo; Fredrikke, d. 1841, Halden; Hakon, omkom 1867 på sjøen; Henriette, d. 1916 21. mars, Oslo; Fredrikke, d. 1928 3. jan., Oslo; Andrea, d. 1935 4. april, Oslo, bgr. i familiens gravsted på Vår Frelses gravlund. En bror fortsatte slekten:

k 4 *Lauritz «Joachim» Tandberg*, los, f. 1836 19. sept., Halden, d. 1907 15. jan., Newchwang i Mandsjuria, hvor han sluttet som los 1905. I Akershus Amtstidende 1903 8. juli er inntatt: «Newchwang 1903 17. mai. Der bor en lods i Newchwang som heder Tandberg. Han har været her i Newchwang i 35 aar. Han kaldes ogsaa Sølvkongen, da han vist er den rigeste mand i N. Efter sigende eier han næsten halve byen.» Da hans hustru, kineserinnen *Ada Chow*, døde før Tandberg, fikk legalisert ekteskapet i Norge, har barna ikke kunnet opnå norsk statsborgerskap, men har fått engelsk. — 3 voksne barn, 1 1—1 3:

Los Joachim Tandberg.

l 1 «Francis» *Henrik Tandberg*, kjøpmann i Newchwang, hvor f. 1870 8. feb.; ugift.

l 2 *Emma Lauritza Tandberg*, f. 1874, Newchwang, d. 1926 13. april der.

G. 1902 6. jan. der, med *Charles (Chad) Hunt*, f. i Chesire, England, ansatt i engelsk tollvesen i Newchwang. — Flere barn, 2 lever, m 1—m 2:

m 1 «*Elisabeth*» *Dorothea Hunt*, f. 1902 14. des., Newchwang. Har opholdt sig en del i England og bor efter morens død hos sin morbror Frank Tandberg, Newchwang.

m 2 «*Percy*» *Lauritz Hunt*, prest, f. 1907 20. juni, England, gift engelsk og har barn.

l 3 «*Edwin*» *Anders Joseph Tandberg*, maskiningeniør i Newchwang, hvor f. april 1878, d. 1913 10. okt. der; ugift.

j 4 «*Andreas*» *Martinus Tandberg*, grosserer, f. 1804 5. mai, Kongsberg, d. 1864 11. nov. Bragernes, Drammen. Etter konfirmasjonen begynte han i senere børskommissær Henrik Blauenfeldts kjøpmannsforretning i Drammen, hvor Storgaten var byens rikeste forretningsstrøk med de fleste våningshus på opsjden, kramboder, sjøboder og brygger på nedsiden av gaten. Hos Blauenfeldt blev Tandberg til han ca. 1830 grunnla egen forretning i Storgaten med korn og kaffe en gros. Hans lyse forstand, rettsinn og ærlighet bragte ham hell, og ved dyktighet og økonomi arbeidet han sig frem blandt byens første forretningsmenn. Omkring 1840 begynte han tillike brennevinsbrenneri som han omla til destillasjon i 1853, samtidig med at han startet tobakkspinneri. 1845 12. mars skaffet han sig bedre forretningslokaler, idet han sammen med prokurator Middelfart kjøpte Øvre Storgate 18, gnr. 192, bnr. 153 a og c ved skjøte tingl. 13. mars; kjøpesummen var 1355 spd. Ti år etter kjøpte han av enkefru Middelfart prokuratorens halvpart for 1000 spd. ved skjøte av 1855 23. jan., tingl. 1856 5. juni. Hovedbygningen på eiendommen var i 1837 blitt flyttet dit fra Stenseth gård på Øvre Eiker og står der fremdeles. For øvrig var der kontorbygning og uthus.

Grosserer A. M. Tandberg.

Ved skjøte av 1855 22. okt., tingl. 1856 20. nov., overtok Tandberg av «Aktieselskapet af 12te aug. 1846» dettes brennevinbrenneri med inventar, fjøs og vannskur for 1500 spd. Under pengekrisen i Drammen 1857, vesentlig opstått ved at 7 store Hamburgerforretningshus hos hvem Drammens og Oslos handelsmenn hadde fått blankokreditt, innstilte sine betalinger, var Tandberg med på Drammens børs ved stiftelsen av handelsstandens garantiforening 5. des. s. å. og tegnet sig for 60 000 kroner av det hele beløp på vel 200 000 spd.

I 1858 8. nov. brente 7 eiendommer med tilhørende sjøboder fra Tandbergs gård i Storgaten til Konggaten, men Tandbergs hus og boder blev spart. Han fortsatte å sette sine penger i grunneiendommer og kjøpte Marius Holsts halvpart av Ø. Storgt. 21, bnr. 152 for 290 spd. og makeskiftet grunnstykket med Johannes Syvertsens annen halvpart ved skjøte tingl.

1861 29. april, så Tandberg fikk den sydøstre del. Også en del av Ø. Storgt. 20, gnr. 189, bnr. 150, kjøpte han for 700 spd. av N. Guldbrandsen ved skjøte av 1860 5. okt., tingl. 1861 28. jan. Dessuten skaffet han sig flere sjøboder. En rest av Tandberggårdens opprinnelige grunn, bnr. 153 b, tomten nedenfor Storgaten med sjøbod, kjøpte A. M. Tandbergs dødsbo av auksjonsforvalteren for 600 spd. ved skjøte av 1865 17. nov., tingl. 1866 30. aug. Til sommersted hadde Tandberg 1839 3. april kjøpt sin hustrus slektsgård Huseby i Lier med den gamle 2-etasjes hovedbygning fra siste halvdel av 1700-årene; den stod der ennu i 1923; 1842 3. nov., kjøpte han også Møisund, en parsell av Huseby; hele gården blev solgt av fru Jenny Hansen i Tyskland da hun hadde arvet den efter sin far.

A. M. Tandberg var overformyndet i Drammen 1942 1. jan.—1845 31. des. Han var med å stifte Drammens handelsforening 1847 1. mars og var en tid medlem av Drammens børs- og handelskomité. 1857 2. mai var han blandt innbyderne til stiftelse av brandforsikringsselskapet Norge og blev 15. mai s. å. selskapets representant.

Som Hurdals-Tandbergene var han hesteinteressert, især for travkjøring.

Tandberg hadde reist en del i utlandet. Således forteller senere grosserer I. A. Juel i noen dagboksopptegnelser at han 1838 4. juni på d. s Prins Carl fra

Antoinette Tandberg f. Faye.

Tandberggården, Øvre Storgt. 18, 1936.

Fot. Fotomagasinet, Drammen.

Holmestrand til Kjøbenhavn hadde hatt følge med grosserer Andreas Tofte med familie fra Oslo og dennes svoger kjøpmann A. M. Tandberg, som alle skulde til Hamburg. De passerte Horten, Moss, Vallø saltverk og stanset en dag i Göteborg. Videre så de Kullen, Helsingborg, Helsingør og Hveen med dens ruiner og reiste fra Kjøbenhavn med d/s Fredrik I, forbi Møen, Falster, Lolland og Langeland til Kiel, hvorhen de kom kl. 4 morgen den 9. juni. De fortsatte kl. 7 med postvogn over Neumünster, Kellinghusen og Pinneberg i Holstein til Hamburg med ankomst kl. 8 $\frac{1}{2}$ aften og middag underveis, hvortil Tandberg spanderte en flaske champagne. Under oppholdet i Hamburg var de flere ganger sammen i teatret. (Meddelt av avdøde o.r.sakfører A. Juel.)

For sin familie var Tandberg det gode forsyn. Hans eldste bror blev blind og underholdtes i senere år av ham, den annen sluttet sitt kjøpmannskap på Halden og Tandberg kjøpte gårdsbruk til ham som ikke var landbruksmessig utdannet, der trengtes ofte en håndsrekning. Han skal i det hele ha vist megen godhet mot ubemidlede.

Skiftet efter A. M. Tandberg blev opgjort 1867 30. april og 2. juli, avsluttet 1874 1. juni.

Kilder: Tord Pedersen: Drammen 1811—1911, Drammen 1911, passim. Drammens tekniske forenings jubileumsskrift 1880—1930, Drammen 1930. Opplysninger fra disponent Alf Tandberg.

G. I. 1829 10. des., Strømsø, Drammen, med *Christiane Søeberg*, f. 1800 9. feb., Bragernes, d. 1831 19. des., Strømsø, hos sine pleieførelde, konsul Jens Langes, 3 uker efter å ha fått en datter. Konsul Lange var gift med enke efter Christianes farbror Peder

Læge Theodor Kamstrup.

Søeberg og blev således innehaver av det store trelast-firma Peder Søeberg & Co. Hun var datter av skibsfører, kjøpmann Christen (Christian) Søeberg, døpt 1757 31. des., Bragernes, d. hos svigersønnen grosserer A. Tofte i Oslo, bgr. 1825 12. feb., g. 1797 10. feb., Bragernes med «Annichen» Mathea Westergaard, døpt 1772 17. juni der, bgr. 1820 23. mai der. — 2 barn i dette ekteskap, ingen barnebarn, se utg. av 1909.

Søeberg, Petter «Svendske», negosiant i Skien, flyttet 1733 til Kongsberg hvor bgr. 1734 24. april, g. med Elisabeth Michelsdatter Thune, d. 1740, Kongsberg, datter av sogneprest i Holla Michel Nielsen Thune og Dorthe Christensdatter Heide. — O. Heide Aas: Slekten Heide i 350 år. Tønsberg 1935.

Anders Søeberg, f. 1720 30. des., Skien, d. 1796 21. mai som kjøpmann på Bragernes, tok skipperborgerskap på Strømsø, 1751 21. des. G. 1748 10. des., Lier, med Aleth Maria Sahlgaard, døpt 1722 4. sept. Strømsø d. 1767 20. aug., Bragernes, datter av kjøpmann og skipper Hans Rasmusen Sahlgaard som forulykket med mann og mus 1739, og hustru Cathrine Lund,

d. 1743, Strømsø (fra o.r.sakfører A. Juels optegnelser, Drammens museum).

Christen Søeberg, g. med Annichen Westergaard, datter av Christian Westergaard.

Westergaard, Lars. Slekstradisjonen henlegger hans hjemstavn til Danmark. Det blev spurt efter ham i PHT 4, 6, 88, Kbh. 1903, men det kom intet svar. Han var far til kjøpmann på Stranden i Arendal Lars Larsen Westergaard, f. 1728, d. 1792 4. mai (den første av navnet i Arendal) og stamfar til skibsreder Arthur Westergaard i Oslo i hvis slektsoptegnelser han er nevnt som formentlig far også til Christian Westergaard (som døpte sin sønn Lars), f. ca. 1725, bgr. 1799 15. juli, Bragernes, g. 1766 9. juli, Hurum, med Christine Trulsdatter Tofte, f. 1741 der, bgr. 1773 11. aug., Bragernes, datter av Truls Christensen fra Holtnes gård i Hurum og Inger Madsdatter Tofte. — Oscar Alb. Johnsen: Hurum herred, Kra. 1903. Arthur Skjelderup: Christianiafamilien Meyer, Chra. 1920.

G. 2. 1833 9. aug., Bragernes, med *Antoinette (Netta) Mathilde Faye*, f. 1806 9. feb. der, d. 1859 23. sept. der, datter av skibsmegler, seilduksfabrikant Christopher Faye, f. 1772 16. april, Bragernes, d. 1825 1. des., Strømsø, g. 1. 1799 26. des., Bragernes, med «Maren» Mathea Borgen, f. 1780 16. nov. der, d. 1817 27. okt. der. — 3 barn, k 1—k 3.

Faye, stamblad 7 og side 48. *Borgen*, stamblad 7 og Inga Friis: Slægtstavle over familien Poulson, Kra. 1908, 22. H. P. B.: Borgens, en orientering, Oslo 1925. A. Lagesen: Ringerikske slekter I, 27 fig. O. Heide Aas: Slekten Heide.

k 3² «Maren» *Mathea Tandberg*, f. 1834 13. aug., Bragernes, d. 1926 22. jan., Oslo. Hun gikk til konfirmasjon hos sin morbror, den historiske forfatter prost Andreas Faye i Holt og fikk næring for sine sterke historiske interesser det år hun tilbragte i hans prestegård.

G. 1857 5. feb., Drammen, med *Erik «Theodor» Schjøth Kamstrup*, læge, brukseier, f. 1832 16. feb., Kragerø, d. 1906 25. april på Killingrud, Nedre Eiker; sønn av tollkasserer i Kragerø Hans Kamstrup, døpt 1788 30. mai, Stavanger, d. 1844 8. feb., Kragerø, g. 1826 29. aug., Fåberg, med «Erika» Petronelle Christophine Schjøth, f. 1805 31. mars, oppgitt Larvik, d. 1885 22. mai, Lillehammer.

Kamstrup-Schjøth, stamblad 8. Biografi i utgaven av 1909. Bergens hist. for. skrift nr. 1, 26.

Kilder: F. C. Kiær og I. Kobro: Norges læger I. Nils Johnsen: Nedre Eker. Kra. 1914, 32. Nekrolog i Aftenposten nr. 245/1906, Drammens Tidende nr. 113/1906.

Doktor Kamstrup og frue hadde 8 barn, 1 I—1 8:

- 1 I *Andreas Tandberg Kamstrup*, plantasjebestyrer, f. 1858 10. mai, Skien, d. 1890 11. feb., Sumatra. Han blev student fra Aars og Voss skole 1877, tok 2. eksamen 1878 og utvandret i begynnelsen av 1880-årene til Sumatra, hvorfra hans yngre bror, som hadde vært der noen år, skrev efter ham. Han blev bestyrer av plantasjen Helvetia Estate i Deli og døde av kolera efter tilbakekomsten fra et besøk i Norge. Foto i Studentene fra 1877.

G. 1885 16. mars, Singapore, med *Helga Malling*, f. 1860 (?), Oslo, datter av boktrykker og bokhandler der, Peter Tidemand Malling, f. 1807 20. nov., Strømsø, Drammen, d. 1878 19. april, Oslo, g. 3. 1856 23. des. med «Betsy» Wilhelmine Andrea Marie von Cappelen, f. 1828 16. aug., Vadsø, d. 1903 12. des., Oslo. Fru Helga Kamstrup blev 1899 gift med advokat Harald Rømcke i Oslo. Hun hadde i sitt 1. ekteskap 1 barn, m 1.

Malling, et dansk pastorat heter Beder-Malling. Slektens tidligst kjente i Norge var Rasmus Søffrensen Malling i Eidanger, 1663—1726. En etterkommer kjøpmann på Strømsø, Hans Malling, g. med Elisabeth Maria Tidemand, opførte omkring 1790 herskaphuset «Marienlyst» som nu er Drammens museum. Disses sønnesønn boktrykker Peter T. Malling blev g. 1. 1836 22. mai, Hole, Ringerike, med Ingeborg Theodora Iversen, søsterdatter av Maren Pauline Byes mann, side 192. Hans Malling var en av de 5 Drammensmenn som 1811 hver gav 10 000 rd. d. k. til norsk universitet. — Jens Bull: Optegnelser om Rasmus Søffrensen Malling og hans agnatiske descendenter. Chra. 1916 (maskinskrevet). Nicolai Tidemand: Stamtavle over familien Tidemand. Chra. 1881.

von Cappelen, Johan, hvis slekt visstnok er fra distriktet Kappelen i Würsten nær Bremen, blev i 1653 innkalt til Norge av Johan Krefting (stamblad 9) som selv var fra Bremen og som da var forvalter ved Eidsvoll med flere jernverk. Cappelen var 1662—65 forvalter ved Bærum jernverk og blev av stattholder Gyldenløve beskikket til foged over Lier i 1667. Det var hans sønn Johan von Cappelen d. y. som med sin hustru Maren Lemmich arvet østre Tanberg gård efter hennes stefar Lars Larsen Smith og solgte den til Anders Jørgensen Tanberg, side 11. — E. A. Thomle: Familien (von) Cappelen i Norge og Danmark. Chra. 1896. H. K. Steffens: Norske slægter I.

Maren Kamstrup f. Tandberg.

- m I *Betsy Kamstrup*, f. 1886 12. sept., Sumatra, d. nov. 1888 på hjemreise til Norge, bgr. Ceylon.

- 1 2 *Antoinette Kamstrup*, lærerinne, f. 1859 29. juni, Bratsberg amtssykehus i Skien. Hun leste med huslærer og guvernante på Killingrud; efter et års opphold i Tyskland gikk hun guvernanteklassen på Nissens skole i Oslo 1879—80, var selv et par år guvernante, op-

rettet derpå en liten privatskole i Oslo og blev 1893 lærerinne ved Vestheim gutteskole. Hun tok avskjed 1925. — Ved stiftelsen av «Høiere skolars landslærerindeforening» i 1900 blev hun straks foreningens sekretær og satt i bestyrelsen til 1915. (Høegh og Mørck: Norske kvinder, Kra. 1914.)

- 1 3 *Hans Tandberg Kamstrup*, plantasjebestyrer, f. 1860 5. nov., Skien, d. 1899 9. aug., Drammens sykehus, bgr. 14. aug., N. Eiker. Han tok eksamen ved Christiania 2-årige handelsgymnasium 1880; blev året efter tilfeldig tilbudt post som yngste assistent ved en av de mange tobakksplantasjer på Sumatra og reiste 1882 7. jan. til Suraway Estate plantasjen i Deli på østsiden av Sumatra. Etter å ha plantet tobakk i flere år blev han 1888 administrator på plantasjen Glen Bervie og flyttet siden i samme stilling til Frankfurt Estate i et sydligere sultanat. Her var han en tid president i Bobaugan International Club. Under oppholdet på Sumatra benyttet han en 4 måneders ferie i 1890 til å bese China, senere besøkte han Japan. Få år før sin død slo han sig ned hjemme i Norge, hvor han blev disponent for et teglverk på Nedre Eiker.

Kamstrup har skrevet: Femten aar paa Sumatra. Kra. 1899—1916. Av nekrolog i Drammens Tidende nr. 217/1899: «Han var en ganske usædvanlig elskværdig Personlighed.»

- 1 4 *Kitti Kamstrup*, Kunstnerforbundets bestyrer, f. 1862 16. juni, Killingrud, Eiker. Hun tok eksamen ved Nissens guvernanteklasse 1894 og var en del år guvernante, blandt andre hos dommer Borchgrevink litt utenfor Alexandria. Fra 1904—10 hadde hun pensjonat i Rom. Her lærte hun å kjenne mange norske malere, og da Kunstnerforbundet blev dannet, valgtes hun straks til dets bestyrer. Under hennes fremragende ledelse har denne institusjon opnådd sin betydningsfulle stilling i norsk kunstnerliv. Forbundet åpnet 1910 11. des. i Rosenkrantzgaten 13 b, en bakgård med sidelys. Ved dets 20-års jubileum ofret hele Oslo-pressen megen virak på forbundet og spesielt på Kitti Kamstrup «Kunstnerforbundets primus motor og gode ånd gjennom 20 år». Hun hadde i disse år formidlet kunst omsatt for 1 692 000 kroner. (Oslo Aftenavis 9. jan. og 27. jan., Aftenposten og Dagbladet 27 jan., Morgenposten 28. jan., Nationen 29. jan., Oslo Illustrerte 11. feb. 1931.) 25-års jubileet 1935 11. des. blev feiret i forbundets nye lokale i Kjeld Stubs gt. 3.

- 1 5 *Anna «Margrethe» Kamstrup*, lærerinne, f. 1863 22. des., Killingrud, d. 1915 24. april, Oslo, kremert 1. mai. Hun tok eksamen ved Nissens guvernanteklasse i Oslo og ved Nääs sløidseminar i Sverige. Var en tid lærerinne i Drammen, derpå ved St. Hanshaugens skole i Oslo og fra 1902 ved Nissens skole, «hvor hun har nedlagt et interessert og dyktig arbeide. Hun hadde en stor arbeidskraft og var i besiddelse av et lyst og godt humør som gjorde henne avholdt både av kolleger og elever» (av Aftenpostens nekrolog i nr. 208/1915).

- 1 6 *Fredrik Stabell Kamstrup*, læge, f. 1867 8. jan., Killingrud. Han blev student fra Katedralskolen i Oslo 1885, tok 2. eksamen 1886 og blev kand. med. våren 1893. Høsten s. å. var han kandidat ved Bergens privatklinik, fra 1894 1. jan.—1. april kandidat ved

Rikshospitalets med. avd. B og 1. april—1. aug. s. å. kandidat ved Fødselsstiftelsen i Oslo. Fra høsten 1894 til våren 1896 var han kommunelæge i Ål, Hallingdal, og fungerte sommeren 1896 som overlæge ved Hankø Bad. Samme høst reiste han i studieøiemed til Berlin og ved tilbakekomsten i april 1897 nedsatte han sig som privat praktiserende læge i Drammen, hvor han er skolelæge ved Bragernes folkeskole, læge ved barnehjemmet Erik Børresens stiftelse og fra 1902 1. juli margarinkontrollør ved Drammens smørfabrik.

Kilder: Studentene fra 1885. I. Kobro: Norges læger I. Kra. 1908, 623.

G. 1895 12. sept., Oslo, med «*Monna*» *Henriette Heffermehl*, f. 1871 17. des., der. datter av advokat, senere sorenskriver Johan Kristofer Støren Heffermehl, f. 1833 20. aug., Folden, d. 1906 10. april, Drammen, g. 1863 27. april, Oslo, med Emma Stang, f. 1841 6. des. der, d. 1923 21. jan. der. — 3 barn, m 1—m 3.

Heffermehl, tradisjonen nevner 3 håndverksbrødre som i 1. halvdel av 1600-årene innvandret fra Sachsen, Strassbourg eller Böhmen. Over Bergen drog de 3 smeder (?) til Kongsberg. Tidligst kjent av navn er Jørgen Elias Christopher Heffermehl, skomakermester visstnok på Grønland i Oslo ca. 1800, g. med Elen Marie Børresen. Deres sønn Jørgen Meyer Heffermehl, f. 1805 12. okt., g. med Marie Helene Støren, f. 1811 1. juni (datter av presten A. W. Støren i Norderhov) var foreldre til advokat Heffermehl. (Meddelt 1936 19. feb. av kand. jur. Fredrik Stang Heffermehl, Oslo).

Stang, stamblad 2 samt M. Arnesen og N. A. Stang: Stamtavle over den yngre Fredrikshaldske slægt Stang, Fredrikshald 1879. H. K. Steffens: Slægten Stang, Kra. 1905, og Norske slægter I, Kra. 1911, 234.

m I «*Monna*» *Henriette Kamstrup*, f. 1896 12. sept., Kongsberg.

G. 1924 27. des., byfogedkontoret, Drammen, med *Otto Nyeberg*, læge, f. 1895 12. sept., Stenmagle, Sorø amt, Sjælland, sønn av presten Edvard Mogens Nyeberg, f. 1840 19. aug., Helsingør, d. 1920 24. feb., Kjøbenhavn, g. 1883 7. des. der, med Johanne Louise Juul, f. 1861 5. mars, Frederiksberg i Kjøbenhavn, d. 1929 1. mai, Aarhus.

Nyeberg-familien skriver sig for en stor del fra Helsingør, *Juul* er omtalt i Stamtavlen Melchior, utgitt 1920.

Nyeberg blev student fra Herlufsholm skole 1913, kand. med. 1920 og var assistentlæge ved Drammens sykehus 1920—22, reservelæge ved Amtssykehuset i Næstved, Sjælland, 1922—23. Efter et studieophold i utlandet var han reservelæge ved Rikshospitalet i Kjøbenhavn 1925—33. I 1930 blev han anerkjent som spesialist i gynekologi og obstetikk og nedsatte sig 1933 som privatpraktiserende spesialist i fødsels- og kvinnesykdommer i Bredgt. 70, Kjøbenhavn.

I Gynækologisk forening har han holdt enkelte foredrag som er trykt i danske fagskrifter. — 3 barn, n 1—n 3:

n I *Monna Nyeberg*, f. 1926 15. mai.

n 2 *Johanne Louise Nyeberg*, f. 1929 12. feb.

n 3 *Grete Nyeberg*, f. 1932 29. april, alle i Kjøbenhavn.

m 2 *Emma Stang Kamstrup*, f. 1898 15. okt., Drammen. Student 1917.

G. 1920 25. aug. Uranienborg, Oslo, med *John Kløve Hald*, tuberkulosekirurg, f. 1893 17. sept. der, sønn av sykehusdirektør John Kløve Hald, f. 1842 12. april, Hegebostad prestegård, d. 1921 10. jan., Oslo, g. 2. 1885 31. okt. der, med Emmeline Marie (Mimi) Ytteborg, f. 1862 31. okt., der.

Hald, Niels, flyttet fra Jylland til Arendal hvor han blev kjøpmann og eier av Barbo gård og bruk, g. med Inger Marie Fahsland. Deres sønn sogneprest Niels Christian Hald, f. 1808 19. aug., Arendal, d. 1896 6. mars, Oslo, g. 1829 31. sept., Arendal, med Karen Otte Fürst, f. 1808 29. aug. der, d. 1892 26. jan., Oslo, var far til sykehusdirektøren. — Chr. Ihlen: Familien Ellefsen og Dedekam, Chra. 1898, hvor også Ytteborg omtales s. 89.

Ytteborg, slekt fra Ytteborg gård i Løten hvor Jens Johnsen Ytteborg levde i siste halvdel av 1700-årene. Garver og statshauptmann Ytteborg i Oslo var far til bryggerieier der Carl «Theodor» Ytteborg, f. 1827 3. feb. der, d. 1883 8. okt. der, g. 1858 9. okt., Hamburg, med «Emeline» Franziska Stoph, f. 1838 26. mai, Hamburg, d. 1908 13. okt., Oslo, fru Mimi Halds foreldre. — H. Krog Steffens: Norske slægter II.

John Hald blev student 1912, kand. med. 1918 og var sanitetsløytnant fra 1918—21. Som student gjorde han 6 måneders kandidat tjeneste ved Ullevål sykehus' med. avd. og var fra 1917 1. jan.—15. april statslønnet assistent hos distriktslægen på Frøya under en koppeepidemi i fiskeværene. Han var kandidat ved Drammens sykehus 1919 1. jan.—1. mai, da han ansattes som 2. reservelæge der og 1930 rykket op til 1. reservelæge. Fra feb. 1920 var han læge ved Drammens sanitetsforenings tuberkulosehjem, fra mai 1922 idrettslæge for Buskerud distriktslag, fra sept. 1923 lærer ved Den norske nationalforenings sykepleierskeskole i Drammen og fra 1924 Buskerud fylkes valgte styremedlem i Den norske nationalforening mot tuberkulosen. I 1923—24 hadde han 1/2 års permisjon og studerte — med rentene av Drammens sykehus' kirurgiske legat — kirurgi og sykehusforhold i Amerika.

Fra 1933 arbeidet Hald 1 1/2 år ved patol. avd. på Ullevål sykehus og blev dette års høst ansatt som overlæge ved det vordende Martine Hansens hospital for kirurgisk tuberkulose. For det store legat som «Appelsin-Hermann»s søster hadde opprettet i 1920-årene hadde legatstyret bestemt å bygge hospitalet i Bærumsåsen og funnet det praktisk at stedets fremtidige overlæge samarbeidet med byggekomiteen. Hospitalet blev åpnet med 100 senger 1936 14. mai og mottok de første patienter dagen efter.

Ved Medicinske Selskabs generalforsamling mars 1936 valgtes han til suppleant i styret.

Hald har skrevet mange artikler i forskjellige medisinske fagskrifter.

Kilder: I. Kobro: Norges læger 1909—25, Oslo 1927, 120. Studentene fra 1912.

Overlæge Hald og frue har 2 barn, n 1—n 2:

- n 1 *Monna Henriette Hald*, f. 1921 4. juni, Drammen.
- n 2 *John Kløve Hald*, f. 1923 15. juni, Drammen.
- m 3 *Maren Tanberg Kamstrup*, redaksjonssekretær, f. 1900 25. april, Drammen. Hun blev student 1918, kand. jur. 1924, studerte fransk i Orleans og Paris og er siden 1930 redaksjonssekretær i ukebladet «Hjemmet», Oslo.
- l 7 «*Jenny*» *Sophie Kamstrup*, f. 1870 4. aug., Killingrud.

G. 1896 30. april, N. Eiker, med *Nils «Anton» Vogt*, distriktslæge, f. 1887 6. feb., Oslo, sønn av overlæge i Bergen, dr. med. Peter Herman Vogt, f. 1829 30. mars, Fiskum prestegård, d. 1900 9. jan., Bergen, g. 1866 22. april med Anna Louise «Nicola» Eliza Rørdam, f. 1839 22. april, Arendal (?), d. 1913 21. juni, Oslo.

Vogt, side 66. *Rørdam*, en gammel sjellandsk presteslekt som opprinnelig het Brun, men ca. 1700 skiftet navn, idet en gren kalte sig Lindam, en annen Rørdam, mulig efter byen Rørby. Bricka: DBL XIV, 525.

Vogt blev student fra Bergens katedralskole 1885, kand. med. 1892, kandidat ved Rikshospitalets med. avd. B 1891, assistentlæge hos distriktslægen i Buksnes febr. 1893—aug. 1894 og samtidig fiskerilæge under Lofotfisket 1894, kandidat ved Rikshospitalets barneavdeling 1. sept.—31. des. s. å., vikar for lægen ved kysthospitalet i Stavern 1895 1. jan.—30. april. I mai dette år nedsatte han sig som praktiserende læge i Fredrikstad, hvor han sammen med doktor J. Arntzen blev læge ved Betesda sykehus og 1897 fattiglæge for Glemmen, hvor han siden 1919 er distriktslæge.

Fra 1913 1. april var Vogt ordfører i Glemmen herreds sundhetskommisjon, fra 1908 også i Glemmen og Kråkerøy helseråd. Fra 1901—04 var han medlem av Glemmen vergeråd og i 3 år dets formann. Fra 1894 1. april til stadsfysikatets opprettelse i 1914 var han skolelæge ved to av Fredrikstads folkeskoler, fra 1910 formann i fabrikktilsynet for Kråkerøy. Siden 1908 er han medlem av styret for Understøttelsesforeningen for norske læger og deres efterlatte. Han blev formann i «Smålenenes amtslægeutvalg» 1905 og er styremedlem for Østfold i Nationalforeningen mot tuberkulosen. «I kampen mot denne sykdom har han nedlagt et stort og fortjenestfullt arbeide.» Fra 1922—33 var han formann i en fylkesnevnd som blev nedsatt efter hans program for Østfold fylkes samlede opreden for folkehelsen mot tuberkulosen.

Vogt studerte anatomi i Lund 1887, praktisk medisin i London tre måneder i 1903 og i Kjøbenhavn en måned i 1907. 17. juni dette år fikk han medalje II for edel dåd (en redning omtalt i Morgenbladet 1905 3. des. efter Fredrikstad Tilskuer) og 1937 6. juli Kongens fortjenstmedalje i gull.

Doktor Vogt har skrevet adskillige artikler i medisinske tidsskrifter og holdt foredrag.

Kilder: I. Kobro: Norges læger II, Kra. 1915, 528. Studentene fra 1885 I, II. Hvem er hvem 1, 2, 3.

Distriktslæge Vogt og frue har 5 barn, m 1—m 5:

m I *Siri Vogt*, f. 1897 27. mars, Fredrikstad. Student 1915, studerte 4 år kjemi i Oslo og Nancy under professorene Ellen Gleditsch og H. J. Goldschmidt.

G. 1922 6. sept., Fredrikstad, med *Erik Thoresen*, overlæge, f. 1896 30. sept., Eidsvoll, sønn av praktiserende læge der, Axel Thoresen, f. 1866 6. nov., Eidsvoll, g. 1894 15. mars, Oslo, med Emilie (Mimi) Lasson, f. 1869 6. april der, student fra 1889.

Thoresen, tidligst kjente mann er Thore Gundersen, klokker i Kviteseid.

Thore Thoresen, 1787—1850, sogneprest til Borge i Østfold, g. 1820 med Ida Møller, datter av kjøpmann Møller i Halden.

Niels Windfeldt Thoresen, f. 1822 8. mai, Kviteseid, d. 1907 24. okt., Eidsvoll, distriktslæge i Ullensaker, g. 1852 19. feb., Oslo, med Marie Johanne Benneche, f. 1827 21. mars der, d. 1899 3. juni, datter av kjøpmann Christian Benneche og Cecilie Sigholdt.

Axel Thoresen, læge, g. med Mimi Lasson. — Bastian Svendsen: Christiania stifts geistlighed. W. Brandt: Lossius og Brandt, Bergen 1863. F. C. Kiær: Norges læger.

Lasson. Familiens kjente utgangspunkt er Christian Lassen, d. 1766 som tolder i Drammen, g. med Inger Alhea von Kampen.

Johan Henrich Lassen, tolder i Drammen, g. med Johanne Maria Qvist.

Niels Qvist Lasson på Grini i Bærum, 1762—1853, administrator for det Ankerske fideikommiss, g. med Barbara Bremer.

Peter Carl Lasson, 1798—1873, justitiarius i Høiesterett, g. med Pauline Christine von Munthe af Morgenstjerne.

Otto Carl «Christian» Lasson, f. 1830 3. juli, Oslo, d. 1893 7. juli der, regjeringsadvokat, g. med sin kusine Alexandra (Saschinka) Cathrine Henriette von Munthe af Morgenstjerne, f. 1838 5. mars, d. 1881 16. mai, Mimi Lassons foreldre. — Særtrykk av Danmarks adels aarvog, Kbh. 1915. H. Krog Steffens: Norske slægter II.

Erik Thoresen blev student 1914, kand. med. 1922 og sanitetspremierløytnant s. å. Han var kandidat ved Krohgstøttens sykehus 1919 1. sept.—31. des., ved Rikshospitalets kirurgiske og hudavdeling kort tid i 1920 og vikarierte i Eidsvoll aug. og des. s. å. og aug. 1922. Dette år blev han 22. juni utnevnt til distriktslæge i Sørfold, Nordland, med tiltredelse 5. okt. Med tjenestefrihet arbeidet han som kandidat ved Rikshospitalets barneavdeling, ved Kvinneklinikken i Oslo, ved Rikshospitalets kirurgiske avdeling og øreavdelingen samt var hospiterende ved Ullevål sykehus' psykiatriske avdeling 1925 1. sept.—1927 1. sept. Derpå var han assistentlæge ved sykehuset i Haugesund, reserve-læge ved Rogaland fylkessykehus i Stavanger 1931—34, assistentlæge ved Ullevål sykehus 1934—35 1. mai, da han tiltrådte som overlæge ved Strinda sykehus, Trondheim. — 3 barn, n 1—n 3.

Kilde: I. Kobro: Norges læger 1909—25, Oslo 1927, 358.

n 1 *Emilie (Mimi) Lasson Thoresen*, f. 1924 27. aug., Sørfold, d. 1929 28. juli av meslinger.

n 2 *Cecilie Thoresen*, f. 1928 1. sept., Sørfold.

n 3 *Axel Thoresen*, f. 1929 27. sept., Haugesund.

m 2 *Peter «Herman» Vogt*, driftsingeniør, f. 1898 14. des., Fredrikstad. Han blev student 1917 fra byens offentlige høiere almenskole, immatrikulert ved NTH s. å. og tok eksamen på kjemiavdelingen 1921. Under studenteruken 1919 var han maskinmester. Fra 1922—24 var han kjemiker ved The Kellner Partington Paper Pulp Co. Ltd. i Østerrike, 1924—27 driftsassistent ved A/B Edsvalla Bruk, Sverige, og 1927—29 driftsbestyrer ved A/S Lillestrøm Cellulosefabrikk. Sistnevnte år blev han tilbudt stillingen som driftsingeniør ved Billerud A/B Sulfitcellulose-fabrik i Gäfle, Sverige, og opholdt sig der til 1930, da han blev driftsingeniør ved Kyrkebyne Sulfitfabrik i Segmon, Sverige. Han blev svensk statsborger 1933 28. juli.

Kilde: G. Brochmann: Vi fra NTH De første ti kull 1910—19. Stavanger 1934.

G. 1925 3. des., Salzburg, Østerrike, med *Herma Bürger*, f. 1902 11. nov., Laibach (nu Ljubljana, Jugoslavia), datter av kjøpmann Leopold Bürger, f. 1859 26. april, Laibach, Krain, Østerrike, d. 1903 13. mars, Salzburg, g. 1901 7. nov. Laibach, med Paula Luckmann, f. 1880 10. mai der; hun bor som enke hos Vogts i Segmon. — Stamtavle over familien Luckmann. — 2 barn, n 1—n 2:

- n 1 *Nils Anton Vogt*, f. 1926 22. okt., Edsvalla, Värmland.
- n 2 *Siri Vogt*, f. 1930 12. okt., Segmon.
- m 3 *Ingeborg Vogt*, f. 1900 10. sept., Fredrikstad, hvor hun var konstituert bibliotekar ved Statsbiblioteket 1921—25 og assistent ved Fredrikstad nye folkebibliotek 1925—32. Dette år fikk hun avskjed på grunn av innskrenkning av personalet og har senere utdannet sig i husholdning med spesialitet dietikk.
- m 4 *Hans Kamstrup Vogt*, dr. filos., universitetsstipendiat, f. 1903 1. juni, Fredrikstad. Han blev student fra Lycée Corneille, Rouen, 1921 og tok filologisk embedseksamen i Oslo 1928. Utsendt av Instituttet for sammenlignende kulturforskning studerte Vogt i Frankrike 1924—25, 1929—31 og 1935 samt i Tiflis, Georgia, 1932—33. Han var årsvikar på Riis skole 1931—32 og blev universitetsstipendiat i almen og sammenlignende sprogforskning 1933, hvad han fremdeles er i 1937. Han var formann i Studentersamfundet høsten 1934.
- Hans Vogt har skrevet: Målstrid og klassekamp, Fram forlag 1932, samt flere artikler om orientalske sprog i Norsk tidsskrift for sprogvidenskap, og i andre tidsskrifter.
- m 5 «*Erik*» *Theodor Vogt*, læge, f. 1907 3. juni, Fredrikstad. Han blev student 1925, kand. med. 1932, assistentlæge ved Haugesund sykehus fra 1. juli s. å. til 1933 1. mars, samme ved Bodø sykehus til 1934 1. jan., kandidat ved Drammens sykehus til 1935 1. jan., assistentlæge der ved med. avd. til 1936 1. jan., da han blev kandidat ved Ullevål sykehus. G. 1936 22. aug., Oslo, med *Bodil Tandberg*, f. 1910 14. feb., Bodø. Hun er utdannet til barnehaveleder og hadde egen barnehave i Oslo, da hun giftet sig. Hun tok artium 1937 for å studere psykologi. Datter av kjøpmann i Bodø Vebjørn Olsen Tandberg, f. 1873 29. des., Hollen gård i Dagali, Nore, d. 1934 17. sept., Bodø, g. 1899 29. des. der med Anne «*Therese*» Johanson, f. 1878 6. april der.
- Tandberg*, nu delt i 3 og oftest kalt Rynningen, gård i Uvdal av Numedal. Kjøpmann Vebjørn Tandberg var sønn av gårdbruker Ole Vebjørnsen Tandberg, f. 1845 29. juni, d. 1901 29. aug., g. med Helga Larsdatter Tandberg, f. 1855 28. mai på Tandberg, d. 1912 17. des. Ole Tandberg, sønn av gårdbruker Vebjørn Olsen Halden i Dagali av Uvdal, drev først i noen år gården Halden efter sin far, men solgte den til svogeren Th. H. Bjerkeplåta og kjøpte gården Tandberg av sin svigerfar Lars Olsen Tandberg. Begge gårder har tilhørt disse slekter i flere generasjoner og er fremdeles i deres eie. (Meddelt 1937 18. nov. av kjøpmann Vebjørn Tandbergs bror, gårdbruker M. O. Tandberg.)
- Johanson*, Olaus, f. 1843 4. sept., Borås, Sverige, d. 1910 11. april som kjøpmann i Bodø, g. 1875 11. feb. der, med Constance Lukine Larsen, f. 1844 22. juli der, d. 1898 27. mars der, Therese Johansons foreldre.
- l 8 *Borghild Kamstrup*, f. 1872 28. april, Killingrud, Eiker. Sykegymnast i Oslo.
- k 4² «*Jenny*» *Sophie Tandberg*, f. 1843 18. juni, Drammen, d. 1935 9. nov., Dresden. På sin gode fødselsdag fikk hun en lykkønskningskrivelse fra Hitler. Som ung pike opholdt hun sig en tid i Danmark, hvor hun traff sin mann.
- G. 1863 15. okt., Bragernes, med *Friedrich «Gustav» Julius Hansen*, kgl. preussischer geheimer ober regierungsrat, f. 1831 28. sept., Wilster, Slesvig, d. 1904 28. juli, Dresden, sønn av diaconus Hansen i Wilster, siden prest i Wandsbeck, f. 1819, d. 1869 8. nov.

Regierungsrat Gustav Hansen.

l 1

der, g. med Caroline Emilie Bruel, f. 181?, d. feb. 1870, Wandsbeck prestegård (datter av borgermester Bruel i Verden, Hannover). Biografi efter en tysk parlamentsbok i slektsbokens utgave av 1909. — 5 barn, l 1—l 5:

l 2

Carl Adolf Tandberg-Hansen, tobakksplanter, f. 1864 30. aug., Kiel, d. 1905 21. mars, Nervi. Han besøkte gymnasiene i Eutin og Plön, var volontør 2½ år i et Hamburger en gros firma og derefter i 17 år tobakksplanter på Sumatra. Han døde på hjemreise derfra.

l 3

«Mila» *Antoinette Tandberg-Hansen*, f. 1866 14. jan., Lensahn, Holstein, bosatt i Dresden.

«Franz» *Tom William Tandberg-Hansen*, portrettmaler, f. 1867 4. des., Lensahn, d. mars 1914, Berlin. Han tilbragte 2 år på Kadethaus i Plön, var derefter ved et realgymnasium i Hamburg og studerte flere år ved malerakademier i Weimar og Dresden. Som portrettmaler var han bosatt i Wien. Han var fetter av norsk tegner og billedhugger Gustav Lærum, hvis styrke er portrettlikhet (moren var søster av regierungsrat Hansen).

G. 1902 12. mars, München, med *Anna Pätzold*, godseierdatter fra Schlesien. Ekteskapet blev oppløst og hun er bosatt i Berlin.

l 4 «Bertha» *Helene Antonie Tandberg-Hansen*, f. 1869 26. april, Lensahn.

Gift 1888 19. juni, Tondern, Slesvig-Holstein, med dr. jur. *Eduard Ludwig Ginsberg*, f. 1856 8. nov., Littau, Sachsen, sønn av kgl. sachsisk kommerseråd og byen Littaus æresborger Otto Ludwig Ginsberg, g. med Christiane Elise Wilhelmine f. Detmold.

Ginsberg studerte rettsvidenskap i Göttingen og Leipzig, var i sin tid leder av underretten i Dresden, assessor i Bautzen, er kgl. sachsisk overjustisråd og amtsrettsdirektør. Han meldte sig 1916 som frivillig i krigen og er Hauptmann d. L. a. D. — R. Kgl. sächs. Albrechtsorden I med krone og sverd og har jernkorset. Han er en bekjent Mozart-forsker og har den store sølvmedalje fra den internasjonale Mozart-stiftelse i Salzburg. Han nyter sitt otium i Dresden. — 2 barn, m 1—m 2:

m 1 *Jenny Mila «Elisabeth» Ginsberg*, f. 1889 13. sept., Dresden, d. 1935 1. jan. der, hvor hun i den vanskelige etterkrigstid underviste i musikk.

Gift 1912 28. sept., Dresden, med *Conrad von Rüdiger*, major, sønn av kgl. sachsisk oberstløytnant von Rüdiger, g. med Clara Sieland. C. von Rüdiger stod i kgl. sächs. Schützenregiment i Dresden, var to ganger utkommandert til China og ledet under krigen den 25. jegerbataljon. — R. Kgl. sächs. Militär St. Heinrichsorden, Kgl. preuss. Hausordens v. Hohenzollern, Jernkorset I og II m. m. Otium i Dresden. — 2 barn n 1—n 2:

n 1 *Jakob Wilhelm Conrad Dietrich von Rüdiger*, f. 1913 18. sept., Dresden, hvor han studerer arkitektur.

n 2 *Wilhelm Gottfried Conrad Michael von Rüdiger*, f. 1917 11. aug., Dresden, hvor han studerer.

m 2 *Gustav Wolfgang Ludwig Ginsberg-Hansen*, dr. jur., f. 1898 17. jan., Dresden. Studerte rettsvidenskap i Rostock, Freiburg i Br. og Leipzig, er regjeringsråd i den sachsiske statsstyrelse og bosatt i Leipzig. Han har føiet sin mors pikenavn til sitt familienavn.

Gift 1930 4. okt., Dresden, med *Valeska Luise Franziska Kruska* fra Köln, datter av derværende grosserer Hugo Kruska og hustru Helene f. Hecker.

l 5 *Jenny Sophie Agnes Tandberg-Hansen*, f. 1872 17. aug., Lensahn, d. 1876 13. nov. der.

k 5² «*Frantz*» *Christoffer Tandberg*, grosserer, f. 1844 24. sept., Bragernes, d. 1911 23. aug. der. Blev student 1865. Kort efter å ha fylt 20 år døde hans far, grosserer A.

M. Tandberg. Da det var ham maktpåliggende som eneste sønn å få overta forretningen, søkte og fikk han av Karl XV bevilling til «uanset han ei endnu har opnaet den ved Loven bestemte Fuldmyndighed-Alder, at være fuldmyndig, saaledes, at han herefter, uden Kurators Tilsyn, selv maa sit Gods til sig annamme samt derover være raadig; dog skal han ikke i andre Henseender ansees lige med dem, der efter Lovgivningen skulle have opnaet 25 Aar. Chria 9. juni 1866.» Med denne myndighetsbevilling viste den unge mann sig 1867 4. juni på Drammens magistratskontor og bad sig meddelt borgerskap som handelsmann i byen. Efter å ha avlagt den lovbevalte ed fikk han sitt borgerbrev utlevert og tok ledelsen av sin fars betydelige kolonial- og tobakksforretning samt destillasjon. Han bodde og fortsatte forretningen i Ø. Storgt. 18 som tilfalt ham.

I 1866 12. juli, rantes Drammen av sin største brand. Den begynte 2 hus nedenfor Tandberggården, ødela ifølge Tord Pedersen 388 eiendommer og efterlot 5 000 brandlidte. Mange husville led vondt i telt og regnvær og søkte tilflukt i det store fjøs og i en av sjøbodene på Tandbergs grunn bnr. 153 c av Ø. Storgt. 18. Komiteen til fordeling av bidrag til de brandlidte kjøpte derfor i 1866 4. aug. av A. M. Tandbergs arvinger:

(1) En muret Fjøsbygning ca. 61 Alen lang, 20 Alen bred med derværende nagelfaste Indretninger for 600 spd. 2) Den Grund paa hvilken samme Bygn. staar tilligemed 1 Alen Grund langs hele Bygningen paa østre Side fra Draabefeldet af for at forskaffe Bygningen Lysning og 15 Alen paa vestre Kant med de derværende Hus (Madbod med Locum og Skuret over Gjødselbingen) for 280, tils. 880 spd. 3) Den nye 3 Etager høie tømrede Pakbod, til Bortflytting men saaledes at de som havde søgt Ly der skulde følge med, opført paa mtr.nr. 153 c i øvre Bragernes hvor man har indtaget 5 å 6 husvilde Familier efter Branden, for 800 — tils. 1 680 spd. til Grosserer A. M. Tandbergs arvinger.»

Fjøset som blev stående og innredet til bolig, gikk under navnet «Fjøsely» eller «De brandlidtes asyl» og stedet fikk nytt gnr. 187 til Dronningensgt. I 1868 mente komiteen

Jenny Hansen f. Tandberg.

Grosserer Frantz Tandberg.

tiden inne til å nedlegge sitt mandat og tilbød 23. april s. å. kommunen å overta eiendommene. I møte 1869 8. feb. blev bestemt at asylet selges til grosserer F. Tandberg for 1 000 spd., dog skulde fattigvesenet ha disposisjonsretten over det til 1870 14. april. Ved skjøte av 1869 7. juli, tingl. 1874 23. nov., kjøpte Tandberg fjøsbygningen og grunnen. Som selger stod A. M. Tandbergs øvrige arvinger representert ved doktor Kamstrup, grosserer Wenneberg og konsul B. C. Lange.

I 1873 opprettet Frantz Tandberg, Tom Lorentzen, Chr. Wriedt og Fr. Melhus et glassverk på Tangen i Skoger, «Tangens glassværk», som senere fikk navnet «Drammens glassverk». Det var bestemt til fabrikasjon av flasker til Drammens bryggerier og destillasjoner. Etter Tandbergs konkurs 1882 blev det solgt og kjøptes 1893 av interessentskapet Hadeland, Hurdal og Høvik glassverker (Berg og Tanberg) som moderni-

serte og bygde om verket. Da det stod ferdig 1895 flyttet fabrikasjonen av vindusglass ved Hurdals verk hit.

Frantz Tandberg er nevnt som en energisk og dyktig forretningsmann, men måtte, etter krisen innen Drammens forretningsstand i 70-årene, 1882 11. nov. levere sitt bo til konkurs. Tandberg åpnet forretningen igjen 1884. Smått om senn ophørte en gros handelen og i 1901 avvikledes tobakksspinneriet så forretningen i Tandbergs senere år utelukkende omfattet destillasjonen. Den drev han frem til å bli landskjent.

Som sin far var han i en årrekke medlem av Drammens børs- og handelskomité og likeså i en årrekke omkring 1900 medlem av direksjonen i Drammens Sparebank sammen med fabrikkieier O. Moltke-Hansen og senere sorenskriver Rolfsen m. fl.; han trakk sig tilbake på grunn av tiltagende sykelighet. Tandberg var rittmester og chef for Drammens kongl. ridende borgergarde «Det grønne Corps» til borgervæpningen blev ophevd over hele landet 1881.

Av nekrolog i Aftenposten 1911 23. aug. og Drammens Tidende 24. aug.: «Tandberg var en nobel Personlighed, agtet og avholdt.»

Kilder: Tord Pedersen: Drammen 1814—1914. Disponent Alf Tandberg, Drammen.

G. 1869 24. sept., V. Aker, med *Thora Heiberg*, f. 1848 12. april, Oslo, d. 1912 14. nov. der, bgr. 20. nov., Bragernes, datter av eskadronskirurg Peter Heiberg, f. 1815 15. april, Larvik, d. 1892 22. jan., Asker, g. 1847 6. juli der med Anne Margrethe Kamstrup, f. 1828 16. des., Kragerø, d. 1918 10. juni, Oslo. — 6 barn, 1 1—1 6.

Heiberg—Kamstrup, stamblad 8. Side 208, 232. A. M. Kamstrup var søster av læge Th. Kamstrup.

1 I *Antoinette «Margrethe» Tanberg* — søsknene har optatt navnets gamle skrivemåte uten d — f. 1870 25. juni, Drammen.

Gift 1903 24. okt., Bragernes, med *Christian Thomsen*, prest, f. 1876 8. mai, Oslo, sønn av grosserer, konsul *Jess Thomsen*, f. 1833 21. juli, Reykjavik, d. 1887 20. feb., Oslo, g. 1868 8. nov., Trefoldighetskirken der, med *Elisabeth (Elise) Theodora Døderlein*, f. 1845 17. aug. der, d. 1923 1. sept. der.

Thomsen, slekten stammer fra Nordborg gård i Nordborg sogn på Als hvor konsul *Jess Thomsens* farfar var islandsk kjøpmann, men måtte gå fra gården fordi han under Napoleonskrigene mistet 7 seilskuter. Sønnen *Thomas Thomsen*, f. 1794 18. nov., d. 1879 29. jan., Kbh., blev kjøpmann i Havnefjord på Island og g. med *Johanne Marie Balle*. — *Fredrikke Balle*: Stamtavle over familien *Balle* og sidelinjer 1631—1893, Stockholm 1893, 17.

Døderlein fra Weissenburg i Mittelfranken, Bayern. Slekten kan i Tyskland følges tilbake til år 1500 og nyter megen anseelse der. Sitt våpen skal den ha fått av keiser *Sigismund* 1368—1437. *Georg Michael Døderlein* kom til Norge 1730 og blev matematikklærer i Trondheim. *Elise Døderleins* foreldre var bokholder i Norges Banks avdeling, Oslo, *Hans Jacob Døderlein*, f. 1817 4. juni, d. 1908 4. feb., g. 1843 12. april med *Maren Johanne Zara Poulsen*, f. 1823 3. mars, d. før 1908. — *Hans Døderlein jr.*: Familien *Døderlein* 1493—1934, Oslo 1934 (maskinskrevet,

Thora Tandberg f. Heiberg.

Han blev student 1894 fra *Gjertsens skole*, Oslo, tok 2. eksamen 1895, gikk *Krigsskolens* 1. klasse og blev vpl. offiser 1895 1. sept. Derefter var han lærer ved *Gjertsens skole*, vesentlig i realfag 1895—97, blev kand. teol. 1901 og efter praktikum i 1902 ansatt som personell kapellan i *Solum* 1903—05. Han var samtidig lærer ved *Skiens latinske skole* og blev personell kapellan i *Tønsberg* sist i 1906. Av helbredshensyn gikk han av på vartpenger 1907 og har siden ikke hatt krefter til å ta ny embedsstilling. *Hans Lødrup* sier i *Studenterboken* at *Thomsen* har vært av dem som betyr noe ved sin gode, intelligente og fint kultiverede personlighet.

Omkring 1900 var han i 3 semestre medlem av *Studentersamfundets* styre og sekretær i 17. mai-komiteen av 1900. I 1902 var han en kort tid formann i *Teologiske studenters forening*. Dette år foretok han en reise til *Vest-Europa*, *Argentina* og *Chile* og var 1905—06 i *Algier*, *Sveits* og *Italia*.

Chr. Thomsen har skrevet noen få avisartikler.

Kilder: *Hans Lødrup* i *Studentene* fra 1894 II. *Alf Petersen*: *Den norske hærs vpl. offiserer*, Oslo 1936.

- 1 2 «*Andreas*» *Martinius Tanberg*, dr. med., overlæge, f. 1873 13. okt., Drammen. Han blev student fra byens offentlige skole 1891, tok 2. eksamen 1892, blev kand. med. 1899 og dr. med. 1913 26. april. I 2. halvår av 1899 var han kandidat ved *Trondheims sykehus*, i 1900 amanuensis hos distriktslæge *Axel Thoresen*, *Eidsvoll*, og er siden 1901 privat praktiserende læge i Oslo. Fra 1902 1. jan.—30. april var han kandidat ved *Fødselsstiftelsen*, 1903—06 privatassistent hos dr. *Emil Rode* og studerte samtidig patologisk anatomi ved *Rikshospitalets pat.anat. institutt* hvor han 1906 i 6 måneder var konstituert assistent. Siden 1907—10 var han assistent ved *Universitetets fysiologiske institutt*. Siden 1910 er han

Presten Chr. Thomsen.

tillike overlæge ved Sandefjord Bad. Han har nedlagt et intenst arbeid for opprettelse av revmatikerhospitalet.

I studietiden var han stadig medlem av Studentersamfundet, flerårig medlem av Studentersangforeningen og har deltatt i sangerferder. I Den norske Lægeforening var han 1916 representant for Oslo by, han er medlem av Medicinske Selskab, Biologisk Selskab m. fl. 1912—15 var han formann i «Kristiania Amtslægeforening» og i 1914 bestyrelsesmedlem av komiteen til ordning av den medisinske undervisning (valgt som Medicinske Selskabs representant). 1936 25. sept. blev han opnevnt som medlem av det sakkyndige lægeråd.

Doktor Tanberg studerte i Lund 1893, indremedisin i Stockholm 1901, stoffskiftesykdommer og hydroterapi i Tyskland og Østerrike 1910 og har senere hatt kortere studieophold i utlandet.

Andreas Tanberg har skrevet følgende: *I Norsk Magazin for Lægevidenskab* 1906, 980—97: Om multiple karcinomer. En oversigt med kasuistiske bidrag. 1910, 516—29: Om virkningen av ensidig kjødnæring, særlig paa glandula thyreoidea. 569—91: Kronisk nikotinforgiftning. Skraatobak. 1915 nr. 2: Om fosfaturi. 1918, 41—51: Om albumosuri hos gravide. 1925, 139—44: Aarsaksforholde ved de reumatiske ledaffektioner. (Diskusjonsinnlegg til Gordings foredrag: Led- og muskelreumatismens ætiologi.) 1927, 692—98: Inneholder de foetale thyreoidea spesifikke substanser?

Forhandlinger i Det medicinske selskab 1905, 67—71: Karcinom i sekvesterhule. 1909, 132—34: Pseudochyløs ascitesvæske. 1910, 34—35: Om parathyreoidea. 1919, 111 fig.: Intern sekretion mellem mor og foetus (diskusjon).

Forhandlinger i Kristiania kirurgiske forening 1907, 45—48: Myxødem hos en kat. 1908, 16—17: Galdeblærefistel.

Acta med. Scand. Sth. 16. 1922, 33—51: Internal secretion between mother and foetus.

Tidsskrift for Den norske Lægeforening 1913, 566—85: Lægernes forhold til sygeforsikringen, særlig ligeoverfor kredssygekasserne (sammen med R. Hansson). 1097—1106 og 1145—52: Om afmagringskure og deres fysiologiske grundlag (2 prøveforelesninger for doktorgraden). 1914, 969—78: Den akute og kroniske tetani efter parathyreoidea-ekstirpationer. 1928, 1176—83: De reumatiske sygdommes nationaløkonomiske betydning. 1934, 1098—1111: Behandling av kronisk polyartrit. Foredrag.

Archiv for matematik og naturvidenskab XXXII 1912 nr. 1: Eksperimentelle undersøkelser over glandula parathyreoideas fysiologi (avhandling for doktorgraden).

Förhandl. vid 8. nordiska kongres i Lund 1913: Den kroniske eksperimentelle tetani.

Margrethe Thomsen f. Tanberg.

Mitteilungen aus d. Grenzgeb. d. Med. und Chir. B. 27, H. 4: Ueber die chronische Tetanie nach Extirpation von gl. parathyreoidea.

Norsk havetidende 1924, 186—89 og 198—200: Hvorfor bør vi spise grønnsaker?

Meddelelser fra Den norske nasjonalforening mot tuberkulosen 1923, nr. 16, 137—43: Om røtter og grønnsaker. 1924, 11—15: Diæt og kostspørsmål (om belgfrukter). 1925, 162—66: Diæt og kostspørsmål fortsatt. 1926 nr. 95: Melk som beste næringsmiddel.

Norsk Fiskeritidende 1923, 137—40: Vor fisk og sild som folkenæringsmiddel. Hva lærerne sier.

Norsk tidsskrift for husstellærere 1924, 59—62: Diæt og kostspørsmål. 1926, 10—14: Er fisk et verdifullt næringsmiddel? 1934, 146—52: Spredte bemerkninger om det daglige kosthold.

Norsk medisinsk tidsskrift 1930, 565—69: Om årsaksforhold ved kronisk leddreumatisme.

Tidsskrift for folkehelsen 1925, 59—68: Spiser vi for meget kjøtt? 1930 nr. 5: De reumatiske sykdommer og deres betydning for samfundet. 1931, 15—18: De reumatiske sykdommers hyp-pighet og utsiktene for deres helbredelse. 1932, 55—57: Hva kan der gjøres for de reumatiske syke?

Acta otolaryngolog. Sth. VII H. 2 1925: Tonsillenaffectjonen und chronische Gelenkenkrankheiten.

Norsk meieritidende 1933, 786—92: Melkens oppgave i vår ernæring.

Liv og sundhet 1934, 63 fig.: Hva reumatismen koster vårt land. 1935, 219—22: Hva er årsaken til reumatisme?

Kilder: I. Kobro: Norges læger II, 1800—1908, Kra. 1915. Hvem er hvem 2, 3. W. P. Sommerfeldt: Norsk tidsskriftindex, Oslo 1918—36.

Lilly Tanberg f. Hagerup.

Overlæge, dr. med. Andreas Tanberg

G. 1907 28. des., Oslo, med «Lilly» Sofie Hagerup, f. 1886 21. sept. der, datter av generalagent for Magdeburg forsikringsselskap «Carl» Andreas Hagerup, f. 1852 22. juni der, d. 1907 13. juli der, g. 1884 25. okt. der, med Eleonore (Nora) Louise Fredrikke Bagge, f. 1859 21. des., Fredrikstad. — 2 barn, m 1—m 2.

Hagerup. «Slegten er norsk og tilhører en av de største og mest ansete nordensfjeldske slechter. Mand for mand nedstammer den fra borgermester Adrian Rockertsen Falkener» (se stamblad 3). Tilnavnet Hagerup må være kommet kognatisk og da antagelig gjennom Adrian Rockertsens sønnesønn rådmann i Trondheim ca. 1610 Rickert Petersens formodede ekteskap med en Anne? Hansdatter Hagerup fra den sjellandske landsby Hagerup. — S. H. Finne-Grønn: Hvorfra stammer slekten Hagerup, NPT II, 426 fig., Oslo 1926. S. Elvius: Familien Hagerup i Danmark og Norge, Kbh. 1902.

Bagge, familietradisjonen sier at den første Bagge i Norge var en av Sinclairs soldater som blev fanget ved Kringen. Postmester Halvor Bagge, f. 1790 11. feb., d. 1844 29. juli, Halden, blev g. 1823 28. okt., Kristiansund, med «Fredrikke» Christine

Antoinette Bang f. Tanberg.

Hjorth, f. 1798 9. nov. der, d. 1832 (datter av byfoged der, senere regimentskvartermester Johan Severin Hjorth og Elen Marie Clausen-Kaas, f. 1777 23. sept., søster av kammerherre Kaas i Dresden). Disses sønn var telegrafinspektør «Conrad» Fredrik Julius Bagge, f. 1827 19. april, d. 1874 6. april, Oslo (bror av landskapsmaler Magnus Thulstrup Bagge), g. 1. med Sofie Louise Mørck, Nora Bagges foreldre. (Meddelt 1936 av Fr. Printz Bagge, Oslo.) — M. Chr. Carstens: Stamtavle over familierne Weiser-Øeding. Trondhjem 1883.

m 1

Agnes Tanberg, f. 1908 4. sept., Oslo. Hun gjennomgikk Den kvindelige industriskole, Skredderskolen 1923, Statens håndverks- og industriskole 1925—28, Stockholm tilskjærerakademi 1931 og har senere praktisert på systuer som forberedelse til svenneprøve, senest på Laura Michelsens syatelier i Oslo.

m 2

«*Frantz*» *Christoffer Tanberg*, f. 1909 20. aug., Oslo. Han tok eksamen ved Oslo handelsgymnasium 1927, opholdt sig et par år i Paris, blev student 1934 og studerer jus.

1 3 *Antoinette Tanberg*, f. 1875 27. mai, Drammen.

G. 1900 30. mai, Bragernes, med *Cæsar Boeck Bang*, generalkonsul, f. 1870 8. feb. der, sønn av o.r.sakfører Thomas Bang, f. 1834 10. des., Drammen, d. 1925 14. juli der, g. 1. 1866 14. juni med «*Wilhelmine*» Margrethe Boeck, f. 1843 26. aug., Lier, d. 1878 21. okt., Bragernes (søster av medisinsk professor Cæsar Boeck).

Bang stammer fra dansk borgermester i Middelfart Oluf Bang, f. ca. 1480 der. Han opholdt sig 1517 i Ungarn som sekretær hos den pavelige legat Thomas, Cardinalis Strigoniensis ac Patriarcha Constantinopolitanus, da han ved et patent datert Ofen 1517 17. mai av kong Ludvig II av Ungarn og Bøhmen optokes i adelstanden. Hans efterkommere var embedsmenn i Middelfart, Assens og Aarhus inntil en ætling i 6. ledd, Hans Bang, døpt 1748 1. sept., Randers, kom til Norge hvor han døde 1815 11. feb. som grosserer i Drammen. Dennes sønnesønn o.r.sakfører Thomas Bang i Drammen praktiserte i over 60 år og stod 89 år gammel i full vigør i lagmannsrettens skranke som forsvarer. Han var i en årrekke Drammens kommunes sakfører, ordfører 1891 og viseordfører 1893—94. — Elizabeth Fougner: Mægler og stadscapitain Thomas Bangs efterkommere, Kbh. 1932. Chr. Gjessings Jubellærere III, 1. b. Kbh. 1779—86. F. E. Hundrup: Stamtavle over Oluf Bangs efterkommere paa sværdsiden, Kbh. 1875.

Boeck, familien skal skrive sig fra Flandern og kom til Norge med dansk artillerikaptein Cæsar Læsar von Boeck, der slo sig ned i Kragerø som trelasthandler. 1791 blev han overdradd å opta karter over Kongsberg sølvverk, han blev overfører ved gruenes skoger og til slutt grosserer i Oslo. Boeck var f. 1766 13. mai i Fredericia, d. 1832 16. juni, Oslo, sønn av pr.major ved det jydsk dragonregiment Mathias von Boeck og hustru Dominica Susanna Bianco (datter av kjøpmann i Firenze, Pietro Antonicus Bianco, g. med Charlotte Elisabeth Belmann fra Bremen). Kaptein Boeck var g. 4 ganger, 3. gang med Anne Cathrine Peckel, om hvis mor Irma Gram skrev i Aftenposten nr. 244, 380/1936: «En av våre kvinnelige pionerer: Mor Peckel» og om hvis apotek, Svaneapoteket og løkken «Peckelgården» på hjørnet av Pilestredet og Keysersgt. i Oslo Aftenposten har en artikkel i nr. 380/1936: «Fra apotekerløkke til skyskraper». Fru W. Bang, f. Boeck, var datter av Anne Cathrine Peckels sønn, skipsfører og -reder i Drammen, Cæsar Boeck, f. 1808 24. des., d. 1884 12. mai, g. med Elen Petronelle Holter på Høvik i Lier. — Alf Collett: En gammel Christiania-slægt. Chra. 1883. H. K. Steffens: Norske slægter I. Om slekten Holter i NPT III, 221.

Cæsar Boeck Bang tok eksamen ved Oslo handelsgymnasium 1888, studerte i utlandet 1890—94, var disponent ved Hillringsberg A/B, Värmland 1895—1901, ved A/S Hafslund sulfitfabrikk 1902—05 og grunnla dette år A/S Greaker cellulosefabrikk hvor han siden er disponent. Han blev generalkonsul for Østerrike i 1928.

Bang er medlem av Handelsretten og Sjøretten, av femtumannsutvalget fra 1924, var formann i Norsk celluloseforening 1915—18, formann og senere president i Norges industriforbund 1924—27 og medlem av Oslo børs- og handelskomité fra 1923. Medlem av «le conseil» i det internasjonale handelskammer fra 1926 og medlem av Patentstyret fra 1927. Han er medlem av en rekke direksjoner: Fredrikstad tømmerdireksjon fra 1918, Oslo tømmerdireksjon fra 1919, Oslo Sparebanks direksjon fra 1929 og Den norske Amerikalinje fra s. å.

Bang er offiser av den østerrikske fortjenstorden og har østerrikske Røde Kors' æres-
tegn 1. klasse. — 4 barn, m 1—m 4.

Kilder: Hvem er hvem 3. Hoffstad: Merkantilt biogr. leksikon.

Anne-Margrethe Bang, f. 1901 17. mars, Hillringsberg, Värmland.

G. 1923 20. sept., Oslo med *Leif Eitzen*, sousdirektør, f. 1893 22. nov. der, sønn av skibsreder Axel «Camillo» Eitzen, f. 1851 30. jan., Drøbak, d. 1937 28. mars, Oslo, g. 1879 20. mai, Tønsberg, med Caroline Johanne Hansen, f. 1857 12. april, d. 1911 11. sept., Oslo.

Eitzen stammer fra «Mester Bertel von Ejsøn, væfere», bosatt i Kristiansand hvor han var vevermester, het Eitzen og var g. 1738 26. juni med «pige Elen Jensdatter». Litt nord for byen Hoya ved floden Weser i Tyskland ligger en liten by eller landsby Eitzendorf. Det er sannsynlig at den patrisierfamilie von Eitzen (våpen fins gjengitt i Siebmachers Wappenbuch) som mulig ennu lever i Hamburg, opprinnelig er fra Eitzendorf og at et medlem er innvandret til Kristiansand, kanskje over Danmark. (Meddelt 1936 14. jan. av skibsreder Axel C. Eitzen.) Bertels 4. barn var

Jens Eitzen, døpt 1745 14. mars, Kristiansand, d. 1823 19. jan., Drøbak, blev klokker i Ringsaker, siden på Konsberg og skrev sig ennu i 1808 stadig «von Eitzen». Han var gift med Margrethe Sofie Hals.

Johan Eitzen, f. 1779 6. juni, Ringsaker, d. 1836 11. des., Drøbak, skibskaptein, senere kjøpmann og dansk visekonsul i Drøbak, g. 1804 23. nov. der med Martha Marie Jørgensen Fuglesang fra østre Treider i Ås.

Johan Lauritz Eitzen, f. 1813 28. sept., Drøbak, d. 1893 6. nov., Tønsberg, kand. teol., postmester, stortingsmann fra Sarpsborg 1862, 1864 og 1865. R. S. O. O., g. 1. 1841 22. mai med Cecilie Catharina von Cappelen.

Axel «Camillo» Eitzen, 1851—1937, grunnlegger av skibsrederfirmaet Camillo Eitzen & Co., Oslo. — A. E. Busch: Slegten Fuglesang fra Moss med de cognatiske grener Angell, Diesen, Eitzen, Fuglesang (ynge slekt), Heiss, Parr og Schøyen, Kra. 1921.

Hansen, Caroline Johanne, var datter av skibsreder Gustav Conrad Hansen, f. 1831 12. des., Tønsberg, d. 1910 10. okt., Oslo, g. 1. med Laura Jørgine Aagaard, f. 1830 24. april, Tønsberg, d. 1867 27. juli der.

Generalkonsul Cæsar Bang.

Disponent Alf Tandberg.

Leif Eitzen har fått sin handelsutdannelse i Oslo og utlandet. Han blev 1916 ansatt i firmaet Lorentzen & Gutzeit i Paris, hvor han nu er sousdirektør. — 2 barn, n 1—n 2:

Leif Christian Fredrik Eitzen, f. 1927 20. nov., Paris.

«*Yvonne*» *Antoinette Eitzen*, f. 1929 16. juni, Oslo.

Cæsar Boeck Bang, ingeniør, f. 1902 21. mars, Oslo. Han blev student 1921, diplomingeniør fra Zürich tekniske høiskole 1925 og fikk diplom ved Zürich handelshøiskole 1924. Efter studieophold i England og U. S. A. er han ansatt som ingeniør ved Greaker cellulosefabrikk siden 1929.

Bang var mann for i lukket bil å kjøre ut i en råk i Gjersøen den 1. mars 1935, komme sig ut av bilen og op fra 4—5 meters dyp mens den var i drift nedover, skifte i hemmelighet hjemme i Oslo,

for ikke å skremme sin mor, og derefter gå like i aftenselskap. Den tradisjon at Bang'ene stammer fra en jomsviking, lyder sannsynlig.

m 3 «*Wilhelmine*» *Margrethe Bang*, f. 1903 16. mai, Oslo.

G. 1925 23. april der med *Knut Ørn Høegh Collett*, diplomingeniør, f. 1889 11. nov., Oslo, sønn av brukseier Albert Peter Severin Collett, f. 1842 15. sept., Buskerud gård, Modum, d. 1896 25. juni, Oslo, g. 1873 10. nov. med *Nanna Høegh*, f. 1854 4. juni, Senjen, d. 1920 31. jan., Oslo.

Collett, gammel og ansett engelsk slekt som innvandret fra London med senere kommerseråd James Collett. Slekten våpenmerke bærer devisen Cole Deum. — Alf Collett: En gammel Christianslægt, Chra. 1883. Samme: Familien Collett og Christianialiv i gamle dage, Kra. 1915. H. Krog Steffens: Norske slægter I.

Høegh. «Velfornemme Handelsmand» Peder Jørgensen Flensborg tok borgerskap i Horsens 1679 og d. der 1714, g. med Barbara Nielsdatter Høeg, f. 1643, datter av slottsskriver Nils Kalesen Høeg, rådmann i Horsens. En ætling, Dines Guldberg Høegh, f. 1772 18. juli, Skesmo prestegård, d. 1822 26. mai, Grue, g. 2. 1809 23. aug. der med prestedatteren Pauline Louise Juell, hadde en sønn Ove Guldberg Høegh, 1814—63, overlæge i Trondheim, g. 2. med Ingeborg Anna Dons. Disse var foreldre til *Nanna Høegh*. — F. C. Kiær: Norges læger 1800—71, Chra. 1873, 213—14. PHT 7, 4, 51—69 og 7, 6, 142—50.

Collett blev student fra Aars og Voss skole 1909. Efter et års praktisk arbeid hjemme studerte han maskinbygging ved Den tekniske høiskole i Dresden og blev diplomingeniør «mit Auszeichnung» 1916. Han blev ansatt som montasjeingeniør ved utbyggingen av Bjølge kraftanlegg i Ålvik, Hardanger, og var derefter salgsingeniør hos Paus & Paus A/S, Oslo, til høsten 1925 da han gikk inn som medeier i Joh. Larsens firma Møller & Larsen A/S, Oslo, norsk spesialfabrikk for motordeler.

Under studietiden i Dresden var Collett aktivt medlem av den akademiske sportsklubb ved Høiskolen og var foreningens formann i 2 år. En tid var han centerhalf i klubbens hockeylag kl. I og fikk ved sin avreise fra Dresden klubbens hederstegn i gull. — 3 barn, n 1—n 3.

Kilder: Studentene fra 1909. Hoffstad: Merkantilt biogr. leksikon.

Dorthea Tandberg f. Christensen.

- n 1 *Peter Collett*, f. 1926 7. sept.
- n 2 *Knut Ørn Høegh Collett*, f. 1928 20. aug.
- n 3 *Karen Cecilie Wilhelmine Collett*, f. 1932 28. jan., alle født i Oslo.
- m 4 *Frantz «Thomas» Bang*, kontorchef, f. 1907 9. juli, Oslo. Han tok eksamen ved Oslo handelsgymnasiums høiere avdeling 1926, blev student 1927, studerte i England, Frankrike og Tyskland 1928—32 og er nu kontorchef hos Collett & Co. A/S, Oslo.
- l 4 *Alf Tandberg*, disponent, f. 1876 22. okt., Bragernes. Han tok handelsskoleeksamen 1897 og blev ansatt som fullmektig i sin fars destillasjonsforretning hvis bestyrelse han overtok 1907. Samme år utvidet han bedriften med spritanlegg. 1909 gikk han inn som medeier og i 1910 moderniserte og utvidet han forretningen til 4-dobbelt kapasitet. 1911 1. jan. overtok Alf Tandberg den helt og drev den til 1916. Men da samlagene som var de beste kunder, smått om senn blev nedstemt, solgte han forretningen til Oslo-destillasjonene 1 måned før forbudet trådte i kraft. Da hadde Tandberg allerede 1913 opprettet i Drammen, A/S Norsk Kabelfabrikk hvor han siden har vært disponent og medlem av styret. Fabrikasjonen omfatter alle sorter kabler for hus- og motorinstallasjoner, telefonanlegg m. m., og fabrikkens har oparbeidet sig et så godt marked at den i 1924 måtte utvide. Aksjeselskapet kjøpte 1916 Tandberggården til forretningsgård, men Alf Tandberg bor fremdeles i sin fars og farfars våningshus, mens deres kontorbygning nu er kabelfabrikkens kontorlokaler.

Kilde: Drammens tekniske forenings jubileumsskrift 1880—1930, Drammen 1930.

G. 1906 13. mai, Sandeherad, med *Dorthea Christensen*, f. 1883 29. jan., Framnes ved Sandefjord, datter av verkseier i Kamfjord, Christen Christensen, f. 1845 9. sept., Sandefjord, d. 1923 16. nov. der, g. 1869 4. nov., Sandeherad med Augusta Fredrikke Christensen, f. 1851 16. sept., Sandefjord, d. 1888 8. juli på Framnes. — 5 barn, m 1—m 5.

Christensen, losslekt fra Nattholmen, kan følges tilbake til 1517 da Orm Olavsson bodde på Hyppestad i Tjødling. Derfra kom slekten til Klåstad, østre Hem og mellom Sandnes, samtlige gårder i Tjølling, i alt 7 ledd, som man dog ikke vet stort mer om enn navnene. Den av alle kjente skibsreder og sydhavsfarer konsul Lars Christensen er fru Tandbergs bror. — Lorens Berg: Tjølling, Kra. 1915. Samme: Sandeherred,

Magister Einar Koefoed.

Kra. 1918, 496. Knut Hougen: Sandefjords historie I, Oslo 1928, II, Oslo 1932, passim; om slekt XXV, 544—59.

Christensen stammer fra matros Mikkel Olsen fra Tønsberg, d. ca. 1786. Hans sønn Christen Mikkelsen tok navn efter sin stefar Christen Larsen i Sandefjord og var som Christen Christensen først skipper på egne skuter og satt i prisongen i krigsårene. Fra 1832 bosatte han sig som kjøpmann i Sandefjord og etterfulgtes i forretningen av sønnen Lars Christensen, g. med Louise Sophie Augusta Hutzelsieder, Augusta Fredrikkes foreldre. — K. Hougen: Sandefjords historie II, slekt XXVIII, 571—75.

Anne Margrethe Tandberg, f. 1907 30. sept., Bragernes. Efter endt skolegang utdannet hun sig 1¹/₂ år i Paris i sprog og kjølesø, tok svenne- og håndverksbrev 1930 og opprettet systue og -skole i Drammen.

G. 1935 8. aug. der med *Kaare Steenseth*, kontor-mann, f. 1904 11. mars, Drammen, d. 1938 16. jan. der, sønn av tømmerchef Per Steenseth, f. 1870 31. jan., Øvre Eiker, g. 1901 26. juni, Nedre Eiker med Emma Horne, f. 1878 1. juni, Kongsberg.

Ole Nilsen, gårdbruker, f. 1730 på gården Sand under den gamle kongsgård Fossesholm, Øvre Eiker. Jacob Olsen Sand, gårdbruker, f. 1760, d. 1810 25. mai i krigen.

Peder Jacobsen Steenseth, gårdbruker, kjøpte 1830 gården Steenseth (Steensæt) i Øvre Eiker, g. med Ingeborg Olsdatter Daneborg (gården er bygd på den gamle bygdeborg på Møllenhof).

Carl Steenseth, gårdbruker, f. 1841 28. aug., d. 1925 1?. okt., g. med Christine Gevelt, f. 1841 9. sept., d. 1914 15. okt., foreldre til tømmerchef Per Steenseth.

Horne-gårdene i Milesvigfjordingen på Øvre Eiker. Mange av dem har vært lenge i samme families eie. Emma Hornes far Kristen Hansen Horne, f. 1832, bygde mølle ved Vestfossen og flyttet senere til Kongsberg, hvor han var vognmann; han kan ikke ses å være født i Eiker, heller ikke hustruen Andrea Nilsdatter, f. 1844.

Steenseth blev student 1923, tok handelsskoleeksamen 1926 og er ansatt ved Krogstad cellulosefabrikk ved Drammenselven.

m 2 *Alf Tandberg*, kontrollør, f. 1909 1. juli, Bragernes. Efter handelsgymnasiet arbeidet han i A/S Norsk kabelfabrikk til 1932 da han studerte ved tilsvarende fabrikker i Amerika og er efter sin hjemkomst kontrollør ved Norsk kabelfabrikk i Drammen.

m 3 *Tor Tandberg*, skibskaptein, f. 1911 3. mai, Bragernes. Han fór til sjøs en del år, tok styr-mannseksamen 1932, skippereksamen 1934 og er skibsfører på en hvalbåt i Sydishavet.

G. 1936 20. mai, Sandefjord, med *Unni Lund Nordrum*, f. 1914 15. juli, Sandefjord, datter av statslæge i Sandefjord Finn Aage Nordrum, f. 1884 2. des. på Kautokeino preste-gård, g. 1912 22. mai, Horten, med Astrid Lund, f. 1885 1. jan. der.

Nordrum, gård i Østre Gausdal, hvor denne slekt kan føres tilbake til ca. 1600. Doktor Nordrum er sønn av prost «Georg» Karelius Nordrum, f. 1854 19. sept., Oslo (sønn av kjøpmann Ole Nordrum), d. 1929 26. juni der, g. 1879 10. des. der med Eveline Mathilde Jevnaker, f. 1858 7. juni der. — Studentene fra 1902.

Lund (fra Farsund) stammer fra Jonas Lund ca. 1600—ca. 1650, fra Sønderjylland. Han var skibsfører og blev borger i Kristiansand. Astrid Lund er datter av overlærer James Smith Lund, f. 1842 2. febr., d. 1925 10. jan., g. 1875 3. nov. med Astrid Prøys, f. 1855 23. aug. — H. K. Steffens: Norske slægter I.

Christiane Koefoed f. Tandberg.

- m 4 *Christiane Tandberg*, f. 1919 17. juni, Bragernes.
- m 5 *Hege Tandberg*, f. 1925 3. jan., Bragernes. Hun har et gammelt telemarksnavn.
- l 5 *Christiane Tandberg*, f. 1879 5. okt., Bragernes. Hun hadde fra 1901 barnehave i Drammen.

G. 1907 14. sept., Bragernes, med «Einar» Laurentins Koefoed, magister, bibliotekar, f. 1875 26. juli, Ringsted, Sjælland, sønn av kontreadmiral Vilhelm Ferdinand Koefoed, f. 1837 21. mai, Kjøbenhavn, d. 1930 21. juli der, g. 1862 27. juni med Emilie Bertelsen, f. 1841 19. febr., Kjøbenhavn, d. 1914 4. april der.

Koefoed, Mads Jensen, var født i Hasle på Bornholm hvor han i siste halvdel av 1400-årene var handelsmann og eier av lille Hasle gård. Hans sønn Jens Madsen Koefoed, f. 1481, kom 1496 i tjeneste hos erkebiskop Byrge i Lund og blev adlet av denne 1514 14. juni. Da biskopens rett til å utstede adelsbrev blev bestridt, opprettedes 1903 25. mai nytt adelspatent for etterkommere av magister Koefoeds farfar geheimekonferensråd, h.r.assessor, generalauditør for sjøetaten, Hans Jacob Koefoed, d. 1870, g. med Johanne Louise Rottbøll, d. 1877. — Jul. Bidstrup: Stamtavle over familien Koefoed, Kbh. 1886. Dansk adelskalender, Kbh. 1878. Danmarks adels aarbog efter 1903. Kraks blå bok. T. A. Topsøe-Jensen og Emil Marquard: Officerer i den dansk-norske søetat, b. 2, 16, Kbh. 1935.

Bertelsen, Emilie, datter av overlæge, regimentskirurg ved Dragonene i Randers, Laurentius Bertelsen, d. 1852, og Emilie Kirketerp, d. 1841 7. mars. — Schou-Beckmanns stiftelse 1843—1903 med stamtavler utarbeidet av kaptein A. Lobedanz, tavle III a, Kbh. 1903.

Koefoed blev student 1894 og magister scientiarum 1901 fra Kjøbenhavns universitet. I studietiden var han vikarierende assistent hos dr. C. G. Joh. Petersen ved Den danske biologiske stasjon og blev av fiskeridirektør Johan Hjort i Bergen knyttet til Fiskeridirektoratet der som assistent. Han deltok i oseanografiske tokter med «Michael Sars» 1902 og var 1906 som zoolog og hydrograf med kommandør de Gerlage som leder av hertugen av Orleans store ekspedisjon til Øst-Grønland. I lignende stilling deltok han 1910 i Murray og Hjorts store Atlanterhavsekspedisjon med «Michael Sars» og bearbeidet deretter det innsamlede zoologiske materiale sammen med professor Hjort i Kjøbenhavn i 3 år. 1921 kom han som assistent tilbake til Fiskeridirektoratet i Bergen, hvor han også er bibliotekar og har herfra deltatt i en rekke videnskapelige ekspedisjoner, således 1921 i Lofoten og mange ganger, også sommeren 1937, sammen med fiskerikonsulent Thor Iversen ved Svalbard. Sommeren 1933 fulgte han Iversen mellom Island og Grønland.

Ved magister Koefoeds 60-års fødselsdag hadde alle større Osloaviser biografier om ham. Familien er bosatt på sin eiendom Nøddebo i Fjøsanger. — 2 barn, m 1—m 2:

m I

Agnes Norman f. Tanberg.

«Vilhelm» Ferdinand Koefoed, læge, f. 1908 30. nov., Bergen. Han blev student fra Bergens katedralskole 1927, kand. med. 1935, vikarierte fra 1935 1. sept. til 1936 1. mai for kommunelæge Oftedal, Tjøømø, var fra 1. juni samme år reservelæge ved Modum Bad og fra dette års høst til 1937 1. mai assistentlæge hos overlæge Ræder ved Porsgrunns lutheranske sykehus. Den 1. mai begynte han som vikar på Nøtterøy hos distriktlæge Jespersen, hvis praksis han overtar fra høsten 1937.

G. 1935 11. okt., Frogner kirke, Oslo, med *Ingrid Nerdrum*, f. 1914 8. feb., Tønsberg, datter av h.r.-advokat i Tønsberg, stortingsmann Odd Nerdrum, f. 1883 6. okt., Oslo, g. 1911 med *Ingrid Borge*, f. 1878 16. okt. — 1 barn, n I:

Johan Koefoed, f. 1937 29. juni, døpt 26. september, Nøtterøy.

n I

Nerdrum, slekt fra gårdene Nerdrum i Fet hvor tidligst kjente mann Brynil Nerdrum, f. ca. 1623, var gårdbruker. 7. ledd fra ham (derav flere lensmenn) var advokat Nerdrums far, skipsreder og -fører i Oslo *Johan M. Nerdrum*, g. 1871 med *Wilhelmine Sinding*. — S. H. Finne-Grønn: *Slekten Michelet*, Chra. 1919, 203. Familien *Sinding*, Kra. 1887.

Borge, slekten er fra gården *Borge* i Våle, Jarlsberg. *Ole Borge*, innehaver av et mekanisk verksted i Oslo, var f. 1837, d. 1893 der, g. med *Thekla Thorgersen*, f. 1848, Kristiansand, hvortil hennes far var flyttet fra *Fäberg* i *Gudbrandsdalen*. — *Studentene* fra 1898, I, II (advokat *Borge*).

m 2 «*Sidsel*» *Emilie Koefoed*, f. 1913 5. okt., Fjøsanger. Hun har gjennomgått 2 års kursur i kompisjonstegning ved Den kvindelige industriskole i Oslo, vevkursur hos frøken *Bengtson* i Stockholm og er utdannet som mønstertegner ved Statens kunst- og håndverksskole i Oslo. Her vant hun våren 1934 førstestipendiet i den konkurranse om flyveplakat som Brukskunst utskrev for skolens elever med oppgitt tekst «Spar tid og penger». Det siste år blev hun uten søknad tilbudt friplass og skolens stipendium. Hun sluttet skolen i mai 1937 og tiltrer 1. sept. en tilbudt post i fru *Schous* forretning «Tekstilkunst» i Bergen.

l 6 *Agnes Tanberg*, f. 1882 24. juli, Bragernes. Siden 1924 er hun ansatt på kontoret hos Norsk Hydro-Elektrisk Kvælstofaktieselskab i Oslo efterat hennes ekteskap blev opløst.

G. 1909 24. des., Drammen, med *Trygve Norman*, ingeniør, f. 1878 24. mars, Nes i Romerike, sønn av sanitetskommandørkaptein «*John*» *Marius Norman*, f. 1851 11. feb., Kristiansund, d. 1933 27. mars, Oslo, g. 1877 1. mai der med «*Inga*» *Mathilde Schjøth*, f. 1857 12. sept., Drammen.

Norman. *John Ellingsen* var handelsmann i Trondheim midt i 1700-årene. Sønnen tok navnet *Norman*.

John Norman, borger og nordlandshandler i Trondheim, g. med *Kristine Grønn*, datter av presten *Grønn*, hvis hustru var enke efter skipperborger og nordlandshandler *James William Colban* av skotsk herkomst. — *O. Holmboe*: *Foged Jens Holmboes efterkommere*, Kra. 1890, 22.

N. W. O. Nils Norman, f. 1770 27. des., Trondheim, d. april 1836, Asker prestegård, sogneprest til Tranøy, senere Asker, g. 1. 1803 med «Christiane» Marie Musæus, d. 1814, datter av sogneprest til Ytterøy Johan Musæus og Alette Kristine Mosling.

Johan Norman, f. 1804 5. aug., Tranøy i Senjen, d. 1870 22. feb., Trondheim, som skattefoged, g. med sin kusine Maren Marie Musæus, f. 1814 21. nov., Nissedal, d. 1887 13. juli, Ljan, datter av sogneprest Carl Fredrik Musæus og Maren Marie Mesch. — A. Erlandsen: Biographiske efterretninger om den nordenfjeldske geistlighed, Chra. 1844—55.

John Norman, kommandørkaptein, g. med Inga Schjøth.

Schjøth, stamblad 8. Fru Inga Norman var datter av kjøpmann i Drammen, senere revisor i Oslo, Jens Rudolph Schjøth, f. 1817 19. nov., Larvik, d. 1898 7. juli, Oslo, g. 1848 7. sept. med Inger «Claudine» Thomsen, f. 1822 14. juli, Kragerø, d. 1899 16. feb., Oslo. Revisor Schjøth var bror av Erika Schjøth, side 232.

Norman blev offiser 1900, vpl. pr.løitnant i marinen 1904, tysk diplomingeniør i bygningsfag 1907 og året efter ansatt ved byggingen av Bagdadbanen. 1909 kom han til Hamburg og var med å bygge høi- og undergrunnsbanen der for firma Siemens & Halske. Da denne bane var ferdig 1912, fikk han ansettelse hos ingeniør Alfred Bonde i Oslo og blev senere optatt som kompagnon under firmanavn Bonde & Norman, tekniske konsulenter. 1922 gikk han ut av firmaet og bosatte sig i New York.

Under verdenskrigen tjenstgjorde han som vpl.sjøoffiser, en tid i Admiralstaben, senere ved anlegget av Bolerne befestning. — 3 barn, m 1—m 3:

m 1 *John Marius Norman*, f. 1911 31. jan., Hamburg. Efter middelskoleeksamen gikk han på Hortens tekniske skole, opholdt sig 2½ år ved cellulosefabrikk i Amerika og da denne blev nedlagt fór han 16 måneder til sjøs. Han blev student 1937 for å utdanne sig til kjemiingeniør ved NTH.

m 2 *Thora-Margrethe Norman*, f. 1916 16. mars Oslo. Foruten middelskoleeksamen har hun tatt eksamen ved Oslo kommunale husmorskole og gjennomgått «Småbarns Vel». 1936 arbeidet hun på Åkebergveiens spebarnhjem for å utdanne sig til spebarnpleierske.

m 3 *Erik Schjøth Norman*, f. 1918 17. jan., Oslo. Handelsskolegymnasiast.

i 3 *Ole Rasmusen Tandberg*, schachthauer, døpt Dom. 2. søndag Epith. 1759, Hedenstad, sammen med sin tvillingsøster *Berthe Maria* (faddere: Morten Loffterus (nu Ljøterud), Qv. Anne Cathr. Olsdatter, Mr. Peder Trondsens Qv. fra Kongsberg, Marthe Tronsdatter, Torkel Rogstad, Timand Torkelssønn ibid., Hans Johans. Mørck, Benjamine Olsdatter Berg, Tarald Hiermundsen Loftstueje, Svend Pederssøn fra Kongsberg), bgr. 1809 15. aug., Kongsberg.

Han var 5 år gammel ved foreldrenes flytning til Kongsberg i 1764 og fikk straks arbeid ved sølverket likesom broren Frantz. 1781 hørte han ifølge manntallet til verkets faste stokk «dels som Fyhrende dels permitterede til andre verker eller i eget anliggende».

«Fyhrende» kan være forskjellig — enten Feuerwarter — Fyhrwarter — Fyrwarter ∴ den vaktmann som har med fyringen, opvarmingen av værelser og arbeidsrum i pokkverk m. v., eller den som har med fyrsetningen å gjøre ∴ man brente i eldre tider fjellet skjørt, avkjølte ved å slå vann på og løsnet med Schlängel

und Eisen ☉: hammer og bergsjern. Det kan også være feilskrift for Führende — Führung — Leitung ☉: Fahrkunst eller stangfelt for pumpingen av vann, gruvens vannlensing. Det var sammenføyde tømmerstokker som i dagen ved krumtapp var forbundet med vannhjul og i gruen med pumpeanordning, altså de folk som har med å passe disse ting. Endelig kan det også være feilskrift for Fahrende ☉: ambulerende ved selve verket, man tok det ikke så nøie med bokstaveringen.

I begynnelsen av 1790-årene var han «Schachthauer» ☉: tømmermann i gruen, den som setter op stempler og forbygger gruen. 1797 var han ansatt i Gamle Justits Grube og regnedes til 4. klasse. Året etter nevnes han i «Mandtal over de Arbeidere i Sølvverkets faste Stok som henhører til 2det Reveers Gruber og Skierper samt Tømmer; Snækker; og Belgemager Arbeidere». Ennu 1801 hadde han denne stilling, men fikk avskjed under verkets begynnende avvikling og blev tatt til politibetjent på Kongsberg før 1805 da han ikke fins i dette slutningsårets avskjedigelseslister for verket.

Ole Tandberg eide et lite hus på Korpemoen beliggende mellom Eskild Falches gård på nordre og Anders Monsens gård på søndre side. Han solgte gården ved skjøte av 1793 4. nov., tingl. 1794 21. juni, til smed og svenn ved sølvverket Anders Olsen Hassel for 98 rd. som skulde betales i flere avdrag. I stedet kjøpte han ved skjøte av 1796 28. mars, tingl. 2. april s. å., sin fars husgård med faste innretninger, samt tilhørende tomt og urtehage på Korpemoen «beliggende mellom Holzførster Paust's og Anders Samuelsen Ødegaards beboede Huuser». Gården var assuredert i Brandkassen for 130 rd.; med innbo blev den 1796 26. jan. taksert for 670 rd. Samtidig kjøpte han sin fars gresslørke på Kongens grunn for 499 rd. For å kunne betale dette, lånte Ole Tandberg ved skjøte av 1796 1. april, tingl. 2. april, hos kjøpmann Christian Holst i Drammen 399 rd. med 1. prioritets pant i sin gresslørke og 2. prioritets i gården hvor Kongsberg skolekasse hadde 1. prioritets lånet på 150 rd. stående siden Rasmus Tanberg lånte dem i 1774; løvbefalt rente var 4% og opsigelsesfristen 3 måneder. 1797 28. juni blev det bekjentgjort at Ole Tandberg hadde kjøpt sin fars gård og var skyldig Kongsberg skolekasse 150 rd. Obligasjonen til skolekassen blev som tidligere nevnt avlyst 1798 5. mai, de 300 rd. til kjøpmann Holst avlyst 1802 30. okt. og resten senere.

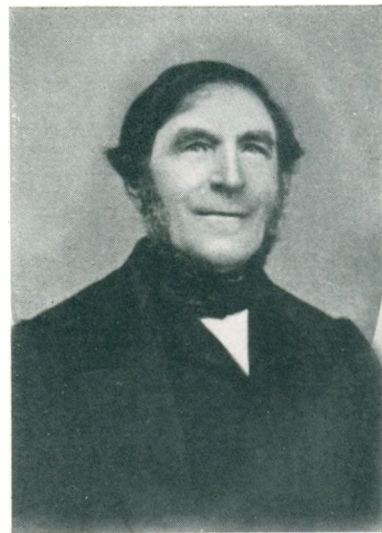
Hvad gresslørken angår, står det i Sølvverkets løkkefortegnelse for 1778 og 1797: «No. 165. Ole Tandbergs Græslørke som forhen har tilhørt Rasmus Tandberg og er beskrevet i forrige Forretning under No. 222 (1778) beliggende paa den vestre Side af sist anførte Lørke og er fra nord til sør 280 Alen lang og i den sydøstre Ende 102 Alen bred samt spidser sig i den nordre Ende hvøraf er betalt i aarlig Grundleie . . .» Senere solgte han en gresslørke til sin bror kjøpmann Peder Tandberg.

Skifte efter ham holdtes på Korpemoen 1809 29. aug. og 1810 20. aug. (Kongsberg skifteprotokoll nr. 13 b, 765), proklama var innrykket i Christiania Intelligentsstedler nr. 97, 98, 100/1809. Av hans 4 døtre levde da eldste og yngste, Marthe Christine og Anne Margrethe som forlot Kongsberg sammen med moren og er opgitt død unge. Eneste sønn, j 5, fortsatte slekten.

G. ca. 1790 med *Berthe Johanne Hansdatter*, f. antagelig omkring 1765. Hennes sønnedatter fru pelsvarehandler Bruun har oplyst at hun hørte til den store slekt Hafsrud, visstnok oprinnelig fra Hof i Jarlsberg, men hennes fødsel eller død er ikke funnet.

- j 5 *Hans Olsen Tandberg*, malermester, døpt 1806 20. okt., Kongsberg, d. 1880 16. juni, Skien. Han var 3 år gammel ved farens død og blev opdradd på Eiker hos morens eller farmorens slekt og lærte malerhåndverket, i hvilket han var meget dyktig. Omkring 1840 flyttet han til Skien og grunnla sitt maler- og lakkerverksted der. Han og hustruen virket i Hauges ånd for kristendommen og skal ha gjort sig alment avholdt.

G. 1834 6. nov., fra Øvre Eikers prestegård, med *Karen «Marie» Schultz*, f. 1808 11. aug., Kristiansand, d. 1901 23. okt., Porsgrunn, pleiedatter av sogneprest, Eidsvollsmannen L. A. Oftedahl og hustru, f. Nordberg. Hennes mor var av apotekerfamilien Schultz i Kristiansand. — Av deres 10 barn døde 6 som små eller unge av tuberkulose, de øvrige var k 1, k 2, k 9 og k 10:

Malermester Hans Tandberg.

- k 1 *Agnethe Tandberg*, f. 1835 28. juli, Ø. Eiker, d. 1905 21. juni, Trondheim. Hun var sin manns dyktige medhjelper og tok efter hans død den mangeartede forretningsvirksomhets tråder i sin hånd til 1895 da hun tok sønnene Fritz og Hans Jacob som medinnehavere til hun 1898 trådte ut av firmaet. Hun er omtalt som en representativ vertinne i sitt hjem, elskverdig og meget godgjørende.

G. 1857 1. mars, Skien, med *Johan Nicolay Bruun*, pelsvarehandler, f. 1832 24. sept., Kongsberg, d. 1891 27. okt., Trondheim, sønn av garver Fredrik Peder Bruun, f. 1792 28. sept., Kongsberg, d. 1866 13. okt. hos sønnen brukseier Chr. C. Bruun på Fagervik gård i Alvdal, g. 1823 28. nov., Kongsberg, med *Anne Malene Sahlgaard*, f. 1799 11. okt. der, d. 1861 23. jan. der.

Bruun, navnet menes avledet av gårdnavnet Bryn i Aker. Slegtens sannsynlige stamfar er Christiania-skredder Jacob Pedersen Etterstad, siden 1619 forpakter av gården Bryn ved Etterstad i Østre Aker, d. 1645, g. med *Anne Mortensdatter*. Disses formodede sønn skredder Peder Jacobsen var far til bokbinder Jakob Pedersen, hvis sønns gård Tollbodgt. 14 i Oslo er flyttet til Folkemuseet på Bygdøy. — O. Schmidt: Familien Bruun. Tr.hjem 1926. H. S. Finne-Grønn: En gammel Osloslekt. Haandverkerfamilien Bruun. Aftenposten 1926 28. mai. Se for øvrig side 183.

Sahlgaard, *Anne Malenes* far var *Rasmus Christensen Sahlgaard*, døpt 1762 24. april, Kongsberg, g. 1793 19. april der, med *Isabelle Larsdatter Svendsrud*. Samme slekt som *Bodil Sahlgaard*, g. Prydz, side 26, 27 og *Aleth Maria Sahlgaard*, g. Søbereg, side 232.

J. N. Bruun var utlært buntmaker fra Kongsberg. Han grunnla egen forretning i Skien hvor han 1852 tok borgerskap som buntmaker, men da tilgangen på viltskinn var meget større nordenfjells, flyttet han 1862 til Trondheim hvor han tok borgerskap s. å. og løste handelsbrev 1868 5. april. Han deltok i skandinaviske og utenlandske utstillinger og fikk gullmedalje i Liverpool 1886 og i Paris ved Verdensutstillingen 1889.

Bruun var i en periode medlem av Trondheims bystyre; han var medlem av Overformyndetiet og av Trondhjems Sparebanks forstanderskap. — 7 barn, 1 1—1 7:

Pelsvarehandler J. N. Bruun.

Fritz Tandberg Bruun, pelsvarehandler, f. 1857 21. nov., Skien, d. 1925 15. okt., Trondheim. Etter å ha gjennomgått Trondheims realskole og vært i buntmakerlære hos sin far, var han fra 1873 et par år elev av Trondheims tekniske læreanstalt. Sin videre utdannelse fikk han hos F. Witzleben i Leipzig og siden i Paris, hvorfra han kom hjem 1880. Han var fullmektig hos sin far til dennes død da hans mor ansatte ham som disponent for firmaet. I 1895 blev han optatt som medeier, i 1898 som innehaver sammen med broren og efter dennes død i 1902, blev han forretningens eneinhaver.

I 1915 omdannedes firmaet til familieaksjeselskapet A/S I. N. Bruun med Fritz Bruun som formann. Firmaet var i stadig vekst og fikk flere innen- og utenlandske utmerkelser, således Grand prix i Paris 1900. Forretningen hadde berederi i Elvegaten sammen med buntmakeriet inntil 1919, men i 1920

startet Bruun et nytt aksjeselskap, A/S Norsk berederi og pelsfarveri. Han blev dette selskaps disponent, og ny fabrikk blev bygd på Ila.

Bruun var mangeårig medlem av fattigstyret, av Trondheims formannskap 1899—1901, styremedlem for Nissens arbeidshus og Trondheims borgerlige realskoles forstanderskap, medlem av direksjonen i Trondhjems Sparebank og Trondheims Håndverks- og Industribank og medlem av Ligningsrådet. Han fungerte flere ganger som jurymann i håndverksanliggender ved utstillinger og var innehaver av Kroningsmedaljen I og R. S. V. O.

I nekrolog i Trondhjems Adresseavis nr. 239/1925 og Aftenposten 1925 16. okt. omtales han som en representativ personlighet, en stillfarende og vel avbalansert mann som med sin elskverdighet vant en stor vennekrets. Han var ivrig friluftsmann, jeger og sportsseiler. Foto i Schmidt: Familien Bruun, side 66.

G. 1883 10. nov., Trondheim, med *Ingeborg «Sofie» Selsbak*, f. 1862 3. mai der, datter av kjøpmann Martin Selsbak, f. 1833 7. des., Domkirkesognet der, d. 1920 27. mars der, g. 1860 2. aug. der, med Christine Elisabeth (Lise) Lorentzen, f. 1835 24. mai der, d. 1887 29. juni der, bgr. Domkirkegården. — 2 barn, m 1—m 2.

Selsbak, Ole Pedersen, skibsfører, fra Selsbak gård på Ørlandet, g. ca. 1805 med Randi Eriksdatter Rosten. Slettstradisjonen sier at engang kom en ukjent og aldri navngitt dame til Selsbak gård, fikk en sønn og døde. Gårdens eier beholdt gutten som fikk gårdens navn.

Peter Olsen Selsbak, destillatør, f. 1813 17. sept. DKS, Trondheim, g. der med Ingeborg Ellingsdatter, f. 1794, Kristiansund.

Martin Pedersen Selsbak g. med Lise Lorentzen.

Lorentzen, Ole i Flensburg.

«Carl» Ferdinand Lorentz (Lorentzen), bokkermester, f. ca. 1800, Flensburg, bodde i Fruekirkegaten i Trondheim og var g. med Lovise Christianna, Lise Lorentzens foreldre.

m I *Astri Bruun*, f. 1885 8. des., Trondheim.

G. 1909 27. mai der, med *Niels Christensen*, ingeniør, direktør, f. 1885 19. mars der, sønn av murmester Christian Martin Christensen, f. 1855 2. mars, g. 1878 10. nov. der med Othilie Marie Eriksen, f. 1852 26. des. der.

Christensen tok eksamen ved Trondheims tekniske læreanstalt, maskinlinjen 1906, var ansatt ved The Foldal Copper & Sulptur Co. Ltd. 1906—09, hadde 1 års studieophold ved Bergakademiet i Freiberg, Sachsen, og er siden 1909 administrerende direktør i firma A/S Trondhjems Cementstøberi og Entreprenørforretning. Han er flerårig medlem av Entreprenørernes Landssammenslutnings styre, representant i Norsk Arbeidsgiverforening og medlem av Trondheims overligningsnevnd. — 6 barn, n 1—n 6.

Kilde: I. Hoffstad: Merkantilt biografisk leksikon, Oslo 1935.

Agnete Bruun f. Tandberg.

n I *Ivar Christensen*, agent, f. 1910 8. juni, Trondheim. Han gikk 2-årig handelsgymnasium og er nu innehaver av T. B. Holst A/S, assurance- og agenturforretning i Trondheim.

G. 1936, med *Inger Blankenborg Prydz*, f. 1911 16. juni, Oslo. Hun blev student 1930 og arkitekt fra NTH 1936. Datter av o.r.sakfører og assuransedirektør i Sandefjord, «Olaf» Peter Blankenborg Prydz, f. 1882 14. sept., Stange, g. 1910 2. juli, Fredrikstad, med «Constance» Andrea Poppe, f. 1876 26. juli på Eggen i Skogn, d. 1921, Sandefjord.

Prydz, side 26, 309. Direktør Prydz i Sandefjord er sønnesønns sønnesønn av generalkrigskommisær Peter Blankenborg Prydz, døpt 1721 9. april, d. 1783 30. aug., og 2. hustru Adelheid Birgitte f. v. d. Weyde, 1731—1803. Hun er ætling av Adam v. d. Weyde, f. 1498, Flandern, d. 1574, Danmark, adlet 1547 av keiser Karl V. — Direktør O. Prydz utgav 1917 slektsboken Prydz.

Poppe stammer fra assessor og bergmester ved Kongsberg sølvverk, Fredrik Vilhelm Poppe, 1722—69, g. med Karen Aarhus. Constance Poppes foreldre var proprietær Poppe på Eggen, f. 1831, Nannestad, d. 1889 16. jan., Oslo, g. med prost Stenersens datter Augusta. — P. Knoph Røhr: Slægterne Knoph og Poppe, Kra. 1895, 53.

n 2 *Inger Sofie Christensen*, f. 1912 4. nov., Trondheim.

n 3 *Tordis Christensen*, f. 1914 27. juni, Trondheim.

n 4 *Nils Christensen*, f. 1916 30. aug., Trondheim.

n 5 *Fritz Bruun Christensen*, f. 1918 25. feb., Trondheim.

n 6 *Christian Christensen*, f. 1923 30. juli, Strinda.

Fot. Schröder, Trondheim.

I. N. Bruuns forretningsgård Olav Trygvasons gate 37, 1936.

Johan Nicolay Bruun, disponent, f. 1889 2. okt., Trondheim. Han tok handelsskoleeksamen 1908 og var ansatt først i pelsvarefirmaet F. Witzleben og derpå hos Heinrich Lomer & Co. (handel med beredte og uberedte skinn), begge i Leipzig. Før hjemreisen besøkte han verdensutstillingen i Brüssel 1910 og opholdt sig en tid i England. Hjemme kom han straks i arbeid hos A/S I. N. Bruun og tok svenneprøven som buntmaker 1911 29. des. Etter farens død 1925 blev han hele firmaets disponent til 1929

da fetteren Finn Bruun overtok stillingen i I. N. Bruun mens han selv fortsatte som disponent og administrerende direktør for søsterselskapet A/S Norsk berederi og pelsfarveri.

G. 1926 19. des., Trondheim, med fru *Guðrun (Guri) Wenge f. Ølstad*, f. 1902 18. feb., Lilleaker, datter av fhv. hovedkasserer ved Oslo elektriske sporvei Knut Ølstad, f. 1863 19. des. på Slåtto i Gol, g. 1894 19. aug., Oslo, med Inga Helene Thora Helgesen, f. 1869 6. jan. der.

Ølstad, gård i Røyken, kjøpt av Knut Ølstads foreldre som var fra Gol i Hallingdal, men tok navn efter det nye bosted. Fru Ølstads slekt er fra gården Sørhus i Valdres.

1 2 *Johan Bruun*, f. 1859 29. juni, Skien, d. 1861 22. juni der.

1 3 «*Anna*» *Malene Bruun*, f. 1861 15. juli, Skien, d. 1935 13. nov., Trondheim. Foto i Slægten Lange, Chra. 1917, side 116.

G. 1883 13. nov. der, med «*Alexander*» *Fritz de Jonquières Høyer*, kaptein, f. 1846 27. aug., Lillehammer, d. 1909 28. jan., Nordstrand, bgr. Tilfredsheds kirkegård, Trondheim, sønn av oberst Johan Gottfred Høyer, f. 1791 16. sept., Kjøbenhavn eller Hedmark, d. 1865 på Gardermoen, g. med Hermanna Helene Lange, f. 1804 6. april, Jevnaker prestegård, d. 1881 21. nov., Oslo.

Høyer, slekten menes innvandret over Flensburg, fra en liten by Høier i Slesvig Holstein (dr. med. Henrik Høyer kom fra Stralsund til Bergen 1593 og den første tyske sogneprest i Kongsberg, Egidius Høyer levde omkring 1680). Tidligst kjent av denne slekt er kjøpmann Andreas Svennichsen Høyer, d. 1750 17. mars i Kristiansand. — Studentene fra 1889. Chr. Thaulow: Personalhistorie for Trondhjem og omegn, Trondhjem 1919, 362.

Lange, innvandret slekt i hvis våpen det forekommer en lange (fisk). — Alb. J. Lange: Genealogiske og personalhistoriske opplysninger om en opprinnelig holstensk slægt Lange, Chra. 1888. Samme: Slektsbok over en fra Holstein til Norge indvandret slekt Lange. Chra. 1917. D. Krohn Holm: Slegten Langes stamtre, Oslo 1934. Studentene fra 1868.

Kaptein Høyer er muligens opkalt efter den danske offiser Henri Alexander Antoine de Dompierre de Jonquières, f. 1816 13. aug. på Folehavegaard i Danmark, d. 1879 21. sept. som general i Westfalen. Høyer blev surn. sekondløytnant i 2 Akerhusiske brigade 1867, vpl. sekondløytnant i Trondhjemske brigade 2. nov. s. å., flyttet tilbake til 2. brigade 1868, overflyttet til artilleribrigaden 1873, premierløytnant 1876, ansatt ved Oscarsborg befestning, kaptein 1889 og chef for 7. batteri under 3. feltartilleribataljon av landvernet. Han

Fot. Schröder, Trondheim.

Bynesveien 7, 1936.

blev innvilget avskjed av helbredshensyn 1898 5. feb. Høyer opholdt sig flere ganger i utlandet i studieoie-med. Nekrolog i Aftenposten nr. 57/1909. — 3 barn, m 1—m 3:

m 1 «Aagot» Agnethe Høyer, f. 1884 23. okt., Oscarsborg festning.

G. 1912 28. des., med Øyvin Eng, driftsbestyrer, f. 1880 21. feb., Lenvik, sønn av distriktslæge Oskar Norman Eng, f. 1847 7. juni, Vadsø, d. 1921, g. 1876 17. aug., Sogndal i Sogn, med «Wilhelmine» Sand, f. 1849 28. mars (fru Revers har april), Stavanger, d. 1918 5. mai. Hun fikk Kongens fortjenstmedalje i gull for sitt arbeid for sykepleien og mot tuberkulosen.

Eng. «Stadskapitain, Uhrmager og Bogholder» i Oslo i begynnelsen av 1800-årene Christoffer Pedersen Eng og Anna Kristine f. Jacobsen var foreldre til distriktslæge i Indre Sogn, Christian Aug. Engh, f. 1815 5. juni, Oslo, d. 1894 15. sept., g. 1841 3. jan., Leikanger, med Elisabet Sommer Norman (datter av sogneprest Peter Johan Norman og Anna Catharina Grip), f. 1815 12 mars, Fuse prestegård. Disses sønn var Oskar Eng. — Norman Eng: Slægten Norman, Vik i Sogn 1918.

Sand, Wilhelmine var datter av kjøpmann i Kristiansand «Kristian» Olaus Sand, 1816—61, g. med Abigael «Charlotte» Winsnes hvis slekt opprinnelig er fra gården Vinsnes i Fet, Romerike. — Studentene fra 1884. Katrine Schjøtt Revers: Slegten Winsnes med en del sidelinjer, Oslo 1931.

Eng tok eksamen som maskin- og elektroteknisk ingeniør ved Den tekniske skole i Oslo 1899 og gikk på Technische Hochschule i Hannover 1900—01. Etter å ha arbeidet en tid i Norge var han 4 år i Pittsburg og blev ansatt ved Elektrisk Byrå A/S, Oslo, 1906. Fra 1911 var han anleggsingeniør ved A/S Siemens Schuckerts avdeling i Bergen og er siden 1918 driftsbestyrer ved A/S Fløibanen, Bergen. Han er sekretær i Den norske Ingeniørforening, Bergens-avdelingens elektroingeniørgruppe. — 2 barn, n 1—n 2:

n 1 Claudius Sander Eng, f. 1919 3. juli, Bergen, d. 1928 10. des. der.

n 2 Oskar Norman Eng, f. 1921 15. juli, Bergen.

m 2 *Alexander «Gottfred» Høyer*, f. 1888 21. juni, Oscarsborg, d. 1898 24. aug. under sommerophold på Jensvold, bgr. Trondheims domkirkegård.

m 3 «*Erling» Anton Høyer*, forretningsmann, f. 1896 3. april, Trondheim. Han tok eksamen ved Trondheims handelsgymnasium og var $\frac{1}{2}$ år assistent i Håndverkernes Bank, Trondheim. For å utdanne sig i trevarebranchen arbeidet han $\frac{1}{2}$ år ved Enge sagbruk på Nordmøre og blev 1918 ansatt ved Den norske Handelsbanks sekretariat i Trondheim. Samme år blev han vpl. sekondløytnant. Siden 1919 er han bosatt i Honfleur, Normandie, hvor han driver trelastforretning.

Kilde: A. Petersen: Den norske hærs vpl. offiserer, Oslo 1936.

l 4 «*Johan» Nicolay Bruun*, bankchef, f. 1865 22. jan., Trondheim, d. 1937 15. feb. der. Efter artium 1884 hadde han $\frac{1}{2}$ års studieophold i Belgia og Frankrike og efter 2. eksamen 1885 $\frac{1}{2}$ års ophold i England. Han blev kand. jur. våren 1889 og var 1891—92 avvekslende fullmektig og konstituert foged i Alta. 1892 1. sept. nedsatte han sig som praktiserende o.r.sakfører i Trondheim hvor han var konstituert borgermester 1913—15. I 1919 valgte han til administrerende direktør for Trondhjems Realkreditbank.

Bruun var medlem av Trondheims bystyre 1908 1. jan.—1926, av byens formannskap 1911—16, derav i 2 perioder ordfører, medlem av reguleringskommisjonen 1914—16 og av amtsskattestyret. Han var formann i Trondhjems konservative forening 1905—10, i havnestyret 1913—16, i sykeforsikringsnevnden 1911—17, i hospitalsstyrelsen 1911, i provianteringsrådet 1914—23, i lignings- og overligningskommisjonen samt i skattekollegiet, viseordfører i Trondheim 1916, direksjonsmedlem i Privatbanken 1906—19, medlem av Sparebankens forstanderskap og medlem av styret i Den norske bankforening. Dessuten formann i en rekke merkantile og industrielle foretagender.

Fra 1896 13. okt. var han medlem av Det kongl. norske Videnskabernes Selskabs museum, hvor han var direksjonsmedlem fra 1922 og visepreses fra 1931. Han var formann i Selskabet for Trondhjem bys vel fra 1923, i Trondhjems boligråd 1923—29 og arbeidet i flere byggekomiteer, især i den for sykehuset. Han var medlem av kinematografkommisjonen 1922—26, formann i Trondheims reisetrafikkforening i 10 år og i rådet for Landslaget for reiselivet i Norge i 6 år, inntil han frabad sig begge hverv i 1934. Han har betydelig del i at Skanseområdet er blitt et av byens vakreste, og han var formann i hovedstyret for Olavsjubileets historiske utstilling og i den kommunale komité for Olavsjubileet 1930.

Han har reist meget i Europa og skrevet en hel del leilighetsviser og lyriske dikt. På sin 60-årsdag fikk han overrakt Kongens fortjenstmedalje i gull og han er R.¹ St. O. O. Til hans 70-årsdag hadde Adresseavisen i Trondheim, nr. 16/1935, en lang biografi og Aftenposten 22. jan. s. å. slutter sin omtale av dagen med: «Han nyder på alle hold en sjelden anseelse.»

Kilder: Studentene fra 1884 I, II. O. Schmidt: Familien Bruun, Trondhjem 1926, 68. Hvem er hvem 1, 2, 3. Nekrolog i Aftenposten nr. 65/1937 (nr. 160/1937, Bolo: «Under samme stjerne») og i Adresseavisen 16. feb. s. å.

G. 1. 1893 22. juli, Trondheim, med *Alison Lyng*, f. 1873 29. mai der, datter av kjøpmann Johan Daniel Lyng, f. 1845 4. des. der, d. 1927 12. mars der (nekrolog i Adresseavisen 13. feb.), g. 1869 17. juli, Orkdal, med Alison «Martine» Hartmann, f. 1842 28. juli, Overhalla, d. 1879 8. sept., Trondheim. — Ekteskapet blev oppløst 1899. — 2 barn, m 1—m 2.

Lyng, gårdnavn i Verdalen. Andreas Lyng kom som skomaker til Trondheim hvor hans sønn Andreas Andreassøn Lyng, f. 1755, d. 1815 26. mai som skomakermester, blev g. med Mariane Fürstenberg (datter av sogneprest ved Domkirken, Johan Daniel Fürstenberg og Birgitte Cathrine Løg fra Kjøbenhavn). Disses sønn var Johan Daniel Fürstenberg Lyng, døpt 1803 23. jan. i Trondheim, hvor han startet en manufakturforretning og blev en rik mann efter branden 1841—42, idet hans store varepartier var underveis og steg voldsomt i pris ved fremkomsten. I Olav Trygvasons gate bygde han den vakre Lynggård som kjøpmann Schreiner har kjøpt og ofret meget på å bevare. Her var den svære «rødsalen», hvor den senere biskop Essendrop med familie bodde som gjester undet et flerårig opphold som lærer i byen. Lyng og hustruen Ingeborg Marta Vanvig var haugianere. Han var en pussig kar, efter hvem det lever mange munnhell både i og utenfor Trøndelag. Han skal ha vært modell til Jonas Dahls «Cargadør Sahl». Han var Alison Lyngs farfar.

Hartmann. Denne slekt stammer fra kanselliråd, rådmann i Roskilde, Morten Hartmann, 1686—1780, som har navnet efter sin mor Beate Christine Hartmann, g. med Randel Randelsen i Trankebars sekretråd. Hennes far var rektor Rembert Hartmann i Heiligenhafen, og om hennes bror skrev Louis Bobé: Moritz Hartmann 1656—1695, Kbh. 1933. — G. Hartmann: En familie Hartmann i Danmark og Norge 1615—1895, Chra. 1895.

G. 2. 1901 15. juni, Trondheim, med *Kitty Lein*, f. 1878 27. okt. der, datter av kaptein i Trondhjemske brigade Johan Peter Lein, f. 1847 24. des. der, d. 1905 4. mai der, g. 1874 8. okt., Grue, Solør, med «Therbor» Margrethe Oppegaard, f. 1847 8. aug., Oslo, d. 1928. — 2 barn, m 3²—m 4².

Lein, gårdnavn flere steder i Trøndelag. Denne familie er sagt å være fra Frosta. Kaptein Leins foreldre var kjøpmann i Trondheim, Christen Johnsen Lein, g. med Anna Margrethe Janke.

Oppegaard, slekten har navn efter gården Oppegård i Oppegård anneks til Nesodden, men dens tidligst kjente hjem var Slitu, i Eidsberg. Stamfaren, bonde Helle Slitu, var f. 1570, d. 1630 i Eidsberg og hans etterkommere holdt sig på Slitu gård i et par århundrer. Therbor Oppegaards foreldre var foged i Solør, Svend Andreas Oppegaard, f. 1810 2. okt. på Bøle, Enebakk, d. 1882 19. okt., Grue, Solør, g. 2. 1844 20. nov. med Gunda Therese Blix, f. 1813 20. nov., Oslo, d. 1854 23. juli der. — N. Hals: Slegten Oppegaard fra Enebakk, Oslo 1925.

Bankchef Joh. N. Bruun.

m 1 *Sigbjørg Bruun*, f. 1894 20. april, Trondheim, d. 1896 9. sept. der.

m 2 *Leif Lyng Bruun*, sekretær, f. 1897 12. sept., Trondheim. Han blev student 1915 fra Kate-dralskolen i Trondheim og kand. jur. 1920. Året efter blev han edsvoren hos byfogden i Moss og utnevntes til sekretær i Handelsdepartementet 1922 23. jan. Siden 1925 1. jan. er han sekretær i Justisdepartementet. Han skriver dagbladsartikler om litteratur m. m.

m 3² *Finn Bruun*, disponent, f. 1902 6. mai, Trondheim. Etter handelsskoleeksamen der 1920 var han ansatt hos M. Bromberg & Co. Nachfolger, Leipzig, 1922—23, hos Fred. Huth & Co., New York, 1923—24 og hos Willard H. George Inc., Los Angeles, California, 1924—29 (Bruun var pelsopkjøper for firmaet i nordvest Canada 1926—27, i Alaska 1927—29). Dette år reiste han hjem som nygift og blev disponent for A/S I. N. Bruun 1929—31, hvorpå han drev egen forretning i Seattle, Washington 1931—33, da han vendte tilbake til sin stilling som disponent i A/S I. N. Bruun og slo sig ned i et av husene på det gamle Færstad gods utenfor Trondheim.

G. 1929 1. mars, Nome, Alaska, med *Edith McCuiston*, f. 1907 22. sept., Utah, datter av ranger, advokat nær byen Montello, Nevada, Alwin J. McCuiston, f. 1856 12. des., Carson city, Nevada, g. med Mary Eliza Kierk, f. 1870 17. sept. Tooele, Utah, d. 1928 28. nov., Montello, begge av skotsk ætt. — 1 barn, n i:

n I *Kitty Bruun*, f. 1930 19. jan., Trondheim.

m 4³ *Sven Bruun*, læge, f. 1905 14. mai, Trondheim. Han blev student fra Katedralskolen der 1924, kand. med. våren 1931, var assistentlæge hos stadslæge Astrup i Narvik 1931 15. aug.—1932 15. aug. og samme ved Namdal fylkessykehus 1932 1. sept.—1934 31. aug. Videre var han hospiterende kandidat ved Ullevål sykehus' IX avd. 1934 1. sept.—31. des., kandidat ved Akers sykehus' kirurgiske avd. 1935 1. jan.—31. aug. og ved sykehusets med. avd. fra 1. sept. s. å.

G. 1932 19. mars, Narvik, med *Halfrid Wexelsen*, f. 1905 28. april der, datter av kjøpmann Einar Wexelsen, f. 1875 13. mars, Evenes prestegård, Ofoten, g. 1903 13. juni, Bergen, med Helga Monsen, f. 1877 19. juni, Bergen.

Wexelsen. Stamfaren var baker Hans Schult i Aalborg, Jylland, bgr. 1659 5. sept. der. Hans sønn Wexel Hansen, døpt 1647 (8?) 22. aug. der, blev 1679 sorenskriver i Nedre Romerike. Efterkommerne kaller sig dels Wexels, dels Wexelsen. Halfrid Wexelsens farfar var sogneprest W. A. Wexelsen, 1828—1904, g. med kjøpmann Joh. Daniel Fürstenberg Lyngs datter Johanne Henrikke (Rikka) Lyng, 1837—92, side 261. — Mikael Sundt: Stamtavle over familien Wexelsen—Wexels, Chra. 1910. PHT 5, 6, 69. Kbh. 1909.

Monsen, Helga, datter av fiskeveier i Bergen Peder Monsen og hustru Anna Helene Christiansen.

I 5 *Hans «Jacob» Bruun*, pelsvarehandler, f. 1868 9. sept., Trondheim, d. 1902 24. feb. der. Han var utdannet som buntmaker hos I. N. Bruun og senere hos F. Witzleben i Leipzig og i Paris. Etter å ha arbeidet i sin fars firma blev han medinnehaber der 1895. Han ordnet firmaets utstilling i Paris 1900 og var ansett som en meget dyktig mann i sitt fag, men døde bare 33 år gammel. Nekrolog i Aftenposten nr. 151/1902 og i Adresseavisen 25. feb. s. å. hvorfra hitsettes: «Det er et mere end almindelig sørgelig dødsfald, som vil vække beklagelse og dyp sorg hos hans mange venner og alle dem, som var kommet i nærmere berørelse med ham og hadde lært hans noble karakter, hans muntre, lyse sind og hele hans elskverdige personlighet at kjende.»

G. 1893 28. mars, Trondheim, med *Jenny Selsbak*, f. 1865 15. jan., Kristiansand, datter av apoteker der, Jørgen Selsbak, f. 1815 24. des., Trondheim, d. 1891 24. juni, Kristiansand, g. 2. med Christine Oline Bjørnstrup, f. 1838 8. feb., Røros, døpt 22. april

der, d. 1875 26. des., Kristiansand. Som enke er fru Bruun bosatt i Oslo. — 3 barn, m 1—m 3.

Selsbak, apoteker, sønn av skipsfører Ole Pedersen Selsbak, side 256.

Bjørnstrup, innvandret fra Danmark. Christine Bjørnstrup var datter av bergkadett, senere materialskriver ved Røros kobberverk, «Johan» Peder Bjørnstrup, f. 1816 6. mars på Eidet ved Hytten i Ålen, g. 1838 16. juni, Røros, med Ane Margrethe Andersdatter, f. 1815 19. april, Røros, datter av bruksbonde Anders Trondsen og Olava Jensdatter.

m I *Lilli Bruun*, f. 1895 2. juni, Trondheim.

G. 1921 23. april, Oslo, med *Ivar Amundsen*, ingeniør, f. 1893 9. mars der, sønn av hudlæge Gunnar Spone Amundsen, f. 1858 2. des., Oslo, d. 1932 10. juni der, g. 1892 6. feb. der, med Nikoline «Karethe» Valdø, f. 1870 7. juni, Skien.

Amundsen, slekten er fra gården Spone i Modum. Doktor Amundsens far var kjøpmann i Oslo, Peder Amundsen, f. 1815 7. nov., Modum, d. 1872 16. des., Oslo, g. med Caroline Johanne Sofie Paulsen, f. 1832 30. juni, d. 1904 28. des., Oslo.

Valdø, gård i Valdø sogn, Telemark. Karethe (Pedersen) Valdø er datter av tollopsyndmann i Skien, Søren Pedersen (Valdø), g. med Henriette Andersen, og sønndatter av bonde Peder Valdø i Telemark.

Ivar Amundsen blev student fra Aars og Voss skole 1911, immatrikulert ved NTH s. å. og tok eksamen ved bygningsavdelingen 1915. Han var assistentingeniør i Vassdragsvesenet 1916—18, ansatt hos O. Large, Oslo, 1918—19 og var avdelingsingeniør ved Oslo Elektrisitetsverk 1919—27. Sistnevnte år blev han disponent for A/S Amundsen Refrigerator Co., Oslo, hvor han nu er administrerende direktør. Han bor i egen villa, Huk aveny 19, Bygdøy. Ingeniøren er meget musikalsk. — 2 barn, n 1—n 2:

Kilder: G. Brochmann: Vi fra NTH, Stavanger 1934. E. Hoffstad: Merkantilt biogr. leksikon, Oslo 1935.

n I *Kjell Bruun Amundsen*, f. 1922 11. mai, Oslo.

n 2 *Bjørn Bruun Amundsen*, f. 1924 14. okt., Oslo.

m 2 *Sonja Bruun*, f. 1897 7. okt., Trondheim.

G. 1921 13. jan., Oslo, med *Alfred Hesselberg Christensen*, grosserer, f. 1896 13. april der, sønn av grosserer Einar Christensen, f. 1858 15. mars der, g. 1888 18. april, med Elise Marie (Mimi) Hesselberg, f. 1865 3. juni der, d. 1918 23. des. der.

Christensen, tidligst kjente mann er skibstømmermann Christen Hynil, visstnok bondegutt fra Gjerpen. Han eide hus på Osebakken i Porsgrunn, g. ca. 1803 med Karen Arnesen. Av deres 13 barn døde 10 som små. Eneste voksne sønn Arne Christensen, f. 1804, Porsgrunn, d. 1883, Oslo, tok borgerskap der som kjøpmann 1833 og etablerte melfirmaet A. Christensen, nu i Kirkegt. 6 b. Han blev g. med Karen Amalie (Emilie) Reiersen, 1818—77. Hans søster Christense Christensen blev g. med Tønnes Wathner, av hvem det er mange møbler på Skiens museum, søstersønn av boktrykker Christopher Grøndahls hustru Maren Marie f. Bomhoff. — H. Krog Steffens: Norske slægter I, 92 flg.

Hesselberg, slekten fra Heseberg i Norderhov, side 20. Mimi Hesselberg var søster av fru politimester Seip, side 212.

A. Christensen blev student 1915 og studerte 2 år ingeniørfag ved Hochschule i Dresden men måtte, foranlediget ved en brors død, reise hjem til sin fars forretning hvor han gikk inn 1920 og som han overtok 1929. Familien er bosatt Slemdalsvn. 70, Vinderen. — 3 barn, n 1—n 3:

- n 1 *Einar Bruun Christensen*, f. 1921 26. okt., Oslo.
- n 2 *Lajla Bruun Christensen*, f. 1922 21. okt., d. s. å.
- n 3 *Vera Bruun Christensen*, f. 1924 15. feb., Oslo.
- m 3 *Hans Jacob Bruun*, forretningsmann, f. 1899 15. feb., Trondheim. Han tok middelskole- og handelsskoleeksamen og reiste i 18-års alderen til Syd-Amerika i svensk eksport. Siden har han vært bosatt i utlandet, i 1926 i svensk eksport- og importfirma Fredberg, Los Angeles, i 1935 ved gullmine i Amerika.

l 6 *Birgithe (Bitta) Bruun*, f. 1873 8. juni, Trondheim, d. 1931 31. jan. der.

G. 1894 18. des. der, med *Trygve Høyer* (Ellefsen), oberst, f. 1868 10. juni, Oslo, sønn av stiftsverrettsassessor der, Hans Peter Krag Ellefsen, f. 1831 12. jan., Nærø prestegård av Namdalen, d. 1919 19. juni, Oslo, g. 1864 28. april med Fredrikke Charlotte Høyer, f. 1842 29. mars på chefsgården Gumperud ved Kongsvinger, d. 1911 30. juli, Oslo.

Ellefsen, Ellef, var «toldrojet» i Oslo ca. 1800, g. med Anna Nilsdatter. Deres sønn Nils Ellefsen, f. 1802 23. feb., Oslo, blev sogneprest i Nærø hvor han døde 1834 10. juni, g. 1828 29. jan., Oslo, med Caroline Christine Kjerulf, f. 1806 2. mai, Kristiansand, som datter av kjøpmann Christen Kjerulf og Inger Christine f. Lund. — A. Erlandsen: Biographiske efterretninger om den nordenfjeldske geistlighed, h. 1, Chra. 1844.

Høyer, side 258. Fru Ellefsen f. Høyer var søster av kaptein Alexander Høyer.

Høyer blev student fra Katedralskolen i Oslo 1887, tok eksamen ved Krigsskolens øverste avdeling 1891 og militær høiskoleeksamen 1894. Han blev pr.løitnant i infanteriet 1891, kaptein i 5. brigade 1900 1. april, major 1915 1. juli, oberstløitnant og chef for Finnmarkens bataljon 1917 1. jan., oberst og chef for Nordre Hålogalands inf.regiment nr. 15 1919 1. okt., chef for Nordre Trondhjemske inf.regiment 1926 og tjenstgjorde s. å. i franske regiment. 1929 søkte han avskjed.

1911 11. april fikk han av Kirkedepartementet tillatelse til å anta sin mors navn som familienavn.

Han var lærer i historie og krigshistorie ved 5. divisjons underoffisersskole i Trondheim 1900—13 og fikk 1906 Forsvarsdepartementets 2. pris i konkurranse blandt hærens befal om en krigshistorie for underoffisersskolene. Familien var bosatt i Trondheim til 1915, da han blev major, han var i 2 perioder, 1905—10, medlem av byens kommunestyre og som sådan medlem av den kommunale kroningskomité 1906. Under keiser Wilhelm II's offisielle besøk i Trondheim samme år var han attasjert keiseren. Han har Kroningsmedaljen I og Prøisisk kroneorden III.

Høyer har vært medlem av Trondheims 17. mai komité, suppleant i vergerådet, flerårig formann i bestyrelsen for Vestre folkebad og jurymann i Bergensutstillingen 1910, gruppe jakt- og skiutstyr.

2. gang blev han gift april 1933 med sin svigersønns kusine Magnhild Ellingsen, f. 1885 12. april.

Kilder: Studentene fra 1887, I, II, III, 2 foto. Alb. J. Lange: Slægten Lange, Chra. 1917. Bj. Keyser Barth: Norges militære embedsmenn 1929, Oslo 1930, 1 foto. Hvem er hvem I, 2.

Oberst Høyer og frue f. Bruun har 3 barn, m 1—m 3:

m 1 *Gunvor Høyer*, f. 1895 9. okt., Trondheim.

G. 1916 14. april, Domkirken der, med *Egil «Johan» Ellingsen*, konsul, f. 1890 28. feb., Å, Lofoten, sønn av handelsmann, poståpner og væreier på Å i Flakstad, Christen Peder Ellingsen, f. 1849 5. mai, Å, d. 1912 der, g. 1875 28. aug. Vår Frue kirke, Trondheim, med Henriette Mathilde Holm, f. 1851 23. juli, Trondheim, d. 1911.

Ellingsen, den nordlandske handelsslekt stammer kognatisk fra Norges riksråd, Trond Trondssøn Benkestok, nevnt i Bergen 1444 og hørende til Norges eldste adelsætter. Disse slekter mistet sitt adelskap og alle dermed følgende privilegier ved giftermål med «ufrie» : uadelige (lov før enevoldsmaktens innføring 1660) og sin rikdom ved et uproduktivt liv og gikk smått om senn op i bonde- eller borgerstanden. Mange av dem er utdødd på mannslinjen. — Danmarks adels aarbog, Kbh. 1887. E. A. Thomle: Nogle oplysninger om den adelige familie Benkestok, PHT 2, 4, 127. Finne-Grønn i PHT 9, 6, 160—70. Wilhelmine Brandt: Slægten Benkestok, Chra. 1904. NST IV, 75, Benkestok.

Holm, trønderisk og bergensk borgerslekt hvis tidligst kjente mann, gårdeier i Trondheim Hans Hansen Holm, d. 1687, var forpakter av den adelige sædegård Storfosen. En ætling var jekteskipper Gregus Holm i Holsveiten, Trondheim, g. med Ane Frederiche. Deres sønn Hans «Peter» Holm, var snekkermester i Trondheim, f. 1825 9. feb. der, døpt 20. mars i Domkirken, d. 1894 17. mai, Trondheim, g. med Margrethe Torstensen fra Lesja, opgift f. 1819 16. des., d. 1893 16. sept., Trondheim. (Det fins ingen av dette navn døpt i Lesjaverk på dette tidspunkt, derimot er Margrethe Torstensdatter, f. 1818 8. des., døpt nyttårsdag 1819 i Lesjaverk kirke, datter av Torsten Knudsen Knipen og Ragnhild Jørgensdatter.)

Johan Ellingsen var 7. og yngste barn. Han tok eksamen ved Trondheims handelsgymnasium 1908. Etter 2 års opphold i Tyskland og England blev han 1910 ansatt i firma Holm & Co. A/S, kolonial en gros, fiskeforretning og lager i Fjordgt. 31, Trondheim. Han blev firmaets disponent 1916.

Ellingsen er medlem av direksjonen for Den nordenfjeldske Kreditbank og Nidar Chokoladefabrik A/S og formann i Colonialgrossisternes forening i Trondheim. Han blev finsk visekonsul 1920 og anerkjent som finsk honorær konsul i Trondheim 1936 20. nov. Han er R.¹ Finlands Vita Ros. En friluftsmann som jeger, fisker, dyrker skisport og fotvandring. En kjernekar. — 5 barn, n 1—n 5.

Kilde: E. Hoffstad: Merkantilt biogr. leksikon, Oslo 1935.

n 1 *Christen Ellingsen*, f. 1917 4. mai, Trondheim.

n 2 «*Egil» Johan Ellingsen*, f. 1918 5. juni, Trondheim.

n 3 *Trygve Høyer Ellingsen*, f. 1920 27. aug., Trondheim.

n 4 «*Eva» Birgitte Ellingsen*, f. 1922 15. juli, Malvik.

n 5 *Trond Ellingsen*, f. 1927 14. mai, Trondheim.

m 2 *Yngvar Høyer*, ingeniør, f. 1897 23. april, Trondheim. Han blev student 1915 fra Trondheims katedralskole, gikk Krigsskolens 1. avdeling og blev vpl. sekondløytnant 1916, ulønt premierløytnant 1922. Høyer blev immatrikulert ved NTH 1916 og tok eksamen på bygningsavdelingen 1921. Etter å ha vært assistentingeniør ved Ofotbanen til 1926,

Grosserer Carl Guthormsen.

reiste han til Amerika og arbeidet ved bygging av kraftanlegg og industrielle anlegg ved New York til 1931, da han blev ansatt som bygningsingeniør ved entreprenørfirmaet A/S Konstruksjon, Oslo.

Kilder: G. Brochmann: Vi fra NTH, Stavanger 1934. Alf Petersen: Den norske hærs vpl. officerer, Oslo 1936.

m 3

En sønn, født og død samme dag.

l 7

Agnethe Bruun, f. og d. 1873 8. juni, tvilling med fru Bitta Høyer, side 264.

k 2

Ole Peter Tandberg, malermester, f. 1837 14. jan., Øvre Eiker, d. 1898 21. april, Sandefjord. Han blev utdannet i sin fars malerverksted i Skien og slo sig ned som handelsborger og dekorasjonsmaler i Sandefjord. Han skal ha vært en del benyttet som kirkemaler. I april 1877 solgte han en tomt til bedehus i Sandefjord.

G. 1860 14 sept., Sandeherad, med enken Anne «Kathrine» Carlsen, f. 1825 25. juni, Drøbak, d. 1922 13. jan., Oslo, datter av sjømann Carl Johannesen og hustru Johanne. — 5 barn, l 1—l 5, eneste sønn, l 3, døde som liten og malermesteren gav sitt familienavn til stesønnen Otto. Denne Otto Tandberg blev gift i Amerika, hvor han døde efter 1922; han har visstnok barn som kaller sig Tandberg.

l 1 «Hansine» Marie Tandberg, f. 1861 16. mai, Sandefjord, d. 1936 28. feb., Oslo, bgr. 4. mars, Vestre gravlund. Hun var i 6½ år ansatt i Olsen og Tyrholms (tidligere Amlies) hvitevareforretning i Oslo, bodde senere 3½ år hos onkelen, pelshandler Bruun i Trondheim, og kjøpte i begynnelsen av 1890-årene en broderiforretning i Kongensgt., den bar hennes navn og var meget søkt. Ca. 1918 solgte hun forretningen og levde siden som rentenist i sitt hjem i Gabelsgt. hvor hun 1904 hadde tatt til sig sin mor som var sengeliggende i 18 år, og sin yngste svake søster Emilie. Da hennes faster Thomine Tandberg i Porsgrunn døde 1912, tok hun også dennes pleiedatter i huset. Hansine Tandberg var en inntagende kvinne med hjerterum og husrum for alle og midtpunkt i sin familiekrets.

l 2 «Johanne» Agnetha Tandberg, f. 1863 5. mai, Sandefjord.

G. 1890 1. juni der, med «Carl» Emanuel Guthormsen, grosserer, f. 1862 26. nov., Gjerpen. Han var i 25 år korrespondent hos P. Schreiner & Co., Oslo, og kjøpte i begynnelsen av 1900-årene villa Fredheim på Stabekk hvor familien siden har bodd. Efter verdenskrigens utbrudd åpnet han egen forretning i jernbranchen, solgte den efter få år og kjøpte C. S. Christensens gamle maskin- og jernvareforretning i Kongensgt. 1930 solgte han også denne og trakk sig tilbake fra forretningslivet. — 3 barn, m 1—m 3:

m 1 «Reidar» Caspari Guthormsen, kontorchef, f. 1895 5. des., Oslo. Han har siden kon-

firmasjonsalderen vært ansatt i Backes glass- og stentøiforretning en gros, Akersgt. 24, Oslo, hvor han nu er kontorchef, og bor hos sine foreldre.

m 2 *Lilian Guthormsen*, f. 1898 26. aug., Oslo.

G. 1925 16. juli, Høvik kirke, med *Rolf Lønn*, ingeniør, ansatt i sin fars maskinforretning i Oslo, f. 1897 14. nov., Oslo, sønn av grosserer Peter Lønn, f. 1866 15 sept., Drammen, bosatt på Karistua, Stabekk, g. 1895 22. feb., Oslo, med *Karen Hagen*, f. 1873 1. mai, Nes, Romerike. — 2 barn, n 1—n 2.

Lønn er forkortelse av gårdnavnet Lønseng, Hof i Vestfold, hvorfra grosserer Lønns far kom til Drammen.

Hagen, gård i Nes, Romerike.

n 1 *Evy Lønn*, f. 1929 20. april, Bærum.

n 2 *Grete Lønn*, f. 1936 23 des., Bærum.

m 3 *Ebba Guthormsen*, f. 1901 21. april, Oslo. Hun er forlovet med *Georg Nicolai Jæger*, tannlæge i Oslo, f. 1901 16. des., Volda, Voss, sønn av kjøpmann Gerdt Nicolai Jæger, f. 1862 5. nov., g. 1. 1891 23. mai med *Sebastiane Sylvestad Mecklenburg*, f. 1869 17. mai, d. 1906 17. juni.

Jæger. Slekten tidligst kjente mann er magister Thomas Knudsen f. ca. 1503, Hygom sogn i Ribe stift, hvor han blev sogneprest, d. 1581 5. jan., Ribe. Hans sønnesønns sønn Christian Clausøn Jæger, d. 1695, blev 1655 sogneprest til Helleland og senere prost i Dalene, Jæren. G. med *Jeanne de Crequi dit la Roché*, d. ca. 1710. Fra disse stammer Vestlandsfamilien *Jæger*. — *Oluf Jæger*: Stamtavle over familierne *Jæger* i Norge, Bergen 1917.

Mecklenburg, gammel Nordmøreslekt som efter E. A. Thomle: Lidt om familien Mecklenburg, PHT 2, 5, 66, Kbh. 1890, stammer fra borgermester i Haderslev 1546—61, *Oluf Mecklenburg*. C. W. L. Horn: Mindeblade I, Hamar 1910, kaller ham (Olaus) *Oluf Jensen Mecklenburg*.

l 4

Hansine Tandberg.

«*Anna*» *Cathrine Tandberg*, f. 1866 17. okt., Sandefjord.

G. 1894 24. juni med *Johan Gulbrandsen*, stasjonsmester, f. 1862 10. jan., Øvre Eiker, sønn av *Gulbrand Gulbrandsen*, d. 1867 der, g. med *Anne Kirstine*. Som pensjonert er han bosatt på Hundorp stasjon. — 4 barn, m 1—m 4:

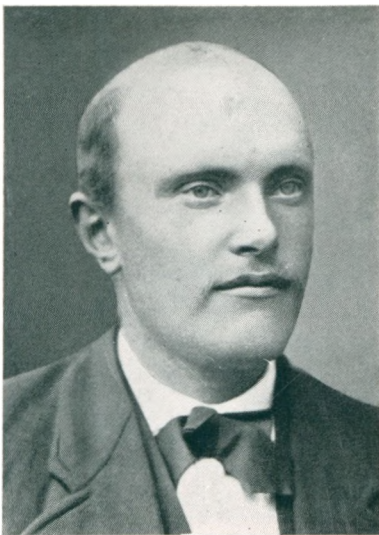
m 1

Edith Gulbrandsen, f. 1895 23. mai, Sandefjord.

G. 1923 30. juni med *Ludvig Halvdan Taranrød*, sekretær, f. 1891 9. nov., Sem i Vestfold, sønn av gårdbruker *Anders Larsen Taranrød*, f. 1864 16.

Johanne Guthormsen f. Tandberg.

Skibskaptein Liso Holtermann.

n 1
m 2

n 1
n 2
n 3

m 3

april på Taranrød gård i Sem, d. 1925 14. mars, Tønsberg, g. med Karen Mathea Hansen, f. 1858 på Berg gård i Sem, d. 1897 13. feb. på Taranrød.

Efter handelsskoleeksamen begynte Taranrød ca. 1910 i Assuranceforeningen Skuld hvor han nu er sekretær. — 1 barn, n 1:

Eivind Taranrød, f. 1926 31. mars.

Cato Tandberg Gulbrandsen, telegrafist ved Hundorp stasjon, f. 1896 17. juni, Sandefjord.

G. 1922 med *Inga Banken*, f. 1894 25. jan., datter av skogeier Ole Banken, f. 1860 3. mai, Solør, g. med Ina Berger, f. 1863 5. juni, Øvre Rendalen. — 3 barn, n 1—n 3:

Fridtjof Cato Gulbrandsen, f. 1923 15. april.

Wiggo Gulbrandsen, f. 1925 2. des.

Sonja Gulbrandsen, f. 1928 17. mars.

Rolf Tandberg Gulbrandsen, fylkesbetjent, f. 1898 25. juli, Skien. Efter middelskoleeksamen kom han på kontoret hos fylkesmann Lambrechts i Lillehammer og er fremdeles på fylkeskontoret der. Fra 1936 1. jan. er han byens forsorgsinspektør.

G. 1935 11. mai, Hundorp, med *Hildur Halla*, f. 1909 5. april, Vang i Hedmark, datter av stasjonsmester Ulrik Larsen, f. 1866 11. mars, Drøbak, som pensjonist bosatt i Oslo, g. 1904 21. april, Lillehammer, med Karen Halla, f. 1881 2. mai, Lillehammer; ekteskapet er oppløst og fru Larsen med sønn og datter tok navnet Halla. Hildur Halla har handelsskoleeksamen og 10 måneders kurs på Opland husmorskole, Bondelia ved Gjøvik.

Larsen, stasjonsmester, sønn av skibskaptein Martinius Larsen i Drøbak, f. 1830 2. sept., d. 1875, Bristol, England, g. med Lena Zachariassen, f. 1834 18. nov., Drøbak, d. 1900 19. mai.

Halla, gård i Brøttum av Ringsaker, hvor en datter Kari Halla ca. 1825 blev g. med Ole Suttestad. Deres sønn Hans Olsen Halla, kjøpmann på Lillehammer, f. 1828 25. jan. på Halla, d. 1901 25. des., Lillehammer, g. 1871 19. april, Lillehammer, med Anne Bergersdatter, f. 1842 15. okt. på Nustadhaugen i Gausdal, d. 1926 28. april, Lillehammer, foreldre til Karen Halla. (Meddelt av sistnevntes bror, distriktslæge i Ringebru «Karl» Anton Halla.)

m 4 *Johanna Gulbrandsen*, f. 1900 2. sept., Mjøndalen, død.

l 5 *Petra «Emilie» Tandberg*, f. 1870 2. feb., Sandefjord, hvor hun en tid hadde moteforretning, d. 1918 16. nov., Oslo, bgr. 21. nov., Vestre gravlund.

k 9 «*Wilhelmine» Karoline Tandberg*, f. 1849 25. okt., Skien, d. 1921 27. mai, Th. Angells hus, Trondheim, bgr. 3. juni fra Tilfredsheds kapell. Hun kom som ganske ung til sin søster fru Bruun i Trondheim og blev gift der.

G. 1. 1874 1. mars, Fruekirken, Trondheim, med *Gustav Adolf Lorentzen*, vare- og vekselmegler, f. 1846 25. mars, Strandgt. i Trondheim, døpt 24. mai i Domkirken, d. ca. 1875, Trondheim, sønn av bøkermester Carl Ferdinand Lorentzen fra Flensburg, side 256. I dette ekteskap var en sønn *Gustav Adolf Lorentzen*, f. 1875, d. feb. 1882, Trondheim, avertert i Morgenbladet 15. feb.

G. 2. 1878 2. mai, Trondheim, med «*Liso*» *Fredrik Dahll Holtermann*, skibsfører, f. 1850 11. aug., Holtålen, d. efter 1890, Amerika, sønn av residerende kapellan ved Fruekirken, Trondheim, Michael Christian Tyrholm Holtermann (kjent for sin intelligens og virksomme deltagelse i velgjørenhetsforetagender), f. 1806 7. juni, Melhus, d. 1876 24. feb., Trondheim, g. 2. med Christiane «*Nicoline*» Madsine Holtermann, f. 1823 30. okt., Oslo, d. 1894 13. nov., Trondheim. Liso Holtermanns bror var generalmajor Eilert «*Christian*» Holtermann, d. 1927 9. mars, Bygdøy, om hvem Johan Bojer skrev «*Den gamle general*» i Aftenposten nr. 499/1923. — 5 barn, 1 1—1 5.

Wilhelmine Holtermann f. Tandberg.

Holtermann, slekten innvandret fra det vestlige Hannover med Henrich Holtermann, 1650—1730, som kom fra Rothenburg til Bergen 1673 og tok borgerskap der 1676 9. okt. Fra hans 2 sønner stammer de bergenske og trønderske slektslinjer. Våpenet bærer en hyldeblomststengel ☉: Holunderblüte, Holundermann, Holtermann. — Chr. Holst: Slægttavle over familien Holtermann, Chra. 1881. O. Holtermann: Slægtsbog for familien Holtermann, Tr.hjem 1902. H. Krog Steffens: Norske slægter II, 89 flg. Fredrikke Waaler: Slegten Rynning, Hamar 1918.

1 1 *Marie Nicoline Holtermann*, f. 1879, Trondheim, d. 1893 29. mai der.

1 2 «*Harriet*» *Christiane Holtermann*, f. 1880 23. okt., Trondheim, d. 1934 27. juni, Flisa, Åsnes i Solør.

G. 1900 22. jan., Trondheim, med *Ingebrigt Bengtsen Haugnæss*, bankkasserer, f. 1871 16. juni på Haugnæs gård, Børsa, sønn av gårdbruker Bengt Pedersen Haugnæss, f. 1834 3. april, Børsa, d. 1914 9. jan. der, g. 1863 10. juli der med Marit Olsdatter Klumpsteen, f. 1842 8. des. der, d. 1927 2. sept. der.

Haugnæs gård har gått i arv fra far til sønn i over 200 år. Bengt Haugnæss var sønn av gårdbruker Peder Bengtsøn Haugnæss og hustru Gunnild Engelsdatter.

Klumpsteen, gård i Børsa hvor Marits foreldre var gårdbruker Ole Ingebrigtsen Klumpsteen og hustru Randi Rasmusdatter.

I. Haugnæss har gått fylkesskole, artilleriets underoffisersskole og 2-årig handelsskole. Han har vært ansatt ved sorenskriverkontor, vært fogedfullmektig og er siden 1911 kasserer og bokholder ved Åsnes Privatbank, Flisa. — 6 barn, m 1—m 6:

- m 1 *Edith Wilhelmine Haugnæss*, bankassistent, f. 1900, Tynset.
- m 2 *Bergithon Holtermann Haugnæss*, styrmann, f. 1901 4. juni, Kabelvåg.
- m 3 *Harald Holtermann Haugnæss*, farmasøit, f. 1903 24. april, Kabelvåg. Han reiste 1926 til Canada.
- m 4 *Asbjørn Holtermann Haugnæss*, korrespondent, f. 1905 18. jan. Han blev student 1925 og studerte jus, men fikk et øie slått ut og blev av lægen frarådet studier. Han er ansatt i Norsk Telegrambyrå, Oslo.
- m 5 *Målfrid Haugnæss*, Røde Kors søster, f. 1909 4. juli, Ålesund.
- m 6 *Ase Haugnæss*, f. 1921 2. mars, Åsnes.

1 3 «*Sigrid*» *Agnethe Holtermann*, f. 1884 21. feb., Trondheim.

G. 1909 17. juli, Trondheim, med *Ivar Sigveland*, kaptein, f. 1880 3. april, Sund prestegård ved Bergen, sønn av sogneprest, religiøs forfatter Johannes Sigveland, f. 1848 1. des., Stavanger, d. 1926 1. sept., Drøbak, g. 1. 1875 9. nov., Stavanger med Wilhelmine «*Nathalie*» Loss, f. 1850 2. juli, Egersund, d. 1882 23. juli, Sund.

Sigveland, slekten kommer fra gården Bjordal i Bjerkreim sogn, Jæren. 4. kjente ledd var gårdbruker Tollef Mauritsen Bjordal, døpt 1722 31. mai, Bjerkreim, d. ca. 1792 på Undem i Time, g. 3. med Torå Gunnarsdatter Kyllingstad av Kydlandsætten, døpt 1744 5. jan., Gjestal, d. 1823, Stavanger. Tollef Bjordal kjøpte ca. 1765 gården Sigforaland (=: Sigvesland) i Time og flyttet dit.

Torger Sigveland, garver og handelsmann i Stavanger, H. N. Hauges tilhenger, f. 1779 22. mars på Sigforaland, d. 1861 1. jan., Stavanger, g. 1812 22. mai med Anna Iversdatter Sørbø, f. 1785 22. juni på Sørbø i Høyland, d. 1859 17. juni, Stavanger.

Iver Sigveland, vare- og vekselmegler i Stavanger, f. 1816 4. juni der, d. ca. 1906, Røros, g. 1843 30. juni med Johanne Helene Moe, f. 1816 4. april, Kristiansand, d. 1879 12. sept., Stavanger, datter av tobakksfabrikant Ole Pedersen Moe og hustru Lucine Johansdatter Bacherud f. Nesterud fra Toten. (Meddelt 1935 4. nov. av lensmann i Kopervik på Karmøy, Olaf Sigveland.) Se side 94. — O. P. Moe og søn 1815—1915. Et hundredeaarsjubelæum, Kristiansand 1915.

Johannes Sigveland, sogneprest, g. med Nathalie Loss.

Loss, navnet er kjent i Norge allerede ca. 1500 på Bergenskanten og en gammel adelsfamilie Loss er nevnt ved Tønsberg 1613. Hans Loss og hustru Kari bodde på Ringerike i begynnelsen av 1700-årene.

Peter Christian Hanssøn Loss, grosserer på Bragernes, f. 1705 20. des., Norderhov, g. med Petronella Christina Boestrup, f. 1717, bgr. 1780 20. mars, Bragernes.

Peter Fogh Loss, tollkasserer i Flekkefjord, g. med Charlotte Amalie Holm.

Peter Christian Loss, skibsfører, marineløitnant, overtollbetjent i Skien, døpt 1769 5. april, Strømsø, d. 1834, Skien, g. 1802 med Charlotte Eleonore von Zernichow, f. 1786, Oddernes ved Kristiansand, d. 1882. — PHT 1, 2. Kbh. 1880 og 1, 3, 195 fig. C. M. Munthe: Vore felles ahner, nr. 673. Fredr. Waaler: Slegten Rynning, Hamar 1918.

Anna Hedvig Loss, f. 1823 29. aug., Slesvig, d. 1900 20. april, Stavanger, g. med skibsfører Edvard Pettersen fra Sjælland, foreldre til Nathalie Loss. (Delvis meddelt 1935 16. nov. av Henrik von Zernikow Loss, University Club, Philadelphia, U. S. A.)

Ivar Sigveland gjennomgikk Sjøkrigsskolen i Horten og blev ulønt premierløitnant i marinen. Han fôr til sjøs som skibskaptein og bodde 1915 i Singapore. 1919 var han

fører av dampskibet Lovise av Drammen. Mange år opholdt han og hustruen sig i Shanghai. Efter hjemkomsten til Norge blev han 1935 den ene av 3 direktører for Oversjøiske kompani (Transit A/S, generalagenter for Norddeutsche Lloyd, Bremen). Ekteparet bor på Bygdøy, hvor de eier Huk aveny 21.

- 1 4 *Michael Tyrholm Holtermann*, jeger, f. 1887 23. nov., Trondheim. Efter endt skolegang blev han assistent hos pelsvarefirmaet I. N. Bruun, men forlot 1913 sin sikre stilling på kontorkrakken og begynte som amatør å ta imot hunder til oppdrett. Han hadde alltid vært sterkt interessert for jakt og friluftsliv og for jakthundens arbeid i marken. Da grosserer Arne Christensen fra Fredrikstad anla kennel på plassen Breivik av sin eiendom Stor-Fosen gods, Ørlandet, ansatte han Holtermann som bestyrer og således blev denne profesjonell jeger. Han arbeidet for engelsk setterklubb 1922—26, hvilket år han kjøpte kennelen og begynte hundeoppdrett for egen regning. Hans «Norrøna»-kennel er meget ansett, inntil 1935 har han tatt 7 kongepokaler med hunder han personlig har dressert, og han har ført frem til jaktprøver et par hundre hunder av hvilke tre fjerdeparter har fått 1. premier og spesialpremier.

Samtidig med at han begynte egen kennel leide han 30 000 mål jaktterreng i Kviknefjellene, hvor hans hytte Glåmstua med annekset Larsstua og hundestall ligger på høiden ovenfor Neverdal i Innset. Hvert år i juli forlater han sin hundegård på Stor-Fosen og drar til fjells hvor han blir med sine hunder til senhøstes. Hans hustru er en nesten like fremragende jeger og hundeskjønner som han selv og hans beste hjelp i arbeidet. Hun driver dessuten hønseri på Stor-Fosen som har litt slektstradisjon for dem begge, idet godset har tilhørt både assessor Fredrik Nannestad og senere dennes svoger krigsråd Holtermann.

I Adresseavisen, Trondheim, 1935 12. okt. har «Gnist» en morsom helsides artikkel: «Hundeliv. Jegerfolket Michael Holtermann og frue på Glåmstua og Stor-Fosen», hvor jegeren beskrives. «Ut av mørket kom verten imot oss, en stor kraftig kar i lange støvler, kort oljef jakke og med sekken på ryggen. Slik omtrent måtte Hamsun tenkt sig løytnant Glahn da han skrev Pan.»

G. 1918 2. nov., Tynset, med *Ellen (Lillen) Nannestad*, f. 1893 21. jan., Kristiansand, datter av apoteker Petter Strøm Nannestad, nu ved Nordstjernen i Sandefjord, f. 1861 4. okt., Drammen, g. 1. 1890 27. sept., Kristiansand, med «Nanna» Marie Caroline Nielsen, f. 1865 19. april, Stavanger, d. 1924 7. juni, Oslo. — 1 barn, m 1.

Nannestad, slekten stammer fra Mauritz Viffertson som 1594 25. sept. nevnes som sogneprest til Skedsmo. Hans sønnesønn Christopher Jensson, f. 1633 på Nannestad prestegård, d. 1707 10. okt. som sogneprest til Eidsberg, antok navnet Nannestad. Apoteker Nannestad er sønn av postmester Johan Carl Sofus Nannestad, f. 1823 21. mai, Oslo, g. med Sofie Augusta Elligers og sønnesønn av artillerikaptein Fredrik Nannestad, d. 1836 11. april, g. 1805 5. nov. med Severine Engebretsen. — Fredrik Nannestad: Slægttavle over familien Nannestad, Bergen 1881. Samme: Stamtavle over slægten Nannestad, Trondheim 1904.

Nielsen, Nanna, datter av tollbetjent i Stavanger, senere i Kristiansand, «Christian» Nikolai Bernhard Nielsen, f. 1830 4. sept., Sokndal i Rogaland, g. 1856 med «Medea» Marine Breda, f. 1828 11. sept., d. 1881 5. juli, søster av generalkonsul Ferdinand Breda som var g. med Christian Nielsens søster Betty Gunhilde

Nielsen, f. 1837, Dalene, Rogaland, barn av handelsmann Torger Nielsen og madame Karoline Adolfine Nielsen Stranden. — O. Storm: Slægterne Storm og Breda, Horten 1889, 24.

m I *Jan Nannestad Holtermann*, f. 1920 7. april, Tynset.

l 5 «*Elise*» *Fredrikke Holtermann*, f. 1890 9. aug., Trondheim.

G. 1915 8. aug., Trondheim, med *Jacob de Rytter Kielland*, fabrikkbestyrer, f. 1888 31. mai på Karlslyst i Hommelvik, sønn av daværende brukseier Jacob de Rytter Kielland, f. 1853 23. aug., Bergen, g. 1878 29. sept. med Nelly Eitzen, f. 1855 13. mai, Drøbak, d. 1924 23. nov., Trondheim.

Kielland, slekt fra Åmot gård i Sokndal, Rogaland, hvor bonde Laurits Aamot var født antagelig omkring 1600. Hans sønn lensmann Niels Lauritssøn, f. ca. 1635, kom til gården Kielland i Sokndal og tok denne gårds navn. Brukseier Kiellands far var postmester i Bergen, Jacob de Rytter Kielland, f. 1803 8. feb., d. 1870 5. mai, g. med Elchachrina Biering, f. 1817 6. juli på Falster, Danmark, d. 1887 24. des. Brukseier Kielland bestyrte Karlslyst gård og bruk for sin moster, fru Lise Krogness f. Biering, da hun var blitt enke og kjøpte eiendommen av henne 1885. Hennes mann, stortingsmann Richard Krogness, som hadde oparbeidet et stort agronomisk og industrielt bruk i Hommelvik, var bror av fru Ingeborg Vullum, side 94. Brukseier Kiellands brorsønn, overingeniør ved Oslo sporveier Jacob de Rytter Kielland, besøkte ofte Karlslyst i sin ungdom og malte de store dyr utenpå fjøsveggen der. — Studentene fra 1868, 71², 75. Axel Kielland: Stamtavle over familien Kielland med dens kognatiske ascendens, Chra. 1897. H. Krog Steffens: Norske slægter II.

Eitzen, side 247. Fru Nelly Kielland er datter av kjøpmann og dansk visekonsul i Drøbak, eier av Belsjø hovedgård i Frogn, Jørgen Jacob Eitzen (bror av postmester Johan Laurits Eitzen), f. 1812 20. feb., Drøbak, d. 1890 1. april, Oslo, g. 1837 19. aug., Drøbak med Fredrikke Kristine Heiberg.

Ingeniør Kielland var i 1915 ansatt på Svalbard, 1916 i Trondheim, 1920 på Rena og 1921 i Tynset. Han er nu fabrikkbestyrer ved et av anleggene i Orkanger. — 2 barn, n 1—n 2:

n I *Per Kielland*, f. 1916 23. april, Byåsen, Trondheim.

n 2 *Nelly Eitzen Kielland*, f. 1920 8. juni, Rena.

k IO *Ingeborg «Thomine» Tandberg*, sykegymnast, f. 1852 20. sept., Skien, d. 1912 4. juni, Porsgrunn. Etter å ha tatt avskjed som skolegymnastikklærerinne drev hun privat sykegymnastikk og massasje i Porsgrunn, hvor hun i en årrekke var styremedlem i Hvidebaandsforeningens arbeidssstue. — Carl Lund: Porsgrund 1807—1907, Porsgrund 1907, 90.

i 4 *Berthe «Maria» Rasmusdatter Tandberg*, døpt Dom. 2. søndag Epith. 1759, Hedenstad av Sandsvær, d. 1820 30. juni, Kongsberg.

G. 1. 1788 15. mai der, med *Peder Caspersen Mørck*, sølvverksarbeider, f. ca. 1750, sønn av Casper Pedersen Mørck, efter hvem skifte i Kongsberg 1790 30. mars, g. 1. med Lisbet Christiane Probe. Peder Mørck hadde arvet gnr. 627 på Korpemoen efter sin morbror Christian Probe og eide dessuten et par gressløkker; for å kunne kjøpe den ene av Erich Jørgensen Wiger, lånte han 1797 2. sept. 100 rd. av jomfru Johanne Berggrav. Han hadde tidligere vært gift med Elisabeth Samuelsdatter Kraus og hadde en sønn Christian Pedersen Mørck, f. 1784, som i 1803 var kramboddreng hos kjøpmann Boyesen

i Fredrikstad. Peder Mørck skrev en nydelig håndskrift; han forsvant i september 1802 uten at man senere hørte noe til ham og hustruen lot holde skifte med stesønnen 1803 23. juni. Selv hadde hun da av 7 barn bare 2 i live: j 1 og j 6. Om navnet skriver sig fra gården Mørk i Hedenstad er ikke påvist.

G. 2. 1815 16. mai, Kongsberg, med *Thomas Thomassen Bryn*, damstiger og berg-musikanter, d. 1830 17. sept., Kongsberg. Bryn var i 1797 understiger ved Norske Løve Grube, bodde på Friskaa Pl., hadde andfahret i 52 år og føder 1 ko. Han var først gift med «Anna» Maria Jørgensdatter Røste, f. 1756, d. 1814 30. nov., Kongsberg (skifte 1814 13. des.) og Maria Tandberg blev stemor til sorenskriver i Råbygdelaget, Eidsvollsmannen Thomas Thomassen Bryn, døpt 1782 4. april, d. 1827 (Joh. K. Bergwitz: Vore Eidsvoldsmænds efterkommere, Kra. 1914), prokurator Jørgen Th. Bryn, døpt 1784 17. juli, d. 1816 17. jan., Kongsberg, Georgina Dorothea Bryn, døpt 1786 8. april, g. med fullmektig Østgaard i Rentekammeret i Kjøbenhavn, Else Maria Bryn, døpt 1788 3. okt., d. 1863 3. mai, g. 1808 med overtollbetjent Ditlev Myhre Møller i Porsgrunn, side 79, Anne Magdalene Bryn g. med prokurator H. A. Klenow, f. 1788, d. 1834, Anne Cathrine Bryn g. med H. Isachsen, og lensmann i Sandeherad Peter Bryn, hjemmedåpen stadfestet 1802 16. juli, Kongsberg, d. 1870 18. juni, g. med Inger Cathrine Klavenes, «en sjelden human og velvillig mann». — W. Lassens stamtavler.

Bryn, slektens tidligst kjente menes å være Mogens Olsen Ramsøy ved Brynd, f. ca. 1670. — D. Krohn Holm: Familien Bryns stamtre, 1934.

- j 1 *Friderich Pedersen Mørck*, hjemmedåpen stadfestet 1788 18. aug., Kongsberg. Han bodde hjemme i 1803 og arbeidet ved sølvverket, hvor han ved verkets nedleggelse 1805 fikk avskjed som nr. 1085, beskjeftiget i 2. revier i Der Gleichen Grube og med en månedlig lønn av 2 rbd. 48 sk.
- j 6 *Anne Sophie Mørck*, hjemmedåpen stadfestet 1798 17. mars. Hennes skjebne er ukjent likesom brorens.
- i 5 *Peder Rasmusen Tandberg*, døpt Iom. Mariæ 1761, Hedenstad (faddere: Samuel Frisches Qv. fra Kongsberg, Belle Edwardsdaatter ibid, Torkel Tamberg ibid, Peder Swendsen og Ole Frandsen ibid), død som barn.
- i 6 *Marthe Maria Tandberg*, døpt Dom. 11. søndag Trin. 1762, Hedenstad (faddere: Peder Svends.s Qv. fra Kongsberg, Lars øst. Loftstue Eies Qv., Morten Lands., Hans Johans. Mørk, Michel Mørk), d. Dom. 2. søndag Trin. 1763, Hedenstad, «gl. 9 m. 3 Uger».
- i 7 «*Christian*» *Peter Rasmusen Tandberg*, kjøpmann, døpt 1764 14. okt., Hedenstad (faddere: Torkil Tambergs qv., Kari Taraldsdatter Loftstueje, John Jmbridss: Rogstad, ? Christophers. Loftstue eje, John Christophers. ibid), hans død er ikke funnet. Han var en tid kjøpmann på Kongsberg. Barna mulig død unge, deres skjebne er ukjent.
- G. 1801 10. des., Kongsberg, med *Mette Maria Weinstein f. Falchenberg*, f. 1781 6. mai der, bgr. 1813 9. nov. der, datter av geschworner Dideric Falchenberg, g. 1780 2. mars der, med Margretha Sophia Riegels.

Falchenberg, slekten kan føres tilbake til Truls Olsen som fra 1630-årene var schichtmester og berg-prober på Kongsberg og døde der i 1670-årene; han var 2 ganger gift og flere av hans barn førte navnet Falchenberg. — Larviks historie, side 600.

- i 8 *Lars Rasmusen Tandberg*, døpt 1767 17. okt., Kongsberg, bgr. 1769 12. mai der.
- i 9 *Marthe Marie Tandberg*, døpt 1770 22. mai, Kongsberg, bgr. 1771 4. okt. der.
- i 10 *Lars Rasmusen Tandberg*, f. 1772 2. nov., Kongsberg, bgr. 6. okt. s. å. der.
- i 11 *Peder Rasmusen Tandberg*, kjøpmann, døpt 1774 15. mars, Kongsberg, d. 1829 29. nov. der. Han blev utdannet som handelsmann i Jylland og kom hjem til Kongsberg før hans far døde 1796. Her startet han s. å. en handelsforretning som efterhånden blev en av byens største. Han leide 30. aug. i steinkelen Torkel Tanbergs iboende gård Rokstadbakken nr. 298 alle underværelser i hovedhuset: en stue, en krambod, et kammer og et kjøkken samt et lite «contoir» i svalen. Dertil «to Madboder, en liden dito, 2 hæste Stalde, et Kornloft og den ved Gaarden liggende Hauge» for en månedlig leie av 2 rd. 1797 28. okt. blev det publisert i Kongsberg byting at handelsmann Peder Tandberg 14. juni s. å. solgte en «Huusegaard» med mur- og nagelfaste innretninger med tilliggende liten gressløkke beliggende i Bergsbakken i mellem hr. oberberghauptmannens gressløkke og Niels Sandsværingens huser for 40 rd. til hr. oberberghauptmann Brunnech. Senere kjøpte han eiendommen gård nr. 265 i Rokstadbakken. Han var en av Kongsbergs fremste menn og en tid meget rik. (J. K. Bergwitz: Kongsberg I, 344, Kra. 1924.) Foruten handel i byen og dens opland drev han også utskibning av varer, således leser en i Drammens Udgaende Toldbog for Aaret 1809, 47 b: «20 mai Roermand Niels Jørgensen av Holmestrand som under nr. 195 d. 19. d. M. indkom fra Ibedem med Baad drægtig 2 Læster efter Maalebrev rgt. 7de mai 1804 agter nu til Christiansand og udfører For Peder Tandberg 700 % hviid Sæbe, 138 % gammelt Blye, 200 % gammelt Jern, 150 % barket Læder indenlands.»

I 1809 nevnes Tandberg som kemner på Kongsberg og innehadde stillingen til han gikk konkurs. Han gav 100 rd. d. k. til grunnleggelsen av Norges universitet. (Budstikken nr. 45 og 46, 1811, 180).

Men det kom meget vanskelige tider for Kongsbergs forretningsstand. Sølvverket blev nedlagt fra 1805—12. Den svære ildebrand inntraff 1810 15. mars, da 62 hus eller Kongsbergs hele vestcentrum blev lagt i aske. Det var et enestående uår i 1812, og Jac. S. Worm-Müller forteller i Den norske sjøfarts historie II at kornhandelen ingen gevinst gav, det var en opofrende handling når kjøpmannen tok risikoen ved å hente brødkorn i Danmark, Frankrike eller Holland under krigen 1807—14, og at det var skipperen og ikke rederen reisens heldige utfall berodde på. Ved myntreduksjonen av 1813 1. mai, mistet man her som ellers i Norge verdier der ikke var omsatt i varer eller fast eiendom. I 1818 måtte Tandberg levere sitt bo til konkurs.

Peder Tandberg var den fødte forretningsmann med alltid årvåkent øie for hvor han kunde gjøre fordelaktige innkjøp og selge med fortjeneste og hvor han helt tilfeldig kunde anbringe en anbefaling for hvad han nettop hadde på lager. Men også med det gode hjertelag. Å bringe varer i omsetning var den aldri hvi-

lende drift i hans sinn og han manipulerede med alt som tenkes kan, mellem jernskrap, bøffelhuder og kniplinger. Hans forretningsforbindelser var mangfoldige. I hans kontobok finner man navnene M. Bendixen & Davidsen, I. I. Goldsmith & Co., M. Fürst & Co., Joseph Nathan David, Joseph S. Jacobsen, Meyer & Fürst, M. R. Henriques & Søn, Levin Simonsen, Jacob Salemon Meyer og Niels Broch Hansen, alle i Kjøbenhavn. Etatsråd Qvist i Aalborg, landhandler Svend Ericksen i Sverige. Ole Moe, Ole Ring og Martinus Probst i Christiania. Nils Lerche, Frantz Paulsen, Jens Lather, Ole Jensen, Erland og Fred. Kiøsterud, tobaksfabriquer Myhre, Lars Huus, Salomon Clausen, Thomas Segelcke, Poul Halvor Poulsson, Christen Friis og Christen Knudsen i Drammen. Christian Grønerup og Hans Paulsen i Holmestrand. Heiding og Swendsen i Tønsberg. Apoteker Schultz og stadshauptmann Nørregaard i Kristiansand. Jørgen Omsted på Fossesholm. Lars Bärnholdt i Skien. Baron Løvenskiold ved Holla jernverk (en stor forbruker). Erich Schjøth i Larvik.

I Numedal og Sandsværs sorenskriverkontors arkiv på Kongsberg opbevares siden 1840 en pakke dokumenter fra Tandbergs opbudsbo 1818. Hans kopibok fra aug. 1811—feb. 1818 virker som en dagbok man benytter i ny og ne. 1811 4. nov. ankom han med skipper Ole Olsen fra Kristiansand. 2. des. s. å. skrev han til Jens Bergendahl dersteds: «Du klager over Penge Trang som ieg nok wil troe — hvem har wel tilowers?» Til Pet. Frelsen s. sted, dat. Kongsberg 1811 16 des.:

«Jeg takker Dem kiære Hr. Frelsen for den agt og Tillid De wiiser wed at andbyde mig Makieskab i intenderende Reise til Lyon i Frankrige — men om ieg end og kunde have Lyst at foretage i Fællesskab med Dem i denne Entreprise — Saa negter Tingen sig selv av Aarsag at det wille være mig umulig at erholde et lignende kreditiv fra nogen af mine bekiendte og at skaffe saa mange Contanter er mig og umulig om ieg end kunde anslaae at min Formue kunde i denne Tiid Rendere til Circa 80 000 d. Saa bestaaer dette i Faste Eiendomme udestaaende Tilgode havende, alle slags Effecter og Wahrer hwilket ikke er stort meere end tilstrekkelig til den Handel ieg nærværende Tiid fører: desuden war det mig umulig at foretage en saa lang Reise formedelst Tiiden som wille tilgaae derpaa da mit Huuses anliggende hiemme neppe kunde lewne mig at være fra Huuset høist 2 à 3 Maaneder deels formedelst mine Jordeiendommers Tilsyn og Dyrkning til Foraaret — deels fordi ieg nu ligger i en betydelig Reparation og Udbedring av min Gaard som ieg agter at flytte udi, som muligt sidst i Januari og endelig ogsaa av den Aarsag de store wanskeligheder der er forbundne med Wahreindførsel af det Franske Riige, som uendelig er wanskeliggjort, og om endog alt gik efter ønske da wille afsetningen af de artikler wi der kunde tilforhandle os og indføre landeweiis: Wanskelig kunde afsættes her i saa betydelig Mengde og lang Tiid wilde hengaae for inden Tingen kunde Realiseres. — Min Mening og Proposition er derfor denne: om samme kand finde Deres Bifald Troer ieg Fordelen skal blive sikrere og større i Kortere Tiid: nemlig at Medio Februar næstkommende kunde wi i Fællesskab tiltræde Reisen herfra liige til Gottenburg — derfra til København, Jylland — Flensburg, Frideritz og Hamburg, Guadyke. Stedse maatte wi Kjøbe alle Slags Wahrer wi wiste med Sikkerhed hurtig og med god Fordeel at kunde ansette i Norge — — o. s. v.»

1812 13. nov. til Hr. Jens Grøn i Kiøbenhavn, adr. Hiorte-Apotheket:

«— naar ieg, wil Gud, i denne Maaned haaber Personlig at nyde den Glæde at hilse paa dig — da ieg agter at Reise ower land til Jylland for at kiøbe nogle Tuusin Tønder Korn, for wores høgt betregnte Egn. Gud see i Naade til os, endnu staae her Korn ude, og hwad som er berget er næsten utienlig til Føde. I Stæden for ieg kunde giort mig sikkert Haab om at hawe awlet 50 td. godt Korn faae ieg kuun 11 à 12 td. Frossen og bedærvet. Poteter har ogsaa Mislykkes af 7 skj. udsætning fik ieg kuun nogle og tyve skj. mens andre fik ei meere end saafæe aldrig har Stakkels Norges forestaaende Skiæbne været saa mørk som det maae bliwe i tilstundende Aar dersom wi ikke faae uhyre Tilførseler.»

I likhet med de private korninnkjøpselskap som tidligere under krigen var blitt dannet av, f. eks. Tønsbergs, Langesunds og Kristiansands kjøpmenn sluttet også noen handelsmenn i Drammensdistriktet sig sammen til et korninnkjøpsinteressentskap der benyttet Peder Tandberg som sin betrodde mann ved innkjøp i Danmark. 1813 1. juni skrev han til Hr. Justitsraad Collett paa Hassel ♂ Værk: «I[eg] for mod[er] Deres Welbaarenhed af Hr. I. Omsted har erfaret at min Reise til Dannemark ikke efter Forwentning har været heldig — den første Ladning blev opbragt, men i Betragtning af Coniungturenes Wanskelighed resolverede ieg og fik assurert denne for Firedttig D V wi delhe. En ladning haure er indkommet wed

Nøset Synke Færdig dog er endeel berget som jeg har bedet sendt til Drammen. Selv blev ieg paa min over Reise Opbragt til Gottenborg hworfor ieg maatte Reise Hjem Over Land. Korn kunde ieg faaet 1 500 Tønder war mig lowet men ieg torde ikke skike meere under saadanne Omstændigheder, da det war umuligt at gaae Frie. — Af denne Aarsag er det bestemt af Directørene for dette Chor Interessentskab at de Penge som i Danmark er Deponeret til Afbetaling paa det betroede Korn skal trekkes hertil og Foreløbig deraf udbetalt til Intersenterne indtil en Generalopgjør kan blive Opgjort. I denne Hensigt har ieg troet Deres Welbaarenhed kunde anwende indsluttet 8 % Vexel paa S. T. Hr. Etatsraad Qvist i Aalborg hvor ieg har Deponert Pengene. — Ieg er wis den Promte wil bliwe indfriet og saaledes afgaae 1 000^r D C: paa Deres Indskud hwor ieg utbeder mig Deres ærede Tilstaaelse.

Fra Deres Ærbødige
Ped^{te} Tandberg.»

Efter brev av 1813 20. juli til Stenshorn i Kristiansand er en slupp med kornladning kommet heldig inn, men 12. sept. s. å. skrev han til etatsråd Qvist i Aalborg at sluppen «Lille Marie», ført av skipper J. Jørgen Toys, er tatt av fienden og opbragt til Gøteborg («Gottenborg»). Han venter en ærlig forklaring av skibets mannskap. Ladningen var assuredt i Danmark og Tandberg ber etatsråden innfordre assurancesummen som han gir ham fullmakt til å motta og kvittere for. Samtidig forteller Tandberg at de også har gjort en heldig ekspedisjon. 19. okt. skrev han igjen til Qvist at kornet med «Lille Marie» hadde han fått fra de kongl. magasiner og at det skal betales til Hjørring og Tisted amts kasse.

1813 28. sept. takker Tandberg grosserer Paul Biørn i Crageroe for nylig utvist «Hospitalitet» og 3. nov. meddeler han ham å være lovet 20 tønder cider fra Ringerike, de 10 td. er bestemt for Danmark, de 10 skal Biørn få.

14. des. s. å. skrev Tandberg til Adam Hjorth i Drammen at sluppen «Magnetens» ladning blev tatt og at han hadde hatt brev fra skipperen Bergendahl om uhellet. «Det gjør mig ondt men Gud ske Low at han er i Behold; og at han som melt mig med al mulig hast bliwer sadt i God Stand til at kunde fortsætte Reisen efter Bestemmelsen, han opgiver mig Skaden at være Taxeret for 750 Rbd. N. V. Der wil i denne Henseende hwile paa mig circa 2 000 Rbd. D. C. som skal bliwe aflagt Rigtighed for naar jeg som melt kommer ned.» Dagen efter solgte Tandberg sin part i sluppen til Th. Segelcke for tilsammen 950 rbd. 7 ort 4 sk. N. V. Adam Hjorth og Wølner eide hver $\frac{1}{4}$ i skuten. Tandberg har påtatt sig å holde sluppens mannskap fritt med proviant til Danmark, men de øvrige utgifter må interessentene dele.

1814 25. jan. skrev Tandberg til Hr. Hans Jelstrup på Mølgaard pr. Hjørring at «Lille Sluppen» var bestemt til Jelstrup med en ladning norske produkter, men formedelst vær og vind kom den til Thorupstrand. Frykt for fiendtlig invasjon i Jylland gjør at man ikke tør sende skib til Danmark nu. «Gud give Frygten aldrig maatte gaae i Opfyldelse og i dette Tilfælde kommer sikkert en af mine Fartøier til Dem saa hastig Vinteren mildnes noget.»

I 1816 var han ilignet 55 spd. i sølv til den tvungne norske bank, men han kunde bare erlegge 36 spd. 27 sk. 1817 31. des. skrev han til Akershus stiftsoverrett i Christiania at han «formedelst adskillige Lidte Tab og Uheld i de senere Aaringer: coursernes mislige og ufordelagtige Synken, saavel som den almindelige herskende Penge Mangel i nærværende Tiid er sat af Stand til at fyldestgjøre mine Creditorer med Betaling i Contanter», ser sig nødsaget til å oppgi sitt bo. Han bad om å få til kommissærer kand. jur. Ernst v. Ditten, medlem av administrasjonen og bokholder ved det kongl. militære Uld og Linned manufaktur i Kongsberg, og Andreas Løberg, medlem av direksjonen og forvalter ved Kongsberg sølvverk, om de er villige. 1818 12. jan. blev bevilgning hertil utferdiget av Akershus skiftsoverrett og 15. og 16. s. m. holdtes registreringsforretning over: 1. Kramboden med derværende varebeholdning. 2. Kjelleren under kramboden og forseglet med denne. 3. Et chatoll hvori blev innlagt de forefunne bøker: a. en hovedbok, b. en kontobok, c. en journal, d. en kopibok, e. en memorialbok, f. kemneriets regnskaper og papirer. «Paa Opfordring til Tandberg om at overlevere Cassen betroede han at han ingen Contanter har.»

Boets faste eiendommer var:

1. Hans iboende gård beliggende på Rokstad-bakken i Kongsberg under brandnr. 265 med tilliggende gress- og urtehage, den siste på den motsatte side av gaten med samt et lite hus like overfor hans iboende

gård, forhen tilhørende stiger Hans Morgenstjerne, men skjøtet hr. Tandberg «paa condition» at Morgenstjerne og hustru skal ha rett til å bebo huset så lenge de lever. Tidligere ansatt til 4 000 spd. norsk, nu 1 500.

2. En gressløkke beliggende på Gamle Green Aasen under navn av Røgeberggløkken med istående låve- og ladebygning under teglhengt tak og innhegnet med stågjerde. Verdi 1 280 spd., nu 400.
3. En do. beliggende på Gamle Green Aasen og kalt Falkenberggløkken med istående låve og lade, teglhengt og med stågjerde innhegnet. Verdi 1 200 norske spd., nu 400.
4. En gressløkke, plassen Kjæmpevolden beliggende på Gomerudbakken, med istående våningshus, teglhengt. 700 spd., nedsatt til 100.
5. En gress- og havreløkke, kalt Gluggeløkken, beliggende ved Weumsdalen med istående låve- og ladebygning, uten sten på taket. Verdi 800 spd., nu 300.
6. Plassen Jomfrubråten¹⁾ under gården Loftstuen i Hedenstad anneks av Sandsvær, med påstående vånings- og uthuser, verdi 1 120 spd., nu 1 000.

I 1818 bestod Tandbergs gård på Rokstadbakken av følgende hus: hovedbygning (som inneholdt kontor, gang, dagligstue, barnestue, kaminkammer, 2 sideværelser, den store sal, den forreste sal, hjørnesalen, klæskammer, kjøkken, matbod, kjeller og loft med boder), bryggerhus, drengestue, saltbod, stald, svinesti, fehus, krambod (med pakkrum, kjeller og loft), pakkbod. Det var fullt op av møbler, husgeråd og varer, tilsammen verdsatt for 11 880 spd. 20 sk. Nevnes kan et åttedagers stueur i lakkert kasse fra William Kipling i London.

Da alt var taksert høiere enn det kunde selges for, blev både boets oprinnelige verdi og dets tilgodehavender nedsatt. (Restanser til 1 833 spd. 24 sk. kan ikke settes til meer end 600 spd., dessuten hadde Tandberg til gode en del varer hos Forbech i Skien for 60 spd.)

1. prioritets gjeld var: til Kongsberg jernverk 2 324 spd., Umyndiges midler 417 spd. Depositkassen 200 spd., Madame Hallings bo 370 spd., Bykassen og skatt 600 spd., Tor Lofthus 76 spd., tilsammen 3987,5 ¹/₄ spd. Til dekning av uprioritert gjeld var da tilbake 1 072 spd., 114 ¹/₄ sk. Proklama blev innrykket i Den norske Rigstidende nr. 28/1818, tillegg nr. 30, 32/1818 «til Samling i Kjøbmann Tandbergs Hus i Kongsberg, 23. April næstkommende for at tage den fornødne Bestemmelse i Henseende til Boets registrerede Eiendomme og Effecter samt dets videre Behandling til hastigst mulig Opgjør og Slutning.»

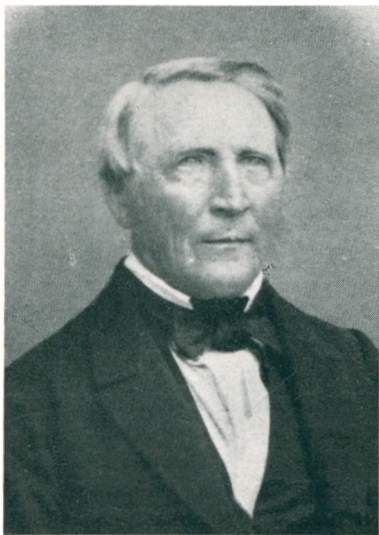
Kommisjonærene bragte imidlertid aldri bobehandlingen til noen avslutning og døde begge i 1839, da var de selv konkurs. I 1840 30. april blev en skifteseson administrert av byfogden, holdt på Amtshuset i Kongsberg til behandling av kjøbmann Peder Tandbergs opbudsbo.

Byfogden fremla:

1. Et eksemplar av de utstedte og her i byen bekjentgjorte plakater angående nærværende samling.
2. Skrivelse fra Buskeruds fylke av 1839 30. okt. inneholdende skrivelse fra det kongl. Justisdepartement av 28. samme måned hvorved den ordinære skifteforvalter opfordres til i anledning av kommisjonærenes i forrige år inntrufne død å ta boet under behandling, hvilken skrivelse var foranlediget av byfogdens innberetning til fylket av 9. juli s. å. hvori fremstilles de vanskeligheter som var for hånden imot oppgjør av dette bo. Det kunde nemlig ved gjennomgåelse av den av kommissariene førte Skiftebehandlingsprotokoll, hvor intet var innført siden 1820 26. mai og av bøker og papirer vedkommende Tandbergs bo, ingen pålitelig opplysning erholdes om hvorledes boets midler var disponert.

3. Regning fra sølvverkets bokholderkontor av 23. jan. d. å. over et tilgodehavende stort 461 spd. 56 ³/₄ sk. i den for flere år siden under Numedal og Sandsværs sorenskriveris skiftejurisdiksjon avdøde opbudsmanns stilling som kemner i årene 1814—17. Kravet om den største halvdel var allerede fremsatt for kommissariene 1818 2. okt. En av boets bekjente kreditorer, kand. jur. Sending, foreviste en bevislig fordring på kemneren stor 56 spd. 36 sk., men opplyste samtidig følgende: en eller flere av boets betydeligste kreditorer rekvirerte straks efter at opbudet var skjedd og erholdt eksekusjon og utlegg i boet efter kommisjonsforlik inngått av opbudsmannen og tinglyst før opbudserklæringen skjedde. For øvrig antok hr. Sending

¹⁾ Den kalles nu Tandberghaugen, mulig efter Peder Tandberg.

Peter Martinus Tandberg.

at ingen utbetaling av betydning var gjort av opbudskommissariene som derimot mentes dels å ha solgt boets igjenværende midler og til eget behov forbrukt utbyttet derav, dels å ha forvansket boets papirer til forebyggelse av at noen av boets kreditorer skulde kunne erholde opplysning om dets inntekter. Utelukkende hensynet til kommissarienes familier hadde hindret ham i å foreta justitiale foranstaltninger. Begge disses bo var aldeles insolvent, så for pantekreditorerne kunde intet utlegg deri erholdes til fyldest for deres ansvar formedelst forvaltningen av Tandbergs bo. Hr. Sending kunde gjerne gi sin stemme for at den nu forehavende skiftebehandling i Tandbergs bo heves som aldeles unyttig og heller ikke kunde han innestå for at noe skiftesalær for *dette* bo's behandling kunde erholdes i kommisjonærenes boer mot *deres* protest som har pantfordringer i disse boer. Samlingen blev hevet idet man vel nærmest pro forma utsatte boets behandling for å avvente de videre forhandlinger i de to nevnte stervboer. Se Kongsbergs skifteprotokoll nr. 21 181—82. Numedal og Sandsvær sorenskriveri oplyste 1937 1. april at det i embedets arkiv på Kongsberg ligger en stor pakke vedrørende Peder Tandbergs opbudsbø.

G. 1. 1796, Kongsberg, med *Maria Madsdatter Hansen*, f. 1777, Jylland, d. 1809 17. nov., bgr. 30.

nov., Kongsberg, datter av proprietær Mads Hansen, d. ca. 1812 nær Randers i Jylland.¹⁾ Skifteretten innfant sig samme aften og ved dens forsegling av innboet var oberstiger Frantz Tandberg og hustru, kjøpmann Christian P. Tandberg og Maria Mørck f. Tandberg til stede. Peder Tandberg var fraværende på forretningsreise i Sverige. Skifteforretning holdtes i hjemmet 23. nov., men da Tandberg kom hjem med kongl. tillatelse av 2. des. s. å. til å sitte i uskiftet bo, blev forseglingen hevet 11. des. En lang dødsannonse er rykket inn i Christiania Intelligentsedler nr. 99/1809. — 9 barn, j 1—j 9. 3 døde tidlig og utelates her.

G. 2. 1810 3. okt., Kongsberg, med *Susanna Catharina Kyhring f. Schultz*, f. 1772 der, d. 1849 28. mai, Larvik, datter av inspektør ved det kongl. møllebruk ved sølvverket, Johannes B. Schultz, og søster av Johannes Schultz som med eksamen 1793 ved Kongsberg bergseminar blev hyttemester på Kongsberg. Hun var enke efter den velstående kjøpmann og kirkeverge på Kongsberg, Christen Kyhring (proklama i Christiania Intelligentsedler nr. 99/1809, skifte 9. nov. s. å.) og med henne fikk Tandberg 4 stebarn fra 9—3 år: senere kontorist Hans Jørgen Kyhring, Anne Christine Kyhring som blev g. med kjøpmann Nikolai Lauritz Fog i Larvik (foreldre til sogneprest i Paulus menighet, Oslo, Nikolai Lauritz Fog, se W. Lassens stamtavler), Helene Catharine Kyhring, siden g. med presten Hannibal Winsnes, og Johanne Maria Kyhring. I dette ekteskap fikk Peder Tandberg 2 barn som døde uten efterslekt.

j 2 «Peter» Martinus Tandberg, døpt 1798 19. okt., Kongsberg, d. 1874 8. mai, Trondheim. Fra sin tidligste ungdom blev han utdannet i trelast- og rederibranchen i Hans Paulsens

¹⁾ Av en skrivelse fra Tandberg til «Etatsraad og Ridder» Carøe i Randers, datert Kongsberg 1812 14. nov., fremgår at Mads Hansen er død, men enken lever og Tandberg sender sine barns døpsattester til benyttelse ved skiftet som dog ikke har funnet sted i Randers.

rederi, Holmestrand, hvor han efter Paulsens død 1823 blev forretningsens bestyrer. 1829 12. sept. fikk han sammen med kjøpmann Jacob Stolt skjøte på «Brænderigaarden», gnr. 102 i Holmestrand. Da skibsreder Paulsens enke og 2. hustru Fredrikke Antonette Müller døde 1833, fikk Tandberg efter boets oppgjør 1837 løst sig ut av Brennerigården og flyttet til Oslo, senere til Trøndelag. Han bodde noen år som handelsmann i trelast på nedre Hegge ved Steinkjer, hvor broren Jørgen drev garveri. Derfra flyttet han til Stjørdal, blev ansatt ved Sundnes bruk, Inderøy, og blev sist i 1840-årene brukets kommisjonær i Trondheim. Om Tandbergs krets der skrev Ingvald Sakshaug i minneskriftet Lund folkehøgskule, Steinkjer 1928: «Tandberg-huslyden hørde med i den Grundtvigkrinsen som samla seg kring Fr. Wexelsen. Denne krinsen var det første grunnstøde for folkehøgskulearbeidet i Trøndelagen og var i samband med høgskulemen og Grundtvigsvener både i Norig og Danmark.»

Wilhelmine Tandberg f. Paulsen.

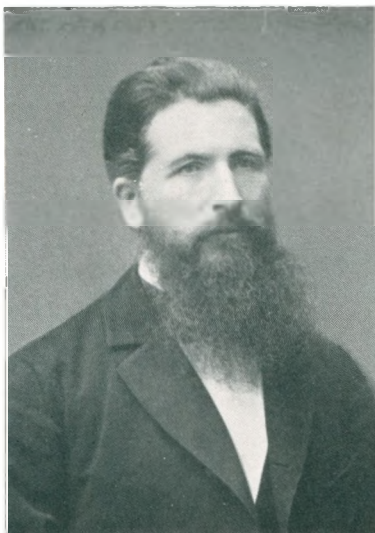
G. 1829 20. des., Holmestrand (Botne sogn), med «*Wilhelmine*» *Pauline Paulsen*, f. 1810 17. juni, Holmestrand, d. 1881 15. des., Trondheim, datter av skipper og reder, dansk visekonsul i Holmestrand Hans Paulsen, f. 1762 12. mars på Skjeggerud, Sylling, d. 1823 20. mars, Holmestrand, g. 1798 2. des. med Wilhelmine Christine Gad, døpt 1775 23. nov., Botne, d. 1812 3. jan. der av tuberkulose. Fru sorenskriver Vaagland i Kristiansund har malerier av begge Paulsens.

Paulsen, Hans, var sønn av bjelkehugger i Drammen, Paul Hansen, f. 1728 på Svere gård, Sylling, d. 1814 27. feb., Holmestrand, g. med Maren Didriksdatter fra Korerud, Lier. Hans Paulsen kom som styrmann til Holmestrand hvor han nedsatte sig som kjøpmann og svang sig op til grosserer. Ved sin død efterlot han sig 60 000 spd. 30 av omegnens beste bønder møtte i sølvknappede trøier til hans begravelse. I Christiania Intelligentsedler nr. 27/1823 er inntatt et poem i anledning av hans død. Av hans døtre var en gift med Holmestrands store forretningsmann, Lars Frantzen Holst, en med Rikshospitalets direktør, doktor Meyer-Nielsen, en med korpslæge David Christopher Weidemann og to med brødrene Peter og Jørgen Tandberg.

Gad, Gregers Pedersen, på Herlustrup gård i Danmark blev 1671 3. okt. g. med Karen Andersdatter. Disses sønnesønn Christen Gad, døpt 1703 12. aug., d. 1781 17. nov. som borger, kjøpmann og kirkeinspektør på Bragernes, var far til Lars Gad, f. 1737 11. mars, d. 1783 25. juni, kjøpmann og stadskaptein i Oslo, g. 1766 16. mars med Henrika Poulina Nerenst, f. 1742 12. juni på Fæstad, Toten, d. 1778 17. mars, foreldre til Wilhelmine Paulsen f. Gad og til den ansete Holmestrands-kjøpmann og -skibsreder Rasmus Alsings hustru. — G. Graarud: Holmestrand og omegn, Kra. 1907, 269—70, hvor foto av Hans Paulsen og hustru. Samme: Holmestrandiana II, Holmestrand 1929, 99.

Kjøpmann Peter M. Tandberg og hustru hadde 6 barn, 3 sønner døde små, 4. sønn var alltid syk, de 2 døtre omtales her, k 2 og k 5:

k 2 «*Mariane*» *Kristine Tandberg*, f. 1832 27. juli, Holmestrand, d. 1916 4. mars, Trondheim. Ved hennes konfirmasjon i Fruekirken der 1849 7. okt. er tilføid i protokollen:

Folkehøiskolebestyrer O. K. Kuløy.

«Kristendomskundskab og Fliid udmærket god». Hun grunnla ca. 1863 i Trondheim en moteforretning som hun realiserte 1912. Sitt hjem hadde hun i senere år hos søsteren og svogeren Kuløy.

«*Karoline*» Marie Tandberg, f. 1842 8. des., Steinkjer, d. 1908 27. april, Trondheim, «— ei uplyst, mild og god kvinne som delte hugsmål med mannen sin og også tok del i arbeidet ei tid som lærarinne i handarbeid og som den gode skulemor på Seter, så lenge skulen var der.» — Ingvald Sakshaug: Sund folkehøgskule, Stjørdal 1868 2. nov. — Inderøy 1928. Eit minneskrift. Steinkjer 1928.

G. 1880 8. sept., Trondheim, med Ole Kristian Kuløy, folkehøiskolebestyrer, f. 1844 27. jan. på gården Kuløy ved Smøla, d. 1928 9. mars, Trondheim, kremert der 17. mars, sønn av gårdbruker Halvard Knudsen Kuløy, f. 1805 9. okt., Kuløy, av Edøy prestegjeld, d. 1873 8. mars der, g. med Margrethe Toresdatter Kanestrøm, f. 1808 9. mars på Rognskogen gård, Halså, d. 1875 17. aug., Kuløy. — 1 barn, 1 1.

Kanestrøm, egentlig Strøm i Straumsnes herred, Møre fylke. Godset fikk navn efter slekten Kane som var eiere gjennom 1400-årene. Lars Pedersen Stai fra Kvikne kjøpte 1765 den vestre halvdel av Strømsgården og efter å være flyttet dit, tok han navnet Canestrøm. Han var g. med Ingeborg Toresdatter Skogstad fra Kvikne (hennes bror regimentssmed Estein Toresen Skogstad, kjøpte østre Strøm hvor det henger et skilderi av ham merket 1747, også han kalte sig Canestrøm og var g. med Lars Canestrøms søster, Kirsten Pedersdatter Stai).

Tore Larsen Kanestrøm (Rognskog) blev g. med enken Maria på Rognskog, han var underlensmann i Stangvik og far til Margrethe Toresdatter Kuløy. — Edv. Vatn: Litt um Straumsgarden (Kanestrøm), Årsskrift for Nordmør historielag, Kristiansund 1925, 8. Kanestrøm i Romsdalen, NST I, 343. Oslo 1928.

Kuløy tok eksamen ved Klæbu seminar ca. 1865 og var i 3 år ansatt ved folkeskolen i Kristiansund. Grundtvigiansk påvirket som han var, gikk han 1868 inn på Sagatun folkehøiskole og var siden en tid på Askov i Danmark og hos Kristen Kold i Dalum. Han kom som lærer til folkehøiskolen i Ullensaker 1870—71, slo sig derpå sammen med Hans Storeng og holdt folkehøiskole i Ålen til 1873 og i Kvikne til 1875, da skolen blev nedlagt på grunn av den motbør folkehøiskolen fikk. Fra s. å. var han lærer på Kvit-hamar i Stjørdal, hvorfra skolen 2 år senere blev flyttet til Frosta. Her blev han bestyrer av egen folkehøiskole. 1886 kjøpte Kuløy gården Seter ved Levanger, hvor skolen fikk fast hjem i 6 år. De fleste lærere og elever bodde på skolen og mange fremragende menn kom som gjester der, således Bjørnstjerne Bjørnson i 1888. Det første større stevne som Inntrøndelags ungdomssamlag hadde, var på Seter 1893 med F. Wexelsen, Martin Skard, T. Hagemann og flere som talere. Olaus Arvesen besøkte Seter sommeren 1893.

I de år Kuløy hadde Seter, stod han selv for gårdens drift og deltok personlig i jordarbeidet når hans tid tillot det. Han ønsket å styrke ærbødigheten for hverdagens arbeid på land og sjø.

1892 måtte skolen flyttes av økonomiske grunner og var ambulerende inntil den gamle amtmannsgård Sund på Inderøy blev kjøpt til skolegård, og folkehøiskolen åpnet der 1900 15. okt. I 1904 trakk Kuløy sig ut av fellesskapet i skolegården Sund, to år efter sluttet han arbeidet og bosatte sig i Trondheim. Han hadde vært den samlende og bærende kraft i folkehøiskoletankens sak, han var en sterk personlighet og selvsagt venstremann som hevdet den nasjonale, folkelige linje mer som opplysningsmann en som agitator. Han var en god taler og har foruten de årlige skolemeldinger samt referater og et par avisartikler, skrevet et foredrag: Folkehøiskolens kår her i landet.

Karoline Kuløy f. Tandberg.

Ved høiskolebestyrer Kuløys død skrev Johan Falkberget til hans datter: «Med Deres fars bortgang ringes en stor vårtime ut av Norge, vi skal kanskje ikke oppleve at der ringes inn noe nytt. Den siste gamle kjempe har lagt sitt sverd og sin kappe ned, det sverd hvorfra det skinnet så blankt og friskt under erobringen av vårt land. De lys han har tendt, de vil brenne videre, og det frø han sådde med kjærlige og velsignede hender, vil spire og vokse i nordmenns sinn.

En slik mann kan i sannhet legge sitt trette hode til hvile i Guds navn.»

Kilde: Ingvald Sakshaug: Sund folkehøgskule.

I I *Dagrun Kuløy*, f. 1887 19. juni på Seter ved Levanger.

G. 1912 29. juni, Vår Frue kirke, Trondheim, med «Nils» *Anton Simen Vaagland*, f. 1872 11. feb. på gården Vogland i Halså, sønn av lærer og kirkesanger Martinus Nilsen, f. 1831 25. nov. på gården Fjærvik, Halså, d. 1904 9. juni der, g. med Johanne Nielsdatter Liabø, f. 1837 5. jan. på Liabø, Halså, d. 1925 5. feb. på Veisletten i Stjørdal.

Vaagland, slekten er fra gården Opdøl i Ulvundeid, hvor familien har bodd i århundrer og vært bondelemmenn gjennom ca. 200 år. Slekten bor fremdeles på Opdøl, men Martinus Nilsens bestefar flyttet til Halså gård i Halså hvor Martinus' far blev født. Også i denne slektsgren var flere lensmenn.

Liabø, Johanne, hennes foreldre var husmann Niels Liabø og hustru Marie Nielsdatter fra Wollum i Halså. Hans farsslekt kom fra Surnadal til Halså.

Nils Vaagland gikk på folkeskole i Halså 1880—87, tok eksamen ved underoffisersskolen i Trondheim 1892 og i Oslo 1893. Han blev student 1899, tok 2. eksamen 1900 og juridisk embedseksamen 1905. Mens han bodde i Oslo fra 1894—1906 og tok sine eksamener, var han fastlønt sersjant ved sanitetskorpsset og hadde forskjellige kontorposter. 1906 3. feb. nedsatte han sig som praktiserende sakfører i Stjørdal, 1925 blev han assessor i Trondheims overrett og 1929 sorenskriver i Nordmøre med bopel i Kristiansund.

I Stjørdal eide og drev familien gården Veisletten som solgtes 1927. Vaagland var formann i Stjørdalshalsens bygnings- og reguleringskommisjon 1906—10 og ordfører 1910—25. Han var medlem av skolestyret, av stedets ligningsnevnd og forskjellige arbeidsnevnder, formann i styret for bygdens elektrisitetsverk siden overtagelsen 1913, formann i fylkestinget i forskjellige spesialnevnder og dets opmann 1922, formann i veivesenet i 2 perioder og medlem av vei- og jernbanekomiteen innen fylket utenom fylkestinget, medlem av byggekomiteen for Østmarken asyl og medlem av styret for samme fra 1918.

I 1908 startet han og en del andre Stjørdals folkeakademi, hvis formann han var i omtrent 10 år. 1909 startet han sammen med to andre A/S Stjørdal elektrisitetsverk og A/S Stjørdal torvstrøfabrikk og sagbruk, hvis formann og bestyrer han var til han forlot stedet. Fra 1918 var han formann i styret for Reppe teglverk og kalksandstensfabrikk. Vaagland er medlem av Trondheims kunstforening. — 5 barn, m 1—m 5, alle født i Stjørdal.

N. Vaagland har leilighetsvis skrevet artikler vesentlig i Stjørdalens Blad og i Trondheimsaviser angående kommunal-politiske spørsmål, særlig om undervisningen i folkeskolen og om forbedrede kommunikasjoner; likeså enkelte artikler forut for stortingsvalg.

Kilde: Studentene fra 1899.

- m 1 *Tora Vaagland*, f. 1913 18. april. Hun blev student 1933 og gikk 1936 Den kvinnelige industriskole i Oslo.
- m 2 *Kaare Vaagland*, f. 1915 11. mars. Han tok 1935 eksamen ved Gjerdmunnes landbruksskole.
- m 3 «*Nils*» *Martinus Vaagland*, f. 1916 2. aug. Blev student 1936.
- m 4 *Olav Kristian Vaagland*, f. 1917 11. okt. Han gjennomgikk 1935 Staup hagebruksskule og går nu i gymnasiet i Kristiansund.
- m 5 *Aase Vaagland*, f. 1923 5. jan.
- j 4 «*Maren*» *Georgine Tandberg*, døpt 1801 26. feb., Kongsberg, d. 1844 4. juli, Drammen, efter å ha fått et dødfødt barn. Hun ledet en lønnsom moteforretning som hun hadde startet i Oslo.
- G. 1841 6. okt., Oslo, med «*Tharald*» *Einar Anker Collett*, løytnant, f. 1804 23. nov. på Vold i Solum, d. 1875 26. april, Kongsberg, eneste sønn av sølvverksdirektør Christian Ancher Collett, f. 1771 30. april, Buskerud gård, Modum, d. 1833 10. jan., Kongsberg, g. 1799 13. des. der, med Anna Karine Bie, f. 1775 7. mai, Elverum, d. 1856 3. feb., Bergen.
- Collett*, side 248. *Bie*, Anna Karine, datter av overfører ved Kongsberg sølvverk Tharald Ross Bie og Martha Maria f. Flüg.
- j 6 «*Andreas*» *Petter Tandberg*, kopist, f. 1805 15. jan., Kongsberg, d. 1851 28. jan., Oslo. Han var ved farens konkurs 13 år og klarte ikke å lese videre enn til preliminæreksamen (norsk juridisk eksamen) som han tok 1827 17. des. og 1834 30. juni. Han blev kopist i Kirkedepartementet, dyrket for øvrig musikk på sine 2 fioliner og døde av tuberkulose.
- G. 1. 1834 med *Dorthea Birgithe (Dorthe) Orning Gram*, f. 1806 3. jan., Øvre Eiker, døpt 28. feb. s. å. (faddere: mad. Dorthe Birgitte Sandager fra Lier, jf. Barbra Maria Horn,

hr. justitsraad og sorenskriver Stokfleth, hr. capitain v. Møller, Westfossen, hr. N. O. Omsted på Fossesholm), d. 1840 22. mai, Oslo, av tuberkulose, datter av lensmann i Eiker, Jens Jacobsen Gram (Hein), f. 1781 8. april på Øde Hauge i Sandenfjerdings, Eiker, opkalt i dåpen efter sin oldefar Jens Gram på Bakke i Modum, d. 1823 15. mai, Hokksund, Eiker, g. ca. 1804 med Ingeborg Marie Aagesdatter, d. 1829 27. mars på gården Haga i Eiker. — H. Krog Steffens: Norske slægter I. Av ekteparets 3 barn blev bare en voksen, k 2.

Da det har vært tvil om Dorthe Tandberg f. Grams slektskapsforhold til familien Gram, settes op følgende ættetavle:

Peder Madsen Gram, dansk, nevnes ca. 1550 som første lutherske sogneprest i Fron, Gudbrandsdalen.	Rasmus Søfrensen, sogneprest i Våle ca. 1558, g. med Helga, slektning av biskop i Oslo og Hamar mag. Jens Nielsen (d. 1600) hvis bror var borgermester i Oslo Anders Nielsen [Frendesonius].
Mads Pedersen Gram, sogneprest der i 1587, d. 1601. Hustruens navn er ukjent.	Søfren Rasmussen [Frendesonius], slottsprest i Oslo, d. 1645 som sogneprest i Lom, g. m. Rønnaug Søfrendatter, bgr. 1648 16. april, Oslo.
Lars (Lauritz) Madsen Gram, ca. 1570—1645. Søn foged i Gudbrandsdalen tok han overbefalingen over bøndernes 500 mann mot skottene i 1612.	Zacharias Søfrensen Frendesonius, f. ca. 1598, d. 1667 23. april som sogneprest i Fåberg. Hustruens navn er ukjent. — NPT II, 290.
Jens Lauritzen (Larsen) Gram, d. 1667 som sogneprest i Vardal. G. 2. med Else Zachariasdatter Frendesonius, f. ca. 1637, bgr. 1713 26. jan., Modum, datter av sogneprest i Fåberg, Zacharias Søfrensen Frendesonius. Hun blev g. 2. med sogneprest Mads Kolding i Vardal og 3. med lensmann i Asker, Niels Christensen, d. mai 1709 der. — NPH II, 289. Vardals bygdebok III, 121 fig. Oslo 1930. Elses farmor Rønnaug var datter av Søfren Lauritzen, sogneprest i Hof, Solør i 1575 (sønn av Lauritz? Christophersen, sogneprest i Eiker i 1553), g. m. Marine Pedersdatter hvis far Peder Olufsen var sogneprest i Eidsvoll?, d. før juni 1597. — S. H. Finne-Grønn i NPT I, 37, 120.	
Mads Jenssøn Gram, 1666—1735, hospitalsforstander i Skien.	Jens Nielsen Gram på Bakke, Modum, opkalt efter sin mors første mann.
Jens Gram, 1691—1735, prokurator i Oslo.	Karen Jensdatter Gram, f. 1702, g. 1729 15. nov. med Hans Jacobsen Hein på Bragernes.
Mathias Egidius Gram, 1719—80, måler og vraker i Oslo, prokurator, justisråd, g. med Anna Cathrine Bugge.	Jacob Hansen Hein, 1733—1810, lensmann i Eiker, g. ca. 1780 med Gjertrud «Dorothea» Øllegaard Orning, hvilket navn flere etterkommere har tatt.
Jens Gram, 1750—1806, på Ullern ved Oslo, assessor i Akerhus stiftsoverhoffrett, justisråd.	Jens Jacobsen Gram, siden 1798 lensmann i Eiker, medlem av det overord. storting og av deputasjonen til kongen 1814. Eide flere gårder på Eiker.
Jens Jensen Gram, f. 1779 12. feb., Kbh., d. 1824 2. nov., Oslo, sorenskriver i Ringerike og Hallingdal, g. med Reinholdine Boll, 1779—1859.	Dorthe Gram, g. med kopist Andreas Tandberg. Hennes søster Helle Christine var g. med kaptein Fredrik August Rynning.
Paul James Reinhold Harald Gram, 1818-1900, sorenskriver i Tune, g. med Jensine Sophie Wulfsberg.	Marie Gram Tandberg, 1837—74, g. med apoteker Martin Strøm.
Gregers Winther Wulfsberg Gram, f. 1846 10. des., Moss, stiftamtmann i Hamar, g. med Antoinette Augusta Brodtkorb.	Ragnhild Tandberg Strøm, f. 1869, g. med generaldirektør, kommerseråd Ragnar Sohlman, Stockholm.

k 2

Apotheker M. B. Strøm.

G. 2. 1845, Oslo, med «*Elisabeth*» *Dorothea Brager f. Hansen*, f. 1810 23. sept., Oslo, d. 1859 31. mars der av tuberkulose, datter av tollbetjent der Christian «*Jacob*» Hansen, gift med «*Karen*» Christine Casparsdatter Holst fra Kongsberg. — 2 barn blev voksne, k 4² og k 5².

Hansen, Jacob, kom til Oslo før 1804 og er opgitt død der efter 1846. Han eide hus hvor Stortingsbygningen nu ligger og solgte tomten til den norske regjering midt i 1850-årene. Hans hustru var datter av Caspar Hansen Holst på Kongsberg.

Brager, Elisabeth, var enke efter edsvoren fullmektig Ole Brager, sønn av landhandler på Steensrud i Fluberg, side 156, Niels Olsen Brager, g. 1805 9. april, Søndre Land, med Severine Munch. Ole Brager var bror av Marthe Brager som døde i Arendal 1913 — 103 år gammel— og fetter av historikeren professor P. A. Munch, side 132.

Ingeborg «*Marie*» *Susanne Gram Tandberg*, f. 1837 29. april, Oslo, d. 1874 3. feb., Holmestrand. Hun var 14 år ved farens død, men fikk en god utdannelse

med privatundervisning efter middelskolen og var guvernante på gården Mårud i Odal, Kjølstad i Nes og Bråstad i Vardal.

G. 1866 23. okt. på gården Bråstad, Vardal, med *Martin Bertram Strøm*, apoteker, f. 1839 30. april, Trondheim, d. 1920 21. okt., Oslo, kremert 26. okt., sønn av snekkermester Ole Olsen Strøm, f. 1796 15. mai, Holtålen, d. 1882 23. jan., Trondheim, g. 1822 19. feb. der med Anne Christine Øyen, f. 1798 16. juli der, d. 1886 2. aug. der.

Strøm, tidligst kjent av slekten er Strømme Bergersen, f. 1628, ertscheider ved Nybergs gruve av Røros kobberverk og bosatt på Strømmevolden gård som han skal ha ryddet, d. 1708 2. mars, g. med Ingvild Henriksdatter. Deres 6. barn Ole Strømmesen døde 1738 på Strømmelien (opr. Ramnum) i Holtålen. Hans sønnesønns sønn, snekker Ole Strømmeli, bosatte sig i Trondheim og forkortet sitt navn til Strøm. — O. Strømmevold: Strømme-eiendommene. Gårds- og slekthistorie. Fjell-Ljom, Røros 1934.

Øyen, Anne Christine, var datter av bøkker Øyen i Trondheim.

Martin Strøm disiplinerte ved Løveapoteket i Oslo fra 1856, tok medhjelperprøven 1859 21. jan., blev kand. farm. 1860 8. juni, kondisjonerte ved Gjøvik apotek til 1866 og ved Svanen i Oslo til 1870. Han blev meddelt bevilling som provisor 1870 16. sept. og forpaktet Holmestrand's apotek 1870 14. okt.—1876 14. okt. Året efter, 22. des., fikk han bevilling til å oprette apotek på Tangen i Drammen, det kalte han Ørnen. 1885 10. juli blev han befordret til apoteket Bien i Halden, dette døpte han om til Ørnen. 1897 11. des. fikk han bevilling til å oprette apotek på Rodeløkken i Oslo, det kalte han Flora. Endelig fikk han 1902 18. okt. bevilling til opprettelse av Jernbanetorvets apotek i Oslo. — 4 barn, 2 lever, 1 2 og 1 3.

2. gang blev Strøm gift 1875 24. aug. med Anna Maria Hals, datter av gårdbruker Hans Christian Hals på Torderud i Grue (bror av Maren Sissener f. Hals, side 175), g. med Elise Abigael Hermans Helene Henrikke Nordgren, hvis familienavn er avledet

av en liten gård Grenna, Åsnes i Solør, hvorfra 3 sønner vandret ut, tok navnet Nordgren og blev ansette menn. I dette ekteskap var det 3 døtre: Maria Tandberg Strøm, 1876—1927, g. med prost Carl Johan Renström i Heby, Sverige, d. 1928; Rachel Strøm, f. 1878, bosatt som lærerinne i Oslo; og sangerinnen Harriet Weidemann Strøm, f. 1886, g. med forfatteren Sverre Waldemar Anker Ørn. Om slekten Hals se stamblad 6.

Ved M. B. Strøms 50-års jubileum som apoteker 1920 14. okt. hadde Aftenposten en biografi hvorfra hitsettes: «Apotheker Strøm som nu er en mand paa over 80 aar, er født i Trondhjem og kan se tilbake paa en virketid i utrættelig arbeide, pligtopfyldelse og energi. Han har bragt sine apothek frem i faglig anseelse og økonomisk soliditet og han har selv været en ordensmand som faa. Inden apothekernes rækker indtar han nu pladsen som nestor. Desværre ligger han for tiden alvorlig syg. Den gamle hædersmand vil paa jubilæumsdagen idag være gjenstand for kollegers ærbødige hilsener og lykønskninger.»

Marie Strøm f. Gram Tandberg.

Kilder: I. W. Flood: Norges Apotekere 1588—1908, Kra. 1889 og 1908. Nekrolog i Aftenposten 1920 21. okt.

1.2 Ragnhild Tannberg Strøm, f. 1869 4. aug., Oslo.

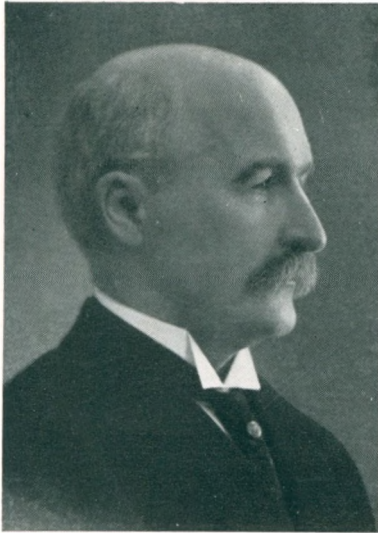
G. 1894 1. sept., Halden, med *Ragnar Sohlman*, kommerseråd, generaldirektør, f. 1870 26. feb., Stockholm, sønn av redaktør for Aftenbladet der og en av lederne for de skandinaviske bestrebelser gjennom 1840—60-årene, dr. filos. Per «August» Ferdinand Sohlman, f. 1824 24. mai, Nerike, druknet under seiltur i Stockholms skjærgård 1874 5. juli, g. med «Hulda» Maria Sandberg, f. 1833 av svensk-finsk slekt, d. 1928, Stockholm.

Sohlman blev student ved realläroverket i Stockholm 1887, tok avgangseksamen fra teknisk høiskole, kjemiavdelingen 1890 og var fra s. å. ansatt som civilingeniør i U. S. A. til 1893, da han blev assistent hos Alfred Nobel. Efter dennes død 1896 var han utredningsmann i dødsboet 1897—1900, blev dette år medlem av Nobelstiftelsens styre, verkstelligende medlem der fra 1929 og administrerende direktør for Nobelstiftelsen i Stockholm fra 1935.

1898—1919 var Sohlman disponent for A/B Bofors Nobelkrut, fabrikasjon av røksvakt krutt ved den nærliggende Björkborn herregård i Bofors, Värmland, hvor familien bodde. Nu har hans sønn denne stilling. 1920 utnevntes han til kommerseråd og byråchef for industribyrået i det kongl. kommisskollegium. Han er K. V. O. I; R. N. O.; K. N. St. O. O. III; R. D. O. I; R. F. H. L. og er æresmedlem av Ingeniörvetenskapakademien. 1936 blev han viceordförande i Göteborgs Bank A/B. Bosatt i Sturegt. 14, Stockholm. — 4 barn, m 1—m 4.

Kilder: Sveriges statskalender 1937. Vem är det, Stockholm 1934.

m I

Rolf Ragnarsson Sohlman, legasjonssekretær, f. 1900 24. okt., Björkborn herregård, Bofors. Han er kand. filos. og var efter endt utdannelse sekretær i Amerika for Handelsrådet i Stockholm. En tid var han ansatt ved legasjonen i Konstantinopel, blev 1934 attaché ved Svenska beskickningen i Rom, hvor han siden 1936 er i. legasjonssekretær. Han er Officier Polonia Restituta.

G. 1926 12. feb., Paris, med *Zinayda Jarotzky*, f. 1903 9. mars, Leningrad, datter av med. professor i Moskva A. Jarotzky og hustru f. Winberg. Zinayda Jarotzky studerte i Konstantinopel, hvor hun traff sin tilkommende mann. — 3 barn, n 1—n 3:

n I

«Inger» *Marianne Sohlman*, f. 1927 23. sept., Stockholm.

n 2

«Ragnar» *Waldemar Alexander Rolfsson Sohlman*, f. 1931 30. april, Stockholm.

n 3

Generaldirektør Ragnar Sohlman.

Staffan Alexander Rolfsson Sohlman, f. 1937 21. jan., Rom.

m 2

Sverre Ragnarsson Sohlman, disponent, f. 1902 6. jan., Björkborn herregård, Bofors. Han er løytnant i kungl. flottans reserv siden 1924 og viceverkstellende direktør i A B Bofors Nobelkrut, bosatt på Björkborn herregård.

G. 1928 6. mars på Dylta slott ved Örebro i Värmland, med «*Marianne*» *Amalia Josephina Åkerhielm*, f. 1902 10. feb., datter av friherre «Gustav» Samuel Adolf Åkerhielm af Margrethelund, eier og bruker av Dylta bruk, f. 1867 6. april, d. 1927, g. 1892 7. des. med Anna «Amalia» Wattrang, f. 1869 15. aug. — 2 barn, n 1—n 2.

Åkerhielm af Margrethelund, svensk adelssekt som opprinnelig het Agriconius fra Åkers sokn i Nyköping län hvor stamfaren var bonde. Slekten blev adlet 1679 med Samuel Åkerhielm d. e., 1639—1702, kjent for sin lærdom og store dyktighet som generaldirektør for postvesenet og statssekretær. Sønnen Samuel Åkerhielm d. y., 1684—1768, var svensk riksråd til hvis ære det blev slått en skuemynt 1765. Han blev friherrelig 1731 til godset Margrethelund som fremdeles tilhører familien. — Sveriges ridderskaps och adelskalender 1929, 1285. Salmonsens konversationsleksikon I, Kbh. 1893.

n I

«Ann-Margret» *Ragnhild Cecilia Sohlman*, f. 1929 20. juli, Stockholm.

n 2

«Jan» *Gustav Ragnar Sohlman*, f. 1932 4. aug., Björkborn herregård.

m 3

Astrid Sohlman, kunstveverske, f. 1905 4. sept., Björkborn. Hun er utdannet ved Konstakademien i Stockholm og er innehaver av Studio Ars der, atelier for tekstiler med 10 veversker. Hun hadde sin egen tekstilavdeling på den svenske utstilling i Brüssel 1936 og på Verdensutstillingen i Paris 1937 og leverer selv tegning til alle arbeider.

G. 1937 14. mai i den gamle trekirke på Skansen i Stockholm med arkitekt *Peder Nyblom*, sønnesønn av professor, dr. filos. C. R. Nyblom, 1832—1907, en av de «Aderton», og forfatterinnen Helene Nyblom f. Roed (Aschehous konversationsleksikon, 1923, 882).

m 4 *Inger Sohlman*, f. 1906 10. sept., Stockholm, d. 1918 23. nov. der under spanskesyken.

l 3 *Sigrid Strøm*, sekretær, f. 1871 6. aug., Holmestrand. Som 18-årig opholdt hun sig et år i katolsk klosterskole i Abeville. Hun tok eksamen ved Stockholms Högskola 1897 14. juni og blev straks ansatt hos handelskemisten dr. fil. Carl Zetterberg i Stockholm. Fra høsten 1898 til juni 1900 arbeidet hun ved Jönköping kemiske station og fra sommeren 1900 til jan. 1902 som analytiker ved Vintervikens dynamitfabriks laboratorium. Fra våren 1902 til sommeren 1904 hadde hun ansettelse ved Bofors krutbruks laboratorium (Nobelkrut) og forlot Sverige 1905 for samme høst å ta ophold i Paris med formål et års sprogstudier. 1908—35 var hun sekretær (korresp. i sprog) i steinfirmaet N. S. Beer & Co. i Oslo, hvor hun fremdeles er bosatt efter å ha trukket sig tilbake fra sin stilling. Har reist en del i Sverige og ellers i Europa.

Ragnhild Sohlman f. Tannberg Strøm.

k 4² *Jacobine Christine «Olivia» Tandberg*, f. 1846 4. jan., Oslo, d. 1919 7. jan. på Oslo hospitals gamle hjem, bgr. 14. jan. Gamlebyens gravlund. Hennes skjebne var tung, idet hun som følge av gjentatte anfall av giktfeber i de tidlige barneår blev invalid for livet. Tross sine forkrøblede hender opprettet hun en håndgjerningsskole på landet, grunnet sitt eget hjem og tok til sig en 2 års gutt som hun sørget for til han blev voksen. Som eldre kom hun tilbake til Oslo hospitals gamle hjem, hvor hun på grunn av sin hjelpeløse tilstand var blitt optatt allerede som 19-årig, men som hun efter eget ønske forlot for å finne sig en livsgjerning. Hennes brorsønn, redaktør H. A. Tandberg, har i *Faklen* nr. 2/1905 skrevet om henne: «Gjennem prøvelsernes ild.»

k 5² «*Carl» Peder Frantz Emil Tandberg*, bokbinder, f. 1848 18. nov., Oslo, d. 1872 11. okt., Chicago, av tuberkulose. Hans svake helbred tillot ikke studier og han valgte å binde inn bøker. 21 år gammel reiste han til Amerika og fikk arbeid i Chicago. Under den store brand 1871, da 500 mennesker omkom og 100 000 blev hjemløse, var han med i det frivillige redningsmannskap og overanstrengte sig, så hans sykdom tok overhånd og han døde året efter.

G. 1870 21. des., Chicago, med «*Caroline» Kristine Rastad*, f. 1846 25. sept., Horten, d. 1898 29. april, Oslo, hvortil hun var flyttet 1873 med sitt barn, l 1.

Rastad, gård i Sem, Vestfold. *Caroline Rastads* foreldre var handelsborger *Hans Christensen Rastad*, g. med *Karen Olea Andersdatter Tarandrød*, søndre Horten.

l 1 «*Henry» Albert Tandberg*, oberst og chefredaktør i Frelsesarmeen, f. 1871 14. des., Chicago. Religiøst innstilt som han var fra barn, ønsket han å bli prest. Da Frelsesarmeen kom

Bokbinder Carl Tandberg.

til Oslo 1888, overvar han tilfeldig et av dens møter og blev så grepet at han s. å. lot sig hverve som rekrutt. Han kom til kadettgarnisonen og virket gjennom 8 år i 10 forskjellige byer. 1896 blev han ansatt som ungdomssekretær og i 1901 blev det overdratt ham å redigere Krigsropet, Den unge Soldat, Frelsesoffice-ren m. fl. 1906—07 var han divisjonsoffiser i Nordre divisjon, men hans helbred tålte ikke Nord-Norges barske klima og efter en feriereise til Amerika vendte han tilbake til det litterære arbeid. Han er stifter av Frelsesarmeens eftersøkelseskontor som 1914 efter regjeringens forslag fikk enstemmig bevilgning av Stortinget på 500 kroner årlig.

1936 fratrådte oberst Tandberg ved opnådd aldersgrense sin stilling som aktiv offiser i Frelsesarmeen. Han er redaktør for armeens store, rikt illustrerte jubileumsskrift «Armeen gjennom 50 år», en opslagsbok på 400 sider som skal komme ut ved 50-års jubileet 1938 22. jan., og han valgte i jan. 1937 til jubileumskomiteens formann.

Oberst Tandberg er omtalt i Signal 1906, 471, og i armeens organer, således i Den unge Soldats påskenummer 1900, Krigsropet nr. 44/1914, «Vore 25-aars jubilanter», hvor det sies om hans arbeid at «skjønt det for en stor del er utført bak kulissene, paa kontoret, i komiteer o. s. v. — uset og i mange tilfælder uforstaat av mængden, er hans navn dog viden kjendt og skattet baade i og utenfor Frelsesarmeen — ikke minst som forfatter eller oversætter til nogen av vore bedste sanger baade hvad form og indhold betrefter.» Ved Tandbergs 60-års dag skrev Bendix Ebbell i Aftenposten nr. 628/1931 om ham og om det merkelige blad Krigsropet som ved løssalg omsettes i ca. 30 000 eksemplarer ukentlig. Ved 65-års dagen var det biografi med foto i Aftenposten nr. 630/1936.

Foruten de utallige bladartikler Tandberg har skrevet utgav han en liten diktsamling «Gråspurv» i 1925.

G. 1896 17. mars, Oslo, med *Borgine Børresen*, f. 1872 22. jan., Stavanger, datter av skibskaptein Lars Børresen, f. 1845 23. mars der, d. 1926 24. aug. der, g. 1871 8. mars, Petri kirke, Stavanger, med Thomine Wiik, f. 1852 8. jan. der.

Børresen, slekten kjennes ikke lenger tilbake enn fra Stavanger.

Wiik-slekten er fra Sogndal i Rekefjord.

Borgine Børresen gikk inn i Frelsesarmeen 1890, blev utnevnt til offiser 1893 19. jan. og fikk arbeid i Kabelvåg og Vardø, hvor hun blev kaptein. Senere hadde hun befalet av Vadsø og Steinkjer korps. Efterat hun som gift blev bosatt i Oslo har hun vært sekretær

Borgine Tandberg f. Børresen.

i foreningen Hjemmeforbundets 1. korps. Hun er også omtalt gjentatte ganger i Frelsesarmeens publikasjoner, spesielt skal nevnes Krigsropet 1918 19. jan.: Vore 25-aars jubilanter. — 2 barn, m 1—m 2:

Caroline Tandberg f. Rastad.

m 1 *Carl Tandberg*, lektor, f. 1897 2. feb., Oslo. Han blev student fra Oslo katedralskole 1915, tok forberedende prøve 1916, pedagogisk eksamen 1919, filologisk (sproglig-historisk) embedseksamen 1. semester 1921. Tandberg blev adjunkt ved Lillehammer kommunale høiere almenskole 1920 1. aug., lektor ved samme skole 1921 1. juli, forflyttet til Fredrikstad kommunale høiere almenskole 1924 1. aug. og var dessuten lærer i norsk og engelsk ved Fredrikstad sjømannsskole fra 1931, lektor ved Vestheim kommunale høiere almenskole 1934 1. aug., skolens kasserer 1935 1. aug. Han har studert i England i 1919, 1922 og 1925 og i Oxford 1932 og besøkt Frankrike, Tyskland, Østerrike og Italia.

Lektor Tandberg har skrevet flere artikler om skoleforhold i aviser og tidsskrifter.

G. 1925 31. des., Oslo, med *Edith Jansen*, f. 1904 10. okt., Oslo, datter av redaktør ved «Barnets Herold», Oslo, Fredrik Jansen, f. 1878 26. mai, Solum ved Skien, g. 1903 4. april, Arendal, med Kitty Christensen, f. 1877 28. mars på Eskestøl gård, Øistad ved Arendal, d. 1935 18. feb., Oslo. — 2 barn, n 1—n 2.

Jansen, redaktør, sønn av skibskaptein Nils Chr. Jahnsen, f. i Solum, d. 1883, g. med Kristine Olsdatter fra Gulseth gård, Gjerpen. Hennes far gårdbruker Ole Olsen eide også gården Gjeiteklev, nu Fjellbo i Eidanger, og her bodde skibskaptein Jahnsens enke og 2 barn med mormoren som i 1935 var 92 år.

Christensen, Kitty. Familietradisjonen er knyttet til Eskestøl gård, hvor slekten har bodd i mange generasjoner.

Oberst H. A. Tandberg.

n 1

Bodil Tandberg, f. 1928 29. juni, Porsgrunn.

n 2

Turid Tandberg, f. 1934 15. aug., Oslo.

m 2

Solveig Tandberg, f. 1900 28. sept., Oslo. Hun tok eksamen ved Treiders handelsgymnasium 1918.

G. 1926 15. mai, Oslo, med «*Frithjof*» *Wilmar Svendby*, ingeniør, f. 1898 23. sept., Oslo, sønn av oberstløytnant i Frelsesarmeen, «Oscar» Edvard Svendby, f. 1870 26. sept., Bragernes, g. 1897 29. april, Lillehammer, med Kristine Saxill, f. 1868 13. mars, Oslo, d. 1928 13. jan. der.

Sogneprest Th. v. W. A. Balchen.

Svendby. Fra Haldens omegn kom slektens tidligst kjente mann Christian Svendby og hustru Kirsti Gregersdatter til Bragernes. Deres sønn Hans Edvard Svendby, f. 1827 8. april, døpt 16. des., Bragernes, d. 1910 11. feb. som trelasthandler rett ned for grosserer I. A. Juels eiendom Fjellheim, g. med Johanne Johansdatter Haare, f. 1826 21. april, døpt i Haug kirke, Eiker, d. 1887 29. jan., Bragernes, var foreldre til Oscar Svendby (hans morfar var Johan Jensen Solsbak Skotteie, g. med Elen Maria Hansdatter på Eiker). Johanne Haare fra Haare gård i Ø. Eiker bodde på Bragernes siden 1849 og på hennes utflytningsattest fra Eiker 1855 gis «Vidnesbyrd om at hun ikke her er bunden ved vit-terligt Ægteskabsløfte og paa hendes Opførsel her i Menigheden vides Intet at udsætte».

Saxill, opgitt å være svensk slekt, muligens innvandret til Sverige fra Saxild sogn i Danmark hvor det fins adskillige av dette navn.

Fritjof Svendby tok eksamen ved Oslo tekniske mellemskole 1920, opholdt sig 1 år ved ingeniørakademiet i Wismar og blev 1922 ansatt ved Christiania Seildugsfabrik. Her var han til 1930, hvorpå han hadde

forskjellige stillinger til julen 1934 da han blev reiseinspektør for Idun. — 2 barn, n 1—n 2:

n 1 *Per Wilmar Tandberg Svendby*, f. 1926 13. juli, Aker.

n 2 *Berit Svendby*, f. 1928 18. okt., Oslo.

j 7 *Jørgen Aaslef Tandberg*, garver, f. 1807, Kongsberg, tvilling med Mariane Balchen, d. ca. 1870, Trondheim. Da han giftet sig, flyttet han sitt garveri fra Oslo til nedre Hegge ved Steinkjer. I Trøndelag var det nok av skinn for ham som av trelast for hans bror Peter.

G. 1840 30. april, Vår Frelses kirke, Oslo, med *Christine «Elise» Paulsen*, døpt 1805 28. aug., Botne, d. 1873 28. jan. hos svogeren, kommisjonær Peter Tandberg i Trondheim, side 278.

j 8 «*Mariane*» *Christine Tandberg*, hjemmedåpen stadfestet 1807 2. okt., Kongsberg, d. 1830 14. aug., Lyngen, 14 dager efter ankomsten dit. Hun var varmt interessert i sitt fremtidige virke som prestefru, hadde meget tekke og vant lett sympati.

G. 1830 17. feb., Holmestrand, med *Thomas von Westen Angell Balchen*, sogneprest, f. 1804 17. feb., Bergen, d. 1867 20. april, Stod, sønn av stiftsverrettsprokurator og regjeringsprokurator i Bergen Jens Glad Galtung Balchen, døpt 1762 17. juli, Daviken i Nordfjord, d. 1810 26. okt., Bergen, g. 1786 23. aug., Kjøbenhavn, med Pauline Christiane Angell, f. 1767 12. aug., Bergen, d. 1820 17. april der.

Balchen, tidligst kjente mann i Norge er Berent Johannesson Balchen, f. ca. 1600, gjestgiver i Gloppen. Mulig av engelsk avstamning, admiral sir John Balchen, commander in Chief of the combined fleets of England and Holland, var f. 1669 2. feb. i byen Godalming, Surrey.

Jens Berentssøn Balchen, 1635—1721, gjestgiver i Gloppen, g. ca. 1674 med Christence Søfrensdatter Wittrup (datter av skri-
veren Søfren Christenssøn Wittrup som nevnes i 1663).

Berent Jenssøn Balchen, d. 1754 (skifte 11. nov. s. å.), lens-
mann og borger i Gloppen, g. med Anne Rasmusdatter, d. 1756.
Begge disse og datteren Anna, d. 1755, var begravet under gulvet i
Breims kirke. På kistene var blyplater med navn og gravskrift.
Platene er bevart i prestegården, men kistene var i 1881 satt i
fellesgrav øst for koret.

Peder Berentssøn Balchen, f. i Gloppen, d. 1782 på indre
Davik, som han fikk skjøte på 1756 12. juni etter morens død.
Han var først skomaker, siden lensmann i Daviken, Nordfjord g.
med Elen Hansdatter Glad, efter hvem skifte 1795 27. mai på
indre Davik. Hun var datter av løytnant Hans Glad.

Jens Glad Galtung Balchen, g. med Pauline Christiane Angell.
(Meddelt av fru Arna Falck f. Balchen.)

Angell, slekten er fra Angelen i Holstein hvor Morten Mor-
tensen (Pedersen?) på Nordgaard ca. 1620 blev gift med Anne
Pedersdatter. 2 sønner utvandret til Norge og tok slektsnavn
efter fødeegn. Pauline Christiane Angell var datter av resider-
ende kapellan ved Domkirken i Bergen, Thomas v. Westen Angell,
f. 1719 6. jan., d. 1796 18. mars, g. 1751 23. mars med Pauline Christiane Friele 1728—67. Finnens apostel
Thomas von Westen hadde døpt presten Angell. — W. Brandt: Familien Falck og Angell, Chra. 1899.

Mariane Balchen f. Tandberg.

j 9 «*Caroline*» Marie Tandberg, hjemmedåpen stadfestet 1809 30. nov., Kongsberg, samme
dag hennes mor blev begravd, d. 1891 25. april, Steinkjer.

G. 1831, Lyngen, med sin svoger Thomas Balchen. Han blev efter farens tidlige
død opdradd hos onkelen, tollprokurør Kahrs i Bergen, og da denne også døde, underviste
han om dagen og leste om natten for å kunne fullføre det teologiske studium. Efter em-
bedseksamen 1829 lærte han finsk på Universitetet for å følge sin trang til å forkynne
evangeliet for de uvitende lapper i Nord-Norge, og da han fikk sognekall i Troms fylke,
drog han i feb. 1830 til Lyngen. Da hans helbred ikke tålte klimaet og mørketiden, søkte
han sørover og blev 1837 14. jan. forflyttet til Stod. Her fikk han ansatt seminarister som
lærere, utbredt bibler og opbyggelsesskrifter og vakt interesse for misjonen. Han fikk
også opprettet en høiere almueskole i Steinkjer. Den gamle For hovedkirke blev revet
1845 og den nye stod ferdig året efter. «Da presten Balchen fant altertavlen fra den gamle
kirke ubrukbar, skjenket han selv den nye kirke en altertavle: Jesus i Gethsemane av
Eckersberg.» Prestegården som i hele hans embedstid hadde kunnet karakteriseres med
ordene takdrypp, kulde og trekk, blev revet og bygd op igjen av Balchen 1863—64
mens han og familien bodde i smed Mathiesens gård nedre Hegge ved Steinkjer.

Sogneprest Balchen døde av lungebetendelse påskeaften 1867 og blev bgr. 29. april
ved For hovedkirke. I Stod kallsbok er innført en skisse som Mariane Balchen skrev
om sin far på opfordring av sogneprest Hirsch. — 8 barn, k 1—k 8, 4 døde som barn
og utelates her.

Kilder: A. Erlandsen: Biogr. efterretninger om den nordensfeldske geistlighed. Chra. 1844—55.
G. Nordgaard: Stod i fortid og nutid II, Trondhjem 1920.

k 3

Sogneprest Thomas Balchen.

«Mariane» *Christine Tandberg Balchen*, f. 1834 17. april, Lyngen, d. 1896 3. juli, Steinkjer. Hun blev utdannet i jomfru Pharos institutt i Oslo for å undervise sine søsken. Da dette hverv var avsluttet 1862, reiste hun igjen til Oslo for å lære fotografien, lot derpå opføre en liten enetasjes gård på Nordsia av Steinkjer, med atelier og beboelsesleilighet og åpnet i august 1864 sin fotografiske forretning som var den eneste i byen til ut i 70-årene. Da hele familien etter sogneprestens død flyttet til Steinkjer, trengte den huset og hun lot bygge på en etasje hvor hun innrettet et utmerket atelier. Her fortsatte hun sitt arbeid til 1882, da hennes svake øine nøtde henne til å overlate forretningen til den yngre søster *Wilhelmine*. Men den virksomme kvinne måtte beskjeftige sig med noe, en tid var hun husbestyrerinne hos konsul Brodtkorb på Vadsø, og da hun kom tilbake til Steinkjer, åpnet hun en kortevareforretning der. Det fotografiske atelier blev drevet i hennes navn til 1885, da svogeren overtok forretningen mens huset blev solgt til tuberkulosehjem.

Kilde: G. Nordgaard: Stod i fortid og nutid II, 58 med foto.

k 5 «Petra» *Susanne Marie Balchen*, f. 1840 20. aug., Stod, d. 1924 22. juni, Steinkjer. Efter flytningen fra Stod førte hun husholdet for sin mor og søstrene og hjalp til i atelieret. Efter morens død 1891 begynte hun pensjonat for skolebarn og unge, og hadde allerede da tatt til sig sin eldste brordatter som 20 år gammel blev gift hos henne. 1896 overtok hun *Mariane Balchens* kortevareforretning og solgte den 1916. Hun var en trofast deltager i menighetsarbeidet i Steinkjer. G. Nordgaard sier om henne i Stodboken: «Den gamle dame er levende interessert i Stods minner og jeg har hatt stor nytte av hennes velvillige meddelelser. I sin ungdom hadde Petra Balchen lyst til å bli arkitekt, men der var ikke anledning til å følge sådanne lyster i hennes ungdomsdager.» Det er sagt at de tre søstre var som levende leksikoner, alt visste de, alt husket de, proppfulle var de av gamle familiehistorier.

k 6 «*Wilhelmine*» *Pauline Balchen*, f. 1843 27. feb., Stod, d. 1935 22. jan. Steinkjer. Hun blev utlært som fotograf hos sin søster *Mariane* og overtok arbeidet i atelieret 1882.

G. 1885 26. mars, Steinkjer, med *Lars Bach*, stadsingeniør, f. 1861 11. des., på gården *Bach* i Orkdal, sønn av gårdbruker *Kristoffer Bach*, f. 1818 27. aug. på *Bach*, d. 1884 8. mars, Trondheim, g. 1847 7. juni, Orkdal, med *Anne J. Kleven*, f. 1824 25. mars, Orkdal, d. 1892 25. mars, Trondheim.

Bach, familien har navn efter denne Orkdal-gård som *Lars Bachs* foreldre forlot 1868 for å flytte til Trondheim. Tidligst kjente mann av slekten var *Lars Bachs* bestefar, gårdbruker *Ole* fra *Megård*, han blev g. med *Johanna Bach*, hvis far *Kristoffer Bach* eide den opprinnelige hovedgård. *Johanna* fikk en del av gården *Bachmoen* som arv da hun giftet sig. Hun stammet fra Orkdals sogneprest *Joen Joensen* som 1636 forærte et skilderi av sig og sine 11 barn til Orkdal kirke. Yngste datter av de 11, *Johanna*, blev gift på gården

Metli i Orkdal. En sølvøse som skal ha tilhørt henne, går i arv til en bærer av samme navn i hver generasjon. Den er merket 1734, hvilket årstall må være satt på av en senere eierinne.

Kleven, Anne, var datter av gårdbruker John Kleven og hustru Andrea f. Kvaale som eide flere gårder i Orkdal, bl. a. Blåsno og Eklid.

Lars Bach kom til Steinkjer 1876 i fotograflære hos Mariane Balchen som få år etter overlot forretningen til søsteren Wilhelmines bestyrelse. 1885 kjøpte Bach snekker M. Leins gård midt i byen, innredet der et tidsmessig atelier og flyttet den fotografiske forretning dit. 1914 blev Bach stadsingeniør i Steinkjer og solgte forretningen til fotograf H. Henriksen. Ved omregulering av byens administrasjon 1921 blev Bach ansatt på borgermesterkontoret og fratradte 1933 i henhold til den fastsatte aldersgrense.

Bach har innehatt de fleste kommunale tillitshverv i Steinkjer. Han har vært byens ordfører og forlikskommissær. Fra ca. 1885 til inn i 1920-årene var han instruktør for Steinkjer mannssangforening, deltok i landssangerstevner og lokale stevner og fikk Kongens fortjenstmedalje II. Hans svigerinne Petra Balchen skrev i et brev 1908: «I hans Gaard bor jeg og har min Butik og vi gaar om hverandre som rette Søskende. Bach er en kjær Bror, agtet og afholdt som faa.»

Kilde: O. Nordgaard: Stod i fortid og nutid. Foto side 73.

Caroline Balchen f. Tandberg.

k 7 *Arne Arntzen Balchen*, oberstløytnant, f. 1845 6. des., Stod, døpt i Egge annekskirke da For kirke var revet, d. 1918 26. jan., Trondheim, bgr. 31. jan. Han gikk på skole i Trondheim 1856—62, senere på Nissens skole i Oslo og på Krigsskolen hvor han tok offiserseksamen 1868 og straks fikk ansettelse i Trondheims brigade. 1887 blev han kaptein og flyttet til Molde, 1888 overflyttet til Trondheim som siden blev hans faste opholdssted. 1902 blev han kompanichef i Trondheims landvern og trådte av ved opnådd aldersgrense 1906 1. april, samtidig som han utnevntes til oberstløytnant og chef for Nordmøre landstorms bataljon. 1911 1. jan. blev han chef for landstorms bataljonen av Sunnmøre regiment og var med bataljonen på nøytralitetsvakt 1914 2. aug.—9. nov. I 1904 tok han initiativet til gjennom privat innsamling å skaffe ca. 70 mitraljøser til Norges landverns bataljoner.

Balchen var også ingeniørutdannet. 1872 blev han ansatt som aspirant i statens veivesen, Sunnfjord, og studerte ved Hannover polytechnische Hochschule 1874—76. Derpå arbeidet han som assistent ved veianlegget Grong—Lierne til 1881 og ved Minne og Toten til 1887. 1888—93 var han veibygger i Strinda. 1892 startet han hestecomnibusselskapet i Trondheim og var dettes driftsbestyrer til 1899. Da Riksforsikringen begynte sin virksomhet 1895, blev han dens tilsynsman i Trondheim til sin død. Han fikk Kroningsmedaljen 1906 og blev R.¹ St. O. O. 1912 for militære fortjenester.

Kilde: O. Nordgaard: Stod, foto side 386. Nekrolog i Aftenposten nr. 51/1918, hvor det nevnes at han var ansett som en av de dyktigste blandt Riksforsikringsanstaltens tilsynsmenn og at han her utførte et grunnleggende arbeid.

G. 1879 23. des. med *Lif Rosenqvist*, f. 1858 23. des., Rennebu, datter av kaptein, veibestyrer Harald Haarfagre Rosenqvist, f. 1832 24. jan., Flekkefjord, d. 1892 24. jan., g. 1857 23. des., Kongsvinger, med «Sigwarda» Andrea Rynning, f. 1829 27. juli, Gjøsegården i Vinger, d. 1917 20. april, Hønefoss, bgr. 26. april, Vår Frelzers gravlund, Oslo. Hun eier de usignerte malerier av presten Balchen og hans 1. hustru s. 290—91. — 6 barn, l 1—l 6.

Rosenqvist, en gammel presteslekt i Danmark bar dette navn og en dansk mann Nissen døpte sin sønn Hans Terkel Rosenqvist (Nissen), sogneprest i Søften og Falby i Aarhus stift, d. 1794.

Terkel Christian Rosenqvist sløifet Nissen. Han blev inspektør ved norske glassverker og senere regimentskvartermester og oppebørselsbetjent for rytterdistriktet i Fredriksborg, oldefar til Lif Rosenqvist. Litt om familien i Ingolf Kittelsen: Firmaet og familien Peterson — Moss, Oslo 1935, 163.

Rynning, slekten stammer fra Bersvend Olufsen som levde i 1. halvdel av 1600-årene, antagelig på gården Rydningen eller Rønningen ved Vikelven i Strinda. Det er kanskje den største presteslekt man har i Norge. Studentene fra 1875, 2. Fredrikke Waaler: Slekten Rynning, Hamar 1918. C. M. Munthe: Vore felles ahner.

l 1 *Trygve Balchen*, f. 1880 18. sept., Grong. Han tok eksamen ved Oslo tekniske skole 1901, ved Krigsskolen 1904 og ved Den militære høiskole 1907. S. å. blev han premierløytnant og utnevnt til ingeniørkaptein 1916 18. aug. og chef for 1. brokompani av sønnensfjelske regiment. 1915 var han som ingeniør i Amerika. Etter 1922 har han til dels vært reisende for Oslo-firma.

Kilde: Bj. Keyser Barth: Norges militære embedsmenn 1929, Oslo 1930.

G. 1909 23. des., New York, med «*Cornelia*» *Agathe Jensen*, f. 1887 29. sept., Oslo, datter av byggmester og fabrikkeier i Fredrikstad Gustav Jensen, f. 1837, og hustru Petra, f. 1847 2. aug. Ekteskapet blev oppløst og hun er gift Kalberg — oprinnelig fra gården Kalleberg i Svarstad av Lærdal — i Brooklyn, U. S. A. — 1 barn, m 1:

m 1 *Thomas von Westen Angell Balchen*, f. 1912 31. juli, Fredrikstad. Han er bosatt i New York, blev 1933 gift med en amerikanerinne og har en sønn, n 1:

n 1 *Trygve Balchen*, f. 1935, New York.

l 2 *Leif Arntzen Balchen*, fabrikkeier, f. 1882 10. feb., Østre Toten. Han tok norsk styrmanns-eksamen og skippereksamen. Våren 1907 reiste han til Santiago i Chile, hvor han grunnla og leder en stor skofabrikk «The Balchen Shoe».

G. i Chile med «*Julia*» *Mercedes Agerilera Velches*, f. 1897 18. mai, Chile, datter av håndverker Juan Manuel Agerilera Pina og Clothilde Velches Catalon, begge chilenerne. — 5 barn, m 1—m 5, alle født i Chile:

m 1 *Leif Balchen*, f. 1917 30. sept., d. 1918 17. nov.

m 2 *Lif «Violetta» Balchen*, f. 1918 23. des.

m 3 «*Aagot*» *Lilla Balchen*, f. 1920 25. nov.

m 4 *Kari Julia Balchen*, f. 1924 1. mai.

m 5 *Leif Balchen*, f. 1929 18. mars.

Sogneprest Balchen og frue med sønn og døtre.

13 *Astrid Balchen*, f. 1883 28. sept., Østre Toten.

G. 1903 11. juli, Steinkjer, med «*Martin*» *Johan Hansen*, lektor, f. 1871 11. juli, Vanse, sønn av lærer og kirkesanger der *Tobias Elias Hansen*, f. 1840 9. nov., Feda av *Kvinesdal*, d. 1911 22. feb., Vanse, g. 1870 30. sept. der med *Georgine Sophie Willumsen*, f. 1848 5. mai der, d. 1904 2. april der.

Hansen, bondeslekt fra gården Skranefjell på østsiden av Fedefjorden, slekten er visstnok meget gammel på denne gård. Tidligst kjente er gårdbruker *Jon Ingebretshøn Skranefjell*, f. 1625 eller før.

Hans Jonsson Skranefjell var over 12 år i 1663.

Jon Hansen Skranefjell, d. 1737 (skifte 20. mai s. å.), g. med *Guri Reiersdatter Håland*.

Hans Jonsen Skranefjell, 1723—90, g. med *Gertrud Reiersdatter*.

Hans Hansen, 1764—1838, gjestgiver, bosatte sig i Feda i 1780-årene, g. med *Fredrikke Markusdatter Rørvik*, f. 1759, d. 1825 19. mars; «viden bekjent for sin styrke, sitt mot, sin dyktighet og respektfullhet».

Mathias Fredrik Hansen, f. 1794 19. feb., Feda, d. 1861 2. nov. der, g. 2. med *Joakime Helene Briseid*, f. 1807 26. sept., d. 1892 23. feb.

Tobias Elias Hansen, g. med *Georgine Sophie Willumsen*.

Willumsen, *Willum*, var skovridder i Ortved, Danmark.

Jørgen Willumsen, d. 1767, oberførster og justisråd, g. med *Maren Brun*, d. 1759, datter av presten *Peder Brun*.

Urban Willumsen, d. 1772, oberførster i Sorø, g. med *Aleth Marie Ferslew*, 1748—1819.

Georg Wilhelm Willumsen, sogneprest, f. 1768 25. juli, Sorø, d. 1834 19. juli, Sigdal, g. 1800 9. jan., Støren, med *Martha Angell Throne*, f. 1777 18. aug., Støren, d. 1844 22. nov., Sigdal. — *Emilie Bernhoft*: Stamtavle over slægten Bernhoft, Chra. 1885, 189 fig. A. M. Conradi: Stamtræ over slekten Bernhoft, 1932.

Lif Balchen f. Rosenqvist.

Urban Jacob Willumsen, kirkesanger, f. 1809 27. mars, Suldal, d. 1888 28. okt., Vanse, g. 1837 13. juli der med Eleonore Christine Holck, f. 1807 31. des., Arendal, d. 1850 8. aug., Vanse, datter av apoteker Holck. (Meddelt 1935 22. des. av lektor Martin Hansen, Stavanger.)

Martin Hansen blev student fra Hauges Minde, Oslo, 1891, kand. teol. våren 1897 og var lærer ved fortsettelsesskolen i Vanse 1897—98. Fra jan. 1899—okt. 1900 vikarierte han ved Steinkjer middelskole, fra okt. 1900—mai 1902 var han lærer ved Marinens konstabelskole i Horten, fra aug. 1902 atter vikar ved Steinkjer middelskole og blev jan. 1903 ansatt ved Stavanger offentlige skole, hvor han blev adjunkt 1910. Fra 1918 1. aug. var han overlærer og senere lektor ved St. Svithuns skole i Stavanger, hvor han fremdeles er. Ved denne skole har han hele tiden vært bestyrer av det frie skolemateriell. Han er styremedlem i Stavanger pedagogiske forening og i den derværende

filial av Filogenes og realistenes landsforening. — 6 barn, m 1—m 6.

Lektor Hansen har skrevet mindre artikler av forskjellig innhold i lokale aviser og Morgenbladet.

Kilde: Studentene fra 1891.

m 1 *Else Sophie Hansen*, f. 1904 26. mai, Stavanger. Hun blev student fra St. Svithun skole 1923 og gjennomgikk et kursur ved Stavanger kommunale husmorskole. Derpå var hun en tid kontorist på Ryfylke sorenskriverkontor og senere kasserer hos advokat Cappelen.

G. 1929 19. des., Ila kirke, Trondheim, med *Nils Ritland*, ingeniør, f. 1900 1. juni, Stavanger, sønn av gårdbruker Peder Ritland, Dønviken i Fister av Hjelmeland, f. 1867 5. mai i Tysdal, Årdal, g. med Sofie Dahle, f. 1866 23. aug. på Dale gård, Fister, hvor Peder Ritland altså blev giftet inn og som har vært i Dahleslektens eie i ca. 100 år.

Ritland, Peder, sønn av inderst Niels Olsen og hustru Ingeborg Pedersdatter, Øvre Tysdal.

Ritland tok middelskoleeksamen i Stavanger 1920, artium 1922, eksamen ved NTH 1927. Han var ansatt ved Norsk Hydro, Rjukan, 1928 1. jan.—1929 31. aug. og er fra sept. s. å. assistent ved Høiskolen i Trondheim. — 2 barn, n 1—n 2, begge født i Trondheim:

n 1 *Sofie Ritland*, f. 1931 9. mai.

n 2 *Egil Ritland*, f. 1933 16. des.

m 2 *Lif Hansen*, f. 1905 2. mai, Stavanger. Hun blev student fra Stavanger offentlige høiere almenskole 1924, gikk et kursur ved Stavanger kommunale husmorskole, var kontorist hos sakfører Benneche, stenograf på borgermesterkontoret, kasserer og bokholder på Stavanger kommunale kinematografkontor.

G. 1931 23. mai, Bispekapellet, Stavanger, med *Anton Nøttestad*, selger for grossererfirmaet Wilhelm Ramslands Sønner, Stavanger, f. 1903 5. nov., Antsirabe,

Madagaskar, sønn av misjonsprest Anton Christoffersen Nøttestad, f. 1870 8. juli, Otterstad av Stange, d. 1903 12. mars, Ambohimassina, g. okt. 1899 med Martha Nilsen, f. 1877 24. aug., Stavanger. — 1 barn, n 1.

Nøttestad, Anton, sønn av Christoffer Eriksen på Nøttestad-eie, Otterstad av Stange, Hedmark, f. 1838, g. 1864 med Taaline Thronsdatter, f. 1840.

Oberstløytnant Arne Balchen.

- n 1 *Marit Nøttestad*, f. 1933 29. juni, Stavanger.
- m 3 *Arne Arntzen Hansen*, f. 1907 11. jan., Stavanger. Han tok middelskoleeksamen der 1923 og var i 4 år volontør hos grossererfirmaet Rasmussen & Racine. I jan. 1928 reiste han til Frankrike, hvor han studerte sproget i 4—5 måneder i Coucarneau, Bretagne, og fikk derefter ansettelse hos skibsmeglerfirmaet R. Doucet. Er siden våren 1934 kontorchef i dette firma i Nantes.
- m 4 *Astrid Hansen*, f. 1908 29. juli, hun tok middelskoleeksamen 1924 ved Stavanger offentlige høiere almenkskole, artium på latinlinjen ved samme skole 1927, gikk et kursus ved Stavanger kommunale husmorskole, hadde huspost et par år og var elev på Grand Hotell, Stavanger. Har nu kontorpost.
- m 5 *Tobias Elias Hansen*, kand. økon., f. 1911 20. feb., Stavanger. Han tok middelskoleeksamen ved St. Svithun skole 1927, artium på latinlinjen ved Stavanger offentlige skole 1930, høsten s. å. tilleggsprøven i matematikk på reallinjen og eksamen i filosofi. Tilleggsprøven i fysikk tok han våren 1931 og statsøkonomisk eksamen våren 1933, hvorpå han studerte aktuarfag. 1934 1. mars fikk han ansettelse ved Universitetets økonomiske institutt og er siden 1936 1. aug. ansatt hos maskinaksjeselskapet Nilfisk i Oslo.
- m 6 *Alf Hansen*, f. 1920 4. mai, Stavanger, tok middelskoleeksamen 1936.
- l 4 *Signy Balchen*, f. 1884 6. des., Østre Toten. Hun var assistent i Riksforsikringsanstalten (Rikstrygdeverket), Oslo, til 1918 og er som enke kommet tilbake dit, fast ansatt 1937. G. 1918 29. juli, Oslo, med *Birger Brodtkorb*, ingeniør, f. 1891 3. juli, Tjøtta gård, Helgeland, d. 1935 24. juli, Kornhaug sanatorium, Follebu, sønn av godseier, diplomingeniør Johan Christian Brodtkorb, f. 1838 23. nov., Tjøtta, d. 1917 3. juli der, g. 2. 1883 13. jan., Helgeland, med «Davida» Maria Snarfeldt, f. 1862 23. juni, Oslo.

Brodtkorb. Efter familietradisjonen fikk slektens stamfar i oppdrag under en tysk krig å sørge for brødtilførsel til hæren. Denne oppgave utførte han så tilfredsstillende at han blev adlet under navnet Brodtkorb. Iallfall er slekten kommet til Norge fra Tyskland med myntskriver på Akershus, senere tolder i Fredrikstad, Tobias Brodtkorb, d. 1679, g. 2. 1662 med Karen Hansdatter Mule, d. 1676. Slekten har i 1½ århundre eid det store Tjøtta gods i Helgeland, og beretningene om livet der i Brodtkorbenes glanstid, deres gjestfrihet og godgjørenhet og deres skjønne hjem er fantastisk som en Gösta Berlings saga. Godseier Joh. Chr. Brodtkorb

gav 1811 3000 rd. til norsk universitet, han var halvbror av kand. jur. Herman Høe Brodtkorb på Kjørbo i Bærum, se Bruun side 110. Stamtavle over familien Brodtkorb, Hamar 1904. Antoinette Gram f. Brodtkorb: Brodtkorbs stamtre 1924 tegnet av H. Dahl. M. Jakobsen: Alstahaug kannikgjeld, Mosjøen 1922, passim.

Snarfeldt fra Värmland, Sverige. Soldat Ole Snarkil forandret sitt navn til Snarfeldt, det står gravert i et sølvbeger som blev overrakt ham i felten og som nu tilhører fru Sigrid Tunnell i Malmö. Hans sønn Daniel Oleson Snarfeldt, f. 1825, Sillerud, Värmland, d. 1912, Tjøtta gård, var leder av sin bror Erik Oleson Snarfeldts fyrstikkfabrikk på Grorud, Ø. Aker. Daniel Snarfeldt blev g. 1860, Göteborg, i huset hos riksdagsmann Rissberg og hustru f. von Holten, med Kathrina (Karine — Kari) Norlin, f. 1826 i Sillerud, Värmland, d. 1906 på Tjøtta gård, datter av agronom Abraham Norlin, Karlsfors, senere hemmandsägare i Sillerud. Davida Snarfeldts foreldre. (Meddelt 1936 14. sept. av fru Davida Snarfeldt Brodtkorb.)

Birger Brodtkorb var lærling ved Norsk Hydro ca. 1910. Han tok eksamen ved Oslo tekniske skole 1914 og blev ansatt ved Notodden salpeterfabrikker. Her arbeidet han ved forskjellige avdelinger, lengst ved ammoniumnitrat-avdelingen og fra 1920 direkte under A/S Høyangfallenes tidligere direktør dr. Emil Collett. 1926 grunnla denne en forretning i kjemisk-teknisk-farmasøitiske artikler, Collett & Co. A/S, Havnelageret, Oslo, og blev forretningens disponent. Fra 1928 1. jan. blev Brodtkorb ansatt i Colletts avdeling i Paris, men kom syk hjem til Norge i 1930 og døde av tuberkulose.

Brodtkorb var en ivrig idrettsmann, som Norgesmester i høidesprang blev han sendt til Olympiska spelen i Stockholm 1912.

Efter Brodtkorbs død skrev dr. Collett til hans enke bl. a.: «Med ham er en mann som trygt kunde kalles et førsteklasses menneske, gått bort fra en verden som ikke tilsmilet ham på den måte som han virkelig fortjente. Alle måtte bli glad i Brodtkorb på grunn av hans usvikelige karakter, trofaste vennskap og også på grunn av hans store dyktighet.» — 3 barn, m 1—m 3, alle født på Notodden:

m 1 *Lif Aagot Balchen Brodtkorb*, f. 1919 15. april.

m 2 *Signy Balchen Brodtkorb*, f. 1920 27. sept.

m 3 *Ane Marie Winther Brodtkorb*, f. 1923 13. feb.

l 5 *Aagot Balchen*, f. 1886 17. april, Ø. Toten. Siden 1929 er hun ansatt ved Telegram-telefonen, Oslo.

G. 1916 21. des., Sandnessjøen, med *Haarek Eyvindson Brodtkorb*, f. 1887 3. des., Tjøtta gård, ovennevnte Birger Brodtkorbs bror. Han tok middelskoleeksamen i Mosjøen og gikk landbruksskolen i Bodø. Fra 1912—17 forpaktet han Tjøtta gård for sin far og efter dennes død var han gårdsbestyrer på Tjøtta til eiendommen blev solgt 1929. Senere hadde han vekslende stillinger til 1931, da han blev opsynsmann ved sjøtollen i Oslo. — «Tjøtta gård» av R. F., Adresseavisen 1929 8. juni. Helgeland i tekst og bilder 1927, Bodø 1928. — 2 barn, m 1—m 2:

m 1 *Johan Christian Balchen Brodtkorb*, f. 1917 28. nov., Tjøtta.

m 2 *Vibeke Brodtkorb*, f. 1920 4. des., Tjøtta.

l 6 *Arna Balchen*, f. 1892 11. mai, Trondheim. Hun studerte sprog ved Woodbrook College i England 1912 og ved Sorbonne 1919, og har vært ansatt ved Bennetts Turistbyrå i Trondheim, Stavanger, Oslo og Paris 1916—20.

Notodden 1935.

Fot. H. Johnsrud, Notodden.

G. 1921 10. sept. i sin tante fru Rosenqvists hjem på Holmenkollen med «Hans» Joachim Falck, ingeniør, f. 1889 29. des., Trenton, New Jersey, sønn av ingeniør, senere overlærer ved Oslo maskinistiskole «Wilhelm» August Falck, f. 1856 21. juli, Tønsberg, d. 1922 13. sept., Nordstrand, g. 1888 17. sept., Brooklyn, med Engelke «Bertha» Nielsen, f. 1858 26. mai, Oslo, hvor hun er bosatt som enke.

Falck, slektens tidligst kjente mann er tiendeskriver på Strømsø, Drammen, i 1698, Jacob Rasmussen Falck, d. 1730 der, g. med Løtenpresten Willum Dops datter Ingeborg som var enke. Slekten samlingsmerke, en gyllen falk på grå fjelltopp og en falk på hjelmen, menes å være ca. 200 år gammelt. Hans Falcks farmor var Anne Cathrine Hvistendahl, søsterdatter av fru Ulrikke Tandberg f. Faye, side 48 flg. — Th. Thaulow: En dansk-norsk slægt Falck, Kjøbenhavn 1931.

Nielsen, familiens stamfar er soldat Rasmus Nielsen, f. 1622, tobakkshandler i Vaterland. Hans sønnesønn var den rike agent Niels Nielsen, 1700—86, som bodde på nordsiden av Brogaten og hadde sin store hage på den annen side av gaten, far til riksbankdirektør og chef for det Ankerske fideikommiss Jacob Nielsen. Det er også professor dr. Yngvar Nielsens slekt. — Engelstofts optegnelser i Danske samlinger III. Y. Nielsen: Den gamle gaard, Kra. 1903. H. Krog Steffens: Norske slægter I. Fredrikke Waaler: Slegten Rynning og dens sidelinjer, Hamar 1918.

Hans Falck kom sommeren 1891 fra Amerika til Kongsberg, hvorfra foreldrene 1898 flyttet til Oslo. Han blev student fra Otto Anderssens skole 1907, tok eksamen ved Oslo tekniske skole som maskiningeniør 1910 og som kjemiingeniør 1911. Samme år blev han ansatt som kjemiingeniør ved Notodden salpeterfabrikker. Efter studieophold i Trondheim 1914—15, kom han tilbake til Notodden 1916 og blev 1934 15. mai overflyttet til Eidanger Salpeterfabrikk, Herøya, med bopel i Porsgrunn.

Som student var Falck medlem av Studentenes gymnastikkforening. Han fikk Studentersangforeningens orden fordi han bistod ved arrangementet ved sangforeningens besøk på Notodden 1926. Falck har medalje fra Carnegies heltefond og Redningsselskapets slipsnål for en vinterdag i 18 graders kulde å ha reddet en liten pike fra drukning i Heddalsvannet. — I barn, m 1.

Kilde: Studentene fra 1907.

m I Arne Balchen Falck, f. 1922 23. juli, Notodden.

g 2 *Christian Tanberg*, handelsmann, forvalter (formodet sønn av Rasmus Jørgensen Tanberg, side 225), f. ca. 1705, d. 1769, bgr. 20. mars, Odal. Han skrev sig avvekslende Tanberg og Tandberg og kaltes Signeur. Iallfall fra ca. 1730 har han som trelasthandler bodd i Skotselv «en liden by eller dorf» ved elven av samme navn og vokset op på gården Skots grunn i Bakke av Øvre Eiker. Han er flere ganger benyttet som vitterlighetsvidne og 1736 27. okt. underskriver han riktigheten av Povl Winters spesifikasjon på tilgodehavende restanser i Hallingdal, se Eiker, Modum og Sigdals pantebok 1. 1749 3. mars kjøpte han halvparten av den fordum adelige sædegård Ulleland, gnr. 189, nordre med Skot, gnr. 191, i Øvre Eiker (billede side 114 i Johnsens Eker). Tanberg bosatte sig på gården, drev sagbruk, møller og teglverk og stor handel på utlandet til 1761, da han for å dekke gjeld måtte selge Skot til P. O. Berg og Ulleland til brødrene Simen og Kristen Stensen. Selv beholdt han en liten del av Ulleland som efter ham kaltes Tandbergbakken, gnr. 191, 10, og noen få bruk. Disse overløt han til hustruens bestyrelse da han 1765 blev forvalter ved Odals jernverk. Eiendommen blev solgt adskillige år efter hans død.

1764 11. des. kjøpte brødrene Jacob og Iver Hansen Neumann fra Fossesholm på Eiker Odals jernverk, hvis gode tid varte til krigen brøt ut 1807. At den bereiste og kultiverte Iver Neumann av sagbruks- og jernverksaristokratiet i Drammensdistriktet straks ansatte Christian Tanberg til forvalter i Odal, må vel tyde på at denne har vært både dyktig og pålitelig. Men hans virksomhet her blev kort, han døde 1769. — Nils Johnsen: Eker. Træk av en storbygds saga, Kra. 1914, 113 flg.

G. 1733, Kongsberg, med *Elisabeth Landtverk*, f. 1704 11. jan. der, bgr. 1785 14. mars, Oslo, datter av Jochum Landtverk, f. ca. 1677, antagelig fra gården Landsverk i Sandsvær, bgr. 1743 27. jan., Kongsberg, g. 1699 20. sept. der med Ide Marie Christophersdatter, f. ca. 1672, d. 1740 13. april der. Som enke var madame Elisabeth Tanberg bosatt i Eiker til hennes sønn, kjøpmann Jørgen Tandberg, nedsatte sig i Oslo og hun flyttet til ham. — 6 barn, sønnene het Rasmus, Samuel, Jørgen, Anders og Peder Leuch. 2 blev gift og fortsatte slekten, nedennevnte h 4 og h 6, side 307.

h 4 *Jørgen Tandberg*, kjøpmann, døpt 1739 24. søndag efter Trin., Eiker, d. 1805 25. aug., Oslo. Han var utdannet som handelsmann, efter tidens skikk ved praktisk arbeid i kjøpmannsforretninger og visstnok i Drammen, hvor han 1759 30. juni sammen med grosserer Peder Loss var fadder hos handelsmann Bernt Heide på Bragernes. Da hans far var blitt forvalter ved Odals verk, har Jørgen fått ansettelse der, man vet ikke i hvilken egenskap, kanskje som bestyrer av verksutsalget. Han har iallfall tjent så godt at han anbragte sine sparepenger i små jordeiendommer.

Iver Neumann blev eneeier av verket 1770, han var g. med Inger Marie Hersleb og ekteparet førte stort og gjestfritt hus. I «Fra herregården og fra verket» side 127, forteller Yngvar Hauge bl. a.: «Og verket var ikke bare et arbeidssted, det var også i høi grad et kulturcentrum, et av samlingsstedene for bruks- og verks-societeten, for kunstnere og mangehånde færende folk som bragte nyheter og et friskt pust av liv med sig ute fra den store verden.» Når hertil kommer verkets 100 arbeidere som kjøpte sine fornødenheter i verkets butikk, har det vært adskillig omsetning.

Ved skjøte datert 1777 2. juli, tingl. 4. juli s. å. solgte «Jørgen Tandberg af Oudalens Jernverk til Isach Pedersen Isachsrud paa hans efter Skjøde af 1775 11. Jan. tilhørende Plads Moen forhen under Olsrud i Strøms Sogn i Odalen.» Skjøte av 1778 19. mars blev tinglest ved Odalens sommerting fra Jørgen Tandberg fra Eger Præstegjeld til Ole Engebretsen paa Pladsen Olsrud under Stomperud i Odalen for kjøpesum 200 rd. (Meddelt fra Hamar statsarkiv av Leif Midthaug som har gitt mange

Odalsverket fra verksplassen.

utmerkede opplysninger.) Da hadde altså Jørgen Tandberg forlatt Odal og midlertidig bosatt sig på gården «Ulvelands Bakken» (Tandbergbakken) i Eiker hos sin mor. Ved auksjon som Christiania Brandkasse lot holde 1779 6. juli over Jørgen Horsters tidligere eiendom i byens østre kvarter i Skippergaten under grunntakst nr. 83 bød Tandberg 800 rd. Kassens direktører var fornøid med budet, og da inkassatoren monsieur H. Oppegaard ikke hadde noe å innvende, fikk Tandberg tilslaget. Han betalte 100 rd. kontant og utstedte 23. juli et 1. prioritets 4% pantebrev på 700 rd. på den nettopp kjøpte «Huus og Gaard — — med dens Grund og Tomt samt alle paastaaende Husbygninger, de deri værende Jern Kackelovne og al anden Muur og Nagelfast Indredning». 1796 15. des. blev obligasjonen endelig avlyst ifølge mad. Hassings på originalen tegnede kvittering av 10 eiendomsparter. (Kristiania pantebok nr. 9 b, 640, 641.)

1781 15. nov. tok Tandberg borgerskap i Oslo som «kjøpmann og handelsmann» der. I 1786 var det avertert i Norske Intelligens-Sedler at kjøpmann Jørgen Tandberg hadde adskillig jernkram til salgs for Frantz Neumann på Hassel jernverk. Herimot protesterte smedelaugene i byen 1788 og Neumann fikk en påminnelse om å holde sig sitt privilegium etterrettelig. (Edv. Bull: Kristianias historie II, 461.) 1794 29. sept. underskrev Tandberg sammen med Monsen & Co., Collett & Co., Wessel, Pløen, David og And. Chreystie, Ener Holm, M. Calmeyer, Bernt Anker m. fl., en kontrakt om tømmerhandel. (Edv. Bull og Valborg Sønstevoold: Kristianias historie III, 151, Oslo 1936.) Han skal ha vært russisk visekonsul i Oslo.

Skiftet etter kjøpmann Tandberg begynte 1805 25. aug. og sluttet 21. sept. s. å. I Norske Intelligens-Sedler nr. 42/1805 fins dødsfallet bekjentgjort:

«Min Fader Jørgen Tandberg haver Forsynet behaget at bortkalde den 25de Augusti om Morgenens Klokken 3¹/₂ i sit 68 Aar; frabedes al condolence fra Venner og Beslægtede

Jacob H. Tandberg
paa egne og Søkendes Vegne.»

Folkemuseet, Bygday.

Karen Augusta Gløersen f. Tandberg.

G. 1778 25. juni, Våler av Hoff i Solør, med *Anne Dorthea Dahl*, f. 1750 (et blad mangler i kirkeboken, så hennes dåp er ikke funnet, men en søster, *Anne Dorthea Dahl*, var døpt 1747 5. aug., Hoff, d. 1748, bgr. 3. juledag. L. Midthaug), d. 1804 21. mars, bgr. 28. mars, bekjentgjort i Norske Intelligens-Sedler 1804 22. mars. Datter av proprietær Augustinus Danielsen Dahl på Sifterud (Sjurderud) i Våler, døpt 1720 8. des. i Våler av Hoff, d. 1805 der, g. 1745 11. feb., Ullensaker, med *Karen Christophersdatter* fra gården Frogner i Ullensaker, f. 1721 der, d. 1776 26. nov., Våler.

Dahl, slekten skal komme fra Dal gård i Grue. Monsieur Daniel Augustinussen Dahl blev «1719 1. Iunii efter Kongebref Copulerede i Huused» med Madame Birgitte Salig, Hr. Madz Hammers (kapellan i Hoff), f. 1675, bgr. 1753 10. mai, Våler i Solør. Med sin hustru fikk Dahl den betydelige gård Sjurderud i Våler, idet hun var datter av den rike sogneprest i Hoff, Oluf Thomassen Blix (sønn av rådmann i Fredrikstad Thomas Olufsen Blix og borgermesterens datter der) og Birgitte Pedersdatter. —

S. H. Finne-Grønn: *Elverum II*, Kra. 1921, 346. Storgårdsanlegget på det nuværende Sjurderud er illustrert og beskrevet i Johan Meyer: *Fortids kunst i Norges bygder. Østerdalen II*, Oslo 1936.

Frogner, Christoffer Halvorsen, var rik og ansett lensmann i Ullensaker 1686 til sin død 1728. Han var antagelig fra en av Eikgårdene i Nannestad og var g. 1. med lensmannsenken Gjertrud Frogner. Han blev g. 2. 1716 med Anne Marie Buchholtz som må være mor til Karen Frogner. — H. Nesten: *Ullensaker I*, Oslo 1927, 478.

Kjøpmann Jørgen Tandberg og hustru hadde 4 barn, bare datteren, i 3, var gift:

i 3 *Karen Augusta Tandberg*, døpt 1782 19. des., Oslo, d. 1822 25. okt., Drammen.

G. 1803 10. nov., Oslo, med *Hans Gløersen*, kaptein, overinspektør, f. 1778 15. feb., Hole, d. 1865 5. juni på Sinsen, Ø. Aker, bgr. 10. juni på Christ kirkegård, Oslo, sønn av kolonibestyrer i Upernivik på Grønland, *Hans Frisach Gløersen*, f. 1749 29. juli, Ullensaker, d. ved ulykkeshendelse 1784 4. sept., Umanak, Grønland, og hans forlovede *Gunhild Margrethe Wiwe*, døpt 1753 30. sept., Hole, d. 1827 24. aug., Oslo, side 157.

Hans Gløersen blev adoptert av sin farfar sorenskriver i Hadeland, Land og Valdres, *Gløer Gløersen* på Septon i Fluberg, d. 1788. Major Paul Licht i Land fikk ham 1790 4. aug. inn på Den matematiske (militære) skole i Oslo, hvor han var elev til 1794 1. juli. Han blev fenrik à la suite i 1. Akershusiske inf.regiment 1793 25. okt., repetent ved Den matematiske skole 1798 31. mai—1804 15. juni, sekondløytnant i Telemarkske inf.regiment 1800 7. mars, premierløytnant der 1800 12. sept., forsatt til 1. Akershusiske inf.regiment 1804 29. juni, satt à la suite 1807 26. juni, reservekaptein, anciennitet 1810 17. april, forsatt til nordenfjelske inf.regiment som à la suite 1810 1. juli, karakterisert kaptein 1810 3. nov. I 1805 fikk Gløersen ansettelse i den trigonometriske opmåling og var under krigen 1807—14 stasjonert i Østfold ved militære veianlegg og brobyggingen

på Glommas østside, 1810—14 var han telegrafbestyrer langs kysten Larvik—Stavanger, 1811 blev han landinspektør i Kristiansand fylke, senere i Akershus fylke, hvor han tillike var veimester 1820—22. 1818 1. jan. var han satt på vartpenger som kaptein og erholdt senere avskjed. I 1825 blev han konstituert overinspektør ved «Christiania Tugthus», hvor han siden var til han søkte og fikk avskjed 1851 20. nov.

Gløersen blev R. S. V. O. 1832 29. aug. for fortjenstfullt arbeid. Sine siste år tilbragte han hos sin sønn proprietær Anton Gløersen på Sinsen. — 8 barn, j 1—j 8.

A. T. Gløersen: Stamtavle over slekten Gløersen, Kra. 1897. Nekrolog i Ill. Nyhedsblad nr. 27/1865.

- j 1 «*Jørgen*» *Gustav Gløersen*, korpslæge, g. med *Gunda Tanberg*, side 178—89 flg.
- j 2 *Peter Paul «Ferdinand» Gløersen*, havnefoged, f. 1808 1. feb., Stensborg i Land, d. 1905 18. mai, Oslo. Han var sjømann og førte først seilfartøi; senere i mange år St. Olaf og Ganger-Rolf som gikk til Hull, våre to første større dampskib. 1849 var han med å stifte Oslo sjømannsforening. 1864 blev han utnevnt til havnefoged i Oslo og tok avskjed med pensjon 1877. Han bodde i Oslo og var åndsfrisk til det siste. Nekrolog i Aftenposten nr. 258/1905.

G. 1837 1. feb. med *Hanna Christine (Stine) Selmer*, f. 1813 5. jan., Nes, Hedmark, d. 1871 2. juli, Oslo, datter av kaptein, landinspektør, til sist overtollbetjent i Oslo, Jens Andreas Selmer, f. 1776 12. aug., Aurdal, Valdres, d. 1830 24. nov., Oslo, g. 1804 4. jan., Aurdal, med Marie Magdalene Gløersen, f. 1784 24. april, Kjøbenhavn, d. 1853 6. sept., Oslo, av kolera.

Selmer, slekten stammer fra Slesvig-Holstein, hvor det i middelalderen var en landsby ved Ekkernfjord, Selmersdorf, som efter 1609 blev inndradd under godset Altenhof. Den første av navnet i Norge var oberst Johan Henrik Selmer, døpt 1678 18. april, Rensborg, d. 1721, Danmark. Sitt våpen fikk han da han 1692 blev optatt i det kongl. akademi i Kjøbenhavn, hvor de borgerlige som intet våpen hadde, fikk et ved inntredelsen. — Erik Selmer: Selmer-slægten gjennom 4 aarhundreder, Skien 1923.

Havnefoged Gløersen og frue hadde 7 barn, to døde små, de øvrige se efterslekts-tavle VI. Da disse efterkommere er utførlig omtalt i C. Holmsen og J. Gløersen: Slegten Gløersen med sidelinjer, Hønefoss 1929, henvises til denne bok og til D. Krohn Holm: Familien Gløersens slektstre, 1932.

- j 3 *Anton Klingsborg Gløersen*, proprietær, f. 1810 9. nov., Land, d. 1890 28. nov., Oslo. Han var fullmektig på farens kontor ved Tukthuset til 1848, da han kjøpte nordre Sinsen i Østre Aker og drev gården til 1881. Efter å ha solgt den levde han som rentenist i Oslo.
- j 4 «*Margrethe*» *Antonette Gløersen*, tvilling med foregående, d. 1900 16. des., Oslo. Hun styrte huset for sin far som var enkemann i 43 år.
- j 5 *Fredrik «Emil» Gløersen*, oberstløytnant, krigskommissær, f. 1812 29. des., Larvik, d. 1882 9. sept., bgr. Christ kirkegård, Oslo. Han blev sekondløytnant 1834 24. des., premierløytnant 1837 10. sept., kaptein 1847 17. nov., oberstløytnant og chef for Østerdalske jegerkorps med bopel i Elverum 1857 25. april, krigskommissær i Bergens distrikt 1864 12. nov. og i Oslo distrikt 1871 29. april. R. S. S. O. Gløersen tilforpaktet sig på 10 år chefsgården

Lillehof i Elverum 1841—51, da han blev chef for Elverum kompani og tilkom bruken av den nye chefsgård Hvarstad. Ved skjøte av 1854 27. mai kjøpte han Lillehof, hvor han bodde fra 1857—64. Da han befordredes til Bergen, måtte han forlate Elverum. Der er foto av ham og hustru i Finne-Grønn: Elverum I, Kra. 1909, 123—24.

G. 1842 5. mai, Elverum, med *Henriette Bassøe*, f. 1814 22. jan., Trysil, d. 1898 26. mars, Oslo, søster av fru Charlotte Tanberg f. Bassøe, side 165.

j 6 «*Sophie*» *Emilie Gløersen*, f. 1815 1. mai, Larvik, d. 1816 10. feb. der.

j 7 *Hans «August» Gløersen*, kasserer, f. 1816 15. des., Larvik, d. 1897 28. aug., Gjeithus, Modum, bgr. 2. sept. Christ kirkegård, Oslo. Han blev student 1840 og studerte en tid medisin, men opgav det og kjøpte søndre Gjestvold gnr. 15,1 i Hole. 1874 solgte han gården og var senere kasserer ved Drammenselvrens papirfabrikker, Gjeithus, Modum.

j 8 «*Sophie*» *Emilie Gløersen*, f. 1819 26. mai på Ersrud, Land, d. 1907 12. jan. hos sin sønn på Hofstad hovedgård i Asker.

G. 1843 29. des., Oslo, med *Thomas Jensen*, kaptein, overinspektør, f. 1815 10. okt., Fredrikstad, d. 1886 26. sept. på Hofstad, Asker, bgr. Christ kirkegård, Oslo, sønn av oberstløytnant i Halden, Hans Jacob Arnold Jensen, f. 1777 4. sept. på Frok, Norderhov, d. 1853 3. okt., Halden, av kolera, g. 1812 med Alette Kreyberg, f. 1783 7. aug., Oslo, d. 1843 7. april, Halden.

Jensen, familien innvandret fra Sønderjylland med regimentskvartermester og auditor Thomas Jensen, f. 1727 el. 1728, Slesvig, d. 1786 11. sept. på Frok, Norderhov, bgr. Norderhov kirkegård, g. 1769 6. feb. der med Gjertrud Selmer, f. 1750 på Frok, d. 1786 11. sept. der. — Thomas Jensen: Maskinskrevet stambok som viser slektens avstamning fra rådmann Eggert Friis i Svendborg ca. 1500. Otto Hjorth: Uddrag af slægterne Friis, Kra. 1911.

Kreyberg, Peter Christian, oberstløytnant, f. 1731 16. nov., Aalborg, formentlig prestesønn, d. 1792 3. april, Oslo, g. 1771 16. nov., Oslo, med Severine Alette Selmer, f. 1749 30. sept., Sandsvær, d. 1812 12. april, Oslo, datter av kaptein Jacob Mathias Selmer og hustru Severine Moss Klæboe.

Thomas Jensen blev student 1834, tok 2. eksamen 1836, eksamen fra Krigsskolens nederste klasse 1837, blev surn. sekondløytnant ved 2. Akershusiske inf. brigade 1837 13. des., vpl. sekondløytnant 1839 23. nov., premierløytnant 1847, var 1848 3 måneder utkommandert med troppene i Skåne og fulgte 1849 de norske tropper til Slesvig. 1855 tok han avskjed med rang av kaptein.

Jensen tok medisinske embedseksamen 1843 23. okt. og var flere ganger konstituert som læge ved Tugthuset i Oslo. I juli 1850 blev han konstituert og i 1851 ansatt som overinspektør ved Tugthuset og blev i denne stilling til sin død. R.¹ St. O. O. 1882. I 1854 kjøpte han en del av Store Frøen i Vestre Aker og solgte den sist i 1860-årene. 1881 kjøpte han Hofstad i Asker og lot sønnen Thomas Jensen få skjøte på gården.

Han var formann i Enerhaugens Samfund 1859—71 og senere viseformann i den av dette samfund oprettede Spareskillingsbanken. I flere år var han formann i direksjonen for Foreningen til forsorg og beskyttelse for de fra «Christiania strafarbeidsanstalter» løslatte forbrytere. — 5 barn, k 1—k 5:

k 1 *Hans Jacob «Arnold» Jensen*, f. 1844 19. nov., Oslo, d. 1851 11. juni der.

- k 2 *Hans Gloersen Jensen*, forretningsmann, f. 1847 18. april, Oslo, d. 1920 1. feb. der. Han fikk sin merkantile utdannelse ved handelsskole i Tyskland. Etter sin hjemkomst var han en tid ansatt i generalkonsul Peter Petersens forretning. Han startet 1880 en skredder- og ekviperingsforretning i Oslo og solgte den 1903 til Hans O. Guthe da han blev ansatt som sakkyndig rådgiver ved intendanturen, senere blev han også statens konsulent i tekstilvarer m. v. 1905 blev han av staten sendt til utlandet for å skaffe klæsvarer til den norske hær. «Disse offentlige hverv udførte han saa tilfredsstillende at han blev belønnet med Fortjenstmedaljen i guld.» Nekrolog med foto i Aftenposten nr. 57/1920.
- k 3 *Thomas Jensen*, gårdbruker, f. 1849 16. juni, Oslo, d. 1936 2. april, Hofstad, Asker. Han er mest kjent som fuglevenn; man kunde ofte møte ham ute med hatt og armer bedekket av kvidrende småfugler. Hans store innsikt i ornitologien gjorde ham til en søkt rådgiver og medarbeider for professor Robert Collett under dennes utarbeidelse av populære fuglebøker og ordningen av fuglesamlinger på Zoologisk museum, Tøien. Nekrolog i Aftenposten nr. 182/1936.
- k 4 *Hans Jakob «Arnold» Jensen*, inspektør, f. 1851 7. juni, Oslo, d. 1923 20. jan. der. Høsten 1877 blev han kontorfullmektig hos sin far ved Landsfengslet for kvinner og blev våren 1891 ansatt som underinspektør efter i lenger tid å ha fungert som sådan. 1896 blev han bestyrer av Landsfengslenes fellesutsalg, hvor han fratrådte 1922. Aftenpostens nekrolog slutter slik: «Ved Jensens død er en statsfunksjonær av den gode gamle skole gaaet bort. Han var samvittighedsfuld og dygtig i sit kald og elskværdig som menneske. Han var høi frimurer. Jensen modtog ifjor fortjenstmedaljen i guld.» — 5 barn, 1 1—1 5.
G. 1878 17. sept., Grimstad, med *Margrethe (Magg) Schreuder Crawford*, f. 1854 11. feb., Grimstad, d. 1937 1. feb., Oslo, datter av skibsreder i Grimstad, Hans «Fredrick» Crawford, f. 1815 17. okt., Nes jernverk, d. 1878 1. feb., Grimstad, g. 1. med «Agnethe» Fredrikke Schreuder, f. 1819 22. mars, Bergen, d. 1856 14. juli, Grimstad.
Crawford, side 73, 182. *Schreuder*, Magga, datter av konsul, skibsreder, kjøpmann Morten Hjorthøy Schreuder på Møllenpris i Bergen og hustru Margaretha f. Hansen. Slekten stammer fra Samuel Hansen Schreuder, borgermester i Kallundborg i slutten av 1500-årene, se stbl. 3, 5.
- l 1 *Ragnfrid (Lalla) Jensen*, f. 1879 17. juni, Oslo, d. 1907 27. des. der.
- l 2 *Dagmar Jensen*, f. 1881 4. okt., Oslo. Hun blev student 1899, kand. filos. 1901.
G. 1. 1905 29. aug., Oslo, med *Tønnes Stapnes Birkeland*, kontorchef, f. 1879 14. juni, Egersund, d. 1926 9. des., Liverpool, sønn av losoldermann og havnefoged Adolf Theodor Birkeland, f. 1841 16. juli, Egersund, d. 1926 15. april, Oslo, g. 1864 8. des., Egersund, med Maren Bilstad, f. 1841 24. aug. der, d. 1903 25. mars der.
Birkeland gård i Sokndal, Dalene, Rogaland fylke, er denne slekts oprinnelige hjem. Tidligst kjente mann er Gunder, som i 1661 nevnes som opsitter på gården. Kontorchefens farfar var losoldermann og havnefoged i Egersund, oldefaren var gårdbruker på Birkeland.
Bilstad, gård i Heskestad sogn i Dalene. Tidligst kjente av slekten er gårdbruker Knut Olsen Bilstad, som levde i begynnelsen av 1700-årene. (Meddelt 1937 18. juli av lektor Gunnar Birkeland.)
Birkeland blev student 1897, kand. jur. 1902, var edsvoren fullmektig 1905—07 og fra 1908 sakfører i Brevik. Her var han i en periode byens ordfører og hadde en rekke

kommunale tillitshverv. Våren 1917 blev han ansatt i Forsvarsdepartementet og samme høst i Norsk Arbeidsgiverforening, hvor han 1918 blev kontorchef i Treindustriens Arbeidsgiverforening. Av nekrolog i Arbeidsgiveren nr. 24/1926, 136 hitsettes: «Tønnes Birkeland var sterkt kunstnerisk interessert, særlig var han en stor musikelsker og musikkdyrker. Personlig var Birkeland et sjelden fint og sympatisk menneske, forstaaelsesfuld og hjelpsom som faa — en god kollega og en trofast ven.»

G. 2. 1927, Oslo, med *Eystein Hesselberg*, sorenskriver i Aker, f. 1875 11. juni, Oslo, sønn av statssekretær Niels Otto Hesselberg, f. 1844 25. des., Tønsberg, d. 1929 7. mai, Oslo, g. 1871 8. juni, Stavanger, med «Anna» Andrea Rolfsen, f. 1849 28. feb., Stavanger.

Hesselberg, slekten er fra Hesseberg i Norderhov, side 20, 212. Statssekretær Hesselberg var sønn av skibsreder Johan Christian Hesselberg, Tønsberg, g. med Elisabeth Christiane Poulsson.

Rolfsen, Anna Andrea, datter av skibsfører Rolfsen i Stavanger. Denne slekt innvandret til Norge fra Slesvig-Holstein i slutten av 1700-årene med Michael Rolfsen g. med Trinkie Pedersdatter og 1805 bosatt i Kleven ved Mandalskysten. En av hans 10 sønner var den senere skibsfører Jonas Severin Rolfsen, f. 1804, døpt 1805 18. feb., Halså (Halse og Harkmark), d. 1866 24. aug., Stavanger, g. 1830 29. juli, Halså, med Pauline Augusta Pedersen (Persen), «20 aar», d. 1851. (Meddelt 1937 19. okt. av frøken Astrid Hesselberg, Oslo, og 22. okt. s. å. av statsarkivar J. Friis, Kristiansand.)

Han blev student 1892, kand. jur. 1897, edsvoren sorenskriver- og advokatfullmektig. En rekke år var han konstituert i dommer- og politifullmektigembeder og blev 1908 utnevnt til politifullmektig ved Telemark politimesterembede. 1916 blev han assessor i Bergens byrett, 1923 dommer i Oslo byrett, er ekstraordinær dommer i Høiesterett og blev konstituert sorenskriver i Aker 1931.

- 1 3 *Hans «Fredrik» Crawford-Jensen*, riksarkitekt, f. 1882 8. okt., Oslo. Han tok eksamen ved Kristiania tekniske skole 1902, studerte ved Kunstakademiet i Leipzig 1904—06, var assistent ved arkitektkontorer i Norge og Tyskland 1902—10 og bodde som privatpraktiserende arkitekt i Leipzig 1910—17 da han nedsatte sig i Oslo. Han blev arkitekt ved Statens bygningsinspektorat 1918 og konstituert som statens bygningsinspektør 1925—28, i hvilket år han blev fast ansatt i stillingen. 1937 utnevntes han til riksarkitekt.

Ved arkitektkonkurranser er Crawford-Jensen blitt prisbelønnet bl. a. for Dalen blindeskole i Trondheim, Trinitatiskirken i Leipzig, Lysverkens administrasjonsbygning og Creditbanken i Oslo. Våren 1936 bygde han egen villa på Smestad.

G. 1927 17. sept., Oslo, med «Signe» *Elida Pedersen*, f. 1893 7. mars der, datter av skomaker Herman Severin Pedersen, f. 1853 10. mai, Grue, Solør, d. 1926 4. juni, Oslo, g. med Marthe Evensen fra gården Bråten i Grue, Solør, f. 1854 28. des. — 1 barn, m 1:

m 1 *Elisabeth Crawford-Jensen*, f. 1933 12. okt., Oslo.

- 1 4 *Thomas Jensen*, f. 1886 21. des., Oslo. Han var assistent i Straffanstaltens utvalg så lenge hans far var inspektør. Efter dennes død er han bosatt på Hadeland.

- 1 5 *Hans Jakob «Arnold» Crawford-Jensen*, flyveløitnant, f. 1891 28. okt., Oslo, d. 1922 30. sept. ved flyveulykke på Kjeller pr. Lillestrøm. Han blev student 1909, offiser i kavaleriet 1913, tjenstgjorde i skoleeskadronen til 1915 da han blev løytnant ved nordenfjelske dragonregiment og var elev ved Hærens flyveskole 1917—18. Han tok militær høiskoleeksamen

1917. Fra 1918—19 var han chef for Nord-Norges flyveavdeling og siden våren 1919 førstelærer ved Hærens flyveskole. Desember 1917 blev han sendt til England og tjenstgjorde til sommeren 1918 ved nr. 40 Training Squadron, nr. 1 School of Aerial Fighting og nr. 38 Home Defense Squadron. Mars 1918 tok han engelsk flyvecertifikat. Nekrolog med foto i Aftenposten nr. 503/1922, som omtaler den unge pågående flyver som en av hærens dristigste og en sjelden sympatisk mann som vant alle ved sitt gode og lyse humør. Biografi med 2 foto i Studentene fra 1909.

G. 1920 15. mai, Oslo, med *Sigrid Hurup*, f. 1900 12. feb. der, datter av general-agent Petter Otto Hurup, f. 1867 28. mars, Kristiansand, døpt 10. juni, Domkirken der, g. med Gunhilde (Hilda) Christiane Olsen, f. 1869 15. nov., Kristiansand, d. 1936 24. okt., Oslo, bisatt 28. okt. i det gamle krematorium. — 1 barn, m 1.

Hurup, Petter Ottos foreldre var daværende styrmann Jens Hurup og hustru Marie Amalia Gislesen i Kristiansand. Det er mulig han hører til samme slekt som romeriksfogden Christen Jørgensen (hvis bror-sønn var Peder Pedersen Hurup i Viborg), f. ca. 1651, Viborg, d. 1697 på Eeg i Nannestad. NPT III, Kra. 1926.

Olsen, Hilda, datter av daværende styrmann Svend Olsen, g. i Kristiansands domkirke med Gunhild Christine Arnoldsen.

m 1 *Ann Elisabeth Robson Crawford-Jensen*, f. 1921 15. sept., Oslo.

k 5 «*Alette*» *Augusta Jensen*, f. 1853 12. aug., Oslo, d. 1923 15. aug., Hofstad i Asker.

G. 1880 29. sept. med «*Gerhard*» *Nicolin Klouman*, agent, f. 1848 30. okt., Oslo, d. 1921 25. feb. der, sønn av forstander ved Mangelsgården, Henning Jacob Kierulf Klouman, f. 1810 14. nov., Hurdal, d. 1876 6. mai, Oslo, g. 1847 9. des. med Anna «*Marie*» *Ida Lundh*, f. 1822 18. okt. Oslo, d. 1890 13. okt. der.

Klouman, Nicolaj, var stadskaptein i Kjøbenhavn, d. 1646 der, g. med Mechtel Motzfeldt «af en oprindelig westphalsk adelsæt med navn efter landsbyen Motzfeldt». Deres datter Maria Klouman, 1623—1718, blev g. med handelsmann Henrik Mathiesen i Kjøbenhavn og er agnatisk stammor for godseierne Mathiesen på Linderud og Eidsvoll verk og kognatisk for slekten Klouman. — S. H. Finne-Grønn: Jørgen v. Ansbach, Engel Jensen og slegten Klouman, NPT I, 347, Kra. 1910. PHT 7, 3, 23 flg. og 7, 5, 17 flg.

Lundh, side 69. Marie Lundh var datter av professor Gregers Fougner Lundh, side 160, f. 1786 15. mai, Fron, d. 1836 11. juli, Skedsmo, g. 1814 10. des., Oslo med Helene Cathrine Bergh, f. 1795 7. sept., Nannestad, d. 1871 30. aug., Oslo. NPT I, 374.

Av nekrolog i Aftenposten nr. 100/1921 hitsettes: «Avdøde var en sympathisk mand med en stor vennekare. Han var en udpræget friluftsmænd og naturelsker. Han var et skattet medlem af Frøensvoldklubben («gammelkarene») og budskapet om hans død har vakt sorg hos mange. Som forretningsmand var han til det yderste nøiagtig og paapasselig.»

h 6 *Peder Leuch Tandberg*, oberstløytnant f. 1747, Eiker, d. 1827 5. des., Sigdal. Så vidt det kan sees av militære papirer, har han ikke kjøpt eller byttet sig til forfremmelser; man er kommet inn i en annen tid da kommanderende general i Norge, prins Carl av Hessen, efter anmodning av Tandbergs regimentchef har søkt til Kongen om avansement for ham som en meget flittig og dyktig offiser der har «Indføds Rettens Egenskaber» (3. Departements Kontors Indkomne Sager 1781 og Referenda s. å. før utnevnelsen til karakterisert premierløytnant. Refererede Sager mars 1786, da han blev forfremmet til virkelig premierløytnant. Kongl. Ordres og Resolutioner rg. nr. 1—300/1791 før utnevnelsen til rittmester). Han hadde en utmerket pen håndskrift.

Som rittmester fikk Tandberg Ellingsberg i Fåberg til chefsgård. Han deltok i krigen 1808 og skal ved en bestemt anledning ha vært oberst Krebs' nestkommanderende. 1811 blev han reserveoberstløytnant og fikk avskjed med 300 rd. i pensjon ved adskillelsen fra Danmark 1814, men må ha fortsatt videre i den norske armé til 1819. 21. mars dette år søkte han (Militære skifter 1819) om å få holde offentlig auksjon på sin bolig gården Ellingsberg over forskjellig løsøre som et stueur, skatoll, bord, stoler, senger, 3 2-etasjes kakkelovner, glasstøi og stentøi, trebohave, gårdsredskap og besetning bestående av hester og «fækreaturer» m. m. Auksjonslisten inneholder omkring 530 nummer og auksjonen, som holdtes 28. juni og påfølgende dager, innbragte 489 rd. 1 / 3 sk.

Da Tandbergs hustru kom fra holzförster Knophs gjestfrie hjem på Storstaff, har man sikkert ført et muntert liv også på Ellingsberg. Oberstløytnantens barnebarns barn, o. r. sakfører K. Knudson i Svolveær, har 6 kopper i Meissener-porselen efter sin oldefar fra før dennes giftermål. Knudson skrev 1909 1. mars: «Jeg har en masse historier om familien Tandberg m. fl. I min barndom var det det kjæreste vi vidste naar mor fortalte om sin slægt fra gamle dage. Jeg har gjemt det som en sagaskat som jeg gjerne krammer ut med naar nogen vil høre paa.»

Som pensjonert losjerte Tandbergs hos svogeren prost Borg i Sigdal.

G. 1799 16. mai, Ringsaker, «efter Kongl. Bevilling viet i Huuset» med *Elisabeth Knoph*. Cautionsmænd: Regimentsfeldtskjær Müller og hr. regimentsquarttermester Bierregaard. Hun var f. 1763 på gården Råen i Fiskum av Eiker, døpt 1. juni, d. 1840 13. okt., Bragernes, bgr. 22. okt. i sin manns gravsted i Sigdal, datter av skoginspektør Otto Knoph, døpt 1731 24 mars., Bragernes, d. 1798 21. feb., Ringsaker, g. med Barbra Pedersdatter Neumann, f. 1727 20. jan., bgr. som «Barbara Jørgensdatter Neuman, 38 aar gl.» 1768 22. mars, Ringsaker. — 1 barn, i 1.

Knoph, Otto, var sønn av Erik Otto Knoph på Stormoen gård i Skoger, g. 2. med Petronelle Pilegaard. Otto Knoph kjøpte Storstaff ved skjøte av 1765 14. april. Det er inntatt minneverns om ham i Norske Intelligens-Sedler 1798, 40. — P. Røhr: Slægterne Knoph og Poppe, Kra. 1895.

Neumann, slekten stammer fra Paul Iversen, brygger i Helsingør i siste halvdel av 1600-årene, g. med Mette Rasmusdatter Niemand. Av deres 10 barn flyttet 5 til Oslo.

Jørgen Paulsen, f. 1653 6. juni, Helsingør, bgr. 1709 1. okt., Oslo, g. 1680 med Barbara Krefting, f. 1661 11. juni, Eidsvoll jernverk, d. 1696 4. okt., bgr. Tanum kirke. Han kom til Norge 1778 28. mai, drev stor handelsforretning i Oslo, blev en rik mann og kjøpte Fossesholm gods nær sagbrukscentret Vestfossen på Nedre Eiker. Fra ham stammer hele Neumannfamilien. Morens navn Niemand blev forandret til Neumann. — Anneken Pettersen: Fossesholm. Drammens museums årbok 1923.

Peder Jørgensen, sagfoged i Vestfossen, f. 1693 22. nov., Oslo, d. 1755 à 1762, Vestfossen, g. med Elisabeth Lemmich, døpt 1700 15. juni, Bragernes. Disse var Barbra Neumann Knophs foreldre. — H. H. Neumann: Familien Neumann, Kra. 1903.

i I «*Christian*» *Otto Tandberg*, lensmann, f. 1802 20. aug. på Ellingsberg, Fåberg, d. 1845 på Øverby, Sigdal. Han er nevnt som en meget dyktig mann både som gårdbruker og lensmann. 20 år gammel kjøpte han ved auksjonsskjøte, tingl. 1824 7. feb., 4 lpd. tunge i Øverby, gnr. 70, 3 nær Prestfoss i Sigdal. Han fikk skjøte på nye 4 lpd. tunge i gården fra Ingebrigt Iversen, tingl. 1829 19. juni, og hans enke beholdt den til 1853, da hun lot sin eldste sønn, snekker Peder Leuch Tandberg, overta den ved skjøte, tingl.

Søndre Øverby, Prestfoss i Sigdal.

18. okt. s. å. 1833 blev Tandberg lensmann i Eggedal og kjøpte Grønhovd, gnr. 127, 3 ved skjøte fra Narve Engebretsen, tingl. 1839 16. okt. Eiendommen som ligger vakkert til i åsen med utsikt over Solevannet i Eggedal, blev av hans enke overdratt til Knut Gulbrandsen ved skjøte tingl. 1846 1. april. 1845 blev Tandberg lensmann i Sigdal og bodde da på Øverby. — Th. Skatvedt: Sigdal og Eggedal, Kra. 1914, 152.

G. 1822, Sigdal, med *Charlotte Amalia Prydz*, f. 1799 7. okt., Fredriksvern, d. 1879 20. okt., Sigdal, datter av premierløytnant i marinen Christen Brochmann Prydz, f. 1775 14. mai, Aker, d. 1827 7. feb., Fredriksvern, g. 1798 21. des. der med Bolette Frederica Østerbye, døpt 1771 20. jan. der, d. 1846 9. des., Skedsmo. — 9 barn.

Prydz-Østerbye, stamblad 9. *Prydz*, side 26, 257. Løytnant Christen Prydz var bror av Eidsvollsmannen major Peter Blankenborg Prydz, som fikk sin minnestøtte ved Skedsmo kirke, og sønnesønn av general-krigskommissæren av samme navn, g. 1. med Bodil Kristine Sahlgaard, f. ca. 1720, side 255. Hartvig Munthe sier i *Efterretninger om familien Munthe*, Chra. 1883—88, I, 317: «Fra 1770 var der atter oprundet lysere Dage for Skolen («Krigsskolen») hvis Ledelse fra samme Aar blev anbetret den dygtige og nidkjære, af vort militære Undervisningsvæsen saa høit fortjente oberstløytnant Peter Blankenborg Prydz, der med ud-mærket Dygtighed beklædte Stillingen som Skolens Inspecteur fra 1770 til sin Død (i August 1783)»

j I Lensmann Tandbergs eldste sønn *Peder Leuch Tandberg* som var barnløs, solgte Øverby 1855, men gården blev tatt igjen på odel 1857 av lensmannens 4. sønn, gårdbruker *Kristen Tandberg*. Denne overlot i 1900 Øverby til sin eldste sønn fanejunker

Kristian K. Tanberg, hvis enke og 2 sønner fremdeles har gården: gårdbruker *Per Tanberg*, f. 1909 7. juli, og *Kristen Tandberg*, f. 1915 7. juli, begge på Øverby i Sigdal.

j 3 Etterkommere av lensmannens sønn, gårdbruker *Jakob Tandberg* på Rustand gård i Sigdal, bruker navnet Rustand. Nulevende norske bærere av navnet Tandberg i Sigdal-slektsgrenen er — foruten de 2 unge menn på Øverby — 3 av gårdbruker

j 4 *Kristen Tandbergs* 8 sønner:

k 4 Lærer *Andreas Tandberg* i Etnedal, Valdres, og 8 barn: handelsmann *Kristen Tandberg*, f. 1906 6. okt., *Sigrid Tandberg*, f. 1908 24. nov., gårdbruker *Gulbrand Tandberg*, f. 1910 4. nov., *Arne Tandberg*, f. 1912 29. juni, gårdbruker *Egil Tandberg*, f. 1915 24. juni, telefonistinne *Aslaug Tandberg*, f. 1917 29. des., *Martin Tandberg*, f. 1920 28. juni, *Kåre Tandberg*, f. 1927 6. april, alle i Etnedal.

k 6 Lærer *Erik Tandberg*, som efter å ha tatt avskjed 1937, har kjøpt hus ved søndre enden av Solevannet, Prestfoss i Sigdal, og hans datter *Astrid Tandberg*, f. 1908 23. mai, Eggedal.

k II Handelsmann *Otto Tandberg*, Sokna, Ringerike, g. med *Magna Andersdatter Lundesgaard*, f. på *Lundesgaarden* i Lunder av *Norderhov* 1892 4. feb. 3 barn: chauffør *Kåre Tandberg*, f. 1914 31. mars, *Soknedalen*, g. med *Line Dale*, og disses datter *Grete Tandberg*, f. 1935, *Ragnar Tandberg*, f. 1916 14. mars, *Soknedalen*, *Anders Tandberg*, f. 1920 30. mai, Oslo.

Foruten noen ætlinger i Amerika har lensmann Tandberg en tallrik kognatisk efterslekt giftet inn på gårdene i Sigdal og Eggedal. Det henvises til tavle II i slektsboken av 1909, hvor de er oversiktlig fremstilt til omkring år 1900.

OPLYSNINGER

KOMMET TIL EFTERAT BOKEN ER TRYKT

Side 7: *Tanberg* gård, Ringerike, ca. 650 mål innmark og ca. 1750 mål skog som godseier G. Moltzau kjøpte for 200 000 kroner, tilfalt høsten 1937 odelsløseren, fru skibsreder Mohn, for 253 000 kroner. Øvre Tanberg og den dårligste del av Trøgstad blev straks frasolgt. Den mindre, såkalte nedre Tanberg gård, blev utskilt fra øvre eller østre Tanberg allerede i 1795.

Side 14: «Paradii Urtegaard», dansk andaktsbok «Paradisets Urtegaard» av dr. Johan Arndt, f. 1555 27. des., d. 1621 11. mai.

Side 20: Schøtz, skal være Johannes Schiøtz.

Side 39: Sorenskriver Martin Kjerulf. I Juridisk kalender for kongeriget Norge, Chra. 1843, side 13, skrives navnet med én f, med to under proklamaer i Christiania Intelligentsedler.

Side 43 og 48: Christiania Intelligents-Sedler skal være Christiania Intelligentsedler.

Side 68—69: Roscher-Nielsen, skal være Roscher Nielsen. Datteren Ragnhild har tatt alle forberedende prøver desember 1937 for å studere sosialøkonomi, sønnen John går på Treiders handelsskole for derpå å studere jus.

Side 74, 76 og 77 i margen: 13, 16 og 18, 19 skal være: 13¹, 16² og 18², 19².

Side 75: *Amaldus Nielsen-museet* i Kunstforeningens gamle lokaler stod ferdigmontert 1937 17. des., se Aftenposten nr. 632 og 638/1937.

Side 78: *Boyesen, Peter*, sogneprest i Spydeberg, f. ca. 1670, d. 1750 4. sept. på sin eiendomsgård Haltorp der, g. med Karen Christophersdatter Stockfleth fra Stange.

Christopher Nicolai Boyesen, f. 1697, d. 1738 25. nov. som sogneprest i Gran, g. med Maren Langhorn, d. 1764, søster av oberstløytnant, kommandant på Rosenborg, Danmark, Magnus Langhorn.

Carl Frederick Boyesen, major ved dragonene, døpt 1732 22. juli, Gran, bgr. 1807 10. mars, Strømsø, Drammen, g. 1777 19. juni, Bragernes, med Anne Margrethe Suur, f. 1748 20. okt., Drammen, d. 1831 10. feb. på Borre prestegård hos svigersønnen Jakob Rosted Suur. — W. Lassens stamtavler i Riksarkivet. Samme: Stamtavle over Michel Søfrenssøn og descendenter.

Side 80, 83: Lyster, skal være: Luster.

Side 88: 5. og 6. linje i første vers av Karlsvøisen skal være:

Der er det at Maaser boe, / Æbler under Jorden gree.

Side 92: og flyttet, skal være: og flytte.

Side 100: *Kjerschow*. Tidligst kjente mann av slekten var borger i i Sæby, Christen Christensen, d. 1684 à 89. Han var bruker av gården Kirkeskov, nu Kærskov i Albæk sogn, optrådte ofte som sak-

fører og var tingskriver i Voergaards Birk. 1662 blev han g. med Apolone Gertsdatter Gesmell, se Slægten Gesmell i PHT 10, 2, 55 og 57, hvor flere av deres barn nevnes, således farver i Aalborg Jakob Christensen Kærskov (Kærsgaard), f. 1665 (se C. Klitgaard: Hjørring bys historie, s. 121 flg.), og datteren Marie Christensdatter g. med kjøpmann i Sæby, Thomas Lydersen og mor til presten i Hammer og Horsens Lyder Kærskov, f. 1708. Se også Vendsyssels Aarbøger 1937, 102. (Meddelt av fru Gunborg Kjerschow f. Sørvik, som sommeren 1937 personlig undersøkte i Hjørring om slekten.)

Side 102: Bendix Hermundsen *lille Himre* blev gravfestet på Voss Dom. 8. p. Trin. (i det år 24. juli) 1763, 62 år gammel. Da kirkebøker for Voss først begynner 1711, kan nærmere opplysning om hans fødsel eller dåp ikke skaffes. Skiftet efter ham holdtes 1763 5. og 7. nov. mellem enken Katle Gullachsdatter og hans i 2. ekteskap avlede barn: 5 sønner og 3 døtre, hvoriblandt sønnen *Torgier Bendixen* « $\frac{1}{2}$ aar gammel», døpt Fer. 3. Pasch (i det år 5. april) 1763. (Meddelt 1937 25. juni av arkivar Einar Jansen, Bergen.)

Side 123 i marginen: k II, skal være: k II².

Side 127: *Hamang*, Annette Karlsen, f. på Hamang gård i V. Bærum, konfirmert 1892 15. sept., datter av smed Karl Andreassen og hustru Henriette Evensen.

Side 130: *Volckmar*. Gjennem sin mormor Mariane Caroline f. Clausen, 1835—1907, stammer fru Dina Wang f. Loennecken fra kanselliråd Hans Rasmus Petter Brodtkorb og er adgangsberegtiget til gravstedet Rolighed med tilhørende legat i Kristiansund. — Slekten Brodtkorb 1904.

Brede Thurmann Wang. 4 barn, n 1—n 4, skal være: m 1—m 4, også n i marginen skal være m.

Side 136 og 158 i marginen: k 12 skal være: k 12², og i 4 skal være: i 1.

Side 159: verkseier N. Knudsen, skal være: daværende verksforvalter i Eidsvoll N. Knudsen.

Side 162: Løitnant, verkseier *Andreas Tanberg* kjøpte Eidsvoll verk 1837 11. mars sammen med Sem og Nils Knudsen, som var verkets forvalter for Norman & Sønner i London. Året efter overtok Knudsen verket alene. Han var gift med den skjøne og dyktige Wilhelmine Sissener, datter av oberst Wilh. Sissener på Brensmork i Eidsvoll, se s. 175 og Camilla Colletts livs historie, Chra. 1911, 71, fotnote; fru Collett kalte sin venninne i Eidsvollsbygningen «Chatellaine». Familien flyttet til Kjøbenhavn i 1844 og overdrog godset til sønnen, den senere oberstløitnant Wilh. Knudsen, som solgte det til godseier Mathiesen i 1892. Andreas og Petter Tanberg er som Knudsens nærmeste omgangsvenner omtalt i fru Wilhelmine Knudsens etterlatte erindringer der tilhører hennes datterdatter Ella Selmer f. Sejersted (Meddelt 1937 6. nov. av ingeniør Wilhelm Vibe-Rheymer, Oslo.)

Side 169: Aars & Voss skole, skal være: Aars og Voss skole.

Side 171: vognremisse, skal være: vognremise.

Side 187: Mads Jenssøn, skal være: Mats Jenssøn.

Side 189: Fristad, skal være: Frigstad.

Side 203: *von Hirsch*, P. E.: Litt om den norske slekt von Hirsch's stamfar og hans tyske avstamning i NST VI, 97.

Side 209 i marginen: m 3, skal være: n 3.

Side 216: Ståvi, skal være: Stovi (utt. Ståvi).

Side 208: På bokmessen på Universitetsbiblioteket i nov. 1937 gjorde fru *Julie Heiberg* f. Aubert sig bemerket ved sine nydelige bokbind. Fruen er en av Sigrd Pay Klundbyes dyktigste elever og har i årenes løp bundet inn 1400 bind. (Aftenposten nr. 599/1937: Fra papyrus til moderne bokbind.)

Om dr. *Thv. Heiberg*, Haga, uttaler tannlæge Aarstad, Stavanger: «Han burde få sitt monument reist i heien som takk for alt hvad han har utført til beste for nasjonen ved sitt store arbeide for bevarelse av dyrebstanden» o. s. v. Da dr. Heiberg kjøpte op Setesdalsheiene sør for Haukeli i 1905, var det bare

1500 rensdyr tilbake. «Nu til sommeren regner dr. Heiberg med at det skal være ca. 20 000 dyr og at heiene i alt skal kunne føde ca. 50 000 rensdyr, en ikke ringe verdi i penger, da hver ren kan settes til 50 kroners verdi.» (Aftenposten nr. 6/1938: Setesdølene vil ha heiene sine tilbake.)

Side 220: *Bjarne Årnes* er sønn av Kristoffer Årnes, f. 1864 9. mai, Årnes pr. Urskog (gården har vært i familiens eie iallfall i 3 slektsledd), g. 1894 15. okt., Oslo, med Maren Christine Børre Jansen, f. 1864 17. aug. i Tønsberg. Hennes fars familie skal høre til slekten Hesselberg, hennes mor stammer fra Slagen ved Tønsberg. (Meddelt 1937 9. nov. av Signe Årnes f. Holm, Oslo.)

Side 222: *Chr. Munthe Bye* er blitt kalt en aristokrat i dette ords beste betydning: han var hevet over egennyttige handlinger og mente sig å ha flere plikter enn krav i livet. I Trondheim sluttet han sig til Grundtvigkretsen omkring den residerende kapellan ved Domkirken, Fredrik Wexelsen, den samme krets til hvilken kommisjonær Peter Tandberg hørte, se side 279. Efter Byes død blev hans gullur og andre verdigjenstander efter hans ønske sendt til venner i Trondheim.

Side 227: Løitnant *Frantz Mathisen* og hustruen hadde ifølge skiftet 1771 4 barn: Ole Frantzen; Anne Margrethe g. med obseer Tanberg; Kristine g. med Jacob Fossen, ant. på Eiker; Marthe g. med Lars Hanssen. (Meddelt av overkonduktør Hernes.)

Side 232: 3 barn, $k_1 - k_3$, skal være: $k_3^2 - k_5^2$.

Kamstrup. Biographiam i NST VI, 153.

Side 262 i margen: m_4^3 , skal være: m_4^2 .

Side 265: jeger, skal være: jager.

Side 267: *Taranrød*. Anders Larsens far, gårdbruker Lars Kristiansen på en av Taranrødgårdene i Sem, er oppgitt f. 1832. Fra Gjelsås i Arendal av Stokke kom han til Taranrød, hvor han døde 1885 23. aug. Han var g. med Ingeborg Marie Kristensdatter, f. 1825 10. juli på Anholt i Skjee av Stokke, d. 1907 6. juli på Taranrød.

Anders Larsens hustru Karen Mathea, f. 1858 15. des. på Berg i Sem, døpt 1859 1. jan. i Sem kirke, var datter av gjørtler Hans Rasmussen, f. 1830 6. mars (?) på Toten, d. 1905 13. okt. i Ramnes, g. med Elen Johanne Larsdatter, f. 1836 22. mars på Åsgården i Borre, døpt 1. april s. å., d. 1903 29. mars, Ramnes. (Meddelt 1937 4. nov. av sekretær Ludv. H. Taranrød, Sogn haveby.)

Side 271: *Michael Holtermanns* 50-års dag, se Aftenposten nr. 586/1937, 5, under «Dagens navn».

Side 272: 2 barn, $n_1 - n_2$, skal være: $m_1 - m_2$, også n i margen skal være m .

Side 278: Etatsråd Johan Frederik Carøe, 1742—1819, var borgermester og birkedommer: i Randers, g. 1771 18. juli med Anna Margrethe Hansen, døpt 1751 7. feb., d. 1808 10. mai. Hun var datter av overveier og måler i Randers, Johan Hansen, f. 1705, d. 1773 6. aug., men skifte fins ikke efter ham der. Hansens 2. hustru og Anna Margrethes mor var Fredrikke Brock (halvsøster til legatstifteren Niels Brock), f. 1727 11. aug., d. okt. 1793. (Meddelt 1937 29. sept. og 2. okt. av bibliotekar Paulli ved Det kongl. bibliotek i Kjøbenhavn, efter Kr. Carøe: Nic. Chr. Carøe og hans slægt, Kbh. 1905, 10—36.)

Det formodes at Peder Tandbergs hustru har hørt til samme familie som fru Carøe.

Side 284: *Hansen*. Om denne slekts opprinnelse vites ikke mere enn hvad familietradisjonen forteller: at undertollbetjent i Oslo Jacob Hansen var f. 1777 som sønn av lensmann i en Østfoldbygd, Andreas Hansen. Denne hadde under en tids studieophold i Kjøbenhavn truffet sin hustru som giftet sig med ham tross sin fornemme families forbud. Av tollbetjentens barn kan — foruten Elisabeth Hansen, g. med kopist Tandberg, som bodde i egen gård i Øvre Slotstgt. og døde 26. (ikke 28.) jan. 1851 — nevnes Caspar Hansen, f. 1808 29. juli, Oslo, d. 1886 21. feb., Østre Aker, efter å ha tatt avskjed som sogneprest i Jølster, g. 1. 1833 29. juli, Ål, med sogneprest Strømme Grøttings datter Inger Margrethe (se Finne-

Grønn: Elverum 1°, 508, 514—15). Sogneprest Hansens datter Julie Margrethe blev g. med fullmektig i Norges Bank, Oslo, Claus Winther Kamstrup. (Meddelt 1937 10. nov. av billedskjærer i Stavanger, C. W. Kamstrup Nitter.)

Holst. I likhet med andre Holst'er sies denne slekt å være innvandret fra Holstein og det allerede i 1500-årene. Adskillige av familien skal ha arbeidet ved sølvverket på Kongsberg, hvor Hans Caspersen Holst blev gift 1746 11. mai med Margrethe Jansdatter. Deres sønn Caspar Hansen Holst, kjøpmann på Kongsberg, blev døpt der 1747 30. des., g. der 1770 7. des. med Clara Esther Samuelsdatter, hvis 4. barn var «Karen» Christine Holst, døpt 1778 28. nov., Kongsberg, d. 1855 5. des., Oslo, g. der 1804 25. april i Vår Frelses menighet med tollbetjent Jacob Hansen. Hennes maleri av ukjent kunstner tilhører billedskjærer Nitter, det er fra hennes eldre år og viser at hun har vært vakker.

Side 290—91: Maleriene av sogneprest Th. v. W. A. Balchen og 1. hustru Mariane Tandberg er malt ca. 1828 i størrelse 18 × 25.

Side 302: I Våler bygdebok ved Alex. Bugge, Hamar 1936, 487, er gjengitt et maleri som fremstiller proprietær *Augustinus Danielsen Dahl*. Hans familie er omtalt under gården Sjurderud s. 484 flg.

Stamblad 4: *Bertel Janszøn Bomhoff* var skredder i Skien, hvor han døde 1687 à 88 — ikke 1668. Hans mor Ellen (Giertsdtr.?) døde 1661, 58 år gl.

PERSONREGISTER

(Å, Aa kommer sist i alfabetet.)

<p>Abrahamsdtr., Maren Andrea g. Dahler 221
 Adeler 155
 Adelstensfostre 4
 Adolf av Gottorp, hertug 195
 Albiert, H. G., oberstløitn. 154
 Alnæs, Eivind, organist 115
 Alsing, Rasmus, kjøpm., skibsreder 279
 Alstrup, Maren g. Tharaldsen, stbl. 5
 — Povel Madsen, sogneprest, stbl. 5
 Alv d. e. av Thornberg 4
 Alv Erlingsøn av Thornberg (Mindre-Alv) 4, 5, 6, 7, eftersl. tvl. I
 Alvsdtr., Ingrid g. Andersen, stbl. 7
 — Sigrd g. Sørum, stbl. 7
 Amble, Ole, underoffiser 122
 Amlie, T., kjøpm. 54
 Amund på Eene 19
 Amund på østre Tanberg 6, 7
 Amundsdr., Ameline g. Trøgstad 20
 — Catharina g. Tanberg, 12, 19, 22, 23, 212
 — Malene g. Clod 20
 Amundsen, kapt. 106
 — Bjørn Bruun 263
 — Christian, styrmann 82
 — Gunnar Spone, læge 263
 — Ivar, ingeniør 263
 — Kjell Bruun 263
 — Peder, kjøpm. 263
 — Thora g. Hald 82
 Andersdtr., Ane Margrethe g. Bjørnstrup 263
 — Johanne til Asdal g. Banner 84
 — Karen g. Gad 279
 — Karen Olea g. Rastad 287
 — Magdalene g. Skank, stbl. 2
 — Maren g. Brochmann, stbl. 9
 108, 121, 122
 — Sidsel g. Tønder, stbl. 2</p> | <p>Andersen, Carl Christian, grosserer 108
 — Christen, foged, stbl. 8
 — Christian, proprietær 108
 — Gunder på Klækken, lensmann, stbl. 7
 — Halvor i Loen 213
 — Jordan, kontraktør 219
 — Karen Margrethe g. Tandberg 108, 121, 122
 — Laurs 10
 — Maja, lærerinne 56
 — Maren g. Stub, stbl. 6
 — Marie Christiansdr. g. Lorck 85
 — Sven-Aage 108
 — Thomas, løytnant og skipper, stbl. 2
 — Tryggve, forfatter 137
 Anderson-Linton, Ellen g. 1) Andren, 2) Warodell 169
 Andersøn, Jon 16
 Andreasdatter, Anne Karine g. Halvorsen 218
 Andren, Oscar, grosserer 169
 Ane Fredriche g. Holm 265
 Angell, Pauline Christiane g. Balchen 290
 — Th. v. W., res. kap. 291
 Anker 30
 — Bernt 301
 Anker på Sagatun 101
 Anne g. Heide, stbl. 7
 Ansteen, Johanne g. Seip 203
 Ansteensen, Simen, gårdbr. 203
 Appelsin-Hermand 236
 Arendtz, Heinrich, borger, stbl. 5
 Arentz, Hans Peter, prost, stbl. 5
 — Peter Henriksen, sogneprest, stbl. 5
 — Sara g. Klingenberg, stbl. 5
 Arneberg, Torsten Colbjørnsen, lensmann, stbl. 6
 Arnemann 204
 Arnesdtr., Birgitte g. Arnesen, stbl. 6
 Arnesen, Arne, gårdbr. 102</p> | <p>Arnesen, Finn, h.r.advokat 102
 — Finn jr. 102
 — Harald, sogneprest 102
 — Haagen, foged 102
 — Haakon, lektor 102, 103
 — Ingeborg Olsdtr. g. Møller 185
 — Karen g. Hynil 263
 — M. 26, 77, 111, 235, stbl. 6, 9
 — Margrethe g. Stockman, stbl. 4
 — Martin, assurance 82
 — O. S., o.r.sakfører 223
 Arnisæus, Elisabeth Sophie g. Irgens, stbl. 5
 — Henning, dr. med., professor, stbl. 5
 Arnoldsen, Gunhild Christine g. Olsen 307
 Arnoldt, H. J., general 140
 Arntzen, løytn. 204
 — J. læge 237
 Arrøe, Th. H., fenrik 153, 154
 Arup, lærer 44
 — J. L., biskop 55
 Asbjørnsen, P. Chr., eventyrforteller 156
 Aschehoug, Johan, sogneprest 86
 — Sima g. Kiær 123
 — Torkild, sogneprest 41, 43
 Askeie, Anne g. Thoen 218
 Aslaks(Oves)dr., Gunhild g. Eriksen, stbl. 7
 Aslaksdtr., Ronnoug g. Olafsen, stbl. 8
 Astrup, stadslæge 262
 — H. R., statsråd 166
 Aubert, Benoni, direktør 205
 — Carin, kontordame 207
 — Caspar, major 209
 — Caspar, student 210
 — Clara Lovén, tegnelærerinne 207
 — Elise Caroline g. Lundh 69
 — Henriette Jakobine g. Piene 177
 — Henrik Arnold, arméintendant 205
 — Henrik Caspar, major 207</p> |
|---|--|--|

Aubert, Julie g. Heiberg 207
 — Otto Gilbert David, kapt. 207
 — Otto Julius, h.r.advokat 205, 207
 — Ragnhild, student 207
 — Vilhelm (Bille), overdommer 69
 d'Aubert, François, generalmajor 205
 Augustsen, Ole 171

Bach, Johanna g. Megaard 292
 — Kristoffer d. e., gårdbr. 292
 — Kristoffer, gårdbr. 292
 — Lars, stadsingeniør 292
 Bache og Gram 210
 Bachke, H. H., minister 120
 Backer, Herman, arkitekt 171
 — Lars, arkitekt 99, 100
 Backer-Grøndahl, Anders, piano-
 forhandler 104, 122
 — Fridtjof, pianist 122
 — Niels, overlæge 106
 Backer-Thurmann 124
 Bagge, Christiane g. Borchgrevink 195
 — Conrad, telegrafinspektør 246
 — Fr. Printz, tollbetjent 246
 — Halvor, postmester 245
 — Magnus Thulstrup, landskaps-
 maler 246
 — Nora g. Hagerup 245
 — Søren Nicolaj, sogneprest 195
 Bakke, Arnold, handełsråd 122
 Balchen, Anna 291
 — Arna g. Falck 291, 298
 — Arne A., oberstløitn. 293
 — Astrid g. Hansen 295
 — Berent Jenssøn, lensmann 291
 — Berent Johannesson, gjestgiver 290
 — Jens B., gjestgiver 291
 — Jens G. G., overrettsprokurator 290
 — John, sir, admiral 294
 — Kari Julia 294
 — Leif A., fabrikkseier 294
 — Leif (død liten) 294
 — Leif jr. 294
 — Mariane, fotograf 291, 292, 295
 — Peder B., lensmann 291
 — Petra 292, 295
 — Signy g. Brodtkorb 297
 — Th. v. W. A., sogneprest 290, 291, 292, 295, 312
 — Th. v. W. A. jr. 294
 — Trygve, fhv. kaptein 294
 — Trygve jr. 294
 — Violetta 294
 — Wilhelmine g. Bach 292, 295
 — Aagot 294
 — Aagot g. Brodtkorb 298
 Balke, Karen Olsdtr. g. Borch, stbl. 8

Balle, Fredrikke 243
 — Johanne Marie g. Thomsen 243
 Bang, Anne Margrethe g. Eitzen 247
 — Anton Chr., biskop 60, 153
 — Cæsar, generalkonsul 246
 — Cæsar jr., ingeniør 248
 — Hans, grosserer 246
 — Oluf, borgermester 246
 — Thomas, kontorchef 249
 — Thomas, o.r.sakfører 246
 — Wilhelmine g. Collett 248
 Banken, Inga g. Gulbrandsen 268
 — Ole, skogeier 268
 Banner, Birthe Nilsdtr. g. Seefeld, stbl. 2
 — Mette g. Sparre 84
 — Niels Eriksen til Vinstrup, stbl. 2
 Barbo, Lars Johnsen, stbl. 6
 Barth, Bj. Keyser, kaptein 68, 71, 186, 213, 264, 294
 — byråchef 107
 Basballe 24
 Basso, Peter Hieronimus, skredder, stbl. 5
 Bassøe, Andreas, sogneprest 164
 — Charlotte g. Tanberg 164, 304
 — H., stbl. 5
 — Henriette g. Gløersen 304
 — Hieronimus, sorenskriver, stbl. 5
 Bauck, Anna Caroline g. Trampe 71
 — Maren Gundersdtr. g. Pind, stbl. 5
 Baumann, justisråd 37
 Bay, Hedvig g. Hals, stbl. 6
 — Jens Christopher, fenrik, stbl. 6
 — Jørgen, forvalter 180
 Bech, o.r.sakfører 212
 Bechane, Ole 15, 17
 Behrens, Johan, kordirigent 184
 Belmann, Charlotte Elisabeth g. Bianco 246
 Bendixen & Davidsen 274
 — Hans, garver 102
 — Hansine g. Birkeland 102
 Benecke, Emmy g. Diesen 201
 — Hermann, fabrikkseier 201
 Bengtson, frk. 252
 Benkestok, Trond Trondsen, riks-
 råd 265
 Benneche, Christian, kjøpm. 237
 — Marie Johanne g. Thoresen 237
 «Bent paa Nerresta», opsitter, stbl. 5
 Berg, Benjamine Olsdtr. 253
 — Christopher, fryvalter, glass-
 verkseier 161, 162, 164, 180
 — H., landhandler, gårdbr. 160
 — Harald, glassverkseier, forvalter 180, 184
 — Helene g. Hofgaard 134
 — Joh. E., stbl. 7
 — Johanne Sophie g. Kindt 71

Berg, Lorens 249
 — Nils Chr. Olsen, verkseier 170
 — Nils Christophersen i Biri, glass-
 verkseier 164, 180, 184
 — Olaf, pikeskole 71
 — Ole, prost 71
 — Ole, verkseier 164, 170, 180
 — P. O. 300
 Berge, Ola, fjellfører 106
 Bergendahl, Jens 275
 — skipper 276
 Berger, Ina g. Banken 268
 — Marthe Johnsdtr. g. Vigernes, stbl. 1
 — Martin 217
 Bergersdtr., Anne g. Halla 268
 Bergersen, Lars 48
 — Strømme, ertscheider 283
 Berggrav, Johanne 272
 Bergh, Helene Cathrine g. Lundh 307
 — N. G. 161, 162
 Bergwitz, J. K. 66, 273, 274
 Bernau, Victor 202
 Berner, Christian, generalkonsul 112
 Bernhoft, Emilie 295
 Berntz, Gundel g. Fabritius, stbl. 8
 Beronka, J., sogneprest 101
 Berrum, Mathilde g. Linae 135
 — O. C., konsul 135
 Bertelsen, Emilie g. Koefoed 251
 — Laurentius, overlæge 251
 — Ole, gårdbr. og fisker 119
 Berthelsen, Niels, sorenskriver, stbl. 3
 Beyer, Helene Marie g. Lorck 86
 Bianco, Dominica Susanna g. Boeck 246
 — Pietro, kjøpm. 246
 Bidstrup, Jul. 251
 Bie, Anna Carine g. Collett 282
 — Tharald Ross, overfører 282
 Bierk (Bierch), K., vaktmester 138, 139
 Biering, kapellan 140
 — Elchachrina g. Kielland 272
 — Jens Nielsen, foged, stbl. 7
 — Lise g. Krogness 272
 — Maren Jensdtr. g. Wendalboe, stbl. 7
 Bierregaard, regimentskvartermes-
 ter 308
 Bierring, N., prost 152
 Bilsden, L. M. 15, 19
 Bilstad, Knut Olsen, gårdbr. 305
 — Maren g. Birkeland 305
 Birch, overkrigskomm. 155
 Birch-Reichenwald, Chr. 70
 Birkeland, A. T., losolderm., havne-
 foged 305
 — Bent 102

- Birkeland, Bent, skibsfører og -reder 102
 — Gunder, opsitter 305
 — Gunnar, lektor 305
 — Grete 102
 — Gustav L., skibskaptein 102
 — Hans, lektor 102
 — Ole og Guttorm, gårdbr. 102
 — Tønnes, kontorchef 305
 Bisgaard, Hartvig, kjøpm. 49
 — Helene 46
 — Severin 30
 Bjørn, Meta 102
 — Paul, grosserer 276
 Bjerch, Elen g. Arnesen 103
 Bjerkebek, Anna Lovise g. Hirsch 203
 — Lars Thøgersen, major, kommandant 203
 Bjerkeseth, sogneprest 47
 Bjordal, Tollef Mauritsøn, gårdbr. 270
 Bjølstad-Brattene 122
 Bjørge, Carl J., skibskaptein 109
 — Hjalmar A., skibsmegler 109
 — Jørgen Halvorsen 109
 — Lilly g. Bjørge 109
 — Liv g. Tandberg 109
 Bjørnsdtr., Anna g. Bugge, stbl. 8
 Bjørnson, Bjørn, teaterchef 130
 — Bjørnstjerne 189, 280
 Bjørnstad, Anders Olsen, opsitter, stbl. 7
 — Johannes, boktr., 99, 109, 120
 — Marthe g. Borgen, stbl. 7
 Bjørnstrup, Christine Oline g. Selsbak 262
 — Johan, materialskriver 263
 Bjørestad, Gunhild Maria g. Sørensen 223
 — Kittil Olsen 223
 Blanchet, pianist 122
 Blankenborg, Knud Jacobsen, rådmann, stbl. 9
 — Louise Birgitte g. Prydz, stbl. 9
 — Peder, borgermester, stbl. 9
 Blauenfeldt, Henrik, børskommisær 229
 Blichfeldt, Anne Abelsdtr. g. With 79
 — Anne Rebekka g. Aamodt 43
 — Frantz Henrik, sogneprest 43
 Blindern, Anne Halvorsdtr. g. Arnesen 103
 — Halvor Haagensen, gårdbr. 103
 (Blix), Birgitte g. 1) Hammer, 2) Dahl 302
 Blix, Gunda Therese g. Oppegaard 261
 — Hedvig g. Aubert 69
 — Oluf Thomassen, sognepr. 302
 — Thomas Olufsen, rådmann 302
 Bloch, Gunhild Christine g. Bull, stbl. 8
 — Hans Bertelsen, skipper, stbl. 8
 Blom, A., adjunkt 152
 — B., stbl. 4
 — Christopher Fredriksen, lensmann, stbl. 4
 — Fredrik Jensen (Johansen), sogneprest, stbl. 4
 — Jens (Jan), borger, stbl. 4
 — Maren g. Bomhoff, stbl. 4
 Bobé, Louis 261
 Bodin, Karen Cathrine g. Tandberg 228
 — Ole, bokbinder 228
 Boeck, artillerikapt., grosserer 246
 — Cæsar, professor 246
 — Cæsar, skibsfører og -reder 246
 — Wilhelmine g. Bang 246
 von Boeck, Mathias, major 246
 Boestrup, Petronella Christina g. Loss 270
 Bojer, Johan, forfatter 269
 Boll, Reinholdine g. Gram 283
 Bolø 260
 Bolstad, Anna Nielsdtr. g. Aamodt 42
 Bolt, David 160
 Bomhoff, Bertel, bergmester, stbl. 4
 — Bertel, kjøpm., stbl. 4
 — Bertel Engebretsen, proprietær, stbl. 4
 — Christopher Blom, skipper, stbl. 4
 — Engebret Bertholdsen, verksforvalter, stbl. 4
 — Maren Marie g. Grøndahl 263, stbl. 4
 Bonde, Alfred, ingeniør 253
 Bondesen, P. C. B., stbl. 8
 Bondessøn, Jens, sogneprest 42
 Bondorph, Hendrich, skriverdreng 38
 Borch, lærer 44
 — Abraham Olsen, lensmann, stbl. 8
 — Alexander Clausen, prest, stbl. 5
 — Cathrine Alexandersdtr. g. Holst, stbl. 5
 — Claus Mortensen, sogneprest, stbl. 5
 — Lovise g. Bull, stbl. 8
 — Margretha g. Hass, stbl. 2
 — P. G. K., stbl. 5
 — Peder Iversen, mag., lektor, stbl. 2
 — Peder N., visepastor, stbl. 2
 — Sophie g. Helsingøer, stbl. 2
 Borchgrevink, prost 95
 — Bably 119
 — Bj. 195
 Borchgrevink, Bonaventura, hoffkapellmester 195
 — Jens Finne (død liten) 193, 196
 — Jens Finne, sogneprest 195
 — L. Chr., proprietær 191, 194, 195, 198, 215, 217
 Borchsenius 103
 Borge, advokat 252
 — Ingrid g. Nerdrum 252
 — Ole, verkstedseier 252
 Borgen, Andreas, kjøpm., stbl. 7
 — Else Margrete g. Gamborg 103
 — Engebret 50
 — Engebret Olsen, gårdbr., stbl. 7
 — H. P. 50, 232
 — Helle, Torbjørnsdtr., enke, stbl. 7
 — Maren Mathea g. Faye 232
 — Ole Pedersen, gårdbr., stbl. 7
 — Thorbjørn A., lensmann, stbl. 7
 Borgersen, Annette g. Haagensen 127
 — Tobias, los 127
 Bornemann 24
 Borring, Hans, magasinforv. 31
 Borsse, Charlotte Amalie g. Østerbye, stbl. 9
 Bosen, Ellen Povlsdtr. g. Hjort, stbl. 2
 — Povl, rådmann, stbl. 2
 Botlesdtr., Mette (Morsing) g. Chortogæus, stbl. 1
 Boye, Karen Bolette g. Helsing 118
 — Peter Chr., prost 118
 Boyesen, kjøpm. 272
 — Andreas, magasinforv. 31
 — Carl Frederick, major 78, 311
 — Rebekka Christiane g. Swensen 78
 Brachel, kaptein 25
 Brager, Marthe 284
 — Niels, landhandler 156, 158, 179, 284
 — Ole, edsv. fullm. 284
 — Ole Nielsen, landhandler 179
 Brakestad, Helga g. Torgeirson 102
 Brandt, Johan Fredrik, kjøpm. 185
 — Johan Fredrik, klokker 185
 — Johanne Fredrikke g. Møller 185
 — Ole Olsen, snekermester 185
 — Ragnhild Maria g. Torstensen 185
 — Wilhelmine, genealog, 117, 183, 207, 208, 265, 291
 Brandtzæg, Nicoline Margrethe g. 1) Breen, 2) Svarli 177
 Breche, Kari Hansdtr. g. Wirchland 76
 Breda, Ferdinand, generalkonsul 271
 — Medea Marine g. Nielsen 271
 Breder, I. Hesselberg 77
 Bredrup, Conrad, foged 215
 Breen, Erik, lensmann 177

Breien, løytnant 204
 — H. H., h.r.assessor 144
 Brekke, Claus Hansen, lensmann 76
 Bremer, Barbara g. Lasson 238
 Brenner, Anna Dorothea g. Bødtker 76
 — Fredrik Adrian, foged 76
 Brevig, Anne Marie g. Frank 104
 Bricka, C. F. 108, 237
 Briseid, Joakime Helene g. Hansen 295
 Broch, Anne Abelsdtr. g. Pedersen 63
 — Jeanette Marie g. Egeberg 63
 — Michel Olufsen, sogneprest 63
 — Peder Olufsen 63
 — Theodor Christofer, generalmajor 63
 Brochmann, Anne Hedvig g. Prydz, stbl. 9
 — Christen, trelasthandler, stbl. 9
 — Christian Jørgensen, lensmann, stbl. 9
 — G. O. 128, 176, 187, 238, 263, 266
 — Hans, magasinforv., stbl. 9
 — Jørgen Andersen, lensmann, stbl. 9
 — Jørgen Christensen, salmaker, stbl. 9
 — Karen Hansdtr. g. Brochmann, stbl. 9
 — Lauritz, gårdbr., stbl. 9
 Brock, Fredrikke g. Hansen 312
 — Niels, legatstifter 312
 Brockelman, G. A., generalmajor 138
 Brodtkorb, konsul 291
 — Ane Marie 298
 — Antoinette Augusta g. Gram 283, 298
 — Birger, ingeniør 297
 — H. R. P., kanselliråd 311
 — Hanne g. Bruun 110
 — Hans Bull 202
 — Hans Christian, læge 202
 — Herman H., godseier 298
 — Haarek, opsynsmann 298
 — Joh. Chr., godseier 297, 298
 — Lif Agot B. 298
 — Signy B. 298
 — Sofie g. Diesen 202
 — Tobias, oberst 202
 — Tobias, tolder 202
 — Vibeke 298
 Bruel, borgermester 240
 — Caroline Emilie g. Hansen 240
 Brun, dansk presteslekt 237
 — Anna Johanne g. Lyster, stbl. 2
 — Anne Olsdtr. g. Thomassen, stbl. 2
 — Antonette g. Pay, stbl. 7

Brun, Johannes, pers. kap., stbl. 2
 — Maren g. Willumsen 295
 — Ole, kjøpm., stbl. 2
 — Peder, prest 295
 Brunnech, oberberghauptmann 274
 Bruun 50
 — Agnethe (død liten) 266
 — Anna g. Høyer 258
 — Astri g. Christensen 257
 — Axel C. A., h.r.advokat 110
 — Bitta g. Høyer 264
 — Chr. C., brukseier 255
 — Chr. Eilert, skibsfører 110
 — Christian, garver 147
 — Christian, skibsfører 110
 — Christopher, sogneprest 87, 92
 — Elise g. Løvenskiold 109
 — Eskild, h.r.assessor 110
 — Finn, disponent 258, 262
 — Fredrik Christian, sogneprest 183
 — Fredrik Jacobsen, bokbinder 183
 — Fredrik Peder, garver 255
 — Fritz Tandberg, pelsvarehandler 256
 — Gabriel, stbl. 7
 — Hans Jacob, forretningsm. 264
 — Helga g. Møller 163, 185
 — Jacob, pelsvarehandler 262
 — Jakob Pedersen, bokbinder 255
 — Johan (død liten) 258
 — Johan Nicolay, bankchef 260
 — Johan Nicolay, buntmaker, pelsvarehandler 255, 266
 — Johan Nicolay, disponent 258
 — J. I., o.r.sakfører 147, 166, 183
 — Kitty 262
 — Knud, skibsreder 213
 — Leif Lyng, sekretær 261
 — Lilli g. Amundsen 263
 — Maria g. Bomhoff, stbl. 4
 — Marie 163, 185
 — Peder Jacobsen, skredder 255
 — Sigbjørg (død liten) 261
 — Sonja g. Christensen 263
 — Steen Eilert, garver 147, 183
 — Sven, læge 262
 — Aase Birgitte g. Juell 213
 Bryn, Anne Cathrine g. Isachsen 273
 — Anne Magdalene g. Klenow 273
 — Else Maria g. Møller 79, 273
 — Georgina Dorothea g. Østgaard 273
 — Jørgen Th., prokurator 273
 — kjøpmann 136
 — Maren Kristine g. Bjørge 109
 — Peter, lensmann 273
 — Thomas Thomassen, overstiger 273
 — Thomas Thomassen, sorenskriver 273

Brynildsdtr., Lucie g. Torp, stbl. 7
 Brønne, farver 87
 — Bernhard, statsråd 92
 Braag, H., konduktør 223
 Braastad, Joe, gårdbr. 149
 Braaten, Oskar, forfatter 130
 Buchholtz, Anne Marie g. Frogner 302
 Buchtrup, Dorothea Maren g. Mygind 80
 Bugge, biskop 176
 — Anders, dr. professor 6, 145, 193
 — Anna Cathrine g. Gram 283
 — Anne Nielsdtr. g. Linde, stbl. 8
 — Hans, stbl. 8
 — Hans Nielsen, sogneprest, stbl. 8
 — Niels, sogneprest, stbl. 8
 Bull, Edv., dr. 103, 202, 301
 — Edv. Storm, musikk lærer 132
 — Emil Kierulff, inspektør 77
 — Georg Andreas, arkitekt 131, 132
 — Henrica Lovisa g. Heiberg, stbl. 8
 — Henrich, overinspektør, stbl. 8
 — Henrik, arkitekt 131, 132, 136
 — Jacob, forvalter, stbl. 8
 — Jacob, kjøpm., skibsreder, stbl. 8
 — Jacob Jacobsen, trelasth. 77
 — Johan Storm, apoteker, 131, 132
 — Jens 132, 233
 — Jens Andersen, prost 131
 — Johannes C., «Emigranten» 77
 — Knud G., landskapsmaler 132
 — Kristine Elisabeth g. Boye 118
 — Marcus, skibsfører og -reder 77
 — Marcus, sorenskriver 77, stbl. 8
 — Niels Rossing 132.
 — Ole, fiolinvirtuos 132, 184
 — Ole Bornemann, apoteker 132
 — Otto, byfoged og postmester, stbl. 8
 — Peder, trelasthandler 77
 — P. N., professor 114
 Burull, Leif, o.r.sakfører, eftersl.-
 tvl. II
 Busch, A. C. 30, 178, 200, 247
 Busterud, Gudbrand, skogseier 198
 Bürger, Herma g. Vogt 238
 — Leopold, kjøpm. 238
 Bye, Anne Cathrine g. Seip 194,
 195, 196, 215, 223
 — Bjarne, kontorist 218
 — Borge, jernbanekonduktør 219
 — Borghild 219
 — Borghild g. Dahl 121, 215
 — Christopher Munthe, forstander 222
 — Gabrielle g. Lie 223
 — Herman (død liten) 218
 — Herman, lagermann 220
 — Iver Johannes (død liten) 217
 — Johanne 222

- Bye, Johannes d. e., lensmann 189, 190, 192
 — Johannes d. y., lensmann, holförster 146, 190, 192, 233
 — Johannes, gårdbr. på gården Helgeland 38, 191, 215, 217, 222
 — Johannes, overkonduktør 217, 218
 — Karen g. Holm 219
 — Kirsti Johannesdr. g. Haavind 190
 — Knut (død liten) 219
 — Kristian, gruvearbeider, fisker 219
 — Maren Pauline g. 1) Bye, 2) Borchgrevink 146, 151, 158, 190, 191, 192, 194, 195, 196, 197, 215
 — Marte g. Iversen 192
 — Paul 192
 — Ragnhild, lærerinne 219
 — Ragnhild g. Lambeck 220
 — Signe (død liten) 222
 — Thorvald, gårdbr. 216, 217
 — Thorvald, lokomotivfører 218
 — Tosten d. e., lensmann 189
 — Tosten, prokurator 141, 146, 149, 189, 190, 193, 194, 196, 204, 217
 Bähr, Christian, gullsmed, stbl. 2
 — Gjertrud Christiansdr. g. Andersen, stbl. 2
 Bärnholdt, Lars 275
 Bødtker, Abalone Cathrine g. Rodt-witt 76
 — Fredrik Adrian, sogneprest 76
 — Fredrik Otto, distriktslæge 76
 — Henning Rasmussen, prest 76
 — Ingeborg Alexandra g. Tandberg 76
 — Sigurd, teaterkritiker 130
 Børgen, Kirsten Simonsdr. g. Pal-ludan 146
 Borresen, Anne Kirstine g. Møller 185
 — Borgine g. Tandberg 288
 — Elen Marie g. Heffermehl 235
 — Lars, skibskaptein 288
 Bøtger, Zacharias, stbl. 4
 Boyesen, Chr. N., sogneprest 311
 — Maren Magdalene g. Nielsen 68
 — Peter, sogneprest 311
 Baad, Bodil g. Hansen, eftersl.-tv. II
 — Daniel, eftersl.tv. II
 — H. N., skredder, eftersl.tv. II
 Calmeyer, M. 301
 Camstrup, Hans Olsen, sogneprest, stbl. 8
 — Ole, forfatter, stbl. 8
 Canestrøm (Skogstad), Estein Tore-
 sen, regimentssmed 280
 — (Stai), Lars Pedersen, gårdbr. 280
 Capeteyn, Peter, dr. med., profes-
 sor, stbl. 5
 von Cappelen, Betsy g. Malling 233
 — Cecilie Catharina g. Eitzen 247
 — Johan d. e., foged 6, 233
 — Johan d. y., foged 10, 11, 12, 16, 17, 233
 — Michael 10
 Carl, prins av Hessen 158, 307
 Carlsen, Kathrine g. Tandberg 266
 — Peter, handelsmann 182
 — Rachel Marie g. Gløersen 182
 Carstens, Ebbe til Reinskloster, stbl. 2
 — M. Chr. 203, 246
 Carøe, Johan Frederik, etatsråd 278, 312
 — Kristian Frederik, læge 312, stbl. 5
 Castenskjold, stbl. 2
 Castorina, Giovannine g. Consoli 189
 Catalon, Clothilde g. Pina 294
 Cathness, Betsy g. Volckmar 130
 Chortogæus, Jørgen Svendsen, stbl. 1
 Chow, Ada g. Tandberg 229
 Christensdr., Anne g. Aamodt 42
 — Christine g. 1) Griisbech, 2) Friis, stbl. 2
 — Gunnild g. Skraastad 84
 — Margrethe g. Heide, stbl. 4, 7
 Christensen, Alfred Hesselberg, grosserer 263
 — Anders, prost, stbl. 2
 — Arne, grosserer, Fredrikstad 271
 — Arne, grosserer i Oslo 104, 263
 — Augusta Fredrikke g. Christen-
 sen 249
 — C. S., kjøpm. 266
 — Christen (Mikkelsen), skipper og kjøpm. 250
 — Christen, verkseier 249
 — Christense g. Wathner 263
 — Christian 257
 — Christian Martin, murmester 257
 — Christoffer, ingeniør 127
 — Christoffer, kjøpm. 127
 — Clemet, sogneprest, stbl. 4
 — Dorthea g. Tandberg 249
 — Einar, grosserer 263
 — Einar Bruun 264
 — Ellen Sofie 128
 — Fritz Bruun 257
 — Hans 128
 — Hans, kjøpm. 127
 — Inger Sofie 257
 Christensen, Ivar, agent 257
 — Kitty g. Jonsen 289
 — Knud, herredsfoged, stbl. 7
 — Lajla Bruun 264
 — Lars, kjøpm. 250
 — Lars, konsul 249
 — Niels, ingeniør 257
 — Niels jr. 257
 — Niels, lensmann 283
 — Niels, skolebestyrer 127
 — Tordis 257
 — Truls 232
 — Vera Bruun 264
 Christian IV 137, stbl. 5
 Christian V 167, 184
 Christian VI 27, 49
 Christian VII 151
 Christian August, prins av Augu-
 stenborg, presid. i regj.kommi-
 sjonen 42
 Christian Frederik, prins 195
 Christiansen, Anna Helene g. Mon-
 sen 262
 — G. E., statsarkivar 163, 180
 — Jørgen, kjøpm. 50
 — Tilla g. Valstad 49
 Christie, W. H. 198
 Christophersdr., Christine, tjene-
 stepike 38
 — Ide Marie g. Landtverk 300, stbl. 9
 — Inger Marie g. 1) Erlandsen, 2) Tønder 74
 — Magdalene g. Borch, stbl. 2
 — Marthe g. Linnes, stbl. 7
 Christophersen, Hans, kapellan, stbl. 4
 — Lauritz (?), sogneprest 283
 Chrystie, Andreas 198, 301
 — David, kjøpm., sagbrukseier 41, 301
 — Elisabeth g. Seip 198
 — Hans, krigsassessor 198
 Clausen, Mariane Caroline g. Volck-
 mar 311
 — Peder, gårdbruker på Nesthorne 111
 — Salomon 275
 Clausen-Kaas, Elen Marie g. Hjorth 246
 Clemensdr., Mette g. Blanken-
 borg, stbl. 9
 Clément, Charles, kunstmaler 122
 Clemetsdr., Margrethe g. Heide, stbl. 4
 Clemetsen, Christen, sogneprest, stbl. 4
 Clod, Jacob Christophersen, sag-
 foged 11, 12, 20
 Cloed, Christopher, sogneprest 141
 — Jacob, veier 141
 Colban, James William, skipper, handelsmann 252

- Colbjørnsen 34
Colbjørnsdtr., Anna g. Petersen 199
— Anna g. Ramus 141, 199, stbl. 6
Colbjørnsen, Kathrine Kjeldsdtr. g. Jonstrup, stbl 6
— Kjeld Stub, landmann, stbl. 6
Collett, justisråd 275
— & Co. 301
— & Leuch, handelshus 30
— Albert Peter, brukseier 248
— Alf 246, 248, stbl. 9
— Christian, bergråd, sølvverksdirektør 100, 282
— Emil, dr. 298
— James, kommerseråd 248
— Johanne Benedicte g. Kjerschow 100
— Karen Cecilie Wilhelmine 249
— Knut Ørn, diplomingeniør 248
— Knut Ørn Heegh jr. 249
— Peter 249
— Robert, professor 305
— Tharald, løytnant 282
Conradi, A. M. 295
Consoli, Giacomo 189
— Santi, professor 188, 189
Crawfurd, Ann Margaret Douglas 183
— Betsy Marie g. Tandberg 73
— Charles H., konsul 73
— Fredrick, skibsreder 182, 305
— John, jernverkseier 73
— John, plantasjeieier 73
— Magga Schreuder g. Jensen 183, 305
— Thomas, ingeniør 73, 182
Crawford-Jensen, Ann Elisabeth Rubson 307
— Arnold, flyveløytnant 306
— Elisabeth 306
— H. F., riksarkitekt 306
de Crequi dit la Roché, Jeanne g. Jæger 267
Cunningham, Christiane g. Ørbech, stbl. 8
— John, lensherre, stbl. 8

Dahl, Anine Gunhilde g. Frølich 56
— Anne Dorthea g. Tandberg 302
— Augustinus, proprietær 302
— Berit Sofie 222
— Brede, kontorist 221
— Carl Adolph, sorenskr., stbl. 2
— Christoffer, gårdbr. 221
— Daniel Augustinus 302
— Gulbrand, gårdbr. 221
— Fred. B., bok- og kunststrykkeri 108
— Fridtjof Trygve 221
— Frimann, ingeniør 106
— Gunnar 221
— H. 82, 298

Dahl, Jonas, sogneprest 261
— Karen Borghild 221
— Kristian, maskinmester 221
— Nils, gårdbr. 221
— Reidar, assurandør 222
— Rolf, chauffør 222
— Solveig 221
— Trygve, kontorist 222
Dahle, D. 124
— Sofie g. Ritland 296
Dahler, Caroline Olea 221
— Fredrik Hansen, gårdbr. 221
— Hilda g. Dahl 221
— madame 94
— Severin Hansen, gårdbr. 221
Dahll, Bergliot g. Nielsen 120
Dahm, jomfru 44, 45
Daldorff, Tron 23
Dale, Line g. Tandberg 310
Daneborg, Ingeborg g. Stenseth 250
Danielsen, Marcus på Nordvangen 123
— Martin 222
David, Joseph Nathan 275
Davidsen, Halfdan, dekorasjonsmaler 29
Dehli, Bjarne, gårdbr. 223
— Helene Nilsdtr. g. Ansteensen 203
Deichmanske biblioteks Register 56, 63, 100
Delgobe, Charles 50
Detmold, Christiane Elise Wilhelmine g. Ginsberg 240
Didrichsdtr., Maren g. Paulsen 279
Diesen, Andreas, kjøpm. 200
— Andreas Melchior, stadsfysikus 201
— Anna Sofie 202
— Anne Kathrine 201
— Dagmar Juliane 201
— Einar, sogneprest 212
— Emil, redaktør 200
— Emil Nikolai, løytnant 200
— Ernst, kaptein 200
— Ernst, skuespiller 202
— Ernst-Hermann, student 201
— Gerda 202
— Jonas, kommandørkaptein 200
— Otto Wilhelm (død liten) 201
Dietrichson, D., zahlkasserer 217
— L., professor 145
Dischler, Andreas Berthel, forblåser 163
— Severin, bokholder 160, 163, 170, 171
— Trine g. Sæberg 163
Ditmar, Marie Laurentzdr. g. Luk, stbl. 2
von Ditten, Ernst, bokholder 276
Dons, Ingeborg Anna g. Høegh 248
Dop, Ingeborg g. 2) Falck 299

Dop, Willum, sogneprest 299
Dorf, Ole Hannibal, lensmann 156
Dorph, foged 191
— Karen 215
— Maren Olsdtr. g. Heide, stbl. 7
— Niels, biskop 28, stbl. 1, 6, 7
— Niels Olsen, sogneprest, stbl. 7
— Ole Nilsen d. e., sogneprest, stbl. 7
— Ole Nielsen d. y., sogneprest, stbl. 7
— Ole Olsen, brukseier, stbl. 7
Droschup, Kirsten g. Zetlitz 32
— Marie Helene g. Parelus 32
Duborgh, P. Thr., forretningsmann 135
Due, Carsten Schjødt, kaptein 186
— Edw. C. 186
— Oluf, kjøpm. 186
— Sigrid g. Stang 186
von Dunker, kaptein 7
Durban-Hansen, Harald 106
Dybdahl, Hanna Holmboe g. Kjekstad 81
— Paul Irgens, prost 82
— Peder Pedersen, sogneprest 82
Dybdal, Henrik Olsen, hyttemester 81
— Ole (Oluf) Pedersen, hyttemester 81
— Peder, hytteskriver 81
Dücker, kunstmaler 74
Dyve, Hans Tollefsen 156
Døderlein, Elise g. Thomsen 243
— Georg Michael, lærer 243
— Hans jr. 243
— Hans Jacob, bankbokholder 243
Dørnberger, kunstmaler 75
Daa, Claus til Ravnstrup, riksadmiral, stbl. 2
— Hilleborg g. Grubbe, stbl. 2
— Ludvig 41
Daae, Drude Cathrine g. Lampe 84
— Gerhardine Skavland 84

Ebbel, Bendix, forfatter 288
— Thea, frue 78
Ebbesen, tegnelærer 190
Eckersberg, Joh. Fr., kunstmaler 291
Eckhoff, E. F., sogneprest 63
Eckman, Anine g. Backer-Grøndahl 122
Edvart, Dorthea Fredrikke g. Hiort, stbl. 5
— Fredrik, proprietær, stbl. 5
Edøy, Per og hustru 110
Egeberg, Betty g. Tandberg 62, 63, 64
— Chr. A., batteririkurg 63
— Edv. 135

- Egeberg, Marthe Reiersdr. g. Haneborg, stbl. 1
 — Westrye, trelasthandler 110
 Egeland, forvalter 40
 Eggen, Eystein 124
 Eggers, Anne Cathrine g. Harmsen 50
 Eickhoff, Joh. L. G. A., fabrikant 108
 — Marie g. Andersen 108
 Eidahl, Bernt, tømmerchef 211
 Eiebakke, August, kunstmaler 93
 Eitzen, Axel C., skibsreder 247
 — A. Camillo, skibsreder 247
 — Johan, kjøpm. og konsul 247
 — Johan Lauritz, postmester 247
 — Jørgen Jacob, konsul 247
 — Leif, sousdirektør 247
 — Leif Christian Fredrik 248
 — Nelly g. Kielland 272
 — Yvonne 248
 von Eitzen, Jens, klokker 247
 — «Mester Bertel», vever 247
 Ellefsen, Ellef, røiert 264
 — Hans Peter Krag, o.r.assessor 264
 — Nils, sogneprest 264
 Elligers, Anne Christine g. Heide, stbl. 7
 — Jens, stbl. 7
 — Helene Otmarstr. g. Winther, stbl. 8
 — Otmar Jensen, stbl. 8
 — Sofie Augusta g. Nannestad 271
 Elling, Jacoba g. Krigar-Menzel 74
 Ellingsdr., Ingeborg g. Selsbak 256
 Ellingsen, Christen 265
 — Christen Peder, handelsmann 265
 — Egil Johan 265
 — Eva Birgitte 265
 — Johan, konsul 265
 — Magnhild g. Høyer 264
 — Trond 265
 — Trygve Høyer 265
 Elvius, S. 245
 Ender, Axel, kunstmaler 166
 Eng, Christoffer, stadskaptein, urmaker, bokholder 259
 — Claudius Sander 259
 — Oskar Norman, distriktslæge 259
 — Oskar Norman jr. 259
 — Øyvind, driftsbestyrer 259
 Engbrechtsen, Anna 119
 Engbreth 45
 Engbretsen, Eivind, kunstmaler 100
 — Erik på Nordvangen 123
 — Narve 309
 — Ole 301
 — Severine g. Nannestad 271
 Engbretsen, Olav, erkebiskop 118
 Engbrigtsen, Olav, kunstmaler 109
 Engelbrecht, bonde i Fåberg, stbl. 2
 Engelbrechtsdr., Inger Andrine g. Rynning 25
 Engelhardt, reg.kvartermester 155
 Engelsdr., Gunnild g. Hagnæss 269
 Engelstad, Bertha Gunhilde g. Tandberg 70
 — Carl Theodor, oberstløjtnant 70
 — Christopher Paulsen, vaktmester 70
 Engelstofft, dr. teol., stbl. 9
 Engsgaard, Jens, kjøpm. 71
 Engesæter, Ludvig 77
 Engh, Christian August, distriktslæge 259
 Erfigs, Elisabeth Hansdr. g. Sommer, stbl. 9
 Erichsdr., Dorte g. Nærstad, stbl. 5
 — Else g. Alstrup, stbl. 5
 — Marie g. Møller 73
 Erichsen, Maren Marie g. Heiss 200
 Ericksen, Svend, landhandler 275
 Erik Glipping 4
 — Mened 8
 Eriksdr., Magnhild eftersl.tvl. II
 — Marie g. Talberg, eftersl.tvl. II
 Eriksen, Alfred, dr. teol., sogneprest 55
 — Amund, lensmann, stbl. 7
 — Elfrida g. Dahl 222
 — Gustav, rørløgger 222
 — Ivar, sogneprest, stbl. 2
 — Othilie Marie g. Christensen 257
 Erlandsen, A. 253, 264, 291
 Erling Alvssøn av Thornberg 4, eftersl.tvl. I
 Esbensen, Adelaide g. Kjerschow 100, 101
 — Andreas, handelsmann 101
 — Arnt Nicolay, handelsmann 101
 — Hans Peter, losoldermann, havnefoged 101
 Eschildsen, Christen, sogneprest, stbl. 4
 Eschildssen, Christian, prest, stbl. 7
 Espeland, Anton 175
 Essendrop, Anne Pauline 215
 — madame 191
 — P., biskop 55, 152, 261
 Etterstad, Jacob Pedersen, forpakter 183, 255
 Evensen, Henriette g. Hamang 311
 — Marthe g. Pedersen 306
 Eydorff, Hans, prokurator 164
 — Marie Cathrine 163, 164
 — Rasmus, snekker, stbl. 5
 Fabritius, Christopher, myntguardein, stbl. 8
 — Frederik, juveler, stadshauptmann, stbl. 8
 — Fredrikke Christine g. Heiberg, stbl. 8
 Fahlstrøm, Johan, skuespiller 130
 Fahsland, Inger Marie g. Hald 236
 Falch, Eskild 254
 Falchenberg, Dideric, geschwornor 273
 — Mette Maria g. 1) Weinstein, 2) Tandberg 273
 Falck, Arne Balchen 299
 — Hans, ingeniør 299
 — Jacob R., tiendeskr. 299
 — Wilh., overlærer 299
 Falkberget, Johan, forfatter 281
 Falkener, Adrian Rockertsen, borgermester 245, stbl. 3
 — Anna Adriansdr. g. Miltzow, stbl. 3
 Fasting, Georg, sogneprest 27
 Faye, Andrea Carstine g. Bisgaard 49
 — Andreas, prost, forfatter 232
 — Anne Cathrine g. Hvistendahl 46, 49
 — Antoinette Mathilde g. Tandberg 232
 — Christopher, megler 39, 232
 — David, konsul 44, 46, 49
 — David Marcussen, kjøpm., stbl. 3, 7
 — David Marcussen, prost 48, 77
 — Elisabeth g. Hansen 79
 — Elisabeth Christiane g. Munch-Petersen 50
 — Elisabeth Marcusdr. g. Bull 77
 — Frantz Chr., dr. med., professor, livlæge 50, 51
 — Gerhard (Giert), sogneprest, stbl. 7
 — Hans, skipper, kjøpm., stbl. 7
 — Karen Sophia Amalia g. Koch 49
 — Marcus, skipper, stbl. 3, 7
 — Marcus, sogneprest, stbl. 3
 — Mathea (Marthe) 50
 — Mathias Wilhelm, kjøpm. 48, 49
 — S. G. 48
 — Ulrikke Eleonore g. Tandberg 39, 45, 46, 48, 49, 67, 299
 Fearnley, Anne g. Parr 178
 — Carl Fredrik, professor 67
 — Elisabeth Cathrine g. Steen 67
 — Thomas, kjøpm. 67
 — Thomas, landskapsmaler 67
 Fede, G. V. 137
 Feiring, Christen, sersjant 220
 — Mathias, murmester 220
 — Thora Kristine g. Lambeck 220

- Felber, Anna g. Krefting, stbl. 9
— Jacob, stbl. 9
Ferslew, Aleth Marie g. Willumsen 295
Fert, Harry, dr. 6
Figenschou, Magdalene g. Olsen 104
Filip, hertug, stbl. 5
Finck, Dortha Thomasdr. g. Worm, stbl. 5
— Jacob Jacobsen, rådsherre, stbl. 5
— Thomas, dr. med., professor, stbl. 5
Finne, sorenskriver 175
— Arnfinn, stbl. 3
Finne-Grønn, S. H., arkivar 8, 26, 32, 43, 64, 66, 72, 111, 152, 164, 183, 186, 210, 245, 252, 255, 265, 283, 307, stbl. 3, 7
Fischer, Gerhard, arkitekt 6
— (Fisker), Jens Larsen, borger, stbl. 1
— Maria Jensdr. g. Olsen 40
Fisker, Jens Larsen, sogneprest, stbl. 1
— Lars, stbl. 1
Flak, Ivar Johannesen, stbl. 2
Fleischer, Katrineg. Maartmann 210
— M. W., stbl. 8
Flensborg, Peder Jørgensen, handelsmann 248
Flood, Jørgen Wright 80
— Maria g. Hald 80
Flüg, Martha Maria g. Bie 282
Flørnes, Jahn Langfeldt P. (Songe), skipper 102
— Marie Magdalene g. Birkeland 102
Fog, N. L., kjøpm. 278
— Nikolai Lauritz, sogneprest 278
Fogh, Albert Lauritz, styrmann 224
— Hans Christian Nissen, hanskemaker 224
Forbech, Ragnar, prest 127
Foss, Anders, biskop, stbl. 2
— Jørgen, gårdbr. 105
— P., gartneri 126
Foster, Ellena g. Sommerscales, stbl. 2
Fougner, Albine Elise g. Hansen 111, 216
— Amund Simensen, gårdbr. 216
— Anna (Agnes) g. Scott-Hansen 208
— Anna Borgine g. Wardrum 222
— Christian, marinekaptein 208
— Christopher, proprietær 222
— Edv. And., handelsfullm. 223
— Elizabeth 246
— Ellef Simensen, gårdbr. 111
— Gabriel, prokurator, sorenskriver 216, 217, 222
Fougner, Karen g. 1) Bye, 2) Kref-ting 190, 216, 222
— Lise, fru 222
— Marie, madam 217
— Ovidia 222
— Simen, gårdbr. 216
— Simen, landhandler 111
Frank, Christian, vinhandler 104
— Elise g. Offenber 103
Frantzdr., Anne Margrethe g. Tandberg 226, 311
— Kristine g. Fossen 311
— Marthe g. Lars Hanssen 227, 311
Frantzen, Ole 311
Fossen, Jacob 311
Fredling, Thyra, journalist 174
Fredrik IV 24, 66
Fredrik V 28
Fredrik VI 108
Fredrik, kronpins av Danmark 55
— (Friederich), prins av Hessen 42, 155
Fredriksen, Joachime g. Olsen 69
Frelsen, Peter 275
(Frendesonius), Anders Nielsen, borgermester 283
(—) Else Zachariasdr. g. 1) Gram, 2) Kolding, 3) Christensen 283
(—) Søfren Rasmussen, slottsprest 283
— Zacharias, sogneprest 283
Frich og Halvorsen, prekensamling 63
Fridrichsen, Hans og Maren 30, 31
Friele, Pauline Christiane g. Angell 291
Friis, Absalon, stbl. 2
— Anne Kirstine g. Tandberg 228
— Bendix Nilssen, mag., prost, stbl. 2
— Bodil g. Boesen, stbl. 2
— Bonde, stbl. 2
— Christen, borger i Ribe, stbl. 2
— Christen, ingeniør 122
— Christen, kjøpm. 275
— Christoffer, stbl. 2
— Christopher, sogneprest, stbl. 7
— Claus Bondesen, stbl. 2
— Eggert, rådm. 304, stbl. 2
— Eggert Nielsen, stbl. 2
— Henrik, stbl. 2
— Inga 50, 232
— Jens Olafsen, stbl. 2
— Karen g. Tandberg 228
— Mads Lucassen, rådm. stbl. 2
— Martha Absalonsdr. g. Lyster, stbl. 2
— Mauritz Trap, stbl. 2
— Niels, gårdeier, stbl. 2
— Niels, kantor, stbl. 2
— Pernille g. Dorph, stbl. 7
Frisach, Magdalene g. Gløersen 157
Frogner, Christoffer Halvorsen, lensmann 302
— Gjertrud, enke 302
(—) Karen Christophersdr. g. Dahl 302
Frost, stasjonsmester 91
Frølich, Christian Ulrich (Ulrik), oberstløytnant, stbl. 2
— Gotfred, barber, stbl. 2
— Jens, rektor 56, 64
— Johan Didrich, kaptein, stbl. 2
— Joh. Fr., generalløytnant, stbl. 2
— Marcus, generalstabsmedikus, stbl. 2
— Marie Theodora g. Tandberg 6, 55, 56, 146
— Sidsel (Cecilie) g. Schøller, stbl. 2
Fuglesang, Bodil Christine g. Treider 178
— (Vogelsang), Kirsten Olufsdtr. g. Broch 63
— Martha Marie g. Eitzen 247
Furuset, Anne Kathrine 127
— Christian Christoffersen 127
— Else Kari 127
— Hans Martin 127
— Kristian, agronom 127
— Martin Eysteim 127
Fürchnichts, Catharina g. Jürgens, stbl. 5
Fürst & Co. 275
— sorenskriver 175
— Karen Otte g. Hald 236
Fürstenberg, Johan Daniel, sogneprest 261
— Mariane g. Lyng 261
Færden, M. J., prost 148, 205
— Olaf, gårdbr. 7
— Olaus 215
Fæstad, Kari g. Omdahl 122
— Lars og Anne, gårdbrukerpar 122
Gad, Christen, kjøpm. 279
— Gregers Pedersen 279
— Lars, kjøpm. 279
— Wilhelmine Christine g. Paulsen 279
Gade, Gerhard, konsul 184
— P. G., dr. med. 118
Galberg, Anna Margrethe g. Esbensen 101
Gamborg, Elisabeth Magdalene g. Glückstad 197
— Joachim Chr., trelasthandler 102
— Lars Rasmussen 102
— Marga g. Arnesen 102
— Peter, løytnant 102
Gartner, Christopher, handelsmann 226

- Gedde, F. W., oberstløjtnant 138
 Geelmuyden, Anna Dorothea g. Bull 132
 Geisaust, Marine Rubertsdr. g. Foss, stbl. 2
 Gellertsen, Peter Julius, trelasthandler 102
 George, Henriette Catschuisca M. R. g. Sparre 84
 de Gerlage, kommandør 251
 Gerner, konsul 76
 Gertmann, J. G., regimentsfelt-skjær 147, 215, stbl. 7
 Gevelt, Christine g. Steenseth 250
 Gierløff, Christian 77
 Ginsberg, Eduard Ludwig, dr. jur. 240
 — Elisabeth g. von Rüdiger 240
 — Otto Ludwig, kommerseråd 240
 Ginsberg-Hansen, G. W. L., dr. jur. 241
 Gislesen, Marie Amalia g. Hurup 307
 Giødesen, Bertel på Langkil 119
 Gjede, Ragna Christiane g. Parr 178
 Gjerde, Hans, gårdbr. 199
 Gjersøen, Aslach, opsitter 30
 — Peder, opsitter 30
 — Peder d. y., opsitter 30
 Gjesdahl, Paul, forfatter 131
 Gjessing, Chr., dansk genealog 100, 246, stbl. 8
 — Christian, dispassør 117
 — Einar 119
 — Hakon, læge 117
 — Harald T. A., skibsreder 117
 — Morten Helsing, reservelæge 117, 311
 — Morten jr. 119
 — Olaf Tandberg 119
 Gjesvold, Siri g. Wiig 217
 — Tollef Olsen, opsitter 217
 Glad, Elen Hansdr. g. Balchen 291
 — Hans, løjtnant 291
 Gleditsch, Ellen, professor 237
 Gleick, Søren, parykkmaker 228
 Glostrup, Anna g. Stockfleth 146
 — Fredrik Nielsen, sogneprest, stbl. 2
 — Niels Simonsen, biskop, stbl. 2
 Glud, Kirsten Nilsdr. g. Thomasen, stbl. 8
 — Maren g. Rosenkilde, stbl. 8
 Glückstad, Andreas Melchior, birkedommer 197
 — Christian Fredrik, borgermester 197
 — Fredrik Zachariasen, parykkmaker 197
 — Karen g. Seip 196
 Gløersen, Andreas Tanberg, forstmester 147, 157, 179, 181, 182, 303
 Gløersen, Anton, proprietær 303
 — August, kasserer 304
 — Augusta g. Crawford 181, 182
 — Cathinka g. Bruun 183, 184, 188
 — Emil, oberstløjtnant 303
 — Ferdinand, havnefoged 303
 — Fernanda g. Klingenberg 188
 — Gløer, sorenskriver 157, 302
 — Hans, kaptein, overinspektør 157, 158, 179, 302
 — Jørgen, ingeniør 177, 179, 303
 — Jørgen, korpslæge 162, 164, 179, 302
 — Margrethe g. Consoli 189
 — Margrethe Antonette 303
 — Marie Magdalene g. Selmer 303
 — Sophie (død liten) 304
 — Sophie g. Jensen 304
 Gnist 271
 Godtzen, Karen Søfrendr. g. Skanck, stbl. 2
 — Søfren Pedersen, borgermester, stbl. 2
 Goldschmidt, H. J., professor 237
 Gomnes, fru 197
 Gottorp, Cathrine Cortsdtr. g. Bruun, stbl. 7
 Gram, Dorthé Orning g. Tandberg 282
 — Gregers, stiftamtmand 283
 — Helle Christine g. Rynning 283
 — Irma 7, 246
 — (Hein), Jens Jacobsen, lensmann 283
 — Jens Jensen, sorenskriver 283
 — Jens Lauritzen, sogneprest 283
 — Jens Madsen, prokurator 283
 — Jens Mathiasen, assessor 283
 — Jens Nielsen, gårdbr. 283
 — Karen Jensdr. g. Hein 283
 — Lars Madsen, foged 283
 — Mads Jenssøn, hospitalsforst. 283
 — Mads Pedersen, sogneprest 283
 — Mathias Egidius, justisråd 283
 — Paul J. R. H., sorenskriver 283
 — Peder Madsen, sogneprest 283
 Green, bergmester 226
 Gregersdr., Kirsti g. Svendby 290
 Gregersen, Hans, bonde, stbl. 8
 von Gregersen Saaggi, baron 70
 Griisbech, Niels Hansen, rådmann, stbl. 2
 Grip, Anna Cathrina g. Norman 259
 Grisbæk, Hans, stbl. 2
 Grorud, Karen g. Skappel 70
 Grosch, H. 163
 Grove, Wenche g. Prebensen 10
 Grubbe, Jacob til Røgle, stbl. 2
 — Marie g. 1) Gyldenløve 148
 — Sidsel g. von Wettberg, stbl. 2
 Grundseth, forvalter 184
 Grundtvig, N. F. S., prest og dikter 56, 57
 Grøn, prest 252
 — Jens 275
 — Kristine g. Norman 252
 — Maren Magdalene g. Hansen 187
 Grønbech, Hans Jensen, stbl. 9
 — Ingeborg Hansdr. g. Lund, stbl. 9
 Grønbeck, Jacob, skibsbygger 108
 — Johanne g. Eickhoff 108
 Grøndahl, Adolf, sogneprest 117
 — Anders sen., boktrykker 95, 110, stbl. 4
 — Anders Tandberg, boktrykker 97, 98, 109, 120, 122
 — Anna 103, 105, 122
 — Birger, prost 92
 — Carl, boktrykker 90, 95, 98, 101, 104, 108, 113, 119
 — Carl, major 105
 — Carl Christian 104
 — Christopher, boktrykker 95, 263, stbl. 4
 — Elen g. Birkeland 101
 — Erik, kasserer 95, 103
 — Eva g. Offenbergh 103
 — Grethe 110, 122
 — Ingeborg, bokhandlerassistent 104
 — Louise g. Arnesen 102
 — Louise g. Tandberg 87, 90, 94, 102, 109, 117, 119, 120, 122
 — O. A., sanginstruktør 60, 122
 Grøndahl & Søn 98, 104, 105, 107, 108, 109, 119, 120, 124
 (Grøndalen), Anders Christophersen, baker, stbl. 4
 (—) Christopher Borgersen, gårdbr. stbl. 4
 (—) Christopher Christophersen, gårdbr., stbl. 4
 Grønerup, Christen 275
 Grønvald, Maren Erichsdr. g. Pedersen, stbl. 7
 Graarud, G. 79, 279
 Gulbrandsen, Anne Kristine 267
 — Cato Tandberg, telegrafist 268
 — Edith g. Taranrød 267
 — Ellen (Schinnum) gårdbr. 7, 20, 21, 22, 23, 144
 — Fridtjof Cato 268
 — Gulbrand 267
 — Joh., lensmann 171
 — Johan, stasjonsmester 267
 — Johanna 268
 — Knut 309
 — Rolf Tandberg, fylkesbetjent 268
 — Sonja 268
 — Wiggo 268

- Gulbranson, Ingeborg g. Hvoslef 7
 Guldberg, Kathinka 223
 Gulbrandsen, N. 230
 Guldenchrone 24
 Gulla, Elisabeth g. Krefting 212
 Gullachsdtr., Katle g. Hemre 311
 (Gulseth), Kristine Olsdtr. g. Jahn-
 sen 289
 (—) Ole Olsen, gårdbr. 289
 Gundelach, L. 216
 Gundersdtr., Maren g. Droph,
 stbl. 7
 — Mette g. Barbo, stbl. 6
 Gundersen, Alv, på Hval, opsitter,
 stbl. 7
 — G. F. 70
 — Hans, gårdbr. 153
 — Ingeborg Torsteine g. Wang
 126
 — Louise g. With 79
 — Ludvig Johan, snekkermester
 126
 — Thore, klokker 237
 — Tollef, lensmann 42
 Gustav Vasa 6
 Guthe, Hans 305
 Guthorm på Thornberg 4
 Guthormsen, Carl, grosserer 266
 — Ebba 267
 — Lilian g. Lønn 267
 — Reidar Caspari, kontorchef 266
 Gyldenløve, U. F., stattholder 233
 von Günther, «flügel»adjutant 149
 Gørrissen, W., skibsreder 122
 Gaarman, Johan d. e. 10
 — Johan d. y., landkommisarius 10

 Habich, Anne g. Sissener, stbl. 6
 Hagajordet, Anne Rolfsdtr. g.
 Tandberg, stbl. 9
 — Peder Helgesen, gårdbr., stbl. 9
 Hage, hattemaker, stbl. 7
 — Cecilia Paalsen g. Braastad 149
 — Gjertrud g. Holst 82
 — Kjeld Paalsen, gårdbr. 149
 — Maria E. g. Bodin 228
 — Ole Paalsen, gårdbr. 149
 — Paal Olsen, gårdbr. 149
 Hagemann, oberstlønntant 155
 Hagen, Karen g. Lønn 267
 — Martha, lærerinne 120
 Hagerup, justisråd, sorenskr. 37
 — Anne Hansdtr. g. Petersen 245
 — Carl, generalagent 245
 — Lilly g. Tanberg 245
 Hald, Anders Olufsen, proprietær
 80
 — Andreas Pedersen, sognepr. 80
 — Anna Sophia g. Hald 80
 — Birger, assurandør 82
 — Edvard, kjøpm. 80
 — Eva Knutsdatter 86
 — Eva Kristiansdatter 82

 Hald, Finn, bankfullm. 187
 — Gerd 82
 — Gudrun g. 1) Svahn, 2) Paul-
 sen 83
 — Johanne Christiane 83
 — Johanne Marie 80
 — John Kløve jr. 236
 — John Kløve, overlægge 236
 — John Kløve, sykehusdirektør
 236
 — Josias Kornbech, kjøpm. 79
 — Josias Kristian, kontorassistent
 81
 — Kari Knutsdatter 86
 — Kari Pauline 83
 — Knut, sekretær 84, 133
 — Kristian, skibskapt. 82
 — Lauritz, prost 46, 79, 80, 86,
 136
 — Leif 82
 — Monna Henriette 236
 — N. Chr., sogneprest 236
 — Niels, kjøpm. 236
 — Ole Jakob, gymnasiast 86
 — Oluf, sogneprest 80
 — Per Sparre, stud. filol. 86
 — Ulrik, referentchef 83, 120, 133,
 136
 Haldorsen, Olaf, godseier, stbl. 8
 Hall, Hallfrid g. Schou 101
 Halla, Hans Olsen, kjøpm. 268
 — Hildur g. Gulbrandsen 268
 — Karen g. Larsen 268
 — Kari g. Suttrestad 268
 — Karl, distriktslæge 268
 Hallager, Augusta Jacobine g.
 Hiortdahl 188
 — Thorstein, klokker 188
 Hallsteinsdtr., Sophia g. Bendixen
 102
 Hals, jomfru 204
 — Anna Maria g. Strøm 283
 — Bastian Nielsen, major, stbl. 6
 — Christian Frisach, løytnant 192
 — Hans Christian, gårdbr. 283
 — Jens Andersson, rådmann, stbl. 6
 — Jens Knudsen, sognepr., stbl. 6
 — Karen Jensdtr. g. Hammer,
 stbl. 6
 — Knud Jensen, kaptein, stbl. 6
 — Maren g. Sissener 175, 284
 — Margrethe Sofie g. Eitzen 247
 — N. 261
 — Nils Knudsen, kaptein, stbl. 6
 — Ulrik Fredrik, major 175, stbl. 6
 Halvarðr à Pornsbergi 5
 Halvorsdtr., Maren g. Nærstad,
 stbl. 5
 — Olene g. Aanensen 128
 — Sigrid g. Olufsen, stbl. 7
 Halvorsen, Bernt, forgyller 218
 — Margit g. Bye 218
 — Wilh. Fredrikke g. Lühr 213

 Halvorsens forfatterleks. 56, 167,
 182, 188
 Hamang, Annette g. Haug 127,
 311
 (—), Karl Andreassen, smed 311
 Hammer, Knud Andersen, foged,
 stbl. 6
 — Madz, kapellan 302
 Hamsun, fru Marie 187
 — Knut, forfatter 130, 271
 Haneborg, Anders, gårdbr., stbl. 1
 — Anders Olsen, opsitter, stbl. 1
 — Angerd Andersdtr. g. Hane-
 borg, stbl. 1
 — Halvor Eriksen, gårdbr., stbl. 1
 — Oluf Enderud, stbl. 1
 Hanning, Kirsten Margrethe g.
 Heiberg, stbl. 8
 — Ole Jensen, stbl. 8
 — Peder Olufsen, prost, stbl. 8
 — Peder Pedersen, sogneprest,
 stbl. 8
 Hans Pedersen Smed 147
 Hansdtr., Amalie g. Bjørge 109
 — Anne g. K. Pedersen Skriver,
 stbl. 2
 — Berthe Johanne (Hafsrud) g.
 Tandberg 254
 — Elen Maria g. Skotteie 290
 — Gjertrud g. Rasmussen 187
 — Karen g. 1) Hansen, 2) Børgen
 146
 — Karen g. Lind, stbl. 8
 — Margrethe g. Lind, stbl. 2
 — Margrethe g. Stub, stbl. 6
 — Marthe g. Feiring 220
 Hansen, diaconus 239
 — A., lærer 39
 — A. M., sogneprest 208
 — Agnes g. Bye 220
 — Alf 297
 — Andreas, rørlæggerform. 220
 — Anna Margrethe g. Carøe 312
 — Arne A., kontorchef 297
 — Astrid, kontordame 297
 — Caroline Johanne g. Eitzen 247
 — Christen, fortifikasjonskonduk-
 tør 31
 — Christian, byggmester 108
 — Elisabeth g. 1) Brager, 2) Tand-
 berg 284
 — Else Sophie g. Ritland 296
 — Emma, fotograf, Skarnes 28, 29,
 30
 — Fr. G. J., oberregierungsrat 239,
 240
 — Fredrik Chr., sorenskriver 111
 — G. res. kap. 54
 — Gustav Conrad, skibsreder 247
 — H. N., dansk kunstmaler, raderer
 104
 — H. P. Clausen, skibsfører 208
 — Hans 221

- Hansen, Hans, gjestgiver 295
 — Henrich Friderich, rådm. 111
 — Jacob, tollbetjent 284
 — Jens, snekker 30
 — Johan, veier og måler 312
 — Johanne Oline g. Sørensen 125
 — Jon 227
 — Karen, Emilie g. Andersen 219
 — Karen Mathea g. Taranød 268, 312
 — Lena 98
 — L. M., oberstløjtnant 187
 — Lif g. Nøttestad 296
 — M. F. 295
 — Mads, proprietær 278
 — Margaretha g. Schreuder 305
 — Maria Madsdr. g. Tandberg 278, 312
 — Marie Therese g. Lund 187
 — Martin, h.r.assessor 79
 — Martin, lektor 295
 — Martine, legatstifter 236
 — Niels, skredder, eftersl.tvl. II
 — Niels Broch 275
 — O. J. Moltke, sogneprest 111
 — Paul, bjelkehugger 279
 — Rasmus Snurueggen, prokurator 187
 — Søren, magasinforvalter 31, 34
 — Tobias, kand. økon. 297
 — Tobias Elias, kirkesanger 295
 — Wexels, sorenskriver 262
 Hanssen, Lars 311
 — Søfren 12
 Hansson, Agnes, sangerinne 130
 Hanssøn, Søren 16
 Harald hårfagre 4, 84
 Harboe, general 198
 — Dorothea Louise g. Chrystie 198
 Harmsen, Andreas Carsten, handelsmann 50
 — Andreas Carsten (død liten) 50
 — Anna Margrethe g. Poulsson 50
 — Anne Cathrine g. Christiansen 50
 — Antonette g. Faye 48, 49, 50, 51
 — Elisabeth Christiana g. Poulsson 50
 — Franz Carsten, kjøpmann 50
 — Franz Carsten, kompanikirurg 50
 — Hieronimus Sebastian 50
 — Sigrid (Sina) 51
 — Thomas Henrich 50
 Hartgjenger, stbl. 3
 Hartmann, Beate Christine g. Randedsen 261
 — G. 261
 — Martine g. Lyng 261
 — Moritz 261
 — Morten, rådmann 261
 — Rembert, rektor 261
 Hass, Boel Johansdr. g. Grønbech, stbl. 9
 — Jeremias, mag., visepastor, stbl. 2
 — Margrethe Christine g. Tønder, stbl. 2.
 Hassel, major, stbl. 8
 — Andreas Olsen, smed 254
 — Dorothea g. Schjøth, stbl. 8
 Hassing, madam 301
 Hauch, I. C., amtm., kammerråd 37, 38
 von Hauch, F., amtm., kammerherre 34
 Hauch-Fausbøll 49, 50
 Haug, Elen Marie g. Wang 127
 — Oskar, agronom 127
 Haugan, Knud, gårdbr. 212
 — Lina g. Seip 211
 — Ole, brukseier 212
 — R., h.r.advokat 144
 Hauge, Hans Nielsen, legpredikant 82, 94, 102, 153, 202, 216, 270
 — Yngvar, forfatter 163, 300
 Haugnæss, Asbjørn, korrespondent 270
 — Bengt Pedersen, gårdbr. 269
 — Bergithon 270
 — Edith W., bankassistent 270
 — Harald, farmasøit 270
 — Ingebrigt, bankkasserer 269
 — Målfrid, Røde Kors søster 270
 — Peder Bengtsen, gårdbr. 269
 — Åse 270
 Hausken, Bernt Jacobsen, strand-sitter 128
 — Jakob, kasserer 128
 — Lars, skibsfører 128
 Hausmann, general 23
 Haxthausen, general, 43, 155
 Hedemark, Arne Gregorius, artilleriløitnant 101
 — Henrika g. Esbensen 101
 Heen, Inger Christophersdr. g. Hesselberg 212
 Heffermehl, Fredrik S., kand. jur. 235
 — J. E. Chr., skomakermester 235
 — Joh. Kr. S., sorenskriver 235
 — Monna g. Kamstrup 235
 — Jørgen M. 235
 Hegge, Simen, lensmann 111, 208
 Heiberg, Anders Søffrensen, sorenskriver, stbl. 8
 — Anne Cathrine g. Scott-Hansen 208
 — Axel, generalkonsul 208
 — Fredrikke Kristine g. Eitzen 272
 — G. F. 208, stbl. 8
 — G. K., godseier 122
 — Gunnar, forfatter 130
 — H. K. 208
 Heiberg, Kirsten Søffrensdr. g. Hanning, stbl. 8
 — Peder, mag., sogneprest, stbl. 8
 — Per 208
 — Peter, distriktslæge, stbl. 8
 — Peter, eskadronskirurg 242
 — Ragnhild Meyer 209
 — Søffren, sogneprest, stbl. 8
 (—) Søffren Lauritzen, foged, stbl. 8
 — Thomas Severin, amtsprost, stbl. 8
 — Thora g. Tandberg 242
 — Thv. M., godseier 208
 Heide, Anders Pedersen, sogneprest, stbl. 4
 — Bendix, sorenskriver 76, stbl. 4
 — Bernt, kjøpmann 300, stbl. 7
 — Christen Pedersen, sogneprest, stbl. 7
 — Claus Bendixen, kaptein, stbl. 4
 — Dorthe Christensdr. g. Thune 232
 — Elisabeth Maria g. Bomhoff, stbl. 4
 — Jens, foged 202, stbl. 7
 — Johan, stbl. 7
 — Johan Runchel, proviantforvalter, stbl. 7
 — Martha Andersdr. g. Ørn, stbl. 4
 — Michel, kjøpm. 76
 — Peder Johansen, rådmann, stbl. 4, 7
 — Signe g. Steen 202
 — Susanna g. Borgen, stbl. 7
 — Ulrik Christian, oberst 48
 Heidenreik, capit. 204
 Heiding, kjøpm. 275
 Hein, Jacob Hansen, lensmann 283
 de Hein, generalkrigskommissær 25
 Heiss, Fredrik S., major 200
 — Nancy g. Diesen 200
 — Nicolay W., postmester 200
 Helberg, fru 104
 — handelsmann 87, 96, 98
 — Else g. Christensen 97
 — Johanne 97
 Helga g. Søfrensen 283
 Helgesen, Hilda g. Wang 130
 — Inga H. Th. g. Ølstad 258
 — Johannes, matros 130
 Helledstr., Anna g. Søffrensen, stbl. 2
 Helm 50
 — Margrethe g. Hals, stbl. 6
 Helmer, Johanssen & Haavind advokatfirma 103
 Helmich, Barbara g. Felber, stbl. 9
 Helsing, Elise Christine g. Gjesing 117
 — Morten, kjøpmann 118
 — Ole, kjøpmann 118

- Helsing, Ole, skibsfører 118
Helsingør, Nils Pedersen, vise-
pastor, stbl. 2
Helt 24
— Karen Pedersdtr. g. Hiort,
stbl. 5
Helweg, M., malerinne 122
Hem, Cathrine Hansdtr. g. Mygind
79
Hemre (Himre), Bendix Hermund-
sen, gårdbr. 102, 311
— Torgeir (Torgier) Bendixen,
gårdbr. 102, 311
Hennig, Carl Erenfried, bataljons-
kirurg 224
— Friderich Gotthelf, borger-
mester 224
— Thea g. Fogh 224
Henriksdtr., Ingvild g. Bergersen
284
Henriksen, Christen, sogneprest,
stbl. 2
— H., fotograf 293
Henriques & Søn 275
Herlin, Cath. Magdalena g. Lovén
205
Hermansdtr., Maren g. Schreuder,
stbl. 3, 5
Hernes, Th., overkonduktør 227,
311
Hersleb, av biskopens slekt 100, 300
— Benedicte Marie g. Kjerschow
100
— Inger Marie g. Neumann 300
— Peder Christian, prost 100
Hesselberg, Abraham, forretning-
mann 212, 213
— Abraham, lensmann, prokurator
144, 145, 190, 212
— Eilert, grosserer 212, 213
— Elise Marie g. Christensen 263
— Engebret, handelsmann 212
— Engebret, proprietær 212
— Engebret Andersen (Thoen),
opsitter 20, 212
— Engebret Engebretsen, lens-
mann 21, 22, 212
— Erich Engebretsen (Tanberg),
bonde 20, 212
— Eystein, sorenskriver 306
— Joh. Chr., skibsreder 306
— Lauritz, lensmann 212
— Martha Lauritsdtr. g. Thoen
20, 212
— N. O., statssekretær 306
— Sigrid g. Seip 211, 263
— Sigurd A/S 213
— W., seminarbestyrer 123
Hetager, berider 183
Heuch, biskop 59, 63
— F., foged 91
Heye, Julie g. Benecke 201
Heyer, H. H., løytmant 138, 139
Heyerdahl, sorenskriver 190
— Anders 48
— Christian, oberst, stbl. 1
— Hans, kunstmaler 168
— Hilda 168
— Kristine g. Lyche 48, stbl. 1
— madame 215
— Mette Hågensdtr. g. 1) Rakke-
stad (Haneborg) 2) Dorph,
stbl. 1
— Svend, gårdbr., stbl. 1
Hielm, B. 132
— Jens Pedersen, sogneprest 132
— Margrethe g. Sørensen 132
— Peder, res. kap. 132
Hierrild, Henning Junghaus, res.
kap. 155
Hiort, Anne Cathrine g. Broch-
mann, stbl. 9
— Else g. Bassøe, stbl. 5.
— Jens Jørgensen, borger, stbl. 5
— Jørgen, stbl. 5
— Peder Jensen, stbl. 5
Hiortdahl, Dominicus N., kjøpm.
188
— Eleonore g. Klingenberg 188
— Elias, landhandler 188
— F., læge 188
— Samuel, fiskehandler 188
— Thorstein, professor 188
Hiort-Lorentzen, H. R. 49
Hirsch, Anne Louise g. Strøm 203
— Fredrikke g. Seip 203
— Th. C., prost 200, 203
von Hirsch, G. Christoph., oberst-
løytmant 203
— Per E. 203, 312
Hitler, Adolf 239
Hjelm, Claus Winther, sogneprest
132
— Emilie Constance g. Bull 131,
132
Hjelmsø, lærer 176
Hjerne, Jon Erengisleson, riks-
råd 5, eftersl.tvl. I
— Jønis 5
Hjort, Elisabeth Kirstine g. Nyrop,
stbl. 2
— Hans Gregersen, sogneprest,
stbl. 2
— Johan, fiskeridirektør 251
Hjorth, Adam, forretningsmann 276
— Fredrikke g. Bagge 246
— Joh. Severin, regimentskvarter-
mester 246
— Otto 228, 304, stbl. 2
Hoel, Adolf, dosent 105
Hoen, Borger, gårdbr. 216
— Christopher, Eidsvollsmann 216
— Maria Borgersdtr. g. Fougner
216
— Nils Christophersen, sogne-
prest, stbl. 8
Hof, Margrethe Olufsdtr. g. Stabel,
stbl. 4
Hoff, Ole Knudsen, gårdbr., stbl. 9
— Knud Olsen, gårdbr., stbl. 9
Hofgaard, Ambrosia g. Tschudi 184
— Ambrosius Flor, tollkasserer 134
— Magdalene Sørensdtr. g. Thorne
78, 111
— Peder Jacobsen, mesterskredder
134
— Rebekka Sørensdtr. g. Suur 78
Hoffstad, E., redaktør 103, 176, 187,
209, 247, 249, 257
Holberg, Ludvig, stbl. 3
Holck, apoteker 295
— Eleonore Christine g. Willum-
sen 296
— M. 25, 26
— Randi Nielsdtr. g. Lauritzen,
stbl. 5
Holler, forvalter 160
Holm, August 219
— Charlotte Amalie g. Loss 270
— D. Krohn, konsulent 179, 197,
258, 303
— Ener 301
— Gregers, jekteskipper 265
— Hans Hansen, gårdeier 265
— Hans Peter, snekkermester 265
— Henriette Mathilde g. Ellingsen
265
— Joh. Ferd., møbelsnekker 219
— Jørgen Frødenlund, organist
219
— Signe g. Aarnes 220
— Walhardt, malermester 219
Holmboe, prost 58
— Hans, verkseier 82
— O. 252
— W., overlæge 114
Holmsen, Cato, læge 179, 303
Holst, justissekretær 51
— Alexander, overlæge 113
— Anne Cathrine g. Johnsen, stbl. 8
— Bent Svendsen, skibsfører 117
— Calla g. Thorne 116
— Caspar Hansen 284
— Charlotte 117
— Chr. 269
— Christian, kjøpmann 254
— Fredrik Julius, grosserer 117
— Gertine Margrethe g. Dybdahl
82
— Hans Thomassen, sorenskriver,
stbl. 5
— Jens Rasmussen, stbl. 8
— Johan, professor 115
— Karen g. Hansen 284
— Lars Frantzen, forretningsmann
279
— Marius 230
— Marthe Thomasdtr. g. Basso,
stbl. 5

- Holst, Poul Madsen, bergskriver 82
 — Sidsel Thomasdr. g. Bloch, stbl. 8
 — Thomas Hansen, skredder, stbl. 5
 — Thomas Rasmussen, herredsfoged, stbl. 5
 — Thora (Johnsen) g. Schjøth, stbl. 8
 Holt, madame 204
 Holtedahl, Olaf, professor, stbl. 1
 Holten, C. H., statssekretær 42
 von Holten g. Rissberg 298
 Holter, Elen Petronelle g. Boeck 246
 — Jens 24
 Holtermann, krigsråd 271
 — Christian, generalmajor 269
 — Elise g. Kielland 272
 — Harriet g. Haugnæss 269
 — Henrich 269
 — Jan 272
 — Liso, skibskaptein 269
 — Maria Magdalena g. Moe 207
 — Marie Noline 269
 — Michael, jeger 271
 — Michael, res. kap. 269
 — Noline g. Holtermann 269
 — O. 207, 269
 — Sigrid g. Siqveland 270
 Hommer, Chr., fenrik 138, 139
 Horn, C. W. Ludw. 267, stbl. 2, 5, 6
 — Barbra Maria 282
 — Sigrid Hansdr. g. Bjørnstad, stbl. 7
 von Horn, Maria Charlotta g. Koch 122
 Horne, Emma g. Stenseth 250
 — Kristen Hansen, vognmann 250
 Hornemann, Anna g. Carstensen, stbl. 2
 — Christian, stbl. 2
 — Henrik, rådmann, stbl. 2
 — Holger 42
 — J., stbl. 5
 Horster, Jørgen 301
 Houben, Marcelle g. Aubert 207
 Hougen, Knute 135, 250
 Hout, Anne Tollefsdr. g. Aamodt 42
 — Birthe Guthormsdr. g. Gundersen 42
 Hov, Knud Asbjørnsen, gårdbr., stbl. 9
 Hovelsen, Torger, klokker 213
 Hovland, Live g. Haugan 212
 — Ole, gårdbr. 212
 — Truls, gårdbr. 212
 Huitfeldt-Kaas, S. H. J. 9, 205
 Hundrup, F. E. 80, 246
 Hunt, Charles, tollebedsmann 229
 Hunt, Elizabeth 229
 — Percy, prest 229
 Hurup, Jens, styrmann 307
 — P. O., agent 307
 — Peder Pedersen 307
 — Sigrid g. Crawford-Jensen 307
 Hutzelsieder, Louise S. A. g. Christensen 250
 Huulegaard, Kirsten Olufsdtr. g. Hald 80
 Huus, Lars 275
 Hverven, Svend, lagrettesmann 12
 Hvidt, Hans Christian, postmester 41
 Hvistendahl, Anne Cathrine g. Falck 299
 — Ditlev Bull, kjøpm. 44, 46, 49, 72
 — Fredrich 52
 — Marthe g. Berg 46, 51, 52
 — Netta g. Knudsen 46, 51, 67
 Hvoslef, Ingeborg Helene g. Mohn 7
 — R., major 4
 von Hylle, løjtnant 150
 Hynil, Christian, skibstømmerm. 263
 Høegh, Barbara Nielsdr. g. Flensburg 248
 — Dines Guldborg 248
 — Marie 223
 — Nanna g. Collett 248
 — Ove Guldborg, overlæge 248
 — S. 208
 — og Mørck 234
 Høg, Nils Kalesen, rådmann 248
 Højjer, løjtnant, vaktmester 25
 — madame 227
 Hørring, Edle Cathrine g. Heiberg, stbl. 8
 — Thomas, kommerseråd, stbl. 8
 Høstad, prokurator 195
 Høyer, Alexander, kaptein 258, 264
 — Andreas, kjøpm. 258
 — Egidius, sogneprest 258
 — Erling, forretningsmann 260
 — Fredrikke Charlotte g. Ellefsen 264
 — Gottfred 260
 — Gunvor g. Ellingsen 265
 — Henrik, dr. med. 258
 — Joh. Gottfr., oberst 258
 — Trygve (Ellefsen), oberst 264
 — Yngvar, ingeniør 264
 — Aagot g. Eng 259
 Haagensen, Albert, skibsfører 127
 — Ellen Andrea g. Christensen 127
 Haheim, A. 90
 Håkon V (hertug Håkon) 4, 6
 Håkon VI 5
 Håkon VII 94
 Håkon den gode 3
 Håkon Håkonsson, konge 4
 Håland, Guri Reiersdr. g. Skranefjell 295
 Haare, Johanne Johansdr. g. Svendby 290
 Haavind, Hans, gårdbr. 190
 — Helle 204, 217
 — Marie g. Krefthing 190
 Ibsen, Henrik 219
 — Johanne Sophie g. Holm 219
 Iempt, Søren 16
 Ihlen, Anne Nielsdr. g. With 79
 — Chr. 236
 I. I. Goldsmith & Co. 275
 Inge Baardsson, konge 4
 Ingeborg Erlingsdr. av Thornberg 4, eftersl.tvl. I
 Ingebrichtsdr., Martha g. (Kamstrup), stbl. 8
 Ingelauf på østre Tanberg, opsitter 9
 Ingemann, B. S. 8
 Irgens, Anna g. Bruun 183
 — Birgitte Marie g. Dybdahl 82
 — Cornelia g. Klingenberg, stbl. 5
 — Hanna Holmboe g. Dybdahl 82
 — Henning, landhandler 82
 — Joachim 184
 — Johannes, bergdirektør, stbl. 5
 — Poul Holst, bergråd 82
 Isachsdr., Karen g. Mygind 79
 Isachsen, Anders, lærer 183
 — H. 273
 Isachsrud, Isach Pedersen 301
 Ivaria, Sostrata g. Fincke, stbl. 5
 Ivarsen, Erik, borger, stbl. 2
 Ivers, Wabe, hoffmann, stbl. 5
 Iversdr., Marthe Maria g. Heiss 200
 Iversen, jomfru 217
 — Ingeborg Theodora g. Malling 222, 233
 — Peder, lensmann 192
 — Poul, brygger 308, stbl. 9
 — Thor, fiskerikonsulent 251
 Jacobsdr., Anne g. Lemvig, stbl. 2
 — Magnhild g. Stoltenberg, stbl. 2
 Jacobsen, Anna Kristine g. Eng 259
 — Joseph S. 275
 Jahnsen, Nils Chr., skibskaptein 289
 Jakobsen, M. 298
 Janke, Anna Margrethe g. Lein 261
 Jansen, Edith g. Tandberg 289
 — Einar, arkivar 311
 — F., redaktør 289
 — Luplau, dansk kunstmaler 122
 Jarotzky, A., professor 286
 — Zinayda g. Sohlman 286
 Jelstrup, Hans 276
 Jensdr., Anne g. Trane, stbl. 2
 — Elen g. Eitzen 247
 — Johanne g. Juel 66
 — Margrethe g. Nilsson, stbl. 7

- Jensdtr., Marie g. Brun, stbl. 2
— Martha g. Tønnesen 129
— Marthe Marie g. Reierstad 127
— Olava g. Trondsen 263
Jensen, Alette g. Klouman 307
— Arnold, inspektør 305
— Arnold, kaptein, overinspektør 183, 304
— Arnold (død liten) 304
— Cornelia g. 1) Balchen, 2) Kalberg 294
— Dagmar g. 1) Birkeland, 2) Hesselberg 305
— Fredrikke, prostinne 98
— Gustav, byggmester 294
— Gustav, styttprost 58
— Hans Gløersen, forretningsmann 305
— H. J. A., oberstløytnant 304
— Indiane 228
— Lauritz (Lars), sognep., stbl. 3
— Ole 275
— P. A., kjøpm. 83
— Peder, gårdbr., stbl. 5
— fru Petra 294
— Ragnfrid (Lalla) 305
— Simen, sogneprest, stbl. 2
— Thomas, fhv. assistent 306
— Thomas, gårdbr. 304, 305
— Thomas, regim.kvarterm. 304
Jespersdtr., Margrethe g. Hanning, stbl. 8
Jespersen, distriktslæge 252
Jevnaker, Eveline Mathilde g. Nordrum 250
Joensdtr., Johanna g. Metli 292, 293
Joensen, Joen, sogneprest 292
Johnsdtr., Malene g. Kvatningen 177
Johannesen, lærer 163
— Carl, sjømann 266
— Johanne, madame 266
Johanneson, Karoline g. Svahn 83
Johansen, Anna Sophie g. Nielsen 68
— O. J. 94
Johanson, Anne Therese g. Tandberg 239
— Olaus, kjøpm. 239
Johanssen, Kristen, regjeringsadvokat 103
Johnsen, res. kap. og frue f. Piene 29
— Elisabeth g. Carlsen 182
— Gunder, stbl. 8
— Gustav 219
— Hilda 177
— Nils 216, 233, 300
— Osc. Alb., professor 49, 164, 232, stbl. 3
— Peder, tjenestedreng 38
— Steen, gårdskar 38
Johnsrud, H. 299
Jon Erengisleson Hjerne 5
de Jonquières, general 258
Jonstrup, Hans Olsen, kaptein, stbl. 6
— Maren g. Hals, stbl. 6
— Ulrik Fredrik, kaptein, stbl. 6
Jordan, Othilie g. Bye 219
Jordstad, Anders, sorenskriver 146
Juel, Alfthan, o.r.sakfører 10, 39, 48, 111, 231, 232
— Christen 66
— Einar, brukseier 97, 111
— Iver Albert, trelasthandler, grosserer 111, 230, 290
— Rasmus Hanssøn, gårdbr. 111
Juell, Bibi g. Seip 213
— Christian, foged 66
— F. O. 66, 198
— Jens Christensen, livkar 66
— Magnus, kjøpm. 213
— Olava Caroline g. Vogt 66
— Pauline Louise g. Høegh 248
— Søren L., handelsmann 213
Junge, Johan, oberstløytnant 31
Justsdtr., Dortha g. Mathisen 227
Justsen 24
Juil, Anne 223
— Johanne Louise g. Nyeberg 235
Jürgens, Henrich, kjøpm. 184, stbl. 5
Jönsson, Carin g. Seip 205
— Mons, bonde 205
— Ola, kyrkoherde 205
Jørgensdtr., Anne g. Rakkestad, stbl. 1
— Giertrud g. Windekilde, stbl. 8
— Mette g. Elligers, stbl. 8
— Ragnhild g. Knipen 265
Jørgensen, Anne Dortha g. Ring 213
— Christen, foged 307
— Hannah g. Parr 178
— Mads, foged, stbl. 3
— Niels, rormann 274
Jørstad, Enevold, proprietær 90, 91, 92
Jæger, Christian Clausøn, sogneprest 267
— Gerdt Nicolai, kjøpm. 267
— Nicolai, tannlæge 267
— Oluf 267
Kahrs, tollprokurør 291
Kaltenborn, Sophie Louise g. Faye 50
von Kampen, Inger Alhea g. Lassen 238
Kamstrup, Andreas T., plantasjebestyrer 233
— Anne Margrethe g. Heiberg 242
— Antoinette, lærerinne 233
— Betzy 233
Kamstrup, Borghild, sykegymnast 239
— Claus Winther, sogneprest, stbl. 8
— Emma g. Hald 235
— Fredrik, læge 234
— Hans, prost, stbl. 8
— Hans, tollkasserer 232, stbl. 8
— Hans T., plantasjebestyrer 234
— Jenny g. Vogt 236
— Kitty 234
— Maren T., redaksjonssekretær 236
— Margrethe, lærerinne 234
— Monna g. Nyeberg 235
(—), Ole Hanssen, bruker, stbl. 8
— Th. læge 232, 242, 312
Kanestrøm, Margrethe Toresdtr. g. Kuløy 280
— (Rognskog), Tore Larsen, gårdbruker 280
Kant, Im., filosof 58
Karl V, keiser 257
Karl XII 23, 137
Karl XV 222, 241
Karl Johan, konge, stbl. 2
Kaspersen, Sofie g. Eriksen 222
Kauffeldt, administrator 160
— Bernt 224
— fru Dorothea Elisabeth 224
— Maria Friderikka g. Hennig 224
Kielland, A. Chr. Z. 272, stbl. 2
— fru Gustava 225
— Jacob de Rytter, brukseier 272
— Jacob de Rytter, fabrikkbestyrer 272
— Jacob de Rytter, overing. 272
— Jacob de Rytter, postmester 272
— Nelly Eitzen 272
— Niels L., lensmann 272
— Per 272
Kierk, Mary Eliza g. Mc.Cuiston 262
Kierulf, Karoline g. Gjessing 117
Kierulff, Emil, sogneprest 77
Kige, Mads Olsen 141
Killengren, Aagot 104
Killingland, sorenskriver 120
Killingstad, A. 63, 81
Kindt, Else Sophie g. Engesgaard 71
— Karoline g. Tandberg 71
— Kristian Sommer, overlæge 71
— Kristian Sommer, tollinspektør 71
— Olaf Berg, bylæge 71
Kipling, William, urmaker 277
Kirketerp, Emilie g. Bertelsen 251
Kirste, M. R., boktrykker 109
Kittelsen, Ingolf 294
Kiær, F. C., læge 50, 66, 73, 76, 180, 199, 233, 237, 248
— Hj., sogneprest 123

- Kjøsterud, Bull, skibsreder 81
— Erland og Fred. 275
Kjekstad, Amund Erichsen (Gillhus), gårdbr. 81
— Anders A., lensmann 81
— Andreas Berntsen, gårdbr. 81
— Andreas Olsen, gårdbr. 81
— Aslach A., lensmann 81
— Bernh. G., gårdbr. 81
— Bernt A., gårdbr. 81
— Gulbr. Trulsen (Hønen), gårdbr. 81
— Magdalene g. Kjøsterud 81
— Marie g. Hald 81
— Ole Andreassen, gårdbr. 81
Kjerschow, Bitta g. Grøndahl 100, 104, se 311
— Chr. C., stiftamtmand 87, 100, 101
— (Kierschow), E. S., sogneprest 100
— Harald, o.r.sakfører 100
— Lita g. Killengren 102
— Mariane 101
— Peder Chr., biskop 100
Kjerulf, Caroline Christine g. Ellef-
sen 264
— Christen, kjøpm. 264
— Ferd. Emil, kand. jur. 193
— hr. 196
— Martin, sorenskriver 39, 193, 311
— skolegutt 45
Kjørboe, Herman, kjøpm. 46
— Pauline 46, 47, 52
Kjøtten, Ingeborg Christophersdtr.
g. Hanning, stbl. 8
Klavnes, Inger Cathrine g. Bryn
273
Klenov, H. A., prokurator 273
Kleven, Anna g. Esbensen 101
— Anne g. Bach 292
— Johan, gårdbr. 293
Klingenberg, kaptein 106
— Anders Clausen, magasinforv.,
stbl. 5
— Anne Fredrikke g. Mathéson
156
— Brynjulf, kaptein 188
— Claus Andreas, landsdommer,
stbl. 5
— Hans, stbl. 5
— J. B., major, tollkasserer 188
— J. N., foged 188
— Johannes, regimentskvarter-
mester, stbl. 5
Klingsborg, madame 226
— Aleth Margrethe g. Wiwe 157
— Jens, løytnant 157
— Jens (ved sølverket) 226
Klitgaard, C. 42
Kloth, Christopher Jacobsen 20, 22
— Else Engebretsdtr. g. Wist 141
— Else Nilsdtr. g. Kige 141
Kloth, Maren Nilsdtr. g. Nærstad
140, 141
— Nils 141
Klouman, H. J. K., forstander 307
— Maria g. Mathiesen 307
— Nicolaj, stadskaptein 307
Kloumann, forvalter 162, 180
Klumpesteen, Ole Ingbrigtsen,
gårdbr. 269
Klumpesteen, Marit g. Haugnæss 269
Klæboe, Severine Moss g. Selmer
304
Knap, Hagb. Th. 68
Knipen, Torsten Knudsen 265
Knoph, Elisabeth g. Tandberg,
stbl. 9
— Erik Otto, gårdbr., stbl. 9
— Otto, skoginspektør 308, stbl. 9
Knoph-Røhr, P. 257
Knudsdtr., Boel g. Hansen (Win-
cke), stbl. 2
— Eline g. Winther, stbl. 8
— Karen g. Stenersen, stbl. 7
— Kirsti, tjenestepike 38
— Live g. Hovland 212
— Maren g. Brochmann, stbl. 9
— Olea g. Hansen 221
Knudsen, Christen, kjøpm. 275
— David Faye, rektor 67
— Edleff, stattholder, stbl. 5
— Halsten, hattemaker 198
— Hans, ingeniør 67
— J., sogneprest 87
— Karl, sir, skibsreder 67
— Knud, kjøpm. m. m. 67
— Lise 67
— N., forvalter, verkseier 159, 312
— Nine 67
— Petter Andreas, kjøpm. 67
— Thomas, mag., sogneprest 267
— Wilhelm, rittmester 176, 184, 312
— Wuncke, stbl. 5
Knudtzon, Henry 228
— Marie g. Due 186
Knuth, Sophie Hedvig, komtesse
109
Knuth-Knuthenborg, E. C., greve
50
Knæstang, Erich 15, 17
Kobberø, Hans, degn 63
Kobro, I., læge 66, 73, 116, 180,
199, 202, 233, 235, 236, 237,
238, 245
Koch, August W., kjøpm. 120
— E. W., vinhandler 121
— H. Chr., vinhandler 121
— Maria g. von Wolcker 121
— Nils Wulfsberg, kjøpm. 49
Koefoed, Einar, magister 251
— Hans Jacob, konferansråd 251
— Jens Madsen 251
— Johan 252
— Mads Jensen, handelsmann 251
Koefoed, Sidsel 252
— V. F., kontreadmiral 251
— Vilhelm, læge 252
Kold, Kristen 280
Kolding, Mads, sogneprest 283
Kongsberg, Berthe 227
— Peder Svendsen 227
— Tomas bager 227
Koopmann, W. 129
Koppelow, J. W., generalmajor
139, 140, 148, 149, 150
Kopperud, Torer, gårdbr., stbl. 4
— Aase Torersdtr. g. Grøndalen,
stbl. 4
Koren, P. St., sogneprest 63
Kornbeck, Josias, sogneprest 80
Krag, H., veidirektør 184, 185
— Hj., major 209
— Ole, direktør 184
— Vilhelm, forfatter 137
Kragballe, L., stbl. 2
Kragh, Maren Cec. g. Harmsen 50
Kraak 251
Krarup, C. 80
Kraus, Elisabeth Samuelsdtr. g.
Mørck 272
Krebs, oberst 308
Krefting, forvalter 162
— major 216
— Anne Hermine g. Kjerulf 39
— Barbara g. Paulsen (Neumann)
308, stbl. 9
— Carl Herman, proprietær, skibs-
reder 216
— Christen Roede, proprietær 193
— Christian, brukseier 144, 189,
193, 196
— Herman, kjøpm., stbl. 9
— Herman, verksforvalter, stbl. 9
— Johan, verkseier 144, 233, stbl. 9
— Johan Roede, brukseier 144, 193
— Margrethe g. Hesselberg 212
— Niels, oberstløytnant 212
— Walter, stadskaptein, stbl. 9
Kretz, Bernt, kommandant, stbl. 7
— Susanne g. Heide, stbl. 7
Kreyberg, Alette g. Jensen 304
— P. Chr., oberstløytnant 304
Kristina Nicolas(Nils)dtr. g. Hjerne
5, 6
Krogdahl, Erik Wang, kontorassi-
stent 83
— K. O. A., sekretær 83
Krogsh, løytnant 158
Krogness, Erik Rolfsen, handels-
mann 94
— Ingeborg g. Vullum 94, 272
— Richard, brukseier 272
Krohn, Elisabeth g. Røhl 69
Krosby, stbl. 1
— Emil, stbl. 1
Krupp A/G 209
Kruise, Ulrich Chr., oberst 137

- Kruska, Valeska g. Ginsberg-Hansen 241
- Kulø, Dagrun g. Vaagland 279, 281
- Halvard Knudsen, gårdbr. 280
- Ole Kristian, folkehøiskolebestyrer 280
- Kvatningen, Erik Augustinussen, gårdbr. 177
- Johanna Eriksdr. g. Svarli 177
- Kvisle, Jøran g. Hoff, stbl. 9
- Nils Engelbretsen, gårdbruger, stbl. 9
- Kvaale, Andrea g. Kleven 293
- Kyhring, Anne Christine g. Fog 278
- Christen, kjøpm. 278
- Hans Jørgen, kontorist 278
- Helene Cathrine g. Winsnes 278
- Johanne Maria 278
- Kyllingstad, Tora g. Bjordal 270
- von Körbitz, overkrigssekretær 147
- Køster, Th., dansk bokhandler 122
- Kaalund, H. V., dikter 98
- Kaarstad, fru 211
- Ole, kjøpm. 211
- Kaas, kammerherre 246
- Lachmann, Henrik, amtmann 34, 35
- de Laeter, Marie g. Sissener, stbl. 6
- Lagesen, A., sekretær 7, 20, 146, 190, 191, 196, 198, 199, 205, 211, 212, 215, 217, 218, 232, stbl. 7
- Lambech, Ewald, postassistent 220
- Finn 221
- Hans, bakermester 220
- Hans Truelsen, byggmester 220
- Tore 221
- Lambrechts, fylkesmann 268
- Lammers, skolebestyrer 200
- Lampe, Claus Ernst, sogneprest 84
- Edvardine Daag g. Sparre 84
- Joh. Fr., sogneprest 76, 84, stbl. 5
- Landberg, H. C., lagmann 10
- Landgraaf, J. 73, 117
- Landsrud, Falentin 185
- Landtverk, Elisabeth g. Tanberg 300, stbl. 9
- Jochum 300, stbl. 9
- Langberg, L. Kr. 82, 284, stbl. 5
- Lange, Alb. J., 258, 264
- B. C., konsul 242
- Hermana Helene g. Høyer 258
- Jens, konsul 231
- Langhorn, Magnus, kommandant 311
- Maren g. Bøyesen 311
- Langmyhr, Ragnhild, kunstmaler 101
- Langøe, Anders Christensen, skipper, partsreder 49, stbl. 3
- Langøe, Christen, skibsreder, stbl. 3
- Martha g. Norman 49, stbl. 3
- Large, O., bygningsteknisk konsulent 263
- Larsdr., Anne Kathrine g. Hausken 128
- Helga g. Tandberg 239
- Karen g. Aalborg, stbl. 6
- Kirstine g. Holst, stbl. 5
- Maren g. Treider 178
- Mathea g. Holm 219
- Larsen, Anna, dansk skuespillerinne 131
- Christen i Sandefjord 250
- Constine Lukine g. Johanson 239
- fru f. Borchgrevink 163
- Gerhard, kjemiker 169
- Gulbrand, proprietær 160, 163, 184
- John, sakfører, brukseier 175
- Lars 219
- Martinius, skibskaptein 268
- Ulrik, stasjonsmester 268
- Wilhelmine g. Sinclair 175
- Larssen, M., bankchef 211
- Lassen, jomfru 196
- Christian, tolder 238
- Joh. Henrich, tolder 238
- W. byråchef 69, 73, 74, 187, 202, 278, 311
- Lasson, Emilie (Mimi) g. Thoresen 237
- Niels Qvist, administrator 238
- Ole Chr., regjeringsadvokat 238
- Peter Carl, justitiarius 238
- Lather, Jens 275
- Laugesdr., Maren g. Biering, stbl. 7
- Lauritzdr., Apollone g. Sørensen, stbl. 9
- Guri g. Skanke, stbl. 3
- Lauritzen, Nils, lagmann, stbl. 5
- Søffren, foged, stbl. 8
- Søfren, sogneprest 283
- Lauritzøn, Anders, foged 208
- Lavik, Ludovica Levy, skuespillerinne 130
- Lechve, Thorbjørn, sogneprest 39
- Leffelman, kaptein 25
- Leganger, Anna Sylvia g. Stang, stbl. 2
- Erik Pedersen, sogneprest, stbl. 2
- Lauritz, sogneprest, stbl. 2
- Peder Eriksen, sogneprest, stbl. 2
- Lehneie, Mathea Johansdr. 203
- Niels Johannessen 203
- Lein, Christen Johnsen, kjøpm. 261
- Johan Peter, kaptein 261
- Kitty g. Bruun 261
- M., snekker 293
- Lemmich, Elisabeth g. Jørgensen (Neumann) 308, stbl. 9
- Hans Henningsen, kjøpm., stbl. 6, 9
- Henning Hansen, rådmann, stbl. 6, 9
- Lauritz Henningsen, trelasthandler, stbl. 6
- Maren g. von Cappelen 233
- Maren (Marthe) g. Colbjørnsen, stbl. 6
- Petronelle Hansdr. g. Juell 213
- Søren Hansen, postm., krigsråd, stbl. 9
- Lemvig, Dorteia Marie g. Lyster, stbl. 2
- Jens, sogneprest, stbl. 2
- Jens Christensen, stbl. 2
- Søren Jensen, stbl. 2
- Lengnick, J. C. L., genealog 48, 167, stbl. 8
- Leonhardsdr., Susanne g. Schjelderup, stbl. 5
- Leopoldus, Hermann, trelasthandler 109
- Lerche, Nils 275
- Lerrud, Halvor Bredesen, farmer 218
- (Leth), Nils Michelsen, sorenskriver 145, 147
- Lexow-Breck, R., sogneprest 64
- Leymann, C. 156
- Liabø, Johanne Nielsdr. g. Nilsen 281
- Niels, husmann 281
- Licht, Paul, major 302
- Lid, J., konservator 102
- Lie, Anders Jacobsen d. e., gårdbr. 223
- Anders Jacobsen d. y., gårdbr. 223
- Astri g. Kjerschow 104
- Christian 215
- Elen Marie Tostensdr. 44
- Jacob Andersen d. e., opsitter 223
- Jacob Andersen d. y., gårdbr. 223
- Johan Pedersen, bakermester 223
- Jonas, forfatter 87
- Kathrine 7
- Magnus 223
- Mons, forfatter 114
- Niels O. 163
- Peder Jacobsen, landhandler 223, 224
- Petra, tannlæge 223
- Søren 224
- Trine g. Fogh 224
- Lime, Anne Madsdr. g. Ørbech, stbl. 8

- Lind, Karen g. Leganger, stbl. 2
 — Lauritz, sogneprest i Hå, stbl. 2
 — Lauritz Christensen, sogneprest i Klepp, stbl. 8
 — Margrethe g. Andersen, stbl. 8
 — Samuel Lauritzen, sogneprest, stbl. 8
 Lindam 237
 Lindberg, Laurentia Carolina g. Koch 121
 Lindboe, Einar, læge 106, 122
 Linde, Anne Christine g. Camstrup, stbl. 8
 — Gabriel, major, stbl. 8
 Lindeman, Thv. 163
 Lindstøl, Tallak 56, 73, 86, 117, 167
 von Linné, Carl, botaniker 195
 Linnes, Amund, lensmann, stbl. 7
 — Halvor, gårdbr., stbl. 7
 — Ingeborg g. Faye, stbl. 7
 Linaae, Edward Stuart, byselger 135
 — Jean Borelly d. e. 135
 — Ole Berrum, skibskaptein 135
 — Paal 135
 — Rasmus, kjøpm. 135
 — Thor 135
 von der Lith, Line Mauritzdtr. g. Rosenkilde, stbl. 8
 Livsdtr., Anne g. Borch, stbl. 5
 Lo, Adam, klokker 123
 Lobeck, Albrecht, maler 228
 Lobedanz, A., kaptein 251
 Lockart-Ross, familien 77
 Lodden, Amalie Laurentze g. Gundersen 126
 Loennecken, Dina g. Wang 129, 311
 — Heinrich, skibsmegler 129
 — Johan Chr. 129
 Loennecker, Jaen Christian, landmann 129
 — Jan Ludolph, handelsmann 129
 — Peter, landmann 129
 Loeshagen, Olav, kirketjener 194
 Loffterus, Morten 253
 Loftstueeje, Tarald 253
 Lorck, Astri g. Lühr 213
 — Christian Andersen, kjøpmann 85
 — Karl, hovedrevisor 86
 — Lorenz Thomassen, kjøpm. 85
 — Ragnhild g. Thorkildsen 85
 — Thomas, rådmann 85
 Lorentz(en), Mette Dorothea g. Prydz 26, 31, stbl. 9
 — Peter, o.h.r.assessor 26, stbl. 9
 Lorentzen, Carl, bøkkermester 256, 269
 — Gustav Adolf, megler 269
 — Gustav Adolf (d. som barn) 269
 — Lise g. Selsbak 256
 — Lovise Christianna 256
 Lorentzen, Ole 256
 — Tom, forretningsmann 242
 Lortat, pianist 122
 Loss, Anna Hedvig g. Pettersen 270
 — Hans 270
 — Henrik von Zernikow 270
 — Kari 270
 — Nathalie g. Siqveland 270
 — Peter Christian, grosserer 270, 300
 — Peter Christian, overtollbetjent m. m. 270
 — Peter Fogh, tollkasserer 270
 Losting, Fredrikke 112
 Lothe, Magdalene g. Gørrisen 109
 Lous, Christian, observator 106
 — Georg, advokat 106
 Lovén, Clara Maria g. 1) Jønsson, 2) Bolmeer 205
 — Johan, planteringsdirektør 205
 — Per Jønsson, kyrkoherde 205
 Lovise, prinsesse 55
 Lowum, jomfru 47
 Luckmann, Paula g. Bürger 238
 von Ludewig, løytnant 151
 Ludvig II 246
 Luk, Marie Pedersdtr. g. Mortensen, stbl. 2
 — Peder, rådsherre, stbl. 2
 Lund, lieutenant 158
 — læge 187
 — Anne Cathrine g. Sahlgaard, stbl. 9
 — Astrid g. Nordrum 250
 — Carl J. 171
 — Cathrine g. Sahlgaard 232
 — Gregers Mårtensson 69
 — Ingeborg g. Mauritz-Hansen 187
 — Inger Christine g. Kjerulf 264
 — Iver Christian, bakermester 187
 — James Smith, overlærer 251
 — Jonas, skibsfører 251
 — Peder Andersen, tiendeskriver, stbl. 9
 — Raphael, mag., prost 187
 Lundeby, Alf, kunstmaler 119
 Lunder, Karen g. Ring 213
 Lundesgaard, Magna g. Tandberg 310
 Lundh, Gregers Fougner, professor 160, 307
 — Henrik, dr. jur., lønnsdirektør 69
 — Marie g. Klouman 307
 — Ragnar, sekretær 69
 — Ragnhild 69
 Lundstad, Halvor 15, 17
 Luther, Morten 117
 Lyche, Andrea Heyerdahl g. Tandberg 48
 — Anne Cathrine g. Kjørboe 46
 — Christen, kjøpm., stbl. 1
 Lyche, Christen Nicolaisen, auditor, stbl. 1
 — Dorothea Marie Lemvig g. Frølich, stbl. 2
 — Jens Lemvig, sogneprest, stbl. 2
 — Johan N., byfoged 46, 48, stbl. 1
 — fru Marthe, stbl. 1
 Lücht, Erich, industri- og merk. organisator 129
 — Carl-Fredrik 129
 Lühr, tannlæge 214
 — Carl Fr., oberstløytnant 214
 — Elisabeth g. Seip 213
 — Joh. Fr., bygmester 213
 — Joh. Fr., murmester 213, 228
 — Wilhelm, agent 213
 Lykke, Ide g. Parsberg, stbl. 2
 — Hans til Havnø, stbl. 2
 — Jørgen til Hverringe, stbl. 2
 — Peder til Hverringe, stbl. 2
 Lyng, Alison g. Bruun 261
 — Andreas, skomaker 261
 — Andreas Andreassøn, skomakermester 261
 — Johan Daniel Fürstenberg d. e., kjøpmann 261
 — Johan Daniel Fürstenberg d. y., kjøpmann 261
 — Rikka g. Wexelsen 262
 Lyster, Christen Henriksen, sogneprest, stbl. 2
 — Henrik Christensen, visepastor, stbl. 2
 von Lützow, J., kaptein 138
 Lærum, Gustav, billedh. 186, 240
 Løberg, Andreas, verksforv. 276
 Løche, Johan Nicolai, feldbereder, stbl. 1
 Løchen, Sigrid Olsdtr. g. Harmsen 51
 — Torgeir Povelsen 12, 19
 Lødrup, Hans, rektor 243
 Løg, Birgitte Cathrine g. Fürstenberg 261
 Løken, Mathilde på Hage 149
 Lønn, Evy 267
 — Grete 267
 — Peter, grosserer 267
 — Rolf, ingeniør 267
 Lovenskiold, baron 275
 — Carl, skogeier 109
 — Carl jr. 109
 — C. L. 109
 — Herman, konferensråd 109
 — Kristian, 110
 — Severin, skogeier 109
 — Th. 111
 Løwold, O. A. 132, stbl. 8
 McCuistion, Alwin J., advokat 262
 — Edith g. Bruun 262
 Madsdtr., Anna g. Lauritzen (Heiberg), stbl. 8

- Madsdr., Christence g. Miltzow, stbl. 3
— Maren g. Tyrholm, stbl. 6
Magnus lagabøter 4
Malling, Hans, kjøpm. 233
— Helga g. 1) Kamstrup, 2) Rømcke 233
— Peter Tidemand, boktr. 192, 233
— Rasmus Søffrensen 233
Mallingske Bogtrykkeri 109
Malthe, A., læge 118
Mandt, Gunnar, lærer 25
Margrete Waldemaratterdags-datter, dronning 5
Margrethe, hertug Roberts datter 175
— g. Bähr, stbl. 2
Maristuen, landhandler 220
Marquard, Emil 49, 251
Marstrand, Anna Jørgensdr. g. Munch, stbl. 2
— Jørgen Nilssen, stbl. 2
— Marie Magdalena g. Helsing 118
Mathéson, Jacob, oberst, stbl. 5
— S. J., oberstløjtnant 148, 156, stbl. 5
— Sophie Cathrine g. 1) Schive, 2) Tanberg 156, 178
Mathiesen (Eidsvoll verk), kammerherre 160, 171, 172, 180, 307, 312
— smed 291
— Pierre, godseier 211, 307
Mathiesens planteskole 125
Mathisen, Frantz, løjtnant 226, 312
— Mathias, bruker 227
Mauritz-Hansen, Ingrid 188
— Ivar, arkitekt 187
— Ivar jr. 188
— Mauritz, oberst 187
Mecklenburg g. de Seue 167
— Oluf, borgermester 267
— Sebastiane g. Jæger 267
Medelfar, Nils Olufsen, kapellan, stbl. 2
— Ole Nilsen, sogneprest, stbl. 2
Megård, Ole, gårdbruker 292
Meidel, løjtnant 158
Melbye, Joh. E., statsråd 125
Melhus, Fr., grosserer 242
Meng, Anne Nielsdr. g. Lorentz(en) 26, stbl. 9
— Hans (Jens) Pedersen, kjøpm., stbl. 9
— Niels Hansen, trelasthandler, president 26, stbl. 9
Mesch, Maren Marie g. Musæus 253
Messing, Elisabeth g. Faye, stbl. 3, 7
— Gert, stbl. 3, 7
Meyer, A. 63
Meyer, Agnes 208
— Jacob Peter, grosserer 208
— Jacob Salemon 275
— Magdalene g. Ross 77
— Peter Christensen, kjøpm. 208
— Peter Petersen, kjøpm. 208
— Ragnhild g. Heiberg 208
— Thorvald, godseier 208
Meyer & Først 275
Meyer-Nielsen, læge, direktør 279
Micaelsen, Ellen Marie g. Pedersen 83
Michelsen, Lars, foged 147
Michelsson, Nils, kjøpm., stadskapt. 66
— Ove på Vikar, stbl. 7
Michelet, Nana, bestyrerinne 101
Middelfar, Mats Jenssen, biskop 187
Middelfart, enkefru 229
— prokurator 229
Midthaug, L., arkivassist. 158, 160, 224, 301, 302
Mikalsen, Julie Marie g. Wang 83
Miltzow, domfoged, stbl. 3
— Claus H., kjøpm. og byfoged, stbl. 3
— Gjert Clausen, kjøpmann, stbl. 3
— Henrik Carsten, sogneprest, stbl. 3
— Margrethe g. Schreuder, stbl. 3
Mjøn, Marcus, bonde 123
Moe, B., stbl. 6
— Chr., kjøpm. 223
— Hans, stiftamtsskriver 207
— Johanne Helene g. Sivqveland 270
— Jørgen, biskop 55, 78
— Ole, forretningsmann 275
— Ole Pedersen, tobakksfabrikant 94, 272
— Peder M., tollkasserer 207
— Ragnhild g. Reimers 207
— Sverre Johnsen, gårdbr. 105
— Wladimir 7
Mogensdr. Cecilia g. Camstrup, stbl. 8
— Elen g. Lind, stbl. 8
Mogens(Mads)dr., Else g. Edvart stbl. 5
Mogensen, Henrich, kirkeverge, stbl. 2
Mogenson, Christen, foged, stbl. 2
Mohnsen, Bastian, kaptein 139, 140
Mohr, fru Tove, læge 116
Moltke, Gebhard, greve, stiftamt. 38, 42
— Otto, greve, stiftamt. 111
Moltke-Hansen, Otto, fabrikkieier 110, 242
Moltzau, Finn, godseier 211
— Gunnar, godseier 3, 7
Monrad, Caroline Dorothea g. Holst 117
— Jacob, sogneprest 117
Monsen, Anders 254
— C. 301
— Helga g. Wexelsen 262
— Peder, fiskeveier 262
Monsson, Henricus, pater, stbl. 2
Morgenstjerne, Christofer, stbl. 8
— Giert Christoffersen, stbl. 8
— Maren Giertsdr. g. Heiberg, stbl. 8
Morris, mrs. 130
Morsing, Botle Jensen, sogneprest, stbl. 1
— Christian Thorkelsen, professor, stbl. 1
— Jens, stbl. 1
Mortensdr., Anne g. Etterstad 255
Mortensen, Niels, kjøpm. stbl. 2
Mosling, Alette Kristine g. Musæus 253
Moss, assessor 144
— Anna Sørensdtr. g. 1) Lemmich, 2) Smith, stbl. 9
Mossin, Anne Rebekka g. Blichfeldt 43
Motzfeldt, Mechtel g. Klouman 307
— Ulrika Caroline g. Krefting 216
Mule, Christian, sogneprest stbl. 2
— Karen Hansdr. g. Brodtkorb 297
— Karen Jacobsdr. g. Blankenborg, stbl. 9
Munch, Andreas, dikter, titul. professor 80
— Andreas Syversen, sogneprest, stbl. 2
— Christian, korpslæge 132
— Christine g. Petersen 50
— Edvard, kunstmaler 132
— Eggert, kunstmaler 145
— Else Cathrine g. Leganger, stbl. 2
— Emma Wilh. g. Heiberg 208
— Joh. Storm, biskop 50, 132
— Johanne Pedersdr. g. Wang 123, 132
— P. A., professor 132, 284
— Peder, sogneprest 132
— Severine g. Brager 283
(—) Sivert Engelbrechtsen, sogneprest, stbl. 2
— Søren Rasmussen, kapteinløjtnant 132
Munch-Petersen, P., major 50, 86
Mundt, Cathrine Elisabeth g. Fabricius, stbl. 8
Munk, Ene Jensdr. g. Lykke, stbl. 2
— Jens Madsen til Visborg, stbl. 2
Munthe, C. M. 48, 66, 72, 73, 84, 109, 117, 167, 178, 208, 270

Munthe, G. 7
 — H. 188, 309
 von Munthe af Morgenstjerne,
 Alexandra Cathr. Henr. g. Las-
 son 238
 — af Morgenstjerne, Helene Wilh.
 Joh. g. Winter-Hjelm 132
 — af Morgenstjerne, Pauline Chri-
 stine g. Lasson 238
 Murray 251
 Musæus, C. F., sogneprest 253
 — Christiane g. Norman 253
 — Johan, sogneprest 253
 — Maren Marie g. Norman 253
 Muus, Annichen Sophie g. Ege-
 berg 63
 — Marie Barth g. Meyer 208
 — Søren, forvalter 160
 Müller, oberst 195
 — regimentsfeltskjer 308
 — Anne M. Zachariasdr. g. With
 79
 — Chr., sorenskriver 12
 — Fredrikke Antonette g. Paulsen
 279
 — Hans, forfatter 131
 Mygind, Anne Johanne g. Hald 80
 — H. J., kapellan 80
 — Hans Jørgensen, sogneprest 79
 — Henning Hansen, kand. teol.,
 klokker 79
 — Jørgen Jensen, festebonde 79
 — Jørgen Jonsen i Vigsø 80
 Myhre, tobakksfabrikant 275
 — Johanne Maren g. Møller 79
 — Peter, kaptein 79
 — Toline Helmeriksdtr. g. Kjek-
 stad 81
 Møller, kjøpm. 237
 — Alf, kontorchef 79
 — Anders Christensen, los 185
 — Andrea Marie g. Nielsen 74
 — Anne Cathrine g. Møller 79
 — Cathrine Andrea, kontordame
 79
 — Christen Andersen, skibskap-
 tein 185
 — Christian, oberst 185
 — Christian, oberstløjtnant 185
 — Christian jr. 188
 — Christian Stang 187
 — Ditlev Myhre, overtollbetjent
 79, 273
 — E. T. C. (død liten) 187
 — Else Joh. 188
 — Hans Eleonardus d. e., skibs-
 reder 73
 — Hans Eleonardus d. y., assu-
 ransedirektor 73
 — Helga Bruun 187
 — Ida g. Thoresen 237
 — Jens Christian, kjøpmann 74
 — Johannes, landfysikus 73

Møller, Jørgen, lektor 79
 — Lars, byggmester 123
 — Lovise g. Tandberg 73
 — Ludvig Adolf, kjøpm. 78
 — Margit, lærerinne 186
 — Marie Magdalene g. Wang 123
 — Niels, proprietær 73
 — Peter, major 79
 — Peter Bryn, agent 78
 — Petter, løjtnant 79
 — Rasmus, biskop 73
 — Reidar Bruun, kaptein 186
 — Signe g. Mauritz-Hansen 187
 — Sigrid Stang 187
 — Søren Torstensen, bergarb. 226
 von Møller, kaptein 283
 Møllerup, vaktmester 31
 Møllman, G. 148
 Mørch, Fredrikke 223
 — Marie Elisabeth g. Møller 74
 Mørck, Anne Sophie 273
 — Casper Pedersen 272
 — Christian Pedersen, krambod-
 dreng 272
 — Friderich Pedersen, sølvverks-
 arbeider 273
 — Hans 253
 — Margrethe Ivarsdr. g. Miltzow,
 stbl. 3
 — Peder Caspersen, sølvverksar-
 beider 272
 — Sofie Louise g. Bagge 246
 Maartmann, Christen, stadshaupt-
 mann 210
 — Hans, kjøpm. 210
 — Kaia g. Ringnes 209
 — Knut, agent 210
 Nachschou's, løjtnant, kone 191
 Nachschou, prokurator 190
 — Christopher Gram 190
 Nagel, Kristine g. Rue 188
 Nannestad, Christopher Jenssøn,
 sogneprest 271
 — Ellen (Lillen) g. Holtermann 271
 — Fredrik, artillerikaptein 271
 — Fredrik, assessor 271
 — Johan Carl, postmester 271
 — Petter Strøm, apoteker 271
 Nansen, Fridtjof 67
 Nerdrum, Brynild, gårdbr. 252
 — Ingrid g. Koefoed 252
 — Johan M., skibsfører og -reder
 252
 — Odd, h.r.advokat 252
 Nerenst, Henrika Pauline g. Gad
 279
 von Nerenst, Johan, major 155, 158
 Nesten, H. 302
 Nesterud, Ane Johansdr. g. Krog-
 ness 94
 — Lucine Johansdr. g. 1) Bache-
 rud, 2) Moe 270

Nesthorne, Claus Haagensen 111
 — Haagen, opsitter 111
 — Ole Pedersen (far til Chr.
 Thorne), gårdbr. 111
 Nestlé, kondenseringsfirma 123
 Neuenkirchen, Bernine Olchine g.
 Reimers 207
 Neumann, Barbra Pedersdr. g.
 Knoph 308, stbl. 9
 — Frantz, verkseier 301
 — H. H. 308
 — Iver Hansen, verkseier 300
 — Jacob Hansen, verkseier 300
 (—) Jørgen Paulsen på Fossesholm
 308
 (—) Peder Jørgensen, sagfoged 308,
 stbl. 9
 Nicolaidsdr., Kirsten g. Frølich,
 stbl. 2
 Nielsdr., Andrea g. Horne 250
 — Birgitte g. Bugge, stbl. 8
 — Else g. Hagajordet, stbl. 9
 — Karen g. Svarli 177
 — Margrethe g. Clemetsen, stbl. 4
 Nielsen, Alvide g. Peterson 119
 — Amaldus C., landskapsmaler 74,
 77
 — Andreas, jordbruker 218
 — Bertha g. Falck 299
 — Betty Gunhilde g. Breda 271
 — C. H. Møller 79
 — Carl, agent 68
 — Christen, roiert 127
 — Christian, tollbetjent 271
 — Christine g. Hald 80
 — Ferdinand Emil, kjøpm. 68
 — Hans, prost 47, 124
 — Jacob, riksbankdirektor 299
 — Jens, mag., biskop 283
 — Karen g. Lemmich, stbl. 9
 — Nanna g. Nannestad 271
 — Niels, agent 299
 — Niels C., skibsfører 74
 — Ragna, pikeskole 84
 — Rasmus, tobakkshandler 299
 — Søren, stadsveier 68
 — Torger, handelsmann 272
 — Yngvar, professor 299
 — Østen, sogneprest, stbl. 3
 — Aanon, seilmaker 175
 Nielsson, Elias 12
 Niemand, Mette Rasmusdr. g.
 Iversen 308, stbl. 9
 — Rasmus Hansen, brygger, stbl. 9
 Nierop, Pieter, stbl. 2
 Nieve, Kirsten g. Smith, stbl. 5
 Nilsdr., Anna g. Ellefsen 264
 — Anna g. Schjelderup, stbl. 5
 — Maren g. Jensen, stbl. 5
 — Marthe Carine g. Dorph,
 stbl. 7
 Nilsen, lærer 44
 — Martha g. Nøttestad 297

- Nilsen, Martinus, kirkesanger 281
 Nilsson, Michel, foged, stbl. 7
 Nimb, Michael, lensmann 159
 Nissen, H. 10
 — Karl, pianist 122
 Nobel, Alfred 285
 Nordal, Erik Ivarsen, sogneprest, stbl. 2
 Nordberg g. Oftedahl 255
 Norderhoug, løytnant 204
 Nordgren, Elise A. H. H. H. g. Hals 284
 Nordgaard, G. 291, 292, 293, 294
 Nordhagen, Johan 56
 Nordrum, Finn Aage, stadslæge 250
 — Georg, prost 250
 — Ole, kjøpm. 250
 — Unni g. Tandberg 250
 Nordstrøm, J. A. 5
 Noreng, Hans Johansen, sjølos 119
 — Johan, avdelingschef 119
 — Stener Tandberg, gymnasiast 120
 Norlin, Abraham, agronom 298
 — Kari g. Snarfjeldt 298
 Norman, Abraham, distriktslæge 72
 — Elisabeth Sommer g. Engh 259
 — Erik Schjøth 253
 — Isaach, marinekaptein 49
 — John, handelsmann 252
 — John, sanitetskommandørkaptein 252
 — John, skattefoged 253
 — John Marius, student 253
 — Karen g. Faye 48
 — Nils, sogneprest 253
 — Peter Johan, sogneprest 259
 — Thora-Margrethe 253
 — Trygve, ingeniør 252
 Nyblom, C. R., professor 286
 — Peder, arkitekt 286
 Nyeberg, Edvard Mogens, prest 235
 — Grete 235
 — Johanne Louise 235
 — Monna 235
 — Otto, læge 235
 Nyqvist, Otto 68
 Nyrop, C., stbl. 2
 — Christopher, magister, biskop, stbl. 2
 — Bolette Helene g. Frølich, stbl. 2
 — Hans Pedersen, sogneprest, stbl. 2
 — Kamma 108
 Nærstad, Bent Simensen, opsjitter 141
 — Engebret Haraldsen, gårdbr. stbl. 5
 — Engebret Pedersen, proprietær 140
 — Gunder, opsjitter 141, stbl. 5
 Nærstad, Harald Gundersen, opsjitter 141, stbl. 5
 — Maren Engebretsdtr. g. Tandberg 140, 141, 144, 189
 — Peder, gårdbr., stbl. 5
 — Simon, opsjitter 141
 Nøkleby, Lars Thomassen (Tandberg), opsjitter, eftersl.tvl. II
 Nørregaard, stadshauptmann 275
 — Asta, malerinne 62
 Nørholm, Peder Clausen, borgermester 49
 — Martha Pedersdtr. g. Norman 49
 Nøtterø, Pauline Mathilde g. Pedersen-Berg 82
 Nøttestad, Anton, misjonsprest 297
 — Anton, selger 296
 — Marit 297
 Nøttestadeie, Christoffer Eriksen 297
 Øbelitz 34
 Offenbergh, Christian, grosserer 103
 — Christian Frank 104
 — Henrik A., grosserer 103
 — Lise-Marie 104
 — Thomas & Co. 104
 Oftedahl, L. A., sogneprest 255
 Oftedal, kommunelæge 252
 Ohlsen, lensmann 215
 Olafsen, Thorgeir, godseier, stbl. 8
 Olav Tryggvason 3, 4, 94
 Oles Datter Dorthe g. Andersen 108
 Olsdtr., Anne g. Furuset 127
 — Anne Cathr. 253
 — Berthe g. Schøyen 29
 — Kirsti g. Grøndalen, stbl. 4
 — Margrethe g. Løche, stbl. 1
 — Maria g. Aaram, stbl. 4
 — Marthe g. Mathisen 226
 Olsen, skolelærer 104
 — Agnethe g. Lundh 69
 — Anne Cathrine g. Aschehoug 41, 42
 — Annun 227
 — Birgitte g. Bendixen 102
 — Dorthea (Dorthe) g. Schoug 41
 — Elisabeth (Else) 41
 — Fredrich, skoleelev 45
 — Gunnar, garvermester 126
 — Hermanna Marie (Torp) g. Wer-geland 76
 — Hilda g. Hurup 307
 — Johan, kommisjonær 40
 — Johan på Nordengen 119
 — Johan Julius, skibsreder 69
 — Johanne g. Lambech 220
 — Johannes (Bakken), fabrikk-eier 122
 — Johannes, gårdbr. 69
 — Jon 76
 — Karen Johanne g. Aubert 205
 Olsen, Kirstine 41
 — Lina Bolette g. Linaae 135
 — Maren g. Hvidt 41
 — Margrethe (Grethe) 41
 — Michel, matros 250
 — Nils, inderst 296
 — Olaf, dansk skulptør 122
 — Olav, handelsmann 76
 — Ole 41
 — Ole, skipper 275
 — Richard 34, 36
 — Svend, styrermann 307
 — Truls, skichtmester 273
 — Aase Marie g. Tandberg 38, 40, 41
 Oluf på Eik, stbl. 7
 Olufsdtr., Inger g. Worm, stbl. 5
 — Margrethe g. Stabel, stbl. 4
 Olufsen, Colbjørn, gårdbr., stbl. 6
 — Erik, gårdbr., stbl. 7
 — Peder, sogneprest 283
 Olufsson, Tollef, gårdbr., stbl. 7
 Omdahl, Bertha Marie g. Olsen 122
 — Edv. Tobias, skolebestyrer 122
 Omeland, Jakob, skibsfører 129
 Omsted i Solør 103
 — Jørgen 275
 — N. O. på Fossesholm 283
 Omundsen, Tallak Aave el. Knibe-dal, skipper, stbl. 2
 Onsum, E., overlæge 115
 Oppegard, H. 301
 — Svend Andreas, foged 261
 — Therbora g. Lein 261
 Orleans, hertug av 251
 Orloff, Anna Catharina Dorothea Nicolausdtr. g. Langøe, stbl. 3
 — Anne Nicolausdtr. g. Nørholm 49
 — Maren Nicolausdtr. g. Ørbech, stbl. 8
 — Nicolaus Poulsen, riksskriver, stbl. 3, 8
 Orm Olavsson 249
 Orning, Dorothea g. Hein 283
 — Dorthe Margrethe g. Hiortdahl 188
 Oscar II 87
 Ottesen, Otto, sorenskriver 91, 119
 — P. M., h.r.assessor 42
 Otilia Ottesdtr. (Kane) 5
 Oust, Jon, gårdbr., stbl. 4
 — Jon Ericson, opsjitter, stbl. 4
 — Jon Jensen, stbl. 4
 Outzen, I. 155
 Ovenberg, Henrik Nicolai, tollbetjent 103
 — Sophie, g. Gamborg 103
 Palludan, Anna Sophie g. 1) Bruun, 2) Gertmann 147
 — Anne g. Tanberg 146, 147
 — Christian Michelsen, sorenskriver 22, 144, 146, 147, 183

- Palludan, Else Michelsdr. g. 1) Mule, 2) Glostrup 146, stbl. 2
 — Maria g. Bruun 147, 183
 — Michel Rasmussøn på Børgen 146
 — Rasmus Michelsøn, sorenskriver 146
 Parelius, Gjertrud Hansdr. g. Hansen 32
 — Hans, kaptein, kommandant 32, 42
 — Jens Clausøn, sogneprest 32
 — M., distriktslæge 32
 Parr, Henry 178
 — Henry, konsul 178
 — Henry, verkseier 178
 — Søren Angell, grosserer 178
 Parsberg, Ingeborg Valdemarsdr. g. Daa, stbl. 2
 — Valdemar, lensherre, stbl. 2
 Paulli, bibliotekar 312
 Paulsdr., Anne Gurine, tjenestepike 38
 Paulsen, Amalie, frue 83
 — Caroline J. S. g. Amundsen 263
 — Christine Elise g. Tandberg 290
 — Frantz 275
 — Hans, saugfoged 215
 — Hans, skibsreder, konsul 275, 278, 279
 — Jørgen, kjøpm., godseier, stbl. 9
 — Knut 83
 — Thorvald Ingvald, murer 83
 — Wilhelmine g. Tandberg 279
 Paus, Anders Hanssøn, sogneprest 152
 — Else Sophie Hansdr. g. Rosing 152
 — Hans Anderssøn 152
 — Hans Povelssøn, sogneprest 152
 — Maren Sofie g. Fearnley 67
 — Nikolai, overlæge 103, 105, 106
 — Nicolay, direktør 152
 — Peder Povelssøn, sogneprest 152
 — Povel 152
 Paust, holzförster 254
 Pay, Anne Cathrine g. Faye, stbl. 7
 — Hans Andersen, kjøpm., stbl. 7
 — Hans Halvorsen, vekseler, stbl. 7
 Peckel, Anne Cathrine g. Boeck 246
 — «Mor» 246
 Pedersdr., Anne g. Angell 291
 — Birgitte g. Blix 302
 — Elen g. Dorph, stbl. 7
 — Elen g. Friis, stbl. 2
 — Ingeborg g. Olsen 296
 — Johanne g. Hals, stbl. 6
 — Johanne g. 1) Tandberg, 2) Wir- stad, efterst.tvl. II
 — Karen 226
 — Karen g. Jonsen, stbl. 7
 — Karen g. Michelsøn, stbl. 7
 — Kristine g. Evensrud 218
 Pedersdr., Marine g. Christophersen 283
 Pedersen, Giøde på Utgård 119
 — H. S., skomaker 306
 — Jacob, skibstømmermann 83
 — Knud Skriver, stbl. 2
 — Nils, stbl. 7
 — Oluf, prest 63
 — Signe g. Crawford-Jensen 306
 — Søren, handelsmann, stbl. 9
 — Tord, lærer 48, 231, 241, 242
 Pedersen-Berg, Peder, lærer 82
 — Thyra Elisabeth g. Hald 82
 Pederssøn, Christen, skoflikker 134
 — Svend 253
 Pedersøn, Jens, sogneprest 132
 Petersén, Carl, major, generalsekretær 168, 170
 — Carl Aug., kanselliråd 168
 — Carl-Henrik, student 169
 — Esther Birgitta 169
 — Jacob Benson, kjøpm. 168
 — Kerbela Ingeborg 169
 — Rurik 169
 Petersen, Alf, kaptein 120, 121, 135, 243, 260, 266
 — C. J. Joh. 251
 — Chr., kaptein 199
 — Christen på For, gårdbr. 208
 — Joh. Chr., sorenskriver 38
 — Louise g. Koch 121
 — Ole, løytnant 50
 — Peter, generalkonsul 305
 — Rickert, rådmann 246
 Pettersen, Andrea Marie Eoe g. kjøpm. J. Chr. Møller 74
 — Anneken 308
 — Edvard, skibsfører 270
 — Gunerius, kjøpm. 221
 — Joh., tekstulfabrikant 135
 Phillipsen, Jørgen, assistensråd, lagmann 11, 20
 Piene, Caspar Chr., kjøpm. 176
 — Franz, direktør 176, 177
 — Henny g. Tanberg 176
 — Johannes Christian, mølleceier 177
 Pilegaard, Peder Christensen, rektor, prest, stbl. 9
 — Petronelle g. Knoph, stbl. 9
 Pina, Juan M. A., håndverker 294
 Pind, Birgitte Cecilie g. Tanberg 157, 163
 — Christian Ludvig, postmester 157
 — Ole, prest, stbl. 5
 — Ole Sørensen, apoteker, stbl. 5
 — Søren (Severin), postmester 163, 164
 Piro, Andreas, løytnant 153, 154
 Plathe, Erik 116
 Pløen 301
 Poppe, proprietær 257
 — Constance g. Prydz 257
 — Fredrik Vilhelm, bergmester 257
 Poulsen, Maren J. Z. g. Døderlein 243
 Poulsson, Anne Kristine g. Borgen 50
 — Elisabeth Christiane g. Hesselberg 306
 — Poul Halvor, kjøpm., tobakksfabrikant 50, 275
 — Søren, kjøpm., landmann 50
 Povelstr., Kristine g. Smith 177
 Prebensen, I. W. 10
 Probe, Christian 272
 — Lisbeth Christiane g. Mørck 272
 Probst, Martinus 275
 Prydz, arkitekt 106
 — Charlotte Amalie g. Tandberg 309, stbl. 9
 — Christen Brochmann, marine- løytnant 309, stbl. 9
 — Elen Engelbretsdr. g. Tan- berg 26
 — Elen Maria 26
 — Engelbret Erichsen, rådmann, stbl. 9
 (—) Erich, stbl. 1, 3
 — Hans, dragonløytnant, stbl. 9
 — Hans, premierløytnant, stbl. 9
 — Inger g. Christensen 257
 — Olaf, o.r.sakfører, direktør 26, 257
 — Peter Blankenborg, general- krigskommissær 26, 257, 309, stbl. 9
 — Peter Blankenborg, major 309
 Prøys, Astrid g. Lund 251
 Pätzold, Anna g. Tandberg-Han- sen 240
 — godseier 240
 Paasche, Gurine Johanne g. Thorne 117
 Quale-Udseth, K. 8
 Qvisling, I. L. 152, stbl. 4
 Qvist, etatsråd 275, 276
 — Johanne Maria g. Lassen 238
 Rakkestad, Halvor A. Haneborg, lensmann, stbl. 1
 — Hågen L., lensmann, stbl. 1
 Ramberg, Gunne g. Tollevsen 239
 Ramm, Anne Magd. g. Palludan 146
 — Henrich, major 147
 — Joh. E. B., major 147
 Ramshardt g. Rosing 152
 Ramstad, Rasmus Andersen, gård- bruker, stbl. 9
 Ramsøy, Mogens Olsen 273
 Ramus, Daniel, sogneprest 141
 — Jonas, sogneprest 199
 Randelsen, Randel 261

Randers, distriktslæge 91
 Randklev, John I., prokurator 160, 161, 162
 Rane Jonsson, ridder 4, 5
 Rasch, A. W. 84, 175, 182
 — Eleonore Hedv. g. Møller 73
 Rasmusdr., Anne g. Balchen 291
 — Birthe g. Eydorff, stbl. 5
 — Maren g. Samuelsen 100
 — Randi g. Klumpsteen 269
 Rasmussen 24
 — Jens, rådmann 187
 Rasmussen, Thomas, tollvisitor, stbl. 8
 Rastad, Caroline g. Tandberg 287
 — Hans, handelsborger 287
 Reck-Thomsen, Chr. M. C. W. g. Juell 213
 Reidarson, Thore, stbl. 8
 Reiersdr., Gertrud g. Skranefjell 295
 Reiersen, Emilie g. Christensen 263
 Reierstad, Josefine g. Furuset 127
 — Ole, gårdbr. 127
 Reimers, H. Joh. F., h.r.assessor 207
 — Heinrich, bakermester 207
 — Jan, gullsmed 207
 — Joh. Johannessen, gullsmed 207
 — Lucie E. g. Aubert 207
 Rein, Ole, sogneprest 152
 Renstrøm, Carl Johan, prost 285
 Reventlow, Anna Sophia g. Fredrik IV 147
 — Conrad, greve 147
 Revers, Kathrine S. 259
 Rhomberg, minister 61
 Ribber, Bertil Olsen 140
 Ridder, proprietær 216
 Riddervold, Hans, biskop 54
 — Johanne Chr. g. Waage 54
 Riegels, Margretha Sophia g. Falchenberg 273
 Ring, Ole, kjøpm. 213, 275
 — Othilie g. Hesselberg 212
 — Th. N., kjøpm. 213
 Ringnes, Elisif g. Aubert 209
 — Ellef, bryggerieier 209
 — Erik, gårdbr. 209
 — Gundulf, gårdbr. 209
 Rissberg, riksdagsmann 298
 Ritland, Egil 296
 — Nils, ingeniør 296
 — Peder, gårdbr. 296
 — Sofie 296
 Robarth, Niels Chr. 190
 Robert, hertug 175
 Robertsdr., Anne g. Ramstad, stbl. 9
 Robsahm, L. E., kammerråd 34
 Robson, Ann E. g. Crawford 182
 Rode, Emil, dr. med. 243
 Rodtwitt, L. A., kapellan 76
 — Ollene Chr. g. Olsen 76

Roed, Helene g. Nyblom 286
 Rognlien, Martin, smed 170
 Rognskaug, Daniel, gårdbr. 105
 Rognskog, Maria, enke g. Kane-strøm 280
 Rogstad, Torkel 253
 Rolfsen, Anna Andrea g. Hesselberg 306
 — J. S., skibsfører 306
 Roll, læge 113
 Rollufsen, Tønnes, gårdbr. 129
 Roscher, R., kjøpm. 68
 — Th., læge 68
 Roscher Nielsen, Anna Sophie 69
 — John, student 69
 — R., major 68
 — Ragnhild, student 69
 Rosen, Joh., distriktslæge 72
 Rosenberg, Hans, bartskjær 42
 — Niels (Jens), bartskjær 42
 — Sveder Th., handelsmann 42
 — Th. N., prest 42
 — Thøger Svedersen 42
 — Thørgerina Chr. g. Aamodt 42
 Rosenkilde, Anne g. Kamstrup, stbl. 8
 — Casper Jensen, kjøpm., stbl. 8
 — Fredrik, myntskriver, stbl. 8
 — Henrik, myntskriver, stbl. 8
 — Heinrich Caspersen, res. kap., stbl. 8
 — M., stbl. 8
 Rosenkrantz, amtmann 42
 Rosenkrantz-Johnsen 130
 Rosenqvist, H. H., kaptein 294
 — (Nissen), Hans Terkel, sogneprest 294
 — Lif g. Balchen 294
 — Terkel Chr., regimentskvartermester 294
 Rosensverd, stbl. 3
 Rosing, Hans Claussøn, biskop 152
 — Hans Hansen, sogneprest 152, 189
 — Johan, sogneprest 150, 152
 — Rasmus, prest 152
 Ross, Georg 77
 — H. Kr., sogneprest 77
 — Hanne M. A. g. Brodtkorb 202
 — Hans, sprogforsker 77
 — Sofie g. Bull 77
 Rosten, Randi g. Selsbak 256
 Rottbøl, Johanne L. g. Bertelsen 251
 Rua, Ole 215
 Rude, Maren Jensdr. g. Thomsøn, stbl. 8
 Rue, Johan, gjestgiver 188
 — Maren g. Hiortdahl 188
 Rump, landskapsmaler 74
 Runtom, Elen 226
 Rustad, Hans, gårdbr. 221
 — Karen g. Dahl 221

von Rüdiger, arkitekt 241
 — major 240
 — oberstløytnant 240
 — student 241
 Rye, fenrik 142
 — H. J. oberstløytnant 7
 Rygh, Oluf, professor 19
 Rynning, F. A., kaptein 283
 — Fredrikke g. Waaler, 25, 268, 294, 299
 — O. R., magasinforvalter 25
 — Sigwarda g. Rosenqvist 294
 Rytterager, Ole, gårdbr. 111
 Ræder, Gustav, overlæge 118, 252
 Røhl, Evald, inkassator 69
 — Severine g. Olsen 69
 Røhne, bygartner 125
 Rømcke, Harald, advokat 233
 Rønneld, Gløer, lensmann 179
 von Røpstorff, Anne M. g. Ramm 147
 — Hans, kaptein 147
 Rørdam, A. L. N. E. g. Vogt 237
 Rørigsdr., Anne g. Sommershill, stbl. 2
 Røring, Ingeborg B. g. Storm 132
 — Kirstine g. Munch 132
 Rørvik, Fredrikke g. Hansen 295
 Rørholm, Ole 215
 Røste, Anna Jørgensdr. g. Bryn 273
 Røyem, D., proviantforvalter 24
 Sahlgaard, Aleth Marie g. Søbberg 232, 255
 — Anne Malene g. Bruun 255
 — Bodil Chr. g. Prydz 26, 27, 255, 309, stbl. 9
 — Hans Rasmussen, kjøpm., skipper 232, stbl. 9
 — Rasmus Christensen 255
 Sakshaug, Ingvald 279, 280, 281
 Saksvikplads, Ane g. Wang 177
 Salamonsky, fru sirkusdirektør 183
 Salicath, F. T. 167
 Salmonsens, forfatterleksikon 56
 Samsing, Belle g. Faye 49
 Samuelsdr., Karen g. Pedersen, stbl. 9
 Samuelsen, Cecilie J. g. Hansen 187
 — Christen, farver 100, 311
 Sand, Jacob, gårdbr. 250
 — Kristian, kjøpm. 259
 — Ole, gårdbr. 250
 — Wilhelmine g. Eng 259
 Sandager, Dorte Birgitte 282
 Sandberg, landfysikus 72
 — Hulda g. Sohlman 285
 Sandsværingen, Niels 274
 Satzlef, Eggert, stbl. 2
 Saxill, Kristine g. Svendby 289
 Schanch, Birgitte g. Rosing 152
 Schatmann, schichtmester 227
 Scheen, klokker 226

- Scheen, Otto L. 75
 Scherven, Christiane Larsdr. g. Holst, stbl. 8
 — Hans Olsen, stbl. 9
 — Ingeborg Hansdr. g. Pilegaard, stbl. 9
 — Lars, stbl. 8
 Schibsted, Hildur g. Lindboe 122
 Schinnum, A., gårdbr. 140
 — Ellen G. 6, 20, 144
 Schirmer, fru 130
 Schive, Abellone g. Pind 157, 158
 — Ellen B. g. Lorck 86
 — Henriette D. g. Thorne 111
 — Jens, sogneprest 86, 156
 — Jørgen, o.r.sakfører 117
 Schjötz, Johannes 20, 311
 Schjelderup, Anne g. Schreuder, stbl. 5
 — Jens Pedersen d. e., dr. med., biskop, stbl. 5
 — Jens Pedersen, mag., biskop, stbl. 5
 — Peder Jensen, biskop, stbl. 5
 Schjøth, Christopher Eriksen, forretningsmann, stbl. 8
 — Erik Christophersen, konsul 275, stbl. 8
 — Erika g. Kamstrup 232, 253, stbl. 8
 — Inga g. Norman 252, 253
 — J. R., revisor 253
 von Schlanbusch, Dorothea g. de Seue 167
 — G. C., kaptein 153
 — Heinrich, bergingeniør 167
 Schlanbusch, H., oberst, senere generalmajor 143, 215
 von Schmettau, Amalia U. Fr. g. Trampe 72
 Schmidt, O., 86, 147, 157, 183, 255, 256, 260, stbl. 7
 Schnedermann, Alhlett g. Krefting, stbl. 9
 Schou, fru 252
 — Chr., distriktslæge 91
 — Aage, advokat 62
 Schoug, Niels, skipper 41
 Schrader 24
 Schreiner, kjøpm. 261
 Schreuder, Agnethe F. g. Crawford 183, 305
 — Hans, stbl. 3
 — Hans, misjonær 54, 60
 — Hans Samuelsen, mag., sogneprest, stbl. 3, 5
 — Karen g. Weinwich, stbl. 3
 — M. Hj., konsul 305
 — Otto Hansen, mag., sogneprest, stbl. 3, 5
 — Samuel Hansen, borgermester 305, stbl. 3, 5
 — Susanne g. Arentz, stbl. 5
 Schröder, Helchen Margrethe g. Bay, stbl. 6
 — Øllegaard K. g. Røpstorff 147
 von der Schulenburg, Carl, generalauditor 33
 Schult, Hans, baker 262
 Schultes, Cathrine g. Frølich, stbl. 2
 Schultz, apoteker 255, 275
 — Joh., lensmann 38
 — Johannes, hyttimester 278
 — Marie g. Tandberg 255
 — Susanna Catharina g. 1) Kyhring, 2) Tandberg 278
 Schølberg, lærer 86
 Schøller, C. E. A. 79
 Schönheyder I. C., prokurator 160, 161, 162
 Schønning, Maren g. Bødtker 76
 Schøyen, Aslach Pedersen (Gjersøen), opsitter 30
 — Guri g. Tandberg 29
 — Lars, proprietær 29, 30
 — Peder A. 30
 Scott-Hansen, Anne 209
 — Carin 209
 — Per, marineløitnant 208
 — Sigurd, kommandørkaptein 208
 Seefeld, Anne g. Munk, stbl. 2
 — Jens til Refsnes, stbl. 2
 Segelcke, Thomas 275
 Sehested, M. S. 167
 — O. R., oberst 138, 148
 Seile, Johan, sjølos 119
 — Oleane g. Noreng 119
 Seip, A. M., oberstløitnant 198
 — Andreas (Ajás) 212
 — Andreas M. G. 203
 — Andreas M. G., gårdbr. 203
 — Andreas M. G., læge 198, 201
 — Anne g. Diesen 200
 — Anne Cathrine g. Aubert 205
 — Carl, bruksbestyrer 202
 — Caspar 213
 — Caspar, oberst 151, 198, 203, 204, 210, 211, 215
 — Chr. C., dr. med., landfysikus 196
 — Christian E., gymnasiast 203
 — D. A., professor 196
 — Jesper, kaptein 213
 — Jesper, politimester 212
 — Johannes, gårdbr., fløtningsinspektør 198, 203, 214
 — Jon, hydrograf 213
 — Karen g. Seip 86, 197, 198
 — Karen Fredrikke 200
 — Karin, sekretær 214
 — Marcus, oberstløitnant 214
 — Maren 197, 198
 — N. H., forstkandidat, fløtningsinspektør 147, 194, 210
 — Olaf 212
 — Solveig Helene 203
 Selmer, sakfører 184
 — statsminister 184
 — Chr. A., major 154
 — Erik 303
 — Gjertrud g. Jensen 304
 — J. M., kaptein 304
 — Jens Andreas, overtollbetjent 303
 — Joh. Heinrich, oberst 303
 — Severine Alette g. Kreyberg 304
 — Sigismund, kaptein 143
 — Stine g. Gløersen 303
 Selqvist, klokker 98
 Selsbak, Jenny g. Bruun 262
 — Jørgen, apoteker 262
 — Martin, kjøpm. 256
 — Ole P., skibsfører 256, 263
 — Peder, destillatør 256
 — Sofie g. Bruun 256
 Semb, fru Hanna 119
 Sending, juridisk kand. 277
 de Seue, Chr., universitetsstipendiat 167
 — Christian, sogneprest 167
 — M., oberst 142, 143, 154
 — Nicolay, oberst 167
 Sfnx 187
 Sibelius, komponist 115
 Sieland, Clara g. von Rüdiger 240
 Sigholdt, Cecilie g. Benneche 237
 Sigismund, keiser 243
 Sigurd Hjort, konge 208
 Simonsen, Levin 275
 Sinclair (Kringen) 245
 — Florence g. Tanberg 175
 — John, stbl. 6
 — Malcolm Esq., stbl. 5
 — Robert, ingeniør 175
 — William, greve av Cathnes 175
 Sinding, Wilhelmine g. Nerdrum 252
 Sinding-Larsen, Kr., kunstmaler 107
 Siqueland, Ivar, kaptein 270
 — Iver, megler 270
 — Johannes, sogneprest 270
 — Olaf, lensmann 270
 — Torger, garver, handelsm. 270
 Sissener, Egide, stbl. 6
 — Hanne g. Larsen 175
 — Jean, stbl. 6
 — Philippe, stbl. 6
 — Wilhelm, kaptein, oberst 175, 312
 Sjørvold, Jon, stbl. 7
 Skanck, Theofilus J., sogneprest, stbl. 2
 Skank, Jon M., sogneprest, stbl. 2
 Skanke, Anders Lauritsen, sogneprest, stbl. 3
 — Anna Andersdr. g. Nielsen, stbl. 3
 Skappel, Karen g. Engelstad 70
 — Lars P., kjøpm. 70
 — S., byråchef 8, 70

- Skappeleie, Anne Svendsdr. g. Eriksen 203
— Ansteen Eriksen 203
Skatvedt, Th. 309
Skjelderup, Arthur 208, 232
Skjelsbo, Grethe H. g. Seilø 119
Skjønhaug, Hans, gårdbr. 83
Skogstad, Ingeborg Toresdr. g. Canestrøm 280
Skotteie, Joh. Jensen 290
Skotvedt, Niels, organist 219
Skougaard, Hans, stbl. 4
— Lykke g. Heide, stbl. 4
Skovgaard, J., kunstmaler 74
Skranefjell, Hans Jonsson 295
— Hans Jonsen d. y. 295
— Jon Hansen 295
— Jon Ingebretsen, gårdbr. 295
Skredsvig, Chr., landskapsmaler 64
Skridshol, Peder Hansen 70
Skridzol, Peder Larsen, forpakter 70
Skrutvold, O., kirkesanger 144
Skræastad, Thorkild G., tømmermann 84
Skule Baardsson, hertug 4
Slingsby, Cecil 106
Slitu, Helle, bonde 261
Smedbøl, Haagen 219
Smith (Smidt, Schmidt), prost 152, 153
— skibskaptein 164
— Adam, vever 177
— Andreas, kjøpm. 228
— Anders P., brukseier 39
— Carsten Erichsen, fløtningsinspektør, stbl. 5
— Christen, skibsreder 82
— Ditlev, flyveleitnant 210
— Elen M. A. g. Wang 177
— Erich, klokkestøper, stbl. 5
(—) Lauritz Lauritzen, kommerseskommissarius 6, 10, 11, 20, 233
— Maren g. Bassøe 165
— Truls L., h.r.prokurator 212
Snarfjeldt, Daniel O., fabrikkleder 298
— Davida g. Brodtkorb 297
— Ole (Snarkil), soldat 298
Sohlman, Ann-Margret 286
— Astrid g. Nyblom 286
— August, redaktør 285
— Inger 287
— Inger Marianne 286
— Jan 286
— Ragnar, generaldirektør 283, 285, 286
— Ragnar jr. 286
— Rolf, legasjonssekretær 286
— Staffan Alexander 286
— Sverre, disponent 286
Solberg, Christine g. Maartmann 210
— E. 163
— Johannes, gårdbr. 216
— Staale, gårdbr. 210
Sollerud, Torger, gårdbr. 103
Sollied, Olaf 156
Sommer, Johan Jørgensen, leitnant, stbl. 9
— Petronelle Johansdr. g. Lemmich, stbl. 9
Sommerfeldt, prost 91
— Benedicte g. Klingenberg 188
— W. P. 95, 100
Sommercales, Richard, stbl. 2
Sommerchild, Stinchen g. Tønder, stbl. 2
Sommerhill, Henrik, rådmann, borgermester, stbl. 2
Songe, Kirstine A. O. g. Flørnes 102
Sophie g. Storm, stbl. 2
Sophie Amalie g. Glückstad 197
Soprim, Inger g. Heyerdahl, stbl. 1
— Ole, gårdbr., stbl. 1
— Paul, gårdbr., stbl. 1
Sparre, H. J., krigskommissær 84
— Ole Jacob, stadsfysikus 84
— Sidsel g. Svendsen 84
— Sigrid g. Hald 84
— Aage Tullesen 84
Splidsdr., Lene g. Nordal, stbl. 2
Sporryng, Erik, sogneprest 20
— Erik Christensen, magasinforvalter 20, 25, 26
Stabel, Bastian, sogneprest, stbl. 4
— Birgitte g. Steinkuhl, stbl. 4
— Claus, foged, stbl. 4
Stabell, Sophie g. Aars 202
Stai, Kirsten Pedersdr. g. Canestrøm 280
Stang, oberst 186
— Anna g. Møller 186
— Fabian, stbl. 2
— Jens Schrøder, major 186
— Johanne Th. g. Dahl, stbl. 2
— N. A. 235
— Per 30
— Thomas A., godseier, stbl. 2
Stangebråten, Svend, sersjant 186
St. Clair, Walter, greve 175
— William 175
Steen, postmester 67
— Harald, operasanger 202
— Johannes, gårdbr. 189, 190
— Kari Heide g. Diesen 202
— Laura E. g. Knudsen 67
— Lauritz K., megler 67
— Ragne g. Bye 189
Steenberg, Anders, mesterskomaker 226
Steenseth, Carl, gårdbr. 250
— Kaare, kontormann 250
Steenseth, Peder, gårdbr. 250
— Per, tømmerchef 250
Steenske Boktrykkeri 99, 109, 120
Steffens, H. K. 10, 41, 51, 66, 67, 73, 76, 101, 109, 111, 124, 132, 178, 186, 202, 205, 208, 209, 210, 233, 235, 236, 238, 246, 248, 258, 263, 269, 272, 283, 299, stbl. 2, 4, 5
Steinhamar, Aug. J. 144, 191, 196, 198, 200, 205, 215
Steinkuhl, foged, stbl. 4
— Elisabeth g. Heide, stbl. 4
— Joh., kjøpm., stbl. 4
Stenborg, Augusta g. Petersén 168
Stenersen, prost 257
— Augusta g. Poppe 257
— Cathrine S. g. Engelstad 70
— Chr., kjøpm., stbl. 7
— S. J., professor 44, 46, 53, 86
Stenersen, Sven 191
Stensen, Simen og Kristen 300
Stenshorn, handelsmann 276
Stillesdr., Karen g. 1) Pay, 2) Tollesen, stbl. 7
Stockfleth, Catharine Eggertsdr., stbl. 2
— Eggert, borger, stbl. 2
— Eggert Chr., sogneprest, stbl. 2
— Else g. Munch, stbl. 2
— Karen Christophersdr. g. Bøyesen 311
— Niels, finnemisjonær 101
Stockman, Chr. H., sogneprest, stbl. 4
— Maren g. Blom, stbl. 4
— Maren Christophersdr., stbl. 4
Stokfleth, justisråd 283
Stoktrøen, Karoline Pedersdr. g. Oust, stbl. 4
— Peder, gårdbr., stbl. 4
Stolt, Jacob, kjøpm. 279
Stoltenberg, Anne N. g. Gjessing 117
— M., portrettmaler 44
— Maren g. Lemvig, stbl. 2
— Mons, borgermester, stbl. 2
Stoph, Emeline Fr. g. Ytteborg 236
Storeng, Hans, folkehøiskolelærer 280
Storm, Benedicte g. Nyrop, stbl. 2
— Christiane g. Munch 132
— Edv., dikter 132
— Gidsken E. g. Munch 132
— Joh., sogneprest 132
— Mikkel, foged, stbl. 2
— O. 124, 132
Strai, Marie g. Thorkildsen 85
Strand, Kari g. Haugan 212
Stranden, Karoline A. N., madam 272

- Strøm, Hagbarth, dr. med., professor 203
 — Harriet g. Ørn 285
 — Maria Tandberg g. Renstrøm 285
 — Martin, apoteker 283, 284
 — Ole Olsen, snekkermester 283
 — Rachel, sprogslærerinne 285
 — Ragnhild Tannberg g. Sohlman 285, 287
 — Sigrid, sekretær 287
 Strømmesen, Ole 284
 Strømmevold, O. 284
 Stub, Kathrine g. Thorstensen, stbl. 6
 — Kjeld, sogneprest, oberst, stbl. 6
 — Lars Kjeldsen, prest, stbl. 6
 — Magdalene g. Storm 132
 — Michael Hansen, sogneprest, stbl. 5
 Stubdahl, Mathias 16
 Styhr, Bodil g. Thurmann 124
 Støren, A. W., sogneprest 235
 — Henrik, sogneprest 223
 — Marie Helene g. Heffermehl 235
 de Suiet, Cathérine g. Sissener, stbl. 6
 Sund, H., arkitekt 6
 Sundt, Eilert, konsul 105
 — Michael, generalkvartermester 31, 33
 — Mikael 262
 — Morten Ludvig 197
 Sundvolden, Maria g. Bye 192
 Suttestad, Ole, gådrbr. 268
 Suur 50
 — Anne Margrethe g. Boyesen 78, 311
 — Casper, kjøpm. 78
 — Jacob Rosted, sogneprest 311
 Svahn, A. V., ridelærer 83
 — Elsa g. Krogdahl 83
 — R., porteføljaarbeider 82
 Svaneikil, Halvor, sjølos 119
 — Pernille L. g. Nordengen 119
 Svarli, Edv., lensmann 177
 — Peder, gådrbr. 177
 — Peder, skoleholder 177
 — Sophie W. g. Wang 177
 Svarstad, Johannes, leilending 189
 Svendby, Berit 290
 — Christian 290
 — Frithjof, ingeniør 289
 — H. Edv., trelasthandler 290
 — Oscar, oberstløytnant i Frelsesarmeen 289
 — Per W. 290
 Svendsdr., Maren g. Wærner 228
 Svendsen, gjestgiver 101
 — Bastian, klokker 41, 237
 — Jacobine K. g. Esbensen 101
 — Jørgen, bonde 84
 — Karen g. Hansen 220
 — Svend, lensmann, stbl. 1
 Svendsrud, Isabelle g. Sahlgard 255
 Sverdrup, Hilleborg M. g. Stangebråten 186
 Swendsen, kjøpm. 275
 Swensen, Carl, læge 78
 — Mathea Cath. g. Tandberg 78
 — Th., sogneprest 78
 — Wilh. 164
 Sylvia, Anna Eeg g. Leganger, stbl. 2
 Sylvius, Henrik, sogneprest, stbl. 2
 — Joh. (Hans Skov), prest, stbl. 2
 Syvertsen, Johannes 230
 Sæter, Ivar 210
 Sætrang, Engebret 20, 21
 — Guldbrand I. 12, 19
 — Ivar, sogneprest 198, 200
 — Jens 20, 21, 23
 Søderblom, N., erkebiskop 61
 Søeberg, gådrbr. 163
 — Anders, kjøpm. 232
 — Christen (Christian), kjøpm., skipper 232
 — Christiane g. Tandberg 231
 — Peder, trelastgrosserer 232
 — Petter Svendske, negosiant 232
 Søffrenssøn, Michel 311
 Søffrenssøn, Anders, sorenskriver 208
 Søfrensdr., Rønnaug g. Frensonius 283
 Søfrensen, Anders 20
 — Rasmus, sogneprest 283
 Sønstevold, Valborg 301
 Sørbrøden, John, gådrbr. 153
 Sørbo, Anna g. Sivveland 270
 Sørboe, K. 19
 Sørensdtr., Anne g. Scherven, stbl. 8
 Sørensen 50
 — Christen, rådmann, stbl. 2
 — Christen, stadsvaktmester, stbl. 9
 — Engebret, forvalter 223
 — Fr., skreddermester 125
 — Jenny g. Wang 125
 — Peder, sogneprest 132
 — Sophie g. Lie 223
 — Ø., tegner 107
 Sørum, Karen Pedersdr., stbl. 7
 — Magdalena g. Kiøsterud 81
 — Maren g. Kjekstad 81
 — Ole Jonsen, gådrbr., stbl. 7
 — Peder Olsen, gådrbr., stbl. 7
 Tanberg, Agnes 246
 — Agnes g. Norman 252
 — Aksel 169
 — Anders Eløffsen, opsitter 9, 10
 — Anders Jørgensen, bonde 6, 10, stbl. 1, 3, 5
 — Andreas, dr. med., overlæge 243
 — Andreas, kaptein 22, 141, 151, 189, 191, 192, 193
 Tanberg, Andreas Lund, løytnant, verkseier 158, 167, 180, 192, 312
 — Anna, Maren, Berte, Sigrid Thomasdr., eftersl.tvl. II
 — Anne Cathrine g. Bye 141, 189, 193, 196
 — Antoinette g. Bang 246
 — Bergliot 177
 — Berthe Maria, madam 225
 — Birgitte g. Erichsen 10, stbl. 1, 3, 5, 7, 9
 — Borghild g. de Seue 167
 — Christian, brukseier, verksforvalter 225, 300, stbl. 9
 — Dagny (død liten) 177
 — Daniel Olufsen, eftersl.tvl. II
 — Dorte Magdalene 141, 189
 — (Tandberigg), Eløff, opsitter 9, stbl. 1, 3, 5, 7, 9
 — Ellen Cathrine 141
 — Else Maria g. Rosing 141, 152
 — Engebret W., kaptein 22, 141, 142, 148
 — (Tamberg), Engebret Erichsson 20
 — Erich Jørgensen, opsitter 10
 — Erland, kjemiker 169
 — Erling 177
 — Florence 177
 — Frantz, stud. jur. 246
 — Gerda 177
 — Gudrun g. Parr 177
 — Gunda g. Gløersen 163, 178, 183, 303
 — Hans, ukjent 10
 — Hans Jørgen, løytnant 141, 146, 150, 193
 — Ingeborg g. Petersén 168
 — Jørgen Andersen, magasinforvalter 12, 19, 20, 22, 23, 212, stbl. 1, 3
 (—) Jørgen Erichsen, opsitter 9, 10, 225, stbl. 1, 3, 5, 7, 9
 (—) Kirsti Olufsdtr. g. Baad, eftersl.tvl. II
 — Kristian K., gådrbr., fanejunker 310, stbl. 9
 — Maren Thomasdr. g. Pedersen, eftersl.tvl. II
 — Margrethe g. Thomsen 242, 244
 — Martin Thomassen, eftersl.tvl. II
 — Ole, ukjent 225, stbl. 7
 — Oluf Ellefsen, skolemester, eftersl.tvl. II
 — Peder, kaptein 141, 153, 158, 179
 — Per, gådrbr. 310, stbl. 9
 — Petter Andreas 177
 — Petter Martin, verkseier 164, 167, 178, 180, 184, 312
 — Povel Andersen, major 12, 19, 20, 22, 137, 142, 150, 154, 189, 211, 212, stbl. 5

- Tanberg, Ragnar, driftsbestyrer 176
 — Ragnvald 177
 — Ragnvald, godseier 163, 169
 — Rasmus Jørgensen 10, 225, 300, stbl. 7, 9
 — Rasmus Olsen, obseer 225, 254
 — Sigvard, opsitter 9
 — (Tandberg), Syver Pedersen, opsitter, lagrettesmann 10, 12, 15, 18, 19
 — Thomas Lauritzen, opsitter 9, 10, 70
 — (Thanneberg), Thorsten, opsitter 9, stbl. 1, 3, 5, 7, 9
 — (Lie), Torkel, skomakermester 225, 227, 274
 — (Thanneberg), Torsthen, opsitter, 6, 9, stbl. 1, 3, 5, 7, 9
 — Trøg, ukjent 10
 Tandberg, A. M., grosserer 47, 78, 228, 229, 241, 242
 — Agnethe g. Bruun 254, 255
 — Alf, kontrollør 250
 — Anders (død liten) 300
 — Anders Ottosson 310
 — Andrea 228
 — Andreas, bankassistent 47, 78
 — Andreas, kopist 282
 — Andreas, lærer 310
 — Anna g. Gulbrandsen 267
 — Anne Margrethe (død ung) 254
 — Anne Margrethe g. Stenseth 250
 — Annie g. Roscher Nielsen 67
 — Arne 310
 — Aslaug, telefonistinne 310
 — Astrid 310
 — Benedicte 119
 — Berthe Maria g. 1) Mørck, 2) Bryn 79, 253, 272, 278
 — Bi g. Knudsen 44, 67
 — Bodil 289
 — Bodil g. Vogt 239
 — Carl, bokbinder 287
 — Carl, ingeniør 70
 — Carl, lektor 289
 — Carl Kristian (død liten) 109
 — Caroline g. Balchen 291, 293, 295
 — Charles, grosserer 76, 77
 — Christen (død liten) 227
 — Christian, bankfullmektig 52, 86, 134, 136
 — Christian, brukseier, verksforvalter 225, 300, stbl. 9
 — Christian, lensmann 308, stbl. 9
 — Christian Peter Rasmusen, kjøpm. 273, 278
 — Christiane Alfsdtr. 251
 — Christiane g. Koefoed 251
 — Dea g. Hald 46, 47, 52, 79, 81, 120
 — Edwin, ingeniør 229
 — Egil, gårdbr. 310
 Tandberg, Elisa, musikk lærerinne 97, 102, 103, 104, 122
 — Emma Lauritza g. Hunt 229
 — Engebret, res. kap. 25, 26, 27
 — Erik, fhv. lærer 310
 — Erik 122
 — Francis, kjøpm. 229
 — Frantz, grosserer 170, 241
 — Frantz, oberstiger 227, 253, 278
 — Fredrikke (død som barn) 228
 — Fredrikke (moteforr. i Tønsberg) 228
 — Fredrikke g. Hoff, stbl. 9
 — G., gårdbr. 7
 — G., landbruksdirektør 6
 — Grete Kåresdr. 310
 — Gulbrand, gårdbr. 310
 — H. A., oberst og redaktør 287
 — Hakon, sjømann 228
 — Hans, kjøpm. 228, 231
 — Hans Jørgen, maler 33
 — Hans Olsen, malermester 255
 — Hansine 266, 267
 — Harriet g. Bull 77
 — Hege 251
 — Helen 109
 — Helen g. Løvenskiold 109
 — Hendriette (død som barn) 228
 — Henriette 228
 — Ingeborg g. 1) Moltke-Hansen, 2) Juel 103, 110, 119, 120, 122
 — Jacob H. 301
 — Jakob (Rustand), gårdbr. 310
 — Joh. Chr., sogneprest 6, 39, 43, 45, 49, 52, 58, 80, 89
 — Johan, korrespondent 74
 — Johanne g. Guthormsen 266
 — John, bylæge 64, 120
 — Jonna g. Bakke 104, 119, 120, 122
 — Jenny g. Hansen 230, 239
 — Jens Frølich, biskop 58, 62, 71, 92
 — Joachim, los 229
 — Jørgen, biskop 46, 54, 58, 87, 113, 120, 123
 — Jørgen, garver 279, 290
 — Jørgen, ingeniør, boktrykker, 98, 104, 119, 120, 122
 — Jørgen jr. 122
 — Jørgen, kand. jur. 52
 — Jørgen, kjøpm. 300
 — Jørgen, oberstløytnant 71
 — Jørgen, sorenskriver 24, 33, 53, 216
 — Karen Augusta g. Gløersen 179, 302
 — Karoline g. Kuløy 280, 281
 — Kristen, handelsmann 309
 — Kristen B. P., gårdbr. 310, stbl. 9
 — Kristian, arkitekt 119
 — Kristian, boktr. 101, 105, 120
 — Kåre 310
 Tandberg, Kåre, chauffør 310
 — Lars (2 d. små) 274
 — Lars Schøyen 30
 — Laura g. Nielsen 74
 — Lilla, lærerinne 71
 — Maggen g. Noreng 119
 — Maja 52, 86, 113, 135, 136
 — Maren Thomasdtr., efterslekts-tvl. II
 — Maren g. Collett 282
 — Maren g. Kamstrup 232
 — Mariane 228
 — Mariane g. Balchen 290, 291
 — Mariane Christine 279
 — Marie Gram g. Strøm 283, 284, 285
 — Marthe Christine (d. ung) 254
 — Marthe Maria (d. liten) 273
 — Marthe Marie (d. liten) 274
 — Martin 310
 — Mette 48, 72
 — Mette Dorothea g. Hansen 31, 32, 33
 — Mette Maria g. Aamodt 38, 41
 — Mette Marie (d. som barn) 86
 — Mette Marie 52, 86
 — Nina 122
 — Nina, lærerinne 56, 70
 — Nora g. Møller 78
 — Olaf, overlæge 104, 109, 113, 118
 — Ole Peter, malermester 266
 — Ole Rasmusen, schachthauer, politibetjent 226, 227 253
 — Ole Vebjørnsen, gårdbr. 239
 — Olivia 287
 — Otto 266
 — Otto, handelsmann 310
 — Peder, kjøpm., partsreder 225, 227, 254, 274
 — Peder Leuch, oberstløytnant 300, 307, stbl. 9
 — Peder Leuch, snekker 308, 309
 — Peder Rasmusen (d. som barn) 273
 — Per, boktrykker 108
 — Peter Martinus, handelsmann 278
 — Ragnar Ottosson 310
 — Ragnhild g. Lundh 68
 — Rasmus Frantzen, proprietær 228, 231
 — Rasmus, prokurator 300
 — Rikka 52, 86, 113, 136
 — S. J., sogneprest 51, 52, 86, 96, 101, 102, 105, 108, 117, 200
 — Samuel (d. liten) 300
 — Sidsel g. Gjessing 117
 — Sigrid 310
 — Solveig g. Svendby 289
 — Thomas Syversen, opsitter, eftersl.tvl. II
 — Thomine, sykegymnast 266, 272
 — Tor, skibskaptein 250

- Tandberg, Trine g. Wang 123, 132
 — Turid 289
 — Ulrikke Eleonore (d. liten) 120
 — Vebjørn Olsen, kjøpm. 239
 — Wilhelm, disponent 77
 — Wilhelm, distriktslæge 47, 72
 — Wilhelmine g. 1) Lorentzen, 2) Holtermann 268, 269
 Tandberg-Hansen, Carl Adolf, tobakksplanter 240
 — Bertha g. Ginsberg 240
 — Franz, portrettmaler 240
 — Jenny 241
 — Mila 240
 von Tangen, Anna Catharina g. Fougner 208
 Tangen, fru f. Dahler 94
 Tarandred, Karen g. Rastad 287
 Taranrød, A. L., gårdbr. 267, 312
 — Eivind 268
 — L. H., sekretær 267, 312
 Tellefsen, Berthe g. Thorkildsen 85
 Temte, Hans 226
 Tetens, Fedder, stbl. 5
 — Iver Hansen, stattholder, stbl. 5
 Thams, W. A., kanselliråd 38
 Tharaldsen, Hans, sogneprest, stbl. 5
 — Sara Hansdtr. g. Arentz, stbl. 5
 Thaulow, Alette Dorothea g. Wergeland 76
 — Chr. 258
 — Jacobine Henriette g. Aubert 205
 — Th. 299
 Thiis, Mina, husholdningsskole 101
 Thoen, Anders, lensmann 212
 — Engebrigt (Hesselberg), gårdbr. 212
 — Kr. J., gårdbr. 218
 Thoensrud, Christopher M., gårdbruker 140
 Thomas, kardinal 246
 Thomassen, Anders, kjøpm., stbl. 2
 — Jørgen, stempelpapirforhandler, stbl. 8
 Thomassøn, Thomas, tolder, stbl. 8
 von Thome, oberstløytmant 155
 Thome, Othilie 197
 Thomesen, Christian, konst. foged 157
 — Gunhild g. Wiwe 157
 Thomeson, Rasmus, stbl. 8
 Thomle, E. A., arkivar 10, 70, 78, 124, 134, 152, 167, 265, 267, stbl. 8
 Thommesen, Thora g. Holm 220
 Thomsen, Christian, prest 243, 244
 — Claudine g. Schjøth 253
 — Jess, grosserer 243
 — Thomas, kjøpm. 243
 Thoresdtr., Ingeborg g. på Vollum, stbl. 4
 Thoresen, Axel, distriktslæge, 237, 243
 — Axel jr. 238
 — Cecilie 238
 — Erik, overlæge 237
 — Helle Cathrine g. 1) Smith, 2) Diesen 200
 — Mimi g. Lasson 238
 — Niels W., distriktslæge 237
 — Thore, sogneprest 237
 Thorgeisen, Oluf, godseier, stbl. 8
 Thorgersen, Thekla g. Borge 252
 — Thora Marie g. Amundsen 82
 Thorkildsen, biskop 85
 — Gunvald, bankbokholder 85
 — Inger-Marie g. Hald 85
 — Jørgen, bankkasserer 85
 — S. O., bankdirektør 85
 Thorn, Victor, agent 106
 Thorne, Chr. A. 111
 — Christopher Olsen, kjøpm. 78, 111
 — Dagny g. Bonnevie 119
 — Eva g. 1) Tandberg, 2) Plathe 116, 119
 — Fredrikke g. Juel 111, 117
 — Helen g. Vogt 117
 — Joh. F., konsul 111, 117, 195
 — Joh. F., o.r.sakfører 117, 119
 — Rino, konsul 116
 — Søren 50
 Thorsdtr., Marthe g. 1) Grundt, 2) Bjerkebek 203
 Thorsmeden, Anne g. Fincke, stbl. 5
 — Thomas, rådsherre, stbl. 5
 Thorstensen, Colbjørn, sogneprest, stbl. 6
 Throndsdr., Taaline g. Nøttestad-
 cie 297
 Throne, Martha g. Willumsen 295
 Thune, A. L., mekanisk verksted 105
 Thurmann, Anne Dorothe g. Nielsen 124
 — Brede, kjøpm. 124
 — Fredrikke Louise g. Wang 123
 — G. 211
 — Lars, rådmann 124
 Thøgersdtr., Karen g. Rosenberg 42
 Titt 29
 Tofte, Andreas, grosserer 231
 — Annichen Mathea g. Meyer 208
 — Christine g. Westergaard 232
 — Truls 232
 Tollefsdtr., Thorbjørg g. Haagen-
 sen 111
 Tollefsen, Halvor, trelasthandler, stbl. 7
 — Webjørn, gårdbr. 239
 Tomle, Inger 158
 Topsøe-Jensen, T. A. 49, 251
 Tordenstjerne g. Winther, stbl. 8
 Torersdtr., Maren g. på Grøndalen, stbl. 4
 Toresdtr., Siri g. Rollufsen 129
 Torgeisen, Bendix, møllemester 102
 Torgersen, John 103
 Torkelssøn, Timand 253
 Torp, Erlend Gislessøn, stbl. 7
 — (Olsen), Hermana g. Werge-
 land 76
 — Haagen Torgardssøn, stbl. 7
 — Nils, sogneprest 158
 — Nils Haagensen, gårdbr., stbl. 7
 — Torgard Halvardssen, stbl. 7
 Torsteinson, Torstein, kunstmaler 122
 Torstensen, Margrethe g. Holm 265
 — Ole, gårdbr. 185
 Toxvær, Christiane g. Klingenberg, stbl. 5
 Toys, J. Jørgen, skipper 276
 Trampe, Charlotte A. g. von Trampe 72
 — Eduard, greve, oberstløytmant 71
 — Fr. Chr., greve, stiftamtman 72
 — Henriette Aug. g. Kindt 71
 — Philip Ditlev, greve, general-
 major 72
 — Wilhelm 72
 Trane, Bente g. Møller 79
 — Christen, foged, stbl. 2
 — Christen, stiftamtskriver, stbl. 2
 — Elisabeth g. Godtzen, stbl. 2
 Tranekjær, Anne Chr. Krag af —
 g. Bagge 195
 Tranaas, skifteforvalter 120
 Treider, Chr. J., gårdbr. 178
 — Jørgen Chr., kjøpm. 178
 Treschow, Gerh., stbl. 5
 Trondsen, Anders, bruksbonde 263
 — Peders, qvinde 253
 Tronsdtr., Marthe 253
 Trøgstad, Christen Willadsen, bonde 20
 — Willads Knudsen, lensmann 20
 Tschudi, Henrik, kontorist 136
 — Kitty g. Linae 135
 — Otto, student 136
 — Stephan, skibsreder 133
 — Victor, bankassistent 135
 — Victor, kontorchef 133
 Tunnell, fru Sigrid 298
 Tveiten, Gunnar, lærer 190, 191, 198, 216
 Tychsen, V. E. 32
 Tyrholm, Mads Lauritsen, råd-
 mann stbl. 6
 — Maren g. Lemmich, stbl. 6
 Tønder, Anna M. g. Brun, stbl. 2
 — Anne Nielsdtr. g. Hornemann, stbl. 1

- Tønder, Christopher N., tolder, stbl. 2
 — Niels Christophersen, stbl. 2
 — Nils Ebbesen, sogneprest, stbl. 2
 — Ole Haakonsen, skibskaptein 73
 — Serina Andrea g. Crawford 73
 Tønnesen, Chr. R., politifullmektig 129
 — Christian, forlikskommisær 129
 — Therese g. Wang 129
 Tønsberg, Henninge, apoteker 106, 110, 167
- Ullén, Erik, dr. 106
 Ullmann, A. V., statsarkivar 19
 von Ulrichsdal, W. 142, 143
 Ulrichsen, Ole 159
 Undset, Sigrid, forfatterinne 3
 Unger, Johan Carl, magasinforvalter 63
 — Josefa g. Broch 63
 Usler, Johan Werner, bergmester 226
 Ust, Kirsten Jonsdr. g. Wullum, stbl. 4
 Ustad, Eric, opsitter, gjestgiver, stbl. 4
 Utne, Lars, billedhugger 132
- Valdø, Karethe (Pedersen) g. Amundsen 263
 — Peder, bonde 263
 — Søren Pedersen, tollopsynsmann 263
 Valstad, Otto, kunstmaler 49
 Vanvig, Ingeborg Marta g. Lyng 261
 Varg, vaktmester 226
 Vatn, Edvard 280
 Velches, Julia g. Balchen 294
 Veps 122
 Viffertson, Mauritz, sogneprest 271
 Vigeland, Emanuel, kunstmaler 62
 — Gustav, billedhugger 74
 Vigernes, Erik Gudbjørnsen, gårdbruker, stbl. 1
 — Gudbjørn, bonde, stbl. 1
 Viker, Ingeborg Pedersdr. g. Linnés, stbl. 7
 Vinje, Aa. 115
 Vogt, Carl 66
 — Eleonore g. Michelsson 66
 — Erik Theodor, læge 239
 — Hans Kamstrup, universitetsstipendiat 239
 — Ingeborg 239
 — L. J. 66
 — Lars 119
 — Lorentz Juhl, tollinspektør 66
 — Nils Anton 239
 — Nils Anton, distriktslæge 237
 — Nils Nilsen, sorenskriver 43, 66
 — Olava Caroline g. Tandberg 66
- Vogt, Paul Petersen, trelasthandler 66
 — Peter Herman, dr. med. 237
 — Peter Herman, driftsingeniør 238
 — Siri g. Thoresen 237
 — Siri jr. 239
 Volckmar, Ida Margrethe g. Loennecken 129, 311
 — Jacob Adolph, postmester 130
 — Johannes, prest 130
 — Patrick Dall 130
 Volden, Karen Tonette g. Solberg 210
 Vole, Knut, fjellfører 105
 Vullum, Elisa g. Tandberg 94
 — Olaus, sogneprest 94, 95
 Væring, O. 51, 61, 62, 75
 Vaagland, Kaare 282
 — Nils, sorenskriver 281
 — Nils 282
 — Olav Kristian 282
 — Tora 282
 — Aase 282
- Wahrskog, Karen Christensdr. g. Brochmann, stbl. 9
 Wang, Astrid g. Piene 176
 — Brede Thurmann, bankfullmektig 124, 129, 130
 — Brede Thurmann, farmer 130
 — Chr. Thurmann, kontorassistent 130
 — Eisten, kongl. fullm., tollbetjent 123, 124
 — Else g. Hausken 128
 — Erik Pedersen 83
 — Esten Loennecken 130
 — Esten Marcussen, skoginspektør 123
 — Eystein 127
 — Eystein, byggartner 125
 — Finn, stud. filol. 128
 — Fr. I., anleggsgartner 126
 — Fredrik, kjøpm. 124
 — Georg Emil, anleggsgartner 126
 — Grethe 127
 — Grethe, systue 128
 — H. I., kirkegårdsforstander 123, 132
 — Hans (2 av s. navn d. små) 128
 — Hans Thurmann, bilmekaniker 130
 — Harold, landmann 130
 — Hellen (d. liten) 130
 — Hellen Beatrice 130
 — Ingeborg Fernanda g. Krogdahl 83
 — Jens 126
 — Johan Storm 124
 — Johanne Kathrine (d. liten) 126
 — Johanne Kathrine, kjøkkenchef 126
- Wang, Johannes, sekretær 128
 — John, anleggsgartner 126
 — Kirsten Harriet g. Furuset 127
 — Kitty g. 1) Hald, 2) Tschudi 47, 84, 133
 — Larine g. Ovenberg 103
 — M. Fr. B., sogneprest 123, 124, 132
 — Margen Hermana g. Fougner 111
 — Margit 126
 — Mette, skuespillerinne g. 2) Bull 130, 132, 133
 — Ole, kjøpm. 177
 — Peter Pedersen, inderst 177
 — Petter Sivertsen 177
 — Sigrid g. Christensen 127
 — Sølga g. Lücht 129
 — Ulla 128
 — Aase 126
 Wardrum, Chr. Munthe, landhandler 222
 Warodell, Carl Fredrik, kaptein 169
 — Esther g. Petersén 169, 171
 Wathner, Tønnes, møbelsnekker 263
 Wattrang, Amalia g. Åkerhielm 286
 von Weckhorst, Joh. Fr., løytnant 159
 Wee, Troen 21
 Weidemann, D. Chr., korpslæge 279
 Weien, A. E. 215
 Weinwich, Christen Nilsen, sogneprest, stbl. 3
 — Margrethe g. Faye, stbl. 3
 — Nils, kjøpm., stbl. 3
 Welhaven, Joh. S., dikter 61
 Wendelboe, Anne Marie g. Kretz, stbl. 7
 — Christen, foged, stbl. 7
 Wenge, ingeniør 258
 Wenneberg, grosserer 242
 Wergeland, Alethe Henriette g. Bødtker 76
 — Camilla g. Collett 179, 312
 — Harald T. A., proprietær 76
 — Henrik, dikter 160, 179
 — Nicolai, prost 76
 Wessel 301
 — justisråd, gen.direktør 143
 — G. 48
 von Westen, Thomas, finnemisjonær 291
 Westergaard, Annichen Mathea g. Søbberg 232
 — Arthur, skibsreder 232
 — Christian, kjøpm. 232
 — Lars 232
 — Lars Christiansen 232
 — Lars Larsen, kjøpm. 232
 von Westerwich, Irgens 184
 Westisdr., Ester g. Kobbørø 63
 Wetlesen, Anne Marie g. Unger 63

- von Wettberg, Hilleborg g. Frølich, stbl. 2
 — Joh. D., oberst, stbl. 2
 Wexels, W. A., res. kap., salmedikter 54
 Wexelsen, Einar, kjøpm. 262
 — Fr. N., res. kap. 279, 280, 311
 — Halfrid g. Bruun 262
 — W. A., sogneprest 262
 von der Weyde, Adam 257
 — Adelheid Birgitte g. 2) Prydz 257
 Wichman, Nora 109
 Wiebe, Mette g. Middelfar 187
 Wigdahl, handelsbetjent 104
 Wiger, Erich Jørgensen 272
 Wiggers, Barbara g. Leopoldus 109
 Wiig, Iver Chr., gårdbr. 217
 — Iver Jakobsen, gårdbr. 217
 — Lovise g. Bye 217
 Wiik, Thomine g. Børresen 288
 Wildenvey, Herman 97
 Wildhagen, bergamtskriver 227
 — Margrethe g. Arnesen 102
 Wilhelm II, tysk keiser 264
 Wilhelmsen, Ager g. Rustad 221
 — W., skibsreder 135
 Willumsen, G. W., sogneprest 295
 — Georgine Sophie g. Hansen 295
 — Jørgen, oberførster, justisråd 295
 — Urban, oberførster 295
 — Urban Jacob, kirkesanger 296
 — Willum, skovridder 295
 Winberg g. Jarotzky 286
 (Wincke), Anders Hansen, borger, stbl. 2
 (—) Anna Andersdr. g. Glostrup, stbl. 2
 — Hans, byfoged, stbl. 2
 Windekilde, Hans, sogneprest, stbl. 8
 — Inger g. 1) Graah, 2) Hørning, stbl. 8
 Winsnes, Charlotte g. Sand 259
 — Hannibal, sogneprest 278
 — Sigrid 187
 Winter, Povl 300
 Winter-Hjelm, Claus, h.r.assessor 132
 Winther, Annichen g. Hoen, stbl. 8
 — Claus, prost 132, stbl. 8
 — Claus Povelsen, sorenskriver, stbl. 8
 — Helene Elligers g. Kamstrup, stbl. 8
 — Mette g. Rosenkilde, stbl. 8
 — Povl Olufsen, foged, stbl. 8
 Wirscheland, Ingeborg Bendiksdtr. g. Olsen 76
 — Ole Jonsen, gårdbr. 76
 Wirring, Henrich Christian, sogneprest 140, 152
 Wirstad, Halvor, opsitter, eftersl. tvl. II
 Wisbech, Chr. 209
 With, Andrine g. Møller 78
 — (Hvidt), Christen, sjømann 79
 — (Hvidt), Christen Christensen, skomaker 79
 — Christen Fredriksen, skibsfører 79
 — (Hvidt), Fredrik Christensen d. e., styrmann 79
 — Fredrik Christensen d. y., skibsfører og -reder 79
 — Richard 79
 Witrup, Birgitte Christensdr. g. Bugge, stbl. 8
 Wittrup, Christence g. Balchen 291
 — Søren Chr. 291
 Wittusen & Jensen 129
 Witzleben, F. 262
 Wiwe, Gunhild Margrethe g. Tanberg 157, 178
 — Lorens, gullsmed 157
 — oberstløjtnant 157
 Wolcker, David Wilh., borgermester 121
 von Wolcker, Erik Joachim, kammerettsråd 121
 — Ingrid g. Tandberg 121
 Wolf, Elias, kandidat 94
 Wolff, Hans Jacobsen, sogneprest 31
 Wollbæk, fru Margrethe 175
 Wollum, Anders Evensen, bygselmann 8
 — Christen, løjtnant 142, 143
 — Erich Thoresen, bygselmann 8
 — Gullik Olsen, bygselmann 8
 — Ingeborg Thoresdr. 8
 (—) Marie Nilsdr. g. Liabø 281
 — Niels, bygselmann 8
 — Ole Andersen fra Åram 8
 — Thore Erichsen, bygselmann 8
 — Thore Nielsen, bygselmann 8
 Worm, Inger g. Schjelderup, stbl. 5
 — Johan, kjøpm. og rådm., stbl. 5
 — Ole, dr. med., professor, stbl. 5
 — William, borgermester, stbl. 5
 Worm-Müller, J. J. 43, 274
 Wriedt, Chr. 242
 Wulff, Carl, prost 95
 Wulfsberg, Jensine Sophie g. Gram 283
 Wullum, Andrea 105
 — Erik Olsen, handelsmann 94, stbl. 4
 — Marie g. Grøndahl 110
 Wærner, hattemaker 228
 Wølner, forrettingsmann 276
 — Anne Margrethe Andersdr. 228
 — Joh. Dideric, maler 228
 — Jørgen Andersen 228
 Waage, Peter, professor 54, 124
 Young, Dorothea Marie g. Bruun 109
 Ytteborg, garver og stadshauptmann 236
 — Carl Theodor, bryggerieier 236
 — Emmeline Marie g. Hald 236
 — Jens Johnsen, gårdbr. 236
 Zachariassen, Gjertine Marie g. Helgesen 130
 — Lena g. Larsen 268
 von Zepelin, oberstløjtnant 156
 von Zernichow, Charlotte Eleonore g. Loss 270
 Zetterberg, Carl, dr. fil. 287
 Ziegler, Birgithe Marie g. 1) Holmboe, 2) Irgens 82
 — Reinholdt 82
 Zimmer, F. A., stadslæge 65
 Zinger, Maren Mortensdr. g. Thurmann 124
 Zinkler, Anne Dorthe 227
 Ødegaard, Anders Samuelsen 254
 Ølstad, Guri g. 1) Wenge, 2) Bruun 258
 — Knut, hovedkasserer 258
 Ørbech, Hans Jensen, foged, rådmann, stbl. 8
 — Jens Sørensen, rådmann, stbl. 8
 — Marthe g. Bull, stbl. 8
 — Otto Hansen, sogneprest, stbl. 8
 Øren, Tord, korporal 15, 18
 Ørn, Jens, lensmann, stbl. 4
 — Johanne Margrethe g. Blom, stbl. 4
 — Nils, stbl. 4
 — Sverre Waldemar Anker, forfatter 285
 Østberg, K. 8
 Østensdr., Dorthea g. Berthelsen, stbl. 3
 — Marthe g. Orloff, stbl. 3, 8
 Østerbye, Bolette Frederica g. Prydz 309, stbl. 9
 — Søren, stbl. 9
 Østgaard, fullmektig 273
 Østråt, fru Inger til 89
 Øverby, Kirsti Knudsdr. g. Tanberg, stbl. 9
 Øyen, Anne Christine g. Strøm 283
 — bøkker 284
 Aadnes, Peder, kunstmaler 145, 211, 212
 Aagesdr., Ingeborg Marie g. Gram 283
 Aagaard, Anna g. Kjerschow 103
 — Laura Jørgine g. Hansen 247
 — Aasle Marie g. Hovelsen 213

- Åkerhielm, Gustav, friherre 286
 — Marianne g. Sohlman 286
 — Samuel, generaldirektør 286
 — Samuel d. y., riksråd 286
 Aalborg, Michal Andersen, sogne-
 prest, stbl. 6
 Aall, Amhor Laura g. Møller 73
 — Cato, læge 105
 — Hans, museumsdirektør 181
 — Inger g. Møller 73
 — Jacob, forretningsmann 73
 — Jørgen, verkseier 73
 — Nils, kjøpm., trelasthandler
 73
 (—) Tøste Philipsen 73
 Aamholdt-Jensen, Edv. (Pan) 8
 Aamodt, Gulbrand, sorenskriver,
 kanselliråd 38, 41
 — Gulbrand Jensen, proprietær 42
 — Jens, sorenskriver 34, 36, 42
 — Jens Olsen, kommandant 42
 — Oluf Jensen (Hornemann), sog-
 neprest 42
 Aamot, Laurits, bonde 272
 Aanensen, Amalie g. Hausken 128
 — Elling Johan, handelsmann 128
 Aaram, Anders Nielsen, opsitter,
 stbl. 4
 — Niels Nielsen, stbl. 4
 — Ole Andersen, opsitter, stbl. 4
 Aarhus, Karen g. Poppe 257
 Årnes, Bjarne, chauffør, finsmed 220
 Årnes, Ebba Signora 220
 — Walhardt 220
 Aars, Jacob, sorenskriver 202
 — Jens Nissøn, degn 202
 — Julie g. Brodtkorb 202
 — N. F. J., sogneprest 202
 — Sophus 202
 Aaraas, Peder, gårdbr. 81
 Aas, Anne Simensdtr. g. Hoen
 216
 — Ole Heide, fhv. lærer 76, 232,
 stbl. 4, 7
 Aaset, Knud Hansen, stbl. 6
 — Siri Knudsdr. g. Hals, stbl. 6
 Aave (Knibedal), Tallak Omund-
 sen, skipper, stbl. 2